

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

HEART RECAPTURED

A Hades Hangmen Novel

USA TODAY BESTSELLING AUTHOR

TILLIE COLE

Kalp Yeniden Yakalandı

Bir Hades Hangmen Romanı

tarafından
Tillie Cole

Copyright© Tillie Cole 2014 Tüm hakları saklıdır

Kapak Tasarımı Damonza tarafından www.damonza.com
adresinden yapılmıştır Redaksiyon Cassie McGowan
tarafından www.gatheringleavesediting.com adresinden
yapılmıştır

Polgarus Studio tarafından www.polgarusstudio.com eBook

Edition adresinde biçimlendirilmiştir

Bu yayının hiçbir bölümü çoğaltılamaz veya
Yayıncı ve yazarın önceden yazılı izni olmaksızın,
incelemeler için yapılan alıntılar hariç olmak üzere, fotoğraf,
kayıt veya herhangi bir bilgi depolama ve geri alma sistemi
de dahil olmak üzere, elektronik veya mekanik herhangi bir
biçimde veya herhangi bir yolla iletilemez. Bu kitabın hiçbir
bölümü yayıncının ve yazarın izni olmaksızın yüklenemez ve
orijinal olarak yayınlandığı cilt veya kapak dışında herhangi
bir şekilde dağıtılamaz.

Bu bir kurgu eseridir ve yaşayan ya da ölmüş kişilerle,
yerlerle, gerçek olaylarla ya da mekanlarla olan benzerlikler
tamamen
rastlantısaldır. Karakterler ve isimler yazarın hayal gücünün
ürünüdür ve kurgusal olarak kullanılmıştır.

Yayıncı ve yazar, tüm ticari markaların, hizmet markalarının
ticari marka statüsünü ve ticari marka sahipliğini kabul eder.
ve bu kitapta bahsedilen kelime işaretleri.

Adanmışlık

Hades Hangmen Harlots'a!
Sarsılmaz desteğiniz ve deri giyen favori erkeklerimizden
daha fazlası için kampanyalarınız olmasaydı, Heart
Recaptured asla olmazdı.
İşte Hangmen Serisi'nin geri kalanı... Çılgın bir yolculuk
olacak!
"Özgür yaşa. Özgürce sür. Özgür öl!"

İçindekiler

<u>İthaf Yazarlar</u>	
<u>Notu Sözlük</u>	
<u>Önsöz Birinci</u>	
<u>Bölüm İkinci</u>	
<u>Bölüm Üçüncü</u>	
<u>Bölüm Dördüncü</u>	
<u>Bölüm Beşinci</u>	
<u>Bölüm Altıncı</u>	
<u>Bölüm Yedinci</u>	
<u>Bölüm Sekizinci</u>	
<u>Bölüm</u>	
<u>Dokuzuncu</u>	
<u>Bölüm Onuncu</u>	
<u>Bölüm Onbirinci</u>	
<u>Bölüm Oniki</u>	
<u>Bölüm Onüçüncü</u>	
<u>Bölüm</u>	
<u>On Dört Bölüm On</u>	
<u>Beş Bölüm On Altı</u>	
<u>Bölüm On Yedi Bölüm</u>	
<u>On Sekiz Bölüm On</u>	
<u>Dokuz Bölüm Yirmi</u>	
<u>Bölüm Yirmi Bir</u>	
<u>Bölüm Yirmi İki</u>	
<u>Bölüm Yirmi Üç Bölüm</u>	
<u>Yirmi Dört Bölüm</u>	
<u>Yirmi Beş Bölüm</u>	

[Yirmi Altıncı Bölüm](#)
[Sonsöz](#)
[Kalp Yeniden Yakalandı](#)
[Oynatma Listesi](#)
[Teşekkür Yazar Hakkında](#)
[Tillie'yi takip edin:](#)

Yazarların Notu

Bu serinin ilk romanı 'It Ain't Me, Babe'de olduğu gibi, 'Heart Recaptured' da çeşitli Yeni Dini Hareketler, Tarikatlar ve Cemaatlerden eski üyelerin ve üyeleri, özellikle de kadınlar üzerindeki güçlerini kötüye kullanan liderlerin tanıklıklarından esinlenmiştir.

Bu romanın kadın kahramanı 'Delilah', bu tür gruplardan hayatta kalanlardan esinlenen durumlara katlanıyor. Bu roman büyük ölçüde 'Beyin Yıkama' kavramına ve zorlayıcı iknanın kurbanların hayatlarını nasıl etkileyebileceğine odaklanmaktadır.

'Kalp Yeniden Ele Geçirildi' bir kurgu eseridir ve bu nedenle bazı durumlar abartılmıştır. Ancak bu romandaki 'Delilah', kız kardeşleri 'Salome' ve 'Magdalene' ve Tarikat'ın doktrinleri, uygulamaları, cezalandırma teknikleri (zaman zaman çok aşırı) ve deneyimleri, 'ortodoks olmayan' ve aşırı Yeni Dini Hareketler hakkında toplanan akademik araştırmalardan esinlenmiştir.

Sözlük

(Alfabetik sıraya göre değil)

Sipariş Terminolojisi

Tarikat: Apokaliptik Yeni Dini Hareket. Seçilmiş Hristiyan öğretilerine dayanan inançlar, kıyametin yakın olduğuna kuvvetle inanır. Önceleri Davut Peygamber (kendisini Tanrı'nın Peygamberi ve Kral Davut'un soyundan geldiğini ilan etmiştir), ihtiyarlar ve müritler tarafından yönetilmiştir. Yerine Kabil Peygamber (Davut Peygamber'in yeğeni) geçmiştir.

Üyeler gözlerden uzak bir komünde birlikte yaşarlar; geleneksel ve mütevazı yaşam, çok eşlilik ve alışılmışın dışında dini uygulamalara dayanır. 'Dış dünyanın' günahkar ve kötü olduğuna inanırlar. Üye olmayanlarla hiçbir temasları yoktur.

Komün: Tarikat'a ait olan ve Peygamber Kabil tarafından kontrol edilen mülk. Ayrılmış yaşam topluluğu. Müritler ve yaşlılar tarafından denetlenir ve dış dünyadan gelebilecek bir saldırıya karşı silahlarla donatılmıştır. Erkekler ve kadınlar komünün ayrı bölgelerinde tutulur. Lanetli olanlar (yaşlılar hariç) tüm erkeklerden uzakta kendi özel odalarında tutulur. Arazi geniş bir çevre çiti ile korunmaktadır.

Yeni Zion: Düzen'in yeni komünü. Önceki komün Hades Hangmen'e karşı savaşta yok edildikten sonra kuruldu.

Yaşlılar: Dört erkekten oluşur: Cebrail, Musa, Nuh ve Yakup. Günlük işlerin yürütülmesinden sorumludurlar.

Komün. Peygamber David'in emir subayı. Lanetli'nin eğitiminden sorumlu. Hepsi öldü.

Konsej Yaşlıları: Dört kişiden oluşur: Birader Luka, Birader Yeşaya, Birader Mika, Birader Yahuda.

Mürit Muhafızlar: Tarikat'ın erkek üyeleri. Komün topraklarını ve Tarikat üyelerini korumakla görevlidirler.

Lord'un Paylaşımı: Tarikatın erkek ve kadın üyeleri arasında gerçekleştirilen ritüel cinsel eylem. Erkeğin Tanrı'ya giderek daha fazla yaklaşmasına yardımcı olduğuna inanılır. Toplu törenlerde gerçekleştirilir. Uyuşturucu genellikle aşkın bir deneyim için kullanılır. Havva'nın ilk günahını taşımanın cezası olarak dişilerin zevk alması yasaklanmıştır ve kız kardeşlik görevlerinin bir parçası olarak gerektiğinde bu eylemi gerçekleştirmeleri gerekir.

Lanetli: Tarikat'ta doğuştan güzel ve doğuştan günahkâr kabul edilen kadınlar/kızlar. Komünün geri kalanından ayrı yaşarlar. Erkekler için çok baştan çıkarıcı olarak görülürler. Lanetli olanların erkekleri doğru yoldan saptırma ihtimalinin çok daha yüksek olduğuna inanılır.

İlk Günah: İnsanoğlunun günahkâr doğduğunu ve Tanrı'ya itaatsizlik etmek için doğuştan gelen bir dürtüye sahip olduğunu söyleyen Augustine Hristiyan doktrini. Asli Günah, Adem ve Havva'nın Cennet Bahçesi'nde yasak meyveyi yiyerek Tanrı'ya itaatsizlik etmelerinin sonucudur. Tarikat'ın doktrinlerinde (Hz. Davut tarafından yaratılmıştır) Havva, Adem'i günaha teşvik etmekle suçlanır, dolayısıyla Tarikat'ın kız kardeşleri doğuştan baştan çıkarıcı ve ayartıcı olarak görülür ve erkeklere itaat etmeleri gerekir.

Şeol: Eski Ahit'te 'çukur', 'mezar' ya da 'yeraltı dünyası' anlamına gelen sözcük. Ölülerin yeri.

Glossolalia: Dini coşku sırasında dindarlar tarafından sergilenen anlaşılmaz konuşma.

Diaspora: İnsanların asıl vatanlarından dağılması.

Hades Hangmen Terminolojisi

Hades Hangmen: Tek merkezli kanunsuz MC. 1969'da Austin, Teksas'ta kuruldu.

Hades: Yunan mitolojisinde yeraltı dünyasının efendisi.

Ana Bölüm: Kulübün ilk şubesi. Kuruluş yeri.

Tek merkezden: Amerikan Motosiklet Birliği'nin (AMA) bir zamanlar motorcuların %99'unun yasalara uyan vatandaşlar olduğunu söylediği rivayet edilir. AMA kurallarına uymayan motorcular kendilerine 'yüzde birlikler' (yasalara uymayan geri kalan %1) adını verirler. 'Yüzde birliklerin' büyük çoğunluğu Outlaw MC'lere mensuptur.

Kes: Kanun kaçağı motorcular tarafından giyilen deri yelek. Kulübün benzersiz renklerini sergileyen yamalar ve sanat eserleriyle süslenmiştir.

Yamalı: Yeni bir üye tam üyelik için onaylandığında.

Kilise: Tam yama üyeleri için kulüp toplantıları. Kulüp Başkanı tarafından yönetilir.

Yaşlı kadın: Eş statüsündeki kadın. Eşi tarafından korunur. Kulüp üyeleri tarafından kutsal kabul edilen statü.

Kulüp Fahİşesi: Kulüp üyeleriyle sıradan cinsel eylemlerde bulunmak için kulüp binasına gelen bir kadın.

Sürtük: Motorcu kültüründe kadın. Sevgi sözcüğü.

Gitti/Hades'e gidiyor: Argo. Ölenlere/öldürülenlere atıfta bulunmak.

Kayıkçı ile Buluşmak/Gitmek/Gitmek: Argo. Ölmek/ölmek. Yunan mitolojisindeki 'Charon'a atıfta bulunur. Charon ölülerin feribotçusuydu, bir yeraltı daimonuydu (Ruh). Ölen ruhları Hades'e taşırdı. Styx ve Acheron nehirleri üzerinden Hades'e geçiş ücreti, gömölme sırasında ölünün gözlerine ya da ağzına konulan sikkelerdi. Ücreti ödemeyenler yüz yıl boyunca Styx kıyılarında dolaşmaya bırakılırdı.

Hades Hangmen'in Organizasyon Yapısı

Başkan (Prez): Kulübün lideri. Başkanın sahip olduğu mutlak gücün sembolü olan Gavel'in sahibidir. Gavel, Kilise'de düzeni sağlamak için kullanılır. Başkanın sözü kulüp içinde kanundur. Kıdemli kulüp üyelerinden tavsiye alır. Hiç kimse Başkan'ın kararlarına itiraz edemez.

Başkan Yardımcısı (VP): Komutan Yardımcısı. Başkan'ın emirlerini yerine getirir. Kulübün diğer bölümleri ile başlıca iletişim kurucusudur. Başkanın yokluğunda onun tüm sorumluluklarını ve görevlerini üstlenir.

Yol Kaptanı: Tüm kulüp koşularından sorumludur. Kulüp koşularını ve sürüşlerini araştırmak, planlamak ve organize etmek. Rütbeli kulüp görevlisi, sadece Başkan veya Başkan Yardımcısına hesap verir.

Silah Başı Çavuş: Kulüp güvenliğınden, polislikten ve kulüp etkinliklerinde düzeni sağlamaktan sorumludur. Uygunsuz davranışları Başkan ve Başkan Yardımcısına bildirir. Kulübün, üyelerinin ve Adaylarının güvenliğınden ve korunmasından sorumludur.

Sayman: Tüm gelir ve giderlerin kayıtlarını tutar. Verilen ve alınan tüm kulüp armalarının ve renklerinin kayıtlarını tutar.

Sekreter: Tüm kulüp kayıtlarını yapmak ve saklamaktan sorumludur. Acil toplantıları üyelere bildirmelidir.

Beklenti: MC'nin deneme üyesi. Koşulara katılır ama kiliseye gitmesi yasaklanmıştır.

Önsöz

"Gel kardeşim, hemen gitmeliyiz!" Mae, Maddie'yle beni, sevgilisinin adamlarının önden gittiği yıkıma uğramış komünümüzden geçirmek için acele ederken ısrar etti.

"Hayır! Sana gitmeyeceğimi söyledim!" Bağırdım, Tarikat'ın müritlerinin geniş tören alanında kıpırdamadan yattığını, vücutlarının kurşunlarla parçalandığını ve cansız, donuk gözlerinin bana geçtiklerini söylediğini gördüğümde bacaklarım şok içinde tökezledi.

"Lilah, lütfen!" Mae yalvardı ve elimi çekti, buz mavisi gözleri beni takip etmem için yalvarıyordu.

Hareket etmeye çalıştım ama Tarikat'ın çılgın ve korkmuş kadınlarının çığlıkları kulaklarımı deldi ve artık onlara rehberlik edecek ve koruyacak müritleri olmadığı için çılgınca koşmalarını izledim. Her yaştan yalnız çocuk, hareket eden bedenlerin çılgınlığı karşısında çığlık atıyor, bazıları yere yapışmış, panik içindeki kitleye kapılmış anneleri için ağlıyordu. Halkım, inancımızı zorla kabul ettirmeye çalışan siyah deri giysili şeytani adamlardan kaçmak için ellerinden geleni yapıyordu.

Tam bir katliamdı.

Vahiy'in sayfalarından bir sahne.

"Lilah!" Mae tekrar bağırdı, dikkatimi çekmek için eliyle yanağımı kavradı. Yüzü benim için endişeliydi ama beni peşinden sürüklemeye çalışırken kararlıydı.

"Ben... Ben gitmek istemiyorum..." Fısıldadım ve uyuşmuş görünen Maddie'ye baktım, Mae'nin arkasından itaatkâr bir şekilde geliyordu... kesime giden gönüllü bir kuzu gibi.

"Gitmek istemediğini biliyorum kardeşim. Ama burası güvenli değil. Gitmemiz gerekiyor. Dışarı çıkmalıyız."

"Dışarı mı?" Çığlık attım, gözlerim büyüdü ve titremeye başladım. "Hayır! Hayır! Dışarı çıkamam! Bu şeytani bir şey. Burada kalmalıyım. Kurtulmak için burada kalmalıyım! Bunu biliyorsun. Lütfen, beni kurtuluş şansından mahrum etmeyin!"

Elimi Mae'ninkinden ayırdım ve geri çekilmeye başladım.

"Mae! Lanet olası kızını kontrol altına al, ayrılmamız gerek!" Kurtarıcım Noah Kardeş'i öldüren uzun sarı saçlı adam Mae'nin arkasından bağırdı, mavi gözleri emir verirken sertti. Mavi gözleri yoğun bir şekilde beni izlemeye devam etti. Hücreden çıktığım andan itibaren bana bakmıştı ve hâlâ bakmaya devam ediyordu.

Mae'nin karanlık aşığı yanından ısıklık çaldı ve eliyle takip etmemizi işaret etti ama korku kalbimi ele geçirdi ve içgüdülerim kaçmama neden oldu.

"Lilah!" Dehşete kapılmış kız kardeşlerin arasına daldığımda Mae'nin sesi çığlık atıyordu. Saklanacak bir yer bulmaya çalışırken başım bir o yana bir bu yana savruldu ve ormanın girişini görünce ayaklarımı kaldırıp o yöne doğru tırmandım.

Ancak daha birkaç adım atmadan iri bir beden beni kollarıyla sardı ve yerden kaldırarak kaçmamı engelledi.

Deri kaplı güçlü ve inatçı bir kol belimi sararken çığlık attım. Dehşete düşmüştüm, bacakları hızlanıp koşmaya başladığında gözyaşlarım yüzümden aşağı dökülüyordu.

"Lütfen... lütfen bırak gideyim!" Yalvardım ama aniden kulağıma yerleşen bir ağız sesimi kesti, bana ait olmayan uzun sarı saç telleri yanağıma düştü.

"Hayır. Bizimle geliyorsun, tatlı yanaklar, bu yüzden bu seksi kıçtan kaçmaya çalışmayı bırak. Gerçi o mükemmel şeftali gibi manzarayı bütün gün izleyebilirim ve bundan asla bıkmam. Ama Mae seni kulüpte istiyor, o yüzden kulübe geliyorsun."

Bu sarışın yabancının benimle konuşması karşısında nefesim kesildi ve kollarında donakaldım, kıpırdamaya cesaret edemiyordum, kıpırdarsam öldürülen kardeşlerle aynı kaderi paylaşacağımdan endişe ediyordum

yere düştüm. Sonra dikkatlice başımı eğdiğimde, beni kollarında tutan ve sanki hiçbir şey değilmışım gibi taşıyan kişiyi gördüm; az önceki sarışın adam. Bana yutmak istediğı bir şeymişim gibi bakmaya devam eden adam.

Gözlerim ilk kez onunkilerle buluştuğunda göğsümde bir ağrı zonklayan aynı adam.

Mae ve Maddie'ye yaklaştık, Mae bana rahatlamış, Maddie ise sempati ile bakıyordu. Sarışın adam beni hiç bırakmadı, göğsüyle aynı hizaya gelene kadar beni kendine çekti ve kız kardeşlerimle birlikte büyük bir araca zorla bindirilirken ona karşı koymadım, o ve diğer kötü adamlar arkada sürünüyordu... sarışın adamın mavi gözleri hala benimkilere sabitlenmişti.

Sağır edici bir sessizlik hüküm sürdü ve son bir kez evime baktım, sonra bildiğim her şey aniden geniş kapıların bizi içeriye hapsederek karanlığa gömülmesiyle engellendi.

Bir çığlığa karşı koydum ve Mae'nin elimi tuttuğunu hissettim. Bu beni pek rahatlatmadı, onun yerine gözlerimi kapadım ve dualarımı okumaya başladım. İnancıma sımsıkı sarıldım. Yolumu kaybetmeyeceğime dair Rab'be yemin ettim ve Kutsal Ruh'un sıcaklığıyla içimi doldurduğunu hissederek Rab'be olan inancımı pekiştirirken ellerim ve dizlerim üzerinde ileri geri sallanmaya başladım.

Bir süre sonra araç durdu, geniş kapılar açıldı ve Mae bizi merdivenlerden çıkarıp küçük bir özel odaya götürdü, ancak bize yiyecek getirmeye giderken bizi yalnız bıraktı. Yemek yiyemeyecektim, korku midemi o kadar kötü çalkalıyordu ki neredeyse dizlerimin üzerine çökecektim. Tuhaf odada içerken Maddie yanımda durdu ve eli yavaşça benimkine kaydı, bana onun da korkusunu ele veren bir yoğunlukla kavradı.

"Burada güvende olacağımızı düşünüyor musun Lilah?" Maddie, sesi ancak fısıltıyı aşan bir tonda sordu.

Pencereye doğru yürüdüm, Maddie arkamdan geliyordu, kardeşlerimi öldüren inançsız adamlara baktım, bahçede gülüp içiyorlardı, tehditkar siyah

Giysileri ve kötü tavırları tüylerimi diken diken ediyordu.

"Peki Lilah, sen?" Maddie tekrar itti.

Maddie'ye dönerek onu kucağıma aldım ve "Hayır Maddie. Burada güvende olacağımızı sanmıyorum. Aslında Mae'nin bizi cehennemin derinliklerine bıraktığını düşünüyorum."

Birinci Bölüm

Bir ay sonra.

Ku Klux Klan
Mitingi Austin,
Teksas

Ky

Ne. Ne. Sikeyim???

Solumda Styx ve sağımda Viking olmak üzere kardeşlerimin yanında bir toprak parçasının üzerine çökmüş, ağzım açık bir şekilde Johnny Landry'nin çiftliğindeki ormanın derinliklerinde bir grup geri kafalı cahilin dandik beyaz cüppeleriyle geçit törenini izliyordum. Bir filmde görebileceğiniz gibi, alevli meşaleler havaya kaldırılmıştı, Klan teker teker bir çember oluşturup "Beyaz Güç" sloganları atarak bir açıklığın tam ortasındaki gazyağına batırılmış devasa bir tahta haça doğru ilerliyordu - lanet olası Klan kolonyası.

Kırmızı cüppeli bir adam öne çıktı, elindeki meşale havadaydı.

"Johnny Landry, Büyük Büyücü," diye fısıldadı Tank birkaç adım öteden, dişleri öfkeyle gıcırdıyordu.

Landry meşalesini havaya kaldırdı ve "Tanrı için!" diye bağırdı.

Klan üyeleri de onun hareketlerini takip ederek slogan attılar.

"Tanrı için!"

"Ülke için! Irk için! Klan için! Ateşli Haç'ın Klan üyeleri!" Landry haykırdı ve Klan üyeleri de karşılık verdi.

Meşalelerini senkronize bir şekilde indiren Klan üyeleri, meşaleleri haçın dibine fırlattılar ve saniyeler içinde şey

Orman yangını gibi tutuştu ve bu amcıkların meşhur olmasını sağlayan sembol Johnny Landry'nin arazisinin en yüksek tepesinde alev alev yandı.

Büyük Büyücüleri sonunda hapisten çıkmıştı.

Kutlama için büyük bir miting düzenliyorlardı ama bize davetiye göndermeyi unuttular!

Hangmenler tepenin güneyindeki bazı ağaçların altında gözden uzak bir şekilde çarpşıyorlardı. Landry'nin hapisten çıkmasının Hangmen'lerden intikam almak anlamına gelip gelmediğini bilmemiz gerekiyordu. Styx, bir süre önce Lois'i öldürdüklerinde ve Mae'ye ateş edip neredeyse onun da sonunu getirdiklerinde birkaç adamlarını öldürmüştü. Styx anlaşılmadan gamalı haç izi aldı ve Landry'nin bu yüzden kulübümüze bir suikast düzenleyip düzenlemeyeceğini bilmemiz gerekiyordu.

Klan üyeleri alevlerden uzaklaştı, kollarını iki yana açarak vücutlarıyla bir haç oluşturdular. Sonra durdular, hepsi yanan haça bakıyordu.

Tank birkaç basamak aşağıdan, "Lanet olası pislikler," diye tısladı ve ben de ona doğru bakınca, şimdi taze etle takviye edilmiş eski Klan kardeşlerine yumruklarını sıktığını gördüm; yüzünde içini yakıp kavuran nefretin her zerresi okunuyordu.

Bull Tank'in sırtına bir tokat attı, Tank uzun bir nefes aldı ve hepimiz berbat sahneyi izlemeye geri döndük.

"Tanrım!" Vike yanımdan, "Salatalık çiftliğindeki bir grup rahibe gibi terleyen başka kimse var mı? Bu Nazi Konikkafalar nasıl erimeden o haça o kadar yakın durabiliyorlar aklım almıyor!" Vike gömleğinin yakasını tuttu ama sonra dikkati dağılmış bir şekilde AK ve Flame'e baktı ve sordu, "Sizde hiç şekerleme var mı? Bu sıcakta çok güzel vakit geçirebilir ve kraker yiyebilirdik!" Vike uzaklara baktı ve kendi kendine fısıldadı, "Keklere bayılırım..."

Karşımızdaki kukuletalı ordu karşısında kudurmuş bir Rottweiler gibi nefes nefese kalan Flame, Viking'e bakıp hırladı.

Vike avuçlarını havaya kaldırarak psikopat kardeşimizden uzaklaştı. "Siktir, dostum! İyi! Ama sadece söylüyorum, bu lanet olası zaman kaybını daha katlanılabilir hale getirirdi. Kim kamp ateşinin etrafında kraker olmadan dolaşır ki?"

"Bu lanet olası bir kamp ateşi değil, pislik! Bu yanan piç kurusu bir Klan haçı!" AK, Vike'a ters ters baktı. Ve Vike hemen çenesini kapattı.

Başımı kızıl saçlı alete doğru salladığımda, Styx'in kardeşine doğru bakarken öfkelendiğini gördüm ve onu sakinleşmesi için dürttüm.

"Askerler! Bu gece yeni görevimizi kutlamak için buradayız: ırkımızı korumak ya da yok edilmekle yüzleşmek!" Landry volta atarak dikkatimizi tekrar üzerine çekti ve Klan, kukuletaları yüzlerini kapatsa da Landry vaaz verirken ayakları heyecanla bir o yana bir bu yana sallanarak bizi izledi.

"Yaklaşan bir fırtına, bir savaş var. Ve Beyaz Güç uyanık kalmalı, görevimize odaklanmalı. Bizi yıkmak isteyenlere karşı savaşacak bir ordu, bir güç inşa ediyoruz. Daha fazla sıcıp batırmak yok. Teksas Beyaz Şövalyeleri güçlü olacak, hazırlıklı olacağız!"

Tank Styx'e baktı ve yüz ifadesindeki endişeyi görebiliyordum.

"Yeni bir düşman geliyor. Bu yüzden asker toplayacağız. İrkımızı koruyacağız! Beyaz Gururu koruyacağız!"

"Peki ya eski düşmanlarımız?" diye sordu küçük bir pislik çemberin içinden. "Hangmenler kardeşimin de aralarında bulunduğu şövalyelerimizi öldürdü. Bunu kanla ödemeleri gerek!"

Landry döndü ve adama doğru yürüdü. "Kardeşin zayıftı. Kendini öldürttü. O dövüşü kazanacak kadar zeki değildi. Sınandı ve başarısız oldu. Hepsi öyleydi. Bundan daha iyi olmalıyız."

Styx'in gözleri kısıldı.

"Lenny öldü lan! O Hangmen piçleri de ölmeyi hak ediyor!" diye tükürdü küçük pislik.

Landry, pisliğin laf kalabalığına aldırmadan merkeze doğru yürüdü ve her Klan üyesinin ona bakması için bir daire çizdi. "Şimdi yeni bir görevimiz var ve bunun için iyi adamlara ihtiyacımız var. Güçlü adamlara. Daha yüce bir amaca hizmet edeceğiz, yolumuza çıkacak yeni bir savaşa. Ve her şey zamanla ortaya çıkacak!"

Birkaç dakika sonra Klan, haçı yanmaya bırakarak dağıldı ve Landry'nin evine yakın bir yerde kutlama yapmaya gitti.

Son beyaz cüppeli de gözden kaybolunca ayağa kalktık ve Styx Tank'e döndü. "Sence bizi yalnız bırakacaklar mı?" diye işaret etti ve ben de soruyu yüksek sesle dile getirdim.

Tank başını salladı. "Öyle görünüyor. Landry bir emir verdiğinde, lanet olası bir emir verir ve buna karşı gelen herkes ölür. Görünüşe göre daha büyük bir şey hazırlıyorlar. Muhtemelen yaklaştığını düşündükleri ama asla gelmeyecek olan ırk savaşına hazırlanıyorlar."

"Yani geriye sadece-" Styx imzaladı, daha fazla iş konuşuyordu ama bu işi bitirmek için sözünü kestim. Üzerinde adım yazan bir şişe Jack beni bekliyordu.

"Kolombiyalılar yeni cephaneyi önümüzdeki hafta gönderecekler. İsa manyaklarının ele geçirme girişiminden sonra sokak çetelerini tekrar yanımıza aldık. Küçük çaplı MC'ler yolumuzdan çekiliyor, Senatör Collins federallerin burnunu bizim pisliğimizden uzak tutmasını sağlıyor ve Diablo'larla herhangi bir sorun çıkacağına dair bir haber yok," dedim ve en iyi arkadaşıma bir göz kırptım, işim bittiğinde lanet olası bir selam verdim.

Sözünü kestiğim için Styx'in çenesi sıkıştı ama başımı tekrar kaldırdığımda, "Güzel. O zaman işimiz bitti."

Ellerimi birbirine vurdum ve ödüllü gülümsememi takındım. "O zaman hadi kampa geri dönelim ve kafayı bulalım!"

Tepeden aşığı bisikletlerimize doğru inerken kolumu Styx'in omuzlarına attım ve bu cahil cehenneminden bir an önce uzaklaşmak için acele ettim!

Bir saat sonra yerleşkeye girdiğimizde ortalık am kaynıyordu. Motosikletimden atlayıp kardeşlerime döndüm.

"Hadi sikişelim! Bu gece idare edebileceğimden çok daha fazla kulüp sürtüğü geliyor. Sadece on parmağım ve bir canavar sikim var; hepsini tatmin edemem!"

"Gerçi bir deneseydin ya!" AK bana bağırarak kulübe doğru yöneldi.

Bir kahkaha korosu yükseldi ve tüm kardeşler sürüklerini ve zehirlerini seçmek için içeri koştı. Flame garajın arkasına yöneldi, elinde bıçağı, haftalardır olduğu gibi çılgın bir bekçi köpeği olmak için yola koyuldu.

Styx'e doğru yürüdüm ve sırtına bir tokat attım. "Bu gece bize katılıyor musun, kardeşim?"

Başını salladı, siyah saçları yüzünün önüne düştü. "M-Mae ile gezmeye gidiyorum."

Şakacı bir şekilde alçak sesle ısıık çaldım. "Siktir, dostum, yine mi! Burada kal, iç, kafayı bul. Her parti yaptığımızda kaltağınla birlikte defolup gitmek zorunda değilsin."

Styx bana ters ters baktı. "Hâlâ dış dünyada nasıl olması gerektiğini öğreniyor. Bu çok fazla."

Styx, Mae'nin komün hayatı dışında pek bir şey bilmediğinden bahsediyordu. Ciddi bir eski usul hacı yaşam tarzı. Dışarıda hayatın nasıl işlediğine hâlâ alışmaya çalışıyordu ve Styx ona yavaş yavaş öğretiyordu.

"Peki." Styx elini cebine atıp bir sigara çıkarırken içimi çektim. Birden aklıma bir soru geldi. "Mae'yle yattığında işi bitiriyorsun, değil mi? Son zamanlarda kulüpte işler bizim için boka sarmış durumda ve daha fazla soruna ihtiyacımız yok."

Styx durdu ve gözleri benimkilere kaydı. Anlamıştım; kimse Mae hakkında kötü konuşmuyordu ve o asla sorun olmamıştı. Herif kaltak için çıldırıyordu. Çok seksiydi.

Uzun siyah saçları ve çarpıcı kurt gözleri kardeşini deli ediyordu. Styx ona takıntılıydı. Onun için yaşıyor ve ölüyordu. Bir amcık parçası için böyle bir şey yapmamın imkanı yoktu.

Babamın bilgelik dolu sözleri aklıma geldi: Karılar güzelce yalanmalı ve sertçe sikilmeli, asla tapılmamalı.

Ellerimi kaldırdım ve geri çekildim. "Hey, sadece küçük Styx'lerin yakın zamanda ayaklarımın etrafında koşturmayacağını kontrol ediyorum. Henüz amca olmaya hazır değilim ve siz ikiniz bu kadar sevişmişken, sadece emin olmak istedim."

Styx omuz silkerek beni görmezden geldi ve gözlerim şüpheyle kısıldı. "Korunmuyorsun, değil mi aptal herif?"

Styx'in çenesi sıkıştı ve "Hayır. Ve eğer hamile kalırsa, iyi. Kaltağima her şekilde sahip olmak istiyorum. Benim çocuğumu doğurmasını istiyorum."

Ağzım açık kaldı ve gülerek başımı geriye attım. "Siktir, Styx! Evlenmeden önce onu hamile bırakmak. Aşırı dindar bir tarikat prensesini aldın, onu Hangmen başkanının yaşı karısı haline getirdin, yani bu çatı altındaki tüm sürtüklerin en iyisi ve bunu bitirmek için, parmağına bir yüzük takmadan önce onu hamile bırakabilirsin."

Styx'in gözleri gerildi, yüzü metanetini korudu, bu da bana gülmekten ölmek için daha fazla sebep verdi. "Adamım, şeytanı sırtında taşıma hakkını kazandın. O sürtüğü tamamen yoldan çıkardın! Daha önce cehenneme gitmediyse bile şimdi gideceği kesin!"

Styx sağ yumruğunu sıkarak ileri atıldı, tam o sırada barın kapısı açıldı. Bir saniye sonra Mae içeri girdi ve Styx biraz geri çekildi, bana kızgın bir bakış atarak bu yorumun bedelini daha sonra ödeyeceğimi söyledi.

Mae, Styx'e doğru yürürken, "Merhaba Ky," diye selamladı, o tuhaf eski dünya aksanıyla bir hanımefendi edasıyla. Styx onun eline uzandı ve onu kollarının arasına çekip yumrukladı.

Siyah saçlarını savurdu ve orta parmağını arkasına götürerek ağzını onunkine yaklaştırdı.

Adam, Rider tarafından kaçırılmadan önce bu kaltağa deli oluyordu ama onu geri aldığından beri onu kendi malı yapmış, arkasına kendi adının yazılı olduğu bir yama takmış ve bir saniye bile gözünün önünden ayırmamıştı. Aslında, odasında o kadar çok kilitli kalıyorlardı ki, nefes almaktan çok onu becermek için zaman harcadığından emindim.

"Madem durumu bu kadar garip hale getirdin, o zaman ben de yüzüme gözüme bulaştıracağım," dedim alaycı bir tavırla, Styx inleyip onu duvara yaslamaya başladığında ikisinin yanından geçip gittim.

Mae ve Styx'i yalnız bırakarak bara girdim, Zeppelin müzik setinde bangır bangır çalarken ve tatlı kedi kokusu burnuma dolarken ellerimi havaya kaldırdım.

"Fahişeler, külotlarınızı indirin ve amlarınızı ıslatın. Lanet seks tanrınız sonunda geldi!"

Kardeşlerim içkilerini uzatırken sürtükler etrafımda bokun üzerindeki sinekler gibi dolanıyor, kıkırdıyor ve sikimi mıncıklıyorlardı. Doğruca bara yöneldim ve müşteri adayı kaynağı doldurdu. Daha oturmadan elime bir bardak Jack tutuşturuldu.

AK ve Smiler sağımda ve solumda oturmuş, birkaç fahişeyi yakalayıp kucaklarına itiyorlardı. AK, Viking'in iki fahişeyi çalıştırmasını izliyor ve şansına gülüyordu. Smiler, her zamanki gibi, oturmuş günah kadar sefil görünüyordu.

Beauty ve Tank yürüyerek geldiler. Tank ve Beauty, onun seksi sarışın yaşlı kadını, yani kulüp annemiz.

"Hey, tatlım, nasılsın?" Beauty yanağıma bir öpücük kondurarak sordu.

"Güzel. Bir saat içinde Jack yüzünden beşinizi birden gördüğümde ve yalayan ikizlerin altında kartal gibi açıldığımda daha iyi olacağım."

AK benim bardağıma onaylarcasına vururken, Beauty başını uyarırcasına salladı.

"Maddie ve Lilah nasıl? Yukarıdan aşağı indiler mi?" Beauty sordu.

Başımı salladım. "Hayır, yine de büyük memeli bir sarışının üzerime gelmesini isterdim. O pembe dudakların sikimin etrafında nasıl bir his uyandıracacağını hayal ediyorum."

Ve lanet olsun ki gerçek bu değildi. Sarışının dizlerinin üzerindeki görüntüsü bile neredeyse pantolonumun içine boşalmama neden oluyordu. Tam bir kaçıktı. Sıkı bir İncil manyağıydı ve yakın zamanda benimkini ememeyecekti. Onun mükemmel iğnelerini birbirinden ayırmak için sikimin altın kaplama, peygamberler tarafından kutsanmış bir haç olması gerekirdi. Ama işte bu, tatlı amcıkların kutsal kâsesi olurdu!

Onun o muhteşem yüzünü ve göğüslerini hayal ederken dişlerim alt dudağımda geziniyordu... Mmm... Neredeyse dilimde onun tadını alabiliyordum.

"Ky!" Beauty öfkeyle bağırarak beni fantezimden kopardı. "Şu lanet soruya seks saçmalığı olmadan cevap veremez misin! Tam bir domuzsun!"

"Sakin ol, sürtük. Hayır, henüz apartmandan inmediler. Hâlâ saklanmışlar, pencerelerinden bizi izliyorlar ve hacı kışlarını cehenneme sürüklemek için bekleyen şeytanın adamları olduğumuzu düşünüyorlar."

AK güldü. "O zaman haklı olurlar."

Beauty içini çekti ve Styx'in dairesine açılan kapıya doğru baktı. "Zavallı şeyler. Bildiğiniz her şeyden koparılıp onca yer arasından buraya atıldığınızı hayal edebiliyor musunuz? Çok korkmuş olmalılar."

Omuz silktim. "Mae bununla başa çıktı ve kendi başınaydı. Sadece biraz sertleşmeleri gerekiyor."

Beauty gözlerimin içine baktı, göz kapakları çekilmiş ve dudakları büzülmüştü. "Mae o boktan tarikattan ayrılmayı seçti. Ayrılmak istedi. Üst kattaki o iki sürtük hayatları boyunca istismara uğradılar ama asla ayrılmak istemediler. Sonra hepiniz içeri dalıyorsunuz, silahlar patlıyor, tanrı olduğuna inandıkları adamı öldürüyorsunuz, onları zorla buraya sürüklüyorsunuz, bir tecavüz minibüsüne atıyorsunuz ve buna alışmalarını mı bekliyorsunuz?" Güzellik

tam bir şarkıydı. "O ikisi bu hayatı asla yaşayamayacak. Kanun dışı yaşamaya uygun değiller. Asıl soru, bizden ayrılırlarsa onlara ne olacak? Nereye giderler? Ne yaparlar?"

Hiçbirimiz buna bir şey demedik. Kız kardeşler ayrılırsa Mae dağılırdı ve Styx bunun olmasına boşuna izin vermeyecekti. Şimdilik, kendilerini saklasalar da saklamasalar da, iki sürtük yerlerinde kalacaklardı. Buna şüphe yok. Ve ben şikâyetçi değildim. Eğer bu şimdiye kadar gördüğüm en ateşli orospuyu görmeye devam edeceğim anlamına geliyorsa, benim için sorun yoktu... ve on inçlik sikim de öyle.

Tiz kıkırdama sesleri bize doğru geliyordu ve Tank ile Beauty'nin arkasına baktığımda Tiff ve Jules - benim vazgeçilmez sürtüklerim, meşhur yalayıcı ikizler - hızla yaklaşıyorlardı. Bu iki kaltak her şeyi birlikte yapardı, yani her şeyi. İşin içine bir de ben girince, bu çok iyi vakit geçirmek anlamına geliyordu.

"Ky, bebeğim," dedi Tiff ve sırıttı.

Beauty öfkeyle içini çekti. Gözlerini devirdi ve Tank'ın göğsüne vurdu. "Gitme sırası bizde, bebeğim."

Tank eliyle veda işareti yaptı ve AK ile Smiler bilardo masasının yanındaki partiye doğru yürümeye başladılar. Ellerimi uzatarak iki sarışın orospuyu göğsüme çektim ve Jules'un eli hemen fermuarıma gidip sertleşmiş sikime değdiğinde inledim.

Tiff'in ağzı kulağımdaydı ve fısıldadı, "Biraz eğlenmeye var mısın bebeğim? Kendimizi gerçekten azgın hissediyoruz."

Elini tutarak Jules'unukinin üzerine koydum ve fısıldadım, "Bu sert on santim bana uygun mu?"

Pis orospu kırmızı dudaklarını yaladı ve beni bar taburesinden indirip özel odama giden koridora götürmeye başladı. On dakika içinde sırtüstü yatmışım, kartal gibi açılmışım, Jules yüzüme binerken Tiff de sikime biniyordu.

Hayatımı seviyorum!

İkinci Bölüm

Lilah

"Maddie! Buna daha fazla dayanamayacağım! Bu... bu... müzik! Bu şeytanın işi, sana söylüyorum. Şeytanın işi! Şarkı sözlerini duydun mu? Günahkar, aşağılık, hedonist! Ve kulaklarım! Bu saçma ses yüzünden kulaklarım kanıyor!"

Koyu renkli parke zeminde volta atarken gözlerimi yatağında oturmuş, kollarını kıvrılmış bacaklarına dolamış, sessiz ve dalgın Maddie'ye çevirdim. "Mae nerede? Onunla hemen konuşmalıyım!"

Maddie bıkkınlıkla içini çekti ve Mae'nin refakatinde nehir kenarındaki günlük ibadetlerimizi yapmaya gitmek dışında hiç çıkmadığımız küçük dairemizin tek penceresinden dışarı özlemle baktı. Styx'in dairesi bizim hapsedildiğimiz sözde "motorcu kulübü" Hades Hangmen'in üzerindeydi.

Bildiğim tek şey, evimizden, bildiğimiz her şeyden, komünden koparıldıktan sonra var olmaya zorlandığımız bir cehennem olduğuydu. Tarikat. Tanrı'nın Peygamberi. Bizler Tanrı'nın Seçilmişlerine aittik. Şeytan'dan doğmaktan, günahkâr baştan çıkarıcılar olarak doğmaktan kurtuluşumuzu talep etmenin tek yolu buydu. Bunun yerine, halkımızdan koparılmış ve bu kötülük çukuruna atılmıştık. Bu sözde Cellatlar kardeşlerimize ve kız kardeşlerimize ateş ettikten sonra halkımıza ne olduğunu bilmiyorduk. Peygamberimizi öldürdüler! Tüm bunlar sadece birkaç hafta önceydi.

Buradan nefret ediyorum. Her şeyinden nefret ediyorum: alt katta gerçekleşen günlük günahkâr sefahat eylemlerinden

bar, tanık olduğum şiddet, silahlar ve özellikle de erkekler. Özellikle de o. Ky. Hades Hangmen fahişesi. Ne zaman yanımda olsa bana sırtan, dudaklarını o saçma sapan müstehcen şekilde yalayan adam.

Tenimi titretti. Dış görünüşü güzel olabilirdi, uzun sarı saçları ve kristal mavisi gözleri vardı ama ruhu bozulmuştu.

Ona güvenilemez... Hişbirine güvenilemez.

"O Styx'le birlikte. O her zaman Styx'le Lilah," dedi Maddie yorgun bir sesle ve beni o serseri, asi tırmığı düşünmekten kurtardı.

Koşar adımlarla yatağıma gittim, şiltenin üzerine çöktüm ve tüm vücudum siyah ipek çarşafın üzerinde düz durana kadar kendimi geriye doğru attım.

"Neden bu hayatı benimsiyor Maddie? Neden o gülümsüyor ve gülüyor, Styx'iyle cinsel bir birliktelik yaşıyor da bizim tek yapabildiğimiz durumumuz karşısında çaresizlik hissetmek oluyor? Neden her gün bu odada, bu hücrede kilitli bir şekilde ziyan olup gidiyoruz? Burada cehenneme mahkum edildik Maddie... cehenneme!"

Maddie bakışlarını yavaş yavaş bana çevirdi ve yanağını dizinin üzerine koydu. Yüzünde hüzünlü bir ifadeyle bana baktı. "nk aşık oldu Lilah. Ruhunun kayıp parçasını Styx'in içinde buldu."

İ çekerek ve bana sulu bir gülümseme atarak ekledi, "Hepimiz aynı derecede kutsanmış olmak için Tanrı'ya dua etmeliyiz. Bizi tamamen sevecek ve zarar görmekten koruyacak birini bulalım diye. Çocukluğumuzdan beri sevmediğimiz erkeklerle birlikte olmaya zorlandık. Kendi seçtiğiniz bir erkeğin sevgisini hoş karşılamaz mıydınız? Sizi sadece göksel bir birleşmeden daha fazlası için isteyen bir adamın?"

Verdiği cevap karşısında ağzım açık kaldı. "Hayır, olmaz! Onun gönüllü sakinleriyle dolu bu yerde şeytanın pençelerinden kurtuluşu nasıl bulacağız! Kutsal kitabımızı biliyorsun Maddie. Doğuştan gelen günahlarımızdan ancak peygamberin ve Tanrı'nın doğru iradesi sayesinde arınabiliriz. Seçilmiş havariler aracılığıyla. Herhangi bir adam değil.

bacaklarımızın arasına giriyor! Buradaki kadınları nasıl baştan çıkardıklarını gördüm. İğrenç bir şey."

Maddie'nin yeşil gözleri hüzünlenmiş gibiydi ve bir kez daha "hücremizin" penceresinden karanlık gökyüzüne bakarak içini çekti. Midem korkuyla gerildi.

İnancını kaybetmişti.

Bella ölmüştü.

Mae bir günahkârın hayatını yaşıyordu.

Doğru yolu izleyen bir tek ben kalmıştım, bizi doğru yolda tutabilecek bir tek ben kalmıştım.

Alt kattan yüksek bir patlama sesi geldi. Maddie ve ben sıçradık, korku içinde bedenlerimizi yatağa yapıştırdık. Tavandaki abajur ileri geri sallanmaya başladı. Hemen aşağıdaki odadan şamatalı kahkahalar yükseldi... onların deyimiyle "Yeraltı Dünyası "ndan.

Dik durarak, malzemenin gerginlikle yırtılacağından korkana kadar çarşafı yumrukladım ve yüksek sesle keskin bir çığlık attım. Haftalar ve haftalar süren hayal kırıklığı göğsümden patladı. Maddie yanımda inleyerek duvara doğru kıvrıldı.

İşte bu kadar! Kendimi kontrol edemediğimi düşündüm.

Ayağa fırlayarak yere kadar uzanan gri elbisemi düzelttim ve beyaz başlığıma uzandım. Kalın keten örtüyü sıkı topuzumun üzerine bağlayarak uzun sarı saçlarımı gizledim. Derin bir nefes alarak kapıya doğru kararlı adımlarla yürüdüm.

"Lilah! Ne yapıyorsun?" Maddie panik içinde yarı bağırdı. Kararlılığımın güçlenmesini izlerken yeşil gözleri büyüdü.

"Günahkâr maskaralıklarına bir an önce son vermelerini talep ediyorum! Yoruldum, Maddie. Bu bitmek bilmeyen gürültü yüzünden uyuyamıyorum ve günahkârlardan biri tarafından uygunsuz bir şekilde dokunulma korkusuyla aşağı inmeye cesaret edemiyorum. Bize bakışları çok müstehcen, sanki yemek istedikleri yasak meyvelermişiz gibi! Yoruldum.... çok yoruldum ve daha fazla dayanamıyorum. Uykusuzluktan başım sürekli ağrıyor. Midem yüzünden yemek yiyemiyorum.

Bu yerde başımıza geleceklerden duyduğum mutlak korku yüzünden sürekli düğümleniyorum. Ve göğsüm, göğsüm nefes alamayacağım kadar sıkışıyor. Bayılıyorum ve yıkılıyormuşum gibi hissediyorum. Yıkılıyorum, Maddie. Sanki parçalanıyormuşum ve kimse beni anlamıyormuş ya da umursamıyormuş gibi hissediyorum..."

Maddie başını bana doğru sallamaya başladı. "Lilah, lütfen. Mae dönene kadar bırak. O adamlar... onlar tehlikeli. Komünde insanlarımıza ne yaptıklarını gördün. Onları size de şiddet uygulamaları için kışkırtmayın."

"Durmaları için yalvarmalıyım! Denemek zorundayım!" Bağırdım. "Artık Mae'ye güvenemeyiz. O yolunu kaybetti, peygamberin öğretilerini unuttu. Styx'le fazla içli dışlı oldu. Mantiğı dinlemeyecek. Geriye ben kalıyorum. Bana da biraz huzur için yalvarmak kalıyor."

Maddie yatağa yığıldı ve sinirle başparmağının tırnağını çiğnemeye başladı. Yine kendi içine kapanmıştı. İnancımızdan bahsetmek ona bunu yapıyordu. Gözlerinde peygamberimize olan bağlılığının azaldığını görebiliyordum. Birkaç hafta önce Kardeş Musa öldürüldüğünde sevinçten havalara uçması, onun kutsal çağrımızdan ne kadar uzaklaştığını gösteriyordu. İhtiyarlar sık sık yaptığımız göksel toplantılarda bizi şeytandan kurtarmak için ellerinden geleni yaptıklarında, Tarikat sadece Rab'bin isteğini yerine getiriyordu.

Gözlerimi sıkarak derin bir nefes daha aldım. Sonra hızla kapının dört sürgüsünü açtım ve tokmağı çevirdim. İçimden üçe kadar saydıktan sonra korkumu yuttum ve kapıyı açtım, ancak şok içinde tökezlerken sağır edici bir çığlık attım, sırtım duvara çarptı ve ciğerlerimdeki nefesi kesti.

Daire kapımızın tam karşısındaki dar koridorda bir sandalyede oturan dövmeli kafir Flame'di. Bütün gün, her gün orada oturduğunu biliyordum. Kapıdaki gözetleme deliğinden onu gözetlemiştim. Kaçmaya çalışmadığımızdan emin olmak için mi oradaydı, bilmiyordum.

Yoksa bizi korumak için mi oradaydı? Görev yerini çok nadiren terk ederdi.

Flame'in koyu siyah gözleri elindeki uzun, gümüş bıçağa odaklanmıştı... ön kolunun alt tarafındaki ağır yaralı deriyi kesen bir bıçağa. Heyecanla nefes alıyordu, dili dudaklarını yalıyordu ve pantolonunun altında erkekliği dikilmiş, malzemeyi kırılma noktasına kadar zorluyordu.

Kendimi daha fazla tutamayarak dudaklarımdan korkmuş bir inilti kaçtı. Alev dikkatini bıçaktan çekti, rahatsız bakışları benimkileri delip geçti. Sözüm kesilince dudaklarından bir hırıltı koptu ve korkuyla geri çekildim.

Bıçak yere düşerken Flame ayağa fırladı, tüm kasları gerilmiş ve gerilmişti. Kendimi kapıya uydurmaya çalışırken arkamda bir döşeme tahtasının gıcirtısı duyuldu. Dikkati o yöne kaydı.

Burun deliklerinden yavaşça nefes veren Flame'in yumrukları iki yanında kenetlenmişti, kesik kolundaki kan yavaşça yerde birikiyordu. Onun dikkatinin izini takip ettim, bu da beni aynı şekilde Alev'e odaklanmış olan Maddie'ye götürdü. Şimdi yatağının kenarında oturuyordu, yeşil gözleri dalgındı. Olabildiğince sakin olan bakışları yerde biriken kana yöneldi; zorlukla yutkundu.

Mümkün olduğunca yavaş hareket ederek ayağa kalktım. Flame hareketi fark etti. Vahşi oniks gözleri Maddie ve benim aramda gidip gelirken nefes alış veriş ağırlaştı.

"Aşağı in Lilah. Yapacağın şeyi yap," diye yumuşak bir sesle talimat verdi Maddie. "Biraz uyuyabilirsek bu seni sakinleştirecektir."

Bir öksürük tutturdum. "Seni onunla yalnız bırakmayacağım.

Aklını mı kaçırdın sen? Birini öldürmeye hazır görünüyor!"

Maddie'nin omuzları gevşedi ve bana doğru baktı.

"Alev bana zarar vermeyecek, bundan eminim." Tekrar Alev'in bakışlarıyla karşılaştı ve kızardı. "Aslında Alev, yanında kendimi güvende hissettiğim tek erkek."

Başımı çevirip Flame'e baktım, Maddie'nin ona duyduğu güveni görmek için kendimi zorladım. Tamamen siyah giyinmişti; deri pantolon, siyah dar gömlek ve hepsinin giydiği deri yelek. Göğsünde silahlar ve bıçaklar vardı ve tepeden tırnağa dövmelerle doluydu. Sakalı ve dağınık saçları vardı.

Yorgunluktan ayaklarımın üzerinde sallanıyordum.

"Lilah. Git! Yorgunluktan bayılmadan önce," diye emretti Maddie ve tekrar yatağa oturup pencereden dışarı bakmaya devam etti. Alev, kapının hemen önünde yerde oturana kadar duvara yaslandı. Yeni bir bıçak seçti ve dikkatini Maddie'den ayırmadan ön kolunu kesmeye devam etti.

Alt kattan bir silah sesi daha geldi ve bu kez koridordaki aydınlatma armatürünü salladı. Maddie yatakta sessiz kaldı, düşüncelerinde kaybolmuştu. Flame kan akıtma işinde kaybolmuştu, bu da bana alt kattaki hayvanların davranışlarına meydan okumayı bırakmıştı.

Flame'in yanından dikkatlice geçerek merdiven boşluğundan kulüp binasına giden koridora doğru yürüdüm. Her adımda gürültü artıyordu ve ağır müzik ahşap duvarları sarsarken irkildim. Hayatım boyunca hiç bu kadar öfke duymamıştım, uyumak için bu kadar çaresizlik hissetmemiştim.

Kötülük çukuruna girişi sağlayan çelik kapının arkasında dururken, vefasız güruhla yüzleşmek için cesaretimi topladım. Kapı tokmağına uzanırken ellerim titredi. Anlık bir şüphe hissettim. Eğer komündeki bir adama meydan okumaya cüret etseydim, ağır bir şekilde cezalandırılırdım. Kırbaçlanırdım. Yaralanırdım. Kızgın bir demirle kutsal haçla damgalanırdım... yakılırdım. Ama oradaki yerimi biliyordum. Bir düzenim ve rutinim vardı ve kadınlar erkekleri asla sorgulamazdı. Ama bu kulüpte herkes özgürdü, isteyen istediğini yapıyordu, isteyen istediği zaman, burada yaşayan diğer herkesin duygularına ya da hassasiyetlerine aldırmadan.

Lanetli'ler arasında her zaman itaatkâr olan, çizgilerin arasında kalan, sınırları zorlamayan bendim,

Zavallı Bella ve Mae'nin aksine. Ama uykusuz, az yemekli ve bilinmeyenden korkarak geçen günler beni normalin dışında şeyler yapmaya itiyordu. Bunun gibi şeyler!

"Ky! Sürtüklerin sikini yalamasını bırak ve buraya gel!" diye bağırdı müziğin üstünden bir ses ve midem bulandı. Görmek üzere olduğum şeyin hiç de hoş olmayacağından emindim. Odamızın penceresinden asla hayal edemeyeceğim manzaralara tanık olmuşum.

Yüce Tanrım, bana devam etmem için güç ver. Kirli olan her şeyle yüzleşmem için bana güç ver.

Camın kırıldığını ve adamların alaylarını duyunca duamdan gözlerimi açtım, kapı kolunu çevirdim ve iterek içeri girdim.

Odayı yoğun bir duman kaplamıştı ve havada erkek terinin, alkolün ve cinsel birleşmelerin kokusu vardı. Çılgınlığın içine cesurca adım atarken mide bulantısına karşı savaştım.

Korkudan sakinleşmem uzun sürmedi.

Yarı giyinik kadınlar odayı doldurmuş, erkeklerin ağızlarına alkol dolduruyorlardı, bazıları da açıkta kalan göğüslerinin arasından. Bunun en kötü şey olmasını dilerdim. Ama erkekleri ağızlarına alan, kucaklarına çıkan, onları içlerine alan ve diğer kadınlarla cinsel ilişkiye giren kadınları görünce tiksintiyle irkildim.

Yaptıkları her şey yanlış ve günahkârdı.

Styx ve Mae'nin yerini bulmaya çalıştım ama yoğun dumanın arasından onları göremedim.

Boğazımı temizleyerek derin bir nefes aldım ve "Sesi kısar mısınız lütfen?" diye sordum.

Bir kişi bile beni duymadı. Bir kişi bile bana bakmadı.

Omuzlarımı dikleştirerek tekrar denedim. "Lütfen! Kimse yok mu! Lütfen müziği kapatabilir misiniz? Yorgunum ve dinlenmek istiyorum."

Odanın öbür ucundan gelen kahkahalar etlerimin sürünmesine neden oldu. Bir an için kahkahaların

ama bana doğru bir bakış bile gelmedi. Yalvarışlarım fark edilmemişti.

Bir sonraki adımda ne yapacağımı düşünürken bir el arkamdan tutup sıktı. Hızla dönerek itiraz etmeye başladım ama karşımda uzun boylu sarışın bir kadın vardı... Ky'nin kadınlarından biri, hücremdeki pencereden onu izlerken benimle alay ettiği kadınlardan biri.

Kadının ulaşamayacağı bir yere çekildim ama o beni takip etti. Kısa etekli deri bir giysi giymişti, gömleğinin şeffaf siyah kumaşından göğüsleri görünüyordu. Yeşil gözleri parlıyordu ve dudakları kıpkırmızıydı.

"Şimdi böyle yapma, sevgilim. Burası utanılacak bir yer değil. Çok güzelsin. Ky'nin neden gözlerini senden alamadığını anlayabiliyorum. Neden seni becermek istediğini."

Dişi tekrar yaklaşırken sesim rahatsızlıkla çınladı; kırmızıya boyanmış parmakları saçlarımı başlığımdan kurtarmaya çalışırken sert göğüsleri göğsüme bastırıyordu.

Başlığımın danteli çözüldüğünde nefes nefese kaldım ve sersemlemiş bir halde geri adım atarak danteli çılgınca tekrar bağladım. Kaçmak için döndüm ama yolumu kaybetmişim, duman kaçış yolumu kapatmıştı. Sarhoş erkek ve kadın kalabalığının arasından koşarken panik boğazımı tırmaladı.

Buraya gelmeye asla cesaret edememeliydim. Burası gerçekten bir günah yuvası.

Erkekler ve kadınlar beni yakalamak için uzandılar, benimle alay ettiler, yüzüme güldüler ve bu sadece korkumu körüklemeye yaradı.

Çılgınca çıkışı ararken, kulaklarımı acıtan bir ses çıkaran büyük siyah bir makineye rastladım: müziğin kaynağı. Odaya bakarken yüzümde bir öfke parıltısı belirdi, sonra vücudumu uzanmak için çevirdiğimde uzun bir kablo hissettim ve onu çektim... sertçe.

Bir anda müzik kesildi. Rahat bir nefes aldım ve dudaklarımda beliren küçük bir gülümsemeye engel olamadım...

Sonra odanın tamamen sessizleştiğini fark ettim.

Düzinelerce gözün sırtıma dikildiğini hissederek yavaşça

döndüm, siyah kablo hâlâ elimdeydi. Oda

Acı verici derecede yüksek sesli müzik olmadan ürkütücü bir Şekilde hareketsiz kaldı ve adamlar -Hangmen- dumanın arasından teker teker ne çıkmaya başladışında nefesim kesildi. Liderlerini deri yeleklerinden tanıdım.

İçeri giren ilk adamın saçları diğerklerinden daha kısa, daha koyu renkliydi ve meraklı bir yüzü vardı. Korkutucu değıldi ama yine de göz korkutucuydu. İkinci adam iri yarı, kızıl saçlı ve uzun kızıl sakallıydı. Bana Şehvetle gülümsüyordu, dişleri alt dudağıını sıyrıyordu. Bir sonraki adam inceydi, daha az hantaldı, uzun kahverengi saçları ve nazik gözleri vardı. Sırada kel bir adam ve onun koluna tutunmuş, gülümseyen sarışın bir kadın vardı. Sanki yanıma gelmek istiyormuş gibi görünüyordu ama sert duruşum onu vazgeçirmiş olmalıydı. Onu daha önce Mae ile birlikte evimin penceresinden görmüştüm. İyi birine benziyordu. Ama buraya dostça tanışmalar yapmak için gelmemiştim. Aslında burada çok uzun süre kalmaya da niyetim yoktu.

Havariler yakında bizim için geleceklerdi. O zaman Rab'bin gözünde her Şey yoluna girecekti. Hâlâ kurtulabilirdik.

"ekil yolumdan! Ne oluyor lan? Zeppelin'i kim kapattı lan?" diye bağırdı barın karşısından cılız bir erkek sesi.

Kalabalık yarılıp bir adam içeri girdiğinde hazırlandım... uzun omuz hizasında sarı saçlı, uzun boylu, kaslı, çarpıcı yüzünde kısa koyu sarı bir sakal olan ve şimdiye kadar gördüğüm en delici mavi gözlere sahip tanıdık, heybetli bir adam.

Ky'ydi.

Bakişlarım ona sabitlendiğinde nefesim kesildi. Karnım sıkıştı ve kalçalarım sadece onun baskın çerçevesini gördüğümde ağıyordu.

İlerlerken Ky'nin dolgun dudakları öfkeyle gerilmişti ama öndeki adamların arasından sıyrılıp gözleri benimkilerle buluştuğunda bir parça yumuşar gibi oldu, dudakları mühürlerini kırarak sessiz bir nefes aldı.

Titreyen dizlerim yüzünden bacaklarımın büküleceğinden korkarak bir adım geri çekilip sessiz müzik makinesine yaslandım.

Ky bana doğru yürüdü, beyaz gömleği gergin gövdesini sımsıkı sarıyor, mavi kot pantolonu bacaklarına bol geliyordu. Yaklaşırken elini dağınık uzun saçlarında gezdiriyor, dişlerinin arasında tuttuğu küçük, ince bir tahta çubuğu yavaşça çiğniyordu.

Konuşamıyordum, düşünemiyordum, nefes alamıyordum. Serbest kalan elim arkama uzandı ve beni dik tutmak için bir rafa dayandı. Ky'nin dumanlı kokusu üzerime sinmişti. Kalbim çıldırmış gibiydi ve kanım damarlarımda hızla akıyordu.

Ky'nin burun delikleri yaklaştıkça alevlendi, mavi bakışları mütevazı bir şekilde örtülü çerçevemi gördü. Komünde kardeşlerin yapması gerektiği gibi önümde üç adım durmadı. Bir erkeğin toplum içinde bir kadınla olması gerektiği gibi uygun bir mesafeyi korumadı. Hayır, bunun yerine etkileyici boyu başımın üzerinde yükselene, göğsü göğüslerime değene kadar yaklaştı.

Onun yoğun bakışlarını hissedebiliyordum. Bu şeytani adamla yüzleşmekten çok korktuğum için gözlerimi sıkıca kapattım. O yakınımdayken tüm soğukkanlılığımı kaybettim. Kaba, iğrenç ve ahlaksız biriydi ve aklım beni onun şeytani ve baştan çıkarıcı doğasına karşı uyarsa da, kalbim erdemime ihanet etti ve ona yakın olmak için çabaladı. Güzel yüzü ve vücudu onu bedenime almam için beni baştan çıkarıyordu. O benim çok uzakta tutmam gereken kendi yasak meyvemdi.

"Sen." Ky iç çekti. Dudakları yanağımda gezinirken nefesindeki güçlü alkol kokusunu aldım. Başımı ağzından çekmeye çalıştım ama eli yanağıma kavradı ve beni olduğum yere kilitledi.

"Yukarı bak, sürtük. O güzel mavilikleri görmek istiyorum."

Sakin kalmaya odaklandım ama paniklemeden de edemedim.

Birden bir elin göğsümü avuçladığını hissettim ve inledim. Titreme içgüdüsel oldu ve buraya geldiğim için kendime lanet ettim.

Bu odaya. Doğru davranmıyordum ve şimdi bunun bedelini ödüyordum. Tanrı bu cehenneme özgürce girdiğim için beni cezalandırıyordu.

"Lütfen... bırak gideyim," diye yalvardım, hâlâ gözlerimi kapalı tutuyordum.

Ky daha da yaklaştı ve sert kaslarının göğüslerime baskı yaptığını hissedebiliyordum. Korkumu bastırmaya çalıştım ama işe yaramadı. Ky'nin eli boynumdan yukarıya, başlığımın bağlarına doğru kaydı. "Bu altın sarısı saçları neden saklıyorsun, sevgilim? Bu çok güzel. Sen çok güzel bir sürtüksün," diye mırıldandı Ky, ellerinin başlığımı çıkardığını hissettiğimde sakallı yanağı pürüzsüz yanağıma sürtünüyordu. Sonra topuzumu yerinde tutan iğneleri çekti. Saçımın kenarının altıma ulaştığını hissettim ve saçlarım serbest kalırken Ky uzun, acı dolu bir inilti çıkardı.

Ellerinin saçlarımı sardığını hissettiğimde gözlerim yaşardı. Ky eğildi ve içine çekti, kalçaları karnıma sürtünüyordu.

"Siktir, kaltak. Seni ilk gördüğüm andan beri boşalmanı hayal ediyordum... Altımda, üstümde, sikime sımsıkı sarılmış olmanı istiyorum. Seni sertçe becermek, çığlıklarını duymak... daha fazla dayanamayana kadar yalamak istiyorum..."

Titreyen bir nefes aldım, onun kaba sözleri göğsümü ağrıttı.

Ky'nin ılık nefesi yanağımdan aşağı inerken dudaklarımda bir ıslaklık hissettim ve kaynağını fark ettiğimde gözlerim fal taşı gibi açıldı... dili, tenimin tadına bakan dili.

Ellerimi Ky'nin geniş göğsüne koydum ve onu itmek üzereyken yüksek sesli, neredeyse sağır edici bir ıslık havayı yararak geçti.

Ky dilini geri çekti ve alnını benimkine dayayarak iç geçirdi, görünüşe göre sıkıntılıydı. Ayaklar parke zeminde bize doğru tepindi. Sonra birden Ky

sert bedenimden koptu ve yanımdaki duvara çarptı.

Styx'in Ky'yi boğazından tuttuğuna şahit olduğumda gözlerim büyüdü. Ama Ky'nin gözleri sadece benim içindi. Bakışlarım onunkilerle buluştuğunda inledi ve dudağını ısırды, eli pantolonunun altından kabaran erkekliğini kavriyordu. Bir hırıltı çıkaran Styx elini geri çekti ve Ky'nin yüzüne sertçe vurdu. Tepeden tırnağa titriyordum ve işler şiddetli bir hal alınca hemen oradan ayrılma ihtiyacı hissettim.

Bakışlarımı Ky'yi özel bir odaya doğru sürükleyen Styx'ten kaçırdım ve kısa kahverengi saçlı bir adam hepsini uzaklaştırana kadar kulübün geri kalanının beni izlediğini fark ettim.

Gözyaşlarım yanaklarımdan aşağı süzüldü.

Buraya gelirken ne düşünüyordum? Kendim gibi davranmıyordum. Bu yer ruhumu bozuyordu. Beni kadınlara yakışmayan davranışlara zorluyordu. Kadınların erkeklere meydan okumasına yer yoktu ama ben burada küstah ve dengesiz davranıyordum.

"Lilah? İyi misin? Burada tek başına ne yapıyorsun?" Mae aniden görüş alanıma girdi ve kollarını omuzlarıma koydu, açık mavi gözleri sevgi dolu ve kardeşçe bir endişeyle doluydu.

Başımı bolca salladım. "Sadece çok yorgunum ve kafam karışık ve yüksek sesli, kirli müziğin durmasını istedim. Uyumaya çok ihtiyacım var. Çok yorgunum, Mae. Sonra o... o... bana dokundu... saçlarımı serbest bıraktı... ağzını tenime koydu..."

Dudaklarımdan bir hıçkırık döküldü ve Mae beni kollarıyla sardı. "Saçımı gösterdi, kardeşim. Tanrı'nın dikkatli bakışları altında alçakgönüllülüğümü rezil etti. Bana dokunması için onu ayarttım. Başka birini daha ayarttım, Mae... Müstehcen şeylerden bahsetti... bana yapmak istediği şeylerden. O benim büyüm altında. Bir tane daha, Mae. Peygamber David baştan çıkarıcı tuzaklar olduğumuz konusunda uyardı ve öyleyiz! Beni becermek istediğini söyledi... tadıma bakmak..." Söylediği her şeyi tekrarlayamadığım için tiksintiyle ürperdim.

"Şşş... Lilah. Sakin ol. Hayatımız boyunca bize söylendiği gibi sen şeytan değilsin. Sen bir baştan çıkarıcı değilsin. Sen güzelsin. Güzel olmak günah değildir."

Sözlerine karşı çıktım. "Küfrediyorsun, Salome. Kutsal yazıları unutuyor ve gerçek dışı konuşuyorsun."

Mae'nin yüzü sertleşti. Onu hiç bu kadar kızgın görmemiştim. "Lilah, dur. Ben gerçek dışı konuşmuyorum. Sonunda mantıklı konuşuyorum. Hayatımız boyunca inanmamız için bize söylenenler yanılttı." Elleriyle kollarımı ovuşturdu. "Ben de hâlâ bu dünya hakkında bir şeyler öğreniyorum. Her gün bir ders. Her gün yeni bir şey öğrendiğimde şaşıriyorum. Ama denemek zorundasın Lilah. Hem sen hem de Maddie denemelisiniz."

"Bu hayatta olmak istemiyorum, Mae. Ben peygamberin davasına sadığım ve bunu hiçbir şey değiştiremez. Ve biz baştan çıkarıcıyız. Ky'nin az önce bana nasıl davrandığına bir bak!"

"Her şeyden önce, Peygamber David öldü, Lilah! Tarikat artık yok. Bunu ne kadar çabuk kabullenir ve yeniden yaşamayı öğrenmeye çalışırsan, hepimiz o kadar iyi oluruz! İkincisi, Styx şu anda Ky ile konuşuyor. Ky seni aşağıladığı, sana zorla dokunduğu için cezalandırılacak. Ky likörle sarhoş olmuş ve kötü davranıyor. İnanın bana, burada bulunduğum kısa süre içinde bunun onun için olağan bir davranış olduğunu biliyorum."

Mae boğazını temizledi ve bana dikkatle baktı. "Seni gördüğün andan itibaren vurulmuştu. Komündeki hücreden sürünerek çıktığında buna bizzat şahit oldum. Ve bunun nedeni kılık değiştirmiş bir şeytan olman ya da Noah Kardeş'in seni -ve bizi- inandırdığı gibi onu şeytani yollarına çeken bir cadı olman değil. Sarışın, kıvrak ve güzel olduğun için, tam da onun çekici bulunduğu türden bir kadın olduğun için. Ky bir kadına teklifte bulunmaktan, onu zorlamaktan utanmıyor. Bu kulüp bizim geldiğimiz komüne çok benziyor-"

"Nasıl yani?" Aniden sordum, erdemim için dehşete düşmüştüm.

Mae endişem karşısında iç çekti. "Onları dış dünyadan ayıran kendi kuralları ve inançları var. Ky

ve bununla birlikte bazı ayrıcalıklar da geliyor." "Kardeş Cebrail'in Davut Peygamber'e olduğu gibi mi?"

Mae başını salladı. "Evet. Ve bu nedenle Hangmenler arasında da büyük bir güce sahip. Ayrıca çok yakışıklı, sanki fark etmemişsiniz gibi..." Mae yüzümü inceledi, ben de kızarıklığıma gizlemeye çalışarak hızla başımı eğdim. Fark ettiğim gözleri olan herkes için çok açıktı. O Allah'ın belası hücreden çıktığımda ilk gördüğüm şey oydu. O kadar heybetliydi ki. "Yani Ky'nin ona katılmayı kabul eden kadın sıkıntısı yok."

Kendimi karışık düşüncelerimden sıyırdım ve Mae'nin beklenti dolu bakışlarıyla karşılaştım. Tanrı'yı düşündüm ve inancıma, onun sözleri aracılığıyla inanmaya çağrıldığım şeye yeniden odaklandım. "Bu yanlış," diye bastırdım ve Mae'nin omuzları çöktü. "Böyle davranmak yanlış ve günahtır ve ben onun hafifmeşrep kadınlarından biri değilim, Mae. Ben bir köpek gibi oynanacak ve sevicecek biri değilim! Ben saf olmalıyım. Sadece kardeşler ve müritler benimle Rab'bin Paylaşımlarına katılma hakkına sahip olacaklar. Bedenimi, ruhumu ele geçiren şeytandan kurtulmanın tek yolu bu. Bu Ky, bu kâfir, bu hakka layık değil. O Tanrı'nın adamı değil! Şeytanın bir sakini bana dokunursa nasıl kurtulabilirim? Tek istediğim kurtarılmak... Tanrı'nın gözünde kurtarılmak..."

Gözyaşlarım yanaklarımdan aşağı süzüldü ve sözlerimi hıçkırarak söyledim. I

Birdenbire ayaklarımın üzerinde duramadığımı, gıdasızlıktan çok zayıf düştüğümü hissettim. Mae'nin güzel açık mavi gözleri yumuşadı ve beni kollarımdan tutup başıma sevgi dolu bir öpücük kondurdu.

"Şşş... Biliyorum," diye yatıştırdı Mae. "Styx az önce onu bu yüzden uzaklaştırdı. Ky uygun bir şekilde azarlanacak, bunun üzerine yemin ederim."

Mae'nin elinden kurtulup dışarı açılan çıkış kapısına baktım, ne yapmam gerektiğini biliyordum. "Dua etmeliyim... Dua etmeliyim. Günahlarımdan arınmalıyım, şehvetten, ahlaksızlıktan ve kötülüklerden arınmalıyım," diye ilan ettim.

Mae uzandı ve kolumu nazikçe kavradı. Onun dokunuşuyla irkilerek geri çekildim ve kendimi onun elinden kurtardım. "Hayır, Mae! Günahlarımın kefaretni ödemeliyim. Dua etmek için nehre gidiyorum! Kendimi kirli hissediyorum... Ben kirliyim... Burası... Bu şekilde nasıl yaşayabiliyorsun, Mae?" Onun düşüşüyle yüzleşirken Mae'nin gözlerinin parlamışlığını izledim. "Ben de senin ruhun için dua edeceğim, kardeşim. Bir kez daha Tanrı'ya giden yolu bulman için dua edeceğim."

Arkama bakmadan kapıya doğru sendeledim ve arka çıkıştan serin gece esintisine çıktım. Mae'nin incinmiş yüz ifadesini görmek istemiyordum. Onu seviyordum. Onun da Şeytan'dan kurtulmasını istiyordum. Bizler lanetlenmiştik. Kurtarılmadığımız sürece hepimizin kaderi cehennemdi. Yine de halkımızın ve peygamberimizin tıpkı İsa gibi geri döneceğine inancım vardı. Kutsal kitapta yazıyordu ve her kelimesini ezbere biliyordum.

Yerleşkenin yanındaki yeşil setten aşağı, küçük nehre doğru koştum ve dizlerimin üzerine çöktüm, ellerim nefes nefese göğsümdeydi. Üst cebimde bir şey hissedince aşağı baktım ve başlığımın bağlarını gördüm. Rahatlayarak gözlerimi kapattım; Mae onu bana geri vermiş olmalıydı.

Koyu dalgalı suya bakarak, çok hızlı atan kalbimi sakinleştirmeye odaklandım. Nehir güçlü akıyordu ve ben sadece o adamın kirli dokunuşunu temizlemek zorundaydım. Ellerin ve dilinin lekeli dokunuşunu... Onun tüm yanlışlarını temizlemeliydim.

Başlığımı geri alıp ellerimle kavrayarak saçlarımı sıkı bir topuz yaptım ve beyaz kumaşı tekrar yerine bağladım. Giysi sabitlenir sabitlenmez beni hemen rahatlattı. Yeniden düzgün ve mütevazıyım.

Gözlerimi kapattım, başımı gökyüzüne kaldırdım, ruhumdaki o huzur akışını buldum ve kalbimi Rab'be teslim ettim.

İsa, lütfen beni bu lanetli ve kötü yerden kurtar. Beni sevgi dolu kollarına al ve içimde yaşayan kötülükten kurtar. Tüm Lanetli'leri kurtar, Şeytan'ın kendisi tarafından yaratılmış olan bizleri...

Üçüncü Bölüm

Ky

"Bırak beni, Styx!"

Sarhoş kıcıımı uzun saçlarımdan tutup sürükleyen Styx beni ofise fırlattı ve ağzımın ortasına bir yumruk daha atarak bu kez lanet olası dudağımı patlattı.

Tökezleyerek masaya çarptım, sağ avucum tahtaya çarptı ve kendimi düzelttim, sol işaret parmağımla Styx'i işaret etmek için döndüm. Dudağımdan akan kanın çenemden sakalıma damladığını hissettim. Styx kollarını göğsünde kavuşturmuş önümde duruyordu, göğüs kasları gömleğinin altında kabarmıştı. Herif benden kilo olarak daha iriydi ama boy olarak değil. İş dövüşmeye geldiğinde oldukça eşit durumdaydık. Ama ben en iyi arkadaşım ile dövüşmek istemiyordum. O kadar sarhoştum ki galip gelmeme imkân yoktu.

"Bu bir, pislik. Alacağın tek şey bu. Bana bir daha vur ve ne olacağını gör," diye mırıldandım, elimin tersiyle yüzümdeki kanı silerek.

Styx'in dudağı ukala bir sırıtışa dönüştü ve inanmayan bir kahkaha attı. Öne doğru bir adım attı ve ben de kıcıma tekme yemeye hazırlandım. Onun yerine tahta bir sandalye alıp odanın diğer ucuna fırlattı ve bunu yaparken homurdandı. Çarpmayı görmezden geldim ve gözlerimi kapatarak dönmeyi durdurmaya çalıştım. Dengemi bulmaktan vazgeçerek masanın kenarına oturmak için geri adım attım.

Styx'in ağır botlarının parke zeminde bana doğru vurduğunu duyunca yavaşça gözlerimi açtım, tavandaki armatürden gelen parlak floresan ışığı, filizlenmekte olan burbon baş ağrımı daha da kötüleştirirken gözlerimi kısarak baktım. Styx benimle yüz yüze geldi.

yüzüne, çizmeye çizme. Bir şeyler söylemeye çalıştığını görebiliyordum ama Styx böyle sinirlendiğinde kekemeliği sesini çalıyordu, lakabı da buradan geliyordu: Hangmen Dilsizi. Koca piç sadece benimle ve şimdi de kaltağı Mae'yle konuşabiliyordu ama şu anda hiçbir şeyi dile getiremiyordu. Bu beni çok suçlu hissettirdi.

Yavaşça nefesimi verdim ve yere parçalar savurmamaya çalışarak teslimiyetle elimi kaldırdım. "Sakin ol lan. Konuşmana odaklan. Anlıyorum. Her şeyi berbat ettim ve sen bana kızgınsın... yine. Ama şu anda ikinizle de görüşüyorum, o yüzden beni rahat bırak!"

Styx'in dudakları bir çizgi halinde sertleşti, alnını ovuşturdu ve öksürerek ve boğazını ovuşturarak odada volta atmaya başladı. Konuşmaya çalıştığını biliyordum, bu yüzden ayağa kalkıp bir sandalyeye kaydım ve gözlerimi kırptırarak tekrar odaklanmaya çalıştım.

Hayır. Bir bok için çalışmıyordu!

Bunun çabuk bitmeyeceğini hissediyordum.

Gözlerimi kapatarak tatlı sikişleri düşünmeye çalıştım ama o sarışın hacı amcığının tadını aklımdan çıkaramıyordum. Üzerime binmesini ve sikime Seabiscuit gibi binmesini istediğim o tutucu hacı amcığı. Kahretsin, çok ateşliydi, o mavi gözler, kışına kadar uzanan sarı saçlar ve göğsüme bastırdığım o dolgun memeler. Döllerimle süslemek ve seks takıntılı aklımı yitirene kadar sikimi ortalarına sarmak istediğim sert, doğal olarak yığılmış memeler. Tanrım! Bunu düşünmek bile beni on inçlik çelik bir direk kadar sertleştiriyordu.

"K-K... Ky!!!"

Keskin bir nefes çekerek gözlerimi açtığımda Styx'i karşımda buldum, boğazımı kesecekmiş gibi bana bakıyordu. Ellerini siyah saçlarının arasında gezdirirken, sarışını düşünürken sertleşmiş sikimi kot pantolonuma sürttüğümü fark ettim.

Kahretsin, çok sarhoştum.

Styx arkasını döndü ve duvara yaslandı. Ellerimi kaldırdım. "Styx, ben-"

"Sana ondan uzak durmanı söylemiştim. Siktiğimin emri ya da senin emrin!" Styx sözünü kesti, her sinirli kelimedede kötü bir şekilde kekeliyordu.

Nefesimi üfledim ve dışarı verdim. "Biliyorum! Ne diyebilirim ki? Yüzümü Jack'e dönmüştüm ve birden onu barda buldum, o kocaman gözleri ve aklımdan çıkaramadığım sık emici dudaklarıyla bana bakıyordu... Kahretsin, Styx, o benim mükemmel kadınımdır! Kendime engel olamadım. Yani, lanet olsun! O memeler! O kış... Amcıkta vurulmuş döndüm!"

"Amcık çarptı!" Styx kükredi. "Sen sadece sakinle mi düşünürsün!"

Styx burnunun kenarını sıkı, sonra elini bırakıp tekrar bana baktı. Derin bir nefes alarak, "Maddie ve Li-Lilah o daireden hiç çıkmıyorlar. Mae bunun için çıldırıyor. Alev normalden daha da psikopatça davranıyor, kapılarının önünden bile ayrılmıyor. İhtiyacım olan son şey senin de bu boka neden olman."

Başımı salladım ve öne doğru eğildim. Styx yumruğunu duvara vurdu. "M-Mae'yi şimdi kaybetmeyeceğim. Onu bir kez kaybettim. Onu bir daha kaybetmeyeceğim. Üst kattaki o sürtüklerin sakinleşmesi, kendi gölgelerine bakıp çıldırmayı bırakması ve o lanet olası İsa kaçıklarından uzakta bu hayata alışması gerekiyor!"

Kardeşimin yaşlı karısını kaybetme düşüncesiyle acı çekmesinden dolayı kendimi suçlu hissederek konuşmaya hazırlanırken kapı açıldı ve Mae içeri girdi.

Şeytandan bahsetmişken...

Styx içeri girer girmez duvardan fırladı, ama siyah kotu, Hangmen atleti ve "Styx'in Malı" deri yeleğiyle çok sinirli görünerek elini ona doğru kaldırdı ve bana doğru geldi. Gözlerinde yaşlar vardı.

Harika. Kışma tekmeyi basmak için ağlayan bir sürtükten daha kötü bir şey olamaz.

Sandalyemden sadece birkaç adım ötede durdu, ellerini kalçalarına koydu ve patladı. "Ne cüretle kız kardeşime böyle davranırsın!" diye tısladı ve Styx'in onun arkasında öfkeyle inlediğini, ellerinin sıkıntıyla yüzünü kapattığını gördüm.

"Bütün gün, her gün, haftalardır o odada kalıyor ve Tarikat'ın dışındaki dünya hakkında ne söylersem söyleyeyim, hem o hem de Maddie dua etmek dışında kapıdan dışarı adım bile atmıyor, kötülüğün var olduğuna ve var olur olmaz onları ele geçireceğine inanıyorlar. Lilah ona söylediğim hiçbir şeye inanmıyor, inancını asla bırakmıyor ve Maddie, Tanrım, Maddie neredeyse hiç konuşmuyor, sadece oturuyor ve Tanrı'nın gönderdiği her uyanık saatte pencereden dışarı bakıyor. Tamamen içine kapandı ve Lilah yavaş yavaş yıkılıyor! Komünden ayrı kaldığı her gün daha da parçalanıyor!" Mae dönüp Styx'le yüzleşti. "Ve Flame ile tekrar konuşman gerekiyor. Senin için koşturmadığı zamanlarda hâlâ dairenin dışında kendini kesiyor. Lilah onun tıslamasından ve kendini kesmesinden çok korkuyor. Bu Allah'ın belası karmaşada ilerlemelerini engelleyen bir başka şey daha."

Styx'in ellerini kaldırışını izledim. "O şerefsiz ona söylediğim hiçbir şeyi yapmıyor. Bana, et keserken onları koruduğunu söyledi, kim bilir kimden. Ama orada onların kapısını koruması kötü bir şey değil. Kimse Alev'e karşı gelmeye cesaret edemez."

Mae içini çekti ve tekrar bana döndü, ancak bu sefer gözyaşları yanaklarından aşağı süzülüyordu.

Ah, kahretsin!

"Lütfen Lilah'yı rahat bırak Ky. Ondan hoşlandığını biliyorum. Son derece ve nefes kesici derecede güzel... ama çok zarar görmüş durumda ve ben onun iyileşmesini istiyorum. Burada benimle kalmasını istiyorum. Hayatımız boyunca bize nasıl davranıldığı, onun neden böyle olduğu hakkında hiçbir fikrin yok. Sadist adamlar bizi sık sık istediğimiz dışında aldılar, ağza alınmayacak şeyler yapmaya zorladılar.

ve destek için sahip olduğumuz tek şey birbirimizdi. Lilah bu adamların ve yaptıklarının ruhlarımızı kurtardığına inanıyordu çünkü biz baştan çıkarıcı olarak damgalanmıştık. Hâlâ buna inanıyor ve sonunda kurtuluşa ulaşmak için onların talimatlarına geri dönmesi gerektiğine inanıyor. Kabul etmeye ve bunun için çabalamaya şartlandığımız şey buydu. Ben inancımı kaybettim. Lilah'ınki derinleşti."

Mae göz ucuyla Styx'e baktı, ağabey dimdikti ve sert nefes alıyordu. Hayatının büyük bölümünde sürtüğüne tecavüz etmiş olan orospu hakkında bir şeyler duymaktan nefret ettiğini biliyordum. Piç kurusu artık ölmüştü elbette ama hayaleti her gün aralarında dolaşmaya devam ediyordu.

Mae bana döndü. "Ky, Hangmenler Peygamber David'i öldürüp komünü bastığından beri Lilah cezalandırıldığına, kutsal topraklarımızı, korunan Cennet Bahçemizi terk ettiği için cehennemde olduğuna inanıyor. Hatta kız kardeşi olarak benim, inançsız biri olan Styx ile birleşerek günahkâr olduğuma inanıyor. Benim isteyerek şeytanın tarafına geçtiğime inanıyor."

Styx yavaşça Mae'nin arkasına geldi ve kollarını Mae'nin göğsüne dolayarak onu vücuduna doğru çekti ve boynuna öpücükler kondurarak anlamını çıkaramadığım bir şeyler fısıldadı. Mae rahatladı ve onun kollarına tutundu, parmak eklemleri beyazlaşırken fısıldadı, "Sen benim ışığımsın, aşkım. Sen benim seçimimsin." Styx'in gözleri kapandı ve nefes verdi.

Mae tekrar bana döndü. "Ky, Lilah inancımızın kutsal metinlerine harfiyen inanıyor, Davut Peygamber'in yazdıklarının tamamen gerçek olduğuna inanıyor. Hayatımız boyunca bize -Maddie, Lilah ve bana- Şeytan tarafından yaratıldığımız, şeytanın tohumundan doğduğumuz söylendi. İnsanları ayartmak, çalmak ve sonra da lanetlenmiş ruhlarını Şeytan'a sunmak için yeterince güzel yaratılmıştık. Lilah bu etiketi her zaman en kötüsü olarak kabul etti. Peygamberin komününe getirilmeden önce farklı bir hayatı vardı. Maddie, kız kardeşim Bella ve ben doğduğumuz andan itibaren Lanetli damgası yemiştik.

"Lilah bundan hiç bahsetmedi ama biz her zaman onun bizim dışımızda bir ailesi olduğunu tahmin ettik. Ama peygamber ona Lanetli adını verdiğinde ondan uzak dururlardı. Bunu şimdi anlıyorum. Şu anda Lilah inancımıza geri kabul edilmek için her şeyini verir... ruhunun Tanrı'nın gözünde kurtulması için. İnsanları baştan çıkardığına inanıyor çünkü o kötü, gerçekten kötü."

Mae derin bir nefes aldı. "Ky, bardaki davranışların bu inancını daha da güçlendirdi. Şeytanın onun aracılığıyla seni kendine çektiğini düşünüyor. Lanetinden, baştan çıkarıcı doğasından kurtulana kadar bir erkeğin onu kendisi için asla gerçekten sevmeyeceğine inanıyor."

Mae'nin yanağından bir damla gözyaşı daha süzüldü. "Onun ve Maddie'nin bu hayatı istemesini nasıl sağlayacağıma dair hiçbir fikrim yok. Artık komün yok, artık Düzen yok. Ona yardım edemiyorum... onlara. Uyum sağlayamazlarsa onlara ne olacak?" Styx başparmağıyla yanaklarını silerken kocaman kurt gözleri bana odaklandı, burnu korumacılıkla parlıyordu. "Yardıma ihtiyacım var Ky. Bunu daha da zorlaştırmama değil. Eğer beni terk ederlerse, bilmiyorum... Bilmiyorum..."

Styx Mae'yi kollarına aldı ve Mae onun göğsünde ağladı. Çenesi sıkıştı ve bana doğru baktı.

Harika. Beni yine öldürmek istedi.

Ellerimi yüzümde gezdirerek ayağa fırladım ve Mae şaşkınlıkla başını kaldırdı.

"Lilah'dan uzak duracağım. Yemin ederim," diye yemin ettim.

Mae başını salladı ama yüzü boş kalmıştı. "Teşekkür ederim."

Ama Styx hâlâ bana bakıyordu... ve o bakışı biliyordum. Bir şeyler planlıyordu. Odadan çıkmak üzereydim ki, Styx boğazını temizledi, yüzünde o meşhur, hiçbir şeye aldırmayan bakışı vardı. Styx'in elleri Mae'nin arkasını işaret etmek için havaya kalktı, Mae'nin yüzü hâlâ göğsündeydi ve kolları Mae'nin beline sıkıca sarılmıştı.

"Git Lilah'ı bul. Nehir kenarında ya da apartmanda olacaktır. Gittiği tek iki yer orası. Söyle ona."

Bu gece ona resmen saldırdığın için özür diliyorsun. Değil mi?"

Yüksek sesle söylemek yerine başımı sallayarak onayladım. Belli ki Mae'nin "konuşmamıza" kulak misafiri olmasını istemiyordu. Parmağını kaldırıncaya kadar durakladım ve dudaklarında bir sırıtışın kıvrıldığını gördüm.

"Onun sorumluluğunu sana veriyorum ve Mae'ye söylemiyorum. Buna senin... orospunun teki olmanın kefareti diyelim."

Yaptığı boktan şaka karşısında gözlerimi devirmiştım ama kardeşimin dalga geçmediğini anlayabiliyordum.

"Lilah'ya göz kulak ol, onu koru ve Tanrı aşkına, onu bir şekilde bu hayata alıştır. Mae'yi kaybetmeyeceğim ve o kaltaklar da buna katılmazsa ne yapacağından emin değilim. İkimiz de kulüp hayatının onların bildiğinin tam tersi olduğunu biliyoruz. Yaşama şeklimiz Hristiyan iyiliğinin tam tersi ama bunu yürütmenin bir yolunu bulmalıyız."

Styx içini çekti ve yanağını Mae'nin başına bastırdı ama bakışlarımı hiç ayırmadı. "O sarışın sürtüğü yola getir, Ky. Ama sakın ona dokunayım deme. Amcık çarpmış olsun ya da olmasın, amına dokunmak yasak. Başkanın olarak bu kesin bir emirdir. Ama sen benim en iyi arkadaşımsın, kardeşimsin, başkan yardımcımsın ve şu anda gerçekten yardıma ihtiyacım var. Burada boyumdan büyük işlere kalkışıyorum."

Gözlerimi kapattım ve başımı öne eğdim. Bu ihtiyacım olan son şeydi. Ku Klux Klan hâlâ potansiyel bir sorundu. Yolumuza başka neler çıkacağını kim bilebilirdi ki; her zaman kapımızı çalan yeni bir düşman vardı. O amcık Rider hâlâ dışarıdaydı. Amcık kışını kaçırdı. Umarım bir yerlerde bir çukurda çürüyordur, ama çirkin kafasını tekrar ortaya çıkarıp çıkarmayacağını kimse bilemez. Adam Mae'ye kafayı takmıştı ve onu geri almaya çalışabilirdi.

Orospu çocuğu. Bu bebek bakıcılığı işini yapmak zorunda kalacaktım.

Gözlerimi açtığımda Styx hâlâ çaresizlik içinde bana bakıyordu ve kalbim sıkıştı. Kardeşi hayatı boyunca zor zamanlar geçirmişti. Babası ve benim dışımda herkese karşı

dilsizdi, en zorunun oğluydu,

Bu dünyada yürüyen en zalim orospu çocuğu, yirmi beş yaşında Amerika'nın en büyük ve en suçlu kanun kaçağı MC'sinin tokmağını miras aldı. Ama Mae bir çöp konteynirinin arkasında kanlar içinde ortaya çıkınca her şey değişti; Mae onun hayatını o lanet kurt gözleriyle bir bakışta değiştirdi. Onu hiç bu kadar mutlu görmemiştim ve şimdi de çocuklardan mı bahsediyordu? Lanet olsun. Kardeşi bir molayı hak ediyordu; Mae'nin yanında olmasını hak ediyordu. O iyi bir yaşlı kadındı, hepimizin nasıl yuvarlandığını kabul edecek kadar hayattan bıkmış ve babasını asla sorgulamayacak kadar itaatkârdı.

Hiç şüphesiz, dünyanın en kötü mavi top vakasıyla, dokunamadığım ve her zaman lanet olası bir İncil kafasına bakıcılık yapmak zorunda kalacaktım. Mükemmeldi. Belki de yukarıda lanet olası bir Tanrı vardı ve şeytanın adamlarından birinin kendi adamlarından birinin tadına bakmak için can atmasına kıcıyla gülüyordu.

"Yapacağımı biliyorsun kardeşim," diye karşılık verdim ve Styx'in sert yüz hatlarındaki rahatlamayı gördüm. Kapıdan çıkarken, Mae ve Styx'in öpüştüğünü görmek için arkama baktım. Evet, sik yalayan "hacı namuslu "ya göz kulak olmak eğlenceli olmayacaktı ama bir kardeş bunu yapar ve kan bağı olmasa da aramızda ondan daha yakın bir bağ yoktu. Hangmenler bir aileydi ve biz kendi ailemize bakardık.

Bara doğru ilerlerken, müşteri adayı bana doğru baktı. "Kahve," diye sipariş verdim. "Kocaman bir tane," diye ekledim.

Aday kaşlarını çattı ama soru sormadan kafeinimi almaya gitti. Kardeşlerin geri kalanı Styx'in bana yeni bir kazık attığını ve benim de sinirlendiğimi düşünerek beni bir kenara bıraktı. Haklı olmaktan çok da uzak değillerdi.

"Ky, bebeğim, oynamaya geliyor musun?" Koridordan şakıyan bir ses beni çağırırdı.

Dişlerimi sıkarak döndüğümde Jules'u çırılçıplak buldum, tıraşlı amcığı benimle alay ediyor, iki kol arkadan belini sararken sahte memelerini avuçluyor, parmaklar klitorisini tıngırdatmak için aşağı uzanıyordu. Bu deneyimli parmaklar Tiff'e aitti. Sikim kaya gibi sertti, acı verecek kadar sert.

"İşim var," dedim sertçe. "Bu gece birbirinizin klitorislerini yalamanız gerekecek."

"Her zaman yaparız bebeğim. Sen izlerken ve kışımızı sikerken daha eğlenceli oluyor," dedi Tiff parmaklarını kaldırıp Jules'un sularını ağzına alırken. Jules hemen döndü, ağzını Tiff'inkinin üzerine yerleştirdi ve inleyerek onu geriye, benim özel odama doğru itti.

Sandalyemi tekrar bara doğru çevirdiğimde, ağzım açık bir şekilde gördüğüm manzara karşısında durdum ve elimdeki kahve kovağını yavaşça yere bıraktım. Boğazımı temizledim ve bir kaşımı kaldırdım. Çocuk telaşlandı ve tezgahı silmeye koyuldu.

Kahvemi ağzıma götürürken ihtiyatlı bir şekilde sordu: "Alınma Ky ama onları becermekle ne işin var senin?"

Sıcak sıvıyı bir dikişte geri devirerek boş bardağı hüsrarla yere çarptım, parçalara ayrılmasını izledim ve avucumla bara iki kez vurdum. "Görünüşe göre, Tanrı'ya ve birinci sınıf bakire amcığa daha yakın olmalıyım. Amin ve halle-fuckin'-lujah bu boktan şeye!"

Dördüncü Bölüm

Ky

Sıcak gece havasına adım atarak elimi cebime attım ve bir sigara çıkarıp dudaklarımın arasına yerleştirdim. Garajın yanında keş bir sürtüğe sakso çektiren Viking'in yanından geçtim, o çirkin manzarayı ve solgun kışının bakışlarını görmezden geldim ve kanser çubuğumu yakıp uzun, tatlı bir nefes çektim.

Yerleşkenin arka tarafındaki ağaçların arasından geçerek, sık ağaçların arasından nehrin sesine doğru giden toprak patikayı takip ettim. Hacı, Styx'in kulübün üstündeki dairesinde değildi ve Styx'e göre, eğer orada olmasaydı, nehir kenarında olurdu. Bu nedenle, yüzümden düşen bin parça olmasına rağmen ormanda izcilik yapmaya çalışıyordum.

Sadece Styx için.

Çok geçmeden nehrin gürültüsünü duydum ve en sevdiğim kış parçası İncil Çalkalayıcısının nerede olduğunu görmek için çimenli kenarı araştırdım. Nehrin kenarında tökezleyerek sarhoş bir şekilde suya taş atarken garip bir feryat sesi duydum. Ağaçların gölgeli çizgisi boyunca geri çekilerek sessizce sese doğru ilerledim ve kotumun arkasından 9 mm'lik tabancamı aldım. Yaklaştıkça tiz inilti daha da yükseliyordu.

Emniyeti kapatarak ağaçların arasından fırladım ve hemen adımlarımda donakaldım, silahım Lilah'a doğrultulmuştu...

Lilah?

Ne. Ne? Sikeyim mi?

Silahımı indirip kot pantolonumun kemerine geri soktuğumda, Lilah'a yere yatmış, feryat ederek baktım

Kulakları tırmalayan bir sesle saçma sapan bir şeyler mırıldanıyordu. Başını şiddetli bir şekilde sallayarak aniden çığlık atmaya, ağlamaya ve kollarını havaya kaldırarak ileri geri sallanmaya, anlayamadığım kelimeler mırıldanmaya başladı. Sanki bir sürü sessiz harf birbirine karışmış gibiydi.

Tamamen saçmalık.

Hayatımda hiç böyle bir şey görmemiştim.

Orada şaşkın bir sık gibi durdum, kalbim küt küt atıyor, nehrin kenarında aklını yitirmesini izliyordum.

Lanet olsun, sonunda patlamıştı. Onu patlatmışım.

Styx kırımın derisini yüzecekti!

Geri çekilerek ağaçların ağır örtüsünün altına saklandım. Bana deli diyebilirsiniz ama bu sahiplenici voodoo saçmalığının görüş alanından iyice uzaklaşmak istiyordum. Sırtımı bir ağaç gövdesine dayayarak kırımın üstüne çöktüm, bir dalı geriye çektim ve sadece onu izledim.

Feryat figan ağlaması bir asır boyunca devam etti. Bir noktada hareketleri o kadar sinir bozucu hale geldi ki, neredeyse onu yakalamak için dışarı fırlayacaktım, lanet bir nöbet geçirdiğine ikna oldum.

Ama Lilah'nın feryatları yavaş yavaş azalmaya başladı, elleri aşağı indi ve tekrar nefes almaya başladığımı fark ettim. Durduğumu fark etmemiştim. Uzun, derin nefesler alan Lilah'nın gözleri açıldı; ağlamaktan ve tekmeleyip çığlık atarken döktüğü gözyaşlarından dolayı kızarmış ve şişmişti.

Yüzümün neye benzediğini tahmin edebiliyorum-şaşkın. Kendini toparlamasını izlerken Viking'in haberim olmadan bana yine mantar verdiğinden ve Woodstock'taki hippiler gibi kafayı bulduğumdan emindim ama Lilah'yı çimlerin üzerinde yuvarlanırken izlerken bir ömür geçirmiş gibi hissettikten sonra anladım ki ben gayet iyiydim... ve Lilah tam bir kaçık.

Bu kadar seksi bir orospu nasıl bu kadar psikopat olabilir?

Başımı gökyüzüne kaldırıp bıkkınlıkla ellerimi yüzümde gezdirdikten sonra ayağa kalkmak için hareket ettim ve sonunda

Ama Lilah uzun sarı saçlarını lanet olası çirkin beyaz başlığından kurtarıp elbisesinin fermuarını arkadan açmaya başladığında hemen yere yığıldım, ayaklarım kurumuş toprağa basamıyordu.

Sikime hemen kan doldu ve lanet olası kokuşmuş gri malzeme yere düşerken dişlerimin arasından tısladım, ateşli Sarışın sadece diz boyu beyaz bir slip giymişti, malzeme transparandı... lanet olsun, tamamen transparandı.

Parmakları saçlarını taramak için uzandı ve döndüğünde bir inilti çıkardım ve slipinin yanından kırmızı meme ucunu gördüm. Lilah aniden dönerek ağaçların örtüsünü aramaya başladı.

Nefesimi tuttum ve beni görmemesi için tüm gücümle dua ettim... bu striptiz şovunu durdurmaması için. Yani, lanet olsun! Tiff, Jules ve fahişeler bu kaltaktan bir bok alamazdı.

Parlak mavi gözlerinin gevşemesini ve nehre doğru adım atmasını izledim. Beline kadar derede yavaşça ilerledi. Ellerini açtı, avuç içleri suyun üstünde kayıyordu ve başını geriye doğru eğip gülümsedi. Keskin bir nefes aldım; hayatım boyunca böyle bir gülümseme görmemiştim. O kadar güzeldi ki, nehirdeki bir siren gibi görünüyordu. Şeytan tarafından yaratıldığını düşünüyor olabilirdi ama kusursuzdu. Eğer bir şeytan varsa bile gördüklerimle hiçbir ilgisi olmadığından oldukça emindim. Hepsi iyiydi, lanet olası bir nimetti.

Uzun sarı saçlarını geriye atarak yavaşça suyun altına battı. Ama geri gelmeyince doğruldum. Hava kabarcıkları yüzeye çıktı ama bir süre sonra durdu, su tamamen durgundu. Ayağa fırlayarak ağaçların arasından çıktım ve nehrin kenarına koşarak karanlık derinlikleri araştırdım... Hiçbir şey yoktu.

Lanet olsun! Kendini öldürmeye mi çalışıyordu?

Fazla düşünmeden elimdeki kesiği çıkarıp yere attım ve Lilah'yı en son gördüğüm yere doğru tüm gücümle suya doğru koşmaya başladım.

"Lilah! Lilah!" Bağırdım, artık tamamen ıslanmıştım. Suyun içinde ilerledim ama onu göremiyordum, hissedemiyordum, hiçbir şey yoktu. "Sürtük, hangi cehennemdesin!"

Birkaç metre ötede başka bir hava kabarcığının yüzeye çıktığını görünce daldım ve o yöne doğru nişan aldım. Gözlerimi aşağıda açtım ama hiçbir şey göremedim. Tam hava almak için yukarı çıkacağım sırada parmaklarım yumuşak bir şeye takıldı... İnce bir kumaş parçasına benziyordu. İleriye doğru iterek, altımda Sarışının sıcak bedenini buldum ve onu kollarımla kavrayarak, yüzeye çıkmak için bizi yukarı ittim. Havaya çıkar çıkmaz kocaman bir yudum aldım ve boğazımı temizlemek için öksürdüm. Tam gözlerimdeki suyu sıkarken, çılgınca bir çığlık havayı deldi ve Lilah'a baktım. Bir el yanağıma çarptı, keskin tırnakları derimi parçalıyordu.

"Siktir, kaltak!" Hırladım ve kışını tekrar soğuk suyun içine bıraktım.

Lilah sıçradı ve ayağa kalkmaya çalıştı, sürünerek çıkmak için etrafımda koşturdu. Elimi yanağıma götürerek çizik deride gezdirdim... Kan. Lanet sürtük kan akıtmıştı.

Kafamı çevirdiğimde Lilah'nın nehir kıyısına tırmanışını izledim.

"Lanet olası kanı sen çektin, seni psikopat sürtük!" Baş ağrım kafatasımda gök gürültüsü gibi çınlarken tekrar yüzümü buruşturarak bağırdım, lanet olası akşamdan kalmalığım etkisini göstermeye başlamıştı.

Lilah sert sözlerim karşısında nefesini tuttu ve giysi yığınının doğru koşarak uzaklaştı. Tam ben de nehirden çıkmaya başlamıştım ki, onun iniltisini duydum ve dikkatim doğrudan ona yöneldi. Titriyor ve kendi kendine konuşuyor, nefesinin altında bir şeyler mırıldanıyordu. Ne olduğunu duyamıyordum ama tüm deliliği tekrar ortaya çıkmıştı.

Kıyıya doğru ilerleyerek Lilah'ya yaklaştım ve söylediklerinin bir kısmını yakaladım.

Lütfen Tanrım, acıya dayanmam için bana güç ver. Cezamı onurlu bir şekilde çekmeme yardım et.

Onu duaya benzeyen sesin içinden çekmek için uzandım ve uzanan elimi görünce korkuyla haykırdı ve kolu yüzünü korumak için havaya kalktı. Bu beni durdurdu ve bir adım geri attım.

"Lilah! Tanrı aşkına, sana zarar vermeyeceğim!"

Lilah kolunu birkaç santim indirdiğinde kocaman mavi gözleri ortaya çıktı. Sarı saçlarının telleri çarpıcı yüzüne yapışmıştı ve gözlerini kırıştırdı.

"Lilah, ben-"

"Sen... sen beni senin tekliflerini reddettiğim için cezalandırmak için burada değilsin, değil mi?" diye sordu korkmuş küçük bir sesle.

Kaşlarımı çattım. "Sen neden bahsediyorsun be?"

Kolunu tamamen bırakarak omzunun üzerinden bana baktı, iri gözleri şaşkındı ve şöyle dedi: "Geri döndüğümüzde... içki odasında, sana katılmamı istedin ve ben seni ittim... Sen... tenimi yaladın ve kulağıma açık saçık şeyler söyledin..." Bana baktı, anlamam için ısrar etti.

"Sen ateşlisin. Eşek gibi asıldım. Ve yüzümden sikildim. O zaman kulağa mükemmel bir öneri gibi gelmişti. Ama şu anda, tatlı yanaklarım, neden bahsettiğin hakkında hiçbir fikrim yok."

Yüzünü bana döndü, daha cesur görünüyordu ve açıkladı, "Beni cezalandırmak için buradasın çünkü seni seks yapmayı reddettim. Hayır demem, seni bedenime kabul etmemem seni bir erkek olarak utandırdı." Doğruldu, gözlerini kapattı ve eğilerek ellerini bir taşın üzerine koydu ve kışını havaya kaldırarak, "Lütfen, bana acı vermemeni rica edebilir miyim?" dedi.

"I-" Ona vurmayacağımı açıklayacaktım ama sonra ona baktım, karşımdakine baktım... sırlıklam olduğunu gördüm... transparan bir slip içindeydi... her şeyi görebiliyordum... ve ben... ben-

Sonra bacakları ayrıldı, çıplak bir kedi ortaya çıktı ve ben inledim, sert horozum fahişelik kıcımlı cezalandırıyor.

Lanet olsun. Boğulmuştum. Boğulmuştum ve bu benim cehennemimdi.

Lilah'nın başı döndü ve gözleri açıldı. Ağzımı kapalı tutmak için alt dudağımı ısırdım. Öne atlamamak, onu sırt üstü yatırmamak ve o kıpkırmızı meme uçlarından birini neredeyse hiç olmayan kumaşın arasından ağzıma almamak için tüm irademi kullandım. Karnı dümdüz ve sıkıydı, bacakları uzundu ve... ve amı, Tanrım, mükemmeldi! Amı tamamen pembe ve kılsızdı, tenine yapışmış ıslak kumaş kalçalarının tepe noktasını açık bir şekilde gösteriyordu.

Yemin ederim kotuma boşalacaktım. Playboy'da ilk kunduz fotoğrafını bulan ergen bir çocuk gibi.

Lilah aniden inleyerek beni bakışlarımdan kopardı. Dudakları titredi ve gözleri yaşlarla doldu, tökezledi, yerdeki atılmış elbisesine uzanmak için geri çekildi, kaçmaya çalışırken ayaklarına takıldı.

"Lilah! Sakin ol lan!" Seslenecek sesi buldum.

Elbisesini giymek için acele ederken döndü. Elini itti, neredeyse göğsüme çarpacaktı. "Hayır... lütfen. Utanç içinde olan benim. Ben utanç verici, günahkâr bir kadıyım. Seni baştan çıkarmak istememiştım. Lütfen beni alma... Lütfen..."

Çok korkuyordu, ben de durdum ve arkamı döndüm. Bunu yapmak çok zordu. Bütün gün bu kaltağın iri gövdesine bakabilirdim.

Ama bir kadın sızlanıp mızızlanıyor mu? Hayır, o saçmalığın bir saniyesiyle bile uğraşamam.

"İşte, döndüm, günaha girmek yok," dedim. "Giyindiğinde bana haber ver, sonra ikimiz konuşacağız." Birkaç dakikalık hisırtıdan sonra arkamda bir şey duymadım ve kaşlarımı çattım. "Lilah?" Tekrar sordum. Hâlâ bir şey yoktu.

Dikkatli bir şekilde arkamı dönüp uzun ıslak saçlarımı yüzümden çekerek Lilah'nın lanet olası çirkin elbisesinin altını gördüm.

gri elbise ormanda kayboluyor.

"Psikopat orospu!" Tükürdüm, atılmış kesiğimi topladım ve ıslak gömleğimin üzerine attım. Hızla yola koyulduğumda ona yaklaşmam uzun sürmedi. Kıvrak ve hızlı olabilirdi ama benden daha hızlı değildi.

Korkuyla arkasına baktı, belli ki ayak seslerimi duymuştu, beni kovalarken görünce haykırdı.

"Lilah!" Bağırdım ama peşimi bırakmadı, kendimi boktan bir cahil korku filmindeymişiz gibi hissetmeme neden oldu.

Bu bana tek bir seçenek bırakıyordu: sürtüğün hakkında gelmek. Eğer çığlık atarak ve ağlayarak kulübe geri dönerse, Mae'ye kendini bana teklif ettiğini, onu çıplak gördüğümü söylerse, Styx beni kesinlikle öldürecek ya da en iyi ihtimalle Alman bıçağıyla birkaç yara izi bırakacaktı. Ve böyle bir şey olmayacaktı. Çirkin kırmızı yara izleri taşımak için fazla yakışıklıydım.

Lilah kulüp binasına giden toprak patikaya döndüğünde kollarımı uzatıp beline doladım ve onu yere düşürdüm, bizi havada döndürdü, böylece düşüşün yükünü ben çektim.

"HAYIR!" Lilah tekrar bağırdı ve kurtulmak için çırpınarak dirseklerini kaburgalarımın sapladı. Sıkıca kavradım, elimle neredeyse kavradığım sağ memesine fazla dikkat etmemeye çalışıyordum.

Onun yana doğru eğilmesinden yararlanarak bizi ters çevirdim, bileğinden tutup ellerini başının üzerinde hapsettim ve beline sarıldım, göğsüm neredeyse onunkine değiyordu. "Kaltak, dur!" Sıkı vücudu altımda kıpırdandığında ve saçlarım nemli ve korkmuş yüzünün etrafında kafes yapmak için öne doğru düştüğünde emrettim.

Bacakları durdu, nefesi kesildi ve göğsü çılgın bir hızla inip kalktı. Gözleri bir o yana bir bu yana kayıyor, elimden kurtulmak için bir yol arıyordu ve yanakları aşırı efordan kızarmıştı.

Sonunda büyük mavileri benimkilere kilitlendi. O zaman neredeyse nefes alamayacaktım. Derin bir nefes alarak, amımın buğulandığı zihnimi biraz silkeledim ve "Bitirdin mi?" diye sordum.

Lilah'nın dudakları büzüldü ve yavaşça başını salladı.

Gözlerim gri elbisesinin yerine oturduğunu, koştuktan dağılmış ve geriye kaymış saçlarının beyaz -ve artık kirlenmiş- başlığının altında sıkışıp kaldığını gördü. Bakışlarım göğsünü, ince boğazını, kızarmış yanaklarını takip etti ve yeniden gözlerine odaklandı.

Gözyaşları bakışlarını doldurdu ve "Lütfen... bana zarar verme..." diye fısıldadı.

Kırık sesinden dolayı göğsümde bir acı hissettim ama benden korkması beni çok kızdırdı. "Neden kaçtın?"

Panik yüzünde parladı. "Lütfen-" "Lanet soruma cevap ver. Neden kaçtın?"

Lilah'nın ıslak pembe dili dışarı çıktı ve alt dudağında gezindi. O yalamanın sikime kadar ulaştığını hissettim. Bu kaltak beni öldürüyordu.

Nefesi kesildi ama cevap vermeyi başardı, "Korkuyorum... Her şeyden çok korkuyorum... dünyanızdan... sizden... Tekrar iradem dışında alınmak istemiyorum... Çok korkuyorum..."

Sözleri karşısında gözlerimi kapatıyor, göğsümde bir sızı hissediyorum. Sempati mi? Derin bir nefes aldım ve tekrar aşağı baktım. Çekingen mavi gözleri benimkilere sabitlenmişti, sadece kısa bir süreliğine dudaklarıma düşüp tekrar geri geliyordu. Kalçaları birbirine kenetlenirken ve bacakları altımda kıpırdanırken daha da kızardı.

Sonra hissettim. Vücudumdaki elektrik akımı gibi, sikim onun içine girmek istiyordu... hem de çok.

Ne olduğunu anlamadan başparmaklarım bileklerindeki yumuşak nemli teni okşamaya başladı ve ben de altımda yatan onun görüntüsünü içime çektim. Hacı sarışın... Styx için düzeltmem ve normal hale getirmem gereken berbat hacı sarışın... Bunun imkânsız bir görev olduğunu düşünmeye başlamıştım. Kaltak neredeyse Flame kadar kafadan çatlaaktı.

Bu çılgınlık seviyesine nasıl ulaştın?

Lilah'nın başı yavaşça ellerimize doğru eğildi ve başparmaklarımın hareketiyle kaşlarını çatı. Bu fırsattan yararlanarak eğildim ve dudaklarımı kulağına yerleştirdim.

Tanrım, çok güzel kokuyordu, ıslak teninden tatlı bir vanilya kokusu yayılıyordu. Onu yalamak, ellerimi uzun sarı saçlarına dolamak ve somurtan dudaklarını öpmek istiyordum.

Keskin bir nefesle ağzımın nerede olduğunu fark ettiğini söyledi ve kalbinin göğsümde çarptığını hissedebiliyordum.

"Ky..." diye fısıldadı ve ben onun nefes nefese sesi karşısında dişlerimi sıktım. Lanet olsun, tam bir baştan çıkarıcıydı. Hayatımda hiç bu kadar tahrik olmamıştım.

Evet, cehennemdeydim.

"Sana zarar vermeyeceğim, sürtük, tamam mı? Barda olanlar için bir ceza yok. Hayır dedin. Hepsi bu kadar. Bana o dar kışını göstermene gerek yok," diye cevap verdim kısık bir sesle. Çabucak boğazımı temizledim. "Kimse sana tecavüz de etmeyecek, o yüzden şu lanet olası korkuyu kafandan at."

Nefesi kulağımın dibinden geçti. "Ben... ben anlamıyorum... tecavüz... nedir?"

"Tecavüz nedir?" Kafam iyice karışmış bir halde sordum. "Hayır dediğinizde birinin sizi zorlamasıdır. Başka seçeneğin olmadığı. Sen sevişmek istemediğinde ama onlar yine de bunu yaptığı. Siktir, kaltak, bu kelimenin anlamını bilmen gerekir."

Gözleri kocaman oldu. "Bu bana hiç yapılmadı..." "Evet, o tarıkatta öyleydi."

"Hayır... tecavüz değildi. Yaşlılar peygamber ve Tanrı tarafından emredileni yapıyorlardı."

Gözlerimi kapattım ve başımı salladım. Orosu yıllardır tecavüze uğruyordu ama hiçbir şeyden haberi yoktu. "Bir gün Lilah, neden bahsettiğimi anlayacaksın ve bu bahanenin kulağına ne kadar boktan geldiğini fark edeceksin."

Cevap olarak hiçbir şey söylemedi.

Hafifçe geri çekildim, böylece yüzüm tam onun üzerinde duruyordu. Lilah'nın teni altın sarısı ve pürüzsüzdü, burnu küçük ve şirindi; o dudaklar... evet, onlar da gerçek dışıydı. Tanrım, sanki sadece benim için hayal edilmiş gibiydi; hayatım boyunca hiç bu kadar mükemmel bir orospu görmemiştim. Lilah birkaç hafta önce o hapishane hücrelerinden sürünerek çıkana kadar böyle bir kadının var olduğunu hiç düşünmemiştim, sadece bana ve son derece alıştırmış horozuma işkence etmeye başladı.

"Yani başım belada değil mi?" diye sordu.

"Burada, Hangmen'de, eğer bir orospu sikişmeye hayır diyorsa, bu sikişmek yok demektir. Anladın mı?"

İki sarışın kaş birbirine kenetlendi, pembe dudaklar şaşkınlıkla büzüldü. Lilah başını sallayarak anlamadığını söyledi.

Bu bekçilik işinin hızla ne kadar zorlaştığına bakarak iç geçirdim. Ellerini serbest bırakarak doğruldum ama beline sarılmaya devam ettim. Dinlemesine ve iyi dinlemesine ihtiyacım vardı.

"İşte bu yüzden bana ihtiyacın var, tatlı yanaklar. Burada nasıl yaşayacağın ya da lanet olası hayatın boyunca içinde yaşadığın beyin yıkama tarikatının dışında nasıl normal biri olabileceğin hakkında hiçbir fikrin yok, kötü olduğuna inanıyorsun çünkü sen dünyanın gelmiş geçmiş en ateşli kaltağısın."

Lilah bunun üzerine nefesini tuttu; bu beni gülümsetti. Yüzü allak bullak olmuş ve sinirlenmişti. O zaman bile bir parça çirkin değildi.

Lanet olsun.

"Ne... beyin yıkama nedir?" diye sordu utangaç bir şekilde. Elimde olmadan sııttım.

Neredeyse burunlarımız birleşene kadar eğildi, dondu kaldı ve ben güldüm. "Bu tartışmayı daha sonraya bırakacağız. Bebek adımları, tatlı yanaklar, bebek adımları."

Ağız tekrar konuşmak için açıldı, ben de işaret parmağımı dudaklarına bastırarak kapatmaya çalıştım. "Kapa çeneni. Dinleyeceksin. Sonra itaat edeceksin ve cevap olarak senden herhangi bir geri sohbet veya garip İsa saçmalığı istemiyorum. Öyle mi? Ne kadar çabuk uslu bir çocuk gibi

davranırsan

her gün orospu, ne kadar abuk Jack içmeye ve srtklerimi becermeye geri dönebilirim."

Yanıt gelmeyince devam ettim. "Senin için her şeyi açıklayacağım. Burada bizimle, Hangmen'lerle sıkışıp kaldın. Küçük, ılgın, evlenmek isteyen, İsa'ya inanan hacı saçmalığı bitti."

Tekrar konuşmaya çalıştı ama onu susturmak için tek gereken sert bir baş sallama ve sert bir bakıştı. Uyumluydu, doğal olarak itaatkârdı; ona bu kadarını verebilirdim.

"Komnnz gitti, bitti, toprak oldu. Anladın mı, tatlı yanaklar? Hiç kimse kalmadı. Hayatta kalan kadınların hepsi yavrularıyla birlikte hiçbir iz bırakmadan ortadan kayboldu, toprak terk edildi. Geri dönüp kontrol ettik. Tüm erkekler öldürülmüş: muhafızlar, yaşlılar... hepinizin tapmayı çok sevdiği o lanet olası mezar bekçisi sahte peygamber. O amcık tam gözlerinin ortasına bir kurşun yemiş, beyni sizin kutsal komnnzn topraklarında solucan yemi olmuş."

Lilah acı çekiyormuş gibi haykırdı ve gözyaşlarının uzak bakışlarını doldurmasını izledim. Başımı tiksintiyle ona doğru salladım. O kırışık iğneli sbyancıyı kaybettiği için nasıl zlebildiğine dair hiçbir fikrim yoktu.

Styx bana Tarikat'ta olup bitenlerin bir kısmını anlatmıştı. Mae onunla yatakta bazı şeyler paylaşmıştı ve kardeş, kaltağının hayatı boyunca bu düzeyde istismara maruz kaldığını öğrenince neredeyse aklını kaçıracaktı. Ben ahlaksız bir kanun kaçağı motorcuyum ve ben bile onların sadizm seviyesi karşısında şok oldum.

Peygamber "ocuk kemancısı" David, Charles Manson'ı diş perisi gibi gösterdi.

Lanet olası İsa manyakları. Hades'in tarafında olmak daha iyi, günahın tarafında. En azından o zaman kayıkyla karşılaştığında nereye gideceğini bilirsin. Olmadığın bir şey olmak için abalamana gerek kalmaz. Ve bunun en iyi yanı? Her türlü boktan yanlışı yaşarken çok eğlenebilirsiniz, ama bu çok doğru hissettirir!

"Yani şöyle olacak. Sen ve ben, birlikte çok zaman geçireceğiz. Ve sana şimdiden söyleyeyim, buna karşı koymaya zahmet etme. Artık benim arka bahçemdesin ve ne dersem onu yapacaksın. Tamam mı?"

Lilah anında başını salladı ve gözlerindeki yoğun korkuyu görebiliyor, çılgınca nefes alışını hissedebiliyordum.

"Güzel. Olacak ilk şey, artık kendini öldürmeye çalışmayacaksın. Yüzmeyi sevmiyorum. Çok zor bir iş gibi. Islanmaktan hoşlanmıyorum. Saçımı mahvediyor." Sırıttım, göz kırptım ve ekledim, "Ama seni başka şekillerde ıslatmaktan mutluluk duyarım, şeker memeler."

Lilah'nın başı ileri geri sallanırken yüzünde kararlı bir ifade vardı.

"Şimdi ne olacak?" Öfkeyle sordum.

"Ben... Ben kendi canıma kıymaya çalışmıyordum. Bunu asla yapmam. Davut Peygamber, Tanrı'nın en büyük eseri olan kendimizi yok etme konusunda çok kararlıydı. Bu doğrudan cehenneme giden bir yoldur. Amacım Rab dilediğinde Siyon'da onunla bir olmaktır, bir an önce değil."

Dudaklarından dökülen o et parçasının adını duyunca gözlerimi devirmiştım ama verdiği cevap kafamın iyice karışmasına neden oldu. "O zaman ne sikime nehre atlıyordun? Kıyıda nöbet geçirdikten sonra kendini tuttun. Aklını kaçırmış gibi feryat edip ağlıyordun ve kendini aşmaya çalışmadığına inanmamı mı bekliyorsun?"

"Nöbet mi? Nöbet nedir? Sözlerini anlamıyorum. Kafamı çok karıştırıyorsun! Neden dudaklarınızdan dökülen kelimeleri anlamakta sürekli başarısız oluyorum?"

Güldüm ve parmaklarımla saçlarımı geriye doğru taradım. "Kafa karıştırıcı mıyım? Tatlı yanaklar, her zaman bu kadar tuhaf davrandığına göre Mars'tan gelen lanet bir uzaylı da olabilirsin."

"M-Mars mı? Mars nedir? Uzaylı nedir? Anlamıyorum!" diye bağırdı.

Başımı geriye eğdim ve inledim, sonra bakışlarımı tekrar onunkilere sabitledim. "Nöbet, vücudunu kontrol edemeyecek şekilde yuvarlandığın zamandır. Bilirsiniz, kafanızın içinde bir şeyler sikildiğinde ve ağzınız köpürdüğünde."

Lilah'nın yüzü bomboştu. Bu da doktorluk ya da öğretmenlik mesleğimi kaçırmadığımdan emin olmamı sağladı. Bu kaltağa hiçbir şeyi doğru açıklayamıyordum.

"Aklım başımda değil ya da kontrolsüzce yuvarlanıp ağzımdan köpükler saçmıyorum. Tanrı'yla konuşuyordum."

Sustum ve sözleri beynime süzüldüğünde kendimi tutamayıp tekrar güldüm. "Tanrı'yla konuşuyormuşsun gibi saçma sapan şeyler söylemen kimseyi Guguk Kuşu olmadığına ikna edemez. Seni toprakta yuvarlanırken, saçma sapan çığlıklar atarken gördüm. Gözlerim yalan söylemez. Bağırдың kelimeler kulağa gerçek gibi bile gelmiyordu."

Lilah'nın mavi gözleri kısıldı. "Dillerde konuşuyordum, Glossolalia. Bu sözcükler Rab ve benim aramdaki kutsal kişisel bir dildir, sizin anlayamayacağınız özel bir dildir. Kutsal Ruh'la, Tanrı'nın saf sevgisiyle doluydum. Kendimi İsa'ya teslim ettiğim bir yere geçtim. Gördüğünüz şey benim tapınmamın, yaratıcımızla olan bağlantımın somutlaşmış haliydi."

Ona ağzım açık bakıyordum. Kutsal Ruh'la mı doluydu? Ne. Ne.

Fu-

"Günahlarımdan arınmak için nehirdeydim," -gözleri benimkilere dikilmişti- "senin saldırgan ve hoş karşılanmayan baştan çıkarıcılığını, bedenimde ahlaksızlığın vebası olan baştan çıkarıcılığını temizlemek için. Tıpkı İsa'nın Yahya tarafından vaftiz edildiği gibi kendimi temiz sulara bırakmam gerekiyordu."

Gözleri kapandı ve yüzünü garip bir sakinlik kapladı. "İsa vaftiz olur olmaz sudan çıktı. O anda gök açıldı ve Tanrı'nın Ruhu'nun bir güvercin gibi inip üzerine konduğunu gördü. Gökten gelen bir ses, 'Bu benim sevdiğim Oğlum'dur; O'ndan hoşnudum' dedi."

Evet, hala ağzım açıktı.

Lilah öfkeyle içini çekti ve bir dakika önceki sakinliğini kaybetti. "Matta 3:16-17. Bu kutsal kitap, Ky. Sen Rabbimizin ve kurtarıcımızın yazılı sözünü reddedebilirsin ama ben etmiyorum. Ruhsal arınmam, bu gece daha yüksek bir güç tarafından nehre gelip günahıtan arınmam için çağrıldığıım şeydi."

Omuz silkerek, "Anladım, sürtük. Tanrı'yla konuşuyordun ve kendini benim vebamdan kurtarıyordun..." Lilah'ya tekrar baktım ve çenemi oynattım. "Adını ne koymuştun?"

"Senin ahlaksız baştan çıkarma belan," diye anlamlı bir şekilde cevap verdi.

Alçak sesle ılık çaldım ve yüzümde sabitlenmiş bir sırıtışla başımı salladım. "Evet, o korkutucu boktan, tatlı yanaklar."

Kaşları aşağı doğru çekildi. "Beni azarlıyor musun?"

Ayağa kalkarak, kıcı çirkin elbisesindeki kurumuş yaprakları fırçalayan Lilah'ya baktım ve "Azarlamanın ne demek olduğunu bilmediğimi düşünürsek, eminim artık asla öğrenemeyeceğiz, değil mi tatlı yanaklar? Yani, benim gibi şeytani, bulaşıcı, kafir bir orospu çocuğunun, Tanrı kıcıımı kızartmak için bir yıldırım atmadan bu kadar uzun süre hayatta kalmasına şaşırdım!"

Kendini yerden kaldıran Lilah, ağzı sıkı bir şekilde önümde durdu. Kaba bir şekilde, "Bana... tatlı yanak demekten kaçınmanızı rica edebilir miyim? Benim adım Lilah."

Onun bu cüretkâr yüzleşmesi karşısında şoke olmuş bir halde, neredeyse onu takip ederek ilerledim. Lilah'nın yüzündeki öfke hemen kayboldu ve tamamen dondu kaldı. Parmak ucuna geldiğimizde Lilah boyun eğerek başını eğdi ve kendimi bir pislik gibi hissettim. Kaltak tamamen kafayı yemişti ve çok korkmuştu. Hatta titriyordu bile.

Aşağı uzanıp elini tuttum. Nefes nefese kaldığını duyunca yine de onu öne doğru çektim. Odama dönmek istiyordum, böylece Tiff ve Jules sikime hizmet edebilirlerdi. Bu hacı sarışının etrafında ve üstünde olmak beni cehennemden gelen bir ereksiyona sokmuştu.

"Hadi, Styx ve Mae kıcıma tekmeyi basmadan önce seni eve götüreceğiz. Zaten Jack kaynaklı bir basım var.

kafamda davul alıyor. Bir de Mae'nin mızımız sesi eklenince daha da kötü olacak!"

Ağır ormanda hızlı adımlarla ilerliyorduk ve Lilah'nın küçük elini sıkıca tuttuğum yerden gevşetmeye çalışmasına ve inlemesine aldırımıyordum. Bırakımıyordum; ona tekrar benden kaçma şansı vermiyordum. Sadece onu garajın üstünde kilitli bir yere geri götürmek istiyordum, böylece tüm bu Tanrı konuşmalarına bir ara verebilecektim.

Kurdeşen döktürüyordu.

Ağaçların arasından geçip yerleşkeye vardığımızda, bir grup adam dışarıda Kovboy'un -Hangmen göçebesi- yeni yaptığı helikopteri kontrol ediyordu. Cowboy birkaç hafta önceki komün baskınından sonra ayrılmamıştı. En iyi arkadaşı, göçebe kardeşi ve lanet gölgesi Hush da buralarda kalmıştı. Kovboy çok rahattı, sürekli şakalar yapıyordu. Hush ise tam tersi, gözleri her zaman halkı değerlendiriyor ve her zaman savaşmaya hazırđı.

Kovboy ve Hush, Styx için her şeyi yaparlar. Önceki bölümlerinde hayat Cowboy'a ciddi anlamda kötü davrandıktan sonra ikisinin de göçebe olmasına izin verdi. Mümkün olduğunca bizi görmek için buraya uğrarlardı. Aslında, ikisinin de Austin'deki ana bölümümüze katılmalarının uzun sürmeyeceğini düşünüyordum. Bu Louisiana cahilleri Lone Star Eyaleti'nde biz orijinal günahkârların arasında yerlerini bulmuş gibiydiler. Ve Viking ve Flame'in yanına tam olarak uyacaklardı. Sarı saçları, tam derileri, renkli vücut dövmeleri, siyah elik burunlu kovboy çizmeleri ve kafasına yapışmış gibi duran deri Stetson'ı ile Kovboy ve parlak mavi gözlü, karışık ırktan kardeşimiz Hush, boktan olmayan tavrı ve mükemmel nişancılığı ile. Bu kardeşler tam anlamıyla birer Hangmen'di ve masamızda olmaları iyi olurdu. Kapımızda silahlarımızdan daha fazla düşman varken, işe alabileceğimiz kadar çok güvenilir kardeşe ihtiyacımız olacaktı.

Viking, Lilah ve beni bahçeden geçerken gördüğünde dikkatimi çekmek için ısıık çaldı. Elimi kaldırdım.

işten çıkarma.

"şimdi olmaz, Vike. Styx için bazı işleri halletmem gerekiyor ve senin aptal ağızından bir bok duymama gerek yok," diye tersledim.

Vike AK'nin omzuna dokundu, sonra bana sırtıttı. "Ne bok yapman gerekiyor? Yoksa kimi yapman gerektiğini mi? Sarışın Amiş srtğn pataklamak için acele mi ediyorsun?"

Lilah'nın nefesinin şok edici kekelemesini yakalayarak ona doğru döndüm ve gözlerinin acı ve şaşkınlık dolu yaşlarla dolduğunu gördüm. Derin bir nefes aldım. O kızıl saçlı sik deliğini ldrecektim.

Lilah'nın elini sıkarak Viking'e saldırmak için döndüğümde Lilah aniden kolumu kavradı ve beni geri çekti. "Lütfen, beni bırakma. Burada korkuyorum... onlarla birlikte. Onları tanı mıyorum... Ben..."

Nefes verip sakinleşmeye çalışarak başımı salladım ve elini tekrar tuttum. Onun neredeyse sessiz rahatlama i çekişini yakaladım. Midem sıkıştı ve göğsümde garip bir şey yanıyor gibiydi. Benim yanımda kendini güvende hissetmesi hoşuma gitmişti.

Cehenneme kadar yolu var. Ben çok sevdim.

Ama Vike'ın yanından geçerken AK, Kovboy ve Hush'a şöyle mırıldandığını duydum: "Kahretsin, çok ateşli. O ağız sikmek için neler vermezdim."

Kaybettim.

Elimi Lilah'inkinden çekip onun dehşet içindeki çığlığını duymazdan gelerek Viking'e saldırdım, aptal kıcını asfalta vurdum ve filtresiz ağızına iki sert yumruk indirdim.

Viking yüzüme kan tükürdü ve bacaklarını sallayarak beni yana savurdu. Gt herif karşılık vermeden hemen önce sol botumla taşaklarına tekme attım, yere düşerken acı içinde kıvranarak ciyaklamasını ve morarmasını duymak hoşuma gitti.

"Siktir git, ateş kasık," diye tükürdüm ve ayağa fırlayıp hemen Lilah'yı aramaya başladım. Kovboy, Hush ve AK'nin arasındaydı. AK onun kolunu tutuyordu. Öfkeyle fırladım

AK'nin ona genişçe gülümsediğini ve Kovboy'un Stetson'ını uçurduğunu görmek için kardeşlerimin yanına gittim. Hush homurdandı ve Lilah zorlukla yutkundu. Çok korkmuş görünüyordu, gözleri yere sabitlenmişti.

AK yaklaştığını ve Lilah'nın kolundaki koluna sert bakışlarımı yakaladı. Hemen bıraktı ve Lilah'nın gözleri benimkilerle buluşmak için yukarı fırladı, rahatlayarak yumuşadı.

"Onu öldürdün mü?" AK, başını Vike'ye doğru sallayarak sordu.

Kanlı parmak eklemlerimi ıslak kotuma silerek Vike'a baktım, hâlâ yerde cenin pozisyonundaydı ve taşaklarını avuçluyordu. "Hayır, o kadar şanslı değilim. O piç kurusu, Vike ve lanet olası hamamböcekleri nükleer bir soykırımdan bile sağ çıkabilir... ve muhtemelen hepsinin kafasını sikmeye de kalkıştı. Pislik."

Lilah'nın burnunu çektiğini ve kollarını göğsünde kavuşturduğunu duyunca başımı ona doğru eğdim. "Hadi gidelim, tatlı yanaklar."

"Gece yarısı yüzmeye mi gittin kardeşim?" Kovboy, biz uzaklaşırken çiğnediği tütünü Chopper'ının yanındaki küçük çim alana tükürerek sordu.

Hush'ın üst dudağı eğlenerek kalktı, deri kaplı kolları göğsüne sarıldı.

İnleyerek, "Hiç sorma," diye cevap verdim.

AK, Hush ve Cowboy'un sıırıslık olmuştuk Lilah'ya baktıklarını görebiliyordum, uzun sarı saçları hiç çıkarmadığı o iğrenç beyaz başlığın içine gelişigüzel tıktırılmıştı ve sonra Cowboy bana baktı. Soru sormak için kaşını kaldırdığında çenem sıkıştı. Başımı salladım ve hepsi sıırttı.

Meraklı amcıklar!

Elimi uzatarak Lilah'nın kolunu tuttum, onu öne doğru çektim ve garajın üstündeki dairenin arka kapısına yöneldim. Koridora girdiğimizde Flame'i merdivenlerin başında otururken yakaladım. Aşağı baktı, çılgın siyah gözleri içimde delikler açıyordu.

Lilah'yı omzundan çevirerek merdivenlerden yukarı, odasına doğru işaret ettim. "Oraya çık ve kapıyı kilitle."

Sessizce başını salladı ve merdivenleri tırmandı, sadece adını söylediğimde arkasına baktı.

"Lilah, sabah burada olacağım. Hazır ol."

Lilah tırabzanı kavradı ve endişeyle sordu: "Bir ricam olacaksa, o da beni yalnız bırakmanızdır. Bir daha odamdan çıkmayacağım. Daha fazla soruna yol açmayacağım."

Başımı sallayarak cevap verdim, "Bunu konuşmuştuk, tatlı yanaklar. Sana burada, dış dünyada nasıl olman gerektiğini öğreteceğim." Göğsümü işaret ettim. "Ky, hatırladın mı? Senin kişisel öğretmenin."

Ağzı açıldı. "I-"

"Seçme şansınız yok. Bunu yapacaksınız. Şimdi yukarı çık ve uyu."

Lilah emrim üzerine başını eğdi, bu da beni daha da kızdırmaktan başka bir işe yaramadı. Flame'i bir kenara bıraktı ve kapıyı çarparak içeri girdi.

Ellerimi yüzümde gezdirdim, duvara yaslandım ve inledim. Bu tam bir karmaşa olacaktı. Bunu iliklerime kadar hissedebiliyordum. En kötüsü de ona dokunamayacak olmamdı, yoksa Styx kışıma tekmeyle basıp ellerimi kesecekti.

Duvarı iterek, Alev'in bıçaklarını derisinin beline bağladığı çubukta biletiğini duydum. Ona sııttım, itaatkâr bir köpek gibi hacı orospuların kapısının önünde kamp kurmuştum. Alev beni gülerken yakaladı ve çılgın gözlerini benimkilere dikti, dişlerini gösterdi ve kısık bir hırıltı duyduğuma emindim.

Mae'nin küçük kız kardeşine olan tutkusu çok eğlenceliydi. Kocaman gülümsedim ve bağırdım, "İyi eğlenceler, Fido. Seni planladığımız yürüyüşe çıkarmak ve işlemek için daha sonra geri geleceğim!" Hâlâ gülerken çıkış kapısına yönelmişim ki uzun bir bıçak yanımdan geçip kafamın yanındaki duvara saplandı. "Bu ne lan!" Flame'le yüzleşmek için döndüm. Şerefsiz hâlâ bana bakıyor, bıçaklarını keskinleştiriyor, başka bir duygu yok ama

Bakışlarında her zamanki psikopat nefret vardı. Kapıları çarparak açtım, orta parmağımı omzumun üzerinden ona doğru salladım ve birkaç dakika sonra özel odama girdim.

Tiff ve Jules çarşafların üzerine yayılmış uyuyorlardı, Jules'un başı Tiff'in plastik göğüslerinin üzerindeydi. Birkaç saniye içinde çırılçıplaktım ve Tiff'in kolunu çekiştirerek yatağa doğru yürüdüm. Gözlerindeki uykuyu silerek doğruldu ve Jules onun yanında kıpırdandı. Yatağa süründüğümde, Tiff'in gözleri heyecandan parlıyordu, gözlerini süzülen büyük sikime diktiğinde.

"Kahretsin bebeğim, seni hiç bu kadar uzun ve sert görmemiştım. Hepsi benim için mi?" Jules öne doğru eğildi ve ağzını aletin etrafına sardı, dilini aletin ucunda dolaştırdı. Başımı geriye attım ve orospunun beni emmesinin tadını çıkarmaya çalıştım, ama Lilah'yı düşünmeden edemiyordum, transparan slipin altında tamamen ıslak ve çıplak, çıplak amı ve kocaman göğüsleri görünüyordu... sadece benimle alay etmek için.

Jules'u sikimden iterek Tiff'i yakaladım ve yüzüstü yatırarak kışını havaya kaldırdım. Yatağımın başucundaki şifonyerin üst çekmecesine uzanarak bir lastik çıkardım, rekor bir sürede taktım ve uzun bir hamleyle sikimi Tiff'in zaten sıırılsıklam olmuş amına soktum. Kalçalarımı onun kışına vururken, etlerimiz birbirine çarparken, neredeyse altımdakinin Lilah olduğunu hayal edebiliyordum. Bu sadece daha fazla şişmeme neden oldu ve Tiff zevkle çığlık attı.

Yatağın eğildiğini hissederek yan tarafa baktığımda Jules'un sırt üstü yattığını, başını bacaklarımla arasına soktuğunu ve taşaklarımı yalayıp emmeye başladığını gördüm.

İşim bitmişti. Göğsümü aşağı eğerek Tiff'in sarı saçlarını yumrukladım ve sertçe içine girdim. Tiff çığlık attı ve amının kasıldığını hissettim; o kadar sert boşalıyordu ki. Jules, sürtüğünün zevk çığlıklarını duyunca taşaklarımı ağzına aldı, klitorisine çılgınca sürtünürken etini dillemeye başladı.

Homurtular ve inlemeler yüksekti, yatağın başlığı duvara çarparak boyayı parçaladı ve Tiff boşalırken çığlık atarak başını geriye attığında, amında patladım, Jules bacaklarımın arasında miyavlarırken terden sırlsıklam olmuş sırtının üzerine düştüm, kendini parmaklıyor ve orgazmdan iniyordu.

Tiff başını çevirdi ve kırmızı dudaklarına doygun bir gülümseme yayıldı. "Siktir, bebeğim. Seni bu kadar sert ve çılgın yapan her neyse, yapmaya devam et! Günlerce yürüyemeyeceğim... şikayet ettiğimden değil. Onun amına ve senin sikine doyamayacağımı biliyorsun."

Onun aç deliğinden çıkarken gözlerimi kapattım, Lilah'nın altımda kıvrandığını, boşaldığı için terlediğini ve nefesini tutarken amının sıcaklığının kalçama değmesinin tadını çıkardığını hissettim.

"Oh, Ky... bu..." Bir kadın sesi iç çekti.

Gözlerimi açarak lastiğı söktüm, yenisini aldım ve bu kez Jules'u havaya kaldırarak sırt üstü yatırdım. "Aç şu lanet bacaklarını, kaltak."

Hâlâ kaya gibi sağlam olan sikimi hizaya getirdiğimde Jules'un gözleri büyüdü. "Yine mi?" diye sordu, nefessiz ve şok içinde.

"Tekrar. şİMDİ!" Tısladım ve emrim üzerine gözleri büyüdü. "Bununla ilgili bir sorunun mu var? Eğer öyleyse, defol git ve ben de bardan başka bir sürtük getireyim."

"Hayır... sorun değil bebeğim," diye cevap verdi çabucak, gözleri parlıyordu. Saldırganlığım onu tahrik etmişti.

"O zaman bacaklarını ayır ve bir daha ağzını açma," diye emrettim içine girip kükrerken. Tiff aniden Jules'un yüzünü kapatıp parmaklarımı kavramak için geriye uzandığında, onları sıkı kışına ittiğinde, gözlerimi kapattım ve Lilah'ı tekrar altımda, inleyerek ve kollarımı pençeleyerek, kışını ve amını havaya kaldırdığını hayal ettim. Dişlerimi sıktım ve itişlerimin hızını artırdım.

Beyni yıkanmış hacı sarışın için amcığını siktirdi...
Kahretsin!

Beşinci Bölüm

New Zion, Teksas
Peygamber Cain

Avucumu Mae'nin yumuşak yanağına bastırarak, "Sana dünyaları verirdim," diye fısıldadım.

Eli benimkini yansıttı ve yakınıma eğildi. "Kaç, Cain. Lütfen... Kaç..."

Uzaktan silah sesleri geliyordu ama bacaklarım hareket etmiyordu. Onu bırakamazdım. Onu seviyordum.

"Kaç, lütfen... Kurtar kendini... Benim için, eğer beni seviyorsan, kaç... benim için..." Mae yalvardı.

Silah sesleri daha da yaklaştı ve elimi bırakarak ormana doğru kaçtım, kalbimi ve halkımın kurtuluş şansını geride bırakarak...

"Nasıl hissediyorsun, kardeşim?"

Arkamdan gelen bir sesle irkildim ve sıçradım. Mae'nin acı dolu anısını kafamdan atarak ayağa kalktım ve dualarımı bitirdim.

İkiz kardeşim Judah yüzünde geniş bir gülümsemeye yaklaştı. O da benim gibi geleneksel beyaz tuniğini ve pantolonunu giymişti. Saçları benimkiyle tamamen aynı uzunlukta ve renkteydi, gözleri aynı kahverengiydi, yapısı ve boyu aynıydı.

Uzun saçlarımı parmaklarımla gözlerimden geriye doğru tarayarak ikizime sarıldım, onun tanıdık kollarında teselli aradım ve "Ben iyiyim" diye iç geçirdim.

Judah geri çekildi ve kolunu omzuma dolayarak yeni **konutumun** arka tarafındaki kişisel dua bahçesindeki dekoratif yolda bana rehberlik etti.

Gerçi "lojman" ismi pek uygun görünmüyordu. Yeni konutum, iç dekorasyonunda gösterişli ve büyük boyutlarda, sütunlu beyaz bir evdi. Çok sayıda yatak odası, resepsiyon odaları, salonlar ve hepsi de pahalı mobilyalarla dolu büyük bir mutfağa sahipti. Arkasındaki peyzajlı bahçeler hiç bitmeyecek ve çok fazla gibi görünüyordu, ancak çeşmeleri ve yeşillikleriyle dolu bu küçük dua bahçesi bana çekici geldi. Son zamanlardaki tüm çılgınlıklardan kaçabileceğim bir yerdi.

Bunu yapabileceğimden emin değildim.

Benden beklenen her şeyi yapabileceğimden emin değildim. Bunu yapmak istediğimden de emin değildim.

Kendimi bir peygamber gibi hissetmiyordum. Kalbi yerinden sökülmüş ve kendisine tepside sunulmuş bir adam gibi hissediyordum. Ve şimdi önderlik etmem gereken koca bir insan sürüsü vardı. Yirmi dört yaşındaydım ve bütün bir komünü yönetmek zorundaydım.

Boyumdan büyük işlere kalkışmıştım.

Judah omuzlarımı sıktı, belli ki yüz ifademdeki endişeyi görmüştü. "Bu zamanların en görkemlisi, Kabil. Bundan korkma. Bu yıl halkımız arasında hak ettiğin yere yükseleceğin yıl. Seçilmişlere peygamberimiz, Rabbimizin yeryüzündeki hizmetkârı... kurtarıcımız ve kurtarıcımız olarak tanıtılacağın yıl. Bu, tüm hayatımız boyunca hazırlandığımız an. Burada olmanız gerekiyordu."

Judah bizi durdurdu ve yüzümü ona döndüğümde tek söylediğim sessizlikti. O görevimize tamamen inanıyordu ama ben bir türlü hızlanamıyordum. Onun liderlik etmesi gerekirdi, benim değil.

"Ben sizin sağ kolunuzum. Yolun her adımında hem rehberlik hem de destek olarak sizinleyim. Sen benim ikizimsin; aramızdaki bağ kardeşlikten ya da kan bağından çok daha öte. Annemizin rahminde birdik, Rab tarafından ikiye bölündük ve onun elçileri olarak gelecekteki ihtişamımızı kehanet ettik. Birlikte hükmedecek ve galip geleceğiz. Ne emredersen yapacağım. On iki havarinin İsa Mesih'le yaptığı gibi, seni memnun etmek, görevinin yükünü paylaşmana yardımcı olmak için hizmet ediyorum."

Judah benim için bir merhem gibiydi. Beni sakinleştirmek ve neden burada olduğumuzu hatırlatmak için her zaman yanımdaydı. Ancak yıllarını Hangmen'le geçirdikten sonra Mae'yi böylesine şiddetle sevince, sık sık çabalarının boşa gittiğini hissettim.

Başımı salladım ve sakallı yanaklarını avuçladım, her ne kadar başka bir şey hissetsem de iyi olduğuma dair onu rahatlatmaya çalıştım. "Gerçekten de haklısın, Judah. Bu bizim kaderimiz. Ne seni ne de halkımızı hayal kırıklığına uğratmayacağım. Tanrı'nın emirlerini yerine getirmeye hazırım ve senin de hem iyi hem de zor zamanlarda yanımda olacağını biliyorum."

Judah ellerini birbirine vurdu ve ben yavaşça nefes verirken genişçe sırttı. "Tanrı seni korusun, Cain. Tanrı seni korusun." Sırtıma dostça bir tokat atarak yavaş adımlarla yürümeye başladık ve sola dönerek dönüşlerce yeşil arazi boyunca çakıllı bir patikaya dönüşen parke taşlı gri yolu takip ettik.

Judah komünü işaret etti. "Yeni Zion hakkında ne düşünüyorsun?" Cevabımı beklerken Judah'ın yüzü gergin görünüyordu. Benim onayımı umutsuzca istiyordu, benim onun peygamberi olduğuma tamamen inanmıştı.

Hangmen'in Tarikat'ın bir önceki cemaatine yaptığı ölümcül baskını takip eden iki hafta boyunca - ben Utah'taki çocukluk evim olan Mera'ya kaçarken - Judah yeni kurulan yaşlılar konseyiyle birlikte bize kendimize ait diyebileceğimiz yeni bir toprak bulmak için gece gündüz çalışıyordu. Halkımızı barındıracak, takipçilerimizi birleştirecek ve Tanrı'nın seçilmiş halkını kapılarımızın dışında gizlenen kötülükten koruyacak yeni bir toprak... kutsal peygamberimizi öldüren ve istenmeyen istilalarına karşı savaşılan cesur ve kutsal adamlarımızı katleden kötü adamlar - Peygamber David'in isteği üzerine yeni bir kimlik altında birlikte yaşamak zorunda kaldığım motosiklet kulübü Hangmen. Judah ve konsey bana sürekli olarak onların dinsiz ve günahkâr olduklarını hatırlatıyor ve halkıma yaşattıkları acı ve yıkım için hepsini alaşağı etmeye yemin etmemi istiyorlardı.

Onları ortadan kaldırmayı nasıl düşünmeye başlayacağım konusunda hiçbir fikrim olmamasına rağmen kabul etmiştim. Şiddetten bıkmıştım ve halkımın benden olmamı istediği her şeyi nasıl olabileceğim fikriyle çok fazla meşguldüm.

Ama en kötüsü, Cellatlar Havva'nın lanetli kadınlarına sahipti. Ellerinideydi... Salome, halkımızı kurtarmak ve evlilik birliği yoluyla cennetteki yerlerini güvence altına almak için Rab tarafından Davut Peygambere vahyedilen kadın. Benim karım olması gereken kadın. Geceleri rüyalarımın işkence eden, ama bir yandan da Styx'le birlikte olan kadın. En nefret ettiğim adam. O benimdi. Mae benimle olmalıydı, yanımda.

Zihnimi tüm düşüncelerden arındırarak Judah'ın beklenti dolu bakışlarıyla karşılaştım ve gülümsedim. "Kardeşim, bu mükemmel. Hem halkımız hem de Tanrı'nın davası için bir sığınak olarak planladığımız şey için gerçekten mükemmel."

Judah'ın yüz ifadesi rahatladığını yansıtıyordu, gözlerinde sevinç gözyaşları parlıyordu. "Böyle sözler söylediğinizi duymak beni onurlandırdı."

"Judah, benim için törene gerek yok. Ben senin ikizimim. Benim onayımı alması gerekmeyen tek kişi sensin. Sana ihtiyacım var. Sahip olduğum tek şey sensin."

Judah içini çekti ve "Peki ya senin odan?" diye sordu. "Hayal edebileceğimden çok daha iyiler." "Bu beni çok memnun etti kardeşim."

Geçtiğimiz iki hafta boyunca, yeni komün güvenli hale getirilirken korunmamı sağlamak için Judah ve Mera'daki ihtiyar heyeti dışında herkesten uzak tutuldum. Yeni Zion, siyasi ana bilgisayarda gizli olarak yaşayan bir Seçilmiş tarafından bize satılan eski bir askeri üs idi. Üs, Tarikat'ın yeni evi için mükemmeldi. Güvenliydi, halihazırda bir yığın konuta, ortak kullanım alanlarına sahipti ve dönüşümce ekilebilir araziye kullanarak kendi kendimize yetebilirdik... ama en iyisi, eski komünümüzden, tüm ittifaklarımızdan çok uzakta değildi, yine de şüphelenmeyecek ve halkın radarından uzak olacak kadar uzaktı.

"Tüm denizaşırı komünlerden insanlar buraya taşınmak için mi toplanıyor?" diye sordum, bu düşünceyle birden sinirlerim gerildi.

"Biz konuşurken ihtiyarlar onları organize ediyor. Hepsi sizinle tanışmak, birlik olmak ve ağzınızdan dökülen Rab'bin sözlerini duymak için çok istekliler."

İkizim korkumu görmesin diye gözlerimi yere indirdim. "Eminim öyledir. Son zamanlarda onlar için çok zor zamanlar oldu. Rehberliğe ve güçlü bir liderliğe ihtiyaçları var. Yeni bir hedefe, yeni bir umuda ihtiyaçları var... Ölenlerimizin intikamının alınacağına dair teselliye ihtiyaçları var. Hepimizin sonunda dış dünyadan korkmadan bir araya gelmeye ihtiyacımız var."

"Ve sen onlar için o umut, o asker olacaksın," dedi Judah inançla. İntikamımızın heyecanının kahverengi gözlerinde ıslıl ıslıl yandığını görebiliyordum. Yahuda bize haksızlık eden herkesin üzerine Tanrı'nın gazabını getirmeye kararlıydı... ve ben de onun tam arkasındaydım.

"Peygamber Kabil? Kardeş Judah? Biz hazırız. İnsanlar uzaklardan yolculuklarına başladılar ve gelecekteki yükseliş için sabırsızlanıyorlar. Hepimiz için muazzam bir zaman! Diaspora sona erdi; birleşmemiz burada!"

Dönüp yaklaşan ihtiyar heyetime gülümsedim. Judah tarafından özenle seçilmişlerdi. Kıdemleri, sadakatleri ve hepsinden önemlisi devamıza olan inançları tamdı. Ve ben onların çoğuyla hiçbir şekilde ilişki kuramıyordum.

"Kardeş Luke, Isaiah," diyerek önce yaşça benden büyük olanı saygıyla selamladım. Sonra en çok konuştuğum öğrencime döndüm ve kollarımı açtım. "Kardeş Micah!" Micah beni kucakladı ve sonra geri çekildi.

Micah, Kardeş Luke'un oğluydu. Hayatlarının büyük bölümünde Davut Peygamber için bazı uluslararası komünleri denetlemişlerdi ama Yahuda komünlerin birleşmesi için çağrı yaptığında ilk yanıt veren onlar olmuş ve hemen bu üsse gelmişlerdi. Her şeyin bir araya gelmesinde büyük rol oynamışlardı.

Komün, Yeni Zion en büyüğü olmak üzere dört bölgeye ayrılmıştı. Hepsi Zion'a yakındı, bu yüzden biri dışarıdan ve kötü bir saldırıya uğrarsa, mezhebimiz kalacak ve kutsal askerlerimiz savaşmak ve inançlarını savunmak için hazır olacaktı.

"Hazır mısınız efendim?" Micah sordu ve elini Judah'ın omzuna koydu. Üçümüz benzer yaşlardaydık ve o artık güvenebileceğim biri haline gelmişti.

"Önümde uzananlara hazırım," diye cevap verdim ama ayaklarımın altında yatan tüm baskıdan boğulduğumu hissetmekten kendimi alamadım. Micah bana garip bir şekilde baktı ve yüzümdeki içsel mücadelemi, bu role uyum sağlama yeteneğime duyduğum ciddi şüpheyi görebileceği konusunda paniğe kapıldım.

"Lütfen bana özel dua için bir dakika verin. Hazırlamam gereken çok şey var" dedim ve yüzüne yayılan rahatlamayı gördüm.

Yaşlılar isteklerime saygı duyular ve Judah gibi çekip gittiler.

Gün batımını seyrederken sinirlerimi çelikleştirdim ve tam da olmam gereken yerde olduğuma kendimi ikna etmeye çalıştım. Bu her zaman benim kaderimdi; hayattaki yolum her zaman buydu.

Ama Mae'nin açık mavi gözleri zihnimde parladı ve korkunun iliklerime kadar işlediğini hissederek başımı öne eğdim. Bunu yapmaktan başka seçeneğim yoktu. Tanrı'ya layık olduğumu kanıtlamak istiyordum. İyi bir lider olmak istiyordum.

Başka seçeneğim yoktu.

Derin bir nefes alarak dizlerimin üzerine çöküp dua ettim ve Rab'den bana yol göstermesini, Yahuda ve ihtiyarlarda her gün tanık olduğum sarsılmaz tutkuyu içime doldurmasını diledim.

Çünkü önümüzdeki birkaç ay içinde halkımız birleşecek ve ben de Tanrı'nın yaşayan bir kanalı haline gelecektim...

İşte o zaman inancımın gerçek sınavı başlayacaktı.

Altıncı Bölüm

Lilah

Dört saattir bu yatağın üzerinde oturuyordum. Uyku bir türlü gelmiyordu. Bir o yana bir bu yana dönüyor, bu boşucu odada ve bu çok yumuşak çarşaflarda bir türlü rahat edemiyordum.

Komünde, bize sadece çok az olanak sağlandı. Yataklarımız yerdeki şiltelerdi, ketenler tenimize sert bir şekilde temas ediyordu. Rab'bin halkı olarak İsa gibi yaşamalı, onun yaşadığı gibi yaşamalı ve tüm lükslerden feragat etmeliydik.

Styx'in bu dairesi, her ne kadar aşırı derecede lüks olmasa da, şimdiye kadar alışkın olduğum her şeyin ötesinde bir lükse sahipti. Alışmak zor oluyordu.

Ama kendime itiraf ettim ki, uykusuzluğumun nedeni zengin çarşaflar ve yastıklı yatak değildi. Hayır, bu onur bir çift parlak mavi göze, uzun sarı saçlara ve her düşüncemi kaplayan günah için yaratılmış fiziğe aitti.

Sabah burada olacağım. Hazır ol!

Bu sabah burada olacaktı ve ben de hazır olmalıydım.

Neye hazırdı? Bilmiyordum. Bana dışarıdaki dünyayı öğreteceğini söylemişti ama ben öğretilmek istemiyordum, bu duvarların dışına çıkmak istemiyordum... özellikle de onunla! Halkım tarafından kurtarılacaktım. Bunu biliyordum. Ve onların beni kurtarmasını beklerken bir günahkârla arkadaşlık etmek istemezdim.

Yine de buradaydım, duştan çıkmış, uzun gri elbisemi, beyaz başlığımı ve sandaletlerimi giymiş, Ky'nin gelişini dikkatle dinliyordum.

Yatağın kenarında itaatkâr bir edeple otururken vücudumda sinirler oluşmuştu. Bana dünyayı öğretecek adam olan Ky, gözlerini dikmiş bana bakıyor, dili dudaklarının kenarını yalıyor, dişleri ise ağzından sık sık çıkardığı küçük, ince çubuğu sıkıyordu.

Onu yatak odamın penceresinden izlediğimde, sadece siyah ya da beyaz gömlekler, bol siyah ya da mavi kot pantolonlar, arkası metal olan ağır siyah botlar ve buradaki erkeklerin şeytan Hades'le bir olduğunu gösteren deri yelek giydiğini fark ettim.

Erkeklerin bu kadar rahat, bu kadar garip giyindiğini hiç görmemiştim ve daha da kötüsü kadınlara, özellikle de iki kadına karşı davranışlarıydı... İki sarışın kadına açıkça sarkıntılık ediyordu, diğer davranışlarından bahsetmeye cesaret edemiyordum. Ama daha da kötüsü, kadınların onun ve birbirlerinin yaklaşımlarını açıkça memnuniyetle karşılamasıydı. İki kadının birbirlerine karşı cinsel anlamda bu kadar özgür olduklarını hiç görmemiştim. Ama Ky onunla yaptıklarından zevk alıyor gibiydi. Aslında geceleri, özellikle de Cumartesi geceleri etrafta dolaşan kadınların çoğu aynı şekilde davranıyordu.

Gözlerimin önünde gerçekleşen düzenli ve günahkâr sefahat eylemlerini izlerken, Davut Peygamber'in ana öğretisi aklımdan geçti. Kötülük sinsice yaklaşıyor. Kötülük sizi yakalayacak. Kötülük ruhunuzu yok edecek.

Tanrım, işler nasıl bu hale gelmişti? Kardeş Noah bana kurtulmaya yakın olduğumu söyleyip duruyordu. Onun eğitimleri sayesinde ruhum arınıyordu. Artık lanetli olmayacaktım. Ama burada, bu yerde, istediğim şeyi, tek istediğim şeyi elde etme şansım yoktu: Şeytan'ın yarattığı bu yüz yüzünden arzulanmamak.

"Abla?"

Maddie'nin uykulu sesi beni umutsuzluktan kurtardı ve yatağına baktım, yeşil gözleri yorgun ve koyu halkalarla çevriliydi. Maddie her zaman bir gizem olmuştu, kalbinden geçenleri asla açığa vurmazdı. Geçtiğimiz birkaç hafta boyunca

bu odaların tek sakinleri olmuştuk. Günlerin çoğu sessizlik içinde geçiyordu, ikimiz de düşüncelere dalmıştık ve ikimiz de en derin korkularımızı paylaşmıyorduk.

"Neden bu kadar erken giyindin? Şafak daha yeni söktü," diye sordu.

Gergin bir şekilde iç çekerek, "Bugün özel ders alacağım. Kulüpten bir adam bana dış dünyayı öğretmekle görevlendirildi."

Kız kardeşimin tepkisi anında oldu. Maddie titremeye başladı ve gözleri neredeyse insanlık dışı bir şekilde büyüdü. "Öyle mi...?" Yutkundu. "Biri benim için de mi geliyor?"

"Sanmıyorum," diye yatıştırdım Maddie daha fazla hava yutarken. Cevabımı beklerken nefes almadığını fark ettim. Elini göğsüne koyarak doğrulup sırtını yatak başlığına dayadı ve "O zaman neden okula gidiyorsun?" diye sordu.

Gevşek bir döşeme tahtasındaki tahta düğüme bakarak, "Dün geceki hareketlerim yüzünden," diye cevap verdim.

"Sana oraya gitme demiştim Lilah!"

"Biliyorum," diye fısıldadım utanç içinde. "Ve şimdi cezalandırılıyorum."

Yatak çarşafını boğazının alt kısmına kadar kaldıran Maddie, "Peki bu adamlar neyi ceza olarak görüyorlar?" diye sordu. Gözleri parlamaya başladı ve ekledi, "Onlar... onlar bizi alacaklar mı, bizi büyüklerimizin yaptığı gibi cezalandıracaklar mı?"

Kalbim göğsümde öfkeyle çarparken, "Bilmiyorum," diye cevap verdim.

Maddie birden başını sallayarak, "Hayır," dedi. "Mae buna izin vermezdi. Onun Styx'i, bize böyle davranmalarına izin vermezdi."

Onun güveni karşısında ağzım açık kaldı. "Maddie, onlar günahkâr. Açıkça şeytana tapıyorlar. Her şeyi yapabilirler."

"Şeytana taptıklarını sanmıyorum Lilah. Dışarıdaki çalışmalarımda böyle bir tören ya da ayin görmedim.

pencere. Tıpkı Şeytan'ın, meleklerine Rab'bin büyüklüğü karşısında boyun eğmelerini emrettiğinde yaptığı gibi isyan ederler."

Gözlerim kısıldı. "Sırtlarına şeytanın yüzünü takarak okültizme isteyerek izin veriyorlar! Bu ölümcül bir günah, kesinlikle hayatımızı yaşama şeklimiz değil. Onlara güvenmiyorum ve Mae'nin aklını ve ahlaki özünü kaybettiğinden oldukça eminim."

Maddie'nin gözleri vücudumda gezindi ve "Madem bu adamlara güvenmiyorsun, neden bu kadar erken hazırsın?" dedi.

Midem bulandı, ama sertçe, "Çünkü hayatta kalmak için ne yapmam gerekiyorsa onu yapacağım. Tanrı bizi kurtarmaları için müritlerini gönderene kadar emredileni yapacağım."

Maddie bundan sonra sessiz kaldı, bakışları ellerine odaklanmış, çarşafın üstüyle oynuyordu. Kurtarılmak istemediğini biliyordum. Bu odada tek başına yaşamayı tercih ederdi. Ama kurtuluş düşünceleri her gün her saniye zihnimi meşgul ediyordu.

Merdivenlerde ayak sesleri duyuldu ve her yerim taşa döndü. O geliyordu. Nefes al. Nefes al. Güçlü olabilirsin. Onun etrafında olabilirsin, dedim kendime.

Kapı tokmağı döndü. Nefesimi tutmuş bekliyordum...

"Kız kardeşler?"

Rahatlayarak nefes verdiğimde vücudum normale döndü. Mae temkinli bir şekilde içeri girdi, üzerinde o utanmaz giysiler vardı ve yüzüne makyaj yapmıştı. Elinde yemek dolu bir tepsi tutuyordu ve arkasında yeni arkadaşları vardı

-Sarışın kadın ve iri yarı, koyu renk dövmeli kadın. Ondan son derece korkuyordum. Komünde sadece benim rengimde ve ırkımda insanlar vardı. Letti gibi biriyle karşılaşmamıştım.

Üçü birden içeri girip kapıyı kapatarak bizi içeri hapsettiler.

Mae nazik bir gülümsemeyle, "Bu sabah orucumuzu birlikte açabileceğimizi düşündüm," dedi.

Kız kardeşimi seviyordum; onun o güzel gülümsemesi beni hayatımın bazı karanlık dönemlerinden çıkarmıştı. Ama şimdi hissettim ki

Mae'den kopmuştı. Anlayamadığım bir hayatı benimsiyor, tek bir bakışıyla bir insanı yakabileceğinden korktuğum bir adamı seviyordu. Karanlık, iri, sessiz, düşünceli bir düşmüş melekti.

Styx. Adı her şeyi anlatıyordu.

Ama Mae mutluydu. Gerçekten mutlu olduğum bir zamanı hatırlayamıyordum.

Tepsiyi odanın kenarındaki masaya koyan Mae bana cesaret verici bir gülümseme verdi. Yemek yiyemeyeceğimden emin olmama rağmen minnettarlıkla başımı öne eğdim. Ky ile yalnız vakit geçirme düşüncesi bile midemde kelebekler uçuşmasına neden oluyordu.

Sarışın kadın öne çıktı ve "Beni hatırladın mı, sevgilim? Güzellik?" Göğsünü işaret etti.

Başımı salladım ve ona küçük bir gülümseme verdim.

"Neden... neden senin... Güzelliğin?" Maddie kısık bir sesle sordu, tanımadığı insanlarla konuştuğu için hepimiz şok olmuştuk. Hemen gözlerini yere indirdi. Mae küçük kız kardeşine doğru yürüdü, yatakta yanına kaydı ve onu kollarının arasına aldı.

Maddie yirmi bir yaşında olmasına rağmen, küçük bir çocuğun çekingen mizacına sahipti. Kardeş Musa sert bir disiplinciydi. Davut Peygamber'in kutsanmış bir büyüğü olarak rolünü son derece otoriter bir şekilde yerine getiriyordu. Maddie'ye her zaman en sert dersler verilmişti. Bu onu uysal ve zayıf bırakmıştı. Bella öldüğünde ve Mae bizi komünde yalnız bıraktığında, çöktü, arpa konuşuyor, zar zor yemek yiyor, arafta sürüklenen bir ruh gibi var oluyordu.

Beauty, Maddie'ye kocaman bir gülümseme fırlattı ve Maddie güldü. "Benim adım artık Beauty, hayatım. Susan-Lee olarak doğmuştum ama bu ismi kim ister ki?"

"Yani adını Beauty olarak mı değiştirdin? Bunu bilmiyordum," diye sordu Mae, yüzünde esprili bir ifadeyle. "Hâlâ yabancıların yöntemlerini öğreniyorum sanırım."

Güzel omuz silkti. "Tüm hayatım boyunca bir yarışma kraliçesiydim, annemin beni zorladığı gerçek Toddlers and Tiaras saçmalığı

Yap. Karşınızda eski bir Teksas güzeli var. Tank'le tanıştığımda bana bu ismi verdi ve bir daha asla Susan Lee olmadım. Ulusal bir yarışmadan yeni çıkmıştım, hala tacımı ve kuşağımı takıyordum ki, bir Klan mitinginden sonra Harley'siyle gezerken neredeyse bana çarpıyordu. Motosikletinin arkasına bindim ve bir daha arkama bakmadım."

Hepimiz boş yüzlerle Beauty'ye baktık. Az önce ne söylediği hakkında hiçbir fikrim yoktu, göndermeleri benim için kayıptı. Beauty boş tepkilerimiz karşısında şaşkınlıkla Letti'ye baktı. Letti hiçbir şey söylemedi, sadece omuz silkti.

Beauty bir sandalye çekti ve açıkladı, "Burada, özellikle de Teksas'ta, kadınları güzellikleri, duruşları, yetenekleri ve tüm bu eğlenceli şeylere göre değerlendiren yarışmalarımız var. En güzel kız kazanır."

İçimden bir şok geçti ve aynı tepkinin kız kardeşlerimin dehşete kapılmış yüz ifadelerine de yansıdığını gördüm. "Güzelliği değerlendirmek için yarışmalar mı düzenliyorsunuz?" Şaşkınlıkla sordum. "Ama bu günah. Yanlış! Aşırı güzellik insanların duyarlılıklarını yozlaştırabilir. Aşırı güzellik bir lütuf değil, bir lanettir."

Beauty beni işaret etti ve dedi ki, "Din değiştirenlere vaaz veriyorsun, Sarışın. O yarışmalar parıltı ve saç spreyiyle kaplı işkence kampları!"

Kapı aniden gürültüyle çalındı ve bakışlarım kapalı tahta parçasına çarptı.

"Bunu ben yapıyorum, değil mi?" dedi derin bir erkek sesi ve kim olduğunu hemen tanıdım. "Beni bu bok için buraya sürüklediğinde beşinci Beam'imi ve uzun, sert bir sikiş gecesini uyuyarak geçiriyordum, bu yüzden bana bir şans ver!"

Mae kaşlarını çattı ve Letti kapıyı açarak Ky ve Styx'in diğer tarafta olduğunu gördü, Styx ellerini Ky'nin sırtına koymuş, onu ileri doğru itiyordu. İkisi de donup kaldı ve bize doğru baktılar, hepimizin dikkati onlara sabitlenmişti.

Ky, Styx'e omuz silkti ama Styx onu ileri doğru itti.

"Neler oluyor?" Mae, Styx'e bakarken yüzündeki endişeli ifadeyle sordu. Ky'nin gözleri benimkilerle buluştu ama yüzü hiç de mutlu değildi.

Zihinsel olarak omuz silktim. En azından ikimiz de aynı şeyi hissediyoruz.

Styx Mae'ye odaklandı ve elleriyle bir şeyler imzalamaya başladı. Başımı eğerek Ky'nin bakışlarını kırdım, ta ki Mae aniden ayağa kalkıp bir şeyler imzalayana kadar.

Styx'in çenesi kilitlendi ve Mae'nin ayakları bana doğru yürüdü. "Lilah?" diye sordu ve ben temkinli bir şekilde başımı kaldırdım. "Ky ile gitmek ister misin?"

Gözlerimi tekrar yere indirerek, "Benden ne istenirse yaparım," diye cevap verdim.

Mae içini çekerek önümde diz çöktü ve elini omuzlarıma koydu. Odanın öbür ucundan yüksek sesli bir öksürük duyuldu ve Mae başını çevirip Styx'in tekrar bir şeyler imzaladığını gördü.

Mae başını eğdi ve yavaşça ayağa kalktı. "Lilah. Sadece Ky ile git. Sana zarar vermeyecektir."

Başımı salladım ve ayağa kalktım. Ky döndü, kendi kendine anlayamadığım bir şeyler mırıldandı ve Styx'in yanından geçerek merdivenlerden aşağı kaçtı. İkimiz de dışarı çıkana kadar peşinden gittim, sabah esintisi hemen tenimi okşadı.

Ky sırtı bana dönük duruyordu ve ben sessiz kaldım.

"Lanet olsun!" diye mırıldandı kendi kendine, sonra bana döndü. "Ne yapmak istiyorsun?"

Gözlerimi açarak, "Bilmiyorum," diye cevap verdim.

"Mükemmel!" dedi kısaca ve ellerini dağınık sarı saçlarında gezdirdi. Sonra pantolonunun cebinden ince bir deri parçası çıkararak saçlarının etrafına sarmaya başladı ve alçak bir at kuyruğu oluşturdu.

Ne kadar denesem de bakışlarımı ondan çekemiyordum. Uzun sarı saçlarıyla kadınsı görünme tehlikesi vardı ama Ky öyle değildi. Bir kalkan gibi aşırı sertlik yayıyordu ama güzelliğine kapılmadan edemeyeceğiniz kadar nazik bir yüzü vardı.

Solgun ve yorgun görünen Ky uzun bir nefes alarak çenesini indirdi ve gözlerini kapattı.

Geniş ve ıssız bahçeye bakarak sordum: "İyi misin Ky? Sağlığını mücadele ediyor gibi görünüyorsun."

Ky'nin gözleri açıldı ve anında benimkilerle buluştu. Bir süre öylece baktı. Sonra gözlerinin kenarlarında kırışıklıklar belirdi ve ağzından fısıltıyla bir gülümseme çıktı. "Sadece akşamdan kalmayım, tatlı yanaklar. Normalde en azından öğlene kadar kıcımlı yataktan kaldırmam."

"Gün ortası mı?" Şok içinde cevap verdim. "O zaman günün en güzel kısmını kaçıırıyorsun. Gün doğumu Tanrı'nın en mükemmel yaratımıdır, günün en sevdiğim zamanıdır. İnsan her sabah uyanmalı ve kuşları dinlemeli."

Ky'nin dudaklarından küçük bir kahkaha döküldü ve "Öyle mi?" dedi.

"Evet," diye cevap verdim tüm ciddiyetimle.

"Anladım. Güneşin doğuşunu izlemek ve lanet kuşları dinlemek için çaba göster," diye cevap verdi, sonra cebinden beyaz bir çubuk çıkardı ve ateş veren küçük bir mekanizma ile yaktı. Ky beyaz çubuğu emdi ve burun deliklerinden duman çıkışını izledim. Sonra başını bana doğru eğdi.

"Hadi gidelim."

Ayaklarımı kaldırıp onu takip ederek, "Nereye gideceğiz?" diye sordum.

"Size bir bok öğreteceğiz," diye omzunun üzerinden seslendi ve kendimizi avlunun önünde, erkeklerin sürdüğü uzun bir motosiklet sırasının önünde bulduk. Yatak odasının penceresinden izlediğim bir seferinde Mae ne olduklarını açıklamıştı. Bana tehlikeli görünmüşlerdi.

Ky siyah ve gümüş rengi büyük bir bisikletin yanında durdu. Bir kask alıp ellerime tutuşturdu. Boş boş baktım.

Ky ısrar etti, "Al şunu. Tak şunu. Ata bineceğiz."

"Binmek mi?" Dedim, korku vücudumu sarmıştı.

Ky, "Evet, bin," diye cevap verdi ve ben başımı sallamaya başladım. O bisiklete binmemi istiyordu. Hayır. Tehlikeliydi. Nasıl

üzerine oturup namusumu koruyabilir miydim? Ona dokunmak zorunda kalır mıyım?

"Lilah-"

"Bu makineyi kullanmamamızı rica edebilir miyim, Ky?" Sözünü keserek sordum.

Ky'nin yüzünde şaşkın ama esprili bir ifade belirdi ve sarışın kaşını kaldırdı. "Bunu talep edebilir misiniz?"

Endişeyle başımı salladım, bunun onu kızdırıp kızdırmayacağını anlamaya çalışıyordum. Ama bir saniye öylece baktıktan sonra Ky aniden yüksek sesle gülmeye başladı ve kaskı bisikletin arkasına yerleştirdi. Tekrar yüzüme baktı ve bu onu daha da çok güldürmüş gibiydi. "Lanet olası istek," diye mırıldandı başını sallayarak.

"Neden bana gülüyorsun?" Dehşet içinde sordum.

Ky bisikletin etrafından dolaşarak önümde durdu ve "İlk dersin, tatlı yanaklar. Burada, 'kötü dünyada'," diye alay etti, "bir şey yapmak, bir şeye binmek istemiyorsak, o zaman sadece söyleriz."

Kaşlarımı çatarak, "Öyle demiştim." dedim.

"Hayır, sürtük, o koca dudaklarını açtın ve benimle İngiltere kraliçesi gibi konuştun. Şu andan itibaren sadece 'Ona binmiyorum Ky' de. Ya da 'Bunu yapmayacağım, Ky.' de." Çenesini salladı ve beyaz çubuğundan bir nefes daha çekti. "Anladın mı?"

Başımı sallayarak ellerimi kaldırdım ve parmaklarımı dudaklarımın üzerinde gezdirdim. Ky'nin gözleri beni izlerken kısıldı.

"Şişman dudaklar mı?" Şaşkınlıkla sordum. "Şişman dudaklarım mı var?"

Göz kamaştırıcı beyaz bir gülümsemeyle beni kör eden Ky, dudaklarını yaladı ve rahat edemeyeceğim kadar yaklaştı. İri, kaslı vücudunun yakınlığı sinir bozucuydu ve dumanlı nefesi yanaklarımın üzerinde geziniyordu.

Çenemi kavrayan başparmağı alt dudağımı aşağı çekti ve eğilerek, "Kocaman, pembe dudaklar. Hayatımda gördüğüm en mükemmel dudaklar." Sesi normalden daha kısık ve alçaktı. "Evet, Li, gerçekten sik emen şişko dudakların var."

Kalbim hızla çarpmaya başladı ve aniden başımın döndüğünü hissederek ürpertici bir nefes verdim. Konuşması kabaydı ama bunun sadece onun tarzı olduğunu anlamaya başlamıştım.

Ky ve ben orada hareketsiz bir şekilde asılı dururken zaman durmuştu, her ikimiz de derin derin nefes alıyorduk. Etrafımızdaki hava çatırdıyor gibiydi ve bunun basıncı göğsüme baskı yapıyordu. Birden Ky geri çekildi ve boğazını temizledi, beyaz çubuğundan son bir nefes çekti, sonra yere bıraktı, ucu hala turuncu kül yanıyordu.

Ky geri çekilirken göğsümdeki baskı hemen azaldı.

"Beni kamyonu almaya zorlayacaksın, değil mi? Beni kafeste mi tutacaksın?"

Ky bana cevap vermek için zaman tanımadı, bunun yerine cebinden anahtarları çıkardı ve önünde kocaman gümüş çubukları, arkasında çift tekerleği olan büyük siyah bir makineye doğru yürüdü.

Bir klik sesi duyuldu ve Ky bir kapıyı açtı. "Bin," diye emretti ama ben kımıldamadım. "Lilah, bin şu lanet kamyonete," diye emretti.

Tereddütle öne doğru adım attım ve açık olan yüksek kapıdan içeri baktım. Peygamber David ve yaşlıların ara sıra kullandıkları bir otomobilleri vardı ama Tarikat'ın geri kalanından hiçbiri, özellikle de biz Lanetli'ler hiç kullanmamıştık. Ayrılmıştık, böyle fırsatlardan mahrum bırakılmıştık.

Birden eller belimi kavradı ve şaşkın bir çığlıkla koltuğa doğru çekildim. Ky'ye döndüğümde kapıyı çarptı ve makinenin önünden geçerek yanıma atladı.

Ky anahtarları bir deliğe soktu ve "Emniyet kemeri" dedi.

Sözlerini anlamadığım ve onu kızdırmak istemediğim için sessiz kaldım. Ky bana baktı ve "Emniyet kemeri" diye tekrarladı.

"Emniyet kemeri nedir?" Sessizce sordum.

Önündeki büyük tekerleği kavrayan Ky bir nefes verdi ve başını öne eğdi. "Bu çok uzun bir gün olacak, değil mi sürtük?"

"I-" Cevap vermek için hamle yaptım ama Ky'nin geniş vücudu aniden karşıma geçti, göğsü göğsümle aynı hizadaydı. Başımın üzerindeki bir şeyi kavramak için elini uzattı. Nefes alamıyordum. Ciğerlerim çalışmak istemiyordu.

Ky'nin göğsü benimkine sürtündükçe göğüslerim inanılmaz derecede ağırlaştı ve ben de ateşlenip telaşlandım. Ky de hareket ediyor gibi görünmüyordu, nefes alış verişi zorlaşmıştı. Daha önceki o boğucu baskı geri gelmişti.

Aracın geniş alanı birdenbire küçük bir kutu gibi göründü. Her şey çok küçük geliyordu, karşımda yatan adam hariç her şey, başımın üzerinde siyah bir kemeri kavrayan iri adam... gözleri benimkilerle buluşan ve bunu yaparken neredeyse ateşle tutuşan iri bir adam. Kalçaları kıpırdadı ve aniden kalçama bir sertliğin, onun sertliğinin baskı yaptığını hissettim ve titremeye başladım

Sinirler.

Ky daha sonra çok yavaş hareket etmeye başladı, kemeri nazikçe göğsümden geçirip kalçama indirdi, elleri hassas meme uçlarımı sıyırdı. Nefes nefese kaldım ve kalçalarımın arasında bir karıncalanma hissederek paniklemeye başladım.

Ky'nin yüzü, güneşin gökyüzünde ilerlemesi kadar akıcı bir hareketle önümde belirdi. Burnu benimkinin ucuna değdi. Sıcak nefesimi içine çekti. Bu kadar yakinken duman kokuyordu, evet ve bana arındırıcı nehri hatırlatan serin akan suyun bağımlılık yapan kokusu. Küçük bir inilti ağzımdan kaçtı, tam o sırada havada yüksek bir klik sesi duyuldu ve beni aramızda titreşen manyetik çekimden kurtardı.

"Emniyet kemeri," diye mırıldandı Ky, kapüşonlu bakışları dudaklarıma düşerken.

Kocaman, pembe dudaklar. Hayatımda gördüğüm en mükemmel dudaklar.

"Siktir, kaltak," diye inledi Ky, sonra geri çekildi, beni koltuğa yapışmış, ellerim yanlarımda kaskatı bıraktı. "Evet, lanet olası uzun bir gün."

Gözlerimi kapatarak kendime hakim oldum ve önce gergin kaslarımı gevşettim. Yanımda bir homurtu duyunca

Dikkatimi soluma verdiğimde Ky'nin yüzünde acı dolu bir ifadeyle pantolonunun ağnı düzelttiğini gördüm.

Ky ellerini tekrar direksiyona koyarak başını salladı ve "Kahvaltı etmeye gidiyoruz. Kafamdaki cinden kurtulmak için yemeğe ve beni uyandırmak için de bir kova kahveye ihtiyacım var."

Gremlin mi? Kahve mi? Neden bahsettiği hakkında hiçbir fikrim yoktu ama söylediği bir şey kalbime korku saldı. "Bu yerleşkenin dışına mı çıkacağız?" Sesim endişemi ele veriyordu.

Ky aracın anahtarını çevirdi ve makine altımızda kükredi. Bir şaşkınlık çığlığı attım ve beni sabit tutacak bir şey bulmaya çalıştım. "Neler oluyor?" Kapının kolunu tutarak tiz bir sesle bağırdım.

Mizah Ky'nin yüzüne geri döndü ve "Bir, sakın ol. Kamyon daha yeni çalıştırıldı. Ve ikincisi, evet, yerleşkeden ayrılıyor. Yemek falan pişirmeyeceğim ve nedense bunu benim sürtüklerimden birinin yapmasını isteyeceğini sanmıyorum."

"Bu duvarların güvenliğinden ayrılmak istemiyorum," diye cevap verdim, telaşlı kalbimi sakinleştirmek ve "sürtükler" hakkındaki yorumunu görmezden gelmek için elimden geleni yapmaya çalışarak.

Ky beni görmezden gelerek direksiyonun yan tarafındaki bir kolu çekti ve araç ileri doğru hareket ederek kapılar açılmaya başladı.

Ky uzandı, dizimi okşadı ve şöyle dedi: "Zor iş, tatlı yanaklar. İkinci ders, hayatta koruyucu bir balonun içine hapsolmaktan daha fazlası var. O tarikatta bunu yaşadın; şimdi kendini buraya kilitliyorsun. Bir noktada hayatı taşaklarından yakalamalı ve o piçleri bir fahişe becerisiyle sıkıştırmalısın."

Elinin tenime dokunduğu yerden dizim karıncalandı. Bu tepkilere alışık olmadığım için dua ettim: Tanrım, bugün bunu yapabilmem için bana güç ver. Bu günahkâr adama direnmem için bana güç ver.

"Ee? Çeneni kapatıp o taşakları alacak mısın?" Ky gözleri muziplikle dans ederek konuştu.

Başımı salladım ve rahat görünmeye çalıştım. Ona halkımın benim, Maddie ve Mae için geri geleceğini söyleyemezdim. Sessiz kaldım, ağır çelik kapılar açılıp kötü dış dünyayı içeri alırken ortaya çıkmak üzere olanları gözlemlemeye hazırdım.

Yola çıktığımızda, küçük dolambaçlı şeridi çevreleyen büyük ağaçlara hayranlıkla baktım. Uçmak böyle bir şey olmalı, diye düşündüm, araç hızla hızlanıyordu, ağaçlar odaklanmamış gözlerime yeşiller ve kahverengilerden oluşan bir parıltı gibi görünüyordu.

Dünya o kadar hızlı akmaya başladı ki, gözlerim gördüklerini kavrayamadı. Tanrı'nın ilahi yaratımını özümserken, bir an için Ky'nin makinede benimle birlikte olduğunu, halkımdan uzakta olduğumu unuttum. Çok kısa bir süre için her şeyi unuttum.

Koltuğa sırtımı yaslayarak gözlerimi dışarıya diktim ve bu taşra yolundan ayrıldığımızda neler görebileceğimi tahmin ettim.

"Yani..." Ky söyledi ve ben de başımı çevirip ona baktım. Benim varlığımdan rahatsız olmuş gibi garip bir şekilde kıpırdandı. "Komünün dışındaki hayatı nasıl buluyorsun?"

Sorusu karşısında karnım sıkıştı ve içimden doğru söyleyip söylememeyi tartıştım. Yalan söylememeye karar vererek, "Hiç hoşuma gitmiyor," diye itiraf ettim.

Ky'nin kaşları kalktı ve "Neden?" diye sordu.

Ellerimle oynayarak itiraf ettim: "Bu benim bildiğim dünya değil. Yanlış olduğuna inandırılarak büyütüldüğüm her şeyi siz -Hangmenler- benimsiyor ve bundan zevk alıyorsunuz."

"Bu yüzden mi hepimizin kötü olduğunu düşünüyorsunuz, içmeyi, öldürmeyi ve sevişmeyi sevdiğimiz için mi?"

"Evet," diye dürüstçe cevap verdim, yaşam tarzı konusunda bu kadar pişkin olması karşısında irkildim. Öldürmekten o kadar rahat bahsediyordu ki, sanki her gün olan bir şeymiş gibi.

"Her şey göreceli, tatlı yanaklar. Bence az önce geldiğin şey tam bir karmaşaydı ve oldukça da iğrençti," dedi boğucu bir dakikalık sessizliğin ardından.

Öfkeyle, "Nasıl yani?" diye sordum.

"Çünkü benim gibi bir günahkâr için bile, bir adamın yüzlerce insanın beynini yıkayarak kendisinin Tanrı'nın elçisi olduğuna inandırması ve bunu yaparken küçük çocukları becermesi bana çok yanlış geliyor. Senin için açık konuşacağım, Li. O peygamber ve senin tarikatın Tanrı'yı pedofili çetesini örtbas etmek için kullanıyordu." Ky'nin sesi konuştuğunda daha da sertleşiyordu.

"Pedofil nedir?"

Ky'nin şaşkın bakışları benimkilerle buluştu, sonra tekrar yola odaklandı. "Erkekler, küçük çocukları becermekten hoşlanan yetişkinler."

Nefesim kesilmişti, suçlamaları karşısında şok olmuşum. "Hayır..." Kalbim hızla çarparak fısıldadım. "Bizi ilk günahımızdan kurtarmak için bize katılmak yaşlıların göreviydi."

Ky'nin gözleri karardı. "Doğru. Dediğim gibi, beyni yıkanmış."

"Sen anlamazsın. Senin inancın yok. Sadece ahlaksızca yaşarsın," diye cevap verdim, bu konuşmadan midemde bir bulantı hissederek.

"Biliyor musunuz? Bizim -Hangmen'lerin- toplumun dikte ettiklerine karşı kanun dışı yaşamakla yanlış yaptığımızı düşünmeniz beni çileden çıkarıyor. Bu kulüp için asfalt yaktığımız zor bir günün ardından o viskiyi ve amcığı hak ediyoruz ve sadece bizim olanı korumak için öldürüyoruz, tıpkı kız kardeşin Bella'yı öldüren, onu yürüyen bir cesetle evlenmeye zorlamak için Mae'yi alan ve onu geri almaya gittiğimizde adamlarıma ateş eden o amcık ihtiyarlar gibi," diye ekledi Ky, sonra bana baktı. "Ve kaltak, sen lanet olası bir Hristiyan değil misin?"

"Evet," diye karşılık verdim. "Ben Rabbimiz ve kurtarıcımız İsa Mesih'e ve peygamberime bağlıyım."

"O zaman 'başkalarını yargılamamalısın', 'komşunu sev' ve 'günahkarları sev ve affet' saçmalıklarına ne oldu? Çünkü duyduğum tek şey

ağzından çıkan her şey ikiyüzlü saçmalıklar ve yargılayıcı vaazlardan ibaret."

Ağzım bir karış açık otururken ekledi, "Evet, nutkun tutuldu, Li? Çünkü şu anda senin ve lanet olası inancının ne kadar kusurlu olduğunu duyuyorsun."

"Benim inancım kusurlu değil!" Savundum. Ky'nin bazı yorumlarının gerçek olabileceğini düşünmeden edemedim.

İçimi çektim, yerimde kıpırdandım ve "Ama..." dedim.

"Ama?" Ky dudaklarında patlamak üzere olan bir gülümsemeyle sordu.

"Ama haklısınız. Başkalarını bu kadar rahat yargılamamalıyım. Kulübe bu şekilde bakmamın yanlış olduğunu hiç düşünmemiştim," diye itiraf ettim. Bu kez, tam, yıkıcı derecede yakışıklı bir Ky gülümsemesiyle ödüllendirildim ve bu yıkıcı derecede yakışıklıydı.

O karıncalanma bacaklarımın arasına geri döndü ve Ky bende bir sorun olduğunu fark etmeden önce geçmesi için dua ettim... çünkü bende bir sorun vardı... Ky tarafından bozuluyordum. İçimde uyandırdığı hisler neredeyse dayanılamayacak kadar fazlaydı.

Sakinleştiğimde Ky'nin sözlerini düşündüm ve ardından, "Bağışlama ve yargılama bir yana, kurtuluşun için günah işlememeye gerçekten gayret etmelisin Ky," dedim.

"Kurtuluş mu? Sence ben kurtulabilir miyim, tatlı yanak? Sen

benim kurtarılmam umurunda mı?" Sesi şaşkıncı.

"Herkesin kurtarılabileceğine inanıyorum." Ky'nin beni izlediğini hissedebiliyordum. "Örneğin, ilişkilerini paylaştığın kadınlar..." Sözümü yarıda kestim ve Ky'nin kahkahasını gizlemek için öksürdüğünü duydum. "Onlarla ilişki kurmakta bu kadar özgür olmamalısın. Kendini dizginle ya da Tanrı'nın yasalarına göre evlenmek istediğin bir kadın için kendini sakla. Bu saf bir aşktır, Ky. Kutsal Yazılar böyle bir aşkın başka hiçbir şeye benzemediğini söyler. Bu kadın seni kurtarmaya yardım edecek ya da en azından sana eve dönebileceğin güvenli bir yer verecek."

Ky'nin yüz ifadesi bana bakarken okunamaz haldeydi. Söylediklerimi dinlediğine dair içimde bir umut yeşerdi. Bu onun

günahkâr yollarını değiştirebilirdi.

"İsa bir fahişe kaltağı sikti, değil mi? Ve bu bok onun için işe yaramış gibi görünüyordu, değil mi? Yani, kahretsin, kaltak, uzun saçım ve sakalım var ve kadınlar ayaklarıma tapıyor. Belki de ikinci kez gelen ben oluyorumdur?"

Ve bununla birlikte az önce söylediğim her şeyden pişman oldum.

Yenilmiş bir halde arkama yaslandım ve fısıldadım: "Sevmeyen Tanrı'yı tanımaz, çünkü Tanrı sevgidir."

"Harika, daha fazla İncil saçmalığı. Tam da akşamdan kalma halimin ihtiyacı olan şey!"

Rab'bin yazılı sözünü hiçe saymasına sinirlenerek ve ağzım açık kalarak mırıldandım: "Yuhanna 4:8. Bu sizin saygınıza layıktır."

"Anladım," dedi Ky eğlenerek. "Bu değerli şeyi yazacağım, çerçeveletip duvarıma asacağım."

Alaycı sırtışına sırtımı dönerek bakışlarımı pencereden dışarı çevirdim ve aniden yolda başka araçların da olduğunu ve yerleşkenin bulunduğu تنها sokaktan ayrıldığımızı fark ettim. Yeşil tarlaların arasında tek tük evler görünmeye başladı ve birkaç dakika sonra insanlar etrafta dolaşmaya, dış dünya canlanmaya başladı.

Her şey beni büyülemişti: renkler, çok çeşitli insanlar, onların farklı kıyafetleri, yoldaki farklı araçlar. İlk başta bu durum beni tedirgin etse de kamyonun içinde kendimi güvende hissediyordum ve ne kadar üzülsem de Ky'nin yanında kendimi güvende hissediyordum. Onun benim koruyucum olduğunu biliyordum. Yerleşkeyi bastığı ve Styx'e Maddie ve benim Mae'yle birlikte götürülmemizi talep ettiği gece buna tanık olmuştum. Ve bu yabancı dünyada ve onunla geçirdiğim bu kadar az zamanda bile, içgüdüsel olarak beni tehlikelerden koruyacağını biliyordum.

Araç sağa dönmeye başladı ve birkaç başka sabit aracın bulunduğu küçük bir alana, üzerinde Maude's Breakfast Hut yazan küçük bir ahşap eve girdik. Hemen dışarıda durduk.

Yoldan geçen bazı insanlar arabanın içine baktı, başları birbirine eğik, birbirleriyle fısıldaşıyorlardı.

Ky'ye döndüm ve itiraf ettim, "Oraya gitmekten korkuyorum. Bu insanlar benden çok farklı." Ellerimi gri elbisemin n kısmında ve beyaz başlığımın üzerinde gezdirdim. Sinirden midemin bulandığını hissettim. "Ben onlar gibi grnmyorum. Herkes bana bakacak ve ben bana bakılmasından nefret ediyorum. Buna dayanamıyorum."

Ky uzun koltuğa yaklaştı ve "Li, kimse sana bir şey söylemeyecek. Sen benimlesin. Buralarda, bir sürü acı hissetmek istemeyen hiç kimse bize sırası gelmeden bir şey söylemez."

Yüz ifadesini okuduğumda samimiyetten başka bir şey göremedim. Yine de hareket etmekte isteksizdim. "Yerleşkeye dönmemizi rica edebilir miyim? Dışarıda olmak beni hiç rahatlatmıyor."

Ky başını salladı ve elimi sıkarak nefesimin kesilmesine neden oldu. "Başka istek yok. O topları tutma zamanı."

Ky bana doğru uzandı ve kapıyı açtı. "Hadi gidelim." Elimi serbest bırakarak beni kamyonetten dışarı çıkardı ve arkasından gitti, koltukta ayaklarını sürüyerek dediğini yaptığımdan emin oldu.

Araçtan indiğimde garip sesler beni sıçrattı ve kendimi sert bir şeye çarpana kadar geri geri giderken buldum. Arkamı döndüğümde Ky'ye arptığımı fark ettim. Yüzünde yine bir eğlence ifadesi vardı ama tek kelime etmeden elini benimkine doladı ve Maude'un kulübesine doğru yürümeye başladı.

Bir erkekle yürürken olması gerektiği gibi Ky'nin iki adım gerisinde durarak gözlerimi yere diktim ve kulaklarıma saldıran tuhaf sesleri bastırmaya çalıştım.

Ky kapıyı açtığında bir zil sesi duyuldu ve konuşan insanların gürültüsü aniden kesildi. Bakışlarını Ky ve benim üzerimde hissedebiliyordum. Ky bundan etkilenmiş gibi görünmüyordu. Aslında bu ona normal geliyordu.

Çok güzeldi; belki de insanları bu kadar büyüleyen yakışıklılığıydı?

Ahşap zeminde tıkırdayan ayak sesleri duyuldu ve bir kadın, "Günaydın Kyler, her zamanki masa mı?" dedi.

Ky, "Günaydın sevgilim ve evet, aynı masa," diye karşılık verdi.

Başımı kaldırdığımda tuhaf pembe bir giysi giymiş, kır saçlı yaşlı bir kadının Ky'ye geniş bir gülümsemeyle baktığını gördüm.

"Bugün iş yapacağınızı bana söylememiştiniz. Size biraz mahremiyet sağlamak için bazı koltukları yolunuzun dışına kaydırmam gerekecek," diye fısıldadı kadın, bakan insanlarla dolu masaların arasından geçip ayırıcı bir duvarın arkasına, kurulmamış bir masanın kendi başına oturduğu yere doğru yürürken.

"Bugün işim yok Maude. Yemek için buradayım, başka bir şey için değil," diye yanıtladı Ky.

"Oh, tamam. Sizi hazırlamam için bana bir dakika verin."

Bir süre sessizlik oldu ve ben riske girip yukarı baktım. Kadın bana bakıyordu ve başını salladı, sonra Ky'ye döndü.

"Biliyor musun, seni tanıdığım onca yıl boyunca, ki bu senin tüm hayatın, seni burada bir kızla hiç görmedim."

Ky omuz silkti ve hafifçe kızardı, bu da beni gülümsetti. Onu izlediğimi fark edince gözleri kısıldı ve neşeli bakışlarımı kaçırmama neden oldu.

Ky'nin Maude adını verdiği kadın, güçlü parfümünün kokusu boğucu bir şekilde yaklaştı ve sessizce, "Seks ticareti kurbanı değil, değil mi? Neden bu kadar garip giyinmiş? On yedi yüzlü yıllara ait gibi görünüyor!"

"Kulüp işi, hayatım. Nasıl yürüdüğünü bilirsin," dedi Ky, çenesi kaskatı kesilmiş bir halde.

"Burada kulüp işleriyle ilgilenmenle ilgili bir sorunum yok, baban ve Styx'in babası ilgilenirken de yoktu. Siz çocuklar her zaman bana göz kulak oluyorsunuz, ancak eğlendirmekten mutlu olmadığım bazı şeyler var." Durakladı, sonra ekledi, "Kız

Utah'tan ve o garip çok eşli tarikattan koparılmış gibi görünüyor. Yine de çok güzel bir yüzü var. Çok güzel."

Ky'nin Maude'un sözleriyle taşlaştığını fark ettim ama yaptığı göndermeler bana mantıklı gelmiyordu. Ancak "tarikat" kelimesi anlamlıydı ve beni endişelendiriyordu.

"Seks taciri değilim. Hangmen hiçbir zaman olmadı ve olmayacak. Onların saflarına katılmaktansa o şeytani kancıkları öldürmeyi tercih ederim. Ve bu kaltağın nereden geldiği seni ilgilendirmez. O benimle birlikte, uzun lafın kısası bu."

"Pekâlâ, pekâlâ," diye cevap verdi Maude bıkkınlıkla. Ky'nin kolunu ovuşturdu. "Sizi yalnız bırakayım ve size menü getireyim."

"Gerek yok. Her zamanki gibi
ikimiz için." "Anladım!"

Maude'un garip bir şekilde yüksek topuklu ayakkabıları, o uzaklaşırken yerde takırdadı.

Ky elimi bıraktı ve ben de başımı kaldırdım. "Otur, tatlı yanaklar," diye emretti Ky. Bana söyleneni yaptım.

Etrafımı taradığımda, küçük yuvarlak bir masada oturduğumuzu fark ettim, her iki tarafta da birer sandalye vardı. Ky karşıma oturdu ve hemen odanın etrafına değerlendirici bir bakış fırlattı. Masamıza en yakın olanlar hemen gözlerini kaçırıp arkalarını döndüler.

Aslında dehşete düşmüş görünüyorlardı. Ancak masalarındaki küçük bir kız bakışlarını benimkilerden ayıramadı. Altı yaşlarında, masum ve saf görünüyordu. Uzaklara gönderildiğim ve bir Lanetli olarak kabul edildiğim bu kadar küçük göründüğümü fark ettiğimde midem bulandı.

Arkasındaki masada oturan iki genç kadın Ky'ye bakıyordu ve arkasındaki ilgimi gören Ky onlara yakışıklı bir gülümsemeyle baktı. Kadınlar kıkırdadı ve kızardı. Ky tekrar bana döndü ve kaşları dans etti.

"Uzun süre sana baktılar," dedim.

"Evet." Ky omuz silkti. "Orospular bu yüz ve vücut karşısında krema gibi oluyorlar. Çünkü ben ateşliyim, tatlı yanaklarım. Olur böyle şeyler

her zaman."

Açık sözlülüğü karşısında ağzım açık kaldı. Bazı sözlerinin ne anlama geldiğinden emin değildim ama ses tonunu anlamıştım. "Çok kibirlisin."

"Hayır, ben dürüstüm. Çok ateşliyim ve bunu biliyorum. Neden yalan söylüyorsun?"

Gözlerimi kısarak, "Güzelliğe çok fazla değer veriyorsun," diye tahmin ettim.

Ky alay etti ve yüzümü işaret etti. "Bunu en güzel olan söylüyor."

Kırgın bir şekilde, "Güzellik benim için hiçbir şey ifade etmiyor... inan bana" dedim.

Ky yine omuz silkti. "Çünkü sen güzelsin. İkimiz de güzeliz. Güzel insanlar her zaman bunun önemli olmadığını düşünürler. Ama Lilah, ikimiz de çok güzeliz. Bunu değiştiremezsin." Öne doğru eğildi ve kaşlarını salladı. "Öyleyse bunu kabullen. Ben... sık sık yapıyorum."

Yanıt olarak söyleyecek bir şey bulamadığım için başımı salladım ve Ky zaferle gülümsedi.

Ky kollarını başının üzerine uzattı. Dikkatimi çekince boynunu iki yana kırdı, bir gülümseme daha attı ve "Krep sever misin?" diye sordu.

"Krep mi?" Şaşkınlıkla sordum.

"Hiç krep ve pastırma yemedin mi?"

Başımı salladım.

"Kahretsin," diye iç geçirdi.

Tepkisinden, krep ve pastırmanın gerçekten de çok özel olması gerektiğini anladım.

O anda Maude elinde iki fincan ve bir sürahi siyah bir şeyle döndü; çok güzel kokuyordu. Fincanları yere bırakırken Ky'nin ağır bakışlarının beni izlediğini hissedebiliyordum.

Maude sıvıyı Ky için bir bardağa doldurdu, sonra bana döndü. "Kahve ister misin, tatlım?"

Talimat almak için Ky'ye baktım. "Erm..."

Maude'un kaşları aşağı indi ve Ky'ye şüpheli bakışını yakaladım.

"Alacak," diye cevap verdi Ky. Maude hızlıca bardağımlı doldurup uzaklaştığında omuzlarım çöktü ve rahatlardım.

"Teşekkür ederim," dedim. "Ne yapacağımı bilemedim. Daha önce kendi adıma cevap vermek zorunda kalmamıştım."

Dirseklerini masaya koyan Ky hayal kırıklığıyla başını salladı, sonra da "Sen de mi kahve içmedin?" diye sordu.

"Hayır. Nedir bu?" Sıcak, aromatik sıvıya meraktan öte bir duyguyla baktım. Koku çok baştan çıkarıcı, hatta sarhoş ediciydi.

"Bu bir içki."

Kahkahalarım engel olamayınca dudaklarımdan bir kıkırtı döküldü. "O kadarını biliyorum Ky. Senin dünyanda pek bir şey bilmiyor olabilirim ama sıcak bir içeceği tanıyabilirim."

Ky'nin ifadesi kayıtsız, hatta sıkılmıştan başka bir şeye dönüştü... eğlenceye benzer bir şeye. Belli belirsizdi ama oradaydı. Gözleri yumuşadı ve bir süre sonra bana gülümseyerek elini benimkinin üzerine koydu. Tenindeki sıcaklık iliklerime kadar işlediğinde kahkahalarım söndü. Mavi gözlerine baktığımda onlar da ellerimize odaklanmıştı.

Elimi çekmeliydim. Bunu yapmak doğruydu ve yapmamak günahı. Ama yapmak istemedim ve hayatımda ilk kez bana aksini söyleyecek kimse yoktu. O gün Ky'nin emri altındaydım ve ne isterse yapmalıyım.

Ky gergindi. Bu yasak dokunuşa izin verdiğim için şok olduğunu fark ettim. Kalp atışlarım bir sinek kuşunun kanat çırpışı kadar hızlanmıştı ve heyecanlı bir ürperti omurgamda aşağı yukarı dolaşıyordu.

Sonra Ky'nin gözleri benimkilerle buluştu, yüzümde hâlâ bir gülümseme kalıntısı vardı. Boştaki eli yavaşça uzanıp dudaklarıma hafifçe dokundu ve "Bu sana çok yakışmış, tatlı yanaklar" dedi.

"Ne... ne oldu?" Eli yüzümden çekilirken sordum.

"Şu muhteşem gülümseme. Kampta bulunduğun süre boyunca seni hiç gülümserken görmemiştim."

Gülümsememi kaybettim, sonra da "Çünkü çok sık gülümsemek için bir nedenim yok" diye cevap verdim.

Ky'nin parmakları elimin arkasında gezinmeye başladı. "O zaman sen de bir sebep bul Li. Bektan bir hayat yaşamak için bahaneler üretme. Bu roket bilimi değil. Bir şeyi sevmiyorsan, yapabileceğin bir şey bul. Birinin etrafında olmaktan hoşlanmıyorsan, uzak dur. Hayatını değiştirmek istiyorsan, o zaman kışını kaldır, sürtük ve değiştir."

Ky elimi uzun uzun sıktı ve şöyle dedi: "Kulüpteki hayatı hissetmediğini biliyorum, ama aynı zamanda oraya ya da oradaki hiç kimseye zaman ayırmadın. Kendini o odaya kapatıp gitmiş ve bir daha geri gelmeyecek bir şey için keder içinde debeleniyorsun. Perişan haldesin ama işleri düzeltmeye çalışmıyorsun bile. Kardeşlerden hiçbirini seni incitmeyecek ve eğer belirli kurallara bağlı kalırsan, ziyaretçi kardeşler ve göçebeler buna asla fırsat bulamayacak. Berbat olduğunu bildiği bir şeyi terk etme cesaretini gösterdiği için Mae'ye bok atıyorsun ve yardımını reddederek ya da kabul etmeyerek onu öldürüyorsun.

"Hepimizin günahkâr olduğunu düşünmenizi anlıyorum ama biz sizi koruyacak günahkârlarız. Sen Mae'nin kız kardeşisin, o da Styx'in yaşlı kadını ve bu da kulüp korumasına sahip olduğun anlamına geliyor. Ve içeri aldığımız insanlara o kadar da kötü davranmayız, Li. Bu yüzden içinde bulunduğun durumu düzeltmeye çalış. Yani, hiç moralim bozulmuyor, lanet hayatımı seviyorum, ama her gece o pencereden sana bakmak, bok gibi sefil ve bize şeytanmışız gibi bakmak, bileklerimi kesmek istememe bile neden oluyor. Ve sana şimdiden söyleyeyim, ölmek için fazla güzelim!"

Sanki sert bir tekme yemişim gibi karnımda donuk bir ağrı zonkladı. Başımı eğdim ama az önce yaptığı şakaya isteksizce gülümsemekten kendimi alamadım.

O haklıydı. Ölmek için fazla güzeldi.

Ky elimi çekti ve beni ona bakmaya zorladı. "O şerefsizlerin sana ne yaptığını tam olarak bilmiyorum ama insanlara güvenmeyeceğini, Peygamber Pado'nun sana uzak durmanı söylediği herkesten korkmaya programlandığını anlayacak kadar biliyorum ama denemelisin Li. Sadece denemelisin."

Ky'nin sözlerini düşünürken gözlerimden yaşlar süzüldü. Verecek bir cevabım yoktu. Onun da bir yanıt istediğini sanmıyordum. Her şeyi çok kolaymış gibi göstermişti.

"Şimdi," dedi Ky elimi bırakarak, "lanet olası kahvenin tadına bak."

Hızla yanaklarımı silerek rahatlamış bir kahkaha attım ve hafifçe titreyen elimi kupanın kulpuna koydum. "İçinde ne var?"

Ky omuz silkti. "Kafein."

Hemen bardağı yere bıraktım ve kulpunu bıraktım. "Şimdi ne olacak?" Ky kaşlarını çatarak sordu.

"Kafein içmemeliyim. Bu haramdır. Kafein zihnini değiştirir ve sizi Tanrı'dan uzaklaştırır. Lanetliler zaten murdardır, bu nedenle temiz beslenmeli, doğal ürünlerden başka bir şey tüketmemeliyiz."

Ky içini çekti ve elini alnında gezdirdi. "Burası yasak değil. Endişelenecek bir peygamber yok. O Joe'dan bir yudum almanın getireceği bir kıyamet de yok." Ky'nin eli bardağı bana doğru itti ve "Sadece dene Li. Sadece dene."

Gözlerimi rahatsız edici hazneye diktim. Hissettiğim kargaşa düzeyi karşısında irkildim. Davut Peygamber'in sözlerinden ya da emirlerinden asla sapmamıştım. Davasına yürekten inanan biriydim. Ama aynı zamanda Ky'nin sözleri zihnimi allak bullak etmişti. Onu memnun etmek istiyordum. Burada, dışarıda yaşamaya çalışmak istiyordum... en azından Tarikat'a dönene kadar.

İçimden bir ses ona güvenmek, onu memnun etmek istiyordu.

Ellerimi sıkarak kupanın sapını kavradım ve dudaklarıma götürürken titredim. Yaklaştıkça zengin aroması daha da güçlendi. Kendimi denemeye ikna ederek gözlerimi kapattığımda ağzıma az miktarda sıvı doldu.

Sıcaktı, acıydı, keskindi... ve bayıldım!

Fincanı indiren Ky başını yana eğdi ve "Eee?" dedi.

Bir kahkahayı bastırarak, "İyi idi. Çok iyi idi!"

Kocaman bir gülümseme yaydı. "Seninle gurur duyuyorum, Li. Hayatı taşaklarından yakaladın."

Maude o anda ortaya çıktı ve daha önce görmediğim yiyeceklerle dolu tabakları önüme koydu. Ky çatalını kaldırdı ve tabağımdaki büyük yuvarlak bir parçayı işaret etti. "Pancake."

Neyin uygun bir davranış olduğu konusunda paniğe kapıldım. Komünde erkeklerle yemek yememe izin verilmiyordu, bu yasaktı, bu yüzden daha fazla talimat bekledim.

Ky bana baktı ve içini çekti, öne doğru uzanıp çatal ve bıçağı bana uzattı. "Dene," diye itti.

Yemeğin üstüne yapışkan kahverengi bir sos dökerken başımla onayladım.

Kaşlarımlı çattım, o da dedi ki, "Dene Li. Ye. Bayılacaksın. Benim için uyulması gereken bir kural yok." Onu kızdırmamak için küçük bir ısırık almaya karar verdim ama midem düğümlendi.

Ben denedim.

Ve buna bayıldım.

Gerçekten çok sevdim.

Yedinci Bölüm

Lilah

"Bu... inanılmaz," diye fısıldadım, manzarayı özümserken yüzüm neredeyse pencere camına yapışmıştı. Devasa binalar gururla yan yana duruyordu, bazıları garip şekillerde inşa edilmişti, bazıları ise o kadar yüksekti ki tepesini görmekte zorlanıyordum.

Günün parlak ve güneşli olması her şeyi mükemmel bir netlikle görmemi sağladı.

"Austin şehir merkezi, tatlı yanaklar. Bu şey aklını başından alacak. İyi müzik, iyi hisler."

"Ben... Ben böyle bir yerin var olabileceğini hiç bilmiyordum. Elbette hikayeler duyduk ama hayal gücüm bu manzarayı asla hayal edemezdi."

Her ırktan, her şekilden ve her boydan insan kalabalık caddeleri doldurmuştu. Bazıları günahkârca giyinmişti, bazıları ise anlamaya başlamadığım giysiler içindeydi. Birçoğunun elinde Mae'nin bana bahsettiği makineler vardı, "cep telefonları" demişti onlara.

"Ee? Ne düşünüyorsun?" Ky sordu. "Kendini burada yaşarken hayal edebiliyor musun?"

Başımı iki yana sallayarak cevap verdim. "Hayır. Kesinlikle olmaz. Çok dolu. Her şeyden, yanlış davranmaktan, yanından geçtiğim tanımadığım insanlardan korkardım." Nefes alarak, aşırı uyarılmaktan bitkin düştüğümü hissederek, "Komün dışında ikamet edecek olsaydım-" dedim.

"Bunun olması gerekecek," diye araya girdi Ky.

"Evet, tamam," diye cevap verdim. "Sessiz bir yerde yaşamayı tercih ederim, bana dik dik bakan ve müstehcen yaklaşımlarda bulunan insanlardan uzakta. Günah korkusu olmadan, çok fazla gürültü olmadan, çok fazla çekişme olmadan yaşamak isterim." Ben de

Bakışlarımı pencereden dışarı fırlatarak, "Acısız yaşamak istiyorum," diye ekledim.

Ky cevap olarak hiçbir şey söylemedi ama direksiyonu tutuşunun şiddetiyle beyaza dönen parmak eklemleri duygularını ele veriyordu.

Şehri dolaştıkça daha çok yoruluyordum. Ky bana bir şeyleri gösterip ne olduklarını açıklıyordu; dünyanın dört bir yanından eski eserlerin sergilendiği müzeler, insanların buluşup "film" izledikleri sinemalar. Tabii ki ben hiç sinema filmi izlememiştim. Ky televizyonun ne olduğunu açıklamak zorunda kaldı.

Burada hiçbir şeyle ilişki kuramadığımı fark ettim. Her şey bana çok büyük geliyordu. Çok fazla.

Saatler süren ve hayatımı değiştiren deneyimlerden sonra Ky'ye döndüm. "Artık yerleşkeye dönmemizi rica edebilir miyim? Yoruldum ve bir günde kaldırılabileceğimden fazlasını yaşadığımı hissediyorum."

Ben koltuğun derinliklerine gömülürken Ky çaresizliğimin açıkça farkında olarak başını salladı. Direksiyondaki bir düğmeye bastı, müzik aniden aracın içinde bangır bangır çalmaya başladı. Her yer hızlı ve ağır ritimlerle canlanmış gibiydi. Yüksek ses soluduğum havaya nüfuz ederken başımı kapiya yasladım.

Parlak ışıklar şehri bir yıldırım böceği gibi parlatıyordu ve kararan yıldızsız gökyüzü sokaklarda pek çok çirkin karakterin varlığına işaret ediyordu. Buranın kesinlikle bana göre olmadığına karar verdim.

Yerleşkenin sessiz taşra yolunu tercih ederdim. Bu metropolün sahip olduğu yapay ışıklardan etkilenmeyen, gökyüzünün her yerinde yıldızların görüldüğü yerleşkenin mehtaplı gökyüzünü tercih ettim. Teselliye telaşa, yeşili betona, sessizliği gürültüye tercih ettim.

Stres içinde iç çekerek kırmızı ışıktaki durduk, bu aracın durması gerektiği anlamına geliyordu, o sırada aniden büyük bir

beyaz bina göründü. Bir kez baktım ve nefesimi kesti.

Bozulmamış beyaz taştan bir yapıydı, üzerinde oturduğu yüksek merdivenlere hükmeden ve şehrin sakinlerine güzelliğini sergileyen yüksek bir binaydı. Kemerli renkli pencereler karanlıkta ışıldıyor, beyaz taştan çevrelerine bir gökkuşağı yayıyordu. Yüksek, kiremitli çatıdaki ışıklar, mükemmel bir şekilde yontulmuş her şaheseri aydınlatıyordu. Önde ve ortada bir dizi geniş ahşap kapı yer alıyordu. Ama hepsinden güzeli, İsa Mesih'in beyaz mermerden bir heykeli, sanatında dingin ve şiirsel bir imge olan Haç ön tarafta duruyordu.

"Lütfen, aracı durdurabilir misiniz?" diye rica ettim, avuçlarımı pencere camına dayayarak.

"Ne?" Dönüp kaşlarını çatıldığını gördüğümde Ky şaşırmış görünüyordu.

"Lütfen!" Israr ettim. "Bir dakika kenara çek."

Dediğimi yapan Ky yolun kenarında durdu. Sonra tek yapabildiğim bakmak oldu.

"Burası neresi?" Huşu içinde sordum.

Ky öne doğru eğildi, kolu benimkine değdi ve "Bir kilise," diye cevap verdi.

"Kilise mi?"

"Evet, bilirsiniz, sizin gibi insanların dua etmeye, şarkı söylemeye ve tüm o sıkıcı şeylere gittiği yer."

Şok bir akım gibi içimden geçti. "Tanrı'nın insanları mı?" Kucağında bebek taşıyan bir kadının ahşap kapıdan içeri girişini izlerken sordum.

"Evet, İsa'ya tapanlar, İncil manyakları, sizin gibiler," diye cevap verdi, açıkça sinirlenmişti.

Ky'nin yakışıklı yüzüne bakarak, "Anlamıyorum. Burası İsa için bir kilise mi? İnsanlar buraya ibadet etmeye mi geliyor?"

Ky sanki akıl hastasıymışım gibi yavaşça başını salladı. "Evet, neyi anlamıyorsun, tatlı yanaklar? Kiliseyi. Tanrım. Hiç eğlenceli değil."

"İbadet unsurunu anlamadığımdan değil, Ky. Bu kilisenin büyük kilisenin dışında var olması.

çit... Tarikat'ın dışında. Bana bunu mu söylüyorsunuz?"

"İşte şimdi anlamayan ben oldum," dedi, benden kiliseye bakıp tekrar geri dönerek.

Paniğe karşı koyarak, "Davut Peygamber bize yeryüzünde Tanrı'ya sadık kalan son insanlar olduğumuzu, dışarıdaki herkesin Rab'bi ve mesajını reddeden kötü günahkârlar olduğunu söyledi. Dışarıdan ayrı tutulmamızın nedeni buydu, inançlarımızı bizi yok etmek için yaşayanlardan korumak."

Ky'nin yüzü öfkeyle buruştu. "Lilah, bu ülkede milyonlarca lanet olası kilise var. Dindar insanlar her yerde, her türlü inançtan. Davut Peygamber buruşuk, gevşek kıcıyla yalan söylüyordu."

"Ama nasıl... Ben..." Merhum peygamberimin hakikatsizliğinin kanıtlarını kendi gözlerimle görürken onun kutsal kitabını nasıl savunacağımı bilemediğim için sözümü yarıda kestim.

Ky'nin eli başlığımdan kurtulan bir tutam saçı geriye doğru taradı ve kulağımanın arkasına sıkıştırdı. Gözyaşlarımın yanaklarımdan süzüldüğünü fark etmeden yüzümü onun eline çevirdim. Nazik jesti ve dokunuşu beni şaşırttı.

Ky'nin başparmağı gözyaşlarımı sildi ve "Lilah, buna inanmak istemediğini biliyorum ama o bok çuvalının söylediklerinin çoğu doğru değil" dedi.

"Hayır..." Tartışmaya çalıştım ama Ky'nin sempatik bakışları beni durdurdu. Aniden sıcak hissettim ve göğsüme bir ağrı saplandı. Elimi göğüs kafesimi ovma için kaldırdım ama rahatlayamadım.

"Lilah?" Ky endişeyle sordu, ben de endişeyle koltuğumda rahatsız bir şekilde kıpırdandım.

"Nefes alamıyorum," dedim yüksek sesle. "Nefes alamadığımı hissediyorum!"

"Siktir," diye tısladı Ky ve kapısının yanındaki bir düğmeye bastı. Yanımdaki pencere aniden aşağı inmeye başladı ve serin bir akşam havası dalgası beni hemen sakinleştirdi.

Başımı kapının pervazına yasladım ve gözlerimi kapattım... ve işte o zaman duydum, kiliseden gelen Tanrı'nın müziğinin mutluluk verici sesini. Duygularım tamamen değişti ve umutsuzluk hissinden melodik ilahileri sevmeye başladım.

"Çok güzel," diye mırıldandım.

Ky cevap olarak "Gospel," dedi. "Gospel müziği, korolar. Buralarda oldukça popüler."

"İsa'ya şarkılarla tapınmak," dedim ve gülümsedim. Dingindi, komünün korumasından koparıldığımdan beri sahip olduğum ilk huzur kırıntısıydı. Mae, Bella, Maddie ve ben sık sık diğer müritlerin ayinler sırasında peygamber için şarkı söylediklerini duyardık. Dördümüz de odalarımızın mahremiyetinde şarkı söyler, halkımızın geri kalanıyla birlikte dışarıda olmayı dilerdik.

Kamyonda ne kadar oturduğumuzdan emin değildim ama her şey sessizleşene ve bir grup insan kiliseden çıkmaya başlayana kadar her şarkının her kelimesini dinledim, sonunda biri çıktı ve kapıları kilitledi.

Mutlu bir adamın bir şarkı mırıldanarak uzaklaşmasını izledim ve Ky boğazını temizledi. "Gitmeye hazır mısın? Bütün gün yoktuk."

Sessizce başımı salladım ve Ky artık sessiz olan yola çıktı. Yerleşkeye dönüş yolculuğu nedense daha uzun gelmişti. Büyük ve canlı binanın ışıkları yavaş yavaş sönüyor ve doğanın ışıltısını içeri alıyordu. Ky ve ben konuşmadık, o da müziğini çalmadı. Buna minnettardım, çünkü bu zihnimde hala yankılanan görkemli lirik övgü sözlerini lekeleyebilirdi.

Peygamber David'in neden yanlış bir mesaj verdiğini anlamaya çalışırken kafam allak bullak olmuştu. Çitin ötesindeki bu inançlardan habersiz olup olmadığını sorguladım ya da daha da kötüsü, bu kilise bir hileydi ve kayıp ruhları kapılarından içeri çekmenin bir yoluydu, sadece içeride ikamet eden kötü niyetli kişiler masumlara zarar vermek için.

Bu açıklamaların hiçbirisi bana uymuyordu. Keyifle dinlediğim o müzik, tanık olduğum en saf, en hayranlık uyandırıcı olaylardan biriydi.

Ne olduğunu anlamadan eski taşra yolunda karanlığa gömüldük ve otuz dakika içinde Hangmen'in beton kare yerleşkesi görüldü.

Ky cebinden küçük siyah bir fob çıkardı ve üzerindeki bir düğmeye basarak kapılar açılmaya başladı. Kapılardan içeri girdiğimizde avlu sessiz ve sakindi.

Ky motoru kapattı ve kapısından çıktı. Tam kapının kolunu çekecekken kapı aniden açıldı ve Ky elimi tutmak için uzandı.

Beni dikkatle, neredeyse endişeyle izledi. Elini kabul ederek kapıdan dışarı fırladım, yorgunluğu tüm kemiklerimde hissediyordum.

Ky beni binanın arka tarafına, odama açılan kapıya kadar götürdü. Durduğumuzda gözlerinin içine baktım ve "İyi misin tatlı yanak?" diye sordu. Bugün başına bir sürü yeni şey geldi."

Gözlerimi daldırarak derin bir nefes aldım ve başımı kaldırıp ona baktım. "Teşekkür ederim," dedim sessizce. Ky şaşırılmış görünüyordu. "Bugün bana o harikaları gösterdiğin için teşekkür ederim. Zamanını böyle değerlendirmek istemediğini biliyorum ama bu benim için çok önemliydi. Kilise..." Bu deneyimin hakkını verecek hiçbir kelime bulamadım. Beni çağırmış, ruhumda uykuda yatan bir şeyi harekete geçirmişti.

Ky olduğu yerde kıpırdandı ve elini bıraktı. Kapıyı açıp geçmemi izlemek için durdu, tek kelime etmedi ama ben yanından geçerken, "Bunu tekrar yapacak mıyız, yani yarın?" diye sordum.

Allığının yüzümü yaktığını hissedebiliyordum, bu adamdan daha fazlasını istediğim için utanıyordum. Ama bugün uzun zamandır ilk kez bir şey hissediyordum... ilk kez bir şey... hissediyordum.

Şaşırtıcı derecede güzel bir gülümseme yüzünü aydınlattı ve dizlerimin bağı çözüldü. Ky başını eğdi ve sordu, "Bu bir istek mi? Yoksa o kadar ateşli olduğum için mi benden daha fazlasını almak için sabırsızlanıyorsun?"

Ardından göz kırpması bana takıldığını gösteriyordu, bu yüzden gülümsemesine karşılık verdim, gerçekten de bir kıkırdamaya karşı koydum ve bu vesileyle onun sinirlenmesini izledim. "Evet, sanırım öyle."

Ky'nin gözleri, bakışlarımda bir şey arıyormuş gibi kısıldı. Sonra ellerini saçlarında gezdirdi ve "Sabah senin için döneceğim," dedi.

Heyecan damarlarımda dolaştı ve başımı eğerek teşekkür ettim. "Hazır olacağım."

İznimi alarak merdivenlerden yukarı sıçradım. Alev'in uyuyan bedeninin önünden geçerken gözleri fal taşı gibi açıldı ve bedeni kaskatı kesildi. Benim olduğumu görünce rahatladı ve ben de hızla odama girdim. Bir erkekten hiç Alev'den korktuğum kadar korkmamıştım. Maddie'nin yerinde olsaydım, onun bana olan garip ilgisinden dolayı endişeden uyuyamazdım.

"Lilah!" diye seslendi kanepeden bir ses ve Mae ayağa kalktı, Maddie de arkasından. "Dönmüşsün," dedi Maddie bariz bir rahatlamayla.

"Evet. Geri döndüm, kardeşlerim."

Mae bana baktı ve tereddütle sordu: "İyi misiniz? Bir süredir yoktun."

Yatağın kenarına geçip oturdum ve artık sadece kadınların huzurunda olduğuma göre başlığımı çıkarmaya başladım. Uzun saçlarımı, sarı kütleyi geride tutan büyük tokalarından kurtararak kafa derimi ovuşturdum ve basit bir "Evet" cevabını verdim.

Mae kaşlarını çatı ve önümde diz çökerek yüz ifademi değerlendirdi. "Emin misin? Ky uygunsuz bir şey yapmadı mı?"

Gözlerimi indirerek başımı salladım. "Hayır. O iyiydi."

"Nereye... nereye gittin?" Maddie sordu, onun gergin yeşil gözleri ilgiden kocaman olmuştu.

Bazı nedenlerden dolayı, kendimi ayrıntıları kendime saklamak isterken buldum. İşte o anda bugünün benim için gerçekten ne anlama geldiğini fark ettim.

"Şehri gördük. Yemek yedik. Bence oldukça tuhaf ama güzel bir gündü."

"İyi bir gün mü?" Mae şaşkınlıkla sordu. "Ky ile iyi bir gün mü geçirdin?"

Mae'ye güven verici bir gülümseme vererek başımı salladım. "Evet, kardeşim. Zaman zaman biraz kaba olsa da sabırlı ve bilgilendiriciydi."

"Peki şimdi ne olacak?" diye sordu şaşkınlıkla, Maddie de ağzı bir karış açık, dikkatle dinliyordu.

"Yarın tekrar dışarı çıkacağız ve bana dış dünyayı daha fazla gösterecek."

Mae arkasına yaslandı ve güvensizlikle sordu, "Ve sen gerçekten bunu sorun etmiyorsun öyle mi? Ky'nin yanında daha fazla zaman geçirmeyi gerçekten istiyor musun?"

"Evet," diye cevap verdim ve Mae'nin yüzünde mutlu bir ifadenin belirlediğini görünce Ky'nin söylediği bir şey aklıma geldi.

Berbat olduğunu bildiği bir şeyi terk etme cesaretini gösterdiği için Mae'ye bok atıyorsunuz ve yardımı reddederek ya da yardımını kabul etmeyerek onu öldürüyorsunuz.

Eğilip Mae'nin elini kendi elime aldığımda kaşlarının birbirine dolandığını fark ettim, sevgi gösterime şaşırmıştı.

"Bunu sana söylemedim kardeşim ama seni sevdiğimi bilmeni istiyorum." Maddie'ye de baktım. "Seni de Maddie." Bir kez daha Mae'ye odaklandım. "Hem de çok. Bu geçişi kolay yapmadığımı biliyorum. Ve beni kurtarmak istemeni de anlıyorum... bizi yanlış olduğuna inandığın bir hayattan kurtarmak istedin."

"Benim için yapmaya çalıştığın her şeyi gerçekten takdir ettiğimi bilmeni isterim." diye eklerken Mae'nin eşsiz renkteki mavi gözleri suyla doldu.

Mae'nin gözyaşları yoğun ve güçlü bir şekilde akıyordu. Beni aniden göğsüne bastırdı. "Teşekkür ederim," diye fısıldadı saçlarıma. "Bunu duymak benim için çok özel."

Bir dakika sonra beni serbest bıraktı ve tekrar sordu: "Yarın Ky ile tekrar dışarı çıkmak istediğine emin misin?"

"Evet, eminim," dedim Ky'nin adını söyleme şekline gülerek.

Yarın seninle dışarı çıkmak istediğimden kesinlikle emindim.

Ky.

Sekizinci Bölüm

Ky

Tek gözümü açtığımda güneş pencereden içeri giriyordu ve yüzümü buruşturdu. Kahretsin, başım beni öldürüyordu... yine.

Dün gece ne oldu?

Gözlerimi tekrar kapatarak Jack Daniels'ın neden olduğu sisin içinden anılarımı çıkarmaya çalıştım.

Bara girerken, sikim bayılacağımı düşündüğüm noktaya kadar ağrıyordu. Sebep, bir hacı sarışın. Bir hacı sarışın, ciğerlerimdeki nefesi emen ve neredeyse beni kışımın üstüne düşüren, kazanan bir gülümseme - gerçek bir gülümseme - parlattı.

O sürtük dün beni öldürmüştü. Yüzü, o uzun kirpiklerinin altından bana bakış şekli, masum ve Bambi gözlü. Austin şehir merkezini ilk kez gördüğündeki yüzü. Kahveyi denemeyi tartışırken burnunu buruşturuşu. Ve o kiliseyi gördüğünde yüzündeki o saf mutluluk ifadesi, gospel korosunun şarkılarını dinlerken gözlerindeki yaşlar.

Kahretsin, onu istiyordum. Daha önce bir orospuyu hiç istemediğim kadar çok. Bütün gün bana ne yaptığını asla bilmiyordu ama her geçen dakika derimin altında sürünüyor, onu korumak için duyduğum çılgınca ihtiyaç yüzünden göğsümün ağrmasına neden oluyordu. Hayatı boyunca istismar edildiğinin farkında bile değildi. Ve sonra Styx'in dairesinin girişinde durduğumuzda ve onu yarın tekrar dışarı çıkarmamı istediğinde... Toza dönüşmüştüm.

Ben de kabul etmiştim. Aptal bir amcık olarak kabul etmiştim. Ona dokunmam yasaklanmıştı ama ateşe atlayan pervane gibi uzak duramadım. Sırf tadını öğrenebilmek için yanaklarından tutup ağızını pmemek için kendimi zor tuttum.

Bara doğru yürürken Styx, Tank, Cowboy ve Hush bir masanın etrafında oturuyorlardı. Styx geldiğimi gördü ve hemen ayağa kalktı.

"Bütün gün yoktun," diye imzaladı. "Evet," dedim.

Kara kaşları aşağı doğru çekildi. "Nerelerdeydin?"

"Lilah ile."

"Bunca zamandır mı?" diye imzaladı, yüzü kuşkuluydu.

"Evet, bunca zamandır. Onu kahvaltıya götürdüm, şehri gezdirdim ve sonra geri getirdim," diye açıkladım, kardeşimin yüzündeki şaşkın ifadeyi görünce.

Başını eğdi. "Ve o iyi miydi? Seni hiç korkutmadı mı?"

Omuz silktim. "İlk başta hoşuma gitmedi, sonra üstesinden geldim ve çok sevdim. Gerçekten çok şaşırdım."

Styx uzun bir nefes verdi, sonra gözlerini kapattı. "Teşekkür ederim kardeşim," diye imzaladı, sonra gözlerini açtı.

"Sorun değil," dedim. "Yarın tekrar yapacağım."

Styx'in sakın ifadesi kısa sürede sertleşti.

"Neden?" enemi sıkarak, "nk o istedi," diye cevap verdim.

Styx ters ters baktı ve imzaladı, "Onunla uğraşma kardeşim.

O senin srtklerinden biri değil."

En iyi arkadaşıma yaklaşarak, "Prez, beni bu işe sen bulaştırdın ve ben de bunu yapıyorum. Onu tekrar dışarı çıkarmamı istedi. Senin yüzünden evet dedim. Yani Mae'yi kaybetmeyeceksin. Arkanı kolladığıma güven."

"Onunla birlikte olmanın tek nedeni bu mu? Çünkü o kaltak için yanıp tutuştuğunu biliyorum," diye imzaladı.

Gvenebileceğim tek insana yalan söylemek istemediğim için kaşlarımı kaldırdım ve Styx bıkkınlıkla başını salladı. Sonunda sırtarak kolunu attı

omzuma doladı. Bara doğru yürüdük, kükreyerek sarhoş olduk ve sonra sürtük tugayı geldi. Müziğin sesi yükseldi, daha fazla kardeş ortaya çıktı ve gerçek parti başladı.

Zil zurna sarhoş bir halde odama doğru tökezlerken Tiff ve Jules'un yatakta beklediğini fark ettim... ama pek de Tiff ve Jules'a benzemiyorlardı. Kısa etekleri ve transparan üstleri yoktu. İkisi de kısa, gri, tanıdık elbiseler içinde oturmuş bekliyorlardı, uzun bronz bacakları görünüyordu, ama ikisi de Lilah'ın her zaman taktığı türden başlıklar takmışlardı, sarı saçlarını topuz yapmışlardı... tıpkı Lilah gibi.

Kahretsin, o iğrenç şeylere bir kez baktım ve sikim kaya gibi sertleşti. Dünya üzerindeki en kötü moda ifadesi beni tahrik etmişti.

İçeri girdiğimde Tiff kocaman gülümsedi, başlığındaki uzun kravatla oynayıp parmağının etrafında kıvırdı. "Ky, bebeğim," diye mırıldandı. "Biz de seni bekliyorduk."

"Öyle mi?" Kapımı kilitleyip, ceketimi ve botlarımı çıkararak sordum.

Jules yataktan atladı ve sallanan kışımın önünde durdu, başını eğdi ve "Evet bebeğim, kiliseye gittik ama kötü küçük kızlar olduğumuz için dışarı atıldık" dedi.

Böyle davranmalarından tahrik olmak istemiyordum ama bütün gün Lilah'nın etrafında olmaktan, onun tombul dudakları ve mavi gözlerinin her fırsatta nefesimi kesmesinden dolayı çok sinirlenmişim.

Jules uzandı ve gömleğimin ucundan tutarak başımın üzerine çekti. Gözlerimi kısarsam, orospu neredeyse Lilah'ın yerine geçebilirdi, zihnimi onun burada, benimle olduğuna, ıslak olduğuna ve sikimi istediğine inandırabilirdi.

"Bu kıyafetleri nereden buldun?" Kravatları çekerek geveledim.

Tiff, Jules'a kot pantolonumun fermuarını açarken katıldı ve "Seks dükkânı. Bu kadar çok erkeğin Amish görünümünden hoşlanması inanılmaz. Asla dokunamayacaklarını bildikleri bakire amlara açlar."

Popüler olmasına şaşırmadım. Bakire am için gitmişim. O berbat kıyafetlerden tahrik olan hasta heriflerden biriydim. Her gece Lilah'nın adımı haykırdığı, bol elbisesinin beline dolandığı ve o kel amcığın yüzümde ve ağzımda olduğu görüntüsüyle boşalıyordum.

Tiff'in başlık bağlarını kavrayarak onu öne doğru çektim ve dudaklarımı dudaklarına çarptım, neredeyse onu kuvvetle zedeledim, sadece onu geri itmek, avucumu kafasına yerleştirmek ve onu dizlerine zorlamak için. "Sikimi yala Lilah," diye emrettim, sıcak ağzı beni emdiğinde tısladım, ucum boğazının arkasına çarptı.

Her zamankinden daha hızlı vurdum, Lilah'ı orada hayal ederken lanet bir çeşme gibi geldim, cum'ımı yutmak için lanet olasıca bir istek...

Ondan sonraki ayrıntılar net değildi, ama Lilah özentilerini artık sertleşemeyene kadar her delikten becerdiğimi biliyordum.

Tiff ve Jules'u becermiş olabilirdim ama kafamda Lilah vardı. Hepsi lanet Lilah. Ve o sürtükler de bunu biliyordu, çıkarıcı amcıklar.

Elimi karnımda gezdirerek sertleşmiş sikimi kavradım ve yanımda uyuyan iki sürtüğü görmezden gelerek yumruğumu aşağı yukarı vurmaya başladım. Daha önce hiçbir orospu beni bu kadar etkilememişti. O sürtükleri hiç başka biri olarak hayal etmemiştim.

Hafif ellerin benimkileri sardığını hissederken, Jules'un kan çanağına dönmüş yorgun gözlerinin yukarı baktığını gördüm, o lanet başlık hâlâ kafasındaydı. Eli benimkini itti, ağzı taşaklarımla ziyafet çekmek için düştü.

Lilah... Lilah... Başlığın aşağı yukarı sallanışını izlerken düşündüm.

Hastalıklı fantezime teslim olarak, Jules beni çalıştırırken gözlerimi kapattım, gürültülü bir kükreme ile karnımın her yerine boşaldım, o kadar sertti ki neredeyse bayılıyordum.

Kahretsin, diye düşündüm nefesimi tutarken.

O kaltak bana Amish kıyafetleri için berbat bir fetiş vermişti.

Dört Hafta Sonra...

"Yarın koşularımız var. Ky, Houston'daki Çeçenlerle olan anlaşmayı sen yönetiyorsun. Tank, Bull, Smiler, AK. Flame, sen burada kalıp yerleşkeye göz kulak olabilirsin. Hush ve Cowboy, sizi San Antonio'ya gönderiyorum. Sandman, San Antonio başkanı, İtalyanlarla yan anlaşma yapıyor, bir çeşit aklama çetesi. Göçebe olduğunuz için, ikiniz de Marcello ile uğraştınız. Teksaslı kardeşlerimize destek olmanız için size orada ihtiyacımız var."

Styx'in imzaladığı her şeyi tercüme ettim ve kardeşler başlarıyla onayladılar.

Styx öksürdü, ben de ellerine baktım. "Üç günlüğüne gidiyorum. Yapmam gereken kişisel işler var. Herhangi bir sorun çıkarsa Ky başkan vekili olacak." Tercüme eder etmez Styx'le göz göze geldim, bana bakmasına rağmen nereye gittiğine dair başka bir açıklama yapmadı.

"İşimiz bitti mi?" Styx imzaladı.

Kardeşler "Evet" dedi ve Styx tokmağı yere vurdu. Herkes dışarı yığıldı ama ben geride kaldım.

Styx bunu bekliyordu. En iyi arkadaşım oturmaya devam etti ve benim konuşmamı bekledi.

"Bana söylemediğin nereye gidiyorsun?" "A-a-away," diye kekeledi, omuzlarını silkti.

Kaşımı kaldırdım. "Mae gidiyor mu?

Başını salladı.

"Başka kimse var mı?"

Başını salladı. Ben de gülümsedim.

"Git. Sürtüğünü götür. Koşuları ben hallederim."

"Bitti," dedi Styx ve ayağa kalktı. "Bu gece gidiyorum. Birazdan dönerim."

Styx gitti ve ben koridorda yürüdüm, Styx'in dairesine giden arka merdiven boşluğunu tırmandım ve Lilah'nın kapısını çaldım.

Hangmen için son dört hafta olaysız geçmişti. Anlaşmalar yapılmıştı; kulübün mali durumu iyiydi. Garaj ve diğer yasal işlerimiz kâr getiriyordu.

Ama benim hayatım? Lanet olası Groundhog Day.

Lilah'a hayatı öğretiyor ama her zaman onun amını istiyor.

Her gece zil zurna sarhoş oluyordum çünkü bütün günümü onun amını arzulayarak geçirmiştım.

Her gece Tiff ve Jules'un kışlarını Lilah'mış gibi yaparak sikmek, çünkü bütün günümü onun amını arzulayarak geçirmiştım! Siktiğim Lilah'mış gibi davrandığım için Tiff ve Jules'un her seferinde bana söylenmelerini duymak!

O sürtükleri serbest bırakmak üzereydim. Zaten hacı sarışının eline su dökemezlerdi.

En büyük artısı? Lilah motorcu hayatına alışmakta, o lanet olası pedofili, sadist, İsa manyaklarından uzakta yaşamaya alışmakta kesinlikle daha iyiye gidiyordu.

Ona Austin'in aklıma gelen her yerini gösterdim. Ama kamyonetten hiç inmedi. Bisikletime binmeyi reddetti. Giysilerimi değiştirmeme izin vermedi. O lanet başlığı çıkarmadı... hayalini kurmaya başladığım başlığı.

Hasta herifin tekiyim.

Ama ilerleme kaydediyordu. Bir köşede psikopat gibi sallanmıyor ve yirmi dört saat kutsal kitaptan alıntılar yapmıyordu. Odasına kapanıp kapısına gelen herkese bağırıyordu.

Yavaş yavaş benimle yeni şeyler deniyordu... ama sadece Ben.

Sadece beni beceriyordu. O sürtüğe bağımlıydım.

Bir saniye sonra Lilah kapıyı açtı, bana g ü l ü m s ü y o r d u . Ve evet, her zamanki gibi nefesim kesildi.

"Merhaba Ky," diye selam verdi ve kapı aralığından çıkıp beni merdivenlerden aşağıya kadar takip etti.

"Tatlı yanaklar," dedim sesimi bularak.

"Bugün ne yapıyoruz?"

Durdum ve ona baktım, Lilah o kadar hızlıydı ki göğsüme çarptı. Onu kollarından tutup sabitlediğimde nefesi kesildi. Lilah'nın mavileri benimkilerle buluştu ve yemin ederim dünya durdu.

Dili dudaklarını yaladı, bakışları dudaklarıma kaydı ve bir anda acı verici bir şekilde sertleştim. Bu boku tekrar kapatmanın zamanının geldiğini biliyordum.

"Yarın koşuya çıkıyorum. O yüzden buralarda takılıyorum."

"Ne kadarlığına gidiyorsun?" Lilah sordu ve sesindeki hayal kırıklığını fark ettiğimde gülümsemek istedim.

"Birkaç gün, belki daha fazla. İşlerin ne kadar kolay gideceğine bağlı." Kolay olacaktı, sadece federallere ödeme yapmak ve silahlarımızı dağıtan sokak ekiplerinden banka almak için basit bir operasyon.

"Tamam," dedi sessizce ve bu sefer hiçbir şey beni sırtıtmaktan alıkoyamıyordu.

Elini tutarak onu merdivenlerden aşağıya, kulüp binasına doğru çektim. "Hadi gidelim. Yemeğe ihtiyacım var. Sana mutfağı göstermek için iyi bir zaman."

Lilah itaatkâr bir şekilde peşimizden geliyor, erkek kardeşlerin yanından geçme ihtimalimize karşı başını eğiyordu. Yolumuzda hiç erkek kardeş yoktu, ama Tiff ve Jules köşeden kıkırdayarak, göğüsleri, bacakları ve bronz tenleriyle geldiklerinde lanet olası bir küfür savurdum.

Gözleri hemen Lilah ve bana kaydı ve suratları düştü. Kıskaç sürükler. Jules dar kırmızı elbisesiyle kasılarak öne çıktı ve tırnağını göğsümde gezdirdi. Lilah'nın eli benimkini sıktı. Sonra bırakmaya çalıştı.

Olmuyordu.

"Ky, bebeğim. Bizimle gelmek ister misin?" Jules'un parmağı, kotla kaplı sikimi avucunun içine alana kadar güneye doğru ilerlemeye devam etti.

Elini iterek, "Siktir git, Jules. Canın yarrak istiyorsa git Vike'a sakso çek."

Jules'un gözleri bana dikildi ve geri çekildi. "Ahh... küçük evcil hayvanınla çok mu meşgulsün, Ky? Bakire am için bizi bir kenara mı atıyorsun... yine mi?"

Lilah nefes aldı ve ben de o sürtüğe öfkelenerek bir adım öne çıktım.

Tiff, yüzümdeki öfkeli ifadeyi görünce Jules'u geri çekti.

"Hadi Jules, gidelim," dedi Tiff, Jules'u uzaklaştırarak.

Lilah'nın eli benim elimde gevşemeye başladı.

Lanet olası aptal fahişeler. Sürtükler, beladan başka bir şey değiller. Bu koşuya çıkmadan önce kışlarına tekme basmaya karar verdim. Nasıl olsa kullanım süreleri dolmuştu.

Mutfağın kapısını kırıp içeri girdim. Hush ve Kovboy masanın etrafında oturuyorlardı. Bud şişelerini selamlamak için kaldırdıklarında Lilah'ı gördüler.

"Lilah," dedi Kovboy gülümseyerek, Stetson'ına dokunurken. "Seni görmek çok güzel, sevgilim."

Lilah başını eğdi ve kızardı. Muhtemelen şimdi burada olduklarına ve orospu yalayıcı ikizlerle yüzleştğine göre konuşmayacaktı. Ama bütün gün garajda çalışmışım ve bir ineği yemeye hazırdım, bu yüzden hemen şimdi bu boku atlatması gerekiyordu.

Lilah'ya dönerek, "Tamam, tatlı yanaklar, burası bir mutfak" dedim. Etrafıma bakındım, elim kalçamdaydı ve bir şeyleri işaret etmeye başladım. "Masa. Koltuklar. Bıçaklar. Tabaklar. Lavabo... ee..." Gözleri her hareketimi takip ediyordu. Eğilerek bir çekmeceyi açtım ve kulplu, yassı, yuvarlak bir şey çıkardım. Onu havaya kaldırdım ve lanet şeye baktım.

"Ve bu," dedim, tekrar o şeye bakarak. "Bunu bifteğini yeterince hızlı pişirmeyen birini dövmek için kullanıyorsun."

Elimdeki demir her neyse onu tezgâhın üzerine bırakıp döndüğümde Hush ve Cowboy'un bana aptalmışım gibi baktıklarını gördüm, sonra Lilah'nın yüzünü yakaladım, dudağı seğiriyordu ve ne olduğunu anlamadan kahkahalarla gülmeye başladı.

"Kahretsin, Ky! Hayatında hiç yemek pişirdin mi?" Kovboy sordu.

"Hiç gerekmedi, o yüzden kapa çeneni!" Tersledim. Sonra siyah, ağır şeyi tekrar elime aldım. "Peki bu ne lan?"

Küçük bir el benim elime dolandı ve Lilah'nın bana gülümsediğini görmek için aşağıya baktım. "Bu bir dökme demir ızgara."

"Bütün bu saçmalıkları biliyor musun? Yemek yapmayı falan?"

Heyecanla başını salladı. "Ben çok iyi bir aşçıyım."

"Öyle misin?"

Tekrar güldü. "Evet. Yemek hazırlamak bir kadının görevidir. Küçüklüğümünden beri bir erkeğin her ihtiyacını karşılamak üzere eğitildim."

"Lanet olsun. Mükemmel bir kaltak," dediğini duydum Hush'ın nefesinin altından. Sandalyesine geri oturdu, Lilah'ı izliyor, bir sonraki adımda ne yapacağını görmek için bekliyordu. Lilah, Hush'un yorumunu duydu ve onun dikkatini görünce başını eğdi.

Hush beni ters ters bakarken yakalayınca elini kaldırdı. "Hamle yapmıyorum, sadece onun iyi bir kaltak olduğunu söylüyorum, o yüzden lanet boynunu geri sar kardeşim."

Koluma dokununca irkildim ve Lilah'nın kalburunu göğsüne dayadığını görmek için aşağıya baktım. "Taze malzemeleriniz var mı?"

"Erm..." Hush ve Cowboy'a döndüm. Kovboy buzdolabını işaret etti.

Lilah'nın gözleri dalgalandı ve gergin olduğunu anladım. Çenesini parmağımla başparmağım arasında kavradım ve onu bana bakmaya zorladım.

Nefes alarak, "Sizin için yemek yapabilir miyim?" diye sordu. "Benim için yemek pişirmek mi istiyorsun?" Şok içinde sordum.

Başını salladı. "Evet, hem de çok. Yemek yapmaktan büyük keyif alıyorum. Bu benim en iyi yeteneğim."

Kıpkırmızı kesilmişti ve nedenini bilmiyordum.

"O zaman hadi bakalım tatlı yanaklar," dedim, güzel yüzündeki o ifadeyi görmek hoşuma gidiyordu.

Bizi sanki boktan bir reality şovdaymışız gibi izleyen Hush ve Cowboy'a endişeyle baktı. "Siz de yemek ister misiniz? Ben... ben birçok kişi için yemek pişirmeye alışkınım. Daha küçük boyutlu tarifler bilmiyorum."

Hush ve Kovboy bana baktılar ve ben de çenemi hafifçe sallayarak onlara kalabileceklerini söyledim. İlk kez benim dışımda biriyle gerçekten konuşuyordu. Kardeşlerime alışması onun için iyi olacaktı.

Kovboy ona minnettar bir gülümseme fırlattı. "Elbette, hayatım. Yemek yiyebilirim."

Hush teşekkür etmek için bira boynunu eğdi.

Lilah tavayı çelik tezgâhın üzerine koydu ve telaş içinde çalışmaya başladı. Hush bana bir bira fırlattı, ben de masadaki kardeşlerime katıldım. Benimle konuşmaya çalıştılar ama Lilah'nın yüzünü izlemekten onları duyamadım. Bu saçmalığa bayılıyordu. İlk kez eliyle oynamıyor, başlığını sıkıyor ya da dilini dudaklarında gezdirmiyordu.

Bir saat sonra biftek, patates, sos, her şey için oturduk ve Lilah yanıma oturdu, eli boştu.

"Yemeğiniz nerede?" diye sordum.

Başını kaldırdı. "Seninle yemek yiyemem."

Hush ve Kovboy yüzlerini tika basa doldurmayı bırakıp ona baktılar. Gözleri yine kısılmıştı.

"Neden yiyemiyorsun, sevgilim? Hazırlamak için onca zaman harcadıktan sonra bunun bir anlamı yok," diye sordu Kovboy.

"Kadınlar erkeklerle yemek yemez. Daha sonra, yalnız başıma yemeliyim. Mae, Maddie ve benim için yemek hazırlıyor. Bu arada, ihtiyacınız olan her şeye sahip olduğunuzdan emin olacağım."

"Haftalar önce benimle birlikte lokantada yemek yemiştin," dedim, kafam karışmıştı.

"Hayır, bir ısırık aldım. Almazsam cezalandırılacağımdan korktum. Size katılmam uygun değil."

Çatal bıçak seslerim büyük mutfakta yankılandı ve Lilah kaskatı kesilip gözlerini kapatarak sessiz bir dua mırıldandı.

"Lilah?" Sesim bir bıçak kadar keskin, sıkıca söyledim.

İrkildi ve neredeyse kendimi kaybediyordum. Bunu yapmasından nefret ederdim.

"Lilah!"

Lilah'nın başı yavaşça dönerek bakışlarımı karşıladı. "Git kendine bir tabak hazırla."

"Ama-"

"Lilah! Git kendine bir tabak hazırla!"

Lilah hemen koltuğundan kayarak kalktı ve yiyecek bir şeyler aldı. Aptalca küçük bir miktardı ama en azından bir şeydi. Oturduğunda gözleri tabağa odaklandı. Ellerini birbirine kenetledi ve başını eğdi, nefesinin altında bir dua mırıldandı ve hızla yemeye başladı.

Onun bu kadar küçük görünmesini izlerken kendimi bok gibi hissediyordum, ama ne zaman o buruşuk peygamber sikiinin altından nereden geldiğini anladığımı düşünsem, beni çılgına çeviren başka bir şey yapıyordu ve ben de sinirlenip onu tekrar korkutuyordum.

Hiç ilerlemiyormuşuz gibi hissediyordum. O tarikat, onun beyin yıkaması onu hep geri çekiyordu.

Masanın etrafındaki sessizlik sağır ediciydi. Kovboy boğazını temizledi ve şöyle dedi: "Lilah, bu inanılmaz. O güzel kıçın yakında yine yemek yapıyor olsa iyi olur."

Lilah sanki şok olmuş gibi başını kaldırdı.

"Evet, kadın, yediğim en iyi biftek," diye ekledi Hush.

Lilah'nın gözlerinde yaşlar birikiyor ve alt dudağı titremeye başlıyordu.

"Tatlı yanaklar?" Lilah sonunda bana baktı ve ben de dolu çatalımı kaldırdım. "Hush ve Cowboy için tekrar yemek yapmak ister misin?"

"Evet," diye fısıldadı.

"Güzel. Ama sen de bizimle yemek ye," dedim ve sonunda yanağından bir damla gözyaşı süzüldüğünü gördüm.

"Teşekkür ederim," dedi o kadar sessizce ki neredeyse kaçırıyordum. İçim sıkıştı ve o ince kışını kaldırıp yatağıma taşımak istedim.

Ve seks için değil. Şok edici dehşet. Sadece kendini değerli hissetmesini istedim. Yani, lanet olsun, o lanet olasıdan daha değerliydi, çarpıcıydı, lanet olası bir tatlıydı ve Paula Dean gibi yemek yapabiliyordu.

Hush oturduğu yerden kalktı ve buzdolabına giderek bir Bud çıkardı. Şişenin kapağını açtı ve Lilah'nın önüne bıraktı. Lilah şişeye baktı, belli ki kafası karışmıştı.

"Bira," dedi Hush. "Biftekle mükemmel gider."

Bana baktı ve ben de dedim ki, "Taşaklarına kadar, Li. Hayat taşaklarla."

Çekingen bir gülümseme sundu, şişeyi yavaşça dudaklarına götürdü, birayı denedi, tükürdü, güldü ve neredeyse fahişe kalbimi parçalayacaktı.

Denemişti.

Nefret ettim.

Ama hayatı taşaklarından yakaladı.

Lilah son tezgâhı da Lysol ile sildikten sonra bana döndü. Bütün gece çok sessizdi ama Hush ve Cowboy onunla konuştuklarında onlara cevap vermiş, dinlemiş ve söyledikleri şeylere gülmüştü. Ona bu hayat saçmalığını öğretmeye başladığımdan beri yaptığımız en normal şeydi.

"Uyuyor musun?" Saatin geç olduğunu görünce sordum.

"Önce dua etmek için nehre gidebilir miyim?" diye sordu umutla. I

Başını salladı. Çıkışa doğru yürürken Lilah da arkasından geldi.

Dua etmek için nehir. Her gece. Her gece oraya gider, kendini yere atar, dillerde konuşurdu ve her gece, o suya girerken kıyıda onu izlerdim - tamamen giyinik olarak - ve çıktığında, her zaman daha sakin, daha mutlu olurdu... arınmış olurdu

Söyle. O kaltağın inancı onun her şeyiydi. Hiçbir şey bunu değiştiremezdi.

Sessizlik içinde nehre doğru yürüdük. Sırtımı bir kayaya yaslayarak oturdum ve bir sigara çıkardım. Her zaman dua ettiği toprak parçasını işaret ettim. "Al bakalım, tatlı yanaklar. Ben burada bekleyeceğim."

Normalde Lilah doğruca oraya giderdi ama bu gece öylece durdu. Sigaramı yakıp kaşlarımı kaldırarak ona baktım.

"Oturabilir miyim?" Lilah sordu ve yanımı işaret etti.

Başım la onayladım. Elbisesini arkaya sokarak yanıma oturdu, vanilya kokusu dumandan sıyrılıp burnuma doldu.

Neden hep vanilya kokuyordu?

"İyi misin, Li?" Nehrin akışını izlemekten başka bir şey yapmadığında, sadece yıldızları izlemek için başını kaldırdığında sordum.

"Seninle yemek yememe izin verdin," diye kısık bir sesle konuştu.

Boğazımda bir yumru oluşmasını engellemek için sigaramı sertçe çektim ve kaybetmemeye çalışarak yavaşça üfledim.

"Sen pişir, bizimle otur ve bizimle ye. Sakin ol."

"Ama seninle yemek yememe izin verdin," diye vurguladı ve yanaklarından daha fazla gözyaşı döküldüğünü gördüm. Bana sanki beni daha önce hiç görmemiş gibi bakıyordu. Sanki özel biriymişim ve ona bakmak zorunda kalan bir erkek sürtük değilmişim gibi. "Ky..." Devam etti. "Daha önce hiçbir erkek bunu yapmama izin vermemişti."

Sigaramı sıkıca kavradığımda lanet şeyi kırdım ve harap olmuş çubuğu yere fırlattım. "Li, artık o yerde değilsin. Ne istiyorsan onu yap."

Dikkati ayaklarına yöneldi. "Yemeğime iltifat ettin.

Sen... yemeğini hazırladığım için bana teşekkür etmiştin." "Tanrım, Lilah..."

Elini çimlerin üzerinde benimkine sardı ve bakışlarımız çarpıştı, aramızda her zaman uğuldayan o lanet elektriği hissettik. "Bu gece bana kendimi eşitmişim gibi hissettirdin Ky. Sanki değerli bir kadınmışım gibi."

"Lilah..." Bıkkınlıkla söyledim. "O şerefsizler sana ne yaptı? Seni nasıl Lanetli yaptılar? Çünkü tüm bu kendini küçümseme saçmalığına katlanmak çok zor."

Lilah çimenlere baktı ve "Bir zamanlar bir ailem vardı... yıllar önce..." dedi.

Kaşım kalktı. "Sen mi yaptın?"

Başını salladı ama başka bir şey söylemedi. "O zaman söyle bana," diye zorladım ve Lilah'nın endişeli bakışları benimkilerle buluştu.

Omuzlarını çökertti, sesi zar zor duyuluyordu, "Her şey ben altı yaşındayken oldu..." dedi.

Dokuzuncu Bölüm

On Sekiz Yıl Önce
Tarikat Komünü
Açıklanmayan Konum

Lilah

"Çocuk. Git Micah ile arka odada oyna. Kardeş Luke ile konuşmam gereken bir iş var."

Babamın sözünü dinleyerek başımı salladım ve uzun mavi eteğimi döndürerek koridorda seke seke ilerledim. Dışarısı sıcaktı ama bir çocuk olarak saf, mütevazı kadınların uzun mavi elbisesini giymek zorundaydım. Elbisemi çok severdim. Beni güzel hissettiriyordu.

Kendi kendime zarif bir melodi mırıldanırken dikkatim dağıldı. Tam sol tarafımdaki tuvaletin önünden geçmek üzereyken kapı açıldı. Hemen mırıldanmayı bıraktım, hemen eteğimi döndürmeyi bıraktım ve itaatkâr bir şekilde başımı eğdim.

Tanıdık ayak seslerinin ahşap zeminde yavaşça gümbürdediğini duydum ve gözlerimi aşağıya dikerek, aşınmış siyah botların önümde durduğuna tanık oldum. Dudaklarımdan panikle bir nefes kaçtı ve ellerim titremeye başladı. Kalbimin boğazımda çılgınca attığını hissedebiliyordum ve dilimi ısırdım. Davut Peygamber, kızların neşeyle hareket etmemeleri gerektiğini vaaz etmişti; günahkâr davranışlardan uzak durmaları, her zaman ve her türlü zevkten uzak bir disiplin sergilemeleri gerekiyordu. Dansımla, mırıldanmamla ve günün tadını çıkarmamla peygamberi hayal kırıklığına uğrattığımı hemen anladım. Ama daha da kötüsü, yakalanmıştım.

Göz ucuyla bir elin havaya kalktığını fark edince kaçınılmaz darbeye hazırlandım; bu sık sık oluyordu. Ama darbe gelmedi. Bunun yerine el, zorunlu beyaz başlığını nazikçe çıkardı, sarı buklelerimi serbest bıraktı ve parmaklarını uzun saçlarımda gezdirerek beni okşadı. Sonra sert bir başparmak dudaklarımda üzerinde gezindi.

"Rapunzel, Rapunzel, Rapunzel," diye yankılanıyordu derin ses, şarkı gibi bir melodiyle, el saçlarıma, yüzümü tekrar tekrar okşarken. "Bu kadar genç birinde böyle bir güzellik." Derin ses gergindi, kulağa neredeyse... acı verici mi geliyordu?

Tabii ki, Kardeş Luke'un sesini hemen tanıdım. Tarikat'ın büyüklerinden biriydi. Peygamber David'in en güvenilir müritlerinden biriydi. İçinde bulunduğumuz komünü o yönetiyordu.

Son zamanlarda babam Luka Kardeş'le çalışmaya başlamıştı. Babam bir yazar, bir sanatçı, hikaye anlatıcılarının en harikasıydı ve şimdi babam, Davut Peygamber'in tüm halkının okuması ve takip etmesi için Rab'den aldığı doğrudan vahiyleri yazmasına yardım ediyordu. Babam ve Davut Peygamber birlikte Tarikat'ın kutsal davasına adanmış bir kitap, Tanrı'nın son, bozulmamış ve yanılmaz sözünü içeren kendi İncilimizi yaratıyorlardı.

Rab'bin vahyedilmiş ve en kutsal sözlerini kaydetmek gerçek bir onurdu. Babam, bu büyük onur kendisine bahşedildiği için, tüm oğullarının ve kızlarının komündeki diğer ailelere canlı bir örnek olması gerektiği konusunda ısrar etmişti. Bizler Davut Peygamber'in mükemmel takipçileri olmalıydık. Bu nedenle, asla ahlaksız ya da günahkâr yollara sapmamalıydık.

Her gün babamın gurur duyacağı bir kız olmak için çabaladım.

Luke biraderin parmakları saçlarımdan ayrıldı ve aniden önümde çömeldi. Aynı parmaklar yavaşça yanağımdan aşağı süzüldü ve çenemin altında durdu. Gözlerim

Ama bir an, tam olarak çözemediğim bir şeyle parlayan gözlerine doğru sürüklendim. Bakışlarımı hemen aşağıya çevirdim. Kardeşim Luke beni, kardeşim Peter'ın çikolataya baktığı gibi görüyordu.

"Güzel mavi gözlerini kaldır, benim küçük Rapunzel'im."

Luke abi bana hep "küçük Rapunzel" derdi. Rapunzel'in kim ya da ne olduğu hakkında hiçbir fikrim yoktu, ama bunu her söylediğinde onu heyecanlandırıyor gibiydi. Sesinin tonu alçalır ve göğsü her zaman inlerdi. Luke Abi beni çok ama çok huzursuz ediyordu. O etraftayken midem hep bulanıyordu ama bunun çok özel bir adam olmasından kaynaklandığını sanıyordum. Tanrı onu bana havarisi olarak tanıtmıştı.

"Dediğimi yap, benim küçük Rapunzel'im. Başını kaldır ki o güzel yüzüne, ışıldayan gözlerine bakabileyim."

Bunun bir sınav olup olmadığından emin olamadığım için başımı öne eğdim ve Tarikat'ın bu büyüğüne karşı bir kız olarak alçakgönüllülüğümü gösterdim.

Luke kardeş öne doğru eğildi ve sıcak nefesinin saçlarımı okşadığını hissettim. Nefesimi tutarak yavaşça başımı kaldırdım. Luke birader gülümsediğinde uzun sakalı yanağımı gıdıklıyordu. Bana o kadar büyük gülümsedi ki tüm dişlerini görebiliyordum. Sonra iç çekti.

"Ah, işte orada. Uzun altın saçlı genç güzel." Başını yana eğdi. "Söyle bana çocuk, kaç yaşındasın şimdi?"

"S-altı, efendim. Ben altı yaşındayım."

Kahverengi gözleri parladı; dili dışarı fırladı ve dudaklarını yaladı. "Neredeyse o büyülü yaşı geldin çocuğum. Hepimizin senin güzelliğini paylaşacağı o büyülü yaş. Tanrı'nın seni kucağına çağıracağı gün, sonsuz sevgisinin sıcak kucağına. O en görkemli gün."

Kaşlarım soruyla aşağıya indi. "Büyülü bir gün mü efendim? Bundan haberim yok," diye fısıldadım.

Luke birader bana gülümsedi; ellerini kollarımın üst kısmına yerleştirdi, başparmakları göğsümde bir aşağı bir yukarı geziniyordu.

Bu duygudan hoşlanmadım ve her vuruşta irkildim, tepki olarak gözlerimi sıkarak kapattım.

Luke kardeş dudaklarını kulağıma dayadı. "Evet, çocuğum. Kendini tamamen Rab'be teslim edeceğin gün. Peygamber David, Rab'bin vahyi aracılığıyla yakında bize tam günü açıklayacak, ama artık çok uzun sürmeyecek... ve umarım seni Tanrı'nın göksel sevgisiyle tanıştıracak kardeş ben olurum. Bu sık sık düşündüğüm bir şey... Sen çok güzelsin."

"Kardeş Luke!"

Gözlerimi açtığımda, arkama bakmak için başımı çevirdim. Koridorun sonunda babam duruyordu, yüzünde öfkeli bir ifade vardı.

"Isaiah kardeş," diye karşılık verdi Luke kardeş ve ayağa kalktı. Bir kez daha üzerimde yükseliyordu. Sanki transa geçmiş gibi bana bakmaya devam etti. Yanaklarına öfkeli bir kızarıklık yayıldı ve başını gökyüzüne doğru eğdi.

Luke kardeş Rab'be dua ederken dudaklarını oynatmaya başladı. Duasının sonuna yetiştim ve adımı duyduğumda nefesimi tuttum.

"Beni bu çocuğun cazibesinden kurtardığınız için minnettarım. Onun güzel yüzü beni baştan çıkarmıştı. İri mavi gözlerinin içinde parlayan doğuştan gelen baştan çıkarıcılığa..."

Kardeş Luke sonunda başını eğdi ve gözlerini ovuşturdu. Derin bir iç çekerek babama kısa bir süre baktı. Sonra bana doğru baktı. "Güzelliğın olağanüstü çocuğum. Bu beni şüphelendiriyor. Çok baştan çıkarıcısın, benim küçük Rapunzel'im... neredeyse çok baştan çıkarıcı."

"Luke kardeş, kızımı rahat bırak." Babamın sesi sert ve inatçıydı. Bu onun öfkeli sesiydi, erkek ve kız kardeşlerime karşı kullandığı sestiydi... hatta zaman zaman birçok anneme karşı bile. Liderlerimizden biriyle bu şekilde konuştuğu için babam adına yoğun bir korku hissettim.

"Rahat ol, Isaiah Kardeş. Rapunzel ve ben sadece tanışıklığımızı güçlendiriyorduk. Gelin, gidelim ve iş konuşalım. Peygamber David'in kitabımız için başka önerileri de var.

ve ayrıca çocuk edebiyatımız için. Bugün halkımızı Rab'bin kutsal sevgisine çok daha fazla yaklaştıracak yeni bir vahiy aldı."

Dikkatim babam ve Kardeş Luke arasında gidip geldi. Babam henüz Luke Kardeş'e cevap vermemiştii ve sessizce birbirlerine bakıyorlardı. Sonunda Luke birader babamın yanından geçerek ilerledi.

Babam endişeyle yanıma geldi ve eğildi. Sıcak ellerini yanaklarıma bastırdı ve gözleri üzüntüden yumuşamış gibiydi. "Kızım," diye fısıldadı. "Genç Micah'la birlikte arka odaya gitmelisin. Ben sana söyleyene kadar dışarı çıkma, anladın mı?"

"Anlıyorum baba," diye cevap verdim, hâlâ midemde bir korku hissi vardı.

Babam iç çekti. "Sen çok güzelsin kızım. Kalbim şeytanın senin içinde olduğundan endişeleniyor. Sen bir cu-Argh'sın! Bu kelimeyi söylemeye dilim varmıyor. Onlardan biri olabileceğini kabul etmek istemiyorum."

Şok olmuş bir şekilde nefesimi içime çektim.

Kimlerden biri?

Babam aniden ayağa kalktı. "Senin sınavın saf kalmak olacak. Tanrı'nın seni terk etmemesi için dua ediyorum. Düşmüş bir kardeş olmaman için hepimiz dua edelim."

Korkuyla yutkundum. Bir düşmüş. Bu kelimeyi biliyordum: şeytanla ilişkisi olan bir kadın.

"Micah'a git. Şimdi."

İtaatkâr bir şekilde başımı eğerek ahşap koridorda koşturdum, her adımım çarpan kalbimle eşzamanlıydı. Koridorun sonundaki yatak odasına daldım. Arkadaşım Micah odanın ortasında oturmuş boyama kitaplarından birini dolduruyordu.

Başını bana doğru çevirdi ve gülümsedi. "Selamlar, Rahibe."

Micah'ya doğru ilerledim ve yanına oturdum, hemen boyadığı şeye baktım.

şok içinde nefesim kesildi.

Micah bana baktı ve kaşlarını çattı.

"Ne boyuyorsun, Micah?" Yatak odasının kapısının kapalı olup olmadığını kontrol ederek söyledim. Resimler günahkârdı. Kaba. Yasaktı.

Micah elini omzuma koydu. "Sakin ol kardeşim. şu anda Göksel Okul'a devam ediyorum. Peygamber'in öğrencileri beni Tarikat'ın yeni kutsal kitabı konusunda eğitiyorlar. Tanrı'nın seçilmiş halkı olarak yeni görevlerimiz hakkında. Tanrı'nın sevgisini nasıl kucaklayacağımız konusunda."

Eğilerek Micah'nın kitabındaki sahnenin siyah-beyaz taslağını inceledim. Genç bir oğlan bir kıza dokunuyordu... onun yasak yerine. İkisi de gülümsüyordu. Genç kızın ağzı açık kalmış ve gözleri sıkıca kapanmıştı.

Micah'nın elinin elbisemin uzun eteğini yavaşça yukarı kaldırdığını hissettiğimde sıçradım ve elini tokatlayarak uzaklaştırdım. "Ne yapıyorsun sen?" Bakışlarımı kitaptan ayırarak korkuyla söyledim.

Micah'nın dudakları sıkı bir çizgi oluşturacak şekilde birbirine yapıştı. "Okulda bize başkalarına dokunmaya nasıl başlamamız gerektiği öğretildi... kızlara dokunmaya nasıl başlamamız gerektiği. Tanrı, paylaştığımız sevgi aracılığıyla O'na yakınlaşmamızı istiyor... bedenlerimiz aracılığıyla. Birbirimizin yasak yerlerine dokunarak. Bunun çok iyi hissettirmesi gerekiyor. Peygamber David bize bunu yapmamızı emretti."

Micah aniden üzerime atladı ve beni kollarımdan tutarak yere yatırdı, belime sarıldı, serin bir hava akımı elbisemin kalçalarım kadar yükseldiğini ve alçakgönüllülüğümü ortaya çıkardığını haber verdi. Micah dokuz yaşındaydı ve benden çok daha güçlüydü. Ona karşı koymaya çalıştım ama başaramadım. Ağzı aniden dudaklarıma çarptı ve dili ağzımı işgal etti; ıslak ve özensizdi ve bundan nefret ettim. Hızla başımı çevirdim ve gözlerimde yaşlar oluştu.

"Micah, lütfen!" Fısıldadım. "Ne yapıyorsun sen? Beni korkutuyorsun."

"Sakin ol kardeşim, babamın bunu pek çok kadınla ve peygamberin yeni vahyinden beri genç kızlarla yaptığını görüyorum. Bundan hoşlanıyor gibi görünüyorlar; bazıları senden çok büyük değil. Bu hepimizi Tanrı'ya yaklaştırıyor. Boyama kitabımdaki resimleri gördünüz. Davut Peygamber birbirimize daha yakın olmamızı istiyor, çünkü yakınlık Rab'be birlik getirir. Ve sen çok güzelsin... çok cezbedicisin. Resimdeki oğlanın kıza dokunduğu gibi ben de sana dokunmak istiyorum. Seni gördüğümde karnım ve altım bir tuhaf oluyor. Seni izlemeden duramıyorum. Her zaman seni düşünüyorum, rüyalarımda bile. Okuldaki bütün erkekler senden bahsediyor."

"Micah!"

Kapı aralığından yüksek ve öfkeli bir ses yükseldi. Bir anda Micah ve ben donup kaldık. Ağır ayaklar odaya girdi ve tepemizde babamla Luke kardeş duruyordu.

Luke birader Micah'ı tuniğinin yakasından tutup kaldırdı ve Micah çığlık atmaya başladı. Birader Luke onun yüzüne bir tokat attı. Micah sustu, kendi kendine sessizce hüngür hüngür ağlamaya başladı.

"Seni küstah çocuk! O henüz peygamber tarafından Tanrı'nın Paylaşımı için onaylanmadı! Bunun ne anlama geldiğini biliyor musun? Cezalandırılacaksın! Seni peygamberin yardımına bildirmeliyim. Bu Tanrı'nın isteği! Seni aptal, aptal çocuk! Kendini kontrol etmelisin!"

Elbisemin uzun eteğini düzelterek ve Kardeş Luke'un Micah'yı azarlamasını duymazdan gelerek titrek bacaklarımın üzerinde ayağa kalktım. Beni rahatlatması için babama doğru koştum. Ama ben yaklaşırken kolunu uzattı, yüzünde korkutucu derecede soğuk bir ifade vardı.

Durdum.

"Baba?" Fısıldadım.

Sadece bana baktı. Ve baktı. Ve baktı. Korku üzerime çöktü. Gördüğüm korku muydu yoksa... iğrenme mi?

"Sana Şeytan'ın onun içinde yaşadığını hissettiğimi söylemiştim, Isaiah. O hepimiz için bir baştan çıkarıcı. Bakışları... günahkâr. O mavi gözler, o uzun sarı saçlar. Söyle bana, seni bile baştan çıkardı mı?" Kardeş Luke'un sesi sessizdi... hayır, suçlayıcıydı.

Babam başını eğdi ve yanağından bir damla gözyaşı süzöldü. "Evet. Beni baştan çıkardı. Ben... Ben onunla günah işledim, Luke Kardeş... Zayıf anlarımda bir şeyler yaptım. I-" Babam gözyaşlarına boğuldu.

Kaşlarım çatıldı. Ne gibi şeyler? Babam bana karşı her zaman kardeşlerimden daha nazikti. Ben onun en sevdiğiydim. Sık sık odama gelir ve yanımda uyurdu, beni her zaman kucaklar ve sevgisini gösterirdi. Ama bu neden yanııştı?

"Davut Peygamber'in onun gibi kadınlar için katı kuralları var, Isaiah. Onun tavsiyesine başvurulmalı. Yalnızca bir saat içinde hem beni hem de oğlumu kötölük yoluna süröklledi, peygamber zamanı geldiğini söylemeden cinsel ilişkiye girdi. Eğer sağduyu araya girmeseydi, onun yüzünden hepimizin cezalandırılması gerekirdi. O şeytanın işi. Onun bedeninde yaşadığını hissedebiliyorum. Kötölüğün ne zaman ve nerede pusuda olduğunu tespit etme konusunda keskin bir yeteneğim olduğunu biliyorsun."

Babamın omuzları sertleşti. "Ama-"

Luke kardeş babama anlamlı bir bakış atarak sözünü kesti ve şu tüyler ürpertici sözleri okudu. "Ayartıldığınızda hiç kimse 'Tanrı beni ayartıyor' dememelidir. Çünkü Tanrı kötölükle ayartılamaz, kimseyi de ayartmaz; ama her insan kendi kötü arzuları tarafından süröklkenip ayartıldığında ayartılır. Arzu gebe kaldıktan sonra günahı doğurur; günah da büyüdüğünde ölümü doğurur."

Babamın başı yavaşça aşağı eğildi ve keskin bir nefes verdi. "Yakup 1:13-18."

Bir adım öne çıkarak babamın uzun beyaz tuniğinin eteklerini çektim. "Baba, ben ne yanıış yaptım? Neden böyle kutsal yazılar okuyorsun?"

Elimi bırakırken ne bir kucaklama ne de bir sempati vardı, sadece buz gibi bir bakış vardı. Canım acıdı ve hemen göğsüme bastırdım.

Eğilerek gözlerimin içine baktı ve alnıma haç işareti çizdi, yüzü kıpkırmızı olmuştu.

"Seni kovuyorum, Şeytan!" diye bağırdı. Senin ayartmaların burada, Rab'bin yeryüzündeki cennetinde yeşermeyecek. Senin yüzünden yeterince günah işledim! Seni kızım olarak reddediyorum. Sen benim etimden ya da kanımdan değilsin. Beelzebub'ın dölü, sen günahın canlı örneğisin!"

Babamın sözlerini duyunca gözlerim büyüdü, nefes alışım yavaşladı ve kontrolsüzce titremeye başladım.

Ben... şeytandan mı doğdum?

Tanrım... lütfen... lütfen... bana yardım et!

"Oraya gir ve dışarı çıkmaya cesaret etme!"

İtaatle başımı salladım, Kardeş Luke'tan uzaklaştım ve titreyerek odamdaki küçük yatağa doğru yürüdüm.

Babam ve Kardeşim Luke tek kelime konuşmadan beni eve sürüklemiş ve bu odaya getirmişlerdi. Çok korkmuştum. Bana günah işlemişim gibi davranıyorlardı ama ben ne yaptığımı anlamıyordum.

Yatağa yığıldım, uzun eteğimi bükülmüş dizlerimin üzerine çektim ve hıçkırarak ağladım.

Ne kadar zamandır odamda olduğumu ve tavana baktığımı bilmiyordum. Kapıların açılıp kapandığını, salonda konuşan erkek seslerinin alçak tınısını, bitişik yatak odalarından gelen kadın çığlıklarını duyabiliyordum. Kalın duvarların arasından ne söylendiğini net olarak duyamıyordum.

Zaman geçtikçe sesler azaldı ve ev sessizleşti. Gece geldi ve ardından karanlık çöktü, sadece kuzey duvarındaki tek bir küçük pencereyi delen dar gümüş ışınlarıyla ay tarafından aydınlatıldı.

Yatağımda bitkin ve şaşkın bir şekilde uzanırken, yatak odamın kapı kolu dönmeye başladı. Kimin gireceğini merak ederek nefesimi tuttum ve kız kardeşim Phebe içeri girdiğinde rahat bir nefes verdim.

"Abla?" diye fısıldadı ve sessizce yatağıma doğru ilerledi. Hemen doğruldum ve gülümsedim. Kız kardeşimi çok severdim. O benim en iyi arkadaşımdı, benden birkaç yaş büyüktü; annelerimiz farklıydı

-Babamın birçok karısı vardı ama aynı dindar kişiliği paylaşıyorlardı.

Phebe'nin gözleri benimkilerle birleştğinde dondu kaldı. Güzel yüzünde endişeli bir ifade belirdi ve canlı kıvılcıkların kulaklarının arkasına sıkıştırdı. Uzun beyaz bir gecelik giymişti ve saçları serbestçe dalgalanıyordu. Saçlarımızın başlıklarımızdan çıkmasına izin verilen tek zaman geceydi.

"Phebe? Neler oluyor?" Diye sordum, midemde yine korku dönüyordu.

Phebe yaklaşmadan önce kapıya doğru baktı. "Baba..." Durakladı, sonra derin bir nefes aldı. "Babam artık benim kız kardeşim olmadığını söyledi."

Kalbime bir bıçak saplanmış gibi hissederek şok içinde yatağa geri döndüm.

Phebe tepkimi izledi ve gözleri doldu. "Abla..." dedi acı dolu bir iç çekişle.

"Neden? Ben ne yaptım?" diye sordum, gözyaşlarım yanaklarımdan aşağı akıyordu.

Phebe dikkatle yatağımın ucuna oturdu ve yüzümü inceledi. Meraklı mavi gözlerinin bir şey aradığını görebiliyordum ve ani bir rahatlama ifadesi gergin yüz hatlarını yumuşattı. "Ben göremiyorum."

Kaşlarımı çattım. "Görmek...

neyi görmek?" "İçindeki

şeytanı."

Hıçkırığımı bastırmak için elimi ağzıma götürdüm ve başımı salladım. Bir el omzuma uzandı ve başımı kaldırdığımda kız kardeşimin üzüntüyle bana baktığını gördüm.

"Ben şeytan değilim, Phebe. Bana inanmak zorundasın!"

Phebe elimi çekerek beni kollarının arasına aldı ve ileri geri salladı. "Bu senin güzelliğin, kardeşim. Çok baştan çıkarıcısın, tıpkı Havva'nın Adem'e yaptığı gibi. Tıpkı Havva gibi, sen de erkekleri büyülüyorsun; onlar senin isteklerini yapmaya zorlayamazlar.

kendilerini senin cazibenden uzak tutuyorlar. Yaşlılar... ve babam,"-bu sözleri duyunca kaskatı kesildim-"Havva gibi senin de şeytan tarafından yönlendirildiğine inanıyorlar, hatta..." Phebe sözünü kesti.

Onun kederli yüzüne baktım ve sertçe yutkundum.

"Neyi bile?" Gergin bir şekilde sordum.

Phebe bana daha sıkı sarıldı. "Şeytanın senin içinde olduğunu. Şeytan seni kontrol ediyor... Sen onun piyonusun, insanları Tanrı'ya ve bedenlerine karşı günah işlemeye teşvik ediyorsun."

Başım bir ileri bir geri sallandı. "Hayır, hayır, hayır... Phebe!"

Phebe'nin elleri nemli yanaklarımı kavradı. "Güçlü ve itaatkâr olmalısın kardeşim. Yoluna hangi sınavı ya da testi koyarlarsa koysunlar, onu geçmelisin. İyi olmak için çabalamalısın. Eğer kötülük bedenindeyse, onunla savaşmalısın. Eğer erkekler ayaklarına kapanırsa, onların cazibesine kapılma." Phebe'nin elleri yüzümde sıkılaştı, gözleri gözlerime odaklandı. "Seni alıp götürecekler. Birkaç saat önce babamın Kardeş Luke ile konuşmasına kulak misafiri oldum. Sabah ilk iş olarak çok önemli bir adam seni almaya gelecek. İnancını sınamak için seni aileden alacak. Kendisi Davut Peygamber'in en yakın sırdaşlarından biridir."

"Hayır!" diye bağırdım ve Phebe'nin bileklerini tuttum.

Phebe başıma bir öpücük kondurdu. "Panik yapma. Bu Tanrı'nın bir sınavı. Ne kadar uzun sürerse sürsün ya da sana ne yaşatırlarsa yaşatsınlar, zafer kazanmalısın. Eğer bağlılığınızı kanıtlarsanız, Tanrı içinizdeki şeytanı yenecektir. Kurtulacaksınız. Tanrı ruhunuzu kurtaracaktır."

"Gitmek istemiyorum. Seni bırakmak istemiyorum... Çok korkuyorum," diye kırık bir sesle mırıldandım. Korku beni pençesine almıştı ve nefes alamadığımı hissediyordum.

"Bunu başaracaksın. Tanrı'ya olan inancın kötülüğün üstesinden gelebilir."

"Seni özleyeceğim, Phebe."

Phebe ağlamaya başladı. "Tekrar buluşacağız kardeşim. Güçlü kal ve eğer doğru yoldan saparsan beni düşün ve eve dönüş yolunu bulacaksın." Phebe beni itti.

hafifçe geri çekildi, yüzü sertleşti. "Şimdi bana şu sözü ver. Ne olursa olsun, Tarikat'a, peygamberimize ve evine geri dönmenin yolunu bulacaksın."

"Söz veriyorum," diye yemin ettim
titrek bir sesle. Phebe ve ben
uzandık ve uykuya daldık.

Şafak söktüğünde, siyahlar giymiş iri yarı sakallı bir adam odama girdi ve tek kelime etmeden beni kız kardeşimin kollarından kopardı. Ne karşı koydum ne de itiraz ettim.

Ailemden bir kişi bile bana veda etmek için orada değildi.
Anlamıştım; dışlanıyordum.

Korkunç adam kollarımı kavradı, gözlerimin üzerine bir parça malzeme yerleştirdi, dünyayı kapattı ve kolumdaki keskin bir sızıdan sonra her şey yana yattı ve tekrar karanlığa düştüm.

"Uyan!"

Birinin kolumu dürtmesiyle yavaş yavaş kendime geldim. Puslu görüşüm yavaşça netleşti. Bir el kolumu kavradı ve beni ayağa kaldırdı. Kafamı toparlamaya çalışırken midem bulanıyordu.

"Gel. Seni yeni odana götürüyorum." Gözlerimi kaldırdığımda, bulanık bakışlarım siyahlar giymiş sakallı bir adama takıldı. Biraz daha dikkatli bakınca çok yaşlı olmadığını fark ettim ama kara gözleri sertti. Sanki şeytanın vücut bulmuş haliymişim gibi bana tepeden bakıyordu.

Beni bir yere götürmüştü... Odanın etrafına bir göz attım ve hiçbir şeyin tanıdık olmadığını fark ettiğimde kalbim öfkeyle çarpmaya başladı. Oda bembeyazdı. Hava sıcak ve yoğun görünüyordu. Nefes alamadığımı hissettim. Ve sıcak, Tanrım, sıcak boğucuydu ve uzun elbisem dayanılamayacak kadar sıcaktı.

"Neredeyim ben, efendim? Ailem nerede?" Sakinleşmeye çalışarak sinirli bir şekilde sordum.

Adam parmağını yanağımda gezdirdi ve sırıttı. "Peygamberin komününde bulunuyorsun. Şu anda Tanrı'nın elçisinin yakın denetimi altındasın, Şeytan'ın fahişesi. Şeytan senin içinde zafer kazanamayacak. Bundan emin olacağım."

Tek yapabildiğim korku içinde yutkunmaktı. "Gel."

Beni küçük, sert yataktan kaldırdı ve odanın diğer ucuna, büyük bir yerleşim yerine, uzun, sık ağaçlarla ve dönümlerce yeşil otlakla çevrili büyük bir köye sürükledi. İnsanlar kendi işlerine odaklanmış bir şekilde etrafta dolanıyordu ama ben geçerken hepsi durup bana baktı. Kadınlar benim gibi mütevazı giyinmişlerdi ve erkekler de tanıdık beyaz tuniklerini giymişlerdi.

Ben geçerken bazı insanlar kutsal metinleri okuyarak Tanrı'dan ruhumu kurtarmasını istediler. Diğerleri çıplak ayaklarıma tükürerek cehennemde yanmamı diledi.

"Kâfir! Fahişe! Fahişe!" diye bağırırlar oldu.

Başımı eğdim ve sıcak gözyaşları gözlerimi yaktı.

Takip ettiğim adam hepsini görmezden gelerek beni geniş bir arazide küçük bir ev kümesine doğru götürmeye devam etti. Beni daha sert çekerken bir taşla takıldım ve ayağım acı içinde zonklarken inledim. Adamdan hiç merhamet yoktu.

"Gel dedim!" diye tersledi adam ve ben ağladım, babam, annelerim, kız kardeşlerim, Phebe'm ve... kötü ruhum için gözyaşı döktüm.

Ama itiraf etmeliyim ki kötülük hissetmedim. Şeytanın içimde yaşadığını hissetmedim. Ama öyle olmalıydı. Herkes bana böyle davranıyordu.

Tanrı... Tanrı beni vurdu. Kızı olarak beni terk etti.

Dar bir koridora giren adam, bir masanın etrafında uzanan üç adama başıyla selam verdi. Onlar da siyah giyinmiş ve büyük, ağır çizmeler giymişlerdi. Hepsi de adamdan daha iri ve korkutucuydu.

Dışarıdaki adamlar bir şekilde farklı görünüyorlardı. Beni gördüklerinde gözleri ilgiyle parladı. Beni hemen korkuttular, bu yüzden başımı eğerek itaatimi gösterdim.

Onlara her şeyin bir hata olduğunu kanıtlamam gerekiyordu. İyi bir kız olduğumu ve Tanrı'nın sevgisini kucakladığımı. Şeytanın kızı değildim. Phebe'nin dediği gibi testlerini geçmeliydim.

Çöldeki İsa gibi.

Büyük ahşap bir kapıya geldiğimizde adam kapıyı iterek açtı ve beni içeri sürükledi. Üç siyah saçlı kız hemen küçük karyolarından kalkıp yere çöktüler, elleri önlerinde ve alınları soğuk taşa dönüktü. "Selamlar, Nuh Kardeş," dediler hep bir ağızdan.

Adamın adı Rahip Noah'tı.

"Ayağa kalk! Derhal!" Kardeş Noah yüksek sesle havladı ve benim irkilerek sinmeme neden oldu.

Üç kız da ayağa fırladı ve güzellikleri beni anında şaşırttı. Hepsinin uzun siyah saçları, kocaman gözleri ve dolgun pembe dudakları vardı. Biri benden daha yaşlı görünüyordu, biri benim yaşlarımdaydı ve biri de daha gençti. En genç olanın gözleri şimdiye kadar gördüğüm en büyük yeşil gözlerdi.

"Jezebel, Salome, Magdalene, bu da Delila," diye duyurdu Kardeş Noah.

Arkama baktım.

Delilah kimdi?

Üç esmer reverans yaparak beni hep birlikte selamladılar. "Hoş geldiniz, Rahibe Delilah."

O anda tüm gözler üzerimdeydi.

"Affedersiniz, Noah Kardeş, yanıyorsunuz. Benim adım _."

Sert bir hamleyle öne doğru itilince tökezleyerek odaya daldım, kızların en büyüğü düşmeden önce beni yakaladı, bu hareket sözlerimi kesti. Eli anında benimkine dolandı. Sıkıca kavranmış elime baktım ve anında

Onun varlığındaki rahatlık, günlerdir hissettiğim ilk güven duygusuydu.

Kardeş Noah kapıdan çıkmak için hareketlendi ve beni siyah saçlı kızlarla yalnız bıraktı, ama önce bana doğru baktı ve şöyle dedi: "İşte burada yanılıyorsun. Artık eski adını taşımaya layık değilsin. Çünkü senin adaşın saf bir kadındı, İshak'ın hak ettiği bir eşi, Tanrı'nın lütfuna mazhar olmuş bir kadındı."

Yüksek sesle yutkundum ve yanımdaki kız elimi daha sıkı sıktı.

Ben Nuh Kardeş'e bakarken, o buz gibi gülümsedi ve kahverengi gözleri parlayarak şöyle dedi: "Bugünden itibaren sana Delilah denecek. Sen şeytansın, kötülükten doğdun ve düşmüş bir kız kardeşsin... Sen, Delilah, lanetlisin."

Ky

"İşte bu şekilde Mae ve Maddie ile kardeş oldum. O gün Kardeş Noah'ın göksel öğretmenliği altında eğitimime başladım. O gün itaatkar olmayı ve... herkesten daha az olduğumu kabul etmeyi öğrendiğim gündü."

Göğsümde büyük bir acı hissederek, sanki bir boa yılanı kalbimi ve ciğerlerimi boğuyormuş gibi, elimi çevirip Lilah'nın elini tuttum. Elini çekerek onu kendime yaklaştırmaktan başka bir şey yapamadım. Göğsüme çarparken yüzünde beliren şaşkın ifadeyi görmezden gelerek elimi boynunun arkasına doladım. Yüzlerimiz birbirinden zar zor ayrılıyordu. Başparmağımı yanağında gezdirirken Lilah'nın gözleri bu dokunuşla kapandı ve ılık nefesi hızlanmaya başladı.

"Beni dinle kadın, hem de iyi dinle. Sapık bir pedofili seni o tarikata hapsetmek istedi diye benden ya da başka bir puştan daha aşağı değilsin. Baban sana dokundu diye, onun arkadaşı sana dokundu diye, sonra bir

Aptal bir çocuk ilk kez ereksiyon oldu ve aklını kaybetti. Sen çok değerlisin Li, buradaki tüm kardeşlerden ve sürtüklerden daha fazla. Benimle yemek yiyorsun, benimle yürüyorsun, iki adım arkamda değilsin ve asla aksini yapmana izin vermiyorsun. Bu kulüpte Lanetli bir sürtük değilsin. Anladın mı, tatlı yanaklar?"

Ben konuşurken Lilah'nın mavi gözleri kocaman olmuştu. "Evet," diye cevap verdi. Geri çekilmeliydim ama yapamadım. Bunun yerine dudaklarımı öne doğru eğdim, keskin nefes alışını duydum, gözleri sıkıca kapalıydı.

Hazır değildi. O kadar kırılgandı ki. O kadar kırılgandı ki tek yapmak istediğim onu korumak, gözümün önünden ayırmamaktı.

Lanet olsun, ama beni büyülemişti. Bu çok güzel ama çok kırık kaltak için yiyor, uyuyor ve nefes alıyordum.

Ağzının yönünden hareket ederek dudaklarımı yanağında gezdirdim, alt dudağım yumuşak tenine sürtündü. Lilah nefes alıp verme kontrolünü tamamen kaybetmişti ve teni dokunulamayacak kadar sıcaktı. Ağzından bir inilti döküldüğünde, dudaklarım onunkilerin yanından geçerek çenesine doğru bir öpücük izi bıraktım.

"Lanet olsun Lilah," diye mırıldandım, göğsüm kabarmıştı, tüm kontrolüm gitmişti.

Lilah'nın gözleri birden açıldı ve hareketsiz kaldı. Dili dudaklarında geziniyordu ve ben de tadına bakmak için ileri atıldım ama Lilah geri çekildi, elim başının arkasından düştü.

"Dua etmeliyim... Dua etmeliyim." Lilah tökezleyerek ayağa kalktı, setin yanına gitti ve dizlerinin üzerine çökerek kollarını iki yana açtı ve beş dakika sonra başını geriye atmış, "Tanrı'yla konuşmak" saçmalığını mırıldanıyordu.

Bir sigara daha yakıp kayaya yaslandım ve hâlâ dudaklarımda onun vanilyalı teninin tadını hissederek baktım.

Onuncu Bölüm

New Zion, Teksas
Peygamber Cain

Tören sunağına doğru koridorda yürürken halkımın binlercesi buradaydı. Erkekler, kadınlar ve çocuklar ben geçerken yere eğildiler, adımı kutsadılar ve Kutsal Ruh onları sevgisiyle doldururken dilleriyle konuştular. Nefesimi tuttum, sinirlerimi belli etmemek için umutsuzca çabaladım.

Yahuda arkamda yürüdü, elini başlarının üzerine koyarak halkın bağlılığını övdü ve ihtiyarlar da aynısını yaparak onları izledi.

Üç çekici genç kadının beklediği sahneye yaklaştım. Ben önlerinde dururken başlarını öne eğdiler. Elimi başlarının üzerine koyarak her birini kutsadım.

"Kalkın," diye talimat verdim. Hemen dediğimi yaptılar. Kızıl saçlı bir kadın öne çıktı ve kürsüyü ve mikrofonu işaret etti.

Judah'ın onu onaylarcasına başını salladığını gördüm ve gülümsemek zorunda kaldım. Judah bana bir kadınla ilgilendiğini söylemişti. Bunun o olduğunu varsaydım.

"Adın ne kardeşim?" diye sordum ve gözleri şaşkınlıkla açıldı. İnsanlarımın etrafımdaki hali beni hâlâ geçmişe götürüyordu. Beni övüyorlar, bana tapıyorlardı ve ben tüm bunlara layık olmadığımı hissediyordum. Bir sahtekâr.

"Phebe, efendim," diye cevap verdi sesinde hafif bir titremeye. "Teşekkür ederim, Rahibe Phebe," dedim gülümseyerek.

Yanaklarında bir kızarıklık belirirken, gizlice Judah'a bir bakış attı. Judah çenesini eğerek onun iyi iş çıkardığını gösterdi. Rahibe Phebe sevinçle gülümsedi.

Yavaşça dönerek cemaatimle yüzleştirdim ve neredeyse ayağım kayıyordu. Bana bakan gözlerin denizi hayret vericiydi; sıra sıra dizilmiş takipçilerim kilometrelerce uzanıyor gibiydi. Bu insanlara yaptığım çağrının ciddiyeti ve katıksız önemi aniden kafama dank etti ve derin bir nefes alarak, yapmak için eğitildiğim şeyi yapmak üzere mikrofona doğru yürüdüm. Her adımda bacaklarım titriyor, nefesim kesiliyor ve damarlarımda bir huzursuzluk çukuru dolaşıyordu.

Konseylimin hazırlamama yardım ettiği konuşmayı düşünerek sınırlarımı çelikleştirdim ve kaderime boyun eğerek benden beklenen rolü oynadım.

"Halkım, bu akşam size bakarken kalbim büyük bir sevinçle doluyor. Hepimiz bu gece burada, yeni evimizde, vaat edilmiş topraklarımızda, Yeni Siyon'umuzda yeni başlangıcımızı, doğuşumuzu kutlamak için toplandık!"

İnsanlar başlarını sallamaya ve gülümsemeye başladılar. Peygamber kutlama çağrısı yapana kadar kıpırdamadan oturmaya şartlanmış olan bu insanlar itaatkâr bir şekilde sakinleştiler ve benim konuşmamı beklediler.

"Tarikat'ta son birkaç ay çok zor geçti. İnancımız sınandı ve kolektif akıl sağlığımızın eşiğine kadar gerildi. Pek çok hayat kaybedildi. Kutsal ilk peygamberimiz bize Tanrı'nın yeni vahiylerini getirme görevini yerine getirirken öldürüldü." Erkekler ve kadınlar açıkça ağlıyorlardı; koklamalar ve ağlamalar sözlerimi karşıladı. Garip bir şekilde, bu hareketler beraberinde bir güç hissi getirdi ve daha önce hiç hissetmediğim bir kabullenme duygusunun içime yerleştiğini hissettim. Bu insanlar kaybolmuştu. Yardıma ihtiyaçları vardı. Adrenalinle beslenerek devam ettim.

"Ama ağlamayın. Ölen liderimiz için yas tutmayın. O bize doğruluk yolunu öğretmek için Rab tarafından gönderilen ilk elçiydi. O şimdi Rab'bin yanında, cennette mutlu ve orası gerçekten kutsanmış bir yer. Bir gün hepimizin olacağı bir yer."

Yumuşak çığlıklar kesildi ve ben de Yahuda'ya ve yaşıllara baktım. Yüz ifadeleri bana bu işi doğru yaptığımı gösteriyordu. Ellerim heyecandan titrerken aklımdan birçok düşünce geçti. Belki de olmam gereken yer burasıydı? Tam burada, bu sunağın üzerinde, tören giysilerini giymiş ve Rab'bin sözlerini vaaz ediyordum.

Ön tarafta bir kadın gözüme çarptı. Sanki dualarının cevabı benmişim gibi bana bakan bir kadın. Bu bana kendimi güçlü hissettirdi... farklı hissettirdi. Yaşadığımı hissettirdi.

"Kötülük tarafından, Şeytan'ın yeryüzündeki ajanları tarafından saldırıya uğradık. Ancak Tanrı'nın tüm peygamberleri gibi -Musa, Nuh ve İbrahim- bu denemeler ve sıkıntılar Rab'be sarsılmaz bağlılığımızı temin etmektedir. Dünya üzerindeki bu mücadeleler ahirette ödüllendirilecektir."

Halkım sabırsızlanmaya başladı, bazıları dua etmek için başlarını geriye atarken bazıları da vaazımı onaylamak için ellerini havaya kaldırdı.

Onların kendinden geçmesine neden olduğumu fark ettiğimde şaşkınlığa kapıldım.

Bunu onlara ben yapıyordum.

Sözlerim... güçlüydü... değerliydi...

Gölümsedim ve birdenbire, kalan tüm sinirleri yok eden güçlü bir kuvvetle dolduğumu hissettim. Davamızın inancıyla dolmuştum, yeniden doğduğumu hissederken kalbim hızla çarpıyordu.

Bunu onlara ben yapıyordum... kendime! Bana boyun eğiyorlardı!

Esintinin tenimi yıkaması bir nehrin temizlenmesi gibi hissettirdi. Sanki vaftiz oluyordum.

Reborn.

Ben yeniden doğuyordum ve halkım da bu eyleme tanıklık ediyordu. Bu Tanrı'nın belirlediği eylem.

Rider, sevdiği kadın tarafından kaybedilen, incitilen ve reddedilen, değer verdiği kardeşleri tarafından yakılan adam

Rüzgârda sürüklenip gitti ve doğduğumdan beri olmaya hazırlandığım adam, Cain öne çıktı.

Gözlerimi kırıştıtararak ve kendimi gençleşmiş hissederek vaaz verdim: "Bu gece peygamberiniz olarak, Tanrı'nın sadık takipçilerine aracı olarak yükseliyorum. O benimle konuştu, bana rehberlik etti ve yapmamız gereken eylemi açıkladı."

Komünün üzerine bir sessizlik çöktü ve devam etmek için mükemmel anı bekledim. Yumuşak bir rüzgâr esti, ağaçları salladı ve ben gülümsedim. Bu bir şekilde doğru hissettirdi. Kaderde varmış. Kehanet edilmiş.

"Rabbimiz bizi birleşmeye, kötülüğe karşı, inancımızı yok etmeye çalışanlara karşı, yaratıcımızın yanılmaz ve mükemmel sözünü çarpıtanlara karşı bir araya gelmeye çağırdı."

Halkım öne doğru eğilmiş, her sözümü bekliyordu. Sağıma baktığımda Yahuda ve ileri gelenler de aynı şeyi yapıyordu. Onları avucumun içine almıştım.

"Şeytan aramızda dolaşıyor ve ben bunun doğru olduğunu biliyorum. Onun sakinleriyle birlikte yaşadım, yanlarında yürüdüm ve günahkâr yollarına tanık oldum. Buna müsamaha gösterilemez ve durdurulmalıdır. Yeni Zion'un seçilmiş halkı olan bizlere, bize haksızlık edenlerden, kutsal kardeşlerimizi öldürenlerden intikam almak için bir haçlı seferi verildi. Bu geceyi halkımız arasında tarih olarak kaydedin. Bu gece için Bellum Sanctum diyorum... Hades'e ve onu savunanlara, ahlaksızlıklarını ve kötülüklerini bir veba gibi yayanlara karşı Kutsal Savaş."

Bu kez halkım kendini tutamadı ve ayağa kalkarak Rab'be övgüler yağdırarak onayladıklarını gösterdi.

Sahneyi izledim ve damarlarımda bir ateş dolaştı. Vücudumda bir adrenalin dalgası yükseldi ve ruhumun ilahi olanla birleştiğini hissettim. Vücudumdaki her hücre ham güçle titreşti, zihnim Yüce Olan'ın kendisinden ruhani olarak iletilen yeni bir bilgiyle genişledi. Kendimi her şeye gücü yeten ve her şeyi bilen, insanlar arasında gerçek bir tanrı gibi hissettim.

Ben... Tanrım! Ben Mesih olmuştum!

Halkıma baktığımda gözlerim heyecanla parladı. Bağırarak ve coşkuyla beni övdüler. Halkım birleşmişti. Bizi durduramazlardı. Halkım Tanrı'nın gazap dolu intikamıyla doluydu, saf ruhlu askerlerden oluşan bir ordu, emrime susamıştı.

Ellerimi kaldırarak cemaate sakin olmalarını işaret ettim. Kalbim göğsümde gümbür gümbür atarken kalabalığın üzerine bir sessizlik çöktü. "Tüm zamanımızı yeni haçlı seferine adayacağız. Erkekler yetenekli askerler, günaha karşı sert savaşçılar olacaklar. Kadınlar kız kardeşler, göksel kızlar olarak görevlerini yapacak ve Tanrı'nın sevgisini bildikleri en iyi şekilde paylaşacaklar. Erkeklerin yükünü hafifletecek, onlara bakacak, heveslerini besleyecekler. Tek bir halk olarak galip geleceğiz. Yaklaşımımızda gizli olacağız; Rab zamanı geldiğini bildirdiğinde habersizce saldıracağız. Kötülüğün üzerine bir bela olacağız, Tanrı'nın değerli insanlığı boyunca günahın ve yanlışlığın karanlığını yok eden saf ışığın bir belası olacağız. Tıpkı Rab'bin Mısırlıların üzerine belalar yağdırarak halkını özgürleştirdiği gibi, biz de bu savaşta galip geleceğiz!" Sesimi yükselttim ve cemaat sarsıldı ve övgüyle yere kapandı.

Kollarımı iki yana açarak haykırdım: "Ben Kabil Peygamberim! I

Ben yolum. Ben ışığım. Ben sizin yeni çobanınızım. Kardeşlerim, kız kardeşlerim, Tanrı'nın bu dünyayı nihayet kötü niyetli iblislerinden, Hades'in bu dünyayı nefes alan canlı bir cehenneme çevirme planından kurtarma arayışında bana katılın. Benimle birlikte ayağa kalkın. Benimle savaşın. Çünkü ben cennete açılan kapıyım... Ben kurtuluşumuzun anahtarıyım!"

İnsanlar duygularına yenik düşerek kontrollerini kaybettiler. Kutsal Ruh yüreklerini ele geçirdi ve onları göksel bir yüceliğe yükseltti. Söylediğim her kelimeye inandıkları için onları izledim ve sevindim.

Tek yapabildiğim gözümü dikip coşkulu kalabalığa bakmaktı. Tanrı benim aracılığımla mı konuşmuştu? Ben onun aracısı mıydım?

Ben söz müydüm... Ben gerçekten Tanrı'nın bir peygamberi

miydim?

Bu doğru olabilir mi?

Bir el omzuma dayandı ve sıktı. Döndüğümde Judah'ı yanımda buldum. Ağzını açtı, gözyaşları yanaklarından aşağı süzülüyordu. Sonra konuşamayacak kadar duygulanarak kelimeler boğazında düğümlenirken başını salladı. Alnımı onun alnına, avuçlarımı da yanaklarına bastırdım. İkizim açıkça benim yeni Peygamber olduğuma inanıyordu ve bu anın tadını çıkardık. Bu günün her şeyi değiştireceğini biliyordum. İkimiz de hayatımız boyunca bu günü beklemiştik ama burada olmanın gerçekliği neredeyse kaldırılamayacak kadar fazlaydı.

"Abi..." Judah hışırdadı ve beni sıkıca kavradı. "Hepimizi kurtaracaksın." Gözleri benimkilerle buluştu ve yanağımı öptü. "Hepimizi kurtaracaksın..."

Kardeşıme sarılarak gökyüzüne baktım, gözlerimi kapattım ve dua ettim: Tanrım, lütfen bana bunu başarmam için güç ver. Bana ne emredersen yapacağım. Kendimi sana teslim ediyorum.

On Birinci Bölüm

Lilah

Kovboy ve Hush bisikletleriyle geldiler. Makinelerinin ışıkları bahçeyi aydınlatıyordu. Garajın yakınına park ettikten sonra atlarından indiler ve barbeküye katıldılar. Kalabalığın arasında ilerlerken gülümsediler, kadınlara sarıldılar ve erkeklerle tokalaştılar. Onlar da kulüp için dış dünyada iş yapmak üzere bir "koşuya" çıkmışlardı. Ky'den farklı bir koşu ama Ky'ye göre bu "kulüp işi"ydi, dolayısıyla ne yaptıklarını asla öğrenemeyecektim.

Bir parçam bilmek istemiyordu. Bu iki adama ve tabii ki Ky'ye güvenmeye başlamıştım. Bu benim mucizemdi ve yaptıkları işin gerçekliğinin bunu bozmasını umursamıyordum.

Tiz kahkahaların sesi gecenin içinde çınladı ve dikkatim doğrudan iki az giyimli sarışına gitti: Tiff ve Jules. Bara gitmek üzere avludan çıktıklarında Jules tekrar bana baktı ve alaycı bir el salladı.

"Bunu sana neden yapıyor?" Maddie aniden yanıma gelerek sordu.

Şaşkınlıkla başımı sallayarak, "Bilmiyorum. Onu tanımıyorum bile."

"Eskiden Ky ile birlikteydi, değil mi?" Maddie söyledi ve Ky'nin iki kadını nasıl elleyip uygunsuz yerlerine dokunduğunu düşününce midem bulandı. Midemde korkunç bir burkulma hissettim ve Ky'nin başka biriyle birlikte olduğu düşüncesine dayanamadığımı fark ettim.

Mide bulantısından kurtulmaya çalışarak Kovboy'un Hush'ın omuzlarına bir kol atmasını ve onu تنها bir yere götürmesini izledim.

Oturdukları bankta bira şişelerini açıyorlardı. "Sence 'kaçışlarında' ne yapmışlardır? Bir şey Kötü mü?" Maddie sordu ve Hush ile Cowboy'u işaret etti.

"Hiçbir fikrim yok," diye cevap verdim. "Ama Hush ve Kovboy iyi adamlardır. Bana karşı her zaman çok iyiler."

"Hush ve Cowboy seni cinsel olarak istedikleri için mi sana iyi davranıyorlar? Onları baştan çıkarıyor musun?" Maddie sordu.

Düşüncesi bile midemi bulandırdı.

Bakışlarımı bankta oturan ve şimdi sessizce konuşan onlara diktim ve "Umarım öyle değildir. Samimi görünüyorlar. Onları tuzağa düşürdüğümü fark edersem bu beni mahveder." Ne olduğunu bilmiyordum ama dürüst olmak gerekirse bana böyle baktıklarını düşünmüyordum. Benimle konuşmaktan hoşlandıklarına inanmayı tercih ettim, benim için, görünüşüm için değil.

"Öyle mi...?" Maddie başını eğdi ve hüznle odamızın çıkışına baktı. "Bir erkeğin bizden hoşlanması ya da bizi istemesi ve bunun güzelliğimizden kaynaklanmaması mümkün mü?"

Maddie'nin oldukça karakter dışı sorusunu yanıtlarken, "Bilmiyorum, kardeşim. Mae öyle düşünüyor gibi." Yeşil gözlerinin rahatlayarak yumuşamasını izledim... belki de heyecanla? Ve ekledim, "Sorunuzun bir nedeni var mı?"

Maddie içini çekti ve dövmeli bileklerimizi ovuşturdu, çocukken bize zorla yaptırılan dövmeleri: Vahiy 21:8. halkımızın işareti.

"Sebebi yok. Ben sadece... Sadece bir gün... Şey, güvendiğim koruyucu ve güçlü bir adamın sevmenin ne olduğunu öğrenmeme yardımcı olabileceğini düşünmek çok hoş olurdu. Onunla, onun sayesinde güvende hissetmenin ne demek olduğunu ve belki... belki..."

"Ne var, abla?" Elini tutmak için yaklaşarak sordum.

İri yuvarlak gözlerini öfkeyle kırıştıtarak göz yaşlarını kovmaya çalıştı. Sonra fısıldadı, "Belki ben de onun güvende hissetmesini sağlayabilirim."

Söyleyecek sözüm yoktu. Onun yerine destek olmak için elini sıktım. Kırılmış, hasar görmüş çocuğum için böyle bir gelecek diledim.

Maddie... ve ona böyle şeyler düşündüren adam.

"Lilah?"

"Evet?"

"Ky sana böyle mi hissettiriyor? Birbirinize bakış şekliniz... Bu... bu..." Gülümsedi. "Çok güzel."

"Güzel mi?" Maddie'nin sözleri nefesimi kesmek için yankılandı.

"Sana öğretmeye başladığından beri değişti. Pencerenin yanındaki yerimden insanları yakından izliyorum kardeşim. Bir gölge gibi olduğumu biliyorum, korkmuş bir çocuk gibi burada saklanırken dışarıdaki dünyaya bakmaktan başka bir şey yapmıyorum. Ama henüz dışarı çıkmaya hazır değilim. Ve o güne kadar, Tarikat'ın katı kuralları dışında hayatta kalmak için nasıl davranmam gerektiğini izliyor ve öğreniyorum. Ve kardeşim, Ky'yi çok yakından izledim."

Yutkundum, daha fazla bilgi bekliyordum. Kalbim beklentiyle baş döndürücü bir ritimle atıyordu.

"Buraya ilk geldiğimizde mutluydu, kadınlardan ve hayatından keyif alıyor gibiydi ama gülümsemesi gözlerine ulaşmıyordu."

"Devam et," dedim, daha yakına eğilerek.

Maddie ellerini uzun siyah saçlarının uçlarında gezdirdi ve devam etti. "Ama şimdi, sana gülümsediğinde gözleri de gülümsüyor."

"Öyle mi?"

Maddie'nin dudakları mutlulukla kıvrıldı. "Şehvetle ona baksalar da artık başka kadınlara bakmıyor. Sadece seni izliyor. Sadece seni görüyor. Sadece sana gülümsüyor... Bence sen onun için gökyüzündeki en parlak yıldızsın ve daha önce gelenleri silip süpürüyorsun."

Bu sözlerin içimde uyandırdığı sıcaklıkla kalbim yerinden fırlayacak gibi oldu. Maddie'nin yumuşak eli aniden benimkinin üzerine uzandı ve kız kardeşimin bu basit teselli jesti beni neredeyse ağlatacaktı. "Çok güzel," diye onayladı içtenlikle.

"Ama Maddie, o bizim inancımızdan değil, değil mi? Ona karşı da bir şeyler hissetmek, onu istemek yanlış olur, değil mi?" Bir kez olsun korunaklı kalbimi koluma takarak sordum.

Maddie elimi çekti ve beni ince kollarıyla sarmak için öne doğru getirdi. Her zaman mesafeli olan kız kardeşimin tesellisi kalbimin kabarmasına neden oldu ve bir kez olsun gerçek duygularımı hissetmeme izin verdim ve o anda Ky'nin de gökyüzümdeki en parlak yıldız olduğunu anladım.

Maddie'nin nazik eli saçlarımda gezindi ve şöyle dedi: "Bence aşk aşktır, kalbini vermeyi seçtiğin kişinin kusurları ya da inancı ne olursa olsun. Hepimiz bir şekilde düştük Lilah, hiçbirimiz mükemmel değiliz, ama birinin koşulsuz sevgisini hissetmek, kesinlikle sonunda önemli olan tek şey bu."

Gözlerimi kapattım, o kadar umut doluydum ki gözeneklerimden yayıldığını hissettim. Maddie'nin başının tepesine bir öpücük kondurup konuşmaya hazırlanırken, uzaktaki yolun ışıkları aniden parlayarak odayı aydınlattı, cümlemi yarıda kesti ve motorların tanıdık gürültüsü gece havasını doldurdu. Kalbim içgüdüsel olarak hızla çarpmaya başladı ve heyecan vücuduma yayıldı.

Geri dönmüştü.

Motosikletler yaklaştıkça ve kapılar açılmaya başladıkça pencereden dikkatle izledim. Motosikletler teker teker kükreyerek göründü ve öndeki Ky'yi tanıdım, uzun sarı saçları deri bir iple arkadan bağlanmıştı ve geniş vücudu yollarda kirlenmiş beyaz gömleğinin altında gergindi. Onun ardından Viking, AK, Smiler, Tank ve Bull gibi adamlar sıralandı.

Ky kaskını çıkardı, dağınık saçlarını geriye taradı ve insanlar etrafını sararak onu evlerinde karşıladı. Pencereden uzaklaşarak banyoya koştum ve başlığımı aldım. Yerine bağladım, elbisemi düzelttim ve kapıya yöneldim.

"Nereye gidiyorsun?" Maddie yataktan kalkıp önümde durarak sordu.

"Ky'yi yolculuğunda karşılamalıyım." Kapı koluna uzandım ama Maddie elimi tuttu.

"Lilah, burada insanlar varken alt kattan uzak durmamız gerektiğini biliyorsun. Kurallara göre korunmak için bir erkek kardeşinle birlikte olmalısın yoksa kendini tehlikeye atarsın. İkimiz de bir Hangmen erkek kardeşin eşlik etmediği kadınlara ne olduğunu gördük. Onlara çöp muamelesi yapıyor." Sesi titriyordu. Benim için korkuyordu.

Küçük boyuna yaklaşıp elimi omzuna koyarak, "Birazdan Ky'nin yanında olacağım. O beni koruyacaktır. Ona güveniyorum."

Maddie bana rahatlamış, ürkek bir gülümseme fırlattı ve yatağa geri döndü, pencerenin yanındaki her zamanki yerine oturdu, dış dünyayı izledi, nasıl hayatta kalacağını öğrendi.

Kapıdan çıkarken Flame'in görev yerini terk etmiş olmasından dolayı bir rahatlama hissettim ve Maddie'nin güvenliğini sağlamak için kapıyı kilitledim. Kalbim hızla çarparak merdivenlerden aşağı koştum ve Ky'nin özel odasına yöneldim. Avluya hiç girmemiştim ve girmeyecektim; benim için hâlâ çok korkutucuydu, bu hayata çok açıktı, bu yüzden onu özel odasında, kapısının dışında beklemeyi planladım.

Koridorun giriş kapısını açtım ve ayaklarımın onun odasına doğru gitmesine izin verdim. Sonra koridor kapısının arkamdan çarparak kapandığını duydum.

Yüksek sesli, tehditkâr bir tıslama boş koridoru doldurdu. Olduğum yerde donup kaldım, soğuk ürpertiler omurgamı boydan boya kat etti.

Burada biri vardı.

"Merhaba güzelim," dedi bir kadın sesi ve kime ait olduğunu hemen anladım.

Güç toplayamayan bedenim ne dönebiliyor, ne koşabiliyor, ne de olduğu yerde sabit kalmaktan başka bir şey yapabiliyordu.

İki çift topuklu ayak sesi bana yaklaştı ve her adımda ağzım daha da kurudu. Likörle karışık güçlü bir parfüm kokusu omzumun üzerinden süzüldü ve bir parmak enseme gezindi.

Gözlerimi sıkarak panikle savaşmaya çalıştım ama tamamen başarısız oldum. Islak, yumuşak dudaklar kulağımın kabuğunu çevrelerken, bir diğer boğazımın kenarını okşamaya başladı.

"Neden seni bu kadar çok istiyor? Sende bu kadar özel olan ne?" diye sordu farklı bir kadın sesi ve korkudan neredeyse kusacaktım.

Parmaklar aniden boynumu sıktı ve keskin tırnaklar derime saplanırken haykırdım. "Lütfen! Bana zarar verme..."

"Neden seni üstümüzde istiyor? Sen bakire amcığısın, ne isterse yaparız. Neye bu kadar ilgi duyuyor?"

"O... o beni istemiyor..." Neredeyse duyulmayacak şekilde fısıldadım.

El boynumdaki kavrayışını bir anlığına bıraktı, sonra eskisinden daha sert bir şekilde sıktı. "Belki de bunu kendi başımıza öğrenmemiz gerekecek," dedi ses.

Bir el beni omzumdan tutup sarsarak neredeyse omzumu yuvasından çıkaracaktı. Tiff ve Jules karşımdaydı, yüzleri mosmordu ve gözleri odaklanmamıştı. Sarhoştular, çok sarhoştular. Bu sadece korkumu körükledi.

Jule yanaklarımı sıkıca kavradı ve beni Ky'nin odasına doğru zorladı, Tiff kapıyı açtı ve içeri girdiğimizde çarparak kapattı.

Jule'nin sıkı kavrayışından kurtulup kapıya doğru geri çekilmeyi başardım ama Tiff elini savurup ağzıma vurdu ve yatağın üzerine düştüm, iki kadın yakınımnda belirdi.

G karşısında gözlerimde ışıklar dans etti ve odaklanmaya çalıştım. "Seni tadacağız Lilah. Sana nasıl olduğunu göstereceğiz iyi vakit geçirmek için. Ky'ye hepimize sahip olabileceğini göstermek istiyoruz."

"Sana Ky'nin neden bize geldiğini göstereceğiz. Sen gelip her şeyi mahvetmeden önce. Bundan zevk alacaksın bebeğim. Çok sert boşalacaksın."

"Hayır!" Tiff başımda, Jules ayaklarımın dibinde yatağa diz çökerken vücudum korkuyla sarsılarak bağırdım. Jule'un bulanık gözleri

Daraldı ve yavaşça beni aşağı yukarı süzdü.

"Bu lanet olası çirkin kıyafetleri görmekten bıktım." Tiff ellerimi tutup bileklerimi başımın üzerinde tutarken Jules eğildi ve uzun elbisemi yukarı çekmeye başladı. Açıkta kalan bacaklarıma hava çarptıkça Tiff'in vuruşundan ağzımda kan tadı alarak haykırdım ve Jules ile Tiff acımdan zevk alıyor gibi görünerek sadece güldüler.

"Yalvarırım, lütfen. Bunu yapmayın!" Fısıldadım ama Jule'nin eli elbisemi belimde toplanana kadar kaldırmaya devam etti. Parmakları iç çamaşırlarımın yan tarafını kavradı ve saniyeler içinde Jules onları yere fırlattı.

"Mmm, Tiff, şu güzel amcığa bakar mısın," diye mırıldandı Jules ve parmağı dizime konup yavaşça kuzeye yöneldi. Onu uzaklaştırmak için ayaklarımı çırttım ama Tiff bileklerime daha sert bastırdı ve yanaklarımı neredeyse morartıcı bir güçle avucunun içinde kavradı.

İnledim ve ağladım ama umurlarında değildi. Ve sonra Jule'nin parmağı kalçalarımın tepesine ulaştı ve parmak ucu özel bölgelerimin dikişi boyunca ilerlerken panik içinde haykırdım, gözyaşlarım yanaklarımdan aşağı dökülürken bacaklarım sertleşti. Jules'un parmağı beni daire içine alıp okşarken, dudaklarını yüzüme bastırmak için üzerimden geçerken acımasızlaştı.

"Çok ıslaksın bebeğim," diye mırıldandı Jules kulağıma, parmağının hızı artıyordu. "Benim için ısladın mı, bebeğim? Bu güzel amcığı okşamamdan hoşlanıyor musun?" Gözlerimi tavana diktim, zihnim uyuşmaya başlamıştı. "Çok güzelsin. Çok güzelsin, bebeğim..." Bana dokunmasından, tepemdeki tomurcuğa sürtünmesinden nefret ediyordum.

Tiff'in yüzü aniden üstümde belirdi. Elini kaldırdı ve başımdaki başlığı çıkardı, sarı saçlarım yere dökülüp çarşafın üzerine döküldü. Sonra aşağı uzandı ve elbisemin ön düğmelerini çözdü, parçalara ayırdı, göğüslerim ortaya çıktı.

Vücudumu incelerken Tiff'in gözleri ateşle parlıyordu. Bir parmağını yanağımdan aşağı ve boğazımın önünden geçirdi.

"Hayır!" diye seslendim. diye seslendim, ama Tiff isteklerimi görmezden geldi ve eğilerek göğsüme bastırdı, eli göğsümü kavradı, parmakları meme ucunun etrafında kenetlendi. Kızgın bir acı hissedince çığlık attım.

"Kendine bir bak, bebeğim. Muhteşem görünüyorsun. Bu vücut... kahretsin! Ky'nin sikini senden uzak tutamamasına şaşmamalı."

"Lütfen," diye fısıldadım, gözlerimden yaşlar akıyordu. "Lütfen bırak gideyim."

Tiff'in eli göğsümde dondu kaldı. Geriye doğru çekildiğinde, rahatlayarak nefes vermeme izin verdim. Ama zahmet etmeme gerek yoktu, çünkü rahatladığımda elini büyük bir hızla kaldırdı ve yüzüme o kadar sert vurdu ki kulaklarımda tiz bir çınlama duyuldu. Bakırımsı kan tadı ağzımı daha da doldurdu ve her şey yavaşlamış gibi göründü.

Ona bakmak için ağır başımı geriye attım. Tiff kararsız bakışlarımı yakaladı ve burun buruna gelene kadar öne eğildi. "Seni becereceğiz bebeğim. Ky'nin senin için neden kışımızı tekmelediğini göreceğiz."

Jules çok sertleştikçe acı alt yarımı kesti. Vücuduma yapılan bu saygısızlık karşısında gerildim ve korku içinde haykırdım.

Yine oluyordu! Tıpkı Davut Peygamber'in dediği gibi. Yine baştan çıkmıştım. Tiff ve Jules beni yutmak, bana sahip olmak... bu lanetli bedene sahip olduğum ve onları çok değer verdikleri adamdan mahrum bıraktığım için bana bir ders vermek gibi şeytani bir arzuyla çılgına dönmüşlerdi.

Cezalandırılıyordum. Her zaman cezalandırılıyordum!

Tanrım! Ky'nin dönüşüyle gardımı düşürmüştüm. Onu görmek için duyduğum günahkâr arzunun hassasiyetlerimin önüne geçmesine izin verdim.

Şeytan dans ediyor olurdu.

Ben boş gözlerle tavana bakarken Tiff'in eli göğsümde gezindi ve avuç içi göğüslerimi kavramaya devam etti. Onun sesini kesmek zorundaydım. Her şeyi kapatmalıydım.

Komünü ve Noah Kardeş'ten aldığım saatlerce süren eğitimi hatırlayınca, eski başa çıkma yöntemlerime geri döndüm

mekanizmasını çalıştırdım ve kendimi zihinsel olarak bu korkunç yerden u z a k l a ř t ı r a r a k kapattım.

"NE. NE. S.KTİR?"

Kapıdan gelen kulakları sağır eden bir kükreme duydum, bir adamın odaya girdiğini gördüm... ve kalbim umutla yükseldi.

Ky. Minnettarlık ve rahatlama içinde inledim.

Mavi gözleri manzarayı incelerken bronzlaşmış sert yüzü dehşet içindeydi. Sonra ifadesi ölümcül bir öfkeye dönüştü.

Arkamda, Tiff morarmış, çıplak bedenime bakıp donakaldı, sonra geri çekilerek açıkta kalan bedenimi göstermeye başladı. Jule'nin parmakları bacaklarımın arasından çıktı ve Tiff'e katılmak için yatağın üzerine doğru koşmaya başladı. Hareket etmeye çalıştım ama olduğum yerde donup kalmıştım. Her parçam acı ve korku içinde çığlık atıyor, beni tepkisiz bırakıyordu. Ky bana baktığında, aynı korkunun onun gözlerine de yansıdığını gördüm. Bu kendisi için değıl, benim için duyduğı korkuydu.

Ky'nin arkasında kapı tekrar kırılarak açıldı. Hush ve Kovboy içeri daldı.

"Kahretsin!" Kovboy beni yatakta burnumdan acı yaşlar süzölürken görünce tükürdü. "Kahretsin! Lilah!"

Ky aniden duvarı yumrukladı ve bakışlarında kudurmuş bir öfkeyle bir hayvan gibi ileri atılırken Ky'nin verdiğı tek uyarı buydu. Kestiğı yerden uzun ince bir bıçak çıkardı. Tiff ve Jules ığlık atmaya başladılar ve korku içinde birbirlerine sarıldılar. Bu ani hareket karşısında şoke olmuş bir halde yatağı fırladım ve yatak başlığına doğru bir top gibi kıvrıldım.

"Siktir!" Hush tükürdü ve Ky'ye doğru koşarak kollarını beline doladı ve onu olduğı yerde durdurdu. Ky, Tiff ve Jules'a ulaşmak için kurtulmaya çalışarak tutuşa karşı mücadele etti.

"Kovboy, çıkar şunları buradan. Onları barda tut!" Hush emretti. Kovboy öfkeli Ky'nin yanından koşarak geçti ve Hush, Tiff ile Jules'u kollarından tutup odadan dışarı sürükledi.

"Ky, sakın ol lan!" Hush Ky'yi yatıştırmaya çalıştığını söyledi. Kolunu serbest bıraktı ve Ky dönerek Hush'ı

Yatak odasının duvarına.

"Ona saldırdılar!" Ky bağırdı, yumrukları Hush'ın gömleğini sıkıca kavıyordu. "O sürtükler orospuma saldırdı!"

Her şey çok fazlaydı. Yaralıyım, incinmişim ve bundan da öte Ky'nin öfkesinden korkuyordum.

Başımı ellerimin arasına alıp çığlık attım. Boğazım düğümlenene kadar çığlık attım. Daha fazla çığlık atamayana kadar çığlık attım. Başımı duvara çevirdim, ellerimle kulaklarımı kapattım ve inledim. Her yerim ağrıyordu, zihnimde Tiff ve Jules'un beni sıkıştırdığı görüntü vardı.

Tanrım! Lütfen kurtar beni! Lütfen az önce yaşadıklarımı unutmama izin ver, diye dua ettim.

"Siktir, Ky!" Hush'ın dediğini duydum. "Çıldırıyor. Kaltağın çıldırıyor! Bir şeyler yap!"

Birkaç saniye sonra bir el omzuma dokundu. Korkuyla fırlayan gözlerle yerimden sıçradım. Ky yanımda diz çökmüş, yüzü buruşmuştu. "Seni temizlemem gerek Li."

Ky'nin güzel yüzünde hâlâ belirgin olan öfkeyi görünce gözlerimden daha fazla yaş fışkırdı. Kimdi bu Ky? Bu Ky beni korkutuyordu. Tiff ve Jules bana saldırmışlardı... bana dokunmuşlardı... kendilerini üzerime itmişlerdi...

Ky başını çıplak bacaklarıma yaklaştırdı ve iç çekti. "Sana zarar vermeyeceğim bebeğim. Benim, Ky. Bana güvenebilirsiniz. Lütfen..."

Ona inanmamıştım. Tiff ve Jules'a saldırmıştı. Benim adıma onlara zarar verecekti. Bana doğru uzandığında başım sallandı ve kendimi duvarla birleştirmeye çalıştım.

"Li! Benim, Ky! Bana geri dön." Sesi bana jilet gibi geliyordu. Gözlerine baktığımda sadece ıssızlık gördüm. "Sana sarılmam gerek bebeğim. Ellerimle, lanet olası gözlerimle iyi olup olmadığını kontrol etmeliyim."

Kollarını öne doğru uzattığında içgüdüsel olarak geri çekildim. Ky'nin yüzü düştü ve "Li, lütfen. Sürekli sormayacağım. Ve sana zarar vermeyeceğim." Ky yana doğru baktı

Hush sessizce odadan çıkarken, kısık bir sesle, "Seni çok özledim bebeğim. Seni özledim. Beni, Ky! Ve o sürtükleri görmek için geri geldim... Sana dokunmalıyım bebeğim. Bir daha istemeyeceğim."

Başımı eğerek rahatlamaya çalıştım. Sonra Ky yatağa süründü, güçlü kollarını bacaklarımın ve sırtımın altından geçirdi. Ky beni dikkatlice terli göğsüne doğru kaldırdı.

Ky beni ileri geri salladı ve "Çok üzgünüm bebeğim. Böyle bir şey yapacaklarını tahmin etmemiştim. Kızgın olduklarını biliyordum ama senin peşine düşmeleri... Kıskanç orospular. Birkaç gece önce onların kokuşmuş kışıklarını terk ettiğim için öfkeli. Bunu pek iyi karşılamadılar."

Alt dudağım titredi. Şoka girmiştin ve Ky nefesinin altında bir şeyler mırıldandı. Ky yırtık ve kanlı slipimi üzerime örttü.

Ky saçlarımı okşadı ve acı dolu bir sesle, "Siktir, Li," dedi. Konuşamıyordum. Midem düğümlenmişti ve sürekli titremem dayanılmaz geliyordu.

Ky uzun bir nefes aldı ve sordu, "Sana dokundular mı Li? Çok mu geç kaldım?"

Evet anlamında başımı sallamayı başarsam da Ky'nin öfkesi hissediliyordu. Sonra aniden ayağa kalktı ve tuvalete gitti. Birkaç saniye sonra elinde ıslak beyaz bir bezle çıktı. Yatağın kenarına oturan Ky, yaralarımı en hassas şekilde temizlemeye başladı.

Kan tadı artık ağzımda normal görünüyordu.

Ky'nin ifadesi taş gibiydi. Bulduğu her yeni yarayla daha da gerginleşiyordu. Bezi morarmış yanağıma bastırıldığında irkildim. Ky sıkıca sordu, "Lilah, bu gece buraya neden geldin? Sana kuralları söylemiştim. Bensiz asla aşağı inmemeni söylemiştim. Bunun tehlikeli olduğunu."

Ky sert bakışlarıyla cevap vermem için yalvardı. Ellerimi kullanarak yatağın daha yukarısına doğru kaydım ve kendimi aptal gibi hissederek, "Ben... Ben seni arıyordum," dedim.

Ky'nin kaşları aşağı çekildi ve ifadesi birden yumuşadı.

Parmakları alnımla buluştu ve saçlarımı geriye itti. "Beni mi arıyordun?"

"Evet," diye fısıldadım, artık yatak çarşaflarına odaklanmıştım. "Eve döndüğünü gördüm ve seni karşılamayı çok istedim. Avluya girdiğini gördüm ve... seni tekrar göreceğim için büyük bir heyecan duydum."

"Yaptın mı?" Ky hırıltılı bir sesle konuştu ve bakışlarım onunkilere çarptı. "Bebeğim..." Derin bir yudum almasını izledim ve elimi kaldırıp sırtındaki deriye bir öpücük kondurdu.

Nefesim kesildi ve kalbim göğsümde çırpındı.

"Yine de tatlı yanaklım, buraya yalnız gelmemeliydin. Bir kaltağın korunmasız olması güvenli değildir."

"Özür dilerim," dedim ve ağlamaya başladım. "Tiff ve Jules beni odana kadar takip ettiler ve bana saldırdılar. Neden beni onlara tercih ettiğini, neden onları benim için terk ettiğini öğrenmek istediklerini söylediler... Sonra bana dokundular, kıyafetlerimi çıkardılar ve isteğim dışında bana dokunurken güzel olduğumu söyleyip durdular..."

Ky'nin yüzü buz gibi olurken odadaki sıcaklık elli derece düştü. "O orospu çocukları ne yaptı?" diye haykırdı dişlerini sıkarak.

"Ky." O öfke parıltısının geri döndüğünü ve gözlerinde ıslık ıslık yandığını gördüğümde endişelendim.

Ama Ky yatıştırılmaz ya da evcilleştirilemezdi. "Onları öldüreceğim!" Yataktan fırlayarak kapıya doğru yürüdü ve hışımla koridora çıktı.

Çarşafı ellerimle kavrayarak kendimi yataktan sürükledim, yüzümün verdiği rahatsızlıktan dolayı nefes almakta zorlanıyordum. Çarşafı çıplak tenimi örtecek şekilde etrafıma sardım ve Ky'nin peşinden hızla bara doğru yürüdüm.

Onun koridora fırlayıp kapıyı açtığını görünce hızımı artırdım ve tam zamanında içeri girip Ky'nin "etrafta dolaşan" adamları ve masaları onun yolundan çektiğini gördüm. I

yıkımın izini takip etti. Görüş alanında Kovboy ve Hush tarafından sıkı bir şekilde korunan Tiff ve Jules vardı.

"Sizi orospu çocukları!" Ky korkutucu bir sesle bağırarak salondaki herkesin dikkatini çekti. Dehşete düşmüş gözleri, kendilerine doğru gelen Ky'ye takıldı ve bariz bir korkuyla geri çekilmeye çalıştılar.

"Seni öldüreceğim!" Ky tehdit etti. Birden AK, Ky'yi arkasından yakalayıp geri çekti, eli yüzlerinden zorlukla kurtuldu.

"Çekil üstümden kardeşim!" diye kükredi AK'ye, Smiler Ky'nin yanına atlayıp AK'nin tutuşunu korumasına yardım ederken.

"Sakin ol, kardeşim. Yalaka ikizler sana ne yaptı? Sikini falan mı ısırıldılar?" Viking, Ky ile kadınlar arasında bir ileri bir geri bakarak sordu.

Ky sustu, sonra gürledi, "Ne yaptılar! Lilah'ya saldırdılar! Onu yatağa sabitlediler ve o çığlık atarken parmaklarını göğüslerinde ve amında gezdirdiler!"

Bu kez tüm oda sessizliğe büründü ve durumun ciddiyetinin farkına varan tüm Hangmenler sustu.

Ky, AK ve Smiler'dan kurtulmaya çalışarak, "İkinizi de öldüreceğim, sizi çirkin sürtükler! ÖLDÜRECEĞİM SİZİ!"

Tiff, Ky'nin öfkesi karşısında donakalmıştı, alt dudağı titriyordu ama Jule'nin yüzü acı dolu bir ifadeye bürünmüştü. Meydan okurcasına çenesini kaldırdı.

"Bunu hak etmişti!" Jules sesine keskin bir ton katarak söyledi. Onun sözleri karşısında nefesim kesildi. "Yıllardır senin sikine hizmet ediyoruz ve bir kere bile ikimizden birini ya da ikimizi birden yaşlı kadınların yapmaktan bahsetmedin. Amlarımızı her zaman, her yerde, her şekilde kullanmana rağmen bir kez bile sikmedin! Ama sonra o ortaya çıktı, lanet olsun, o tarikat orospularının üçü de ortaya çıktı ve tüm lanet kardeşleriniz her geçtiklerinde ağızlarını düşürüyorlar, sanki hepiniz lanet bir büyü altındaymışsınız gibi. Ve sen..." Çenesini Ky'ye doğru itti. "Kıçıma gömülürken sarışın sürtüğün adını sayıklıyorsun, her seferinde onun yerinde olmayı diliyorsun! O sanki

Lanet olası voodoo cadısı ya da onun gibi bir şey, hepinizi kedi körü yapıyor ve lanet olası kuklası!"

Sözleri birden midemi bulandırdı. Lanet olası bir vudu cadısı ya da onun gibi bir şey... lanet olası kuklası. Ky'yi o iki kadınla birlikte hayal etmek, onları böylesine baştan çıkarıcı yollarla elde etmek istemiyordum. Aslında, tamamen dürüst olmak gerekirse, onu benden başka hiçbir kadınla düşünmek istemiyordum, nokta. Ama hiçbir erkeğin lanetli bir Havva Kadını'nı gerçekten sevemeyeceğini biliyordum. Ve hiçbir Havva kadını da saf bir ruhun sevgisine sahip olamazdı. Davut Peygamber çocukluğumdan itibaren bu gerçeği anlamamı sağlamıştı; bu hayattaki rolümü unutmam ihtimaline karşı kutsal kitabı ezberlemişti.

Ky alaycı ve mizahtan yoksun bir gülümseme takındı. Ky tıslarken Jules dikkatli gözlerle onu izledi, "Çünkü hepiniz pis, bitkin sürtüklersiniz! Lilah saftır ve sırf bir Hangmen'i becermek, kokain ve buz için para almak ve burnunuzu vakumlayabileceğiniz ya da iğrenç diş etlerinize sürebileceğiniz başka her şey için bir adamla yatmaz! Hayır, kaltak. Senin gibi bir fahişeyi asla eski karım yapmayacaktım. Sikişmek için iyisin çünkü sınırın yok ama başka hiçbir şey için iyi değilsin, seni aptal, aptal orospu."

Jules'un rengi soldu ve şimdi ağlamakta olan Tiff, Jules'u tekrar göğsüne çekti. Ama Ky duramadı. Çok öfkeliydi.

"Hepiniz ucuz pisliklerdiniz, başka bir şey değil. Amcıklar için size tahammül ettim ama Lilah'a dokunmanız beni mahvetti. Canınızı yakmak istiyorum. Hepinizin Li'nin onu yatağa sabitlediğinizde, mükemmel yüzüne vurduğunuzda ve lanet kıyafetlerini yırttığınızda, KİRLİ PARMAKLARINIZIN ANASINI SİKTİĞİNDE çektiği acıyı hissetmesini istiyorum!"

"Kardeşim, sakın ol," dedi AK, Ky'yi tutmak için mücadele ederken, Ky'nin yüksek sesli alayının çınlaması hâlâ kulağımda çınılıyordu. "Ve bizimle konuş. Az önce ne oldu öyle?"

Ama Ky, AK'yi dinlemedi. Durum kontrolden çıkmaya başlamıştı ve ben daha fazla şiddet istemiyordum. Artık benim adıma şiddet uygulanmasını istemiyordum.

Bu benim lanetimdi. İnsanları şehvetle delirtmek, şeytanın kendi hastalıklı eğlencesi için piyonlarıyla oyun oynaması. Ve Ky bir başka kurban oluyor, beni savunmak için bildiği her şeyi ve etrafındaki insanları feda ediyordu.

Bu yüzden cesur olmaya çalışarak, çılgınlığı durdurmak için bara girmeye karar verdim, ayağım gıcırdayan bir döşeme tahtasına bastı. Ayaklarımın altındaki eskimiş ahşabın sesiyle bir deniz dolusu göz benimle buluşmak için döndü. Kardeşlerin hepsi beni gördüklerinde gerildiler.

Yaralı yüzümü görmemiştim ama sıkıntılı halini tahmin edebiliyordum. Durumunu hissedebiliyordum. Kardeşler de beni başörtüm olmadan, sarı saçlarım sergilenmeden, baştan çıkarıcı görünümüm tam anlamıyla ortaya çıkmadan hiç görmemişlerdi. Ve ketene sarılmıştım.

Ben tam bir fahişeydim.

AK, kulağına bir şeyler mırıldanarak Ky'yi sarstı. Sonunda Ky dikkatini titreyen ve neredeyse duvara gömülmüş iki kadından ayırıp bana odaklandı.

"Lilah! Ne oluyor bebeğim," dedi öfkeyle ve kollarını AK ile Smiler'dan çekti. Artık onu bırakmaktan başka çareleri yoktu. Ky bana doğru hızla geldi ve itiraz etmeme fırsat vermeden beni kollarının arasına aldı.

Dudakları alnıma değdi ve güçlü tutuşu kendimi güvende hissetmemi sağladı.

Ky'nin bacaklarımı tutuşu neredeyse acı vericiydi. Arkamdan biri öksürdü ve yan tarafa baktığımda Letti'nin Bull, Tank ve Beauty ile birlikte yürüdüğünü gördüm. Odanın arka tarafında olmalıydılar.

"Bırak onlarla ben ilgileneyim, VP," dedi garip aksanıyla. Bull'un dövmeli yüzü, mamut kollarını göğsünün üzerinde sıkıca kavuşturmuş karısının arkasında dururken gururla parlıyordu. "Onları bir daha asla görmek zorunda kalmayacaksın. Geri gelmeye cesaret edemeyecekler. Ve bunun için şükürler olsun, çünkü ben

Onların kokuşmuş amcıklarının hep erkekler için olmasından bıktım. Bir süredir hiç eğlenmemiştim, bu yüzden suratlarıyla uğraşmak bana iyi gelecek. Lilah'a dokunarak sıçtılar. Bir daha asla ona yaklaşamayacaklar."

Ky bir an duraksadı ama sonunda kabul etti. "Gerçekten yavaş yap, Lett. Amcıklara acı çektir." Topuklarının üzerinde dönen Ky bizi kapıdan çıkarıp odasına götürdü. Yatağın kenarına oturup beni kollarının arasına aldı ve "Seni temizleyeceğiz. Sonra da seni buradan çıkaracağım."

"Nereye gideceğiz?" Şok olmuş bir rahatlamayla fısıldadım, hala tüm şiddetten sersemlemiştim. Çok fazla şey olmuştu. Buna dayanamazdım. Bu yerden kaçmak istiyordum. Tek görebildiğim Tiff ve Jules'un beni sıkıştırdıklarıydı.

Cezbedici... her zaman cezbedici insanlar...

"Birkaç günlüğüne uzaktayım. Kulübün gelecek haftaya kadar işi yok. AK, Tank ve Bull biz dönene kadar kaleyi koruyabilir. Ben böyle hissederken seni burada tutamam. Eğer yaparsam başka birini öldürürüm. Ve bir daha bana seni incitecekmişim gibi bakmanı istemiyorum."

"Artık şiddet yok," diye yalvardım. "Eğer senden bunu isteyebilirsem."

Ky öfkeyle içini çekti. "Li, içinde bulunduğum hayat ve ben böyle bir adamım. Ama evet, eğer kaçarsak, bu gece daha fazla kan dökmeyeceğim. Ama bu hayatta işler böyle yürür bebeğim. Buna alışmalısın."

Tek hissettiğim rahatlamaydı. Ve şu anda burada, bu yerleşkede olmak da istemiyordum. Her şey çok fazla olmaya başlamıştı. Lanetim azalmıyordu. Aksine, güç kazanıyordu.

"Tamam," diye kabul ettim.

Ky ayağa kalktı ve beni nazikçe ayağa kaldırdı. "Bir şeyler ayarlamam lazım. Bir duş al. Ben kıyafetlerini getireyim. Otuz dakika içinde gitmiş oluruz."

"Tamam," dedim ama Ky arkasını döndüğünde, "Ky?" diye sordum. Durdu ve bana baktı. "Senden... senden bir şey isteyebilir miyim?"

Tiff ve Jules'u ayırmak mı? Onlara zarar verilmesini doğru bulmuyorum. Bırakın Tanrı onların günahlarını yargılasın."

Ky elini kapı koluna koydu ve arkasına bakmadan, "Hayatta olmaz. O sürtükler kiskan sürtükler oldukları için seni taciz ettiler. İkiisi Tartarus'ta çürüyebilir, umurumda değil. Ŗu anda onların yargıcı, jürisi ve celladı benim. Yanlış kardeşe bulaştılar. Ölecekler, hem de çok yavaş ölecekler."

İtiraz edercesine başımı salladım, midemde bir korku hissettim. "Hayır, lütfen. Benim yüzümden ellerinin kana bulanmasını istemiyorum!"

Ky kayıtsız kaldı. "Zaten ellerimde bir sürü kan var, tatlı yanaklar. Ölüyorlar amına koyayım. Bu kadar. Kimse Hades'e girip benim kadınıma böyle bir şey yapamaz!"

Bununla birlikte kapıyı kapattı ve çıkarken kilitledi. Her şeyi unutmaya çalışarak duş aldım.

Otuz dakika sonra kamyonetine binmiş ve nereye gittiğimizi bilmediğim bir yola çıkmıştık.

On İkinci Bölüm

Ky

Beauty, Maddie ile kalmayı kabul etmişti. Flame, Li'ye ne olduğunu ve onu neden götürdüğümü duyduktan sonra, kardeşimin genç sürtüğü korurken uyumayacağını biliyordum. Maddie şu anda bu lanet gezegendeki en güvenli kadındı.

Taşraya, çiftliğime gidiyorduk. Daha önce kimseyi oraya götürmemiştim. Styx dışında kimse oranın sahibi olduğumu bile bilmiyordu. İyi bir nedeni vardı. Lilah'ın kırk dakika içinde öğreneceği bir neden.

Lilah yolculuğun büyük bölümünde sessizdi, başını yolcu kapısının camına dayamıştı. Gözlerimi ondan alamıyordum, yüzü yara bere içindeydi ve sırtında yine uzun, gri bir elbise vardı. Başlığı saçlarını sıkıca örtüyordu ve işleri daha iyi hale getirmek için hiçbir şey yapamıyordum.

Benim yüzümden saldırıya uğramıştı. Onun gözünde affedilebileceğimden emin değildim. Ne düşündüğünü bilmemek beni çıldırtıyordu.

Bir rock istasyonundan diğerine geçerken Judas Priest'te bıraktım ve "İyi misin Li?" diye sordum.

"Evet, teşekkür ederim," diye cevapladı başını çevirmeden. Ellerim direksiyonda sıkılaştı, dişlerimi sıktım,

gaza bastım ve elimden geldiğince çabuk çiftliğe vardık.

Otuz mil sonra High Ranch tabelasını gördüm ve toprak yola saptım. Lilah öne doğru baktı ve koltuğun ucuna doğru ilerledi, gözleri ahşap

ahır, çevredeki tarlalar ve kütük evin solundaki ahırlar.

Buraya bayıldım.

Kulübenin ışıkları yanıyordu ve kamyoneti eski püskü bir Chevy'nin yanında duracak şekilde çektim.

Lilah bana döndü. "Burası senin kamaran mı?"

Cevap vermek için ağzımı açtığımda ön kapı açıldı ve Elysia verandaya çıktı, sarı kıvrıkcık saçları bir örgü halinde sırtından aşağı iniyordu. Üzerinde her zamanki kot pantolonu ve ekose gömleği vardı. Kamyonetten atlayıp verandaya koştum ve beni görünce yüzünün aydınlanmasını izledim.

Bir kolumu omzuna dolayarak onu göğsüme çektim ve başını öptüm. "Nasılsın, Sia?"

Kollarını belime dolayarak, "Ben iyiyim. Bonnie dün gece bir tay doğurdu, o yüzden uyku azaldı."

Sia geri çekilerek konuşmaya başladı ama durdu ve omzumun üzerinden bir şeye bakarak kaşlarını çatı. "Erm... Ky?" Sia arkamı işaret etti ve soru soran bir kaş kaldırdı.

Döndüğümde Lilah'nın taksinin ışığında aydınlandığını gördüm, yüzü bomboştu ama gözleri kocaman, Sia ile beni izliyordu. Muhtemelen başka bir yabancı kadın getirdiğim için dehşete düşmüştü.

Elimi sallayarak Lilah'ya gelmesini işaret ettim ama yüzü düştü ve kıpırdamadı. Yüzündeki korkuyu görebiliyordum. İç çekerek, beni çok tuhaf bir şekilde izleyen Sia'ya döndüm ve kapıya yaslanmış olan Lilah'ya doğru yürüdüm.

"Lilah, bebeğim, dışarı gel. Seni tanıştırmak istediğim biri var."

"Bu senin karın mı?" Lilah bana endişeyle sordu. "Yoksa başka bir kadının mı?"

Buna neredeyse itiraz edecektim ama onun yerine kahkahayı bastım. "Hayır, tatlı yanaklar, o benim karım değil. Hadi şimdi," diye göz kırptım ona, "sarışın kıçını kamyonundan çıkar."

Elimi tutan Lilah gergin bir şekilde dışarı çıktı ve ben de onu, bakışları birleşmiş ellerimize yapışmış olan Sia'nın yanına sürüklemek zorunda kaldım.

Verandaya adım attığımızda ellerimi Lilah'nın omuzlarına koydum ve onun sertleştiğini hissettim. Eğilerek ağzımı kulağına dayadım ve "Lilah, küçük kız kardeşim Elysia ile tanış," dedim.

Lilah nefesini içine çekti ve "Abla mı?" dedi. Şaşkınlıkla bana baktı. "Bir kız kardeşin olduğundan hiç bahsetmemiştin."

"Çok fazla insan bilmiyor. Artık siz biliyorsunuz," diye cevap verdim.

Bir adım öne çıkan Elysia elini uzattı. "Tanıştığımıza memnun oldum, Lilah."

Lilah Sia'nın uzattığı ele baktı ve çekingen bir tavırla elini kaldırıp Sia'nın elinin içine koydu, belli ki ne yapacağını bilmiyordu.

Sia gülümseyerek hafifçe salladı ve bana şaşkın bir bakış atma riskini göze aldı.

Başımı salladım ve ona şu anda oraya gitmemesini söyledim.

"Ben de memnun oldum," dedi Lilah sessizce, elini geri çekip Sia yakmış gibi avucuna bakarak.

"Neden hepimiz içeri girmiyoruz?" Sia söyledi ve kapıya doğru yöneldi.

"Sen Sia'yla git. Ben çantaları alacağım," diye emrettim ve Lilah gergin bir şekilde Sia'ya katılarak kabine girdi.

Sia'ya Lilah'tan bahsetmemiştim, zaten ona nasıl söyleyeceğimi de bilmiyordum.

Çantaları aldım ve kapıdan içeri girdim, Lilah'nın açık ateşin yanında oturduğunu ve elleriyle oynadığını gördüm. İçeri girdiğimde rahatlamış bir şekilde gülümsedi. Onu görünce iç geçirdim. Yüzündeki morluklar gerçekten de belli olmaya başlamıştı.

Çantaları yere bırakarak Lilah'ya doğru yürüdüm ve yüzünü incelemek için çömelip parmağımı yanağında gezdirdim. "Nasılsın?"

Lilah elime sokularak, "Yorgunum ama iyiyim," dedi. O bunu yaparken benim lanet ciğerlerim daraldı.

Diğer elimi kaldırarak başparmağımı yanağında gezdirdim, iri mavileri benimkilere sabitlenmişti, dudakları dokunuşumla hafifçe aralandı.

Yanımdan bir öksürük sesi geldi ve Lilah geri sıçrayarak teması kesti. Sia yüzünde belirsiz bir ifadeyle bizi izliyordu. "Sıcak kakao ister misin Lilah?" diye sordu.

Lilah kaşlarını çattı ve bana baktı. "Bunun ne olduğunu bilmiyorum. Ky, deneyeyim mi?"

"Sen burada ateşin yanında kalsan ve ağabeyim de içecekleri hazırlamama yardım etse nasıl olur?" Sia hevesle önerdi.

Lilah başını salladı ve koltuğa yerleşti, bakışları doğrudan ateşe yöneldi.

Sia kolumdan tutup beni mutfağa çekti ve dönüp yüzüme baktı. "Neler oluyor Ky?" diye fısıldadı öfkeyle. "Çünkü aniden birkaç günlüğüne geleceğini öğrendim ve sen Pennsylvania'da bir at arabasına aitmiş gibi görünen, içmek için izin isteyen ve lanet olası kakaonun ne olduğunu bilmeyen bir hatunla ortaya çıktın!"

Kahverengi gözleri büyüdü ve eli ağzına gitti, yüzündeki kan çekiliyordu. "Olamaz, insan ticareti ya da benzeri bir şey yapmıyor, değil mi? Bu yüzden mi burada?"

İnledim. "Neden herkes bana bunu sorup duruyor!"

Parmaklarımı Sia'nın bileğine dolayarak elini ağzından çektim ve "Bu kulüp işi, Sia. Kuralları biliyorsun. Ama o insan ticareti yapan bir sürtük değil." Lilah'nın yakınımda olmadığından emin olmak için arkamı kontrol ettim ve eğilerek, "Onu yaklaşık iki ay önce bir seks tarikatının son günlerinden kurtardık ve dışarıdaki hayata alışmakta pek iyi değildi" dedim.

Sia'nın gözleri anormal derecede büyüdü. "Kahretsin! Ya yüzündeki morluklar?"

Tiff ve Jules'a duyduğum öfke dalgasına karşı koyarak, "Kulüpte saldırıya uğradı. Düzüştüğüm iki orospu kiskandı ve ona saldırdı. Ona beleş am muamelesi yaptılar."

"Öyle değil mi?" Sia beni dikkatle izleyerek sordu.

"Hayır, öyle değil," dedim, sesim bana bile ölümcül geliyordu. "Onu gördün, çok güzel, mükemmel, o sürtükler gibi değil. Yakınından bile geçmez."

"Yani senin erkek sürtük yöntemlerin sonunda seni kışından mı ısırıldı? Ve o zavallı kaltak bunun acısını çekmek zorunda mı kaldı?"

Öfke beni kıpkırmızı yaptı. "Sakin hatırlatma, Sia. O sürtükleri parçalamamak için her şeyimi verdim. Onu yatağa bağladılar ve ona dokundular, dövdüler. Hayatımda hiçbir kadına vurmadım ama bu gece neredeyse vuruyordum. Benim yüzümden saldırıya uğramasına dayanamıyorum."

"Peki ya sürtükler?"

"Şimdiye kadar ölmüşlerdir. Yanlış kaltağa bulaştılar."

Sia kulüp hayatının kurallarını bildiğinden yavaşça başını salladı, sonra ahşap tezgâha yaslandı. "Yapamam... Buna inanamıyorum."

Tezgâha karşı ona katılarak, "Evet, biliyorum. Oldukça zorlama, değil mi? Yani, lanet olası bir tarikat! Kaltağım kıskanç kulüp amcıkları tarafından saldırıya uğruyor!"

Sia cevap olarak bir kahkaha attı. "Evet, çılgınca ama inanılmaz olan bu değil ağabey."

Kaşlarımı çatarak "Ne?" diye sordum.

Dirseğiyle beni dürttü. "Yüce ve kudretli Kyler Willis'in yirmi yedi yaşında aşık olduğuna inanamıyorum!"

Her parçam dondu ve ağzım açık kaldı. "Siktir git, Sia," diye mırıldanmayı başardım. Ama kalbim göğsümde gümbür gümbür atıyor ve avuçlarım terliyordu.

Lanet olsun, ateşim falan mı çıktı?

Sia bana gülmeye başladı. Elimle başımı kontrol ettim. Kolumu aşağı çekti ve gözlerini devirdi. "Ky,"

"Sen hasta değilsin." dedi.

"Hayır mı? O zaman neden ölmek üzereymişim gibi hissediyorum?"

Sia yine güldü, bu beni gerçekten kızdırmaya başlamıştı ve "Çünkü sen asla yaşlı bir kadın istemedin. Babamız anneme karşı pek nazik değildi. O boku gördün ve asla bir kadın sahibi olmamaya yemin ettin... Sonra bana ne olduğunu gördün." Bunun üzerine Sia'nın sesi titredi.

Küçük kız kardeşimin yaşadıklarından dolayı kalbime bir acı saplandı.

"Si-"

Sia geçmişten bahsetmemi istemeyerek elini kaldırdı ve onun yerine, "Ama kader belli ki aynı fikirde değildi," diye ekledi. Sia önümde yürüdü ve elini sakallı yanağıma koydu. "Yıllarını hareket eden her şeyi becererek geçirdin ama bir kadına değer verdiğini hiç görmedim. Bir kadına az önce ona baktığın gibi baktığını hiç görmedim. Ve bu arada seni suçlamıyorum. Oradaki kız çok güzel, Ky, resmen göz kamaştırıcı."

"Biliyorum. İnanılmaz biri," dedim, gözlerim duvara dikilmişti, sanki Lilah'yı panellerin arasından görebiliyordum, ateşin yanındaki koltuğa kıvrılmıştı. "Ama Sia, o berbat durumda. Geçmiş, onu bundan nasıl kurtaracağımı bilmiyorum. İsa'yla evli sayılır ve benim gibi bir günahkârı istemeyecektir."

"Buraya seninle geldi, değil mi?"

"Evet, ama bunun konuyla ne alakası var?"

Sia başını kapı çerçevesine doğru eğdi, ben de bakışlarını takip ettim. "Orada oturan Amish elbiseli, saldırıya uğramaktan yara bere içinde kalmış, tokalaşmanın ne olduğunu bile bilmeyen, seninle taşradaki bir çiftliğe gelen, kolunu ona dolamana izin veren ve o odada oturmuş, varlığından bile haberi olmadığı bir içkiyle geri gelmeni bekleyen, ama sen ona içmesini söylediğin için içen o kız."

"Ne diyorsun sen?"

Sia buzdolabına doğru yürüdü, bir kutu yüzde iki süt çıkardı, bir tencereye döktü ve kaynamaya bıraktı. "Lilah'yı tanımasam da diyorum ki, ben bir kadınlm. En son böyle bir adama güvendiğimde ona deliler gibi aşkıttım."

"Evet şekerim, bak nasıl bitti," dedim kısaca, o sadist amcığı hatırlatan her şeyden nefret ederek.

"Ama o adam sen değilsin. Ona zarar vermeyeceksin."

Tartışmaya girdim ama Sia haklıydı. Lilah, Sia dışında umursadığım tek kaltaktı.

Bu bok çok şey anlatıyordu.

Sia yanıt vermeyişime gülümsedi ve içkileri doldurmaya başladı. Bana iki fincan uzatarak, "Ve onu benimle tanışması için buraya getirdin. Onu sevdiğini, ona güven duyduğunu böyle anlıyorum. Hâlâ ölmemi isteyen adamlar yüzünden kimse beni bilmiyor. Ama o incinmişti ve sen onu buraya getirmekte tereddüt etmedin. Bu bana ona karşı ne hissettiğın hakkında her şeyi anlatıyor, bunu hiç itiraf etmesen bile."

Sia aile odasına doğru yürüdü ve beni arkada bıraktı. Sia'nın Lilah'nın yanına oturup gülümseyerek konuşmaya başlamasını izledim. Lilah sinirden kızardı, karşılığında dudaklarında küçük minnettar gülümsemeler belirdi.

Solar pleksusa bir yumruk yemiş gibi hissederek nefesimi kaybettim.

Lanet olsun, Sia... sadece lanet olsun...

"Yatmaya hazır mısınız?" Lilah son beş dakika içinde dördüncü kez esneyince ona sordum. Sia bütün gece onunla atışıp durmuştu. Lilah karşılık olarak pek bir şey söylemedi ama ilk birkaç saatten sonra kız kardeşimin yanında kendini rahat hissettiğini biliyordum. Birbirlerinden çok farklı değillerdi, ikisi de gençti ve ikisinin de berbat geçmişleri vardı.

İkisi de sarışın, güzel ve erkekler tarafından becerilmişti.

Lilah gözlerini kırpıştırarak bana baktı ve başını salladı. Kız kardeşime dönerek, "Misafirperverliğin için teşekkür ederim, Elysia. Seninle tanışmak çok güzeldi."

Sia ayağa fırladı ve kollarını Lilah'nın boynuna doladı. Lilah kaskatı kesildi, panik içindeki mavi gözleri benimkileri aradı ama bir saniye sonra rahatladı ve Sia'ya beceriksizce sarıldı. "Ben de seninle tanıştığıma sevindim kızım. Yarın biraz daha takılırız."

Lilah yanıma geldi ve Sia'nın yanağına bir öpücük kondurmak için eğildim. Kulağına "Teşekkür ederim," diye fısıldadım ve bana anlamlı bir bakış atarak geri çekildi.

Lilah'nın elini tutarak onu merdivenlerden yukarı çıkardım ve ikinci yatak odasına götürdüm. Kapıyı kapattım ve Lilah'nın odayı seyretmesini izledim -ahşap duvarlar, tavanda kocaman bir tavan penceresi, parke döşeme ve yan tarafta büyük bir banyo. Ve ortada, her santimi Sia'nın en sevdiği kırmızı ekoseyle kaplı kocaman bir California king.

"Çok güzel," dedi Lilah ve gülümseyerek bana döndü. "Nerede kalıyorsun?"

Odanın içinde biraz daha yürüdüm, üstümdekileri çıkardım ve köşedeki kırmızı sandalyenin üzerine attım. "Buraya."

"Ne?" Lilah'nın nefesi kesildi.

Etrafımda döndüm. "Kulübedeki diğer tek oda, tatlı yanaklar."

"Bu ahlaksızlıktır."

"Lanet olası tahta zeminde uyumayacağım, o yüzden olacak." Lilah'nın ağzı açılıp kapandı ve gömleğimi başımın üzerinden kaldırıp sandalyeye ekledim. Temizlenmek için banyoya girdiğimde Lilah'nın gözleri göğsüme ve gövdeme odaklandı.

Dışarı çıktığımda Lilah yatağın kenarında oturmuş dudağını çiğniyordu. Önünde diz çöktüm ve elini tuttuğumda gözleri büyüdü.

"Lilah, yatağın bir tarafını ben alacağım. Sen diğerini al. İstemiyorsan sana dokunmayacağım. Tamam mı?"

Bir an durakladı, sonra isteksizce başını salladı.

Elimi yanağına koydum ve "O sürtüklerin yaptıklarını aklımdan çıkaramıyorum. O yataktaki görüntün, parmakları amının üzerinde. Bu beni senin için cehennem kadar sahiplenici yapıyor ve dürüst olmak gerekirse, bununla nasıl başa çıkacağımı bilmiyorum."

"Ky..." Lilah kısık bir sesle konuştu ve saçlarımı okşadı. "Beni yine kurtardın. Beni her zaman kurtarıyor gibisin." Derin bir nefes aldı ve "Eğer aynı yatağı paylaşmak zorundaysak, o zaman böyle olması gerekecek" dedi.

Yüzüme yayılan sırıtmaya engel olamadım. "Yanımda uyuma fikri seni bu kadar heyecanlandırdı mı, tatlı yanaklar? Çoğu orospu bu kesik vücuttan bir parça kapmak için can atardı!"

Dudaklarına utangaç bir gülümseme yayıldı ve itiraf etti, "Çok da korkunç bir şey değil sanırım... eğer mesafeni korursan. Yakınımda olduğunu bilmek beni güvende hissettirecek."

Gülerek ayağa kalktım. "Git yatmaya hazırlan, Lilah."

O banyodayken ben de derilerimi çıkarıp çıkarmama konusunda düşündüm. Aletim granit gibi sertleşmişken daha iyi olacağını düşündüm. Yanımda uyuyacağı için zaten gergindi ve benim on inçlik aletim bunu daha iyi hale getirmeyecekti.

Yatakta uzanmış, ellerimi başımın arkasına koymuş, tavana bakarken banyonun kapısının açıldığını duydum. Kapının yanında duran Lilah'ya baktım.

Sikey

im.

Ben.

Saçları kışına kadar inmişti. Üzerindeki çirkin gri elbiseyi atmış, eski moda kollu beyaz bir gecelik giymişti ama deri bir tanga, ince topuklu ayakkabılar ve göğüs uçlarında püsküller de giyebilirdi, o kadar güzel görünüyordu.

Ve ereksiyonumu söndürmek için hiçbir şey yapmıyordu.

Saçlarını kulağının arkasına sıkıştırarak banyoya geri döndü ve elinde küçük bir kase tutarak dışarı çıktı.

Ellerini. Yatağın benim tarafıma doğru yürümeye başladı. Ne kadar çarpıcı görüldüğünü görünce şaşkınlıktan nefes alamadım.

Lilah leğeni yere koydu ve dizlerinin üzerine oturdu. Ne yaptığını anlayamadan bacaklarımı yataktan aşağı salladım.

"Lilah?"

Başını kaldırdı ve "Ayaklarınızı yıkayabilir miyim?" diye sordu. Kaşlarımı çattım. "Ayaklarımı yıkamak mı istiyorsun?"

Başını sallarken mavi gözleri daha da büyüdü. "Evet."

Nedenini anlamasam da gerçekten istediğini görünce, "Al bakalım, tatlı yanaklar" dedim.

Lilah az önce ona dünyayı vermişim gibi başını eğdi, sol ayağımı kaldırdı ve ılık suya soktu. Lilah'ın uzun, platin sarısı saçları yere değiyordu; o kadar uzundu. Kalındı ve ellerimi içine sokmak için can atıyordum.

Ellerini suya daldıran Lilah suyu ayaklarımın üzerinde gezdirmeye başladı, derime masaj yapıyordu ve bu inanılmaz bir histi. Bunu yaparken ağzından kısık bir mırıltı geliyordu ve ben gözlerimi ayıramıyordum. Birkaç dakika sonra bir şarkının melodisini mırıldandığını fark ettim.

O mutluydu.

Az önceki o tanıdık sızı göğsümü sardı ve Sia'nın sözlerini hatırladım. Yüce ve kudretli Kyler Willis'in yirmi yedi yaşında aşık olduğuna inanamıyorum.

Lilah sağ ayağımı kabın içine aldı ve onu da yıkamaya başladı. Tüylerim diken diken oldu. Sekse bayılırdım, amcıklara bayılırdım. Onları yalamayı, sikmeyi, kollarım sıırılsıklam olana kadar parmaklamayı seviyordum ama Lilah'ın yerde mırıldanarak tepeden tırnağa örtünüp ayaklarımı yıkaması hayatımın en ateşli anı olarak kayıtlara geçmeliydi.

Sikişmek kolaydı. İki insan arasındaki bu yakınlık kalbinizi mahvediyordu, böylece önünüzdeki sürtükten başka bir şey göremiyordunuz, size ihtiyacınız olduğunu bile bilmediğiniz bir şey veriyordu.

Lilah ayaklarımı kaseden alıp banyodan getirdiği havlunun üzerine koydu ve sonra gerçekten anlamadığım bir Şey yaptı.

Saının uçlarından tutarak ayaklarımı kurulamaya başladı. Ayaklarımdaki suyu silmesini büyük bir dikkat ve Şaşkınlıkla izledim. Ayaklarım kuruduktan sonra Lilah dua eder gibi başını eğip ayaklarımı öpmeye başladığında kafam iyice karıştı.

Hareket edemiyordum. Nefes alamıyordum. Bana ne oluyordu böyle?

Ellerimi Lilah'nın saçlarında gezdirirken inledim. Her zaman olacağını bildiğim kadar yumuşaktı.

Lilah'nın başını kaldırdı ve ben onun morarmış yüzünün her bir parçasına baktım. Kahretsin, bu kaltak kesilebilir, kafası tıraş edilebilirdi ve yine de gördüğüm en iyi kadın olurdu. Tüm bu güzellikler dalga dalga ondan yayılıyordu.

Ellerimi saçlarından çekmeyi reddederek, "Bebeğim, neden ayaklarıma dolanıyorsun?" diye sordum.

Lilah kızarak arkasına uzandı ve içinde biraz yağ olan bir kavanoz çıkardı. Kapağını açtı ve vanilya kokusu beni çarptı. Cildine her zaman sürmesi gereken Şeydi bu. Parmaklarını yağa batırarak ayaklarıma sürmeye başladı.

Parmaklarımı saçlarında gezdirmeye başladığımda Lilah sessizce, "İsa bir keresinde yemek yemek için bir Ferisi'nin evine gitmişti," diye açıkladı. "Köyde günahkâr bir yaşam süren bir kadın İsa'nın orada olduğunu duyunca, bir kavanoz parfmle onun evine geldi. İsa'yı görünce o kadar etkilendi ki ağlamaya başladı. Gözyaşları İsa'nın ayaklarına döküldü ve kadın uzun saçlarıyla gözyaşlarını sildi. Günahkâr kadın daha sonra O'nun ayaklarını öptü ve tenini parfmle meshetti.

"Ferisi İsa'yı eleştirdi ve eğer gerçekten bir peygamber olsaydı, kadının günahkâr olduğunu bileceğini ve bu nedenle günahkâr elleriyle kendisine dokunmasına asla izin vermeyeceğini söyledi.

"İsa Ferisi'ye, biri çok, diğeri az olmak üzere iki adama borç para veren bir tefecinin öyküsünü anlattı. Her iki adam da parayı geri ödeyemedi. Tefeci her ikisini de bağışladı ve kendisine olan borçlarından kurtardı."

Lilah vanilyayı ayaklarıma sürmeyi bıraktı ve bana baktı. "Tefeciyi kim daha çok sevecek?"

Omuz silkerek, "Daha büyük borcu olan." diye cevap verdim. Lilah bana doğru çok güzel bir gülümseme gönderdi.

"Bu doğru. Bu nedenle İsa, günahkâr kadının kendisine karşı birçok günahı olduğunu, ancak bu günahları bağışlayarak onu daha çok seveceğini söyledi."

Lilah gülümsedi ve "Bu kutsal yazıya bayılıyorum" dedi. "Evet, neden?" Ellerim hâlâ saçlarında, sordum.

Lilah gözlerini kapadı ve derin bir nefes aldı, ancak tekrar açtı ve "Çünkü ben bir Lanetliyim. Ben günahkâr bir kadıyım, son derece günahkâr bir kadıyım ama bir gün günahlarım affedilecek."

Ellerim saçlarında hareketsiz kaldı ve çıldırmamak için kendimle konuşmak zorunda kaldım. "O zaman neden ayaklarımı yıkıyorsun bebeğim?"

Lilah dizlerinin üzerinde doğruldu ve yatağın yanındaki masanın üzerinde bir tarak görerek, "Uzun saçlarınızı tarayabilir miyim?" diye sordu.

Hay sikeyim. Bu kaltak beni öldürecekti. En yavaş, en acı verici ön sevişmeydi.

"Evet, bana ne istersen yap Li."

Tarağa uzandı ve titreyen elleriyle saçlarımda gezdirmeye başladı. İçgüdüsel olarak ellerimi onun minik beline koydum ve Lilah şok içinde sendeledi. Gözlerimiz buluştu ama ben bırakmıyordum. Lilah bunu hissetmiş gibiydi ve saçlarımı taramaya devam etti, elleri başımın üzerinde altın gibi duruyordu.

Tarağı aniden durdu ve "Bağışlanmanız için ayaklarınızı yıkadım" dedi.

Elimi kaldırarak onun elini tuttum ve tarağı saçımdan çekerek gözleriyle buluştum. "Ne için affedilmeye ihtiyacın var?"

"Çünkü bir baştan çıkarıcı olarak lanetim bu gece o kadınları bana çekti ve sen de onları öldürtmek zorunda kaldın. Ellerine kan bulaştı. Affetmen için yalvarıyorum."

Tarağı elinden alarak odanın diğer ucuna fırlattım ve onu yerden kaldırarak yatağa götürdüm ve kendimi onun üzerine attım.

"Ky!" diye panik içinde nefes aldı ve ellerim yüzüne dikildi.

"Şunu iyi anla bebeğim. Seni affetmeye layık değilim. Ben bir günahkarım ve bunu seviyorum. Bu benim hayatım. Hangmenler olarak ölümden kaçamayız. O amcıklar sana dokundukları için ölmeyi hak ettiler. O zamandan beri bunun sonucunu düşünmedim bile. Hasta ve kıskanç piçleri öldürmek benim için bu kadar önemsiz işte."

Lilah yutkundu ve yaklaşarak dedim ki, "Ama sen. Senin için, eğer bir tehdit oluşturuyorlarsa dünyadaki her pisliği öldürürüm. O sürtükler sana dokundukları için öldüler, Li. Seni korumak zorundayım. Seni güvende tutmalıyım."

Titrek bir el yanağıma değdi ve Lilah, "Senin yanında kendimi güvende hissediyorum," dedi.

Lilah'ya baktım, saçları lanet bir hale gibi yastığın üzerinde onu sarıyordu. "Bebeğim," diye mırıldandım, "şu anda lanet bir melek gibi görünüyorsun. Şeytani, günahkâr bir kadına dair hiçbir kanıt göremiyorum."

Lilah'nın eli düştü. "İşte kılık değiştirme bu. Ne de olsa şeytan güzeldir."

"O zaman şeytanı istiyorum, Li... Seni istiyorum."

Aramızda sessizlik uzadı ve Lilah'nın gözleri daldı. Ama başını tekrar kaldırdığında, oradaki açlığı görebiliyordum. Bir parmak aniden göğüs kafesimden aşağı indi ve dudaklarımdan bir tıslama kaçtı.

Siktir!

Lilah dudaklarını diliyle ıslatıp bakışlarını dudaklarıma indirmeden önce uzun süre bana baktı. Aletim sertleşti ve gözleri benimkilere dikildi, yanakları kıpkırmızı oldu.

Lilah kollarımın arasında kıpırdandı ve eli enseme kavramak için uzanarak eğildi. "Seni... şimdi öpmek istiyorum."

Kaşlarım şaşkınlıkla kalktı ve Lilah elini daha da sıktı. "Ben... ben daha önce hiç öpülmedim, küçük bir çocukken zorla öpüldüğümünden beri öpülmedim. Ve evimde... Kardeş Noah tarafından Tanrı'nın Paylaşımı'na götürüldüğümde, ağızlar buluşmadı. Nuh Kardeş onun ruhunu çalacağımdan endişeleniyordu çünkü ruhum karanlık ve kirliydi."

Ellerim yumruk oldu ve bu boktan ifade karşısında kendimi kaybetmemek için kendimi zor tuttum. Kaltağım yirmi dört yaşındaydı ve inandığı saçma sapan, uydurma bir bahane yüzünden hiç öpüşmemiştii. Eğer o sakallı herifi bulup tekrar öldürebilseydim, yapardım... defalarca.

"Styx ve Mae'nin bunu sık sık yaptığını gözlemledim." Başını kaldırıp tekrar bana bakarken kirpikleri dalgalandı. "Güzel... samimi... görünüyor."

Yüzündeki bir tutam saçı okşayarak elimi başının yan tarafına bıraktım ve onu kendime çektim, nefesi sertleşiyor, göğsü inliyordu. "Ky..." dedi panikle.

"Konuşmak yok bebeğim," diye fısıldadım dudaklarım onunkilere yaklaşırken. "Şimdi seni öpeceğim ve bunun ne kadar iyi hissettirdiğini sana göstereceğim. Tamam mı?"

Dudaklarım dudaklarına değdiğinde Lilah'nın keskin nefes alışını yakaladım. Dolgun dudakları ilk başta sıkı ve hareketsizdi ama dilimin ucunu dikiş boyunca gezdirdiğimde boğazından bir inilti koptu ve eli saçlarımı kavradı. Lilah içgüdüsel olarak ağzını açtığında, öpücüğüm daha da sertleşti ve dilim onunkiyle oynadı, ihtiyacımız daha da çaresizleşti. Tadı vanilyaya batırılmış bal kadar tatlıydı.

Kahretsin, kokusu ve tadı beni çıldırtıyordu.

Sikim zonklarken ve Lilah'nın gözleri yavaşça açılırken bir nefesle ayrıldım. Ne söyleyeceğini beklerken donup kaldım, sonra dili alt dudağında gezinirken

benimkine baktı ve fısıldadı, "Bilmiyordum... O..."

Lilah'a gülümsedim, sözcükleri bir türlü toparlayamıyordu ve yüzü birden gerginleşti. "Ne oldu bebeğim?"

"Beğendin mi? Doğru yaptım mı?"

Öne eğilerek alnımı alnına bastırdım. "O mükemmel dolgun dudaklarınla denesen bile beceremezsin."

Dudaklarımı yanağında gezdirdim ve Lilah ellerini saçlarıma dolayarak beni tekrar ağzına doğru çekti. Bu sefer kendinden daha emindi, dudakları dudaklarıma doğru bastırıyordu.

Göğüsleri göğsüme sürtünüyordu.

Ama sonra dili tekrar ağzıma girip benimkiyle buluştu ve ben de geri çektim. "Lilah," diye geveledim gergin bir çeneyle. "Eğer sevişmeyeceksek, durmanı istiyorum bebeğim."

Lilah ellerini saçlarımdan ateş almış gibi çekti ve kendimi dizginlemeye çalışarak başımı göğsüne yasladım. Vanilya kokusu hiç yardımcı olmuyordu.

"Özür dilerim, Ky. I-"

Lilah'nın yanına kayarak, "Sakin buna cüret etme, kadın. Sakin özür dileme. Bu inanılmazdı."

Lilah'nın sert bedenine uzanarak yatağın yanındaki lambayı kapattım ve tekrar yanıma döndüm. Elimi Lilah'nın beline doladım ve onu göğsüme doğru çektim.

"Ky! Ne-"

"Henüz beni becermek istemiyor olabilirsin bebeğim, ama sana dokunmama, ağzını ağzıma değdirmeme izin verdin ve şimdi sana dokunmaktan, seni öpmekten asla vazgeçmeyeceğim. Tamam mı?"

"Tamam," dedi Lilah, yenik bir iç çekiş numarası yaparak. Uzun saçlarına gülümsedim, burnumu uzun tellere soktum ve açıkta kalan boynunu öperken elimi beline doladım.

Lilah'nın eli benimkinin üzerine uzandı ve vücudunun gevşediğini hissettim.

Gözlerimi kapattım, hayatımda hiç olmadığı kadar rahattım, bir başka vanilya rüzgârı burun deliklerimi doldurdu. "Her zaman vanilya kokuyorsun."

"Bu seni memnun ediyor mu?" diye sordu endişeyle.

"Bayıldım buna." Lilah'nın parmağı elimin arkasında desenler çizmeye başladı. "Neden hep vanilya kokuyorsun?"

Lilah'nın eli durdu ve yanlış soruyu sorduğumu anladım. "Biz... her zaman saçsız olmalıydık ve vanilya yağıyla yağlanmalıydık. Lanetli olanlar saf olmalıydı. Yaşlılar tarafından kabul edilmek için mümkün olduğunca temiz olmalıydık. Bu bir rutin, vazgeçemediğim bir alışkanlık. Her zaman mümkün olduğunca saf olmak için çabalıyorum."

Evet. Keşke hiç sormasaydım.

Lilah'yı göğsüme doğru çekerek saçlarına b i r öpücük daha kondurdum ve "Uyu bebeğim," dedim.

"Teşekkür ederim Ky... her şey için..." diyene kadar odayı sessizlik kapladı.

Sikeyim.

Lilah

Yükselen güneş odanın karanlığını yardı ve yönümü bulmak için birkaç kez gözlerimi kırpmam gerekti. Ahşap duvarlar, ekose çarşaf... belime sarılmış güçlü bir kol.

Ky'nin çiftliği.

Ky'nin beni kollarına almasıyla kalbimin kabardığını hissederek dikkatlice döndüm ve uyuyan yüzünü inceledim.

Çok güzeldi.

Bu adamla ilgili olarak her şey benim için çok değişmişti. Duygularım o kadar güçlüydü ki neredeyse dayanamıyordum. O benim dünyamın merkezi haline geliyordu.

Hayatımı tamamen değiştiriyordu.

Hayatımda ilk kez, Ky ile birlikteyken kendimi Delilah, Havva'nın Lanetli kız kardeşi gibi değil, sadece Lilah gibi hissediyordum... sonunda bir erkek tarafından öpülmüş sıradan bir kız.

Odanın gecenin koyu mavisinden şafağın turuncu ışıltısına dönüştüğünü görünce, kolunun altından kaydım, hafifçe ayrılmış dudığına yumuşak bir öpücük kondurdum, midemde keleklerin uçuştığını hissettim ve kapıdan çıkıp merdivenlerden aşağı indim ve kulübenin etrafı çevrili verandasına çıktım. Ahşap bir sallanan sandalyeye oturdum ve keyifli ortam karşısında iç çektim.

Sabah havası serindi, ağaçlarda kuşlar ötüyordu ve güneş doğudan yükseliyordu. Burası çok güzeldi. Burada saatlerce oturup Tanrı'nın yarattıklarının en iyi şekilde sergilenmesini izleyebilirdim.

"Günaydın, Lilah!" Elysia'nın sesi tarladan geliyordu ve onu ahırdan bana doğru yürürken gördüm, bacaklarında kot pantolon ve üstünde ekose bir gömlek vardı. Giyinmediğim için utanarak sandalyemden sıçradım. Henüz kimsenin kalkmasını beklemiyordum ve bu kadar dağınık görüldüğüm için utanmışım.

Elysia verandaya atladı ve elindeki bir demet ipi düşürdü. "Lanet olsun kızım, otur." Elysia eliyle işaret etti ve ben de onun dediğini yaparak sallanan sandalyeye oturdum.

Elysia yanıma oturdu. "Sizi daha sonra görmeyi beklemiyordum."

"Her zaman şafak vakti kalkarım. Hayatım boyunca böyle yaptım ve bu henüz vazgeçemediğim bir alışkanlık. Ayrıca, güneşin doğuşunu izlemeyi ve kuşları dinlemeyi seviyorum. Bu beni her zaman daha iyi hissettirir."

Elysia gülümsedi. "Ben de aynıyım kızım. Ama birkaç gün önce bir tayım doğdu, bu yüzden gecenin her saatinde kalkıyorum."

Elysia'yı izledim ve Ky'nin neden daha önce bir kız kardeşi olduğundan bahsetmediğini merak ettim. Benim yaşlarımda olmalıydı, yirmi dört, belki de daha küçüktü ve burada yalnız mı yaşıyordu? Elysia beni bakarken yakaladı ve ben de utançla başımı eğdim.

"Beni neden sır olarak sakladığını merak ediyorsun," dedi Elysia.

Başımı sallayarak, "Ben... Ben-" dedim.

Elysia elini salladı. "Sorun değil Lilah. Ben de senin için aynı şeyi merak ediyordum."

Elysia içini çekti ve benim gibi güneşin doğuşuna odaklandı. "Yıllar önce, on yedi yaşımdayken başıma gelen bir şey beni tehlikeye attı. O zamandan beri burada yaşıyorum."

"Bunu duyduğuma üzıldüm," dedim içtenlikle. Güzel yüzündeki ifadeden, her ne olursa hala aklında olduğunu anlayabiliyordum.

"Teşekkür ederim," diye cevap verdi Elysia sessizce.

"Neden yerleşkeye gitmiyorsun?" diye sordum.

Elysia bana doğru baktı ve "Ky ve benim farklı yetiştirilme tarzlarımız vardı. Ben o hayattan biraz ayrım. Styx dışında kimse beni tanımıyor."

"Anlat bana. Lütfen..." Ky'nin geçmişini öğrenmek için yanıp tutuşarak sordum ve Sia şafağa doğru baktı.

"Annemiz bana hamile olduğunu öğrendiğinde babamızdan ayrılmış. Diğer kardeşlerin hiçbiri bilmiyordu. Aldatılmaktan, babamızın sonu gelmeyen kulüp fahişeleriyle olan sadakatsizliğinden bıkmış ve bir gün kalkıp gitmiş. Ama babam onun gittiğini öğrendi ve oğlunu almasına izin vermedi. Ky'nin kulüp çevresinde yetiştirilmesi gerektiğini söyledi. Ky'nin bir celladın hayatını yemesi, uyuması ve soluması gerektiğini söyledi.

"Annem bizi şehir dışına, buradan çok uzak olmayan bir yere taşıdı ve dokuz ay sonra beni doğurdu. Babam annemin beni kulüpten uzakta tutmasına izin verdi. Görünüşe göre Hangmenler her zaman birileriyle savaş halindeydi ve o da bizi güvende tutmak istiyordu. Bu da varlığımızdan kimseye bahsetmemek anlamına geliyordu. Ky elbette biliyordu ve babamız koşuya çıktığında yanımıza geliyordu ama zaman geçtikçe ağabeyimi daha az görmeye başladım. Kulübe gittikçe daha derinden bağlanıyordu. Hep aynı şeyler."

Elysia başını eğdi ve ben nefesimi tuttum, bundan sonra söyleyeceklerinin duyması zor olacağını biliyordum. "Her neyse, annem oğlunu görememekten bıktı ve bir gün

O gün, ben daha küçük bir çocukken, babamla yüzleşebilmek için beni bir arkadaşına bıraktı. Ancak babamın eski bir hapisane düşmanı ve çete rakibi dışarıda bekliyordu ve annem kapıya geldiğinde bir el ateş etti. Kurşun anneme isabet etti ve annem hemen öldü.

"O adam bir Diablo'ydu, bir motorcu rakibiydi ve yıllar sonra iki kulüp savaş halindeymiş gibi görünüyordu. Kulüpten uzakta, şehrin öbür ucundaki bir teyzemin yanında büyüdüm ve Ky beni tekrar ziyarete gelerek hep hayalini kurduğum ağabeyim oldu."

Elysia öne doğru oturdu ve parmaklarını şakaklarına bastırdı. "Bir süre önce başıma kötü bir şey geldi. Bir adamla ilişkim vardı ve... Üzgünüm ama bu konuda konuşamam."

"Lütfen özür dileme," diye cevap verdim. "Bunun nasıl bir his olduğunu biliyorum."

Elysia bana minnettar bir gülümseme attı ve "Her neyse, Ky ve Styx Hangmen'lerden hiçbirini işe karıştırmadan beni geri getirmeye yardım etti. Ama kötü bir durumdaydım ve bazı tehlikeli insanlar hâlâ beni arıyordu... hâlâ arıyorlar."

Gözlerim büyüdü ve derin bir nefes aldım. Elysia fark etti ve çiftliği işaret etti. "Ky bana kimsenin beni bulamayacağı bu çiftliği aldı ve o zamandan beri buradayım."

"Peki ya baban?" diye sordum.

Elysia omuz silkti. "O ve eski başkan, Styx'in babası, geçen yıl bir başka Diablo savaşında öldürüldü. Bir bakıma onların ölümü, Diablo başkanı ve başkan yardımcısının ölümüyle birlikte, kulüplerin yeni görevlileri arasında bir ateşkes sağladı." Elysia sandalyesinde arkasına yaslandı ve sallanmaya başladı. "Artık sadece Ky ve ben varız. Kulüp onun; burası benim, at yetiştiriyorum ve çiftliğimi tek başıma işletiyorum."

Koltuğumda sallanırken Elysia'nın bana söyledikleriyle sarsıldım.

Zavallı Ky ve zavallı Elysia, bu kadar kayıpla başa çıkmaya çalışıyorlar.

"Babam, Ky'nin babası, iyi bir adam değildi Lilah," dedi Elysia aniden, kulübenin içine bir bakış atarak, Ky'nin yakınlarda olmadığını kontrol ettiğini sanıyordum.

Ortalık sakinleşince ekledi: "Ky'yi kanunsuz bir hayat içinde yetiştirdi ve kafasını aptalca 'ideallerle' doldurdu. Bunlardan en büyüğü de kadınların sikilecek deliklerden başka bir şey olmadıklarıydı."

Bu kabalık karşısında nefesim kesildi ve Elysia da onaylayarak yüzünü buruşturdu. "Berbat, değil mi? Ama o Büyük Baba Willis'ti. Karılar güzelce yalanmalı ve sertçe sikilmeli, asla tapılmamalı ve bunu söylemekten korkuyorum ama Ky tam olarak böyle bir hayat yaşadı. Hâlâ o hayatı yaşadığını sanıyordum..." Elysia eğilip elime dokundu, gözlerim onunkilere bakıyordu. "Ta ki dün seni buraya getirene ve senden ne kadar etkilendiğini görene kadar."

Elysia'nın söyledikleri karşısında midem altüst oldu.

"Sen onun için farklısın ve bu beni çok mutlu ediyor."

"Öyle mi?"

"Evet tatlım, öyleyim. Ky'nin 'hayatı dolu dolu yaşa' gibi bir tavrı var ama her zaman böyle kalmayacağını biliyordum. Haydut hayatında, yanında iyi bir kadın olmadan, bikkın, acı ve sonunda sefil ya da ölü olursun. Kardeşim için bunu asla istemedim. Ama bir yuva kuramayacağından endişeleniyordum." Elysia elimi serbest bıraktı ve yeniden sallanmaya başladı. "Bu sabah uyandığımda onun iyi olup olmadığını merak etmediğim ilk sabahtı." Bana bir gülümseme fırlattı. "Çünkü artık sana sahip olduğunu biliyorum."

Vücutuma bir sıcaklık yayıldı ve yüzümün kızardığını hissettim. "Peki sende kim var?" Çekinerek sordum.

Elysia gülümsemesini kaybetti. "Henüz kimse yok ve belki bir süre daha kimse olmayacak ama bir gün beni seven, koruyan bir erkeğe sahip olmayı umuyorum. Beni güvende hissettirecek." Elysia bu sözcüklerin her birini, sevmek, korumak ve güvende olmak sözcüklerini söylerken aklına hemen Ky geldi.

Onu Ky ile bulmuştum. Elysia'nın ideal olarak gördüğü şeyi deneyimlemiştim.

"O zamana kadar çiftliğim, iyi bir vibratörüm ve bir sürü pilim var," diye şaka yaptı. Gülümsedim ama neden bahsettiği hakkında hiçbir fikrim yoktu. Yine de yumuşak gözlerinde kendi aşkına duyduğu özlemi gördüm.

Ayak sesleri aniden kulübenin zeminine çarptı ve saniyeler içinde Ky kapıdan içeri daldı, gömleksizdi ve üzerinde sadece deri kıyafetleri vardı.

Verandayı ararken yüzü gergindi, sonra beni görünce gözleri gevşedi. "Bebeğim, işte buradasın." Rahat bir nefes aldı. Dudaklarından dökülen bu sevgiyi duymak bile kendimi çok canlı hissetmeme neden oldu ve kalbim hızla çarpmaya başladı.

"Güneşin doğuşunu izlemeye ve kuşların ötüşünü dinlemeye geldim," dedim ve başını sallayarak sırtıttı, doğruca bana doğru yürüdü, beni kollarının arasına aldı, dudaklarıma sahiplenici bir öpücük kondurdu ve beni kucağına oturttu. Bu cüretkâr jest karşısında şok içinde kaskatı kesildim ama Ky bunu hissetmedi ya da düpedüz görmezden geldi.

Elleri hemen saçlarıma gitti ve dudaklarını boynumun kenarına bastırdı. Dokunuşunun içimde uyandırdığı açık hisler karşısında kalçalarımı sıkmak zorunda kaldım. Ky tepkimi hissetmiş olmalıydı, çünkü burun delikleri ihtiyaçla alevlendi ve gözlerimiz buluştu, aramızdaki aynı manyetik çekim belirgindi.

Bir öksürük sesi duyuldu ve ikimiz de Elysia ile göz göze geldik. "Böyle bir sahne görmek güzel ağabey, ama unutma ben senin kız kardeşinim ve çok fazla diye bir şey var!"

Ky alaycı bir şekilde selam verdi ve başım göğsüne düştü. Ky'nin yaşadığı hayatı hatırlamadan edemiyordum; annesini kaybetmiş, bir kadına karşı sevgi dolu olmanın yanlış olduğuna inandırılarak yetiştirilmişti. Çocukluğu elinden alınmış, hayatı şiddet ve savaşla dolmuştu. Bu açılardan o kadar da farklı olmadığımızı fark ettim. Bu sabah kendimi ona daha da yakın hissettim, hayatının bazı yönlerini keşfettim, beni kollarına aldı ve asla bırakmadı.

Bilinçli bir düşünce olmadan uzandım ve elini elime aldım. Bu jestim karşısında Ky'nin yaşadığı şoku hissedebiliyordum ama o sadece parmaklarını benimkilere doladı.

Buna alışabilirim diye düşündüm. Buna çok alışabilirim.

Zamanın kısıtlı olduğu hissi beni tedirgin etti ve Davut Peygamber'in öğretileri içime işlemeye çalıştı. Ama o gün inancıma sımsıkı bağlı olan yanıma boyun eğmeyi reddettim.

Sadece hayatımda ilk kez kucaklanmak ve el üstünde tutulmak istedim.

"Peki önümüzdeki birkaç gün ne yapmak istiyorsun?" Elysia sordu.

Ky omuz silkti ve bana doğru baktı.

"Sadece ol," dedim. "Sadece ol."

Ky bana gülümseyip göz kırptı ve ben de kendimi tutamayıp gülümsedim. Ona karşı hissettiklerime inanamıyordum. Sıcaklık. Vücudumda aşırı bir sıcaklık hissi vardı.

Sia yanımda uzun bir iç çekti ve oturduğu yerden kalktı. "Dün gece ahırda gözüme uyku girmedi, o yüzden birkaç saatliğine yatacağım." Sia evin içine yöneldi ama Ky'nin omzuna bir el koydu. "Lilah'yı tayı görmesi için ahıra götür. Çok sevimli."

Ky, Sia'nın elini okşadı ve kız kardeşi eve girerek kapıyı arkasından kapattı.

"Senden hoşlanıyor," dedi Ky ve beni daha da sıkı tuttu.

"Ondan hoşlandım," dedim ve ayağa kalktım. Gömleksiz Ky'ye dönerek, kaslı ve baştan çıkarıcı gövdesi karşısında kızaran yüzümü gizlemek için başımı eğdim ve elimi uzattım. "Bana atı gösterir misin?"

Ky ayağa kalktı ve ellerini benimkilerin arasından geçirerek beni verandadan çıkardı. Tam son basamağa geldiğimde Ky arkasını döndü ve ağzını benimkine bastırdı.

Beni gafil avladığında ağzına karşı inledim ve çok erken ayrıldığında nefesim kesildi. Ky'nin başı eğildi

mavi gözlerini dudaklarıma dikti ve başparmağını ağzımın üzerinde gezdirdi. "Mükemmel lanet dudaklar."

Beni geri çekerek büyük kırmızı bir ahıra gittik ve içeri girdikten sonra Ky beni bir ahıra götürdü. Kapının üzerinden uzandığımda, annesinin yanında duran yeni tayı görünce elim ağzıma gitti ve gözlerim yaşlarla doldu.

"O çok güzel," diye fısıldadım, elimi uzatıp parmaklarımı yumuşak kahverengi ve beyaz kürkünün üzerinde gezdirdim.

Ky hiçbir şey söylemedi, sadece kollarını arkadan belime doladı, çenesini omzuma dayadı. Burada, bu çiftlikte, bu ahırda olmak, çünkü saldırıyı neredeyse sadece kötü bir rüya gibi gösteriyordu.

"İyi misin, bebeğim?" Ky sıcak nefesini yüzümde gezdirerek sordu.

"Evet," diye cevap verdim ve tay annesinden beslenmeye başladığında gülümsedim. Bu hareket bana az önce Sia ile yaptığım konuşmayı düşündürdü ve ellerimi onunkilerin üzerine koydum.

"Sia bu sabah bana annenle babandan bahsetti," dedim sessizce, Ky'nin arkamda gerildiğini hissederek.

"Öyle mi?" diye mırıldandı ve sesindeki acıyı fark ettim.

"İkisini de böyle vahşi bir şekilde kaybettiğiniz için üzgünüm.

Sia ile nasıl ayrılmak zorunda kaldığınızı anlattım," dedim ona içtenlikle.

"Bebeğim..." diye fısıldadı, alnı çenesinin yerine omzuma yerleşmişti. Kollarına sıkıca tutundum ve gerçekten bir şeyler söylemek istedim.

Sırtımı ahırın kapısına dayayarak Ky'ye döndüğümde, Ky'nin hüznü gözleri benimkilerle buluştu. "Sen iyi bir adamsın, Ky. Çok iyi bir adam. Annen seninle, Sia'ya gösterdiğin ilgiyle gurur duyardı."

Ky gözlerini kaçırdı ama sonra esprisiz bir kahkaha attı. "Tıpkı babam Li gibiyim. Ona ne kadar benzediğimi görseydi annem mezarında ters dönerdi."

"Hayır-" Elimini yanağına koyarak tartışmaya kalkıştım ama Ky sözümü kesti.

"Ben bir fahişeyim, Li. Etrafta sevişirim. O kadar çok kadınla yattım ki, siktiğim bir sürtük karşımda dursa yüzünü bile tanıyamam. Ben kanunsuz bir MC'nin başkan yardımcısıyım ve acımasız bir piçim, tıpkı babam gibi. Ve hiç kimseye iyi davranmadım. Hay sikeyim! Ben babamım!"

Bu sözler dudaklarından dökülürken kalbim kırıldı. Bu sert ve çapkın adamın savunmasız görüldüğünü ilk kez görüyordum. Ky Willis birdenbire hareketlerinde biraz daha şeffaflaştı. Ve nihayet neden öyle davrandığını anlayabiliyordum... O da kaybolmuştu. Koşulların bir başka kırık çocuğu.

"Ama bana karşı öyle değilsin," diye güvence verdim ve Ky kaşlarını indirerek sustu.

"Ne?"

Derin bir nefes alarak tekrarladım: "Bana karşı öyle değilsin. Sen şefkatlisin. Sevgi dolusun. Sen benim öğretmenim, koruyucumsun. Beni güvende tutuyorsun. Ky, sen benim güvenliğimsin."

Ky'nin ağzı açıldı ama sonra hızla tekrar kapandı. Gözlerini gözlerime dikti, dikti ve hafif gözlerinde bir duygu fırtınasının parladığını görebiliyordum. Ve sonra Ky göğsünü benimkiyle aynı hizaya getirdi, elleri boynumun yanlarını tutuyordu.

Yüzümde ne için olduğunu bilmediğim bir şey aradı. Gözleri kapandı ve alnı benimkine düştü. "Siktir, bebeğim... Seninle olmaz..." ağzını benimkiyle birleştirmeden önce söylediği tek şey buydu, şefkatli öpücüğü bana herhangi bir kelimenin anlatabileceğinden daha fazlasını anlatıyordu... bana tapıyordu.

Ben de ona tapıyordum.

Sonraki iki gün hayatımın en mutlu günleriydi.

"Seninle tanışmak çok güzeldi," dedim Sia bana sarılıp vedalaşırken. Yeni arkadaşımdan ayrıldığım için üzgün hissediyordum.

"Yakında beni göreceksin Lilah," dedi Sia bilmiş bir gülümsemeyle. "Buna güvenebilirsin."

Sia Ky'ye döndü ve Ky onu sıkıca kavrayarak yerden kaldırdı. Ağzı Ky'nin kulağına gitti ve şöyle dediğini duydum: "Onu buldun, Ky. Senin için doğru kişiyi buldun. Onu koru ve bunu mahvetme. Unutma, sen bizim babamız değilsin."

Ky onu yanağından öptü ve kamyonete bindik, toprak yola girdik ve çiftliğin huzurunu geride bıraktık.

Yerleşkeye, Tiff ve Jules'un bana saldırdığı yere, odamın bir hapisane gibi hissettirdiği yere ve bana her gün Lanetli kadın olduğumu hatırlatan günahkârlarla dolu bir yere ulaşmamız uzun sürmedi.

On Üçüncü Bölüm

Ky

"Senin kadın nasıl?"

Hush ve Cowboy bankta yanıma oturdular ve ben de altılı paketimden birer bira uzattım.

Omuz silktim ve diğer kardeşlerin içip fahişelerle sevişmelerine baktım. Eskiden ben de öyleydim. Ama bugünlerde aklım ve sikim sadece bir orospuya yetiyor gibiydi.

"Morarmış, korkudan ödü patlıyor. Bir daha odasından çıkmayacak... En başa döndük. Evet, dehşete düşmüş durumda."

Hush içini çekti ve Kovboy sırtıma bir tokat attı. "O iyi bir kaltak, Ky. O kadın için çok zamanım var."

Dikkatimi Cowboy'a verdim ve hırladım, kıskançlık kontrolümü kaybetmeme neden olurken üst dudağım kıvrıldı. Cowboy sırttı ve elini sırtımdan çekti. "Merak etme kardeşim. Kız arkadaşın için bir tehdit oluşturmayacağım."

Kardeşıme kaşlarımı çatarak baktım ve onu kıvrandırdım.

"Ky?" Hush söyledi ama ben elimi kaldırarak reddettim. Arkadaşının savunmasını duymak istemiyordum.

"Sakin ol Hush, erkek arkadaşına zarar vermeyeceğim," dedim biramdan bir yudum daha alarak.

Hush yumruğunu sıktı ve koluma sert bir yumruk indirdi. Ben sırttım, o da başını salladı. "Siktir git, göt herif," diye tükürdü. "Kaltağının az önce arka kapıdan cehennemin kapısından girer gibi girdiğini bilmek istersin diye düşündüm."

Başımı hızla çıkış yönüne çevirdiğimde, Lilah'nın arka kapıda gergin bir şekilde durduğunu görünce kalbim göğsümden fırladı. Uzun sarı saçları dökülmüş, ayaklarının üzerinde sallanırken morarmış yanağını ve yarılmış dudağını gizliyordu.

Cehenneme kadar yolu var. Herkesin içinde başörtüsünü çıkarmıştı. Bu büyük bir şey mi demekti? Bir tür hacı atılımı mıydı? Bilmiyordum.

Banktan atlayarak kız arkadaşıma ulaşmak için kardeşlerin arasından geçtim ve önüme çıkan herkesi yere fırlattım. Arkasından geçerken çıkardığım gürültüyü duyan Viking döndü ve ben de tam göğsüne çarptım. Barikatına dişlerimi gıcırdatarak önce sağa, sonra sola hareket ettim ve her seferinde adımlarımı gölgeledi.

"Dans mı ediyoruz?" diye sordu kaşlarını çatarak.

"Çekil!" Kaltağımı izlemek için başımı omzunun üzerinden çevirerek bağırdım.

Vike'in şişmiş göğsü göğsüme bastırdı ve beni sırttan çirkin yüzüne bakmaya zorladı. Dudaklarıma özensiz bir öpücük kondurdu, geri çekildi ve şöyle dedi: "Siktir et güzel çocuk. Beni buraya baloya getirdin, fırfırlı bir elbise aldım ve kamyonunun arkasında senin dar kışını söndürmeden önce dans etmek istiyorum!"

Vike kocaman kollarını bana doladı, beni yerden kaldırdı ve kendi etrafımda döndürdü. Etrafımızda kahkahalar ve alaylar koptu ama am torbası yüzünden çişim kaynıyordu. Tam hedef alarak başımı geriye çektim ve tam burnuna vurdum, kemik çatırtılarını duyduğumda kendimi iyi hissettim.

"Ky, ne oluyor lan?" Viking beni asfalta bırakırken bağırdı. Burnunu tutarak eğilirken homurdanmasını duymazdan geldim ve Lilah'ya yaklaştım, Vike'in "Bakire amımı alamazsın artık!" diye bağırdığını duydum.

Nefes al. Bir, iki, üç, dört.

Lilah'nın gözleri her yere dalıyor, elleri arkasından kapı koluna uzanıyordu. Yine kaçacaktı.

Kimse onun burada olduğunu fark etmemişti, bahçede kanlar içinde yatan Vike'a gülmekle meşguldüler.

Sadece birkaç metre uzaktayken Lilah'nın korkmuş bakışları benimkilerle buluştu ve yüz ifadesindeki rahatlama beni neredeyse şaşkına çevirdi.

Yakınımda durarak uzun saçlarını yüzünden çektim ve yanağını avuçladım. "Bebeğim, iyi misin? Buraya beni görmeye mi geldin?"

Başını salladı ve eğdi. Elim hâlâ çenesindeyken onu tekrar kaldırdım. "Yapma. Benden saklanma. Bana o tatlı, güzel mavileri göster."

Gözleri yaşlarla doldu ve alt dudağı titredi. "Ben... Ben çok utandım. Yüzüm... Odadan hiç çıkmamalıyım... Ben-"

Saçmalamasını durdurmak için eğilerek dudaklarımı güzel yanağına bastırdım ve hızlı bir nefes alışını duydum. Sonra alnına doğru ilerledim ve tatlı vanilyalı teninin tadına baktım. Dudaklarımı yüzünden aşağıya doğru sürükledim, dokunuşumun altında titrediğini hissettim, dilimi dudaklarının zarar görmemiş tarafında gezdirdim, onu içime çekemeyecek kadar uzun bir süre orada kaldım. Aletim kanla dolduğunda bir iniltiye karşı koydum. Kendimi onu kapıya doğru iterken bulduğumda Lilah sessiz bir inilti çıkardı. Elleri belimi kavradı.

"Lilah," diye mırıldandım ağzına karşı, dolgun dudaklarına uzun, tembel bir öpücük kondurduktan sonra çenesinden aşağıya inerek boynuna ulaştım ve yumuşak tenini ısırdım.

Birisi arkamda bir şişe kırdı. Lilah sesle birlikte sıçradı ve geri çekilmeme neden oldu. Bakışlarımla karşılaştığında kirpikleri titredi ve alnımı onunkine bastırdım.

"Sen çok güzelsin, tatlı yanaklar. Bir parça çürük bile bunu mahvedemez. Senin için öldüm ve buradaki herhangi bir sikiciye sor, bu lanet olası bir mucize. Sende bir çeşit kedi büyüğü var. Senin lanet büyüğünün altındayım."

Lilah irkildi ve ağzı sıkılaştı, gözlerini yere indirip ayaklarına baktı. Lanet olsun, onu çok zorlamış, çok fazla şey söylemiş ve ödünü koparmıştım. Çenesini kaldırarak

Tekrar sordum, "İlk mangal partine katılmaya hazır mısın? Prospect barbekü yapıyor."

"Beni bırakmayacaksın, değil mi?" Avludaki insanlara bakarken mavi gözleri büyüdü. "Çok fazla erkek var. Bu kadar çok erkeğin arasında olmaktan hoşlanmıyorum. Belki de emekli olmalıyım... seni yalnız bırakmalıyım."

Utangaçlığı karşısında dişlerimi sıkarak kolumu omuzlarına doladım ve onu kendime yaklaştırdım, bedenimi bir koruma dalgası sardı. "Seni asla terk etmeyeceğimi biliyorsun. Kimse sana dokunmaya cesaret edemez. Ve eğer onlarla konuşmak istemiyorsan, sadece bana haber ver ve ben de onlara defolup gitmelerini söyleyeyim yoksa suratlarına yumruğumu yiyebilirler."

Lilah başını salladı ve minnettar bir gülümsemeyle bana baktı. Küçük elinin nazikçe göğsüme uzandığını hissettim. Titriyordu ve biz hareket etmeye başladığımızda kesiğimin kenarını kavradı.

Kardeşler aniden sessizleşti, tüm gözler Lilah'a çevrildi. Onu kavrayışım sıkılaştı ve sıcak nefesinin, onların yoğun bakışlarından kaçınmak için döndüğü yan tarafıma doğru üflediğini hissedebiliyordum.

Başımı dik tutarak bizi Hush ve Kovboy'un oturduğu banka doğru yönlendirdim. Bakışları üzerimizde uzun süre kalan herkese ölümcül uyarı bakışları fırlatılıyordu. Lilah Kovboy ve Hush'tan hoşlanıyordu; onların yanında kendini rahat hissediyordu.

Hush ve Cowboy yaklaştığımızı gördüler ve kızıma yer açmak için kenara çekildiler. Hush ayağa kalktı. "Hey, Sarışın. Neler oluyor?"

Lilah başını belime dayadı ve kızardı. Cevap vermek için kolumu sıkarak onu dürttüm. "Ben... Biraz temiz hava almak istedim. Dışarı çıkmaya cesaret edemeyeli uzun zaman oldu."

Kovboy sıraya vurdu ve Stetson'ının ucunu kaldırdı. "O güzel kıcını oturt, sevgilim."

Lilah bana daha sıkı sarıldı, hala korkuyordu, ben de döndüm, onu kucağıma aldım, oturdum ve kucağıma aldım,

vücudunun sertleşmesini görmezden geliyordu. Kovboy'a döndüm. "Şimdi yanında benim güzel kığım var. Tamam mı hayatım?"

Kovboy güldü ve birasını kaldırıp bir yudum aldı. "Lanet olası şeftali!"

Lilah içini çekti ve başını kaldırıp dairenin penceresine baktı. Gülümsemesini yakaladım ve yukarı baktığımda Maddie pencereden ona gülümsüyordu, elini cama dayamıştı, sanki o da burada olmak istiyormuş gibiydi.

Zavallı sürtük.

"Lilah?"

Lilah adının söylenmesiyle benimle aynı anda başını yere eğdi. Mae gözlerinde yaşlarla aval aval bakan kardeşlerin arasından koşarak geldi. O ve Styx seyahatlerinden yeni dönmüş olmalıydılar.

"Lilah!" diye bağırdı ve kollarını Lilah'ın boynuna doladı. "Dışarıdasın! Buna inanamıyorum!"

Ben altında ezilmekle meşgulken Lilah da Mae'ye sarıldı.

Mae geri çekildi ama Lilah'nın elini bırakmayı reddederek kendi elini sıkıca tuttu. Mae, Lilah'nın yüzünü görmeye çalıştı ama Lilah başını sıkıca eğdi. Mae'nin yüzündeki panik ifadesini gördüm.

"İyi misin, kardeşim?"

Lilah uysalca başını salladı. "Evet... Ben iyiyim."

Lilah başını tekrar kaldırmayı başaramayınca Mae yere diz çöktü. "Lilah, lütfen... bana bak. Neden gözlerimin içine bakmıyorsun? Sana haksızlık mı ettim? Gittiğim için benden hoşnut değil misin?"

Lilah'nın sırtını ovaladım ve bana döndü, uzun saçları hala Mae'nin yüzünü görmesini engelliyordu. Gözlerinin içine baktım ve kendini göstermesi için başımı salladım. Lilah'nın arkasından Mae'nin kaşlarını çatıldığını ve gözleri kısılup dolgun dudakları büzülürken bana attığı o boktan bakışı yakaladım. Dürüst olmak gerekirse

sikimde bile değildi. Mae, Lilah ile aramızın nasıl olduğunu bilmiyordu.

"Kızına bak, tatlı yanaklar," dedim ve derin bir nefes alarak itiraf ettim, "Er ya da geç öğrenecek."

Lilah da derin bir nefes aldı ve kız kardeşine baktı.

Mae'nin nefesi kesildi ve gözleri yaşardı. "Lilah..." diye fısıldadı.

Lilah elini bıraktı ve Mae'nin yanağını avuçladı.

"Ben iyiyim, kardeşim. Daha önce yaşadıklarım - ikimizin de yaşadıklarından - daha kötü değil."

"Bunu sana kim yaptı?" diye sordu, gerçekten sinirlenmişti. "Tiff ve Jules. Beni kıskandılar ve bana kızdılar.

Ky ile vakit geçirmek. Bana katılmak istediler... bana zorla ilgi göstermeye çalıştılar..." Mae nefesini içine çekti ve gözlerini kaçırmak zorunda kaldı. "Ky... yani Letti... kulüp kuralları uyarınca onları cezalandırdı. Bu mesele artık çözüldü. Bunu daha sonra tartışabiliriz. Ama ikimiz de bunu neden yaptıklarını biliyoruz..." Lilah sözünü kesti.

İşte bu beni dik oturttu.

Neden bahsettiği hakkında hiçbir fikrim yoktu. Tiff ve Jules'un neden onun memelerini emmek ve amına girmek istediklerini anlamamı sağlayacak ne tür bir şey düşünüyordu ki?

Mae'nin yüzü hüznünlendi ve Lilah'nın avucuna öpücükler kondurdu. "Buna inanmadığımı biliyorsun, kardeşim."

Lilah sadece omuz silkti.

Mae arkasına yaslanıp ayağa kalktı; Styx otomatik olarak onun arkasına geçti ve bir kolunu göğsüne doladı. Gözleri gergin, ağzı sertti. Bir bakışıyla kendi kendine ne söylediğini anladım. Ben yokken kulübümde ne haltlar dönmüştü ve ben bunu neden şimdi duyuyorum? Ona daha sonra anlatacağımı belirtmek için elimi kaldırdım. Çenesini sıktı ve Beam'den uzun bir yudum aldı.

Styx Mae'ye doğru eğildi ve kulağına bir şeyler fısıldadı. Mae'nin bakışları geri döndü ve başını salladı

her ne söylüyorsa reddederek. Styx'in bakışları daha da sertleşti ve parmaklarını şıklatarak bana baktı.

"Çevir," diye imzaladı. Mae endişeyle başparmağını çiğnedi, endişeli bakışları hep Lilah'ın üzerindeydi.

Styx Mae'yi kardeşlere dönmesi için serbest bıraktı ve herkes bize doğru bakana kadar parmaklarının arasından ısıklık çaldı. Styx arkasına baktı ve bana yanında durmam için el salladı, Mae'yi de önüne getirdi.

Dudaklarımı Lilah'nın kulağının yanından geçirerek, "Bir dakika içinde döneceğim, tatlı yanaklar. Ben prez için çeviri yaparken Hush ve Cowboy'un yanına otur."

Lilah'yı kaldırarak bankın üzerine yerleştirdim ve utangaç bir şekilde kardeşlerime gülümsedi. Göğsüm genişledi. Yavaş yavaş kabuğundan çıkıyordu. Onu eski haline döndürecek başka bir şey olmaması için dua ettim. Tiff ve Jules, o amcıklar, neredeyse her şeyi mahvetmişlerdi. En azından şimdi cehennemde yanıyorlardı. Letti boğazlarını kesmiş ve onları kayıkçıya göndermişti; gözlerinde para yoktu. Lilah bu bilgiyi bilmiyordu ve asla da bilmeyecekti.

"Hazır mısın?" Styx'e sordum. Ellerini Mae'den kurtardı.

Styx, "Bunu çabuk halledeceğiz," diye imzaladı ve ben de onun sözlerini dile getirdim. Kardeşinin kolları Mae'nin omuzlarına dolandı, elleri hâlâ serbestti, "Kadınıma evlenme teklif ettim. O da evet dedi. Hepinizin bir Hangmen düğünü olacağını bilmeniz gerektiğini düşündüm."

Lilah'yı izlemekle meşgul olduğum için kelimeleri tam olarak anlamadan tercüme ettim. Ama ortalık ulumalara ve kırılan şişelere boğulduğunda... Styx'e doğru iki kez baktım.

Zaten bana bakıyordu, tepkimi bekliyordu ve omuz silkerek, "Her zaman çitin arkasından kurt gözlü kaltaktı. Şimdi bunu yasal hale getiriyorum."

Gerçekten mutluydum ve kardeşime kocaman gülümseyerek onu göğsüme çektim. "Biri daha tozu dumana kattı, ha, sikik?"

Styx karnıma bir yumruk indirdi, sonra soru sorarcasına hâlâ bankta oturan ve şoka girmiş gibi görünen Lilah'ya baktı,

Sonra kaşlarını kaldırarak bana baktı. Taş kesilmiş yüzüm ona ima ettiği şeyi zorlamamasını açıkça söyledi ve Mae'yi, kadını becermek için sorgulayan Beauty ve Letti'den uzaklaştırmak için uzaklaştı.

Dönüp lanet bir hayalet kadar beyaz olan Lilah'ya baktım; Kovboy, Hush ve şimdi de AK'nin arasında garip bir şekilde oturuyordu, göğsü sarsılıyor ve eli göğüs **k a f e s i n e** sürtünyordu. Diz çökerek Lilah'nın kenetlenmiş ellerini kendi ellerimin arasına aldım ve başımla kardeşlerime kaçmalarını işaret ettim.

Emrettiğim gibi, Lilah ve ben yalnız kaldık. Dudağını çiğniyordu, gözleri panikle parlayarak hiçbir yere bakmıyordu.

"O kafanın içinde neler oluyor, tatlı yanaklar?"

Nefes nefese kalan Lilah başını salladı, gözleri şimdi Hangmen'in erkek kardeşleri ve yaşlı kadınları tarafından tebrik edilen Mae ve Styx'e odaklanmıştı. Gözleri yaşlarla dolmuştu. Birleştirilmiş ellerimize baktım. Onunki titriyordu.

Onu daha yakına çekerek sordum, "Lilah, neler oluyor? Neden titriyorsun? Konuş benimle," diye sessizce ittim, bahçedeki başka kimsenin dikkatini çekmek istemiyordum.

Lilah'nın büyük mavileri benimkilere kilitlendi ve başını ileri geri sallamaya başladı, solgun yanaklarından yavaşça gözyaşları süzölüyordu. "Ve Tarikat'ın üçüncü doğan lanetli baştan çıkarıcısı, Rab'bin vahyedilmiş peygamberiyle kutsal bir evlilik yapacak. Şeytanla lekelenmiş ruhu arınacak, Havva'nın günahından kurtulacak, tıpkı Havva'nın tüm düşmüş kızları gibi. Peygamberin eşinin bu kutsal birleşmesi günlerin sonunu, ışığın karanlığa karşı zaferini, Tanrı'nın gücünün Şeytan'a karşı zaferini işaret edecektir."

Lilah'nın elleri konuştuğu her satırda benimkileri sıkıyordu. Kaşlarımı çattım, ağzından dökülenlere anlam veremiyordum. "Lilah, sakın o l , " diye fısıldadım sertçe ve bakışlı arkasında için yapmak Tabii kionu ÇILGIN değildi. kulak misafiri olmak. Hemen Mae ile bakışlarımız çarpıştı.

Gözleri Lilah'ya kaydı; korku ve hayal kırıklığı derinliklerinde parlıyordu.

Lilah sallanmaya başladı, bu sözleri defalarca tekrarladı, sesi gittikçe yükseliyor, kardeşlerimin ve orospularının dikkatini çekmeye başlıyordu.

Dikkatim tekrar Lilah'ın üzerindeydi, yanaklarını avuçladım ve işkence görmüş gözleri benimkilere baktı, sesi paniklemiş bir tona büründü. Vücudu o kadar kötü titremeye başladı ki neredeyse kasılacaktı.

Mae aniden yanımda belirdi ve Mae elini uzattığında Lilah banktan ayağa fırladı. Mırıldanmalar kesildi ve Mae öne doğru eğildi. "Lilah, lütfen..."

Lilah tökezleyerek geri çekildi, Mae ona uzanmaya çalışırken neredeyse kışının üzerine düşüyordu. "Hayır!" Lilah fısıldayarak avlunun ortasına doğru uzaklaştı.

"Mae, onu rahat bırak!" Bağırdım ve Lilah'ya ulaşmaya çalıştım. Nefes alış veriş i tuhaflaşmıştı ve bembeyaz görünüyordu. Ama Styx yanımda belirdi, kesik omzumu yumrukladı, Mae'nin kaltağıma doğru ilerlemesini durdurmak için ileri atılmaya çalıştığım da beni geri tuttu.

Lanet olsun, onun nesi vardı?

"Lilah, lütfen, onu seviyorum!" Mae bağırdı ve Lilah başını tekrar tekrar salladı, bacakları yürümeye çalışan yavru bir geyik gibi büküldü.

Mae Lilah'dan birkaç adım ötede durdu ve Lilah sonunda dudakları titreyerek Mae'ye baktı. "Styx'le evlenemezsin. Öğretileri biliyorsun. Hepimizi mahkûm edeceksin! Lanetlenmiş ruhlarımızı kurtarmak için ne yapılması gerektiğini biliyorsun!"

Mae biraz daha ilerledi ve elini bize doğru uzatarak açıkça yaklaşmamamızı söyledi. "Rahibe, artık Düzen yok. Artık kaderimizi kontrol edecek bir peygamber, bir kutsal kitap yok. Biz özgürüz, kardeşim. Dilediğimiz kişiyi sevmekte özgürüz."

"Hayır!" Lilah ağladı. Mae'nin sözlerini duymamak için başının iki yanını kavradı. "Ben hâlâ inanıyorum! Ve bizim

insanlar seçilmiş olanlardır, kardeşim. Tanrı bizi yeniden inşa edecek. Onlar bizim için geri dönecek ve bizi kurtaracak."

Mae içini çekti ve burnunun kenarını sıktı. "Lilah, halkımızın söylediği hiçbir şey doğru değil! Onların - Peygamber Davut'un, ihtiyarların, müritlerin- vaaz ettikleri her şey yanlış! Davut Peygamber sahte bir peygamberdi! Kutsal Kitap bu konuda uyarır. Kuzu postuna bürünerek size gelen, ama içlerinde aç kurtlar olan sahte peygamberlerden sakının-Matta 7:15. Çünkü sahte Mesihler ve sahte peygamberler ortaya çıkacak ve mümkünse seçilmişleri bile saptırmak için büyük belirtiler ve harikalar göstereceklerdir. Matta 24:23-24. Biz kandırıldık, kardeşim. Bir yalanı yaşadık. Siz hâlâ o yalanı yaşıyorsunuz!"

"İşte yanlış olan bu! Bize bir bakın! Davut Peygamber ve büyüklerimizin bizim hakkımızda söyledikleri doğruymuş! Yüzüme bakın." Lilah dövülmüş yüzünü işaret etti ve parmağını morarmış yanağına bastırırken irkildi. "Bunu bana karşı koyamayan kadınlar yaptı. Bu şekilde yaşamaya devam edemem, Mae. Özgür olmak istiyorum. Kurtulmak istiyorum! Kurtuluş arıyorum. Peygamberimizin gerçekten haklı olduğunu bilmek için erkekler üzerindeki lanetimizin çok fazla kanıtını gördüm. Ben bozulmuş değilim. Ben de sizin gibi doğuştan kötüyüm!"

Mae çenesini sıktı ve şöyle dedi: "Kutsal kitaplara o kadar çok güveniyorsun ki kardeşim. Davut Peygamber'in sözlerine o kadar çok güveniyorsun ki kör olmuşsun. Gözlerini aç ve onların yalanlarını gör, onların kontrol edici bağlarından kurtul... yaşa! Özgürsün!"

Lilah çektiği sıkıntının etkisiyle nefes nefese kaldı ve başını salladı. Mae Styx'e baktı, yüzünde acı dolu bir ifade vardı. Mae Lilah'a dönerek, "Ve Rab bana şöyle dedi: 'Peygamberler benim adıma yalan peygamberlik ediyorlar. Onları ben göndermedim, onlara ben emretmedim ya da onlarla ben konuşmadım. Onlar size yalancı görüşler, değersiz kehanetler ve kendi akıllarının aldatmacasıyla peygamberlik ediyorlar..."

Lilah donakaldı, gözyaşları serbest kaldı ve Mae'ye baktı.

"Hayır, yanılıyorsun. Yanılıyor olmalısın!" Lilah fısıldadı, ürkek sesindeki yıkım çok açıktı.

"O hayata asla geri dönmeyeceğim Lilah. Styx ile gerçek özgürlüğe sahibim. Styx ile bir hayatım var!"

Lilah hıçkırmaya başladı.

"Lilah..." Mae ağladı ama Lilah onun gözyaşlarını sildi ve ellerini kaldırdı. Garip bir sakinlik çöktü üzerine.

"Bazen artık seni kız kardeşim olarak bile göremiyorum."

Mae keskin bir nefes aldı ve gözleri suyla doldu. Lilah'nın öfkesinin hemen düştüğünü görebiliyordum ve Mae topuklarının üzerinde dönüp kulübün girişine doğru koşmaya başladığında Lilah da hemen onu takip etti.

Styx beni bıraktı ve Mae'nin peşinden gitmeye hazırlandı ama bu sefer onu geri çektim. "Durun. Bırakın sürtükler bu işi kendileri çözsün. Lilah bu Peygamber David ya da Tarikat saçmalığı hakkında hiçbir sikik dinlemiyor. Mae'nin onu yola getirmesi gerek. Bazen ona ulaştığımı düşünüyorum. Sonra bir şey oluyor ve Lilah yerde yuvarlanıyor, saçmalıyor ya da düpedüz çıldırıyor. İkimiz de bunun bir noktada patlayacağını biliyorduk. Lilah'nın beyni yıkanmış durumda ve birbirlerini ne kadar kızdırırlarsa kızdırsınlar onu bundan sadece Mae kurtarabilir."

Styx iç çekti ama onaylarcasına sırtıma bir tokat attı.

"Mae! Dur!" Lilah kız kardeşinin peşinden koşarken seslendi. Mae dönüp ona baktı, ikisi de bahçenin tam ortasındaydı, garajdan gelen ışık ikisinin de üzerinde bir spot ışığı gibiydi.

"Kayganlaştırıcısı olan var mı? Ya da bir sürü çamur? Bu ateşli sürtükler kavga edecekler ve ben ön sıradan yer istiyorum! Birbirlerinin memelerinin üzerinde kaymalarını izlerken boşalacağım... ya da trib. Kahretsin, bırak orospular makaslaşsın!"

Styx ve ben hep birlikte, kırıdığım burnuna mendil sokmuş, küstahça duran Vike'a döndük. Styx hırlayarak bir uyarıda bulundu ve botundan Alman bıçağını çıkarıp bıçağı yaladı. AK, Vike'ı omuzlarından sürükleyerek kardeşler ve orospulardan oluşan çemberin içinden geçirdi ve görüş alanımızdan çıkardı.

"O pisliği öldüreceğim," diye tükürdüm, içimde bir kıskançlık dalgası kök salıyordu. Vike Lilah hakkında bu şekilde konuşmazdı.

"Önce beni geçmelisin," diye karşılık verdi Styx ve benim sıırtımama neden oldu.

"Lilah, lütfen beni yalnız bırak," dedi Mae üzüntüyle ve herkesin dikkatini tekrar üzerlerine çekti. "Senin için başka ne yapabileceğimi bilmiyorum. Burada inancın dışında yaşıyordunuz; bizim için tek yer burası. Hiçbir şeyimiz yok; bize hiçbir zaman değerli bir şeye sahip olmamıza izin vermediler. Styx, Ky, Beauty, Letti ve tüm kardeşler gibi ben de sizi rahat ettirmek için elimden gelen her şeyi yaptım ama artık ne yapacağımı bilemiyorum."

Mae eliyle onun yanaklarına uzandı ve gözyaşlarını sildi. "Seni komünden, çocukluğumuzun elimizden alındığı ve defalarca kötü olduğumuzun söylendiği yerden alarak kurtardığımı sanıyordum. İkimiz de Bella'nın o soğuk hapisane hücresinde ölümünü izledik ve ikimiz de bunun Kardeş Gabriel'in emriyle ve kanlı kirli elleriyle olduğunu biliyoruz, yine de oraya dönmeye kararlısın. Ama bunu sana milyonlarca kez söyledim kardeşim. Seni geri götürecekt hiçbir yer ve hiç kimse kalmadı."

Mae hareketsiz duran Lilah'ya yaklaştı ve yanaklarını avuçlayarak, "Ben senin gardiyanın değilim. Seni isteğin dışında burada tutmayacağım. Seni canımdan çok seviyorum ve sadece mutlu olmanı istiyorum."

Lilah burnunu çekti ve yine ağladığını anladım, o sert tavrı buhar olup uçmuştı. Yanıtını beklerken içim daralıyordu. Bizi terk etmek ister miydi? Çünkü bu dünyada hiçbir yere gitmiyordu. Buna izin veremezdim. O sürtük bilse de bilmesede artık benimdi; benim olacaktı.

Başını kaldırıp Mae'ye bakan Lilah ağzını açtı ve ben nefes almayı bıraktım. "I-"

Aniden, kapının arkasından parlak ışıklar yandı ve büyük bir patlama sesi duyuldu. Metal kapı menteşelerinden fırladı, alevler ve enkaz havaya saçıldı.

"Yere yatın!" diye bağıran kardeşlerin Tank ve Bull olduğunu ve herkese siper almalarını emrettiklerini fark ettim.

"MAE!" Styx kekeleymeden bağırdı.

Benim de tek bir düşüncem vardı: Lilah'a ulaşmak.

Bahçenin her yanından çığlıklar ve acı dolu ağlamalar geliyordu. İnsanlar yaralanmıştı. Kahretsin, belki bazıları ölmüştü bile. Kollarımı kaldırdığımda Lilah ve Mae'nin yerde birbirine sokulmuş olduğunu gördüm, Lilah onları ayağa kaldırmak için çabalıyordu, yüzü korkudan kaskatı kesilmişti. Devrilen kapı yolumuzu kapatmıştı, ağır metal garaj kapısına sıkışmış, kaltaklarımız altında kalmıştı.

Styx'in eli kesiğimi yakaladı ve beni ayağa sürükledi, patlamanın şiddetinden kulaklarım çınılıyordu. İkimiz de avluya bir göz attık, kan ve insanların lanet olası konfeti gibi etrafa saçıldığını gördük. Tank, Bull, Cowboy, AK, Smiler ve Viking ayağa kalkmış, silahlarını tutuyorlardı, kesikler ve çürükler dışında yaralanmamışlardı.

"Ky!" Lilah çığlık attı ve ona baktığımda kollarında gevşek bir Mae tutuyordu.

"Hayır!" Styx kükredi ve kafeslendikleri yere doğru gitti. içinde.

"Kapıyı çek, hemen!" Kardeşlere emrettim ve Styx ve beni kapıda görünce hepsi koşup metale tutundular ve elimizden geldiğince sert bir şekilde kaldırdık.

"Ky, hareket etmiyor!" Lilah ağladı ve ben de onu Mae'yi kollarında sallarken yakaladım. "Kafası kanıyor!"

"Nefes alıyor mu?" Styx dışarı çıkmayı başardı ve Lilah'nın şok olmuş gözleri onunkilere çarptı.

"Lilah, bebeğim, nefes alıyor mu?" Kapı yerden kalkmaya başladığında hafifçe ittim.

Lilah eğildi ve yüzünde bir rahatlama ifadesi belirdi. "Evet. Nefes alıyor."

Styx yanımda nefes verdi ve ben de kardeşlerime baktım. "Bu lanet şeyi onlardan almalıyız. Hazır, bir, iki, üç!" Hepimiz kapıyı yukarı ittik ve sağa doğru yatırdık.

"Hareket ediyor!" Lilah bağırdı ve hepimiz donup kaldık. Mae'nin elleri hareket ediyordu ve dudaklarından acı dolu bir inilti döküldü.

Nefes nefese kalmış Styx'e "Bayılmıştı dostum," dedim. "Patlamanın etkisiyle geri tepmiş olmalı." Kardeşi kaltağına bir an önce ulaşmazsa kendini kaybedecekti.

"Tekrar! Hadi şu bok çuvalını kaldıralım!" Kardeşlere seslendim ve üçe kadar sayarak kapıyı neredeyse kadınlardan kurtulana kadar kaldırmayı başardık.

Aniden duyulan bir motor gürültüsü ve lastik gıcirtısı hepimizin dikkatini yerleşkenin önüne çevirmesine neden oldu.

"Geliyor!" Hush bağırdı. Gözcülerden birine baktım, Hush elinde sıkı sıkı tuttuğu AK-47 ile yolu gözetliyordu. "Kamyon, arkadaki adamlar!"

"Ateşi getirin!" Bull emretti. "İndirebildiğiniz kadar çok puştı indirin!"

Hush tüfeğini doğrulttu ve her kimlerse, amcıkların üzerine kurşun yağdırdı.

Son bir hamleyle kapıyı, Beauty'nin Lilah ve Mae'ye ulaşmak için altından sürünebileceği kadar eğmeyi başardık. Smiler da onu takip etti. Kardeşi pek konuşmazdı, özellikle de yol kardeşi Rider'ın sıçan olduğu ortaya çıktığından beri, ama o da AK gibi eski bir özel kuvvetler mensubuydu ve gerektiğinde yaraları sarabilirdi.

Hush'ın ateşinin sesini yüksek sesli bir ıslık kesti ve bunun Styx olduğunu anladım. "Kardeşleri yerlerine götürün! Bu piçlerin kayıkçıya gitmesini istiyorum." Styx imzaladı ve ben de emrini gürleyerek yerine getirdim; kardeşler tüfek ve Uzi'lerini almak için garaja geri dönüp yerlerini aldılar.

Saniyeler içinde bir kamyonet görüldü. Birkaç adam Ford F-150'nin kasasında ayağa fırladı, bir muşambanın altından tüfeklerini çıkardı ve ateş açmaya başladı.

Hangmen'den gelen bir mermi fırtınası kamyonlarını deldi. Arkamızdan gelen savaş çığlıklarını duyan Flame, kollarında iki M16 ile kulüp binasından dışarı fırladı. Psikopat herif kamyona doğru koştu, hiçbir koruması yoktu.

Çıplak gövdesini sadece kesimi, bacaklarını ise sadece kot pantolonu örtüyordu.

Alev kabindeki birine çarptığında kamyon savruldu ve ön camı kırıldı. Hızla uzaklaşmaya çalışırken asfaltta patinaj yaparak döndü. Bir kadının çığlığını duyunca arkama dönüp baktığımda Lilah'nın Smiler ve Beauty ile birlikte kapıdan sürünerek çıktığını ve Mae ile birlikte kulüp binasına doğru koştuğunu gördüm. Ayağa fırlayarak Lilah'ya doğru koştum, tam o sırada Tank bağırdı: "Çatıdaki herifi indirin. Keskin nişancıları var!"

Lilah dondu kaldı, dikkati omzumun üzerinden bir şeye odaklanmıştı. Arkama baktığımda keskin nişancı doğrudan ona nişan almıştı. Boktan bir savaş filmi gibi, amcık Lilah'a doğru ateş ederken her şey yavaşlıyor gibiydi.

Olabildiğince hızlı koşarak ona doğru atıldım, ikimizi de yere serdim ve onu çarpışmadan kurtarmak için yuvarlandım. Lilah kesiğimi kavradı, yüzü göğsüme gömüldü ve onu sıkıca tuttum, sunroof'taki pisliğin ölmüş olması için dua ettim.

Flame'in bir çığlık attığını duydum ve sonra aniden ateş kesildi.

Tek duyabildiğim Lilah'nın tenime karşı sertçe nefes alıp vermesi ve arka plandaki sesler ve silahların doldurulmasıydı.

Kaltağım kollarımda, kulağım da kalp atışlarımı dinleyerek ne kadar süre orada yattığımı bilmiyorum. Sonra biri "Temiz!" diye bağırdı. Kocaman bir rahatlama nefesi verdim ve Lilah'ta yara olup olmadığını araştırmaya başladım, sürekli inlemesi karşısında kendimi kaybetmemeye çalışıyordum. O iyiydi. Şükürler olsun, yoksa deliye dönerdim.

Ayaklarım başımın yanında vuruyordu. "Ky! Düştün mü?"

Dirseklerimin üzerinde doğrulduğumda, Lilah hâlâ yanımda bir top gibi kıvrılmışken, AK, Kovboy ve Hush'un üzerimde durduğunu gördüm. "Hayır."

"Senin kaltak mı?" Hush sordu. "O iyi."

AK iç çekti ve onu bahçeyi kontrol ederken yakaladım. Ayağa kalkmak için hareketlendiğimde Lilah bana daha sıkı

sarıldı ve Kovboy

ayağa kalkmam için bana elini uzattı.

Lilah'yı yanımdan ayırmadan, "Bu da neydi böyle?" diye sordum.

Tank, Bull, Viking, Flame ve diğer kardeşler koşarak geldiler. Styx de arkalarından geldi, yüzünde öldürücü bir ifade vardı. Tabii ki Flame de M16'sı sırtında, bıçağı elinde volta atmaya başladı.

Tank öne çıktı. "Klan'dı, eğer gamalı haç mürekkeplerini fark etmediyseniz. Kapıya el yapımı patlayıcı yerleştirmişler. Doğru tahmin ettiysem, alt rütbeli cahillerdi. Piçler boktan nişancıları. Subaylar olsaydı, bir sürü ceset torbası alırdık. Kesin olan bir şey var. Beyaz güç, saldıranların onlar olduğunu bilmemizi istedi."

"Siktir!" Styx imzaladı ve ben de onun sözünü yüksek sesle dile getirdim. Avlunun etrafına baktı. "Herhangi bir yaralanma var mı?"

"İki kulüp fahişesi ve bir asalak öldü. Diğer herkesin yüzeysel yaraları var," diye rapor verdi AK. "Morgdaki adamlara onları en kısa zamanda radarın altından almalarını söyleyeceğim. Onları hızlı ve temiz bir şekilde imha edin."

Flame aniden ileri atıldı ve Styx'in yüzüne kapandı. "Beyaz güç amcıklarının peşinden gitmeme izin verin. Kana ihtiyacım var. Kanlarının ayaklarımın dibinde bir nehir gibi aktığını görmeliyim."

Styx bana baktı, sessizce fikrimi sordu, ben de başımı salladım. Naziler onları takip etmemizi istiyordu ve biz de onları kendi bölgelerine kadar takip edip doğrudan bir tuzağa düşecektik. Yoksa neden bize yüz yüze saldırsınlar ki? Bir plana ihtiyacımız vardı. Sonra da psikopatı serbest bırakacaktık. Styx'in de aynı fikirde olduğunu yüzündeki ifadeden anlamıştım.

Alev'e başını salladı, sonra diğer herkese seslendi. "Burayı temizleyin. Kapıyı iyice kapatın. Şu andan itibaren arka çıkışı kullanacağız. Bir saat içinde kilisede olacağız. Bu pisliği masaya yatırmalıyız." Flame'e döndü. "Öldürdüklerini alacaksın kardeşim, ama bu bokun bitmesini beklemeliyiz. Enine boyuna düşünmediğimiz için kardeşlerimi kaybetmeyeceğim."

Flame seğırdi, dişleri birbirine vuruyor, kollarındaki gergin kaslar geriliyordu. Styx'e doğru bir adım attı ve ben de o deliyi başkanımızdan koparmak için hazırlandım.

"Lanet olasıca çığlık atıyordu!" Flame tısladı, siyah gözleri çılgına dönmüştü ve dişleri o kadar sert sıkılmıştı ki çenesinin kırılacağından emindim. "Lanet olası patlama onu yataktan yere düşürdü ve çığlık atıyordu! Kurşunlar pencereden içeri giriyordu ve o.. Öyleydi. Kahretsin. Çığlık atıyordu! Çığlıklarını duyamıyorum! Çığlıklarına dayanamıyorum!"

Lilah gerildi ve başını bir yana eğdi. "Maddie? Maddie iyi mi?"

Alev tısladı ve Lilah'la yüzleşmek için döndü. Onu arkama ittim ve Flame'in psikopat gözleriyle yüzleştim.

"Çığlık atıyordu!" diye bağırdı. "Ona dokunamadım. Ona dokunamadım! Çığlık atıyor ve bana bakıyordu! O. Bakıyordu. Çığlık atıyordu!"

"Flame, o iyi mi?"

"Yerde, saklanıyor. Kan yok. Hasar yok. Yaralı değil." Lilah rahat bir nefes aldı. Alev bıçağını çıkardı ve derisini parçalamaya başladı. Lilah'ın kocaman gözlerle onu izlediğini görmek için aşağı baktım.

"Onları öldürmek zorundaydım. Çığlık atmasını durdurmalıydım." AK bir adım öne çıktı. "Alev-"

Flame döndü ve AK'nin yarasını yumrukladı. Kardeşi irkilmedi bile. AK ve Vike Alev'i yıllardır tanıyordu. Onu anlayabilen tek piçler onlardı. "Onu öldürebilirlerdi. Bunun için ölecekler! Onu benden alabilirlerdi. Onu benden alabilirlerdi! Çığlık atıyordu ama ona dokunamadım!" AK'yi bıraktı, kolunu kesti ve kan toprağa düşerken rahatlayarak tısladı. "Öldürmem gerek."

"Yakında, Alev," dedi AK. "Yakında."

Flame homurdandı ve Styx'in apartman girişine doğru yürüdü. Kardeşi Maddie'nin güvende olduğundan emin olmalıydı.

Styx boğazını temizleyerek tercümem için işaret verdi. "Kiliseye bir saat kaldı. Mae'yi kontrol etmem gerek."

Styx kulüp binasına koştu ve kardeşler dağılıp temizlik yaparak savaşa hazırlandılar.

Uzanıp Lilah'nın elini tuttum ve onu önüme getirdim. Kanlar içindeydi ve titriyordu. "İyi misin, tatlı yanaklım?"

Başını sallayacaktı ama son anda salladı ve yüzünü göğsüme gömüp hüngür hüngür ağlamaya başladı. Göğsüm sıkıştı ve nefes almak için savaştım. Başının tepesine bir öpücük kondurarak onu kulüp binasının girişine doğru yönlendirdim.

Kapıdan girdiğimizde ortalık çılgına dönmüştü. Fahişeler ve sürtükler barı ve serseri kurşunların ya da el yapımı patlayıcının isabet ettiği her yeri temizliyordu.

"Mae'yi görebilir miyiz?" Lilah sordu, ağzı kesiğimin içinde boğuklaşmıştı.

Başımı salladım ve koridorda Styx'in benimkinden birkaç kapı aşağıdaki özel kulüp odasına doğru yürüdüm. Mae yatağa uzanmış, Styx onun yanında yatarken Smiler kafasına dikiş atıyordu. Styx yaklaştığımı gördü. Sonra gözleri belime dolanan Lilah'ya kaydı.

"İşte, bu işimizi görür," dedi Smiler ve geri çekildi. Mae rahat bir nefes aldı ve sonra Styx'e baktı, Lilah'a bakışını takip ederek.

Mae'nin gözleri yaşlarla doldu ve elini uzattı. "Abla..." diye fısıldadı. Lilah belimi bıraktı ve Mae'ye doğru koşarak kollarını dikkatlice beline doladı.

"Çok özür dilerim. Seninle o şekilde konuşmamalıydım," dedi Lilah sessizce. "Seni kıpırdamadan kollarıma aldığımda, seninle bir daha asla konuşamayacağımdan korktum ve bu düşünceyle nefes alamadım."

"Sus, her şey yolunda. Ben iyiyim." Mae Lilah'yı geri götürdü ve yüzünü avuçlarının arasına aldı. "Hepimiz iyi olacağız. Biz

bu garip dünyaya katılmanız için bir yol bulacaktır."

Lilah başını salladı ve fısıldadı: "Sanırım sonunda Tarikat'ın gittiğini kabullenmeliyim. Sadece... Sadece bunu nasıl yapacağımı bilmiyorum..."

Mae başını salladı ve hareketten dolayı yüzünü buruşturdu ama cevap verdi: "Evet, yapmalısın. Zor olacak ama ben de mücadele ediyorum kardeşim. Ben de yolumu bulmaya çalışıyorum. Bunu birlikte başarabiliriz. Sana söz veriyorum."

Arkamdan kapı hafifçe vuruldu ve Beauty sarı atkuyruğunu sallayarak içeri girdi. Styx, Mae ve Lilah ona doğru baktılar.

"Maddie'yi kontrol ettim. Durumu gayet iyi. Kurşunlardan dolayı dairede çok az hasar var. Maddie'den istediğin gibi aşağı gelmesini istedim, Mae, ama hayır dedi. Yatak odasında yalnız kalmak istediğini söyledi. Flame kapının dışında. O güvende."

Mae başını eğdi ve Styx yataktan kalkıp bana baktı. "Mae ile yalnız kalmak istiyorum. Lilah'yı temizlenmeye götür ve kilisede buluşana kadar kimse beni rahatsız etmesin."

"Tatlı yanaklar?" Dedim ve Lilah bana döndü. "Hadi seni temizleyelim ve dinlendirelim."

Başını salladı ve Mae'ye döndü. "Sen ve Styx için, nişanınız için gerçekten çok mutluyum. Styx'in seni çok mutlu ettiğini görebiliyorum. Kaderimizi senin omuzlarına yüklemekle hata ettim."

Mae Lilah'nın yanağına bir öpücük kondurduktan sonra yatağın kenarında sessizce onu izleyen Styx'e elini uzattı. Styx onun elini tuttu ve yanına sürünerek yüzünü öptü ve onu göğsüne çekti.

Herkes odadan dışarı süzüldü ama Lilah'nın kapıdaki küçük aralıktan çifti izlediğini fark ettim, yüzünde tuhaf bir ifade vardı. Kıskançlık mı? Kıskançlık mı? Bilmiyordum. Elini tutarak onu kendime çektim ve utanç içinde başını eğdi.

"Gidelim," diye emrettim.

Lilah kaşlarını çattı. "Dairem bu tarafta." Merdivenleri işaret etti.

Göğsüme düşene kadar onu kendime doğru çektim. "Daireye gitmiyorsun. Benim odama geliyorsun."

Başını şaşkınlıkla geriye attı ve ağzı açık kaldı. "I-"

Öne doğru yürüyüp alnımı onunkine bastırdım, ellerimi saçlarında gezdirdim ve tekrarlardım: "Benimle geliyorsun, seni koruyabileceğim, güvende olduğunu bildiğim odama. Seçme şansın yok."

"Tamam," diye fısıldadı ve sonunda kendimi rahat bıraktım. Elini tuttum ve onu birkaç kapı aşağıdaki odama çektim, bizi içeri kapattım ve kilidi sürgüledim. İki kilidi de sürgüledim. Lilah odanın ortasında garip bir şekilde durmuş, başı öne eğik, ayaklarına bakıyordu. Çok çekici bir kaltaktı...
benim

Hacı sarışın.

"Git duş al Li," dedim banyonun kapısını göstererek. "Temizlenmen, tüm o kiri, yağı ve kanı cildinden atman gerek."

"Tamam. Teşekkür ederim," dedi Lilah ve banyoya doğru ilerledi, kendini içeri kilitlemeden önce omzunun üzerinden bana küçük bir gülümseme attı. Ellerimi başımın arkasına koyarak uzun bir nefes verdim ve yatağın kenarına yığıldım.

Lilah'nın o kapının altında sıkışıp kaldığını gördüğüm anı, sonra o Nazi piçinin kafasına bir kurşun nişan aldığını ve ya araya atlamasaydım ve o vurulsaydı diye düşündüğümde, midemin bulandığını hissettim.

Yatağa geri dönüp tavana baktım ve suyun açıldığını duyduğumda gözlerimi sıkarak kapattım. Babam bana her zaman becerebildiğim kadar am sikhemi ama asla yuva kurmamamı söylerdi. Fahişeleri becer, Willis soyadını devam ettirecek bir çift çocuk yap, ama asla onlara benim yamamı verme, asla onları benim yapma.

Ama şu anda duştaki o sürtüğü düşünmek beni düğüm düğüm ediyordu. O duştayken hiçbir fahişeyi becermek istemiyordum.

buralardaydı. Kahretsin, o yokken! Tek bir am istiyordum... onunkini, ait olduğu kaltak başka bir seviyede bir deli olsa bile. İçimde var olduğunu bile bilmediğim şeyleri harekete geçirdi, mülk yamaları ve kulüp renklerimi sırtına takmakla ilgili şeyler düşünmemi sağladı.

Bu düşünceler karşısında gözlerim fal taşı gibi açıldı ve bir şeyi biliyordum. O sürtüğü çok seviyordum. Şu anda banyomda çıplak bir şekilde duş alan bu yarasa delisi hacı sarışına aşıktım.

Siktir! Aletime kan hücum etti ve onu götürme hayaliyle neredeyse boşalıyordum. Bir orospu için hiç çalışmak zorunda kalmamıştım, her zaman parmaklarımı tıklardım ve sürtükler koşarak gelirdi. Benim kadar iyi görünmeyi unut. Sadece kulüpte olmak bile beni yatağa atardı. Gezegeni süsleyen en çirkin orospu çocuğu da olsam, yine de sikimi yalayan bir sürtük bulurdum. Ama Lilah daha fazlasıydı; benim kedi tuzağı gülümsememe boyun eğmedi, yatağıma düşüp bacaklarını açmadı, kulüpten etkilenmedi. Kahretsin, tam tersi doğruydı. Belki de bu yüzden farklıydı.

Oturduğum yerden kalktım ve üstümdekileri, gömleğimi ve kot pantolonumu çıkarıp boxerımı giydim. Genelde komando olarak gezerdim ama Lilah'yı korkutmak istemiyordum, çıplak ve cehennemden gelen bir ereksiyonla. Duş almam da gerekiyordu, lanet olası Nazi pisliğinin kokusunu tenimden temizlemem gerekiyordu. Duvarımdaki saate baktığımda Lilah'nın uzun süredir duşta olduğunu fark ettim. Yirmi dakika geçmişti, su hâlâ akıyordu ama Lilah'dan hiçbir şey duyamıyordum.

Kapıya doğru yürüdüm, kulağımı tahtaya dayadım ama hiçbir şey yoktu, sadece su akıyordu. Kapıyı çalıp, "Lilah, iyi misin?" diye sordum.

Cevap gelmedi ve kalbim hızla çarpmaya başladı. "Lilah? Bir şey söyle."

Yine tatlı bir ses çıkmayınca kapı kolunu denedim; kilitliydi. "Lilah, şimdi bir şey söyle yoksa içeri giriyorum," diye uyardım.

Diğer taraftan hâlâ bir ses gelmeyince geri çekildim ve tüm gücümü kullanarak omzumu kapıya vurdum, kapı patlayarak açılırken tahta parçalandı.

Duştan çıkan buhar odayı bulandırıyor ve elimi önümde zorlukla görebiliyordum. "Lilah? Neredesin bebeğim?"

Duştan gelen bir burun çekme sesi duydum ve sesi takip ettim, buhar açık kapıdan biraz temizlendi ve Lilah'nın yerde çıplak bir şekilde büzüldüğünü, kollarını bacaklarına doladığını görmeme izin verdi.

"Lilah!" Bağırdım ve duşun kapısını açtım, suyu kapattım ve dizlerimin üzerine çöktüm. Lilah sırlıklam olmuştu. Onu gözlerimle kontrol ettim, herhangi bir kan ya da yara görmedim.

"Lilah? Konuş benimle!" Emrettim.

"Ayağa kalkamıyorum," diye fısıldadı, başı hâlâ yerdeydi. İlerledim ve bacaklarını aradım, hiçbir şey yoktu.

"Neden kalkamıyorsun?"

Lilah başını kaldırdı ve bana doğru baktı. Yüzü solgundu, ağlamaktan gözlerinin etrafında kırmızı halkalar vardı ve ıslak beline kadar uzanan sarı saçları yanaklarına yapışmıştı.

"Ben... Arınmaya başladım ama az önce olanları, silahları, Mae'yi... Artık Düzen yok... her şeyi düşünmeye devam ettim ve yere düştüm. Şimdi ayağa kalkamıyorum."

"Bebeğim..." Sözümü kesip parmağımı yanağında gezdirdim. Ona bakarken karnım sıkıştı. Onu korumak için karşı konulmaz bir ihtiyaç duyuyordum. Onu kucağıma alma, ona yakın olma, titremesini ve korkusunu durdurma ihtiyacıyla içim neredeyse parçalanıyordu.

"Ben... Ben hareket edemiyorum," diye sustu ve başını eğdi. "Ve ben uygunsuzum... Sana karşı çıplak kaldım.

Günahkârım, zayıfım..." Kendinden nefret etmesine aldırmadan Lilah'nın bedenini kollarıma aldım ve onu banyodan dışarı taşıdım, sürtüğüm hala bir topun içinde kıvrılmıştı. Burnu boynuma gömülmüş, sol eli

eli kalktı ve yanağıma yerleşti. Parmağı dudaklarımın şeklini çizmeye başladığında bu hareket karşısında şok olmuş bir şekilde aşağıya baktım.

Sayamayacağım kadar çok insanı soğukkanlılıkla öldürmüştüm. Ölümle gülerek yüzleştim, vuruldum, bıçaklandım ve kesildim... ama şu anda var olan en çarpıcı kaltağa bakarken hissettiğim korkuyu hiç hissetmemiştim, onu kaybedebileceğim korkusu, onu hala kaybedebileceğim korkusu.

Yatağa oturup onu kollarımın arasına aldım, şiltenin ucundaki battaniyeyi çekip ıslak tenine sardım.

"Üşüdün mü?" diye sordum, sesim çok kısık çıkıyordu.

Başını salladı, eli hâlâ yüzümdeydi, gözleri hâlâ benimkilere sabitlenmişti. "Beni kurtardın," diye fısıldadı ve midem altüst oldu. "Sen... benim için bir kurşunun önüne atladın."

"Evet," diye mırıldandım, yüzüne baktım, gözlerinde su parlıyordu.

"Beni kurtardın... Hayatımı kurtardın."

Aramızdaki aşırı yüksek duygudan dolayı titreyerek ona daha sıkı sarıldım, çıplak sıcak tenini kollarımda hissettim. "Benim için ölmene imkan yok, tatlı yanaklar."

Lilah'nın parmağı çenemi okşamak için dudaklarımdan ayrıldı. "Kurtarman için neden bu kadar önemliyim? Ben senin üzerine yüklenmiş bir yüküm."

Parmağını kavrayıp dudaklarıma götürdüm ve öptüm, itiraf ederken göğsüm neredeyse patlayacaktı, "Çünkü seni seviyorum Li... Senin için deliriyorum. Sen bir yük değilsin."

Lilah derin bir nefes aldı ve gözleri büyüdü. "Ky... neden?"

Bir kahkaha attım. "Aptalca bir soru, tatlı yanaklar," diye cevap verdim. "Bana imkansız sormak gibi. Sadece seviyorum. Senin çılgın hacı kışını seviyorum."

Lilah dudaklarını diliyle ıslatıp bakışlarını dudaklarıma indirmeden önce uzun süre bana baktı. Sikim

sertleşti ve gözleri benimkilere dikildi, yanakları kıpkırmızı oldu.

"Seni gerçekten seviyorum," diye ekledim.

Lilah uzandı ve gözlerini dolduran yaşlarla dudaklarını dudaklarıma bastırdı. Ellerim uzun saç tellerini kavradı ve öpücüğö derinleştirdim, dilim onunkine değdi.

Elim saçlarından ayrılıp yavaşça çıplak kolundan aşağı indi ve battaniyenin üzerinden geçerek kalçasının arkasını kavradı.

Ağızlarımız daha büyük bir öfkeyle çarpıştı ve aletim sertleşti, o kadar sertti ki acı veriyordu. Lilah geri çekildi, göz kapakları yarı açıktı, öpüşmemizden sarhoş olmuştu. İkimiz de nefes nefese kalmıştık ve ben sakinleşmeye çalışıyordum ama onun sıkı vücudu kucağımda kıvrılırken işler pek de planlandığı gibi gitmiyordu.

"Ky..." diye inledi ve yanağımı onunkine değdirdim.

Nefes nefese sesi neredeyse beni çözüyordu, sıcak amının boxer'ımın üzerinde ıslandığını hissedebildiğimden bahsetmiyorum bile. "Ne var bebeğim? Bana neye ihtiyacın olduğunu söyle."

Başını geriye atarak iri mavi gözlerini benimkilere dikti ve şöyle dedi: "Bu yanlış, günahkâr ve ahlaksızca bir davranış. Ama seni hissetmek istiyorum... hepinizi. Benimle birleştiğini hissetmek istiyorum. Seninle birleşmenin nasıl bir his olduğunu bana göstermeni istiyorum... mümkün olan her şekilde."

İşte o zaman nefesim kesildi.

Bölüm On Dört

Lilah

Ky'nin gözleri büyüdü ve ben bu yasak kelimeleri yüksek sesle söylerken, iç çamaşırının ince malzemesinden çıplak arkama doğru sertliğinin nabzını hissettim. Yaşlılar ve Davut Peygamber beni fahişe ilan edebilirdi ama şu anda bu, sahip olmaktan memnun olduğum bir unvandı.

Ky bana baktı, yüzünde çözemediğim bir ifade vardı. Tüm yüz hatları keskin ve gergindi, öpülesi dudakları sertti, uzun altın rengi saçları vahşi ve evcilleşmemiştir. Ky'nin eli yüzümde gezindi ve sert ama nazik dokunuşu neredeyse aşkın, kendinden geçmiş gibiydi.

Cevabını beklerken yanağım içgüdüsel olarak onun sıcak eline sokuldu ve sevgisinin mutluluk verici dalgasında sürüklendim. Başımı göğsündeki çıplak tene doğru kıvrarak, dudaklarımı gergin bir şekilde omzunun etine, renkli dövmelerinin üzerine bastırdım, ağzımın altında titreyip sarsılırken büyüledim.

Ky'nin eli saçlarımı taradı ve uzun, hırıltılı bir nefes aldı. "Lilah..." diye tısladı usulca, yumruğu ıslak saçlarımda sıkılaşıyordu. Başını arkaya eğdiğini, gözlerini kapattığını ve dişlerinin alt dudağının üzerinde gezindiğini görmek için yüzüne bakma riskini göze aldım.

Yapmak üzere olduğum şeyin büyüklüğü karşısında ellerim titrerken, Ky'ye bakışlarımı ayırmadan battaniyenin kenarını buldum ve kalın malzemeyi yere ittim, çıplak vücudum ortaya çıktı ve tümüyle sergilendi.

Battaniyenin düştüğünü duyan Ky başını eğdi, güzel mavi gözleri açıldı ve kusursuz bir şekilde parladı

çıplaklığımı gördüğünde tutkuya kapıldı.

Elimi uzun sarı saçlarının arasından geçirdim ve bakışlarımı kasları gergin ve belirgin olan şişkin kollarına sabitledim. Bacaklarımı kucağından dikkatlice kaldırarak titrek ayaklarımın üzerinde durmayı başardım, sırtım Ky'ye dönüktü.

Uzun saçlarımı sol omzumun üzerinden düzleştirdim, nemli teller sol göğsümün üzerinde uzanıyordu, güçlendirici bir nefes aldım ve yavaşça döndüm, gözlerimi yere diktim, bir kadının bir erkeğe karşı olması gerektiği gibi hürmetkâr ve uysaldım.

O güne kadar Nuh Kardeş dışında hiçbir erkeğe karşı tamamen çıplak olmamıştım ve kaçıp bedenimi örtmemek için tüm gücümü harcıyordum. Aklım ve kalbim namusumu korumak için savaşıyordu. Kutsal Yazılar vicdanıma hücum etti. Cinsel ahlaksızlıktan kaçın. Bir insanın işlediği diğer günahlar bedeninin dışındadır, ancak cinsel günah işleyen kişi kendi bedenine karşı günah işlemiş olur.

Peygamber David, Tarikat dışından biriyle birleşmenin Şeytan'ın kendisiyle yatmak olduğunu öğretti. Bir Lanetli olarak, Tanrı'nın kutsanmış bir hizmetkârı, seçilmiş bir ihtiyar olmayan herhangi biriyle birleşmek affedilemezdi ve cehennem ateşinde cezalandırılabilirdi. Aklım bana inancımı korumamı, bunun Tanrı'nın bir sınavı olduğunu, Ky'nin beni ayarttığını ve halkımın kurtuluşu için direnmemi söyledi. Ama kalbim bana onunla birlikte olmam gerektiğini, Mae'nin haklı olduğunu, Tarikat'ın ve peygamberimin artık olmadığını söylüyordu.

Ky, kendi tarzında, güçlü olabileceğini ve beni koruyabileceğini defalarca kanıtlamıştı, bu dünyadan en iyi şekilde kurtulacağını düşündüğü Nuh Kardeş'in katledilmesiyle başlayarak - Ky, Nuh Kardeş'in kurtuluşum için çok önemli olduğunun farkında değildi. Arkamdaki uzun boylu, yakışıklı adamı düşündüğümde içim ısındı ve kalçalarım ihtiyaçla birbirine kenetlendi. Beni korudu, benimle kalmak için diğer kadınlardan uzak durdu. Onunla birleşmek için duyduğum doyumsuz ihtiyaç beni şu anda harekete geçiriyordu. Bu tekil bir şeydi ve

ideallerime tamamen karşıydı, ama onu istiyordum...
teslim olacağım.

Omurgamda kışkırtıcı bir ürperti hissederek soluk soluğa döndüm ve Ky'nin elini uzatmış, parmağını havada tuttuğunu gördüm.

"Siktir, Lilah..." diye tısladı ve erkekliğini ovuştururken, büyülenmiş gözlerinin başımın üstünden ayak parmaklarımın ucuna kadar ilerlemesine izin verdi. Bakışları bir kez daha benimkileri bulana kadar onun incelemesi altında ayaklarımın üzerinde hafifçe sallandım.

Elini uzattı; kabul ettim. Beni göğsüne çekti, et ete, kalp kalbe çarpıyordu. Elini saçlarımın arasına daldırarak beni öne doğru çekti, boğazından acı dolu bir inilti koptu ve dudakları dudaklarıma çarptı, dili ağzımın içine daldı. Sert bir el belimi kavradı, sonra arkama doğru ilerledi, etimi yoğurdu, meşgul dudaklarından uzun bir inilti döküldü.

Ky ağzını çekti. Dudakları ve dişleri boynumun kenarını emdi ve ısırды, midemdeki yoğun girdap, göbeğimde ve göğüslerimde oluşan dayanılmaz sıcaklık ve basınç karşısında gözlerim geri döndü.

Ky'nin sıcak ağzı göğsüme doğru indi ve parmağının ateşime doğru indiğini hissettim. Ucu açıklık boyunca ilerlerken, vücudumda zevk şimşekleri çaktıran bir şeyin etrafında dönüp ona sürtünürken aniden haykırdım.

"Ky!" Bağırdım ve gözlerim onunkileri buldu. "Yapamam... Ne...? Bu... hissettiriyor..."

"Mükemmel, bebeğim. Çok ıslaksın... Seni sikmem lazım... Seni sikimin etrafında hissetmem lazım."

Elinden kurtularak başımı eğdim ve yatağa doğru ilerledim. Yatağın üzerinde sürünen Ky, kenardan atladı ve parmaklarını iç çamaşırının yan tarafına sokup aşağı çekmeye başlayarak büyük, dik erkekliğini sınırlarından kurtarıırken beni bir şahin gibi izledi.

Ky'ye şehvetle bakarken sertçe yutkundum, çıplak ve çok hazırdı. O mükemmeldi. Nefes kesecek kadar güzeldi ve kalbimi göklere çıkaran bir bakışla bana bakıyordu.

Şu anda onunla ilgili hiçbir şey günahkâr ya da lanetlenmiş gibi görünmüyordu. Onunla birleşmekle ilgili hiçbir şey yanlış ya da ahlaksız görünmüyordu. Kardeş Noah bana hiç böyle bakmamıştı; beni böylesine acımasızca, böylesine saldırgan bir şekilde alırken gözlerinde asla sevgi ya da duygusallık yoktu. Ama Ky, Ky'nin içindeki her şeyi gördüm. Onunla birleşmek beni cinsel olarak çağırıyordu, tıpkı benim inancıma çağırıldığım kadar güçlü bir şekilde.

Beni başka hiçbir erkeğin istemediği kadar istiyordu... koşulsuzca. Ve kısa bir an için de olsa, bunun gerçekten nasıl bir his olduğunu, Mae'nin Styx'le neler hissettiğini hissetmek için can atıyordum.

Ky, sert vücudu kıvrak ve yontulmuş bir şekilde ileriye doğru belirsiz adımlar attı. Onu sırtımda bekledim. Gözlerimi kapatarak nefesimi tuttum ve Ky'nin ellerinin tenime değeceği anı bekledim. Beklemeye tahammül edemiyordum, bilinmeyen güçlü arzular beni korkularımdan kurtarıyordu.

"Lilah," diye kısık bir sesle homurdandı Ky ve ben gerildim. Ky'nin eli göğsüme indi ve parmak uçlarıyla bir tüy dokunuşuyla göğüslerimin arasını okşadı. Yardım edemedim ama gözlerimi açtım. Onu görmem gerekiyordu... onu izlemem.

Ky öne doğru eğilerek yanağıma bir öpücük kondurdu. İçime çektim... Duman, yağ ve deri fısıltısı. Bu benim için rahatlık kokusuydu.

Ky'nin dudakları usulca yüzümün üzerinden geçene kadar tüm yüzümü öptü. Kendini bedenime daha da bastırarak, parmakları kuzeye doğru kayarak saçlarımı yüzümden uzaklaştırdı ve geriye doğru eğilerek ağızımdan ayrıldı, dikkati tamamen benim üzerimdeydi.

Hava çatırdadı, sanki aramızda elektrik varmış gibi. Umutsuz bir his bacaklarımdan arasına dolduğunda kalçalarım yuvarlandı ve sırtım kavislendi, dudaklarımdan bir inilti çıktı.

Dişlerini alt dudağında gezdiren Ky, muazzam gücünü kullanarak beni sırtüstü yatırdı ve üzerimde asılı kaldı, yüzü benimkinden kıl payı uzaktaydı, sıcak ve tatlı nefesi yanağıma doğru esiyor, hâkimiyetini iliklerime kadar hissetmeme neden oluyordu.

"Sana çok iyi davranacağım, bir erkekle birlikte olmanın nasıl bir şey olduğunu göstereceğim. Hayır, herhangi bir erkekle değil, benimle olmanın nasıl olduğunu" diye vurguladı.

Bacaklarımı birbirinden ayırıp iri bedenini bacaklarımın arasına yerleştirerek kalçalarını benimkilere doğru itti. Bu yabancı his karşısında nefesim kesildi.

Ky'nin eli belime doğru uzandı ve göğsümü nazikçe kavradı, meme ucumu ağzına çekmeden önce ağzı etimi yaladı ve ısırıldı, içime ısı sarsıntıları gönderdi. İnleyerek saçlarını kavradım, çünkü orada kıpırdanmalar hissediyordum, nabız gibi atan, zonklayan bir ihtiyaç.

Ky kalçalarını kalçalarımın tepesine doğru bastırdı ve uzun, sert boyunun bana değdiğini hissettiğimde gözlerim açıldı. "Kahretsin Lilah, bu memeler mükemmel, şişman, sıkı ve kocaman... mükemmel. Onları hayal ediyordum... Hayal ettiğimden daha lezzetli."

Ky inleyerek aşağı doğru hareket etmeye başladı, dili nemli tenimin her santimini yalıyordu - gövdeyi, karnımı ve kalçalarımı. Nereye doğru gittiğine dair yaşadığım şok beni şilteden kaldırdı ve avucu yukarı uzanıp göğsümde düzleşti, beni tam istediği yerde, aşağıda tuttu.

"Ky, lütfen, ne yapıyorsun?" İhtiyaçtan aklım başımdan gitmiş bir halde yalvardım.

Başını gözleri benimkilerle buluşacak kadar hafifçe kaldırdı ve "Hiç geldin mi bebeğim?" diye sordu.

Ky'nin parmağı göbeğimin yarığında aşağı inerken kalbim daha hızlı atıyordu. Kendimi ıslak ve sıcak hissettim ve tenimde bir yığın ürperti yayıldı. "Ne demek istediğini anlamıyorum..." Konuşmayı başardım ama sesim titreyerek kesildi.

"Tarikat amcıkları seni becerdiğinde hiç hoşuna gitti mi?"

Gözlerime yaşların dolduğunu hissederek başımı salladım ve yıkılmamak için boşuna çabaladım. O zamanların hatırlatılmasına ihtiyacım yoktu, özellikle de Ky ile birlikte bu kutsal yerdeyken. Bu benim için farklıydı. Bu yatakta hayaletlerin olmamasını diledim.

Ky'nin burun delikleri alevlendi ve kalçam boyunca iç uyluğuma doğru bir öpücük izi bıraktı, ancak kargaşamı açıkça görerek durdu.

Güçlü kollarına dayanarak Ky, yüzü yüzümün üzerinde gezinene kadar vücudumda süzüldü. "Bebeğim, beni dinle ve iyi dinle."

Tehditkâr duygularımı geri çektim ve ona istediği şeyi verdim: dikkatimi.

Bakışları yumuşadı ve parmağıyla saçlarımı kulağımın arkasına sıkıştırdı, sarı sakalı göğsümdeki deriyi gıdıkladı. "Ben onlar gibi değilim. Evet, ben bir fahişeyim. Bu bir sır değil. Bir sürü orospuyla birlikte oldum. Ama hiç bir şey yapmadım. Senin gibi bir fahişeye hiç değer vermedim. Seninkini istediğim gibi bir amcığı bile istemedim. Senin için adam öldürürüm, bebeğim. Seni benden almaya çalışan olursa, boğazını keserim. Sen bana aitsin, benimsin ve şu anda, bu yatakta, ilk kez başka bir şey yapacağım. İkimiz de öyleyiz."

Nefesimi tuttum, nefes veririm anı mahvedeceğimden ve ne açıklayacağını asla bilemeyeceğimden çok korktum.

"Seninle sevişeceğim Lilah. Seni kendime alacağım, sana sahip olacağım. Çünkü bunu bana senden başka yapabilecek kimse yok."

"Ky..." Sustum ve bu kez yanaklarımdan süzülen gözyaşlarını kucakladım. Bunlar Ky'nin de onunla her şeyi istediğime dair alması gereken kanıtlardı.

Ky içini çekti ve her iki yanağından birer tuzlu damlacık öptü. Alnını benimkine bastırarak kesik kesik bir nefes aldı ve mırıldandı: "Seni seviyorum Lilah."

Bu, biz, bebeğim, sadece sikişmekten daha fazlası. Anlıyorsun, değil mi?"

Çekingenliğim o anda buharlaştı. Ellerimi yüzünde birleştirerek dudaklarımı dudaklarına bastırdım ve itiraf ettim: "Ben de seni seviyorum, hem de çok. Beni güvende hissettiriyorsun... Seninleyken korkmuyorum. Bu duygunun benim için ne kadar özel olduğunu bilemezsin."

Kör edici bir gülümseme güzel yüzünü süsledi ve vücudumdan aşağıya doğru gizlice sürünmeye başladı, sadece göbeğimde kendini destekledi, sıcak nefesi göbeğime ağır bir şekilde üfledi. "Sana kendini iyi hissettireceğim. Tamam mı, tatlı yanaklarım?"

Endişeyle başımı salladım. Birden Ky'nin dili göbeğimin dikişi boyunca ilerledi ve kalçalarım yataktan kalktı. "Ky!" Bu alışılmadık hissin etkisiyle haykırdım.

Ama Ky durmadı, dili acımasızca göbeğimde geziniyor, güçlü kolları kalçalarımı tutuyor ve ağzından çıkan zevk homurtuları sırtım kavislenip çarşafı yumruklayana kadar titreşiyordu.

"Ky, bir şeyler oluyor!" Kontrolden çıkmış gibi hissederek panikledim ama Ky durmadı. Dili daha da sert çalıştı ve aniden parmağı girişimi çevreledi ve nazik bir itişle beni doldurdu.

Bedenimi yoğun bir his kapladı. Bir zevk dalgasının üzerinde süzülürken gözlerim kapandı... o kadar büyük bir zevkti ki boğazımdan yükselen ve sessiz odayı dolduran çılgılığı zapt edemedim.

Akıl sağlığını yeniden kazanmak için mücadele ederken nefes nefese kalmıştım. Ky'nin vücudumda kaydığını zar zor fark ettim. Elimi göğsüme koyup gözlerimi açtığımda Ky'nin yoğun mavi bakışlarında açlıkla beni izlediğini gördüm.

"Ky... o da neydi?" diye sordum.

Başını öne eğerek boynumun yan tarafını okşadı, elleriyle göğüslerimi sıktı ve ovdu. "Bu bir şey değil, bebeğim." Başını kaldırdı ve yavaşça dudaklarını yaladı. "Seni becermem gerek Li. Seni şimdi sikmem gerek."

Bu düşünceyle nefesim kesildi ve içimden bir ıslaklık aktığını hissettim. "Ben de bunu diliyorum."

Beklentiyle inleyen Ky yanımdan geçerek yatağın yanındaki çekmeceye uzandı. Küçük bir folyo paketi aldı ve folyoyu ikiye ayırıp içinden bir şey çıkarmasını ve uzunluğunun üzerinde yuvarlamaya başlamasını izledim.

Ellerimi kalın kalçalarına koyarak aşağı yukarı gezdirdim, sinirlerimi yatıştırmaya çalıştım ve kalın kaslarının avuçlarımın altında esnemesinin tadını çıkardım. Ky nefes verdi ve öne doğru eğildi, bana öyle sert bakıyordu ki dikkati altında kıpırdandım. Belimden tutarak bizi döndürdü, böylece ben onun üstünde, kaslı ve dövmele beline binmişim. İrkilerek ve kendimi açıkta hissederek göğsümü indirdim, kollarımı Ky'nin sırtına doladım, göğsüm onunla aynı hizadaydı. Çarpan kalbinin gümbürtüsü kulaklarımda çınladı ve onu daha sıkı kavradım, kolları beni sardığında damarlarımdan rahatlama aktı.

Aşağı doğru kayarak, göğsünde bir ilmekle bağlanmış kalın bir ipin ana hatlarını izledim ve ağzımla omzunun üzerinden geçtim. Sonra ağzımı kulağına götürdüm ve "Al beni" diye fısıldadım.

Gırtlaktan gelen bir hırıltıyla Ky ben sırtüstü yatana kadar bizi döndürdü ve beklemediğim bir şefkatle elini bacağımdan aşağı indirdi, erkekliği girişime dayanana kadar hafifçe kaldırdı. Bir kez bile göz temasını kesmeden, o kadar yavaşça içime girdi ki, her bir parçasını içimde hissettim.

İsteğim dışında, tırnaklarım Ky'nin geniş sırtını tırmaladı, ama bu hareket onu heyecanlandırmış gibiydi ve kontrolünü kaybederek sertçe itti ve beni tamamen doldurdu.

"Siktir!"

"Ky!"

Birlikte çığlık attık ve Ky dondu kaldı, başını boynumla omzum arasındaki yarığa sokarken sıcak nefesi yanağımı yelpazeledi.

"Sen... sen iyi misin?" Ky nefes nefese kalarak sormayı başardı.

"Evet," diye cevap verdim kısık bir sesle, hareket etmesini istiyordum. "Lütfen... beni al."

Ky kalçalarını yavaş ve sabit bir hareketle döndürmeye başladı ve ellerim saçlarına dolanarak tellerini kavradı. Ky'nin dudakları boynumda, yanağımda gezindi ve ağzımda son buldu. Öpücüğü ilk başta yumuşak ve nazikti, ancak itiş gücü arttıkça, dudaklarımdan uzun inlemelerin çıkmasına neden oldu, öpücüğü ateşlendi, dili benimkine karşı savaştı. Özgürce teslim oldum, benden istediğini almasına izin verdim.

Bir solukta ağzımdan çıkan Ky gözlerimin içine baktı, derinliklerinde görünmeyen bir duygu parlıyordu... o kadar güzeldi ki gözyaşları düşmekle tehdit ediyordu. Bu birleşme hayal edebileceğim hiçbir şeye benzemiyordu -duygusal, samimi ve mümkün olduğunu bildiğimden daha fazla sevgiyle doluydu.

Tenlerimiz nemli ve sıcak hale geldi. Kalçaları sarsılıp içime daha sert ve daha hızlı girerken Ky'nin içinde bir şeyler kopmuş gibiydi. Başım inanılmaz bir hisle dönüyordu.

"Ellerimi tut," diye emretti Ky ve ben de hemen itaat ettim. Parmaklarımı onunkilerin arasından geçirerek iç içe geçmiş ellerimizi başımın üzerine kaldırdı ve bakışlarını benimkilere kilitledi.

Hiçbir kelime konuşulmadı; konuşulmasına da gerek yoktu. Konuşulması gereken her şey gözlerimizin küçük gerginliği, ağzımızdan çıkan ağır nefesler, inilti, dudaklarımızdan süzülen küçük zevk çığlıkları aracılığıyla aktarıldı.

Bu bir sevişmeydi. Bu bir ritüel ve planlanmış bir paylaşım değildi. Bu gerçektir. Bu güzeldi... ve ruhu değiştirecek kadar değerliydi.

Ky'nin parmakları acımasızlaştı. Her iki bileğimi de bir eliyle kavradı, boştaki eli aşağıya doğru indi. Onu göbeğıme dayadı, parmakları tomurcuğumu yuvarladı ve alay etti.

"Kahretsin bebeğim, bırakmam lazım," diye homurdandı Ky.

"Evet, evet!" Bacaklarımın arasındaki basınç arttıkça çığlık attım.

Ky'nin boyu şişiyor ve içimde tüm mantıklı düşüncelerimi kaybetmeme neden olan bir yere çarpıyor gibiydi. Ky'nin sert göğsü göğüslerime sürtündü ve kalçalarını muazzam bir enerjiyle vururken, zevkim bir kreşendoya dönüşürken nefesim kesildi. Çığlık attım, kanalım sıkıştı, çekirdeğim zonkluyordu. Sırtını eğen Ky salıverildiğini haykırdı, sarsıldı ve uzun, sert itişlerle içime doğru itti.

Karşılıklı yüksekliğimizden yavaşça aşağı süzülürken nefes alış verişimiz hafifledi. Ky kollarımı serbest bıraktı, uzunluğu kanalımın içinde seğiriyor, hisler hassas çekirdeğim için çok fazla olduğunda inlememe neden oluyordu.

Ky fazla bastırmamaya dikkat ederek çürük yanağıma öpücükler kondurdu, ben de ellerimi boynuna doladım. Ky'nin burnu yanağıma sürtündü ve alnı benimkine bastırdı. Nefes alış veriş sakınleşirken gözleri kapandı.

"Seni seviyorum, Li. Tanrım, seni seviyorum," diye itiraf etti. Sesindeki inançsızlığı ve şaşkınlığı duyabiliyordum. Kalbim kabardı ve onunla birlikte bir hayat düşünmeye başladım. Bana öğretilen her şeyden uzak bir hayat doğruydu, ama ruhum ona bağlıydı... birleşmiş, onunla kaynaşmıştı.

Bu kutsaldı. Bu o
olabilirdi... "İyi
misin, bebeğim?"

Utangaç bir şekilde başımı salladım ve Ky kendini yavaşça içimden çekti. Bir anda göğsüme bir boşluk hissi yerleşti ama banyoya gittikten sonra Ky beni kollarının arasına alarak yatakta bana yeniden katıldı.

Kendimi çok güvende hissettim. Sonsuza kadar onun kollarında kalabileceğimi hemen fark ettim, tıpkı bunun gibi, tam burada, şu anda.

"Bir sürtük hakkında böyle hissedeceğimi hiç düşünmemiştim Li, ama sen bunu başardın. Derimin altına girdin ve beni değiştirdin," diye konuştu Ky sonunda.

"Öyle mi?" Ky'nin başını benimkinin üstüne doğru salladığını hissettim. "Nasıl?"

Becerikli parmaklar saçlarımı taramaya başladı, beni yatıştırdı ve rahatlamamı sağladı.

"Bebeğim, haftalar önce o hücreden sürünerek çıktığın andan itibaren gitmiştim. O güzel yüzüne, o öldürücü vücuduna, o gözlerine, o dudaklarına... Kahretsin, seni Mae'nin yanında korkmuş bir halde gördüğümü hatırlıyorum ve bir yıldırım gibi çarpıldım."

Sözleri karşısında donup kaldım. Gitmiştim... güzel yüzün için... şimşek gibi. Çarpılmışım.

"Gerçekten mi?" Devam etmesi için kutsal olan her şeye dua ederek söyledim.

"Evet, Li. Seni yatağımda, bisikletimin arkasında hayal ediyorum. Sikimi sürerken, yamamı takarken ne kadar çarpıcı olacağını hayal ediyorum. Styx ve muhtemelen Flame hariç bu kulüpteki her kardeş seni istiyor. Sen gördüğüm en ateşli sürtüksün. Bu MC'deki bütün siklerin aklını başından aldın Li, ben de dahil... özellikle ben. Beni başka hiçbir orospunun yapamadığı bir vudu büyüsünün etkisi altına aldın."

Kalbim küt küt atmaya başladı ve göğsümde derin bir panik oluştu. Nefes alamıyormuşum gibi hissettim... Nefes alamıyorum!

Ellerim titremeye başladı ve avuçlarım terledi. Ky'nin bir terslik olduğunu fark etmemiş olması için dua ettim. Elleri beni daha sıkı kavradı ve ben de sakinleştim.

"Li, bilmek istiyorum-"

"Ky! Hemen o lanet kışını kiliseye götür! Styx boğazını kesmek üzere!" diye bağırdı biri koridordan ve kilitli kapıya sertçe vurdu.

"Kahretsin!" Ky tükürdü ve yataktan fırlayarak pantolonunu ve gömleğini hızla giydi. Yerdeki kesiğine uzanan Ky, dağınık saçlarını parmaklarıyla geriye itti ve yatakta uzandığım yere doğru yürüdü. Bana bakarken dişlerini alt dudağında gezdirerek gülümsedi.

Bir dizini yatağın üzerine koyan Ky eğildi ve dudaklarını dudaklarıma çarptı. Dudaklarında kokunun tadını alabiliyordum ve kendimi onun dokunuşunun, yumuşak ağzının tadını çıkarmaya bıraktığımda gözlerim doldu.

Ky iç çekerek çenemi kavradı ve beni bakışlarıyla buluşmaya zorladı. "Lanet olsun Li, bana ne yapıyorsun?" dedi ve bana son bir kez bakarak kapıya doğru yürüdü. Başını salladı ve "Amcık çarptı, yüzde yüz amcık çarptı" diye mırıldandı. Bununla birlikte kalbimi ve tüm umutlarımı da yanına alarak odadan çıktı.

Yine olmuştu... sadece bu sefer kalbimi kurbanı kaptırmıştım.

Ky'yi kötülüğe yönlendirmiştim. Kalbini vermek istemeyen bir adamı almış ve baştan çıkarıcı yöntemlerimle onu tuzağa düşürmüştüm. Onu beni sevdiğine inandırmıştım... ama hepsi bir kurmacaydı. O beni sevmiyordu.

O benim büyüüm altında.

Tanrım! Peygamber Davut'un söylediği her şey doğrudu. Ben bir fahişeydim, kılık değiştirmiş bir şeytan. Yabancı biriyle yalan söyleyerek zina yaptım. Cezam onun sahte aşkıydı.

Boğazımdan acı dolu bir çığlık koptu. Çıplak bedenimdeki çarşafı geriye attım ve ayağa fırladım. Atılmış elbisemi ve başlığımı almak için banyoya koşarken aynadaki yansımama bir göz attım ve kendimi tutamayıp bakakaldım. Yüzüm kızarmıştı, saçlarım dağınık ve ahlaksızdı ve vücudum vücutlarımızın birleştiği yerden gelen terle nemlenmişti.

Gözyaşlarım şimdi yanaklarımdan aşağı akıyordu. Bu cehennemden nefret ediyordum! Bu şekilde doğmuş olmaktan, Şeytan'dan nefret ediyordum. Bu bakışlardan nefret ediyordum, bu kadar derinden aşık olduğum adamın kalbime, ruhuma... bana aşık olmasından nefret ediyordum! Ama bu baştan çıkarıcı bakışlardan, vücudumun her santiminden akan bu arsız cinsellikten.

Dizlerim titreyerek hızla giyindim, saçlarımı gelişigüzel bir topuz yaptım ve başlığımı

yer. Banyo zemininde bir ileri bir geri volta attım, kalbim her saniye kırılıyor, paramparça oluyordu.

Ky beni gerçekten sevmiyordu. Benim büyüm altındaydı. Bunu kendi dudaklarından kendisi söyledi. Bu bir yanılsamaydı. Saflığımı, erdemimi, cazibeme kapılmış bir adam için mahvetmişim. Onun özgürlüğünü çalmıştım... Günahkâr olan bendim, o değil. Lanetlenen bendim, bu kulüpteki erkekler değil.

Bana ne yapıyorsun? Gitmişim... senin güzel yüzün için... Bir yıldırım gibi çarpıldım. Ky'nin sözleri aklımı kurcalayıp duruyordu. Bana ne yapıyorsun? Benim yüzümdü. Yüze aşıktı ama altındaki kadına değil. Sadece bu yüzü sevebilirdi.

Nefes alamıyorum... Nefes alamıyorum!

Göğsümü tutarak, panikle kapalı ciğerlerime hava çekmeye odaklandım ama oda çok boğucuydu. Kirlenmişim. Temizlenmeye, dua etmeye ihtiyacım vardı. Tövbe etmeli, Tanrı'dan af dilemeli ve ruhumu şeytanın pençesinden kurtarmaya çalışmalıyım.

Kapalı kapıya doğru sürünerek kulağımı tahtaya dayadım ve herhangi bir ses duymaya çalıştım. Hiçbir şey yoktu. Kapı kolunu dikkatlice çevirerek, koridorun temiz olup olmadığını kontrol etmek için kapıyı biraz açtım. Salondaki havalandırma deliklerinden sesler geliyordu ama cesaretimi toplayarak koridora girdim, kapıyı arkamdan kapattım ve parmak uçlarımda çıkışa doğru ilerledim. Nehre gitmem gerekiyordu. Başka ne yapacağımı bilmiyordum.

Çıkış kapısına ulaştığımda kolu ittim ve gece havası sıcak tenimi öptüğünde anında kendimi daha iyi hissettim.

Etrafıma baktığımda kimseyi göremedim. Ön kapıdan takırtılar ve delme sesleri geliyordu ama ben görünmeden bahçeyi koşarak geçtim ve hızla ağaçların arasına ulaştım.

Attığım her adımda, dudaklarımdan dökülen kutsal yazılar utancımı tekrarlıyordu. Zinamdan, zinamdan, fahişeliğimden utanıyordum.

"Süleyman'ın Özdeyişleri 5:3-20. 'Zina eden kadının dudaklarından bal damlar, Konuşması yağdan yumuşaktır; Ama sonunda pelin gibi acı, İki ağızlı kılıç gibi keskindir. Ayakları ölüme gider, Adımları Şeol'ü tutar."

Dallar yüzüme çarptı, derimi kesti. Sert, kuru toprak ayaklarımın tabanını yırttı ama nehre doğru koştuya devam ettim. Arındırıcı su beni kirden ve günahdan kurtaracaktı. Temizleyici sular kirliliği alıp götürecekti.

Açıklığa fırlayarak nehir kıyısına doğru koştum, başlığımın bağlarını kopardım ve hemen saçlarımı serbest bıraktım. Akmayan gözyaşlarım yüzünden görüşüm bulanıklaşmıştı ve kör bir şekilde elbisemin fermuarına uzandım.

Temizlenmekle o kadar meşguldüm ki arkamdaki ağaçların hışırtısını duymadım. Düşen dallar ve yapraklar arasında çıtırdayan altı çift botun gümbürtüsünü duymadım. Altı adamın açıklığa girip etrafımı sardığını duymadım, silahlı adamlar.

"Rapunzel, Rapunzel, saçlarını indir de altın merdiveni tırmanayım."

Bir adamın konuştuğunu duyduğumda ellerim fermuarın üzerinde dondu kaldı.

Yavaşça arkamı döndüğümde, beyaz yelek ve kot pantolon giymiş altı adamla karşılaştığımda çığlık çığlığa boğuldum. Öndeki adam öne çıktı; göbekli, yaşlıca bir adamdı ve kaba kırmızı sakalı, çürüklerle yaralanmış derisini örtüyordu.

"Fermuar için yardıma ihtiyacın var, sevgilim. Sana biraz yardım edebilirim."

Tökezleyerek geri çekildim, kalbim boğazıma düğümlenmişti. Bir kaçış yolu bulmak için ağaçların arasına bakındım ama adamlar bana doğru yaklaşmıştı, büyük silahlarını aşağıya doğrultmuşlardı ama elleri kabzayı sıkıca kavramıştı, nişan alıp ateş etmeye hazırdılar.

"Vay anasını! Bana senin ateşli bir kaltak olduğunu söylediler ama birinci sınıf biftek taşıyacağımı tam olarak söylemediler. İnanılmazsın, Rapunzel." Adam uzunluğunu hissetti ve dudaklarını yaladı. Boğazımda kusmuk yükseldi. "Hatta belki

Sizi güzelce başladışımızda tadına bakmalısınız."

"Benim... arkadaşlarım birazdan burada olur," diye tehdit etmeye çalıştım ama öndeki adam sadece gülümsedi ve diğerk adamlar koro halinde güldü.

"İkimiz de bunun doğru olmadığını biliyoruz, değil mi sevgilim?"

"Yapacaklar, emin olun."

Adamlar kahkahalara boğuldu ve ben titreyen ellerimi birbirine kenetledim.

"Hangmen'den hiçbir pislik gelmeyecek, şekerim. Piçleri küçük kiliselerine ya da adına her ne diyorlarsa oraya sokmak için güzel bir şaşırtmaca yarattık. Ve bir süre daha orada kalacaklar. Senin için gelecektik, kızım, sessiz ve gizlice, ama seni buraya koşarken gördüğümüzde, şey, gittin ve gecemizi çok daha kolay hale getirdin, şimdi değil mi?"

Burun deliklerimden nefes aldım, tam da o "O zaman ben de sana ne olacağını söyleyeyim."

Yaklaştığında gözlerim büyüdü. Vücut kokusu, tütün ve alkol karışımı kokusunu içime çekerken burnumun direği sızladı. Bana ulaştığında elini kaldırdı ve parmaklarını saçlarımda gezdirdi. Gözlerim kapandı ve korkudan felç oldum.

"Çok güzel, sevgilim. Saf Aryan, sarı saçlı ve mavi gözlü, Hitler'in ideal orospusu. Bir Klan kardeşinin yaşayan ıslak rüyası. Seni sağ salım o ucubelere teslim etmek için bir kova dolusu para almasaydım, seni çiftliğe geri götürür, saf ırk tarafından becerilmenin nasıl bir şey olduğunu sana gösterirdim."

Saçımı bıraktığında panikle bacaklarım tutuştu ve ormana doğru kaçmaya başladım.

"Yakalayın onu!" diye bağırdı sorumlu adam ve arkamdan gelen ayak seslerini duydum.

Bacaklarımı daha da zorladım, yardım almak için kulüp binasına ulaşabilmek için dua ettim, Ky'yi almak için, ama tam

Ormanın girişini ihlal ederken, sert eller omuzlarımdan tutup beni yere itti. Sırtım sert toprağa ağır bir gümbürtüyle çarptı, çarpmanın etkisiyle ciğerlerimdeki tüm havayı kaybettim. Kollarım dallar ve yapraklarla çizilmişti ve tüm vücudum ağrıyordu. Ky'nin bir zamanlar bana yapmamı söylediği gibi kurtulmak için mücadele ettim ama üstümdeki iri adam kolunu kaldırdı ve elinin tersiyle yüzüme vurdu. Görüşüm bulanıklaştı ve dünya yan yatmış gibi göründü.

"Onu yere yatırın!" diye emretti belli belirsiz bir ses ve kollarımla bacaklarım birden kurşun gibi oldu. Nehirde aşağı doğru akan bir yaprak gözüme çarptı, kayaların ve taşların arasından sekiyordu. Garip bir nedenden ötürü dikkatimi başka yöne çekemedim. O kadar basit, o kadar özgür görünüyordu ki, bilinmeyene doğru kendi yolculuğuna çıkmıştı.

"Anladın mı Jep?" diye sordu alçak bir ses. Yaprak güneye doğru süzölmeye devam ederken üstümdeki adam cevap olarak homurdandı.

Sert eller yanaklarımı kavradı ve başımı dikleştirdi. Ağzımın üzerine bir şey konmuş, beni boğuyordu ama karşı koyamayacak kadar sersemlemiştim. Kokusu güçlüydü; içime çektikçe daha da uykum geliyordu.

Solumdan biri "Daha çıkmadı mı?" diye sordu ve başımı sese doğru çevirdim. Başımın yanında bir çift siyah çizme vardı ama tek gördüğüm nehirdeki o yalnız yapraktı, kıvrımın etrafında huzurla sürükleniyor ve gözden kayboluyordu.

O yaprağın akıbetini hiçbir zaman öğrenemedim, çünkü etrafımdaki dünya kararmaya başladı. Derin bir panik vücudumu sararken, son bir görüntü zihnimin ön saflarına hücum etti ve bana ezici bir huzur duygusu getirdi: Ky. Ky'nin güzel yüzü. Mavi gözleri parlıyor, görkemli ağzı gülümsüyor, uzun sarı saçları dağınık ve dağınık. Hepsinden önemlisi, bana saf bir hayranlık ve sevgiyle bakıyordu. Bir uçuşuma doğru çekilirken Ky'mın nazik yüzü beni güvende tuttu.

Beni hep güvende tuttu.

Ben onun kalbine asla sahip olamasam bile o benim kalbime sonsuza dek sahip olacaktı.

On Beşinci Bölüm

Ky

"Elimizdeki her şeyi yükleyelim ve o lanet olası çiftliğe saldıralım derim. O sivri kafalı faşist amcıklara yıldırım gibi saldıralım!" Viking tükürdü ve sözlerini vurgulamak için yumruğunu masaya vurdu.

Tank başını salladı. "Bu birkaç ay önce uğraştığımız Klan değil, Vike. Johnny Landry dışarıda. O organize, lanet olası bir dahi. Bizi bekliyor olacak." Tank gözlerini Viking'den ayırıp Styx'e odaklandı. "Bu gece buraya gelmesi, ön kapıyı havaya uçurması ve kardeşlerden hiçbirini değil de sürtükleri ve takılanları öldürmesi çok garip. Hades'e gitmemizi isteseydi hepimizi öldürmeyebilirdi ama silahla nişan alma konusunda rakipsiz. Hepimiz hâlâ buradayız, bir gün daha yaşayıp nefes alıyoruz; bu iş planlanmıştı."

Styx'in ifadesi karardı. "O şerefsiz kadınımı bayılttı, daha kötü olduğunu düşünürken beni delirtti. Sırf bu yüzden kayıkçıyla tanışacak... yavaşça, göğsüne lanet olası bir H harfi kazdıktan ve ona kalıcı bir gülümseme hediye ettikten sonra." Styx'in sözlerini Tank'e söyledim ama aklım başka yerdeydi... Li'yle odamdaydım, sikim onun daracık amının derinliklerine gömülmüştü, altımda onun o büyüleyici yüzünü izliyordum -gözleri kapalı, ağzı hafifçe açık, sikimi okşayan nefessiz sesiyle adımları inliyordu.

Ky... Seni seviyorum... Ky... Ky...

"Ky!" diye bağırdı biri, beni boşluğa bakıp hayal kurmaktan kopardı.

Sesi takip ettiğimde Bull'u ve tamamen Maori dövmeli yüzünü bana bakarken buldum, şişirilmiş kollarını göğsünün üzerinde kavuşturmuştu. Başını Styx'e doğru salladı. En iyi arkadaşım ile yüzleştiğimde, gözleriyle beni öldürüyordu. Onlar da şüpheliydi ve midem bulandı. Lilah'yı becerdiğimi öğrendiğinde aletimi kör bir bıçakla kesecekti.

Tank öksürdü ve "Dediğim gibi, daha büyük bir şey oluyor. Kapıdaki el yapımı patlayıcı dikkat dağıtmak içindi."

Styx parmaklarını şıklattı, ben de ellerini takip ettim. "Kardeşlikle birlikteyken onlarla bu boku yapmıştın. Neyin peşinde olabilirler? Ve bizden ne istiyor olabilirler? Landry'nin birkaç ay önce adamlarını öldürdüğü için intikam istemediğini mi sanıyordun?"

Tank başını salladı. "Öyle olduğunu sanmıyorum. O pislikler teminattı, alt düzey askerlerdi. Landry onları Hades'e gönderdiğimizi umursamayacak, mitingde de duydun. Muhtemelen ona bir iş kurtardığımızı düşünüyordur. Bağlantımın söylediği kadarıyla Klan'ı temizlemiş. Tüm aptal cahillerden kurtulup gerçek askerleri işe alıyor."

"Gerçek askerler mi?" Smiler sordu.

Tank başını salladı. "Şöyle diyelim; Hitler gibi, Büyük Büyücülüğe ulaşmak için haydut, aptal Kahverengi Gömleklileri kullandı, yoluna çıkan herkesi ortadan kaldırdı ve şimdi onları tasfiye ediyor, tıpkı Hitler'in yaptığı gibi onları soğukkanlılıkla katlediyor ve daha yüksek bir düzen olan Kara Gömleklileri getiriyor..."

Hepimiz ona aptalmış gibi baktık. Okulda Avrupa tarihine hiç dikkat etmedim, sikiyle yönetilmekle ve nasıl cellat olunacağını öğrenmekle meşguldüm.

Tank iç çekti. "SS orospu çocukları, Totemkopfs-ölüm kafalılar

-Tamamen beyaz ve Aryan bir dünyanın gerçekleştiğini görmek isteyen gerçek sadist piçler. Tıpkı İkinci Dünya Savaşı'nda Yahudilere ve hoşlarına gitmeyen diğer her türlü pisliğe işkence etmekte ve onları öldürmekte hiçbir sakınca görmeyenler gibi, bu askerler de

Landry ne derse desin. Landry, onlar için F rher. Burada kulüp için gerçek bir tehditten bahsediyoruz, Styx. Landry'nin kurduğu bu yeni Klan bizi gerçekten mahvedebilir... eğer henüz ba lamam  larsa."

Tank'ın sözleri kafalara dank edince masanın etrafından bir sessizlik oldu.

Daha fazla tehdit. Harika.

"O zaman bu lanet tiyatro niye? Neden el yapımı patlayıcı? Neden dikkat da ıtıyorsun?" diye sordum ve  ne doğru eğilerek Tank'ın elini  aftındaki yaranın üzerinde gezdirmesini izledim. Landry, Tank Reich'a olan inancını kaybedip siktirip gittiğinde bu vuruş emrini vermişti.

"Daha büyük bir şey geliyor olmalı. Bizi kızdırmak istiyorlar. Onların peşinden gitmemizi istiyorlar. Görünüş göre bir savaş başlatmak için hazırlanıyorlar."

Bir sandalye a  ap zeminde kayarak duvara çarptı. Alev ayağa kalktı, yumrukları sıkılıydı, kollarında yeni yaralar vardı. "O zaman savaşa gidiyoruz! O lanet olası Yahudi katiller umurumda bile değil. Hepsini kendim  ld rece im. Hangmen'i indirmeye  alı sınlar. Kul b m n içine ettiler... karde lerimin... Mad-"

Flame dondu kaldı, daha fazlasını söyleyemeden sözleri kesildi, çılgın siyah gözleri kocaman oldu. Alev dövmeli boynu gerildi ve yüzü kıpkırmızı kesildi, ardından gürültülü bir çığlık attı ve botlarının içine uzanarak bir bıçak çıkarıp duvara fırlattı.

Vike ve AK ayağa kalkıp nefes nefese kalan Flame'in yanına gittiler, her iki yanında birer kişi onu destekliyordu. Kovboy ve Hush da onları takip etti, be i de Nazi kanına susamı  bir halde fokur fokur kaynıyordu.

Şimdi de psikopat bir beşli mi oldular?

Styx ayağa kalktı ve yumru unu masaya vurdu; tüm gözler Başkan'a çevrildi. Gözleri bana kaydı ve ben de imzalamasını bekledim.

"Anladı ım kadarıyla hepiniz savaşmaya hazırsınız. Ben de sizinleyim kardeşlerim. Nazilerden intikamımızı alacağız, ama şu anda

Tank ve ben bekleyelim diyoruz. Dazlakların neyin peşinde olduğunu görelim. İstihbarat toplayalım, acele etmeyelim ve zamanı geldiğinde onları ezip toz haline getirelim."

Tank, Bull ve Smiler başlarıyla onayladılar ve en kötülerini, kesinlikle dünyanın en berbat erkek grubu, aptal kıçlarını oturttular.

"Tank, şu bağlantının nesi var? Neden Klan'dan vazgeçiyor? Sence bizimle oynuyor mu? Bize bok mu yediriyor?" Ben Tank'a hitap ederken Styx imzaladı.

Tank başını salladı. "Hayır, o yasal, prez. Kardeşi bir orospuyla tanıştı, onu istiyor ve o lanet olası bir Aryan değil. Landry memurlarından birinin bir Latin için gittiğini öğrendi, hem de lanet olası bir kartel prensesi için ve adam öldü. O şerefsizleri yakalamak için her şeyi yapar. Her şeyi. Kişisel pisliklerini sakladığı sürece elimizde saf istihbarat hattı var."

"Kartel prensesi mi?" AK sorguladı.

Tank omuz silkti. "Bundan daha fazla ayrıntıya sahip değilim. Kardeşim paylaşmayı sevmez ama evet, kartelin prensesi ya da öyle bir şey. Lanet olası bir Nazi ve bir kaçak. Gerçekten masal gibi, değil mi?" dedi alaycı bir tavırla.

Styx sandalyesinde arkasına yaslandı ve gözlerini tavana dikerek iç çekti. Kardeşler ve ben onu izliyor, talimat bekliyorduk. Sonunda öne doğru oturdu, dirseklerini masaya dayadı.

"Tank, dazlak kardeşinle temasa geç ve neden ön kapımız olmadığını ve elimizde üç ceset olduğunu öğren. Bekleyelim, oyunun sonunu düşünelim, sonra da bu piçlerin işini bitirelim. Tamam mı?"

"Evet," diye söz verdim, tüm kardeşlerle birlikte masanın etrafında teker teker dolaşarak.

"Bu gece yerleşkeyi korumak için vardiya alacağız. Sürtüklerinizi kulübe götürün. Nerede duracağımızı öğrenene kadar kilit altındayız. AK, Kovboy, Vike ve Hush, ilk vardiyayı siz alın. Flame." Styx durakladı ve Flame yavaşça başını salladı. Styx içini çekti. "Sen Maddie'ye göz kulak ol." Flame rahatladı ve gözlerini kapıya dikti. Kardeşi Styx'in dairesinin önünde nöbet tutmaya geri dönmek için can atıyordu.

Styx tokmağı masaya vurdu ve kardeşler dışarı çıktı, Tank cep telefonunu kulağına dayamış, istihbarat istiyordu. Olabildiğince hızlı bir şekilde sandalyemden sıçradım ve kapıya yöneldim ama Styx'in elleri arkamdan kesiğimi yakaladı ve duvara doğru savruldum.

"Bu ne lan!" Bağırdım.

Styx çok kızgındı, gözleri çıldırmıştı. "Sana onun amından uzak durmanı söylemiştim! Onu kendi orospun yaptın!"

Fahişe mi? Bu kez içimi öfke kapladı ve Styx'in göğsünü iterek onu masaya doğru savurdum. Saniyeler içinde onun üzerindeydim, ellerim kesiğinin kenarını kavırıyordu.

"Kardeş ol ya da olma, en iyi arkadaş ol ya da olma... başkan ol ya da olma, Lilah hakkında bir daha böyle konuşursan seni kalbinden bıçaklarım!"

Styx bana baktı ve kendimi bir kavgaya hazırladım, ama sonra yüzüne bok yiyen bir sırtıma yayıldı ve şaşkınlıkla geri çekildim.

"Neye gülüyorsun lan sen? Ve tüm bunlar ne içindi, seni pislik!" Tersledim.

Styx kendini toparladı ve tam önümde durdu. "Sen bu kaltağı çok seviyorsun."

"Kapa çenenin Styx," diye cevap verdim, göğsüm bakire amı kadar gergindi.

Styx güldü. "Kahretsin. Yapıyorsun. Bu lanet günü göreceğimi hiç düşünmemiştim."

Geri dönerken sırtımı duvara yasladım, kollarımı göğsümde kavuşturdum. Bana lanet bir ucubeymişim gibi bakan Styx'e baktım. "İyi, hacı kaltağı seviyorum. Mutlu musun? Onu aklımdan çıkaramıyorum. Ondan başka kimseyi göremiyorum." İnanamayarak güldüm ve elimi sakalımda gezdirdim. "Beyni yıkanmış, İsa'yı benden daha çok sevdiğine şüphe yok. Rastgele kendini yere atıyor, ne olduğunu anlayamadığım dini bir şeyler feryat ediyor. Sanki hapisten yeni çıkmış gibi giyiniyor ve konuşuyor.

Lanet olası Mayflower. Ama o kaltak benim için öyle parlıyor ki, onu söndüremiyorum. O benim derimin altında, prez. O kaltağa o kadar aşığım ki, yanında olmazsam deliriyorum. Ve şimdi onun içine girdim, battım."

Styx kaşlarını kaldırdı ve sırtımayı bıraktı. "Seni seviyor mu?"

"Evet," diye nefes aldım ve gülerek elimi saçlarımda gezdirdim. "Evet, seviyor amına koyayım. Kahretsin... beni seviyor."

Styx başını salladı ve elini omzuma koydu. Bakışlarına karşılık verdim. "Bu nasıl oldu? Onu seviyorum, Styx. O bana sahip. Bana! Babam soğuk mezarında dönüyor olacak."

"M-Mae bana sahip, b-kardeşim. Babalarımızın ne dediğini ya da ne yaptığını sikeyim. M-Mae ile birlikte olmayı hiçbir şeye değişmem."

Başımı arkaya eğerek içimi çektim ve "Bu hayattan o kadar uzak bir kaltağa aşığım ki komik değil. Nasıl yaşlı bir kadın olacak? Biz lanetliyiz Styx; o kurtarılmak istiyor. Hades'le kurtuluş bulamayacak."

"M-Mae's d-does. Bizimle olması o tarikatla olmasından daha iyi. Bununla başa çıkacaktır."

"Mae, Lilah'dan farklı. O kaçtı. Li kalmak istedi. Mae bu hayatı öğrenmeye çalıştı, senin için istedi. Li kendi lanet gölgesinden korkuyor. Mae'nin artık inancı yok, Styx. Li hala bu saçmalık için yaşıyor, bir papaz gibi kutsal kitaplar okuyor."

"Zamana ihtiyacı var. Eninde sonunda bizi anlayacak," diye güvence verdi ve koluma bir yumruk attı. "Git onunla ol. Birkaç saat sonra görüşmemiz var."

"Evet," diye cevap verdim ve duvarı ittim.

Styx aniden arkasını döndü. "Sakın onu becerme," diye uyardı.

Çenem sıkıştı. "Siktir git, Styx."

Tekrar sırtı ve "Amcık çarptı!" dedi, sonra da çekip gitti.

Eğer kadınımı tekrar sikmeyi bu kadar çok istemeseydim, sırf yumruğumu onun sik emen ağzına sokmak için amcığın peşinden giderdim. Bara girdiğimde ortalık kalabalıklaşmaya başlamıştı, her yerde erkek kardeşler ve orospular vardı.

Lockdown, ne lanet bir muamele.

Li'ye ulaşmak için neredeyse koşarak odama gittim ve kapıdan içeri daldım. "Bebeğim, geri döndüm. Yine çırılçıplak olma zamanı!"

Kapıyı kapattıktan sonra yatağa doğru döndüm ama Lilah orada değildi. Çarşafklar seviştiğimiz yerden dolayı her yere dağılmıştı ama Lilah ortalıkta yoktu. "Li? Tuvalette misin?" Kısmen kapalı olan kapıya doğru bağırdım.

Cevap yok. Kaşlarımı çatarak ve göğsümde sıkışmaya başlayan bir hisle banyoya doğru yürüdüm ve kapıyı iterek açtım.

Hiçbir şey.

Lilah'nın yerde bıraktığı kıyafetleri gitmişti - elbisesi ve o iğrenç başlığı.

Mae. Maddie ya da Mae ile birlikte olurdu.

Kapıdan fırlayıp koridorda koşarak Styx'in odasına gittim ve kapıyı yumrukladım. İçeriden gelen inleme ve homurtuları duyabiliyordum, sonra Styx küfredip kapıya doğru hışımla yürüdü.

Kapı hızla açıldı ve Styx fermuarını ilikliyordu. "Ne-ne?" diye hırladı bana, yüzünde kızgın bir ifade vardı.

"Lilah burada mı?" Ben talep ettim.

Styx kaşlarını çattı ve başını salladı.

"Odamda değil. Geri geldiğimde yatakta değildi ve kıyafetleri de yoktu. Mae ile birlikte olduğunu sanıyordum." Styx'in kaşları endişeye dönüştü ve aniden Mae kapıdaydı, bir çarşafa sarınmıştı, siyah saçları dağılmış ve yüzü kızarmıştı.

"Sorun nedir? Lilah nerede?" Mae panik içinde sordu.

Ellerimi yüzümde gezdirerek koridorda bir aşağı bir yukarı baktım ve "Maddie?" dedim.

Mae endişeyle başını salladı ve Styx'in kolunu kavradı. "Sen şimdi git ve oraya bak Ky, biz de giyinip takip edelim."

Bir saniye daha burada kalmadım ve arka merdiven boşluğuna doğru yola çıktım. Metal kapıyı kırarak merdivenleri çıktım ve Flame'in en üstteki sandalyesinde oturduğunu gördüm. Yaklaştığımı duyunca sandalyesinden fırladı, kılıçları yanında, saldırmaya hazırды.

"Sakin ol lan. Benim," dedim ve merdivenleri ikişer ikişer çıktım. En tepeye ulaştığımda, "Lilah içeride Maddie'yle mi?" diye sordum.

Flame sanki kapının arkasını görebiliyormuş gibi kapıya baktı ve "Bildğim kadarıyla hayır" dedi.

Dönerek kapıya vurdum. "Maddie! Ben Ky. Aç kapıyı."

Flame neredeyse sırtıma değecek kadar arkama geçti.

"Flame, geri çekil. Şu anda senin çılgınlıklarına ayıracak vaktim yok."

"Hiçbir yere gitmiyorum, sikik. Kaltağı korkutmadığından emin oluyorum." Flame elindeki bıçağı yüzümün yanından geçirdi. "O çığlık atarsa, ben de seni çığlık attırırım."

Dişlerimi sıkarak Alev'i yakalamak için hamle yaptım ama merdivenlerden gelen ayak sesleri dikkatimi çekti.

"Alev! Lütfen kımıldayın!" Mae bağırdı, her zamanki atleti ve siyah kot pantolonuyla merdivenlerden koşarak çıktı, Styx de arkasından.

"Maddie açılmıyor ve eğer geri çekilmezse bu pisliği öldürmek üzereyim!" Flame'in bakışlarını hiç kırmadan tısladım.

"Alev! Maddie ve Lilah için oraya gitmem gerek. Lütfen geçmeme izin verin!" Mae bağırdı.

Psikopat yanıt olarak homurdandı ve geri adım atarak sırtını duvara çarptı.

Mae kapı kolunu çevirdi ve içeri itti. Maddie odanın ortasındaydı ve ürkek gözlerle kapıya doğru bakıyordu. "Maddie! Lilah burada seninle mi?" diye sordu Mae. Maddie

başını salladı, koridorda toplanan gruba bakarken yeşil gözleri kocaman olmuştu.

Mae bize dönüp baktığında bembeyaz kesilmişti. "Styx?" diye fısıldadı, yüzünde lanet olası bir çaresizlik ifadesi vardı.

"Abla?" Maddie, gri uzun elbisesiyle Lilah gibi giyinmiş olan Mae'nin arkasındaki yerinden fısıldadı.

Mae Maddie'ye baktı. "Evet?"

Mae yutkundu ve gözlerinde yaşlar birikti. "Lilah nerede? Ona bir şey mi oldu?" Maddie'nin nefesi kesildi ve geriye doğru tökezledi. "Bizim için mi döndüler? Davut Peygamber geri döndü ve bizi kurtarmak için geri götürmeye mi geldi?" Sesi giderek yükseldi ve ağlamaya başladı. "Lilah'ı aldılar mı? Lilah'ı yeniden ele geçirdiler mi?"

Mae öne fırladı ve titreyen Maddie'yi kollarının arasına aldı. "Hayır! Geri dönmediler. Gittiler, kardeşim."

Maddie geri çekildi ve başını salladı. "Hayır! Davut Peygamber eğer öldürülürse geri döneceğini söylemişti. Kendisine haksızlık edenlerden intikam almak için dirilecekti! O geri döndü, Mae! Bunu biliyorum ve Lilah'ı aldı! Mae, onu öldürecekler. Onun firarını bir ibret vesikası yapacaklar!"

Maddie artık neredeyse çığlık atıyordu ve Flame arkamızda kendini kaybetmiş bir şekilde volta atıyor, nefesinin altında sürekli hırıliyordu. Ben de çok geride değildim, Maddie'nin ağzından çıkan bokları duyuyordum. Bu tarikat o sürtüklerin kafasını tamamen sikmişti.

Mae kollarındaki Maddie'yi sakinleştirmeye çalışırken başını çevirip bize baktı. "Nehir. Olabileceği başka tek yer nehir."

Mae daha cümlesini bitirmeden ben merdivenlerden aşağı koşuyordum, Styx de peşimden. Çıkış kapısını kırdım ve avluya doğru koşmaya başladım. AK, Vike, Kovboy ve Hush Uzi'lerini çıkardılar.

"Lanet olsun! Neredeyse seni vuruyorduk!" AK bağırırdı ama Styx ve ben durmadık. "Nereye gidiyorsunuz?" diye bağırırdı ama ben

Ağaçların arasından geçmekle meşguldüm, kalbim her adımda daha da hızlanıyordu.

Daha yeni saldırıya uğramışken neden nehre gelsin ki? Ya bir şey olduysa? Bunun seviştiğimiz için olabileceğini düşünüp paniklediğimde neredeyse tökezliyordum.

Kahretsin!

Yüzümü tırmalayan ve kırbaçlayan alçak dallara aldırmadan ormanda koşarken artık beni takip eden birkaç ayak sesi duyabiliyordum. Nehre giden toprak patikayı takip ediyor, daha hızlı ilerlemek için bacaklarımı zorluyordum ki uzaktan gelen su sesini duydum.

"Lilah!" Ağaçların arasından nehir kıyısına doğru ilerlerken bağırdım. Ama hiçbir şey yoktu. Kenara doğru koştum, suyun içine baktım, akıntı sert ve güçlüydü.

"Siktir!" Ellerimi başımın üzerine koyarak böğürdüm. Styx kolumu kavradı ve beni kendine çekti. Sorgulayan gözleriyle karşılaştım. "Buraya dua etmeye geliyor, sonra da kendini temizlemeye falan gidiyor."

Styx'in ifadesi sertleşti ve suyu aramaya başlamam için beni serbest bıraktı. Yaklaşık yirmi beş metre koştum ve Lilah'nın giysilerini bırakacağı yamacı fark ettim. Gözlerimi yere dikerek her santimi aradım... ve bir kayanın altına sıkıştırılmış beyaz bir kumaş parçası gördüğümde kalbim yerinden çıkacak gibi oldu.

Eğilerek malzemeyi çektim, kayadan kurtardım ve Lilah'nın başlığını aldım.

"Hayır!" Bağırdım, başım öfkeyle geriye eğildi ve elimdeki malzemeyi sıktım.

AK, Vike, Kovboy ve Hush yaklaştı, Uzi'leri havadaydı ve bölgeyi tarıyorlardı. Dizlerimin bağı çözüldü ve ne olduğunu anlamadan yere yığıldım, kafam dizlerimin arasındaydı.

Styx önümde diz çöktü ve elini omzuma koydu. Yukarı baktım ve başlığını uzatarak, "O buradaydı, başkan. **B u r a d a y d ı .**" Styx'in

malzemeyi elime aldım ve nehre baktım. "Ya boğulduysa?"

Tek hissedebildiğim göğsümde kalbimin olması gereken yerde kocaman bir boşluk olduğuydu. Nefes alamıyormuşum gibi hissediyordum. Lilah, benim Lilah'ım, lanet olası hacı sarışınım... yaşlı kadını, lanet olası gitmişti.

"Ky!" diye bağırdı biri ve Styx'in kafasını o yöne doğru çevirdiğini gördüm. Ama tek yapabildiğim o lanet olası nehre bakmak ve kaltağımı düşünmekti.

Lilah... bebeğim...

Tanıdık bir ısıklık dikkatimi çekti. Soluma baktığımda AK'nin başka bir toprak patikada çömelmiş olduğunu gördüm, bu patika taşra yoluna çıkıyordu. Styx yanıma gelmem için işaret etti.

Sıçrayarak hepsinin toplandığı yere koştum. AK yukarı baktı ve toprağı işaret etti. "Ayak izleri. Bir sürü." Nefes nefese kalan AK ayağa kalktı, gözleri kısılmıştı. "İnsanlar buradaydı, Ky. Görünüşe göre beş ya da altı Bot izlerinin büyüklüğüne bakılırsa erkekler." "Bütün bunları nereden biliyorsun?" Hush sordu.

"Özel kuvvetler, altı tur," diye yanıtladı AK. "Her kimlerse izlerini kaybettirecek kadar zeki değiller." Tekrar diz çöktü ve başını öne eğdi. "Lanet olsun!"

"Ne?" Tersledim.

AK bana baktı. "İki çift ayak izi daha derinde." Ayağa kalktı ve patikanın kenarlarına yapışarak ağaçların arasında yaklaşık on metre kadar yürüdü. Kendi kendine başını salladı, sonra da "Ağırlıklarını artıracak bir şey taşıyorlardı" dedi. AK gözlerime baktı ve nefes verdi. "Yaklaşık yüz on kilo ağırlığında bir şey diyebilirim."

"Lilah," diye fısıldadım. "Şerefsizler onu aldı."

Kızgın bir kükreme nehir kıyısının sessizliğini böldü. Döndüğümde Styx'in öfkeden kudurduğunu gördüm, ağzı ve kasları gergindi. Dikkatimi tekrar AK'ye vererek başımı dik tutmaya çalıştım ve "Görebildiğin başka bir şey var mı?" diye sordum.

AK ayak izlerini incelerken kaşlarını çattı, sonra ifadesi değişti ve kafasını kaldırdı. "Askeri

Botlar. Ciddi ağır hizmet askeri botları. Ve bir sigara." AK yarım içilmiş sigarayı aldı ve başını salladı. "Hâlâ sıcak ama bu her kimse Lilah'la birlikte çoktan gitmiş olacağını söyleyecek kadar serin."

"Buralarda kim böyle çizmeler giyer ki?" Kovboy sordu.

"N-N-Naziler," diye bir ses duyuldu yan taraftan. Hepimiz şok içinde Styx'e baktık. Yine konuşmuştu. Kardeşi işte bu kadar kızgındı. Konuşmaktan duyduğu korkunun yerini saf bir öfke almıştı.

"O haklı. O amcıkların hepsi takıyor," dedi Vike ve ben gözlerimi kapattım.

"Dikkat dağıtma," dedim, şimdi her şey çok mantıklı geliyordu.

Bütün gözler bana çevrildi. "Siktir!" Viking bağırdı.

"Tank. Tank'le konuşmam gerek," dedim ve ormana doğru koşmaya başladım. Tam avluya girdiğimde Tank, Bull ve Smiler yüzleri taş gibi sert bir şekilde bize doğru koşmaya başlamışlardı bile.

"Tank!" Bağırdım. "Bu orospu çocuğu faşistler orospumu aldılar!"

Tank'ın beti benzi attı ve başını geriye attı. "Lanet olsun!"

Bütün kardeşler avluda toplanmaya başladı, hepsi de Tank'e bakıp bilgi bekliyordu. Kuyruğu kovalamak ve kadını ait olduğu yere, kollarıma geri götürmek için içim yanıyordu ama nereden başlayacağıma dair hiçbir fikrim yoktu. Klan ondan ne istiyordu? Onun burada olduğunu nereden biliyorlardı?

"Kaynağım Tanner, Landry'nin son cahil yardakçılarına bize karşı harekete geçmelerini, el yapımı patlayıcıyla dikkatimizi dağıtmalarını ve sonra da güzel kaltağı çıkarmalarını emrettiğini duymuş..."

Tank tereddütle yanıma gelen Styx'e baktı ve gözleri irkildi.

Styx çenesini Tank'a doğru sallayarak devam etmesini işaret etti.

Tank iç çekti. "Styx'in yaşlı kadını ortadan kaldırmak için. Süper modellere benzediği için onu tanıyabilecekleri söylendi. Hedef Mae'ydi. Bundan fazlasını bilmiyordu."

Zihnim hızlandı ve adrenalın damarlarıma pompalandı. Kahretsin, Flame'in yirmi dört-yedi gibi hissettiği şey bu olmalı. Kadınıma bulaşan her piçi öldürmek, katletmek istiyordum.

Styx yanımda bir heykel gibi duruyordu ama onun da çıldırmanın eşiğinde olduğunu, iz sürmeye ve Nazileri doğramaya hazır olduğunu biliyordum. "Onu ne için istiyorlardı? Landry onu ne için istiyordu?"

Tank başını salladı. "Tanner bilmiyordu. Klan merkezine geri dönmeyeceği kesin. Görünüşe bakılırsa bu bir nakit işiydi. Dışarıdan gelmiş. Biri onu istiyordu ve şüphesiz Klan'ın kirli işleri yapması için bir ton para ödedi. Her kimse onlar olduğunu bilmemizi istememiş."

Sabrımın son kırıntısını da hızla kaybederek bir adım öne çıktım. "Bir isme, bir yere, patlayacak bir şeye ihtiyacımız var. Anlamadık, Klan Kunt'a elimde bir alev silahı ve yarı otomatik bir cephanelikle gidip orayı yerle bir etmekle ilgili hiçbir sorunum yok.

Tank elini incik yarasının üzerinde gezdirdi, gözlerini yere dikmiş düşüncelere dalmıştı. Nazi boğazlarını kesmenin yaratıcı yollarını düşünen kardeşime bakışlarımı hiç ayırmadım. Tank sonunda başını kaldırdı ve Styx'e hitap etti.

"Tanner bize bu istihbaratı getirdi ve o öldü. Onu korumalıyız. Onu burada saklamak zorunda kalacağız. İşlerinden vazgeçtiğini öğrenirlerse onu linç ederler ve Landry'yi tanıyorsam bunu öğrenecektir. Onu korumak için elimden gelen her şeyi yapmadan en iyi arkadaşlarımdan birini kaybetmeyeceğim."

"Ata biniyor mu?" Bull sordu.

"Cehennemden çıkmış bir yarasa gibi," diye yanıtladı Tank. "Güçlü bir piç ve lanet olası bir dahi. Her şeyi hackleyebilir, istediği zaman istediği kişi hakkında bilgi toplayabilir. Kardeşinin yetenekleri var... kullanabileceğimiz yetenekler. Kapımızda sayamayacağımız kadar çok düşman birikiyor. Tanner altın değerinde bir varlık olabilir."

"Böyle birinin Klan'da ne işi var?" Smiler sordu, eminim hepimizin sorduğu soruyu.

Tank'ın gözleri her iki kardeşe bakarken kısıldı. "Babası onu Beyaz Güç ve diğer herkesten nefret ederek yetiştirmiş. Teksas Klanı'nın derinliklerine kök salmış, başka türlüünü hiç bilmemiş. O giderse hepsinin nasıl boku yiyeceğini anlamıyorsunuz. O onların altın çocuğu."

"Babası kim, Hitler mi?" Vike şaka yapmaya çalıştı ama Tank'ın çenesi sıkıştı ve başını salladı.

"Ailesinin soyu halka açık değil ve bu da onun hoşuna gidiyor."

Styx donup kaldığı yerden kalkıp öne doğru yürüdü ve "Sen önce bir Hangmen'sin, sonra da bu ırkçı herifin arkadaşısin, o yüzden paylaşmaya başlasan iyi olur. Ve kardeşim, bu bir rica değil."

Tank'ın Styx'e kızdığını ilk kez görüyordum ama Styx'in saçmalamayacağını bildiği için cevap verdi. "Bazen tam bir amcık oluyorsun, Styx. Lanet olası bir amcık! Asla söylemeyeceğime yemin ettim! Klan'dan çıkmak istediğimde adam benim için bir ton şey yaptı ve o olmasaydı kayıkçıyla birlikte olurum ve şimdi cehennemde yanıyor olurum," diye tısladı Tank.

Styx metanetini korudu ve kollarını göğsünün üzerinde kavuşturdu, yüzünde sert ve beklenti dolu bir ifade vardı.

Kulüpte kimse Hangmen Mute'a bulaşmadı.

"Siktir! İyi! Babası... Vali Ayers," dedi Tank buz gibi bir sesle.

"Vali Ayers bir Nazi mi?" Sıkıca sordum, Styx'in gözleri büyüdü. O adam tüm Teksas'ı kontrol ediyordu. İşlerimize göz yumması için ona her yıl tonlarca yeşil ödüyorduk. Beyaz Güç'le savaşa girdik, federaller ve polisler aniden her açıdan üzerimize gelmeye başladı.

"Tüm Teksas'ın İmparatorluk Büyük Büyücüsü," dedi Tank. "Adam tüm ABD'nin liderlerinden biri."

"Siktir!" Vike tükürdü ve Tank'ın omuzları çöktü. "Ne?" diye sordum. Tank'e sordum.

"Hepsi bu değil."

"O zaman konuş!" Styx tüm sabrı tükenmiş bir halde imzaladı ve Tank'in gerçekten de prez'ini kayıkçıya göndermeye çalışacağına yemin ettim. Bull elini Tank'in omzuna koyarak onu geri çekerken, Styx sırtarak kardeşiyle denemeye kalkışması için alay etti.

Pisliğin teki Mae'yi kaçırmak istedi. Styx şu anda sikilecek biri değildi... ve ben de değildim. Sonuna kadar Styx'in yanındaydım. O Klan piçleri kaltağımı aldılar.

"Vali Ayers'ın küçük kardeşi Johnny Landry... Landry, Tanner'ın amcası. Tam bir aile meselesi."

Kardeşler birbirlerine inanmayarak küfürler savurmaya başladılar ama bu saçmalıktan bıkmıştım, Styx'i geçip Tank'la yüzleştim. "Bu kadar saçmalık yeter! Bu faşist kardeşi buraya getirin... hemen! İhtiyacımız olan bilgiyi alacağız. Sonra da o pilere saldıracağız. Lilah'yı geri alacağız, Mae ve Madds'i koruyacağız, sonra da sonuçlarıyla ilgileneceğiz. O pisliğin sahip olacağından daha fazla bağlantımız var. Hangmen sadece ülke çapında değil, uluslararası bir rgt. Wizard'ın hayal bile edemeyeceği binlerce bağlantımız var. O amcık bizden korkmalı. Biz lanet olası Hangmen'leriz!"

Etrafımdaki kardeşler bir o yana bir bu yana sallanıyor, anlaştıklarını mırıldanıyor, yumruklarını sıkıyorlardı - kızgındılar ve benimle birlikteydiler.

Omzumun zerinden Styx'e baktım. "Prez? İçeride misin?"

Styx'in gözleri ateşle yanıyor ve başını salladı. Kardeşlerimin her birinin etrafından dolaştım, hepsi de başlarını sallayarak onayladılar. Flame en arkadaydı, Maddie'yi korumaktan avluya yeni çıkmış bir kardeşti. oktan volta atmaya başlamıştı, intikama susamıştı, vücudundaki tüm kaslar öfkeyle gerilmişti. Cevap almak için ona baktığımda yüzüne yayılan kan dondurucu gülümseme - diş etlerinde ACI yazıyordu- bana bilmem gerekenleri anlattı. Ama sonra Flame'in arkasında birini yakaladım, siyah saçlı ve bir çift kurt gözlü birini... kalbi kırılan küçük bir kaltağı.

"Mae," dedim bıkkınlıkla. "Burada olamazsın. Bunu biliyorsun. Kulüp işi."

Mae'nin adını söylediğimi duyan Styx kardeşlerin arasından geçerek sürtüğünü kollarına aldı. Kocaman, ağlamaklı gözleri ona baktı. "Biri Lilah'ı mı kaçırdı?" diye sordu, sesinde yıkım vardı.

Kalbimin onunkiyle birlikte tam ortadan çatladığını hissettim. Kahretsin. Yaşlı kadınlar bu yüzden uzak tutulurdu. Bilmeleri gereken bir bok olana kadar bir bok bilmelerine gerek yoktu.

Styx endişeyle başını yaşlı kadına doğru salladı ve ben de onun şu işareti yapmasını izledim: "Onu geri alacağız ve bundan sorumlu olan orospuları öldüreceğiz. Bebeğim, yemin ederim, kız kardeşini geri alacağız."

Mae erkeğini bu kadar kızgın görünce korkuyla yutkundu. Gözlerini kaçırdı. Sonra bakışları benimkilerle buluştu. Yanaklarından daha fazla gözyaşı süzüldü ve elini uzatarak yanına gitmemi işaret etti.

Styx kaşlarını çatarak beni izledi ve yaklaşmam için çenesini sertçe salladı. Nefes borumu tıkayan kocaman bir yumru yüzünden boğazımı temizleyerek yavaşça öne doğru ilerledim ve Mae'nin titreyen elini tuttum, gözleriyle buluşmak için cesaretimi toplarken dudaklarımı yaladım. Bütün kardeşler sustu... hatta Flame bile.

Ky, kendine hakim ol, dedim kendime. Kadının için kendini toparla. Onu geri alacaksın. Ona kötü bir şey olmadı.

"Ky?" Mae sessizce bana yeni bir tane atmasını beklerken söyledi. "Onu bize geri getir. Bana, Maddie'ye... sana..." Sözüünü bitirdi ve ben de cehennemin donmuş olması gerektiğini düşündüm. Mae beni Lilah'dan uzak durmam için sayamayacağım kadar çok kez uyarmıştı ama burada bana onay mı veriyordu?

Ne-

Mae'nin titreyen dudaklarında kahredici derecede hüznü bir gülümseme belirdi. "Onu seviyorsun."

Bu bir soru değildi ve hepimiz bunun gerçek olduğunu biliyorduk. Evet, o kadın için kulüp fahişesi amımı vermiştim. Kahretsin, o sadece beni yakaladı, derimin altına girdi... bir kadın beni sıkıştırıyor ve beni sadece horozumdan daha fazlası için gerçekten alıyor.

"Evet, öyle," diye homurdandım. "Lanet olası hayatımdan daha fazla. O kaltak benim her şeyim. Her şeyim."

Mae'nin eli benimkini sıktı ve titrek bir rahatlama n e f e s i verdi. "O da seni seviyor."

Göğsüm o kadar sıkışmıştı ki nefes alamıyordum. Beni seviyordu. Beni seviyordu. Beni seviyordu.

"Onu kurtarıyordun, Ky. Gün be gün onu kurtarıyordun. Bunu gördüm. Başta hoşuma gitmemişti, sonunda ona zarar vereceğini düşünmüştüm ama vermedin. Aslında imkansızı başarıyordun." Aniden nefesi kesildi ve derinlerde bir yerden güç toplayarak ekledi, "Lilah'nın şimdi onu tekrar kurtarmana ihtiyacı var, Kyler. Onun hayatını kurtarmana ihtiyacı var... Hepimizin ihtiyacı var." Mae'nin gözleri düştü ve fısıldadı, "Onu kurtarman için sana yalvarıyorum."

Uzanarak Mae'nin elinin arkasına bir öpücük kondurdum ve "Sana söz veriyorum şekerim. Kadınıma kurtaracağım... ya da denerken öleceğim."

On Altıncı Bölüm

Lilah

"Uyan, uyan, sarışın!"

Bir sarsıntıyla uyandım. Güçlü bir amonyak kokusu burun deliklerimi doldurdu ve beni çürümüş kokudan kaçınmak için oturmaya zorladı.

Her yerim ağrıyordu. Başım ağrıyordu, gözlerimi açmak için çabaladım ama kollarımı ve bacaklarımı hareket ettiremiyordum çünkü iple birbirlerine bağlanmışlardı.

Gözlerimi açtığımda, nehirden gelen yabancı adamlar önümde oturmuş, müstehcen bir şekilde gülümserken kalbim hızla çarpmaya başladı, onlarla birlikte karanlık bir kutuya oturdum.

Yağlı kahverengi, tel tel saçlı olan öne doğru uzandı ve kuru, kaba ellerini bacağımda gezdirdi. Gözlerim yaşlarla
doldu.

Birden teneke kutunun arkasından yüksek bir ses geldi ve bir minibüste olduğumu fark ettim. "Hazırlan. Alıcılar iki dakika içinde burada olacak."

Alıcılar mı?

Kaşlarımı çatarak dikkatimi önümde oturan adamlara verdim. Bacağıma okşayan adam derin bir iç çekti ve dokunuşunu geri çekti. Adamlarına minibüsten çıkmalarını işaret ettiğinde rahatlamış bir şekilde yavaşça nefes verdim.

Kapılar açıldı ve hemen kapanarak beni karanlık aracın içine hapsetti. Çılgınca ne yapacağımı düşünmeye çalıştım. Bu adamlar kimdi? Benden ne istiyorlardı? Kaderim ne olacaktı?

Gözlerimi sıkarak boğazıma dolan hıçkırığı bastırmaya çalıştım ama başaramadım çünkü dudaklarımdan bir çığlık döküldü ve gözlerimden şelale gibi su akmaya başladı. Beni öldürecekler miydi? Ya da... isteğim dışında beni alacaklar mıydı?

Ky'nin yüzü gözlerimin önünden geçti ve bir hıçkırık daha koptu. Beni arıyor olabilir miydi? Peki ya Mae ve Maddie, onlar korkar mıydı? Hangmen'lerden herhangi biri nereye bakacağını biliyor muydu? Beni esir alanların kimliğini biliyorlar mıydı?

Yapmazlar, değil mi? Onlar için kaybolmuştum. Dua etmek için nehre gittiğimi bilmiyorlardı. Ky... Ky kaçtığımı düşünebilirdi...

Aniden, metalin metali gıcırdatmasıyla minibüsün arkasındaki çift kapı açıldı ve bacağıma dokunan kahverengi saçlı adam güçlü kolunu uzatarak elini ayağımın dibindeki ipe doladı.

Kaçmak için ırpındım ama gidecek hiçbir yer yoktu. Adam müthiş bir çekişle bacaklarımı ileri doğru sürükledi, sonra beni agresif bir şekilde minibüsten dışarı çıkardı ve kapılardan içeri bıraktı. Bir gümbürtüyle çakıllı zemine düştüm, yanağım toprağa sürtündü.

"İşte, Hangmen yerleşkesinde bulunan güzel bir orospu," dedi beni esir alan kişi sert bir şekilde. Başımın yanında ayak sesleri duyunca başımı kaldırıp etrafımı saran birkaç adam gördüm ama bulunduğum yerden kim olduklarını göremiyordum.

Bir elin saçlarımda gezindiğini hissedince kaskatı kesildim.

"Bu o değil!" diye bağırdı biri. "Siyah saçlı kadını, Styx'e ait olan kadını, başkanı geri alacaktınız!"

Dehşet kolumdan bacağımdan geçti.

Mae mi? Esir alanların Mae'yi götürmesi gerekiyordu.

"Talimatlarımız, yerleşkedeki en ateşli sürtüğü almaktı. Hepimiz bunun o olduğu konusunda hemfikirdik. Kaltak yakalanmasını da kolaylaştırdı. Nehrin aşağısında, her türlü dini saçmalığı yayıyor, sadece bizim ortaya çıkmamızı bekliyordu."

Güçlü parmaklar pazuma dolandı ve beni ayağa kaldırdılar. Ağzımdan acı dolu bir feryat çıkmasına izin vererek gözlerimi sıkıca kapattım.

Kolumu. Bağlı ayaklarımın üzerinde dengemi sağlamak için savaşırken dengesiz bir şekilde sallandım.

Gece baykuşlarının ötüşü ve cırcır böceklerinin cıvıltısı dışında bir sessizlik beni sardı. Ağır nefes alışım sessizlikte bir kasırğa gibi duyuluyordu. Cesaretle gözlerimi açtım ve ciğerlerimdeki tüm hava göğsümden boşaldı, beni bomboş bıraktı, irkildim... tam ve mutlak bir şok içinde.

Beş yüz bana bakıyordu. Kutsal beyaz tunikler giymiş, hepsi de uzun saçlı ve çeşitli renklerde sakalları olan beş adam. Tanıdığım, kimlikleri zihnime kazınmış beş yüz. Ama ikisi birbirinin aynısıydı... Kafam çok karışmıştı.

Gözlerimi yere indirdim ve titrek bir sesle, "Baba, Luke Kardeş, Micah Kardeş, Kardeş..." diye selam verdim. Diğer iki adamı selamlarken ne söyleyeceğimi bilemediğim için sözümü yarıda kestim.

Bir parmak çenemin altından kaydı ve yüzümü kaldırdı. Kardeş Cain'in kahverengi gözleriyle karşılaştım. Ama bu gözler onu aylar önce son gördüğümden daha sert görünüyordu. Ağzı daha sert görünüyordu. Değişmiş gibiydi. "B-Kardeş... Cain," diye fısıldadım.

Kabil Kardeş başını salladı ve dişlerini gösterdi. "Ben Kardeş Judah'ım, fahişe." Arkasındaki başka bir adamı, başka bir Kabil Kardeş'i işaret etti. "Bu senin yeni peygamberin, benim ikiz kardeşim... Peygamber Kabil."

Keskin bir nefes alarak gözlerim büyüdü. Kabil Peygamber yükselmiş miydi? Kabil Peygamber... hayatta mı kalmıştı? Hepimiz ona inanıyorduk-

Peygamber Cain öne çıkarak düşüncelerimi böldü. Yüzü ikizinden daha az sert görünüyordu ama buna aldanmamıştım. Mae bana Cain'den bahsetmişti, Rider olarak tanıdığım adamdan.

Kabil Peygamber elini Yahuda Kardeş'in omzuna koydu ve Yahuda geri çekildi. Kabil Peygamber bana döndü ve "Beni hatırlıyor musun kardeşim?" diye sordu.

Gözlerimi indirdim ve cevap verdim, "Evet, lordum. Sizinle sadece bir kez karşılaşmış olsam da sizi hatırlıyorum."

"Sen bir Lanetli misin? Sen Delilah mısın? Haksız mıyım?" Bu isim karşısında irkilerek isteksizce başımı salladım. "Evet lordum. Ben bir baştan çıkarıcıyım, Havva'nın günahkâr kadınıyım."

"Bu kadını tanıyor musunuz kardeşlerim?" Kabil Peygamber arkasındaki adamlara sordu.

Tüylerim diken diken oldu ve cevapları beklerken birden midemin bulandığını hissettim.

"Var, Efendim," diye cevap verdi biri. Konuşmacı boğazını temizlerken bir öksürük sesi duyuldu. "Daha önce benim kızımdı, ta ki Luka ve Mika kardeşleri baştan çıkarana ve Davut Peygamber onu lanetli ilan edene kadar. Şeytan annesiyle birlikte uykusunda yatıyordu. Altı yaşına gelene kadar bunu bilmiyorduk. O günahın kişileşmiş halidir."

"Bir Rapunzel fahişesi," dedi Luke birader hiddetle.

"Kardeşlerim, sakın olun," dedi Kâhin Cain, bu sözlerden rahatsız olmuş gibi görünerek

Bana dönüp elini uzatmadan önce kardeşlerinin ses tonuyla konuştu. "Gel kardeşim. Yeni evinde halkına yeniden katılmak için bizimle dönsen iyi olur."

Şaşkınlığımı gizleyemeyerek başımı kaldırdım ve kardeşlerin bakışlarıyla karşılaştım. Sordum, "Bizimkiler mi? Hayatta mı kaldılar? Hâlâ bir komünümüz mü var? Ben herkesin öldüğünü sanıyordum."

Birader Judah öne çıktı ve uzun sarı saçlarımı kavradı. Yüksek sesle çığlık atmamak için direndim. Cezalandırılıyordum. Bir büyüğe karşı haddimi aşarak konuşmuştum ve cezalandırılıyordum.

"Beni dinle, fahişe! Halkımız hayatta kaldı ve biz her zamankinden daha güçlüyüz. Rab seni bize geri getirdi ve günah içinde birlikte yaşadığın o iffetsiz adamlardan uzaklaştırdı. Ruhun ancak Rab ve onun seçilmiş halkı tarafından kurtarılabilir. Biz, senin halkın, güçlü bir şekilde birleştik ve Rab için bir haçlı seferindeyiz."

Kabil Peygamber öne çıktı ve Yahuda'nın elini saçımdan çekti. "Judah! Sakin ol!"

Kardeş Yahuda beni tuttuğu yerden bıraktı ve kafa derim zonklamaya başladı. Peygamber Kabil'e minnettar bir bakış attım. "Benim

Özür dilerim efendim," diye mırıldandım ve anında duygularımla savaştım.

İnsanlarımız yaşıyordu. Beni kötülüklerimden arındırıp kurtarabilirlerdi. Sonunda bu şeytani günden kurtulabilirdim... Ama tek düşünebildiğim Ky-Ky'nın güzel yüzü, gülümsemesi, parmaklarımı dolaştırabildiğim uzun sarı saçları, yumuşak sakalı, delici mavi gözleri... gülümsemesi... sadece benim için sahip olduğu o güzel gülümsemesi. Tanrım, Ky! Onu istiyordum.

"Salome nerede?"

Bakışlarım tekrar Kabil Peygamber'in bakışlarıyla çarpıştı. "Cevap ver bana, kardeşim. Salome nerede? Hâlâ yerleşkede mi? Ya Magdalene? O da orada mı, o günahkârlar tarafından esir tutulan?"

Konuşmak istemeyerek ona baktım ve baktım. Saniyeler geçti ama ağzım açılmadı. Birden bir el yüzüme çarptı; darbe kör ediciydi. Tek görebildiğim yıldızlardı.

"Tanrı'nın peygamberiyle konuş, fahişe!" Başımı kaldırdığımda Micah Kardeş'in öfkeli yüzünün bana baktığını gördüm. Micah, çok değişmişti. Bir zamanlar arkadaşım dediğim o küçük çocuk gitmişti. Onun yerinde bu acımasız ve nefret dolu adam duruyordu.

Ama konuşmayacaktım. Mae ve Maddie... Kız kardeşlerimi korumak zorundaydım.

Mika'ya bakan Kabil Peygamber'in gözlerinde ateş parladı ve Yahuda Kardeş'e doğru döndü. "Onu Siyon'a geri götüreceğiz ve Salome ile Magdalene'i nasıl geri alacağımızı tekrar gözden geçireceğiz. Vahiy yerine getirilmeli! Hepimizi kurtarmak için yerine getirilmeli!" Kabil Peygamber daha sonra diğer kardeşlerle yüzleşti. "Ona bir daha vurmayın. Sizin tarafınızdan vurulmazsa daha fazla işbirliği yapacaktır."

Kardeş Luke, Peygamber Cain'e başıyla selam verdikten sonra ileri atıldı ve beni bağlı bileklerimden tutarak öne doğru itti. Babam diğer yanımda bana katıldı ve kalbim acıyla sızladı. O benim babamdı; beni terk etmişti. Şu anda bana şeytanın kendisine bakıyormuş gibi bakıyordu.

Onun için hiçbir şey ifade etmiyordum. Ben onun için hiçbir şeydim. Benden gerçekten vazgeçmişti ve midemde derin bir reddetme mağarası oluştu.

"Hey! Paramız ne olacak?" diye bağırdı arkamızdan bir erkek sesi, babam ve Luke Abi beni sık bir ormanın içine doğru sürüklemeye başlarken, ayaklarım hâlâ bağlı bir şekilde yerde sürükleniyordu.

Birader Judah'ın onlara doğru adım attığını ve Birader Micah'a bir şey işaret ettiğini gördüm. Birader Micah elini tuniğinin içine sokup bir silah çıkardı ve beni yakalayan altı adama ateş açtı, yere düşüp öldüklerinde vücutları kurşun ve kanla parçalanıyordu.

Adamların teker teker düşüşünü izlerken çığlık attım. Kardeş Luke eliyle ağzımı kapattı. "Sus, Rapunzel orospusu! O adamlar günahkârdı ve ölmeyi hak ediyorlardı. Bu Tanrı'nın isteğiydi."

Peygamber Kabil yanımızda duruyordu, yüzü bomboştu ama gözlerinde hafif bir gerilme fark ettim, bu da bana adamların idamının onu rahatsız etmiş olabileceğini gösterdi. Kardeş Yahuda ve Micah bize yetiştiler.

Birader Judah, Birader Micah'a "Landry'ye adamların ortadan kaldırıldığını ve ödemeyi bir saat içinde alacağını söyle," dedi.

Kardeş Micah başını salladı ve ormana doğru koşmaya başladı ama durup arkasına baktı ve sordu: "Lordum, izninizle Lanetli Delilah'a atanan ihtiyar olmak istiyorum. Kardeş Noah'ın bıraktığı yerden devam etmek istiyorum."

Hayır, hayır, hayır!

Gözlerim beni izleyen Kabil Peygambere kaydı, gözleri kısılmıştı. Cevap vermek için bekledi, sanki kafasında bunu düşünüyormuş gibiydi. Gözlerimle ona hayır demesi için yalvarıyordum ama Kardeş Yahuda onun yanına gitti.

"Kardeşim, o bir lanetli. Davut Peygamber'in vahyi onun kurtuluşu için bir büyüğünün olması gerektiğini söylüyordu. Kardeş Micah bir ihtiyardır. Bu rolü onun üstlenmesine izin vermelisin."

Babam, Kardeş Luke ve Kardeş Micah meraklı bakışlarla izliyorlardı ve Kardeş Judah'ın Peygamber Cain'in cevabını geciktirmesinden rahatsız olduğunu görebiliyordum.

Yahuda, Peygamber Kabil'in kulağına bir şeyler fısıldadı ve peygamber bana baktı, sonra gözlerini yere indirdi. Sonunda elini Kardeş Micah'a doğru salladı. "Katılıyorum, Micah. Onun arındırılması gerekiyor. Sen onun vasisi olacaksın."

Kardeş Micah minnettarlıkla iç çekti. Bana baktığında gülümsedi. "Teşekkür ederim, Efendim. Tüm zamanımı onun kurtuluşuna adayacağım."

Bacaklarım güçsüzleşti ve başım dönmeye başladı. Hayır! Hayır! Kardeş Micah, Kardeş Noah'ın bıraktığı yerden devam edecekti. Micah Kardeş benim vasim olacaktı. Beni Tanrı'nın Paylaşımlarına götürecekti... Hayır, hayır! Yapamazdım... Bana dokunmasını istemiyordum.

Korku beni ele geçirdi ve kaçmaya çalıştım ama Peder Luke'un ve babamın elleri güçlü kaldı.

"Hayır! Lütfen!" Yalvardım.

Kabil Peygamber bir anda karşımdaydı.

"Yeter!" diye bağırdı, sonra derin bir nefes alarak çığlıklarımın boğazımda düğümlenmesine neden oldu. "Artık halkının yanına döndün, Delilah. Ruhunun kurtulmasını istemiyor musun? Tek yol bu. Bunu göremiyor musun?"

Kabil Peygambere bakarken gözlerindeki samimiyeti ve inancı görebiliyordum.

"Kabil Peygamber, ona boyun eğme. Seni baştan çıkarmaya çalışan onun doğuştan gelen şeytanıdır," dedi babam ve ben sırtımdan bıçaklanmış gibi hissettim. Kabil Peygamber protestosunu durdurmak için elini kaldırdı.

"Peki, sen?" Peygamber Cain zorladı. "Lanetlenmiş bir ruhla yaşamaya devam mı etmek istiyorsun yoksa Tanrı'ya mı katılmak istiyorsun? Şeytani ve baştan çıkarıcı bağlarından kurtulup özgür olmak mı?"

İçimden titreyen bir nefes çıktı ve başımı salladım. Çünkü biliyordum. Ruhumun özgür olmasını her şeyden çok istiyordum. Bir erkeğin beni görünüşüm için değil, ben olduğum için istemesini istiyordum. Benim

En büyük dileğimi düşündüğümde kalbim umutla kabardı... Ky'nin beni sevmesini, sarı saçlarımı, gözlerimi ve ağzımı değil... Beni büyülenmeden istemesini istiyordum.

"Evet," diye fısıldadım Kabil Peygamber'e. "Şeytan'dan türemiş ruhumun kurtarılmasını diliyorum."

Kabil Peygamber başını salladı, kahverengi gözlerinde zafer vardı. "O zaman bir kadının olması gerektiği gibi olacaksın. İtaatkâr, uysal ve boyun eğen biri olacaksın. Ve Kardeş Micah'ın talimatlarına uyacak ve kendini Şeytan'ın günahından kurtarmaya çalışacaksın."

Hayal edebileceğim hiçbir şeye benzemiyordu. İnsanlar ve binalar her yere dağılmıştı. Yüksek yapılar, tarım arazileri ve evler her yerdeydi. Göz alabildiğine uzanıyordu.

Eğer Davut Peygamber'in komünü küçük bir köyse, Yeni Zion büyük bir şehirdi.

Eğer Davut Peygamber'in komünündeki ihtiyarlar ve müritler muhafızlarsa, Yeni Siyon'un sınırlarında nöbet tutan binlerce adam da bir orduydı.

İçinde büyüdüğüm şeyin geçmişte kaldığı açıktı. Bu çok düzenli, çok zengin Yeni Zion halkımı ileriye taşıyordu.

Peygamber Kabil, Rab'bin seçtiklerini kıyamet için hazırlıyordu.

Kardeş Luke ve babam beni ağaçların arasından komünün içine taşırken ortalık bir anda karıştı. Uzun ya da kısa, şişman ya da zayıf, genç ya da yaşlı insanlar beni görmek için ayağa kalkmış, aval aval bakıyor, gözlerini dikmiş, ağızları kulaklarına varıyordu.

Fısıltılar ağızlarından esintiyle süzülüp kulaklarıma ulaştı.

"Bakın! Bir Lanetli! Hikayelerini duymuştum ama canlısını hiç görmemiştim."

Anneler genç oğullarını tutarlardı. "Onun gözlerine bakma, oğlum. Seni baştan çıkaracak. Bakışlarıyla seni baştan çıkardıktan sonra ruhunu Şeytan'a teslim edecek."

Yaşlı üyeler bana doğru kaşlarını çatmış, ruhumu kurtarmak için ellerini göklere doğru uzatmışlardı. Tüm bu süre boyunca Peygamber Kabil yanımda yürüyor, yakaladığı zaferle gurur duyuyor, takipçilerini kutsuyor, onlar yaltaklanıp ayaklarına kapanırken gülümsüyordu. Tanrı'ya şükrediyor ve dillerde konuşuyorlardı, yere secde ediyorlardı.

Eski evimi hatırladıkça içimi bir boşluk duygusu kapladı. Kafam karışmıştı. Her zaman istediğim şey buydu, halkımla bir olmak ve doğuştan gelen baştan çıkarıcı yollarımdan kurtulmak. Günahkâr dış dünyadan, toprakları işgal eden Şeytan'ın sakinlerinden uzakta, komünde huzur içinde yaşamak istiyordum. Ve Rab'bin peygamberinin sert eli altında yaşamak istiyordum. Günlerin sonu geldiğinde kurtarılmak, Rab tarafından kucaklanmak ve cennette sonsuza dek onun yanında yaşamak istiyordum.

Ancak halkımın -bana tiksintiyle, hatta korkuyla bakan halkımın- arasından sürüklenirken kendimi bu kutsal topraklarda bir yabancı, bir uzaylı gibi hissettim. Dışarıdayken asla yargılanmadığımı ya da olmadığım biri olmaya zorlanmadığımı fark ettim. Kimse beni değiştirmek istemedi; aksine mutlu olmamı istediler - Ky, Mae, Styx, AK, Cowboy, Hush, hatta Viking. Kendimi evimde hissetmemi istediler. Bunca zamandır beni yozlaştırmaya çalıştıklarını düşünüyordum. Şimdi bir parçam daha önce sarsılmaz olan inançlarımı sorguluyordu.

Hayatımda hiç şu anda hissettiğim kadar yalnız hissetmemiştim. Hiç bu kadar kafam karışmamıştı. Halkıma ve peygambere geri dönmek istemiştım ama şimdi buradaydım ve Ky'min kollarına sarılmayı arzuluyordum. Ve acı gerçek de buydu. O yıkıcı derecede yakışıklı, koruyucu ama günahkâr adamı kendim gibi görüyordum. Kirlenmiş ruhumdan, kalbimden bir parça almış ve onu benim bir parçam yapmıştı. O benim her hücremdeydi, vicdanımdaydı. O sadece benim bir parçamdı.

İçimden atamadığım bir üzüntüyle başımı eğerek ve halkımın devam eden onaylamayan bakışlarını görmekle ilgilenmeden, ayaklarımın altından akıp giden uzun yeşil çimenlere baktım, ta ki o yeşil çimen gri parke taşına, o parke taşı da yeni odamın parke döşemesine dönüşene kadar.

Luke kardeş ve babam seyrek bir odada aniden durdular ve beni bir yatağın üzerine attılar. Yumuşak şilteye vurdum ve oturmak için mücadele ettim, büyüklerime itaatimi gösterdim.

Ağırlaşmış gözlerimi kaldırdığımda, Luke Kardeş ve babamın bana baktıklarına şahit oldum. Yan yanaydılar, ikisi de oldukça yaşlanmıştı. İkisinin de saçları ağarmış, yüzlerinde ben çocukken olmayan çizgiler belirmişti. İkisi de kilo almıştı. Babamın gözlerinde hafif bir süt rengi vardı ve bir zamanlar sahip oldukları mavinin parlaklığını gizliyordu.

Kardeş Luke başını salladı ve bir kolunu babamın omuzlarına koydu. "Evet, Isaiah, daha haklı olamazdık. Bu fahişe kesinlikle bir Lanetli. O iri gözler, o görkemli ağız. Ölçülemeyecek kadar çekici. Aslında, konuştuğumuz gibi onunla birleşme dürtüsüne karşı savaşıyorum."

Dudaklarımdan korkmuş bir çığlık kaçtı ve yatağa geri döndüm.

Kardeş Luke başını salladı ve küfretti. "Düşmeden önce gitmeliyim," dedi ve odadan kaçıp kapıyı kapattı.

Babam hâlâ bana bakmaya devam ediyordu ve çocukken gizlice yatağıma girip beni kucağına aldığı ve tenimi okşadığı zamanları düşünmeden edemiyordum. Beni kucağına oturttuğu, diğer tüm kardeşlerimi odadan dışarı kilitlediği, parmaklarını saçlarımda gezdirdiği zamanları düşünmeden edemiyordum. Ve bana banyoda onunla birlikte temizlenmemi söylediği, ellerimi tuttuğu ve-

Gözlerim babamınkilere kaydı ve içimi bir öfke dalgası kapladı. Kaşları kalktı, ifade değişikliğini açıkça yakalamıştı, fısıldadım, "Nasıl bir baba altı yaşındaki kızının ona dokunmasına izin verir... yakından? Ne tür bir baba kızını müstehcen bir şekilde okşar?"

Sözlerim karşısında babamın gözleri şok içinde açıldı ve yüzündeki tüm renk kayboldu. "Bu ne cüret?" diye tısladı ama ben başımı salladım ve gözlerimdeki tehditkâr yaşların yanaklarımdan aşağı süzülmemesi için dua ettim.

"Nasıl. Dare. Sen!" Sözlerini sesimde beklemediğim bir güçle tekrarladım. "Saf bir ilişkiyi kirlettin. Bana yaptığın şey yanlış ve kirliydi!"

Öfke dolu bir hırıltıyla babam öne atılıp yanağıma ters bir yumruk indirdi, ağzım anında kanla doldu. "Sen gerçekten şeytansın Beelzebub!" diye bağırırken bakışlarını üzerimden ayırmadım. Beni baştan çıkardın, rüyalarımın girdin ve zihnimi sadece seni düşünecek, seni sadece bir erkeğin bir kadını alması gerektiği gibi alacak şekilde çarpıttın."

Yumruklarım bağlı ellerimde hayal kırıklığıyla sıkıldı. "Hayır, baba, yapmadım. Yanılıyordun. Bana davranış şeklinin her babanın çocuğuna davranması gerektiği gibi olduğunu düşündürdün. Ama öyle olmadığını öğrendim! Bu günahkârcaydı... ahlaki olarak yanlıştı!"

Babamın yüzü kıpkırmızı oldu ve odadan geri çekilerek, "Micah'nın senin şeytanını kovma ayinine başlamasını sabırsızlıkla bekliyorum. İçinde yaşayan o şeytan, o kötücül kötülük ruhundan sonsuza dek atılmalı. Bunu başaramazsan, Delilah, tıpkı annenin Şeytan'la yatıp seni yarattığı için yaptığı gibi, Tanrı'nın seni yargılaması için bir sonraki yaşama geçeceksin!"

Bu sefer yüzümden kan sızmaya başladı ve istemsizce titriyor. "Benim... benim annem mi?" diye sordum ve babamın yüz ifadesinde açıkça ifade edilen zaferi gördüm.

Kapı kolunu tutarken gözleri parladı. "Annen cadılıktan ve Karanlık Lord'la birlikte yaşamaktan yargılandı ve suçlu bulundu. Şeytan'ı yatağına kabul etti ve

Onunla birleşmek seni yarattı. Sapkınlıktan suçlu bulundu ve nihai bedeli ödedi. Şimdi sonsuza dek cehennemde yanıyor."

Kapıyı açtı ve arkasına baktı. "Bu komünü bir kez terk etmiş olabilirsin Delilah, ama bir daha kaçamayacaksın. Yeni Zion bir kaledir, Tanrı'nın halkını büyük kapılarımızın ötesindeki kötü niyetli zalimlerden koruyan bir kale. Siz bir Lanetlisiniz ve bu nedenle kendi kurtuluşunuz için buraya, bizimle birlikte aitsiniz. Tanrı'nın hepimiz için geri dönmesi uzun sürmeyecek. Peygamber Kabil bunun böyle olduğunu bildiriyor ve döndüğünde, Kardeş Micah'ın senin lekeli özünü arındırmada başarılı olması için dua etsen iyi olur."

Kapı çarparak kapandığında korkudan titriyordum. Bileklerimi ve ayaklarımı sıkıca bağlayan ipler tenimi yakıyordu. Odaya şöyle bir göz attığımda hiçbir şey tanıdık gelmedi. Bu odalar Bella, Mae ve Maddie ile birlikte büyüdüğümde daha güzeldi. Duvarlar kirli beyazın bir tonuydu; uzun, geniş pencerelerde tül perdeler ve ayaklarımın altında kiraz ağacından döşeme vardı. Kendimi lüks bir hücreye hapsedilmiş bir mahkûm gibi hissediyordum.

Yatağı kaplayan beyaz çarşafın üzerine kıvrılıp gözyaşlarımın düşmesine izin verdim. Ve düştüler de. Kafam çok karışık, çok parçalanmışım. Mae ve Maddie'yi istiyordum. Onlarla konuşmak, gülmek istiyordum ama her şeyden önce Ky'yi istiyordum. Bu gece seviştikten sonra, bana aşkını ilan ettikten sonra nehre koştuğum için kendime lanet ettim. Beni esir alanlarla daha fazla savaşmadığım için kendime lanet ettim. Çığlık atıp Hangmen'leri varlığımdan haberdar etmediğim için. Ama şimdi bile bu tuhaf yatakta, bu tuhaf odada, bu yeni ve tuhaf komünde yatarken, kalbime hançerler saplanıyordu. Ky'yi seviyordum ve bu sevgi saftı, korunaksızdı, ama onun sevgisi bir hileydi, bir büyü, olduğum şeyin sonucuydu... ve hep öyle mi kalacaktım?

Kabul etmek benim için ne kadar zor olsa da, burada türümün, halkımın... kurtarıcılarımın arasında olmanın

olmak zorundaydım. Kalbim her saniye kırılrsa da burada, Yeni Zion'da olmalıydım... Günahtan kurtarılmalıydım. Ancak o zaman Ky'nin içindeki kayıp kızı gerçekten sevip sevmeyeceğini bilebilirdim.

On Yedinci Bölüm

Ky

Yerleşkenin önünde durarak bir sigara çıkardım ve arka kapıyı bir şahin gibi izlerken uzun ve tatlı bir nefes çektim.

Kotumun cebine uzanıp cep telefonumdan saati kontrol ettim. Dört saat geçmişti, o sivri ayaklı piçlerin kadınımı kaçırmasının üzerinden dört saat geçmişti ve nerede olduklarını bilmiyorduk. Tank'ın faşist arkadaşı her an istihbarat toplayabilirdi ve istediğimizi alır almaz birkaç pisliği parçalayacak, uzuvlarını koparacak ve onları sopalarla dövecektim. Yakışıklı bir piç olabilirdim ama hiç pişmanlık duymayan ve ahlaki değerleri olmayan yakışıklı bir piçtim.

Yanımdan bir öksürük sesi geldi ve Styx'i gördüm. Bir sigara çıkardı, yaktı ve benimle birlikte kapıyı izlemeye koyuldu.

"İyi misin?" diye sordu sigarasını üfleyerek ve uzun bir nefes daha çekerek.

"Bu Klan firarisi buraya gelip kaltağımı nereye götürdüklerini söylediğinde daha iyi olacağım."

Styx başını salladı ve sessiz yolu dinledik, Austin'in hiçliğin ortasındaki bu köy yolunda bu kadar uzakta tek bir ruh bile yoktu. Cep telefonumu tekrar kontrol ettim; sadece beş dakika geçmişti.

Sikeyim.

Yerleşemezdim, bu bokla başa çıkamazdım. Ya o şerefsizler orospuma tecavüz ediyorsa? Ya onu tekrar tekrar götürüyorlarsa, çığlık atmasını seviyorlarsa, korkusundan sertleşiyorlarsa... Ya da onu öldürdülerse? Ya tek istedikleri

Hangmen'lere bir mesaj mı gönderdik, sırf bizi kızdırmak için bizim sürtüklerden birini kayıkçıya mı gönderdik?

Savaş mı istiyorlardı? Bizim bölgemizi mi istiyorlardı? Silah ticareti yapmayı mı planlıyorlardı? Uyuşturucu mu?

"Çok fazla düşünüyorsun kardeşim," diye kekeledi Styx. "Sakin oraya gitme."

Elimi uzun saçlarımda gezdirerek kirazımı yere attım ve bir kanser çubuğu daha yaktım. "O zaman bana ne düşünmem gerektiğini söyle kardeşim. Çünkü şu anda delirmek üzereyim. Kadınımı aldılar, Styx, lanet olası kadınımı. Hayatım boyunca annem ve kız kardeşim dışında bir kadını sevmedim. Yaşlı bir kadını alacağımı hiç düşünmemiştim. Senin, Tank'in ve Bull'un burada kasıla kasıla dolaşarak elde ettiğimiz amcıkları bırakarak yanlış seçim yapmış amcık kırbaçlı orospu çocukları olduğunuzu düşünmüştüm."

Styx'in beni izlediğini hissederek bir nefes daha çektim ve ekledim, "Lanet bir tanrı gibi sevişiyorum, lanet bir seks oyuncağı gibi klitoris yalıyorum ve saatlerce sevişebiliyorum Styx, saatlerce. Biliyorsun bizim yaşlı adamlar amcıktı, ama her zaman bir konuda onlarla aynı fikirdeydim. Karılar güzelce yalanmalı, sertçe sikilmeli, asla tapılmamalı. Ama lanet olsun dostum, Lilah, benim masum ve çılgın hacı sarışınım, tüm bu saçmalıkları parkın dışına çıkardı. O kaltağa bir tapınak yap, ben de taparım. Beni büyüledi, Styx, ve bu sadece o bakışlar değil. Sadece o." Sırtım duvara çarptı ve göğüs kafesimi parçalayan basınçla göğsümün patlayacağını düşündüm.

Styx karşı duvara yaslanmıştı ve yüz ifadesinden kardeşinin de benim için, kadını için, hatta kulüp için acı çektiğini görebiliyordum. O üç çılgın sürtük bütün kardeşlerin kalbine girmişti.

Kapıya bakarken görüşüm bulanıklaştı ve şöyle dedim: "Bu Tanrı'nın unuttuğu Dünya'da geçirdiğim üzücü yirmi yedi yıl boyunca ilk kez kulüpten, yolun özgürlüğünden ve kardeşlerimden daha fazla önemsedğim bir şey var. Şimdi bazı

Ben ve karım yola koyulmaya fırsat bulamadan herif her şeyi paramparça etmiş olabilir."

Styx kaşını kaldırdı. "O-eski b-b-bayan?"

Az önce ne söylediğimi fark ettiğimde gözlerim fal taşı gibi açıldı. Bakışlarım Styx'inkilere çarptı ve sanki kardeşim içimi görebiliyordu. "Evet... siktir!" diye geveledim. "Öyle, Styx. Li'yi istiyorum, hepsini, yatağında, bisikletimde, lanet olası kalbimde. "Kahretsin, ben de sizin taşaklarımı kaybetmiş orospular arasına katıldım!" Şaka yapmaya çalıştım ama Lilah için duyduğum korku tüm esprileri yok etti.

Styx dumanını yere savurdu ve tam önümde durmak için üç adım öne çıktı. Kardeşimin -en iyi arkadaşımın- gözlerine baktım ve yüzümdeki yıkımı açıkça görerek elini başıma doladı ve beni göğsüne çekti.

Neredeyse bir korkak gibi kırılacaktım.

Beni geri iten Styx yanaklarımı avuçladı ve beni bıraktı, sadece "Lilah'ı izlemeni istedim, böylece onu görünüşünden daha fazlası için tanıyabilirsin. O sürtüğe nasıl baktığını gördüm ve onun da sana nasıl baktığını gördüm. Aranızdaki kıvılcımı gördüm ama onu bir sikişten fazlası için istemeyecek kadar orospu olduğunu biliyordum. Bunu ona yapmana izin veremezdim kardeşim."

"Peki ne değişti?" diye sordum.

Omuz silktili ve imzalamadan önce çenesini ovuşturdu, "Sizi bir araya getirirsem, çabucak gemiye bineceğinizi düşündüm. Öyle de oldu kardeşim; o kaltak seni anında parmağında oynattı, tıpkı Mae'nin beni oynattığı gibi. Ama o çok siktiğin kulüp amcığını bıraktığında ve sikik seks partilerin sona erdiğinde, Lilah'ın senin için uygun olduğunu biliyordum. Mae ile sahip olduğum her şeyi senin için de istiyorum Ky. İyi bir kadınla birlikte olmayı hak ediyorsun. Bu hayatta, işler zorlaştığında yanında ve motorunun arkasında iyi bir kadın her şeyi değiştirir. İnan bana, Mae içinde yaşadığımız bu lağım çukurunda benim can simidim. O benim her şeyim."

Gözyaşlarım gözlerimi bulanıklaştırdı ve Styx'in kesiğini kavradım. "Ona geri ihtiyacım var başkan. Kaybolursa ne yapacağımdan emin değilim. Ben değiştim; o beni değiştirdi. Onun lanet büyüsünün altındayım ve bundan kurtulmak istemediğimden eminim."

Styx içini çekti ve bileğimi tuttu. "Söz veriyorum. Onu geri alacağız."

Başım öne eğildi ve aniden bir Harley motorunun kükremesi yoldan aşağıya doğru hızla indiğinde derin bir nefes aldım.

"Geliyor!" diye bağırdı aday ve kapıyı açmaya başladı. Birkaç saniye sonra üç motor geldi: Tank, Bull ve Ku Klux Klan'ın yeni koruyucu gözaltı şövalyesi olduğunu tahmin ettiğim kişi.

En azından bir Fat Boy kullanıyordu; bu ona ekstra puan kazandırdı.

Tank atından indi ve yanında Bull, arkada da dazlakla birlikte bize doğru yürüdü. Adam yapılıydı, kafası kazınmıştı ve vücudunda Hitler'in Reichstag'da olduğundan daha fazla gamalı haç vardı.

Tanner Ayers, bir avcının avını izlediği gibi Styx'i ve beni izleyerek yaklaştığında, adamın lanet bir birim olduğunu fark ettim. En az altı-dört ve en az iki yüz elli kilo.

Tank merdivenlerin dibinde elinde bir sırt çantasıyla duruyordu. Tanner'ın da bir tane vardı. Tank Tanner'ı işaret etti. "Prez, Ky, bu Tanner." Tank Tanner'la yüzleşti. "Tann, bu Hangmen başkanı Styx ve başkan yardımcımız Ky."

Tanner öne çıktı, tüm kasları ve sert yüzüyle, üzerinde bir eş kazağı ve kot pantolon vardı. Sert görünümlü bir orospu çocuğuydu. Styx selamlamak için çenesini salladı ve Tank Tann'a baktı. "O dilsiz. Yaşlı karısı ve Ky dışında kimseyle konuşmaz."

Tanner sertçe başını salladı, hayatı boyunca emirlere uymuş bir adamın işaretiydi bu. "Hangmen Mute," dedi Styx'e başını sallayarak.

Merdivenlerden inerken Nazi'yle yüz yüze geldim. Bir sigara çıkarıp dudaklarımın arasına yerleştirip yaktıktan sonra dumanı yüzüne üflediğimde hiç irkilmedi. Dumanı baş ve işaret parmağımla tutarak sordum. "Söyle bakalım Nazi. Adamım Bull ile bir sorunun mu var?"

Tanner çenesini sıktı, mavi gözleri benimkilere dikildi ve dişlerini sıktı. "Hayır."

Omzumun üzerinden Bull'a bakarken bakışlarım gerildi. Bull, Tank'in en iyi arkadaşıydı ama şu anda bu neo kancığın yanında kaskatı kesilmişti. Kabile dövmeli kocaman kollarını göğsünün üzerinde kavuşturmuştu ve tüm vücudu gergindi.

Tanner'a doğru adım atarken ayak parmaklarım onunkilerle buluştu ve dedim ki, "Boğa Maori'dir. Kanında tek bir Aryan kırıntısı bile yok. Damarlarında ne ateşli bir haç ne de beyaz bir Anglosakson dolaşıyor. O yüzden tekrar soruyorum. Koyu tenli kabile kardeşimizle bir sorunun olmadığına emin misin?"

Tank'i Tanner'ın arkasından küfrederken yakaladım ama Tanner hiç irkilmedi. "Bull ile bir sorunun yok. Kardeşlerinden hiçbirisiyle sorunun yok."

"Gerçekten mi? Çünkü tüm o güzel gamalı haçlar, beyaz güç kardeşliği bayrakları, kafatası ve çapraz kemikler ve lanet olası SS dövmeleriniz aksini söylüyor."

Tanner sırt çantasını ayaklarının dibine bıraktı ve kollarını iki yana açtı. "Hayatın içinde büyüdüm. Hepimizin eşit olmadığına, birbirimize karışmamamız gerektiğine ve önemli olan tek şeyin beyaz Hristiyan ırkı olduğuna uzun süre inandım ama artık inanmıyorum. Yirmi sekiz yaşımdayım, Amerika'daki en büyük Klan'lardan birinin varisiyim ve kendimi lanet olası bir sürtük İspanyol'a kafayı takmış halde buldum. Artık poster çocuğu değilim diyelim, Meksikalı amcığı için sertleşirken değil."

Bull biraz rahatlamış görünüyordu ve Tank öne çıkarak Styx'le yerleşkenin merdivenlerinde buluştu. "Tann'a kefilim prez. Eğer ispiyonculuk yapar ya da bir boka sebep olursa sorumlusu benim."

Tekrar Styx'e baktım ve ağabeyi gözlerime karşılık verdi.

Yasal görünüyor, dedi bakışlarıyla.

Omuz silktim. Sonra Tanner konuştu. "Bana güvenmeyi ya da güvenmemeyi seç. Zamanla hain olmadığımı anlayacaksın. Ama kaçırılan kaltak hakkında sana söyleyeceklerim var ve umarım onu teslim etmek için para ödeyen amcıklar hakkında bir şeyler biliyorsundur. Çünkü bu pisliklerin kim olduğu hakkında hiçbir fikrim yok ve dürüst olmak gerekirse, daha önce hiç böyle bir tuzak görmedim. Devlet koruması, ama bu benim babam gibi görünüyor. Belli ki Klan'la bir anlaşma yapmışlar. Birkaç hesaba giden bir ton para izledim. Bu amcıklar vali korumasından daha fazlasını almışlar. Federal koruma ya da Washington'da daha yüksek bir koruma olabilir."

Dudaklarından bilgi dökülürken kanımda adrenalin yükseldi. "Yani senin teknik bir dahi falan olduğun doğru mu?"

Tanner başını salladı ve sırt çantasını aldı. "Eski ordu muhabiri, sonra Klan için aklama işini üstlendi, işlerin kaymağını yedi. Taklit edemeyeceğim, kıramayacağım ya da kıramayacağım pek bir şey yok."

Styx parmaklarını şıklattı ve imzaladı, "Toplantı. Şimdi. Kadını kimin kaçırdığını bulalım."

Emrini yüksek sesle söyledim ve kiliseye doğru yola koyuldum, ancak Tanner'a dönüp "Kaltağımı kaçırın şerefsizleri bul ve iyi olacağız" dedim.

Tanner'ın yüz ifadesi rahatlamış bir ifadeye dönüştü ve şöyle cevap verdi: "Onu nereye götürdüklerini buldum bile. Tek yapmam gereken kim olduklarını ve onu nasıl geri getireceğimizi bulmak."

"Amcam Landry'nin e-postalarına ve kişisel banka hesabına girmeyi başardım ve eşleşen iki kişi buldum. Birisi Klan'a yerleşkeye saldırıp kızlarınızdan birini kaçırma emri vermiş ve bunu yapmaları için onlara yaklaşık yüz bin dolar ödemiş." Tanner dizüstü bilgisayarını açıp bazı dosyaları getirerek bizi bilgilendirdi.

"Yüz bin dolar mı? Lilah'yı kim bu kadar çok istedi ve daha da önemlisi, onun burada olduğunu kim biliyordu?" Smiler öne doğru eğilip Tanner'ın ekranına bakarak sordu.

"Talimatlar kısa ama kesindi. Hangmen'lerle yaşayan bir kadını getirin. Şaşırtıcı derecede güzel olduğu, uzun siyah saçları ve tuhaf mavi gözleri olduğu için tanınabilirdi. Adamlar onu zarar görmeden bir buluşma noktasına götürecek ve teslim edeceklerdi. Görünüşe göre aptallar en basit emirleri bile yerine getiremiyorlar."

Bu saçmalığı dinlerken dişlerim sıkıldı ve Styx'in yumruğu masaya çarptı. Şerefsizler Mae'yi istemişti. Lilah'dan ya da Maddie'den hiç söz edilmemiş ya da tarif edilmemişti. Hedef Mae'ydi. Ve yanlış kaltağı yakalamışlardı.

Tanner, "Bırakıldığı yeri takip etmeyi başardım," dedi.

Sonra Tank araya girdi. "Peki onu kaçırان adamlar? Kim onlar?"

Tanner Tank'e baktı. "Düşük seviye tek kullanımlık. Landry'nin son Kahverengi Gömleklileri."

"Kahretsin!" Tank tükürdü.

"Bu da ne demek oluyor?" Viking sordu. "Yemin ederim Almanca konuşmaya başlarsanız bölüm değiştiririm!"

Tank Vike'a karanlık bir bakış fırlattı ve AK onun kafasına bir şaplak attı.

"Tank? Açıkla," diye emrettim, Styx'in işaretini sözlü olarak ifade ederek.

"Lilah'ı kaçırان adamlar çoktan Hades'in yanında olacak. Landry, Klan'ından ayıklamak istediğı son cahil herifleri gönderdi. Teslim edilecekler ve sonra imha edilecekler... Bu standart bir yöntem."

"Ama bırakma alanımız var?" Ben sordum.

Tanner dizüstü bilgisayarında bir şeyler tıklamaya başladı, birkaç saniye sonra da ekranı bana ve Styx'e çevirdi; haritada bırakma yerinin olduğu yerde kocaman kırmızı bir nokta vardı.

Öne doğru eğilerek haritayı inceledim. "Hiçbir yerin ortasında, yaklaşık kırk mil uzakta."

Tanner dizüstü bilgisayarını geri çevirdi ve başka bir şey getirdi. Ekranı geri çevirdiğinde, bu kez harita askeri bir haritaydı ve kırmızı noktanın olduğu yerin hemen ötesinde büyük bir üs gösteriyordu.

"Askeri," diye fısıldadı AK. "Hâlâ devlete mi ait?" diye sordu Tanner.

Tanner başını salladı. "Aylar önce özel bir teklif veren tarafından satın alındı. Söyleyebileceğim kadarıyla, gizli bir nakit anlaşmasıydı. Uçuşa yasak bölge ve kapalı güvenlik kameraları anlaşmanın bir parçasıydı. Burayı kim aldıysa bulunmak istememiş. Bulunmak istemeyenler de senin kızı almış gibi görünüyor."

Arkama yaslandım ve kaşlarımı çatarak yorgun beynimle kimin bize ordudan bir mesaj göndermek istediğini düşündüm. Yeni cephane satıcıları olabilir mi?

Fikrimi yüksek sesle dile getirdim ve Styx omuz silkip imzaladı,

"Belki."

Tanner, AK'nin rehberliğinde dizüstü bilgisayarda hararetle bir şeyler yazıyordu ki birden Tanner kaşları çatılmış bir halde arkasına yaslandı. "Bir isim buldum," dedi.

"Ne?" Kovboy sordu.

"Alıcının adını buldum. Çok uzun sürdü ama AK bana nereye bakmam gerektiği konusunda bir fikir verdi."

"Ve?" Öne doğru eğilerek ittim.

AK'nin yüzündeki tüm renk kayboldu ve hareketsiz kaldı.

"Ne? Kim o?" Bağırdım, kendimi kaybetmek üzereydim.

Tanner AK'ye baktı ve kaşlarımı çattım.

"Tanner, sana şimdi konuşmanı söylüyorum!"

Tanner ekrana baktı ve "Judah David "i okudu.

AK'ye baktım ve omuz silktim. "Neden böyle davranıyorsun?"

Judah David de kim?"

AK önce bana sonra da Styx'e baktı. "Arayan kefiliydi," dedi ve Tanner ekranı aradı.

"Eee?" Ben zorladım.

"Cosigner... Evet. Kefil olan kişinin adı Cain... Cain David."
Ciğerlerimdeki tüm hava dışarı fırladı ve masanın
etrafındaki her bir kardeş dondu kaldı.

Cain.

Cain mi?

LANET OLASI CAIN!!!!

"Rider," diye tısladım ve bakışlarımı Styx'e diktim. Styx sessiz bir öfkeyle yanıyordu, boynundaki tüm kordonlar gerilmiş ve gözleri öfkeyle şişmişti.

Kendini kaybeden Styx sandalyesinden sıçradı, o lanet şeyi aldı ve duvara fırlattı, tahta parçalanıp yere saçıldı.

Ayağa kalkarak yumruklarımı masaya vurdum ve "CAIN!" diye bağırdım.

Flame psikopatça volta atmaya, tırnaklarıyla derisini parçalamaya başladı ve ben saçlarımı tuttum. Cain kaçmıştı. O lanet sıçan kaçmıştı ve şimdi de benim kızımı almıştı. Vücudumdaki her kemik kilitlendi.

Kabil o boktan yerin varisiydi ve AK Davut Peygamberi ortadan kaldırmıştı... Bu şu anlama geliyordu...

"O artık peygamber," dedim yüksek sesle.

"Ne?" Viking sordu.

Gözlerim bana şok içinde bakan Styx'i buldu. "Rider-Cain, Tarikat'ın varisiydi, değil mi?"

Styx başını salladı ve ben de farkına vardım.

"AK o yaşlı amcık David'in kafasına bir kurşun sıktı, bu da demek oluyor ki..."

"Kabil hayatta kalırsa peygamber olacaktı... ve Mae onu bıraktı. O lanet sıçan serbest kaldı ve şimdi lanet lider o!" AK tükürdü.

Styx işaretle, "Herkes otursun," diye emretti ve hepimiz dediğini yaptık.

Fokurduyor, seçiriyor, deliriyordum. Rider... Cain... Tarikat... Siktir!

Maddie'nin sözleri kafamın içinde dönüp duruyordu. Davut Peygamber öldürülürse geri döneceğini söylemişti. Kendisine haksızlık edenlerden intikam almak için dirilecekti! Geri döndü, bunu biliyorum ve Lilah'ı aldı! Onu öldürecekler. Onun firarını bir ibret vesikası yapacaklar!

Biliyordu. O kaltak, o kıyamet piçlerinin geri geleceğine inanmıştı. Ve Lilah ellerindeydi. Ona ne yapıyorlardı?

Bir el omzumu sıktı ve Styx çenesini salladı. İyi olup olmadığımı sorduğunu anladım. Başımı salladım ve konuşması için el salladım.

"Bölümleri tekrar çağırmamız gerekiyor. Geçen seferki planın aynısı. İçeri girip orada yaşayan herkesi öldüreceğiz... ama Rider benim," diye imzaladı. "Bu pislikleri sonsuza dek öldürmeliyiz."

Tüm kardeşler aynı fikirde olduklarını mırıldandılar ve ben de süvarileri getirmeye hazır bir şekilde cep telefonumu çıkardım. Ama tam halkayı başlatmak üzereyken, AK beklemem için elini kaldırdı, gözleri dizüstü bilgisayar ekranına sabitlenmişti.

"Ne oldu?" Sabrım tükenerek sordum.

AK'nin gözleri ekrandaki haritada kısıldı. "Bu geçen seferki gibi bir şey değil. Burası lanet olası bir kale. Son komün tamamen açıldı, kötü korunuyordu. Muhafız kılığındaki o adamlar eğitilmiş değildi. Bizim için gidip et parçalamak çok kolaydı." AK haritayı işaret etti ve aklından geçenleri görebiliyordum. "Burası daha fazla araziye sahip, kapalı, birkaç bina var, hepsi kalın duvarlı, bir saldırıya dayanacak şekilde tasarlanmış. Böyle bir yerde muhtemelen yeraltı sığınakları vardır." AK Styx'e baktı. "Tamamen yeni bir oyun, başkan. İçeride kaç kişi olduğunu, ne kadar sıkı koruduklarını bilmiyoruz. Ama son komüne olanlardan sonra, benzer bir saldırıya karşı hazırlık yapmazlarsa aptallık etmiş olurlar." AK başını salladı. "Rider'ı hepimiz tanıyoruz, başkan. O adam aptal değildi. Aslında, o

tam tersi. Tahminimce yeniden inşa edildi, güçlendirildi ve bir Hangmen saldırısına hazır."

"O İsa ucubelerini alamayacağımızı mı söylüyorsun?" Tersledim.

AK'nin bakışları benimkilerle buluştu. "Demek istediğim, eğer silahlarımızı ateşleyerek içeri girersek, hepimiz dışarı çıkamayacağız."

"Smiler, AK... Tanner," diye imzaladı Styx ve kardeşlerin hepsi ona doğru baktı, Tanner da dahil edildiği için şok olmuştu. "Hepiniz eski kuvvetlersiniz. Ne düşünüyordunuz?"

Smiler kardeşlerine şöyle bir baktı ve "Neyle karşı karşıya olduğumuzu öğrenmeden hiçbir yere gidemeyiz. Gözetleme kayıtlarına, insan sayısına, ellerindeki mühimmatın listesine, programlara ve üssün planlarına ihtiyacımız var."

AK başını salladı. "Anlaştık. Körlemesine gidersek ölürüz. Bu piçlerin davaları uğruna ölmeye inandıklarını unutmamalıyız. Ölmekten korkmayan insanlarla karşı karşıya gelmekten daha kötü bir şey olamaz. Ben de Afganistan'da bulundum ve bunu yaptım... Oradan sağ çıkan tek kişi bendim."

Burada oturmuş, lanet olası bir demir sobanın üzerindeki tencere gibi kaynıyordum ve masanın etrafındaki kardeşlerimin onay ifadelerini gördüğümde ayağa fırladım. Tüm dikkatler bana odaklanmıştı.

Styx oturmamı işaret etti ama oturamadım. "İçeri giriyoruz... ŞİMDİ!" Sıkılmış dişlerimin arasından tısladım.

AK iç çekti ve konuşmaya başladı ama sözünü kestim. "Hayır! Benim lanet kadını o hapisanede ve hepimize söyleyeceğim; o amcıkların o sürtüklere... Maddie'ye, Mae'ye... benim lanet olası yaşlı kadınıma yaptığı sadistçe şeylerin yarısını bile duymadınız!"

"Yaşlı kadın mı?" Vike sordu. "Ne zamandan beri?"

"HEMEN ŞİMDİ!" Ben bağırdım ve Vike ellerini kaldırdı. "Lilah, benim lanet olası yaşlı karım, kaçırıldı ve hepimiz kahvede lanet olası ev kadınları gibi oturup taktikleri mi tartışmak istiyorsunuz? O zaman size o amcıkların ne yaptığını söyleyeyim. Çocuklara tecavüz ediyorlar. Kadınıma yıllarca tecavüz ettiler, onu istemediği bir siki almaya

zorladılar, beynini yıkadılar ve s ı r f çok güzel olduğu için kötü olduğunu düşünmesini sağladılar.

Ona 'Tanrı'nın bir müridi' tarafından sikilmenin lanet olası şeytani ruhunu kurtaracağını söyledi! Ve hepsinden önemlisi, babası tarafından taciz edildi... lanet olası babası, çünkü onu baştan çıkardığını söyledi! Ona karşı koyamamış ve altı yaşındayken sikini okşamaya zorlamış! Ama en kötüsü de hala her şeye inanıyor... Hala her şeyin ne kadar berbat olduğunu görmüyor çünkü bildiği tek şey bu."

"Kahretsin!" Bull tükürdü. Styx'e döndüm.

"Mae'nin de benzer bir şey yaşadığını biliyorum ve bunun kamuoyuna açıklanmasını istemediğini de anlıyorum, ama sana garanti ederim ki Mae bu piçler tarafından kaçırılmış olsaydı, o lanet olası üsse saldırır, isimler alır ve kafataslarına işerdin!"

Tanner aniden sandalyesinden kalkarak dikkatimi çekti.

"Ne sikim istiyorsun, Nazi? Fark etmediyseniz söyleyeyim, burası lanet olası Hangmen kilisesi, Klan mitingi değil, lanet olası Beyaz Şövalyeler Prensi!"

"Ky! Yeter artık!" Tank oturduğu yerden sıçrayıp bana ters ters bakarken tükürdü. Bir sandalye ahşap zemine sürtündü ve birden Flame yanımda belirdi, korkunç gözlerinde daha önce hiç görmediğim bir öfke vardı.

Flame kolumu tutarak beni döndürdü. "Tüm o taciz saçmalıkları... Maddie... tecavüz... çocuklar..." Bir çığlık attı. Sonra deli siyah gözleri benimkilerle buluştu. "O İncil piçleri Maddie'ye o pisiği yaptı mı? Mae ve Lilah'ya yaptıklarını Maddie'ye de yaptılar mı?"

İçimi çektim ve isteksizce başımı salladım. Alev o güne kadar gördüğüm en büyük bıçağı çıkardı. Göğsünü boydan boya kesti, göğüs kafesindeki iblis suratlı dövmelerinden kan damlıyordu.

"Hepsinden daha kötüsü ona yapıldı, kardeşim. Onun lanet olası koğuştaki, Kardeş Moses, hasta, hayal gücü geniş bir herifti."

Flame'in tüm vücudu gerildi, boğazından korkunç bir ses çıktı ve gürledi, "O DEĞİL

SIKİK KARDEŞ MOSES! O BENİM!!!"

Alev masanın kenarını kavradı. Tüm kardeşler tam zamanında yerlerinden sıçrayarak masayı devirdi. Kardeş odanın ortasında durmuş, kan ve ter içinde, yumruklarını sıkmış ve köpek dövüşünden çıkmış kuduz bir pitbull gibi nefes nefese kalmıştı.

Styx'e bakarak hırladı. "Hemen şimdi içeri giriyoruz. Ben kardeşim Ky ile birlikteyim. Çünkü o küfürbaz amcıklardan biri Maddie'mi, Mae'mi almaya gelirse ya da Lilah'ya zarar verecek bir şey yaparsa, yapacağım katliamdan ben sorumlu olmayacağım. O İsa manyaklarının aklına bile gelmeyecek türden bir kötülük getireceğim!"

AK ve Viking Flame'e doğru yürüyüp onu sakinleştirmeye çalıştılar ama bu sefer de ağabey ikisini de geri fırlattı ve çılgın gücüyle ikisini de yere serdi.

Styx ileri atıldı ve Flame ile burun buruna geldi. "Maddie ve Mae hiçbir yere gitmiyor ve Lilah'a gelince, onu geri alacağız. Ama kardeşim, bunun için tek şansımız var ve bunu mahvetmek istemiyoruz. Bu, bazı piçlerin kanını kurutmayacağın anlamına gelmiyor. Sadece bu işi halletmemiz gerektiği anlamına geliyor." Styx'in sert, hiçbir şeye aldırmayan bakışları benimkilerle buluştu ve bana hitap ettiğini anladım.

Siktir!

Tanner aniden öne çıktı ve dikkatini Styx ile benim aramda paylaştırdı. "O planları alabilirim. Ben de üssün koordinatlarını bulabilirim."

"Evet, peki bunu nasıl elde edeceksin, American History X mi?" diye sordum. Birden bu herife güvenmemeye başladım.

"Doğruca Klan Genel Merkezi'ne gideceğim ve lanet olası ofisten alacağım. Landry'nin kişisel eşyalarını nerede sakladığını biliyorum. Ben onun varisiyim ve büyücülerin bildiğinden daha fazlasını biliyorum. Ben babamın gurur ve neşe kaynağıyım ve bana nasıl sinsi olunacağını öğretti. Kendin söyledin, Sarışın. Ben Teksas KKK'sının Beyaz Krallar Prensiyim!" dedi alaycı bir tavırla, gözlerini bile kırpmadan bana bakarak. "Burada dönen dolapları daha iyi bilirim."

Amerika Birleşik Devletleri Başkanı'ndan daha iyi bir devlet. Buradaki tüm polisler Klan'dan."

Tank ileri atıldı ve Tanner'ı döndürdü. "Bu boku yaparsan ve yakalanırsan, ölürsün," diye tısladı sessizce.

Tanner omuz silkti, kaslı kasları gerildi. "Adelita'ya asıldığımı öğrenirlerse zaten boku yerim. En azından bu şekilde güzel çocuk kardeşine bu işten sonsuza dek çıkmak istediğimi kanıtlayabilirim." Tanner Tank'e yaklaştı ve "O lanet yerde bir gün daha kalamam. İstedğim ve asla sahip olamayacağım tek orospu kahverengi ve lanet olası bir Katolik iken durup beyaz saflığı ve Hristiyan ırkı hakkında vaaz veremem. Hayır, dostum, bırak ben yapayım."

Tanner Styx'e ve bana baktı. "Bu istihbaratı aldım. Hangmen'e katıldım. Bu kulübe getirecek çok şeyim var ve bana güvenebilirsiniz."

"Sana güvenmek mi?" Espriyle güldüm. "Seni tanımıyoruz bile. Meksikalı/Nazi Romeo ve Juliet saçmalığı yüzünden hayatın boyunca sana destek olan Klan'ı terk ediyorsun. Şimdi sana neden güvenelim?"

Tanner ileri atıldı ve benimle burun buruna geldi. "Çünkü senin kaltağın için hissettiklerin, benim olmasını istediğim kartel prensesi için hissettiklerimle aynı; işte bu yüzden. Ve onu korumak için her şeyi yaparım... buna mirasımdan ve özgürlüğümden vazgeçmek de dahil."

"Hiç siyahı linç ettin mi?"

Bu soru odanın arkasından geldi ve Hush deri giysileriyle öne çıktı, Kovboy da arkasındaydı. Hush'ın açık mavi gözleri Tanner'a dikilmişti.

Tanner başını eğdi.

"Evet," diye mırıldandı. "Zenciler, Latinler, sarılar, Yahudiler, eşcinseller, papaya tapanlar, aklına ne gelirse, asılıp, çizilip, dörde bölündükten sonra gövdelerinden başka bir şey kalmayana kadar kamyonların arkasında sürüklenirken oradaydım," diye dürüstçe cevap verdi ve piçin hakkını vermem gerekiyordu; taşaklıydı.

Sus, melez, kafası tıraşlı kardeşimiz titriyordu. Kabul, İsveçli annesinin İskandinav görünüşünün ürünü olan kardeşimiz siyahtan çok beyazdı ama bir Nazi ve bir siyah? Suyla yağı karıştırmak gibi.

Cowboy deri kaplı kolunu Hush'ın boynuna dolayıp onu geri çekilmeye zorlarken, "Ama artık o ben değilim," dedi, ağzı kulağındaydı, Tanner'ın boğazını kesmekten vazgeçirmeye çalıştığına şüphe yoktu.

Oda sessizdi ve ben de "Sen o istihbaratı al, bakalım bizimle birlikte hareket edebilecek misin?" dedim.

Yüksek sesli bir ıslık odayı böldü ve tüm gözler Styx'in üzerine çevrildi. Yüzü taş kesilmişti. Flame'i işaret etti. "Sen, şu lanet masayı kaldır ve yaptığın pisliği temizle ve şu psikopat pisliği kes. Maddie senin değil. O bok sana ait değil, o yüzden sesini kes!" Sonra Hush'ı işaret etti ve "Sen bizim kardeşimizsin. İstihbaratçı olsun olmasın her sivilden önce sen gelirsin, değil mi?"

Hush başını salladı ve duvara yaslanıp Tanner'a hançer gibi baktı. Styx sonunda beni işaret etti. "Ve Ky, son kontrol ettiğimde başkanın armasını ben takıyordum ve bu kulübü ben yönetiyorum, sen değil. Sonunda bir amcık buldun diye bir saniyeden daha uzun süre birlikte olmak istediğini ve kararları senin vereceğini sanma. Düşünmüyorsun. Düzgün düşünemiyorsun ve bu kiliseyi boktan bir hale getiriyorsun, bu yüzden seni Lilah'ı geri alma planından çıkarmadan önce sakın ol, nokta."

"Buna cüret edemezsin," diye tısladım.

Styx parmak eklemlerini kırdı, sonra da imzaladı, "Dene beni kardeşim. Bu kulübü korumak zorundayım. Başkan Yardımcımın mızımız bir korkak gibi davranması hiçbir işe yaramıyor. Bana destek olmana ihtiyacım var, daha fazla soruna neden olmana değil."

Dişlerimi sıkarak yere düşmüş bir sandalyeyi kaldırdım, kışımı oturttum ve sızlanan amcık ağzımı kapattım.

Styx, Tank'e tercüme etmesini işaret etti ve o da Tanner'la yüzleşti.

"Planları almak için ne kadar zamana ihtiyacınız olacak?"

Tanner Tank'ı dinledi ve Styx ile konuştu. "Yaklaşık iki saat. Eğer o süre içinde dönmezsem, bir daha gelmeyeceğim."

Styx Tanner'ı izliyordu ve Neo'ya ne kadar güvenebileceğine karar verdiğini biliyordum. Sonunda çenesini salladı ve "Yap" diye imzaladı.

On Sekizinci Bölüm

Lilah

Bütün gece uykuya dalıp çıkmıştım, kamaramın dışındaki sesler çok sessizdi. Motorların gürlemesine, şişelerin kırılmasına, insanların gülmesine, insanların kavga etmesine alışmıştım ve bunları özlemem beni şaşırtmıştı.

Dışarıda yaşadığım ayları düşünmeden edemiyordum. Uzun zamandır burada halkımla birlikte olmak istiyordum. Halkımın hayatta kalması ve benim için geri dönmesi için defalarca dua etmiştim. Ama şimdi buradaydım ve bu bana garip geliyordu. Ait olduğum tek yer bana garip geliyordu.

Yatakta doğruldum, ellerimi ve ayaklarımı saran ipler hâlâ sıkı ve inatçıydı, sakın kalmaya çalıştım. Sabah güneşi pencereden içeri süzülüyor, seyrek odayı sarımsı bir parıltıyla dolduruyordu. Eğer tutsak olmasaydım neredeyse dingin, hatta güzel bile olabilirdi.

Kapımın dışında ayak sesleri duyuldu ve altındaki yarıktan gölgeler dans etti. Nefes alışım hızlandı ve içeri girecek kişiyi beklerken kaskatı kesildim.

Kapı kolu dönmeye başladı ve bir saniye sonra uzun beyaz bir elbise giymiş bir kadın içeri girdi, canlı kıvılcı saçları sırtının ortasına dökülüyordu, önü yüzünü koruyordu.

"Selamlar," dedi, kapıyı kapatırken sırtı bana dönüktü.

"Selamlar," diye cevap vermek için kendimi zorladım. Bu kadın benim yeni hostesim olmalıydı, tıpkı Rahibe Eve'in çoğu zaman olduğu gibi

hayatımın. Gözlerimi yere diktim ve birden kadının sandaletli ayakları göründü.

"Yukarı bak," diye emretti kadın ve ben de istenileni yaparak yukarı baktım. Kadın benim yaşlarımdaydı, güzeldi... ve bana gülümsüyordu.

Onun sevgisini anlayamadım. Ben bir lanetliydim. Dostça yaklaşılacak biri değildim. Benimle ilgilenmekle görevli olanlar tarafından bile etkileşime girilmemeliydim.

Kadın elini kaldırdı ve bir parmağını yanağımda gezdirirken sustum. "Beni tanımadınız, değil mi?" dedi kadın ve bu onu daha fazla incelememe neden oldu.

Gözleri yeşilin çarpıcı bir tonundaydı, vücudu kadınsıydı ve tüm doğru yerlerde kıvrımları vardı. Çok çekiciydi. Gülümsüyordu... O-

"Phebe?" Nabzım hızla atarken fısıldadım. "Benim Phebe'm mi?"

Kadının gözleri mutluluk gözyaşlarıyla doldu ve önümde yere diz çökerken göz kamaştırıcı bir gülümseme yüzünü aydınlattı. "Rebekah. Benim tatlı, tatlı küçük Rebekah'ım."

Bu ismi duyduğumda dünyam durdu... doğum ismim, ailem tarafından bana verilen kutsanmış ismim... içimde şeytanın yaşadığını fark etmeden önce, sevdiklerimden koparılmadan, dışlanmadan ve kurtarılmak üzere gönderilmeden önce.

"Lütfen o ismi söyleme," diye yalvardım ve Phebe gülümsemesini kaybetti.

Eli yüzümdeki karışık saçlarımı okşadı ve üzgün bir şekilde, "Senin ne olduğunu ve damarlarında kötülük dolaştığını biliyorum. Ama sen her zaman benim değerli, güzel küçük kız kardeşimdin. Geceleri yatağıma gizlice girip saçlarını örmeme izin veren, ilahilerini söylememe izin veren ve kutsal kitabı okumamı sabırsızlıkla bekleyen Rebekah'ım." Yeşil gözleri beni izledi ve ekledi, "Hatırlıyor musun kardeşim? Sen kovulmadan önce paylaştığımız o değerli zamanları hatırlıyor musun?"

Anılar geri geldi. Phebe ile paylaştığım mutlu zamanlar zihnimi kapladı, unuttuğum anılar. Bana değer verirdi.

benim için, benimle güldü, benimle gülümsedi, benimle ev işleri yaptı, bana şarkı söyledi, bana kitap okudu... beni sevdi. Bella, Mae ve Maddie dışında kimsenin beni sevdiğini hatırlamıyordum... ve şimdi Ky, her ne kadar bunun bir büyü olduğunu anlasam da.

"Mezmun yirmi üç," diye fısıldadım, Phebe gözlerini indirdiğinde, güzel yüzünü hayal kırıklığına uğramış bir ifade kaplamıştı. "Mezmun yirmi üçü söyleyecektik."

Phebe'nin nefesi kesildi ve gözleri doldu. "Hatırlıyorsun..."

Phebe en kutsal saydığım kutsal kitabı okurken ikimiz de birbirimize bakıyorduk. İki genç kız artık büyümüştü. Yaşanmış hayatlar, ama birlikte değil. Yara izleri taşınmış ama diğeri tarafından yapılmamış. İki kız birbirine bağlı ama yabancından öte değil. İç içe geçmiş geçmişler, ama yıpranmış ve yalnız gelecekler.

Phebe'nin başı yana eğildi. "Sen şimdiye kadar gördüğüm en güzel şeysin. Güzelliğiniz hakkındaki söylentiler abartılı değil."

Omurgamdan aşağı bir ürperti geçti. "Ben bir lanetliyim, Phebe. Şeytan'dan doğdum."

Phebe'nin gözleri kısıldı. "Bunu biliyorum." "Annem..." Sustum.

Phebe üzüntüyle başını salladı. "Onun için geldiler, onu bir kafir olarak yargıladılar. İlk başta, Şeytan'la yattığı ve onun lanetli çocuğunu doğurduğu iddialarını reddetti. Ama günlerce süren yargılamalardan sonra zayıf düştü ve itiraf etti. Çabucak idam edildi ve tövbesi için uygun bir şekilde gömüldü."

Bana hayat veren kadın için kalbimde fiziksel bir acı hissettim. Onu hayal meyal hatırlıyordum ama iyi tanı mıyordum. Hatırladıklarım, saçlarımı taradığı ve sarı rengini ve uzunluğunu gizlemek için başlığımın içine sabitlediği kısa anlardı. Gözlerimin dikkat çekmemesi için uzun, koyu renk kirpiklerimi makasla düzelttiğini hatırlıyorum. Solgun görünmem için yanaklarıma beyaz bir krem sürerdi ve çökük ve yorgun görünmeleri için gözlerimin altına koyu bir pudra sürerdi.

Titreyen parmaklarım yüzüme doğru kalkmış ve gözlerimin altındaki deriyi çevreliyordu. Phebe ellerimi kendi ellerinin arasına aldı ve dizlerime doğru indirdi.

"Bana garip şeyler yaptığını, neredeyse kim olduğumu sakladığını hatırlıyorum."

Phebe'nin gözünden tek bir damla yaş düştü. "İnanılmaz güzelliğini gizlemeye çalıştı. Müritlerin dikkatini çekmeni istemedi... Kardeş Luke'un."

Annemin yaptıklarının gerçekliği ve dehşeti beni derinden etkiledi ve vücudumdaki şiddetli titreme durdurulamadı.

Phebe bunu fark etti ve elini dizime koydu. "O zaman doğru," dedim titreyen bir sesle.

"Ne?"

"Annemin Şeytan'la birleştiğini... ve birlikte beni yarattıklarını."

Phebe nefesini tuttu ama isteksizce başını salladı. "Evet."

"O zaman benimle ilgili her şey doğru mu kardeşim? Ben gerçekten kötülük."

Phebe gözlerini yere indirdi, sonra kirpiklerinin arasından bana baktı. "Ama sen burada, Yeni Zion'dasın ve artık kurtulacaksın, Delilah."

Duygusuzca başımı salladım ama içim parçalanmıştı. Daha fazla konuşmak istemediğimi gören Phebe, komodinin üzerinde duran ve kendisinin getirmiş olması gereken bir tepsiye doğru yürüdü. Bana doğru yürürken elinde bir makas tutuyordu. "Seni bağlarından kurtaracağım."

Phebe ellerimi ve ayaklarımı uzatarak ipi kesti ve kemiklerim ipin etime sürtüldüğü yerden yandı, derim parlak kırmızı ve su topladı.

Ama acıyı hissetmiyordum, keskin bir teslimiyet tüm duyguları silip süpürüyordu. Ky ve Mae beni baştan çıkarıcı olduğum konusunda yanıldığıma, peygamberin ve ihtiyarların beni kontrol etmek ve emirlerini yerine getirmemi sağlamak için bu gerçeğe inandırdıklarına ikna etmeye çalışmışlardı. Ama annemin gerçekten de

Şeytan'la birleşmiş, yargılanmış ve tövbe etmeye çalışmış biri olarak bana bilmem gereken her şeyi anlattı.

Ben, Delilah, bir Lanetli'ydim... ve dış dünya tarafından yönlendirilmiştim.

"Yürüyebilir misin?" Phebe sordu ve ben de otomatik olarak başımı salladım.

"O zaman biraz yürüyelim. Eminim yeni komününüzü görmek için sabırsızlanıyorsunuzdur. Kabil Peygamber tüm komünleri topladı ve bir araya getirdi."

Bu dikkatimi çekti. "Bütün komünler mi?"

Phebe tutmam için elini uzattı ve beni ayağa kaldırdı. Ayak bileklerimin acısı karşısında dişlerimi sıktım ama merakım arttıkça acım azaldı.

"Evet, tüm komünler. Dünyanın her yerinde yüzlerce vardı. Dışarıdan gelen saldırı ve Davut Peygamber'in ölümünden sonra Kabil Peygamber göğe yükseldi ve ihtiyarlar heyetiyle birlikte bizi buraya getirdiler."

Yüzümdeki şaşkın ifade Phebe'yi şoka sokmuş olmalıydı. "Bunu bilmiyor muydun, Delilah?"

Başımı salladım.

"O zaman Lanetli olarak peygamberin yanına götürülmeden önce nerede yaşadığını sanıyordun?"

Kalp atışlarım hızlandı. "Ben... Ben hep aynı komünün başka bir bölümünde olduğumu düşünmüştüm. Ama... Çocukluğuma dair pek bir şey hatırlamıyorum, o yüzden bunu hiç düşünmemiştim. Hayatım boyunca biz Lanetli'ler diğer herkesten ayrı tutulduk. Diğer seçilmişlerle etkileşim yasaktı. Onların ruhlarının biz fahişe kadınlara maruz kalması çok tehlikeliydi."

Phebe anlayışla başını salladı ama beni kapıya doğru çekti. Kolumu geri çektim. "Bekle! Peygamber Cain'in benim için kuralları değiştirdiğinden şüpheliyim. Bu odalardan çıkmam yasak."

Phebe kapıya doğru baktı. "Tenha yoldan gideceğiz. Görünmeyeceğiz. Bir saat kadar vaktimiz var."

Micah kardeş senin için gelecek. Sabah ibadeti başladı ve seni izlemek için sadece ben görevlendirildim."

"Neden sen?" Ben sordum.

Phebe gülümsedi ve yanaklarında bir kızarıklık belirdi. "Ben süslü bir ablayım..." Kaşlarım çatıldı ve Phebe saçlarını geriye attı. "Ben aynı zamanda peygamberimizin kardeşi Yahuda'nın eşiyim. Kadınlar arasında yüksek bir statüye sahibim."

Phebe, Yahuda'nın yanında olduğu için çok gururlu ve onurlu görünüyordu ama onunla ilk ve tek karşılaşmamda hissettiğim tek şey soğukluktu.

"Gel. Görecek çok şey var," dedi Phebe heyecanla ve beni kapıdan geçirip sabah güneşine çıkardı.

Peygamber David'in tanıdık sesi korkmuş çemberdeki büyük hoparlörlerden çaldı ve gözlerime inanamadım.

Gözlerimi öfkeyle kırıştırdım, gerçek dışı şeyler gördüğüme inanıyordum. Ellerim titriyor ve nefesim yavaşlıyordu. Her yerdeydiler, yüzlerce, yüzlerce insan... kıyafetlerini çıkarmışlar ve çimlerin üzerinde zevkle kıvranıyorlardı. Erkekler kadınlarla cinsel ilişkiye giriyor; kadınlar kadınlarla cinsel ilişkiye giriyordu.

Hedonistik ve açıktı. Zevk sesleri sabah havasını delip geçiyordu. Daha önce hiç böyle bir şey görmemiştim. Bu daha önce tanık olduğum Tanrı'nın Paylaşımı değildi. Bu günahkârcaydı, yanılttı.

Yükseltilmiş sahneye baktım ve orada Peygamber Kabil oturuyordu. Tek başınaydı, bembeyaz giyinmişti ve halkına bakıyordu. Gerçi buradan rahatsız görünüyordu, gösteriye katılmıyordu, gözleri kıvranan bedenlere değil yere bakıyordu.

Baktığım her yerde seks yapan insanlar vardı. Bunu anlayamıyordum. Bana öğretilen bu değildi.

nasıl yetiştirildiğimi.

Phebe'nin ağzından mutlu bir iç çekiş çıktı ve bana döndü. "Muhteşem değil mi, kardeşim?"

Sözleri karşısında gözlerim büyüdü. "Anlamıyorum. Tanrı'nın kutsal topraklarında neden böyle eylemler gerçekleşiyor?"

"Bu peygamberin mesajı, Delilah. Bu her zaman böyle olmuştur. Tanrı'nın sevgisini bedenlerimizle kutluyoruz, 'onun bedeninin eti'."

Başım şiddetle sallandı. "Hayır! Saf olmalıyız. Ölçülü olmalıyız. Kalplerimize ve ruhlarımıza kötülüğü davet etmemek için hazzı bastırmalıyız."

Phebe elini omzuma koydu. "Hayır, kardeşim. Lanetli'nin yolu budur. Zaten kararmış olan ruhuna daha fazla kötülük davet etmemek için hazzı bastırmalısın. Kurtuluşa ulaşmana yardım eden Tanrı tarafından kutsanmış büyüğün dışında saf kalmalısın. Rab'bin seçilmişleri olarak, zevkimiz aracılığıyla dua ederiz. Tanrı bizi sevgisini hissetmemiz için cinsel olarak yarattı."

Nuh Kardeş'in beni çocukken Lord'un Paylaşımı'na götürdüğü ilk günü hatırlarken dudağım titredi...

"Delilah, bugün itaati öğreneceksin, çünkü itaat kötülüğü yenecektir." Başını yana eğdi. "Şeytani ruhunun kurtulmasını istiyorsun, değil mi?"

"Evet efendim, hem de çok çaresizce. Ne düşmek ne de baştan çıkarılmak istiyorum."

Noah Kardeş gülümsedi ve midem bulandı. Ne nazik ne de samimi görünüyordu, aksine müstehcen ve heyecanlıydı. "O zaman gel. Kurtarılmaya ihtiyacı olan diğer tüm günahkârların ve Lanetlilerin toplandığı büyük salona gideceğiz."

Başımı eğdim ve küçük elimi onun elinin içine koydum. "Oraya girdiğimizde ne olacak?" diye sordu sekiz yaşındaki sesim.

Kardeş Nuh eğildi, parmağıyla yanağımı okşadı ve şöyle dedi: "Seni alacağım Delila. Seni tohumumla arındıracağım. Ve buna karşı koymamalısın. Çünkü savaşmak sadece kurtuluşunu geciktirir. Özgür olmak istiyorsun, değil mi?"

Kıyamet Günü geldiğinde Tanrı'nın yanında olmak ister misin?"

"Evet efendim, bu benim en büyük hayalim."

"O zaman kavgaya etmeyin. Kız kardeşin Bella, ilk paylaşımında erkek kardeşi Gabriel'le dövüştü. O hâlâ inatçı ve günahkâr bir çocuk. Ruhu hâlâ karanlık. Bunu istemezsin, değil mi Delilah?"

Başımı şiddetle salladım. Bunu hiç istemiyordum.

Üzerimdeki giysiler çıkarılırken korkmuştum. Dört ayak üzerine yatırıldığımda, başım yere bastırıldığında ve ellerim sırtımın arkasına konulduğunda korktum. Acı ve rahatsızlık vardı ama daha da önemlisi, Nuh Kardeş'e ve Rab'be teslim olmuştum. Bu şekilde kurtarılmalıydım.

Ayaklarımın üzerinde dengesiz hissediyordum.

"Delilah?" Phebe beni temkinli bir şekilde izlerken söyledi.

Bir zamanlar kız kardeşim olan kıza baktım ve şaşkınlıktan başka bir şey hissetmedim.

Topuklarımın üzerinde dönerek, Phebe'nin ayaklarının yumuşak gümbürtüsünü arkamda duyarak yeni odama giden kısa patikadan aşağı doğru koştum. Durmadım. Zihnim bir şaşkınlık labirenti, kargaşa, aldatma ve yanlış anlamalardan oluşan bir kaostan uğultusuydu.

Yeni yatak odama girip geniş daireyi arşınlarken Phebe koşarak içeri girdi ve "Delilah, sorun ne? Neden böyle davranıyorsun?" diye sordu.

Parmaklarımı saçlarımda gezdirerek sordum: "Bu hizmetlere katılıyor musunuz? Herkes katılıyor mu?"

Sanki akıl hastasıymışım gibi bana baktı. "Lütfen, Phebe! Bilmek zorundayım!"

"Evet, bu hizmetlerde yer alıyorum. Bunlar inancımız ve davamız için çok önemli. Hepimiz bunu yapmaya çağırıldık. Kıyamet yakındır ve Peygamber Kabil vahiyleriyle cennete yükselişimizi sağlayacaktır."

"Bu yüzden mi Kutsal Rahibe oldun? Bu unvanı nasıl kazandınız? Bunu daha önce hiç duymamıştım."

Phebe gülümsedi. "Peygamber David daha fazla üye almamız gerektiğini söyledi. Ben de bu üyeler arasından seçilen

Dış dünyaya gitmek ve daha fazla mürit kazanmak için önceki komünümüz."

Bacaklarım güçsüzleşti ve yatağa yığıldım. "Sen... sen dışarıya mı gidiyorsun? Komünü terk mi ediyorsun?"

"Evet. Tıpkı İsa ve havarilerinin yaptığı gibi, Rab'bin sözlerini yaymak için vaaz vermeli ve görev üstlenmeliyiz."

"Nasıl? Nasıl dönüştürüyorsun?"

Phebe temkinli bir şekilde bana doğru yürüdü ve yatakta bana katıldı. Elimi tuttu ve itiraf etti: "Rab'bin sevgisini paylaşıyoruz. Erkeklerle ve kadınlara kısıtlamasız bir hayat yaşayabileceklerini gösterin, Rab'bin sevgisini kucaklayıp kendilerini tamamen davaya adadıklarında hayatın nasıl olabileceğini gösterin... Davut Peygamber'e ve şimdi de Kabil Peygamber'e."

Phebe'nin bu sabah beni Kutsal Çember'den daha fazla şok edecek başka bir şey söyleyebileceğini ya da gösterebileceğini sanmıyordum. Uyuşmaya başlamıştım. İnandığım her şey sorgulanıyordu; inançlarım yerle bir ediliyordu; hayır, paramparça ediliyordu. Tüm hayatım ve inançlarım gözlerimin önünde paramparça oluyordu!

Hepsini kabullenemedim. Mae'yi istedim. Maddie'yi istedim. Ky'ye sarılmak, onun beni yatıştırmasını ve teselli etmesini, bana her şeyin yoluna gireceğini söylemesini istedim.

Bu komünde bir yabancıydım. Farkında değildim. "Sen... sen onlarla birleştin... bedensel olarak... ve onları buraya, Tanrı'nın Cennetine... Yeni Siyon'a geri mi getirdin?"

Phebe daha dik oturdu, neredeyse gururluydu. "Evet. Ve din değiştirenlerin çoğunu geri getirdim. Başka nasıl yeni üye bulabiliriz sanıyorsun?"

"Ve... Judah? Şimdi Judah ile birlikte misin?"

Phebe gülümsedi ve peygamberimizin ikiz kardeşine duyduğu sevgiyi görebiliyordum. "Öyleyim. Bana onun yanında durmaya layık olduğumu söylüyor. Ben kadınlarımıza Rab'bin mesajını nasıl kullanacakları ve dinsiz insanlara doğru yolu nasıl gösterecekleri konusunda bir örneğim."

Nefes alamıyordum. Ciğerlerim daralıyor, göğsüm sıkışıyor ve nefes alamıyordum!

"Delilah?" Phebe dizlerinin üzerine çöktü ve nemli başını yokladı. "İyi değil misin?"

"Evet," diyebildim. "Lütfen, dinlenmeliyim. Çok yorgunum."

Phebe içini çekti ve beni yalnız bırakarak hızla odadan çıktı. Yatakta uyuyakalmış olmalıydım, çünkü kapıdan birinin girdiğini duyduğumda irkilerek uyandım. Oda karanlık bir gölge içindeydi. Bütün gün uyumuş olduğumu fark ettim.

Sırtım kapıya dönüktü ama ağır ayak sesleri bana doğru ilerlediğinde içgüdülerim beni yatağın başına doğru koşturdu.

"Küçük Rebekah-oops! Hayır, artık Delilah, değil mi?" dedi derinden gelen bir ses ve Micah Kardeş pencereden içeri sızan gün ışığına doğru yürüdü.

Korkulu bir nefes aldım. Heybetli bir vücudu vardı. Kahverengi saçları sırtına dökülüyor, uzun sakalları göğsünden aşağı akıyordu. Kahverengi gözleri küçük ve dardı, yüzü sürekli çatık kaşlıymış gibi görünüyordu. Uzun boylu ve ürkütücüydü... Beni kurtaracak adam o muydu?

Kardeş Micah yaklaştı ve yatağın üzerinde yükseldi. "Çok güzelsin Delilah, gerçekten bir hayal gibisin."

Onu dikkatle izledim, dudaklarının gerilmesini izledim. Kardeş Micah arkasını döndü ve tuniğini kaldırmaya başladı. Teni görünmeye başladığında başka tarafa bakmaya cesaret edemedim. Sonra tüm sırtı ortaya çıktığında gözlerimi kaçıramadım, keskin ve şok olmuş nefesimi tutamadım.

Micah arkasına baktı. "Fahişelik cazibenin bana ne yaptığını görüyor musun Delilah?"

Sırtında geniş kesikler vardı. Boynunun altından omurgasının altına kadar her yerdeydiler. Kırbaçlanmıştı, kırbaçlanmıştı... tıpkı İsa gibi.

Micah arkasını döndü ve bana ters ters baktı. "O geceyi hatırlıyor musun, Delilah? Odama geldiğin ve tatlı gülümsemele benimle alay ettiğin geceyi. O mavi gözlerinle beni baştan çıkarmıştın. Bakışlarınla mest olmuştum. Peygamber Davut, bir kadına nasıl dokunulacağı ve onu nasıl memnun edeceğimiz hakkında vaaz vermişti.

Kızım, The Order'daki bakıcılarımızın bizi Rab'bin sevgisiyle tanıştırmak için bize nasıl dokunmaya başlayacakları hakkında.

"Ve seni yıllardır seviyordum, kendimi bildim bileli. Ve bu sadece bir çocukluk aşkı değildi. Beni, her düşüncemi, hayallerimi, bedenimin her zerresini tüketmiştin. Durmadan seni düşündüm, boyama kitaplarındaki o kızlardan biri gibi nasıl olabileceğini."

Micah'nın gözleri kapandı ve elini kasıklarına götürerek heyecanını açığa vurmasını izledim. Önce bir adım, sonra bir adım daha attı, ta ki dizleri yatağın ucundaki şilteye değene kadar. Eliyle uzun aletini aşağı yukarı okşamaya başladı ve midem bulandı, kusmuk boğazıma doğru ilerledi.

Hayır... Lütfen Tanrım, lütfen beni kurtar... beni Micah'ın gazabından koru, diye dua ettim.

"Kendime senin görüntünle dokunmayı öğrendim. Tanrı'ya yaklaşmak için nasıl zevk alacağımı ve aşacağımı öğrendim... hepsi o güzel gözler ve dolgun dudaklar için."

Micah'nın avuç içleri yatağa çarptı, kısa bir süre sonra da dizleri onu takip etti. Gidecek hiçbir yerim yoktu; kapana kısılmıştım. Korku beni yatağa mahkûm etmişti.

Ama sonra gözleri başka bir şeyle parladı, çözemediğim bir şeyle. "İçindeki şeytan benim masum ve Tanrı'dan korkan ruhumla konuştu. Ve sen, günahkâr güzel yüzünle beni kendine çektin. Beni zarafetten düşürdün. Ayartıldım ve zayıf düştüm!"

Micah elini penisine doğru daha da sertleştirdi, nefesi kesiliyor, göğsünde ter birikiyordu. Bir an için elini bıraktı ve öne doğru sürünerek beni sırtüstü yatmaya zorladı ve üstümde durarak penisini tekrar yumrukladı.

"Babam bizi yakaladıktan sonra, sen bir cadı olduğun için götürüldün. Ve ben, direnmediğim için cezalandırıldım. Babamı ayartmıştın ve o galip gelmişti. Ama ben değil. Sana boyun eğdim. Kötülüğe yenik düştüm. Hades'in fahişesine."

Micah eğilip nefesini yüzümde gezdirirken konuşamıyor, hiçbir şey yapamıyordum.

"Azap tepesine götürüldüm, kollarım iki ağacın arasına bağlandı ve tuniğim ortadan yırtıldı. Babam bir kırbaç aldı ve tıpkı İsa Mesih gibi beni otuz dokuz çizgiyle ödüllendirdi."

"Ben... Ben çok üzgünüm," diye fısıldadım, dehşetim sesime sinmişti.

Micah kendini tatmin ederken durakladı. Yanağıma tuzlu bir ter damlası düştü. "Özür mü? Özür dilemeni istemiyorum ve buna ihtiyacım da yok, fahişe. O kırbacın her kırbacıyla, büyüğü zihnimi senin büyüünden kurtardım. Her acı patlamasında, Tanrı'ya bir daha asla düşmeyeceğime söz verdim. Her darbeyi hafızama kaydettim ve eğer Tanrı beni bir daha senin ahlaksız yoluna sokmayı uygun görürse, İsa'nın bir askeri olacağıma ve senin ruhun için Şeytan'la savaşıma dair kendime söz verdim."

Micah Kardeş'in eli uzun elbisemi yukarı kaldırmaya başladığında göğsümden bir çığlık koptu. Parmakları iç çamaşırlarıma dolanana ve onları bacaklarımdan aşağı çekip yere atana kadar kalçalarımda gezinmeyi bırakmadı.

"Ayağa kalk," diye emretti Micah.

İstenileni yaptım. Bu duruma yabancı değildim. Aslında üstümdeki Nuh Kardeş de olabilirdi; bu anı binlerce kez yaşamıştım.

Emin olmayan ayaklarımda üzerinde durarak itaatle başımı eğdim. "Elbiseni çıkar."

Titreyerek kollarımı kaldırdım ve fermuarı indirdim, gri elbisem yerde bir yığın haline geldi.

Çırılçıplaktım.

Çıplaktım.

Geri

dönmüştüm

Çarşafların hışırtısından sonra Micah önümde durdu ve gözlerimin içine bakabilmek için başını eğdi.

"Bana bak Delilah," dedi ve nefes almak kadar doğal bir şekilde emredilene yaptım.

Micah elini saçlarımda gezdirdikten sonra bana çok tanıdık gelen sözleri söyledi. "Seni alacağım, Delilah. Seni arındıracağım. Ve buna karşı koymamalısın. Çünkü savaşmak sadece kurtuluşunu geciktirir. Özgür olmak istiyorsun, değil mi? Kıyamet Günü geldiğinde Tanrı'nın yanında olmak istiyorsun, değil mi?"

Çocukluğuma ve Nuh Kardeş'in dudaklarından dökülen bu sözleri duyduğuma dair anılar zihnimi işgal ederek beni hareketsiz bıraktı.

Yine o sekiz yaşındaki kız çocuğu olmuştum. Yine o yalnız, kayıp ruh olmuştum.

Başımı sallayarak, "Evet efendim, bu benim en büyük hayalim" derken buldum kendimi. Ezberlenmiş bir şeydi.

"O halde savaşmayın," diye emretti Kardeş Mika. "Çünkü seni kurtaracak güce sahibim. Sizi kucağına almak için Tanrı tarafından kutsandım."

Micah kardeş yan tarafa geçti ve yatağı işaret etti. Üç adım ilerledim, diz çöktüm, alnımı yatağa bastırdım ve ellerimi arkamda birleştirdim.

Yatak alçalırken. Kardeş Micah girişime dayandı ve uzun boynunu içeri itmeye başladı. Gözlerimi kapattım ve sevdiğim tek adamı hayal ettim. Sevdiğim adam beni asla bu şekilde almazdı. Bunu yapanları kınadı... Benimle sevişen adamı...

"Bebeğim, beni dinle ve iyi dinle."

Ky'nin gözleri yumuşadı ve parmağıyla saçlarımı kulağımanın arkasına sıkıştırdı, sarı sakalı göğsümdeki deriyi gıdıklıyordu. "Ben onlar gibi değilim. Evet, ben bir fahişeyim. Bunda şaşılacak bir şey yok. Ve bir sürü orospuyla birlikte oldum. Ama hiç bir şey yapmadım. Senin gibi bir fahişeye hiç değer vermedim. Seninkini istediğim gibi bir amcığı bile istemedim. Senin için adam öldürürüm. Biri seni benden almaya kalkarsa

boğazlarını sikeceğim. Sen bana aitsin, benimsin ve şu anda, bu yatakta, ilk kez başka bir şey yapacağım. İkimiz de..."

Nefesimi tuttum, nefes verirsem anı mahvedeceğimden çok korkuyordum.

"Seninle sevişeceğim, Lilah. Seni kendime alacağım, seni kendime bağlayacağım, çünkü bu dünyada benim için senden başka kimse yok."

"Ky..." Sustum ve bu kez yanaklarımdan süzülen gözyaşlarını kucakladım. Bunlar Ky'nin de onunla her şeyi istediğime dair alması gereken kanıtlardı.

Ky içini çekti ve her iki yanağından birer tuzlu damlacık öptü. Alnını benimkine bastırarak kesik kesik nefes aldı ve mırıldandı: "Seni seviyorum Lilah. Bu, biz, bebeğim, sadece sikişmekten daha fazlası. Bunu anlıyorsun, değil mi?"

O anda tüm çekingenliğim kayboldu ve ellerimi yüzüne yapıştırarak dudaklarımı dudaklarına bastırdım ve itiraf ettim: "Ben de seni seviyorum, hem de çok... Beni güvende hissettiriyorsun... Seninleyken korkmuyorum. Bunun benim için ne kadar özel olduğunu bilemezsin."

Güzel yüzünde göz kamaştırıcı bir gülümseme belirdi.

O yüzün görüntüsüne tutundum. Kyler

Willis, benim güzel gerçek aşkım.

Seni seviyorum, Ky... Kalbimi sonsuza dek elinde tutacaksın...

Ky

"Keşif yapmamız gerekecek. Buraya körlemesine girersek aptallık etmiş oluruz," dedi AK. Smiler ve Tanner onu destekledi.

Nazi şerefsizi paçayı kurtarmış ve elinde planlarla geri dönmüştü. Ve evet, yeni komün bir

Lanet olası kale. Bin dönümlük gizli ve üst düzey askeri koruma. Fort Knox'u kırmak gibiydi.

İçeride kaç ucube olduğuna dair hiçbir fikrimiz yoktu ama Tanner'ın edindiği bilgilere göre binlerce olabilirdi.

Hangmen'in bu tür sayıları bir araya getirmesi haftalar sürebilirdi, bu yüzden Styx, AK ve Smiler'in içeri girip yeri incelemesine izin vermeyi kabul etmişti, radarın altında bir kurtarma yapıp yapamayacağımızı görmek için. Bu bir gün önceydi. İşe yarayacak türden gizlilik becerilerim yoktu, bu yüzden barda oturup bir şişe Jack içmeyi daha verimli buldum.

Kaltağım gideli iki gün olmuştu, iki sefil ve lanet olası uzun gün ve ben aptal değildim. Mae o pisliklerin ne yapacağını söylemişti ama kendimi oraya bırakamazdım, sadist bir pedofilin kadınıma tecavüz edişini hayal edemezdim. Kahretsin, çok korkardı. Benim yaşlı kadınıma ürkek, beyni yıkanmış, hayattan yara almış bir kaltaktı.

Mae ve Maddie lanet olası bir tren enkazıydı, Styx'in dairesine kapanmışlardı, uyuşmuşlardı ve çoğu zaman boşluğa bakıyorlardı.

"Nasıl gidiyor, kardeşim?" Hush yanıma oturdu, beni karanlık düşüncelerimden çekip çıkardı ve her zaman olduğu gibi Kovboy da çok geride değildi. Birbirlerinin lanet gölgeleri gibiydiler.

"Ky," diye selamladı Kovboy, Stetson'ını eğerek ve Hush'ın yanına oturarak bir bira getirmesini işaret etti.

Üçümüz konuşmadık. Söyleyecek ne vardı ki?

Saatler geçti ve kardeşler teker teker bara girdi: Tank, Bull, Vike, Flame, Tanner yüzünü gösterdi ve sonunda Styx. Hepimiz istihbarat bekliyorduk, üst kattaki yaşlı kadınlar Maddie ve Mae ile birlikte.

Biri kolumu dürttü ve Styx yanıma oturdu. O da hiçbir şey söylemedi.

Dışarıdan Harley'lerin kükreme sesi geldi ve bar taburemden atlayıp kapıya doğru koşmaya hazırlandım ama Styx beni engelledi.

Dakikalar sonra AK ve Smiler bara girdiler, yorgun ve dağınık görünüyorlardı, Smiler'in uzun saçları yağlı ve arkadan bağlıydı, derileri ve tenleri kir içindeydi. Kanepelere yığıldıklarında onlara doğru vurdum ve önlerinde durdum.

Styx'in herkesin toplanması için düdüğü çaldığını duydum. "Evet?" Ben sordum.

AK başını kaldırdı ve ellerini yüzünde gezdirdi. "Lanet olası bir orduları var."

Uzun bir iç çekişten sonra kollarımı göğsümün üzerinde kavuşturdum ve Hush, "Neyle uğraşıyoruz?" diye sordu.

"Her çevrede AK-47'lerle devriye gezen muhafızlar var ve bunlar sıradan muhafızlar değil. Bu adamlar ne yaptıklarını biliyorlar. Gece ve gündüz olmak üzere iki vardiya var," diye açıkladı Smiler.

"Herhangi bir zayıf bölge var mı?" Tank sordu.

"Çok fazla değil. Ama dış çevreyi emniyete alırken yeterince titiz davranmamışlar ve biz de arazinin güneybatısında bir giriş yolu bulduk. Orada tepeler ve tarlalardan başka bir şey yok, çalılık. Burası en zayıf nokta, başka herhangi bir yer ve dört derinliğinde elektrikli çitlere, kameralara ve her saat devriyelere bakıyoruz." AK daha sonra Styx'e ve bana baktı; başkan yanıma gelmişti. "Nereden geldiklerini bilmiyorum ama size şunu söyleyebilirim, aylar önce öldürdüğümüz o şerefsizler - yaşlılar, peygamber amcık suratlı, Mae, Li ve Madds'e sahip olan kardeşler - onlar hiçbir şeydi. Burası daha önce gördüğüm hiçbir şeye benzemiyor. Ve üzerlerindeki cephaneye, gerçekten birinci sınıf İsrail malı. Ve söylemeliyim ki başkan, o mal bizim taşıdığımızdan daha iyi."

Styx beni dürttü ve ben de otomatik olarak onun el işaretini izleyip tercüme ettim. "Burası da ne böyle? Orada ne yapıyorlar?"

Gülümseyen gerçekten de gülümsedi, hem de espri yapmadan. "Haçlı seferine benziyor, müstahkem Kudüs gibi bir şey. Bu dindar ucubeler sanki kıyamete hazırlanıyorlarmış gibi görünüyor."

Styx başını arkaya atıp inledi, sonra Bull'a baktı. "Bölgemizdeki yeni silah satıcılarından haber var mı?"

Bull başını salladı. "Bir şey yok. Her şey yolunda."

"Zamanlarını bekliyorlar," dedim ve Styx'in gözleriyle buluştum.

"Rider'ı hepimiz tanıyoruz. O daha yeni. Saldırmadan önce işleri düzene sokması gerekecek. Ama ondan sonra... şey... kızgın ve lanet yağmuru getirecek."

Smiler, "İçeri girdik, dış mahalleleri taradık ama asla çok derine inmedik," dedi.

"Ya Lilah? Kadınımı gördün mü?" Midemde lanet bir çukurla sordum.

AK ve Smiler birbirlerine baktılar, neyi paylaşacaklarını tartışıyor gibiydiler. Dikkatlerini çekerek öne çıktım ve "Ne söyleyecekseniz söyleyin kardeşlerim, konuşmaya başlasanız iyi olur" dedim.

AK kanepeye geri oturdu ve "Bir şey gördük ama hayır, Lilah'yı hiç görmedik" dedi.

"Ne gördün?" Hush sordu. "İçeri gireceksek her şeyi bilmemiz gerek."

Smiler'in kaşları çatıldı ve "Çok gerideydik ama büyük hoparlörlerden İncil'le ilgili çılgınca bir şeyler duyulduğunu duyduk" dedi. Tekrar birbirlerine baktılar ve bu sadece beni kızdırmaya yaradı.

"Birbirinizin gözlerinin içine bakmayı kesin ve bana ne gördüğünüzü söyleyin!" AK'yi dişlerini gıcırdatırken yakalayarak bağırdım.

"Ne gördüğümüzü bilmek ister misin? Lanet olası bir seks partisi gördük. Bir sürü insan kocaman bir çimenlikte sikişiyordu, her yerde amlar ve sikler vardı, bulabildikleri her delikten birbirlerini sikiyorlardı, bir yandan da anlamadığımız çılgın bir dilde bağırıyorlardı."

"Hiç böyle bir şey görmemiştim," diye ekledi Smiler.

Her parçam dondu ve AK ayağa kalkarak elini omzuma koydu. "Çılgın bir seks tarikatı gibiydi kardeşim. İkimiz de Lilah'ı yakalayamadık ama bu onun orada olmadığı anlamına gelmez."

Flame gözle görülür bir şekilde titredi ve Styx'e baktı. "Ne zaman giriyoruz?"

Styx, Smiler ve AK'ye baktı ve kaşlarını kaldırarak sessizce soruyu sordu.

"Akşam karanlığını düşünüyorduk," diye yanıtladı Smiler. "İlk birkaç mil boyunca ne elde edeceğimize dair oldukça iyi bir fikrimiz var, ama o andan itibaren her şey sürpriz olacak. Karanlık bize Lilah'ın izini sürmek için ihtiyaç duyacağımız ekstra kapsama alanını sağlayacak. Ve kardeşim..." Smiler bana döndü. "Ne pahasına olursa olsun onu yakalayacağız. Kaltağı sevmesem bile, o boktan yerde kalması içime sinmez."

"Ve silahlar," dedi Bull. "Ne stokladıklarını öğrenmeye çalışmalıyız. O şerefsizler hâlâ Austin'in hemen dışındalar. Kısa süre içinde bizim bölgemiz için bir oyun oynayacaklar. Bu, o amcıklarla topyekûn bir savaş anlamına gelebilir. Ve şimdi de KKK ile mi birlikteler? Durum hiç iyi görünmüyor."

"Akşam karanlığında içeri girmeye herkes razı mı?" Styx, Bull'un söylediklerini başıyla onaylayarak imzaladı.

Bir "evet" sesi duyuldu ve ben de dedim ki, "Kim giriyor? Çünkü ben gidiyorum ve bu konuda hiçbir şey duymak istemiyorum."

Styx başını salladı ve AK, Smiler, Cowboy, Hush, o ve beni işaret etti. "Biz altı kişi gidiyoruz ama Ky?" En iyi arkadaşımın ellerini izledim. "Bu AK ve Smiler'in liderliği, değil mi?"

Çenem o kadar sert sıkıldı ki acıyordu ama "Doğru" diye cevap verdim.

"Tank, Bull, Flame, Vike, siz kulübü koruyun. Kimse içeri giremez." Hepsi onaylarcasına çenelerini salladı ama Flame hırladı.

"Geliyorum," diye tükürdü Flame, derisinin içinde, gömleksiz ve sadece üstündeki kesikle deli gibi görünüyordu. "Beni bu bokun dışında bırakmaya cüret etme. Geliyorum."

AK Alev'e doğru yürüdü. "Kardeşim, bu bir giriş ve çıkış görevi. Drama yok yoksa o kaçıklar hepimizi yakalayıp çarmıha gererler. Uğraştığımız şey korkak bir hippie saçmalığı değil. Tarikatın bu versiyonu, bölgelerine giren her pisliği

ortadan kaldırmaya hazır."

Alev, AK'ye dinlemiyormuş gibi baktı ama "Hâlâ geliyorum. Çenemi kapatacağım." Alev gülümsedi ve bu ucubenin üzerinde tüyler ürpertici bir etki yarattı. "Öldürebileceğim yöntemlerin sese ihtiyacı yok."

Tüm kardeşlerin yüzündeki endişeyi gördüm ama ben kendi adıma o katil piçin arkamı kolladığını bilsem kendimi daha iyi hissederdim.

"O halde bu gece içeri giriyoruz," diye imzaladı Styx. "Dinlenin. Hepinizin buna ihtiyacı olacak."

Her iki kardeş de odalarına gitmek üzere bardan ayrılırken omzuma vurdular ve beni Styx'le baş başa bıraktılar. Ona çenemi salladım ve yatmaya hazırlanırken kolumu tutarak beni durdurdu. "Eğer Rider'ın yönetimindeki bu tarikat bizim sürtüklerin içinde yetiştiği boktan tarikattan daha kötüyse, o zaman kendini hazırlamalısın kardeşim."

"Gideli sadece birkaç gün oldu. O şerefsizler ona zarar vermeden geri döneceğiz," diye cevap verdim ama kendimi kandırdığımı biliyordum, Styx'in acınası yüz ifadesinden anladığım kadarıyla ben de öyle. Lilah o komüne geri döner dönmez, o piçlerin "onu kurtarması" için inzivaya çekilecekti. Bunu bana kendisi söylemişti.

"Git Mae'nin yanında ol," dedim ve neredeyse odama koşuyordum. Kapıyı çarpınca sırtım tahtaya çarptı ve başım ellerimin arasına düşerek yere yığıldım.

Kahretsin, Li... lütfen iyi ol.

On Dokuzuncu Bölüm

Lilah

Pencerenin dışındaki bir ağacın yaprakları yatak odasının duvarına vuran gölgeler olarak dans ediyordu. Dışarısı karanlıktı ve geceyi ölüm sessizliği kaplamıştı. Hoş bir manzara değildi o yapraklar. Bir araya gelen, çaprazlanan ve titreyen karanlık şekiller neredeyse duvar boyunca sürünen, beni takip eden... benimle alay eden iblisler gibi görünüyordu. Bu rahatsız edici görüntüden kaçmak için gözlerimi sıkıca kapattım.

Bacaklarım uyuşmuştu. Onları farklı bir pozisyona getirmeye çalıştım ama göbeğimden gelen bir ağrı vücudumu sarsınca irkildim. Çok ağrım vardı. Micah sertti, kanın uyluklarımı lekelemesine neden oldu, tohumu bacaklarımda kurudu.

Beni kaç kez götürdüğünün sayısını unutmuştum - her seferinde kutsal kitabı okuyor, ruhum tepki veriyor, beni içimden sarsıyor, gözlerim geri dönüyor ve ağzımdan Rab'be kişisel bir yakarış akıyordu.

"Bu nedenle kendinizi Tanrı'ya teslim edin. Şeytana karşı direnin, o da sizden kaçacaktır," diye bağıırdı Micah birader, kalçalarının her itişinde, yumruğuna doladığı saçlarımı her çekişinde ve rahmime dökülen tohumunun her selinde.

Zorlu görevinden bitkin düşen Micah, beni yatakta hareketsiz bırakarak ama yarın döneceğine söz vererek gitmişti. Yarının gelmesini istemiyordum.

Daha önce hiç bu kadar kirli, bu kadar kullanılmış hissetmemiştim. Geçmişteki her Rab'bin Paylaşımı'nın sonunda, kurtuluşa bir adım daha yaklaştığımı kabul etmiştim. Ama Micah Birader beni kurtarmak için almamıştı; hayır, kirpikleri için beni cezalandırıyor, saçlarımı yoluyor, içime kuru kuru girerken bilerek bana acı çektiriyordu.

Omzumu tırmaladı ve dişlerini omzuma batırdı, acımasız tutuşuyla kalçalarımı zedeledi ve beni sıkıştırdığında boynumu işaretledi, neredeyse beni boğuyordu.

Hayatım boyunca sadece Kardeş Noah tarafından alınmışım. Sevişmenin, birinin cinsel dokunuşundan zevk almanın ne olduğunu bilmiyordum... Ky'ye kadar. Onun dokunuşu beni değiştirmişti; onun aşkı içimdeki bir şeyi temelden dönüştürmüştü.

Bana bu birleşmenin yanlış olduğunu göstermişti. Bir kez göz kırptım. İki kez.

Bu birleşme yanlış! Bütün bu yer yanlış!

Dudaklarım titreyerek avuçlarımla kendimi yataktan ittim ve oturma pozisyonuna geçtim. İçimde alışılmadık bir enerji dolaşıyordu. Ne yaptığımı anlayamadan tökezleyerek ayağa kalktım, kan ve tohumla kirlenmiş elbisemi düzelttim ve sendeleyerek kapıya doğru yürüdüm.

Kulağımı tahtaya dayadığımda dışarıdan hiçbir ses duyamadım. Kapıyı yavaşça açarak koridorun temiz olup olmadığını kontrol ettim ve parmak uçlarımla dışarı çıktım.

Koridorun sonundaki bir odadan sesler geliyordu. Buranın muhafızların kaldığı oda olduğunu tahmin ettim. Çıkış kapısına sadece kısa bir yolculuk vardı, bu yüzden mümkün olduğunca sessiz bir şekilde kapıya doğru ilerledim ve gece havasına çıktım.

Başımın döndüğünü hissederek patikayı takip ettim ve patika beni ormanın kenarına götürdü. Bilinçli bir düşünceye sahip değildim, sadece hızlanan ayaklarımı takip ettim ve içtenlikle koşmaya çalıştım. Ve koştum da.

Ağaçların arasından fırladım ve koşmaya başladım. Zayıf bacaklarımın izin verdiği kadar hızlı koştum. Nerede olduğum ya da nereye koştuğum hakkında hiçbir fikrim yoktu ama Ky'yi zihnimde canlandırarak umursamadım. Onun görüntüsü beni güçlü tutuyordu. Gitmeliydim... Ben, peygamberin sadık bir takipçisi olan Delilah'nın dışarıya kaçmaya çalıştığına inanamıyordum.

Nefesim boş geliyordu. Düşen bir dala takılıp tökezledim. Bitkin düşmüştüm, bedenimin dinlenmeye ihtiyacı vardı. Avuçlarım ve dizlerim yere çarptığında ayağa kalkmaya çalıştım ama başaramadım. Yanağımı kurumuş yapraklara

dayadığımda, yükselen bir ses duydum

Sesler yaklaşır, özellikle bir ses öne çıkar: Micah Kardeş.

"Burada! O burada!" diye bağırdı ve saniyeler içinde muhafızlar etrafımı sardı.

Kolları beni kaldırdı. Sersemlemiş bir halde gözlerimi Micah Kardeş'in gözlerinde buldum. Dudakları gergin ve bakışları öfkeliydi.

"Kaçmaya mı çalışıyordun, fahişe? Yine halkını terk mi ediyordun... peygamberini?"

Cevap olarak hiçbir şey söylemedim. Asker kaçağı olmanın sonuçlarını biliyordum ve söyleyeceğim herhangi bir şeyin dikkate alınacağından şüpheliydim.

Kardeş Micah'ın gözleri intikam ateşiyle parladı ve şöyle dedi: "Onu peygambere götüreceğiz. Şeytan'ın yarattığı bu fahişe kurtuluşun, kefaretin ötesinde. Özünde kötülük var. Peygamber Kabil onun o şeytani adamlara geri kaçma girişimine müsamaha göstermeyecektir."

Artık umurumda değildi. Bırakın bana istediklerini yapsınlar. Bu şekilde yaşayamazdım. Eğer ruhum kurtarılamazsa, Ky beni asla saf bir şekilde sevemezdi. Onun sevgisini bir hile altında yaşamaktansa ölmeyi tercih ederdim... ve peygamberin hükmü altında yaşamaya devam etmektense ölmeyi tercih ederdim.

Bu komün benim kutsal saydığım bir şey değildi. Seks ahlaksızca kullanılıyordu. Yaralar isteksiz ruhlara itiliyordu.

Firar suçlamasını memnuniyetle karşıladım.

Hayatımda ilk kez, içimde yaşayan bu kötülükten nihai kurtuluşu memnuniyetle karşıladım.

"Peygamber, ona bir örnek olmalısın. O bir Lanetli, Tanrı'nın takipçileri olarak bizim yapabileceğimizin ötesinde. Birlikte yaşadığı adamlar onun ruhunu bozdu, şeytanın etkisini körükledi."

Ellerim yine bağlıydı, Kabil Peygamber'in odasının sert zeminine oturdum. Kabil Peygamber önümde durdu,

Yahuda ve ihtiyarlar heyeti tarafından kuşatılmıştı. Kardeş Mika davasını savunuyordu.

Kabil Peygamber'in gözleri beni izliyordu ve derinliklerinde kararsızlık gibi görünen bir şey parıldıyordu. İki adım öne çıkan Kabil eğildi ve "Delilah... Senin hakkında çok şey duydum" dedi. Gözlerimi onunkilerle buluşturmak için yuvarladım ve güzelliğinden etkilendim. "Söyle bana Delilah, neden halkından kaçıyordun?"

Cevap vermedim. Söyleyeceğim her şeyin sağır sultanın kulağına gideceğini biliyordum.

Kabil Peygamber içini çekti ve sessizce, "Delila, tövbe et, Davut Peygamber'in yazdıklarıyla günahlarının kefareti ödemeyi kabul et, böylece yargılanmaktan kurtulacaksın," dedi.

Gözlerimi indirdim ve Kabil Peygamber çenemi kaldırdı. "Bana bak," diye emretti. Gözlerimin içine baktı ve sonra yaşlılara endişeli gibi görünen bakışlar attı.

Peygamber Kabil konseyine, "Bizi yalnız bırakın," diye emretti ve hepsi isteksizce ayağa kalktı. Kardeş Yahuda hariç hepsi. Kabil Peygamber ayağa kalktı ve ikiziyle yüzleşti. "Sen de Yahuda. Onunla yalnız konuşmam gerek."

Oturduğu yerden fırlayıp odadan çıkarken Yahuda'nın yüzü sertleşti. Yahuda'nın yüzü, her yönden aynı olmasına rağmen, peygamberinkinden daha sertti. Yahuda'nın gözleri her zaman değerlendiriciydi, sanki herkesi düşman olarak görüyordu. Kabil Peygamber'in gözleri ise bazen nazik, bazen de sıkıntılı görünüyordu. Mae bana bir zamanlar onu arkadaşı olarak gördüğünü söylemişti. Zaman zaman bunun nedenini anlayabiliyordum.

Herkes odayı boşalttıktan sonra Peygamber Cain yanıma geldi ve diz çöktü. "Delilah mı, yoksa Lilah mı? Mae senden bahsederken hep Lilah derdi."

Gözlerimi karo zemine diktim, tek bir kelime bile etmedim. Bir cevap bile veremeyecek kadar uyuşmuştum.

Peygamber Cain yere oturdu ve kollarını dizlerine dolayarak pencereden dışarı baktı. Kahverengi saçları sırtından aşağıya sarkıyor ve sakalları uzuyordu.

Onu aylar önce David Peygamberle evlenmek için Mae'ye döndüğünde ilk kez gördüğümünden beri dışarıdaydım.

"O nasıl?" Peygamber Cain birkaç dakika sonra şaşkınlıkla gözlerimi kırıştıtararak konuştu.

Cevap vermedim ve bu onun dönüp bana bakmasına neden oldu. "Mutlu mu? Hiç... hiç benden bahsediyor mu?"

Yüzünde kederli bir ifade belirdi ve sorduğuna bile pişman olmuş gibi iç çekerek başını öne eğdi.

Kabil Peygamber arkamızdaki kapıya bakarak bana döndü ve şöyle dedi: "Tövbe etmelisin Lilah. Eğer yapmazsan seni kurtaramam. Yaptığım her hareket izleniyor, ettiğim her dua değerlendiriliyor ve ben bu komünü halkımızın iyiliği için geliştirmeye çalışıyorum. Bizi yüceliğe götürebilmem için insanların bana inanmasına ihtiyacım var. Ben hala Tanrı'nın mesajına, Davut Peygamber'in mesajına inanıyorum. Hâlâ hepimizin kurtulmasını istiyorum. Ve bunun için Mae'ye ihtiyacımız var, tüm Lanetli'leri Yeni Siyon'a geri getirmeliyiz. Kehanetler yerine getirilmeli!"

Sözlerindeki gerçeği, haklılığı duydukça ellerim titremeye başladı. Biz Lanetli'lerin de kurtulmasını istiyordum ama aklımda Styx'le gülümseyen ve mutlu olan Mae'yi düşündüğümde tövbe edemeyeceğimi biliyordum. Sessiz Maddie'nin pencereden dışarı bakıp dünyayı memnuniyetle izlediğini düşündüğümde, tövbe edemeyeceğimi biliyordum. Ve Ky tarafından okşandığımı ve sevildiğimi, benimle o kadar dikkatli seviştiğini düşündüğümde, tövbe edemeyeceğimi biliyordum.

Korunmaları gerekiyordu.

Kabil Peygamber öne doğru eğildi ve parmağıyla çenemi kaldırdı. "Ona asla zarar vermem. O benim tek karım olacak. Onu seviyorum. Ve onu sevdiğim için o şeytandan, Styx'ten kurtulması gerekiyor. Hepinizin ihtiyacı var. Hepinizin burada olması gerekiyor. Onu sevdiğim ve onun da sizi sevdiğini bildiğim için tövbe etmenizi istiyorum. Aksi takdirde karşılaşacağınız cezayı durduramam. Baştan çıkarıcı yollarınızı itiraf ederseniz sizi yargılamaktan vazgeçerim. Çünkü Delilah, sen yargılanmak istemiyorsun."

Konuşmak için ağızımı atıım ve Kabil Peygamber itaat ettiğim için rahatlamış görünüyordu. Dudaklarımı tekrar kapattığımda bu çok uzun sürmedi.

Kabil Peygamber'in çenesi sıkıştı ve ayağa kalkarak tersledi, "Yani seni de mi ele geçirdiler? Hangmenler başka bir Lanetli'nin ruhunu mu bozdu? Onları korumak için halkının kurtuluşunu inkâr mı ediyorsun? Ne oldu? Sen de mi onlardan birine aşık oldun?" İnansızlıkla güldü. "Aşık oldun, değil mi?" nceden nazik olan gözleri acıyla dondu. "O zaman seni cehennemde sonsuzluğa mahkûm ettiler."

Odanın kapısı aniden açıldı ve Judah kardeş içeri girdi, ardından babam, Micah ve Luke kardeşler geldi.

"Eee?" Judah sordu ve Peygamber Cain'in itiraf etmem için yalvaran gözlerini üzerimde hissedebiliyordum. Sessiz kaldım. Bana ne yaptıkları umurumda değildi. Yargılsam da yargılanmasam da, Micah gibi adamları bana tecavüz etmeleri için cezbeden bu gzelliğten bıkmıştım. Çünkü artık "Tanrı'nın Paylaşımı" olarak gizledikleri şeyin tecavüz olduğunu biliyordum. Artık tecavüzün ne olduğunu anlamıştım.

Kabil Peygamber yenilgiyle i çekti. Ayağa kalkarak kardeşine baktı. "Engizisyoncu sensin, Judah. Ellerimi ondan ekiyorım ve onun eğitiminin bir parçası olmak istemiyorum." Kabil Peygamber Micah'a baktı ve kesik bir sesle, "Belki de haklısın kardeşim. Belki de o kurtuluşun ötesindedir."

Kabil Peygamber yürüyüp büyük bir merdivenden çıktı ve gözden kayboldu, ama karşıdaki pencerede yansımasını gördüğümde kaşlarını çattım. Sırtını duvara dayamış, başını geriye doğru eğmiş, etrafında dönmüş ve yumruğunu beyaz duvara indirmişti. Öfke patlaması beni ürkütmüştü ama bunu düşünmek için fazla zamanım yoktu. Kardeşim Judah, Kardeşim Luke, Kardeşim Micah ve en acısı da babam sinmiş bedenimin üzerinde belirmişlerdi. Yine de bu adamın benim için bir baba olmadığını anlamaya başlamıştım. Ruhunda benim için hiçbir kaygı taşımıyordu.

Yahuda kardeş Mika'ya baktı. "İnsanları topla. Tarikat'ın gönüllü bir fahişeyi nasıl cezalandırdığına tanık olmalılar.

Şeytan. Onu çembere alacağız. Onu cadı olduğu için yargılayacağız."

Bileklerimden bağlandığımda kalabalık ayağa kalkmıştı, her bir kolum iki direğe bağlanmıştı. Judah ve Micah beni asker kaçağı olarak tanıtırken bana bir şeyler bağıyorlardı, öfkeli yüzleri kıpkırmızıydı.

"Eve'in bu lanetli kadını bu gece Tarikat'tan kaçarken bulundu, Micah Kardeş tarafından kurtarıldıktan sonra." Şok nefesleri açıklıkta yankılandı. Her yaştan ve her boydan kadın ve erkek bana bakıyor, yetişkinler çocukların yüzlerini benden koruyordu.

"İçinde yaşayan şeytan onu Rab'bin kurtuluşundan kaçmaya ikna etti. Ve zayıf bir kadın olarak Tanrı'nın sunduğu ışığa ulaşmaktan vazgeçti. Bunun yerine karanlığın yolunu seçti."

İnsanların dikkati yanımda diz çöken Yahuda'nın üzerindeydi, Micah Kardeş yüzüm görünecek şekilde saçlarımı tutuyordu. "Bu bir Lanetli. Yüzüne dikkat edin, erkekler ayaklarına kapansın diye tasarlanmış." Judah parmağını alnımda gezdirdi. "Yüz hatları her erkeği baştan çıkaracak kadar mükemmel. Alnı mükemmel boyutta, gözleri büyük, kalın ve uzun siyah kirpiklerle çerçevelenmiş. Elmacık kemikleri yüksek ama çok belirgin değil. Çenesi küçüktür, daha yumuşak bir görünüm verir ve dudakları dolgun ve dolgundur, ancak ağzı çok büyük değildir. Erkekler bu yüz karşısında çılgına dönecek."

Judah ayağa kalktı ve saçımdan çekerek beni ayağa kaldırdı. Birader Micah arkama geçti ve hemen yeleşimin arkasını yırttı, böylece alçakgönüllülüğümü örten tek şey beyaz slip elbisem oldu. Slipi arkadan kavrayınca, kumaş şeklime yapıştı.

Kalabalıktaki erkekler şehvet dolu gözlerle bana bakıyor, bazıları sahneye doğru yaklaşıyordu. "Ah, kardeşlerim, görüyorum ki

Sirenin çağrısı seni içine çekti. Çünkü onun bedeni erkeklerin kalbinde şehvet uyandırmak için yaratılmıştır."

Judah'ın eli omuzlarımdan başladı, sonra yavaşça aşağı indi. "Omuzları kadınsı, nazik. Göğüsleri dolgun ve dik." Judah'ın iri eli sağ göğsümü kavrayıp etini yoğururken, meme ucumu çimdiklerken safralarım karşı koydum.

Sonra eli belime düştü. "Beli küçük, karnı son derece düz, kalçaları genişliyor ve bir erkeği kalçalarının arasında karşılıyor."

Judah beni bıraktı ve yere yığıldım, ip bileklerimi yakıyordu.

"Birçok kişi bu kadın, bu fahişe tarafından baştan çıkarıldı." Yahuda arkasındaki ihtiyar heyetine baktı. "Bu kadın sizi büyülediye bir adım öne çıkın."

Kardeş Micah öne çıktı, sonra Kardeş Luke ve son olarak da babam. Kalabalık, yaşlıların zayıflıklarını itiraf etmeleri karşısında nefes nefese kaldı. Yahuda yükseltilmiş sahnenin kenarına geldi. "Ve şimdi bu kadına bakan kardeşlerim. Eğer bu Lanetli'ye bakıyor, ona katılmayı, onu tatmayı, ona dokunmayı diliyorsanız bir adım öne çıkın."

Titreyerek çenemi kaldırdığımda birçok adamın, onlarca adamın öne doğru adım attığını gördüm. Üretemeyecek kadar uyuşmuş olduğum gözyaşları yanaklarımdan aşağı yuvarlandı. Lanet olsun bu yüze! Lanet olsun bu bedene!

Judah kollarını açtı. "Bu gece bu kadını kötülüklerinden sonsuza dek kurtaracağız!"

Birader Micah tekrar arkamda belirdi ve beni kalabalığın önünde çırılçıplak bırakarak önlüğümü yırttı. Bazı erkekler çıplak bedenime bakarken şehvetten çılgına dönmüşlerdi.

"Kardeş Micah! Kırbacı getir!" Judah emretti ve Micah Kardeş'in yerden bir şey aldığını duydum. Sıcak nefes aniden kulağıma geldi ve Micah şöyle dedi: "Bu benim intikamım Delilah. Sen de yaralanacaksın... eğer önce sen ölmezsen."

Olması gerektiği gibi korku hissetmedim. Tam tersi. Yaralı olmamı, itici olmamı... mükemmel olarak görülmememi istediler. Tövbe etmemi, içimdeki kötülüğü kabul etmemi istediler.

Ama bu şansı elde edemeyeceklerdi. Bu ya da burada, komünde yaşamak arasında bir seçim yapmak gerekirse ölmek istedim. Tek istediğim bu kötü damgadan kurtulmaktı.

Yüzüme bir gülümseme yayıldı ve Kardeş Judah'ın cevabım karşısında kaşlarını çatmasını izledim. Huysuzluğuma duyduğu öfke yüzünü kızartmıştı. Başımı eğerek gözlerimi sıkıca kapattım.

Kırbacın ilk şaklaması etimi kesti ve saf acının beyaz alevleri bedenimi sarstı. Dudaklarımdan istemsiz bir çığlık koptu ve tam o sırada Judah'ın zaferle sırtıttığını görmek için başımı kaldırdım.

Kendimi bir sonraki kırbaç için hazırladım, ondan sonrakiler için de... ve onu takip edenler için de. Ter yüzümden aşağı akıyor, başımın aşağı sarktığı ahşap zeminde birikiyordu.

Hafif esinti bile sırtımı kesen jiletler gibi hissettiriyordu. Kirpikler durduğunda sırtım güçsüzlükten sarktı ve Judah diz çökerek kalabalığı susturdu.

"Baştan çıkarıcı davranışlarınızdan pişmanlık duyuyor musunuz?"

Ağzımı kapalı tutmaya zorlayarak bakışlarımı Judah'dan çevirdim.

Başını sallayarak dikkatini arkama verdi. "Çözün onu."

Biri bileklerimdeki ipleri kesti ve bedenim yere yığıldı.

"Onu emniyete alın!" Judah emretti ve sert eller kollarımı tutup beni yerden kaldırdı. Biri saçımı çekti ve kendimi kalabalığın yüzlerine bakarken buldum. Birbirlerine karışmış gibiydiler, belirgin bir yüz hatları, ayırt edici bir kıyafetleri yoktu. Ama sonra ön tarafa doğru ilerleyen biri yüzünden öfkelenerek ayrılmaya başladılar.

Gördüğüm ilk şey kırmızı bir parıltıydı, ikinci olarak bir inilti duydum ve bir an sonra gözlerim açıldı

Phebe'nin gözlerini bana diktiğini ve eliyle ağzını kapattığını görecektim kadar.

Judah kalabalığa hitap ederken gözlerimi kız kardeşimden ayırmadım. "İsa Mesih insanlığın günahlarının kefareti için çarmıhta öldü... ama bazı günahlar temizlenemez. Şeytan'la bir olmak ölümcül bir günahdır."

Yahuda elini uzattı ve elinin içine kalın bir metal çubuk yerleştirildi. "Bu kâfir Mesih'in işaretini takarak Rabbin huzuruna çıkacak, böylece Rabbimiz onun lekelenmiş ruhunu kurtarmak için her şeyin yapıldığını bilecek... ne yazık ki boşuna."

Luke ve Micah kardeşlerin kollarımı tutarak çıplak yüzümü Yeni Zion halkına göstermelerini izlerken Phebe'nin gözlerinden yaşlar süzüldüğünü görebiliyordum.

Sahnenin kenarına yerleştirilmiş bir fıçı babam tarafından bir kibritle tutuşturuldu, alevler yükseldi, ısı açıkta kalan yanağım için çok sıcaktı. Judah çubuğu alarak ateşin içine yerleştirdi, ucu ısıdan kızarmıştı. Çubuğu kaldırıp bana doğru yürüdü, karnımın üzerine dik bir şekilde yerleştirdi, aşağı doğru bastırdı, kaynayan metal cildimi haşladı.

İstesem de istemesem de, zayıf düşmüş olsam da olmasam da boğazımdan hırıltılı bir çığlık koptu ve Judah'ın gözleri memnuniyetle parladı. Vücudumdaki her kas gerilmişti; nefes alamıyordum, hava soluyamıyordum...

"Bu fahişe sonsuza dek kurtarıcımız Mesih'in işaretini taşıyacak. Haç onun içinde yaşayan şeytani uzak tutacaktır!"

Çubuğu ateş fıçısına daldıran Judah onu alevlerin arasından çekip yukarı kaldırdı. Gözlerimi kapatarak bir sonraki kesik için hazırlandım... ve geldi, etimi yaktı, izinin çürümüş kokusu burun deliklerime çarptı.

Değneği yere atan Yahuda gözlerimin içine baktı, bilincim kayboluyordu ve "Son kez soruyorum, Delila, Şeytan'ın fahişesi, günahkâr yolların için tövbe ediyor musun?" diye sordu.

Kaderimi seçtiğim anın bu olduğunu biliyordum. Bakışlarımı gece gökyüzüne çevirerek yalnız aya baktım ve

Dua ettim, Tanrım, güçlü kalmama yardım et. Beni bu sınavdan geçir, çünkü kendimi bu kötülükten kurtarmak istiyorum... Ölümden kurtulmak istiyorum.

Yahuda ayaklarımın dibinde yere tükürdü ve şöyle haykırdı: "Ateşle yanacaksın. Kaynayan kanla günahlarından arınacaksın!"

Kalabalıktan acı dolu bir çığlık yükseldi ve Phebe dizlerinin üzerine çöktü. Yahuda'nın gözleri hoşnutsuzlukla ona dikildi. Sonra babama ve Mika Kardeş'e seslendi. "Mika Kardeş, Yeşaya Kardeş, Delila'yı cehennem tepesine götürün. Ne yapacağınızı biliyorsunuz."

Babam yanımda Kardeş Luke'un yerini aldı ve Kardeş Micah ile birlikte beni sahneden sürükleyerek çıkardılar, ayak parmaklarımın derisi sert ahşap üzerinde kayboldu.

Bu olaydan sonra bilincimi kaybetmiş olmalıyım, çünkü hatırladığım bir sonraki şey Micah Birader'in erkekliğini içime doğru itmesiyle uyandığımdı. "Tanrım, Tanrım, beni affet," diye nefes nefese içime iki kez daha soktu. Bunu hissetmedim bile.

Başını boynumla omzum arasındaki kıvrımdan kaldırarak arkasına döndü ve gözleri benimkilerle buluştu. "Delilah, sen gerçekten de bu dünyadaki en güzel yaratıksın. Seni istediğim gibi bir kadını hiç istemedim..." İç çekti ve yanağını yanağıma sürttü. "Bu yüz... bu güzel yüz beni delirtiyor."

"Kardeş Micah! Devam etmeliyiz!" Sesin kaynağını aradım ve babamın tahta kalaslar topladığını gördüm.

"Bu yüzü özleyeceğim, Delilah," dedi Micah sessizce ve kendini içimden çekerek bacaklarımı kavradı ve onları düz bir şekilde aşağıya indirip ayak bileklerimin etrafına bağladı. İçgüdüsel olarak kollarımı hareket ettirmeye çalıştım ama kollarım başımın üzerine kaldırılmış ve uzun bir tahta parçasına bağlanmıştı.

Bir kazığın üzerindeydim... Bir kazığa bağlıydım!

Babam ayaklarımın dibine odun yığarken ben hemen çırpınmaya başladım.

Ateşle yanacaksınız. Kaynayan kanla günahlarınızdan arınacaksınız! Birader Judah'ın sözleri birden anlam kazandı. Beni bir cadı olarak yakacaklardı!

Kardeş Micah bacaklarımı sabitledi, sonra da babama yardım etmeye koyuldu.

İçinde bulunduğum durum beni paniğe sürükledi ve hayal kırıklığı içinde bağırdım, kendimi zincirlerimden kurtaramadım. "Lütfen!" diye yalvardım.

Sırtımdaki ağrı beni sayıklatıyordu, gövdemdeki yanık deri çığ ve acı vericiydi. Susamıştım, sıvı eksikliğinden ağzım kurumuştı. Etrafı araştırdım ama görünürde hiçbir şey yoktu, sadece tarla üzerine tarla, geniş bir yeşil örtü ve tepenin dibine park etmiş küçük bir kamyon bizi bu تنها noktaya getirmiş olmalıydı.

Babam küçük bir keten çuvaldan bir kibrit alarak kazığın dibindeki çakmak taşını yaktı ve ben de kütüklerin yavaşça tutuşmasını, küçük bir alevin odunu yalamaya başlamasını izledim.

"Hayır, lütfen!" Ayaklarımda sıcaklık hissetmeye başladığımda bağırdım.

Kardeş Micah ve babam dizlerinin üzerine çöktüler, gözleri kapalıydı ve ellerini Rab'be kaldırdılar.

"Ey lanetliler, benden uzaklaşın, şeytan ve melekleri için hazırlanmış olan sonsuz ateşe gidin."

"Ama korkaklar, imansızlar, aşağılıklar, katiller, cinsel ahlaksızlar, büyü sanatıyla uğraşanlar, putperestler ve bütün yalancılar, onların yeri alev alev yanan kükürt gölüdür. Bu ikinci ölümdür."

"Sonsuz yıkımla cezalandırılacaklar ve Rab'bin huzurundan ve gücünün görkeminden uzaklaştırılacaklar."

Dudaklarından Kutsal Yazılar döküldü. Matthew, Revelation, Thessalonians.

Tanrı'yla sohbet ediyorlardı, çılgınlıklarını duyamayacak kadar Glossolalia'nın coşkusu içinde kaybolmuşlardı.

Alevler daha da yükseldi ve bu korkunç ölümden kurtulmama dair tüm umutlar yok oldu.

Gözlerimi kapattım ve çabuk olması için dua ettim.

Yirminci Bölüm

Ky

"Hazır mısın?"

Smiler AK'ye döndü ve çitten geçen elektrik akımını kesmek için sigorta kutusunu sökmeye başladı.

Geri kalanımız -Ben, Styx, Flame, Cowboy ve Hush-arkada oturmuş bekliyorduk ama ben içeri girmek için yanıp tutuşuyordum.

AK ve Smiler yalan söylemiyorlardı; burası lanet olası bir askeri kaleydi. Duvarlar, çitler ve her yere yerleştirilmiş gözcüler. Şimdiye kadar iki muhafız öldürülmüştü, biri Styx, diğeri de benim tarafımdan. Şerefsizler geldiğimizi bile duymamışlardı, bu da onların aptal kışkırtıcıları şaşırtmak için mükemmel bir fırsattı, Uzi'lerimizdeki bastırıcılar hiç ses çıkarmadan tam gözlerinin ortasına bir kurşun sıktık.

"İçeri!" Smiler fısıldayarak sigorta kutusunun kapısını yere fırlattı. Uzi'sini alarak o lanet şeyi paramparça etti.

Silahının kabzasını alan AK, çitleri test etti; hiçbir şey yoktu.

Hush tel kesicilerle öne çıktı ve devasa çiti geçmemize izin verecek kadar yırttı.

Teker teker çitlerin arasından geçerek lanet olası büyük bir tarlaya girdik. Ağaçların sırasına sadık kalarak AK bizi ormana doğru yönlendirdi.

"Şimdi ne olacak?" Kovboy sordu.

"Kuzeye doğru gidiyoruz," diye cevap verdi Smiler.

"Planlar binaların çoğunun o yönde olduğunu gösteriyor."

"Sen önden git. Biz takip edeceğiz," diye imzaladı Styx ve dışarı çıktık.

Karanlık ormanın örtüsüne sadık kalarak birkaç mil yol almıştık ki sesler kulağıma çalındı.

Dikkat.

Donup kalarak elimi kaldırdım, kardeşler oldukları yerde durdular. Tüm gözler üzerime çevrilince daha dikkatli dinledim. "Bu boku duydun mu?" Sustum.

AK kaşlarını çattı. "Burada hiçbir şey yok. Tarlalar falan."

Sesler daha da yükseldi ve seslerin geldiği yönü takip ederek geri çekildiğimde, çok uzak olmayan bir mesafede alevlere benzeyen bir şey gördüm.

"Yangına benziyor," dedim ve kardeşler bakmak için toplandılar. "Neden bu kadar uzakta bir yerde yangın çıksın ki?"

AK Smiler'a döndü. "Bu boku kontrol etmemiz gerek. Planlar yanlış olabilir."

Ama sonra garip, alçak mırıltıların arasından öyle bir çığlık yükseldi ki, damarlarımda buz kesti. Göğsüm daraldı ve tekrar duyduğumda, arkamdaki kardeşlerimi görmezden gelerek koşmaya başladım. O ses... o lanet ses...

Tekrar çaldığında, kime ait olduğundan hiç şüphem yoktu.

LILAH!

Bacaklarımı olabildiğince hızlı iterek alevlere doğru yöneldim, o ürpertici derin mırıltı daha da netleşiyordu. Bunun Lilah'nın yaptığı o garip İncil konuşması olduğunu anlamam uzun sürmedi.

Arkamda ayak sesleri duyunca dönüp baktığımda Styx ve Flame'in peşimde olduğunu gördüm. Flame'in yüzü heyecanla, Styx'inki ise endişeyle aydınlanmıştı.

Lilah'nın çığlıkları üzerine Uzi'mi kaldırarak nihayet ağaçların arasından geçtim ve donakaldım.

İki adam yerde yatıyor, yuvarlanıyor ve hiçbir sikiğin anlayamayacağı bir dilde gevezelik ediyorlardı... ateşin önünde... bir kazık... çıplak bir Lilah ile lanet olası bir kazık... çığlık atıyor... acı içinde.

"Lilah!" Alev'in öfkeli kükremesini ve kardeşlerimin ağzından dökülen küfürleri duyarak bağırdım.

Yerdeki adamlar beni ilgilendirmiyordu bile. Tek görebildiğim Lilah'tı, alevler neredeyse ayaklarının dibindeki bir odun yığınının yalıyordu.

Etrafıma baktığımda, Kovboy ve Hush'ın bu manzara karşısında soluk soluğa kaldıklarını gördüm. "Kovboy, Hush! Benimlesiniz!"

İki kardeş de beni ateşe doğru takip etti. Lilah'nın gözleri kapalıydı, çıplak gövdesine lanet olası bir haç yakılmıştı. Dövülmüştü, kanlar içindeydi. Hush ve Kovboy kazığın arkasına koşup her iki yanında birer tane olmak üzere bileklerini ve ayaklarını saran ipi kesmeye başlarken vücudunu taradım.

Cowboy ve Hush'ın ipleri elinde tuttuğunu bildiğimden, ayaklarının etrafındaki tahtaları tekmelemeye başladım. AK ve Smiler da kadınıma ulaşabileceğim kadar bir yol açılana kadar bana katıldılar.

"Lilah!" Yaklaşırken seslendim ama kafası bir o yana bir bu yana sallanıyordu. Kahretsin, onunla birlikte değildi.

"Ky, kardeşim," diye seslendi Hush. "Sırtı cehenneme dönmüş, İsa'nın çarmıha gerilmesi gibi boktan bir şey."

Öfkeden gözle görülür bir şekilde titriyordum ve Hush ile Kovboy iplerin çözüldüğünü işaret ettiğinde, mavi gözleri açılan gevşek Lilah'ı kazıktan kaldırdım. "Ky? Ky'm... buradasın... ama beni gerçekten sevmiyorsun. Hepsi bir yalandı... Çok üzgünüm... üzgünüm-"

Lilah'nın gözleri aniden geri yuvarlandı ve bilincini kaybetti. "Lilah! Lilah!" Kafam çok karışmış bir şekilde seslendim ama uyanmadı.

Alevlerin arasından kaçarak eğildim ve onu kontrol ettim. Her yerde kan vardı. Yanıklar, yara izleri, çürükler, kirpikler ve-

Hayır... lanet olası hayır!

Amını kan bürümüştü... Amından döl akıyordu.

Ona tecavüz etmişlerdi... Ona tecavüz etmişlerdi!

Yumruklarımı sıkarak Lilah'yı çimlerin üzerine yatırdım, gözlerimi kırmızı bir sis kaplamıştı. Kesiğimi koparıp vücudunun üzerine koydum ve o psikopat pisliği kusan piçlerle yüzleşmek için döndüm.

Styx kollarında yaşlı bir herifi tutuyordu, piç kurusu bize bakarken neredeyse altına sıçacaktı. Ama Flame, Flame bıçağını bir adamın boğazına dayamıştı, domuz büyüklüğündeki kahverengi gözleri beni kaltağımla, yakmaya çalıştığı kaltağımla birlikte izliyordu.

Flame onun kulağına bir şeyler fısıldıyordu, ne olduğunu anlayamadığım bir şeyler. Ama kollarındaki sik emici bunu duyuyor, kulübümüzün psikopatının söyledikleri karşısında soluyor ve yüzündeki tüm kanı kaybediyordu.

Onunla başlamaya karar vererek yüzüne doğru yürüdüm ve tüm gücümü arkasına alarak çenesine bir yumruk indirdim. Flame başını geriye attı ve İsa özentisinin ağzından kan fışkırırken güldü.

Ama herif geri döndü.

"Günah işleyen can ölecektir. Oğul babanın suçunun cezasını çekmeyecek, baba da oğlunun suçunun cezasını çekmeyecek. Doğrunun doğruluğu kendi üzerine, kötünün kötülüğü kendi üzerine olacaktır."

İncil'i öksürerek çıkarırken gözleri parladı.

Yanaklarını kavrayarak yüzüm onunkiyle buluştu. "Hayır, günah işleyen ruh seni parçalayacak ve Hades'e gönderecek, orospu çocuğu."

"Sonra Ölüm ve Hades ateş gölüne atıldılar. Bu ikinci ölüm, yani ateş gölüdür."

"Öldür onu Ky. Öldür onu yoksa ben öldürürüm," diye tısladı Flame, bıçağını o kadar sert bastırmıştı ki kan akmaya başlamıştı.

"O bir baştan çıkarıcı, bir fahişe! Yanmalı. Tövbe etmeli!"

Dikkatimi Styx'in elinde tuttuğu yaşlı sikişe çevirerek, yüzü kibirli, güçlü ve gururlu bir şekilde durduğu yere doğru ilerledim.

"Söyleyecek bir şeyin mi var büyükbaba?"

Buruşuk yüzü kızardı ve şöyle dedi: "O şeytandan doğmuş! Yoluna çıkan herkesi baştan çıkarıyor. O ölmeli! Lanetlenmiş ruhunu kurtarmanın tek yolu bu!"

"Belki de senin ölmen gerekiyordur," diye karşılık verdim ve dikkatimi diğer kancığa çevirdim. Kaltağımın canını yakan oydu ve ilk ölecek olan da o olacaktı.

"O bir zamanlar benim kızımdı! Ve beni bile baştan çıkardı!" Kıpırdamadan, yavaşça yaşlı adama döndüm. Daha önce hiç hissetmediğim bir öfke kapladı içimi. Çizmelerime uzanarak bıçağımı çıkardım, Styx'in onu tuttuğu yere doğru yürüdüm ve boğazını kestim. Styx neredeyse ölmek üzere olan kışını yere bıraktı ve ben de diz çöküp şöyle dedim: "Seni pedofili pislik. Kendi çocuğuna dokundun ve sonra da onu suçladın. Hades'e selamımı söyle, çünkü gidebileceğin tek yer orası.

gidiyor."

Kanlar içinde kıvranırken ayağa kalktım ama taşaklarını ve sikini botumla ezmeden önce değil, çığlık atarken gülümsedim, hareket boğazını daha da kesmişti.

Göğsünden kan akarken yüz hatlarına şok yayıldı. Tacizci piçi boğulmaya terk ettim. Ölmeyi hak etmişti... yavaşça.

"Ky!" Flame bağırdı. Çenemi kardeşime doğru salladım, eli titriyordu. "Onu öldürmek istiyorum. Kanını dökmek istiyorum... yavaşça. O bokun içinde yıkanmak istiyorum." Flame'in çılgın siyah gözleri elindeki İsa'ya dikilmişti.

Öğrenciye geri dönerek gözlerinin içine baktım ve "Kaltağımı becerdin mi? Onu kırbaçladın, yaktın ve İspanyol Engizisyonu'ndaki bir kardinal gibi bu lanet kazığa mı bağladın?"

Hiçbir şey belli etmemeye çalıştı ama gözleri ve burun delikleri hafifçe parladı. İhtiyacım olan tek doğrulama buydu.

"Flame," dedim, "şu giydiği gey kışlı beyaz elbiseyi çıkar."

Flame kaşlarını çattı ama hıyarı ileri iterek o iğrenç tuniği çıkardı ve uzattı. Arkama baktığımda Kovboy ve Hush ile Lilah'ı gördüm ve "Kovboy?" dedim.

"Öyle mi?"

"Bunu Lilah'a giydir. Üstünü örtün ki hiçbiriniz onun amına bakmayasınız."

Kovboy tuniği aldı ve ben de sakallı müride döndüm. "Yani kadınıma tecavüz mü ettin?" Sıkıca sordum, görüntüden midem bulanıyordu. Kanımın kaydığını, derimin altında fokurdadığını hissettim.

"O bir baştan çıkarıcı ve ben de onun bakımıyla görevli kutsanmış bir büyüğüm... Onun kara ruhunu kurtarıyordum!"

Uzi'mi bacağına doğrultarak ateş ettim ve bir kurşunu doğrudan kalçasına gönderdim. Çığlık attı ama Flame eldivenli eliyle ağzını kapatarak onu susturdu.

Sonra, sağ omzuna nişan aldım ve etine bir kurşun daha gönderdim.

Uzi'mi derimin arkasına sokup tırtıklı bıçağımı çıkardım. "Flame, soy onu."

Yerdeki tecavüzücü çırpınmaya başladı, öyle ki neredeyse korkusunun kokusunu alabiliyordum. Amcık. Ta ki Flame silahını alıp kabzasını kafasının arkasına vurana kadar. Flame hıyarın pantolonunu indirip yırttı ve müridin tüm malları ortaya çıktı.

"Ky!" Smiler bağırdı ve arkamı döndüğümde Lilah'nın üzerinde duruyordu. "Şokta, çok kötü kanaması var. Enfeksiyon kapmadan önce eve gitmeliyiz. Öldür şu pisliği de gidelim."

Gözlerim Flame'inkilerle buluştu. "Yavaşça sikini kes ve sakinle boş onu. Ve ölene kadar durma. Benim sürtüğümü inciterek hayatta kalamaz."

Flame'in gözleri Noel'deymiş gibi parladı ve öğrenciye doğru eğilerek, "Tanrını o kadar çok seviyorsun ki, git onunla tanış," dedim.

Ayağa kalktım ve orospumu almak için açıklığa doğru fırladım. Alev'in sikini yırttığını ve müridin acı dolu çığlıklarını duymak biz kardeşleri irkiltmişti.

"Siktir, Ky!" Kovboy dedi ki. "Bu kadar açık olmak zorunda mıydın?"

Çıglıklar kısa sürede sessizleştii ve Flame herifin sikini boğduğundan emin oldu. Çırpınmalar ve öğürmeler bir süre daha devam etti, ta ki Flame aniden kardeşinin içine bir orospu girmiş gibi kükreyene ve hepimiz müridin öldüğünü anlayana kadar.

Alman kılıcını çıkaran Styx öğrenciye doğru yürüdü, göğsünün üzerinde durdu ve göğsüne kocaman bir H harfi kazımaya başladı; bu onun imzası olan Hangmen işaretiydi. Sonra aynısını Lilah'ın yaşlı adamına yaptı.

Kahin Kabil bir bakışta pedofili adamlarını kimin öldürdüğünü anlardı. Ama fare kardeşin yine de bildiğini tahmin ediyorum. Bize saldırırsa, o çok vaaz ettiğı kehanet edilen kötülüğün bir yükünün kutsal lanet omuzlarına atılacağını bilmeliydi.

Savaş yaklaşıyordu. Şimdi değil... ama yakında gelecekti ve ben de hazır olacaktım.

"Gidelim," diye imzaladı Styx. Bıçağındaki kanı kurumuş çimenlere silerek tekrar çizmesinin içine soktu. Lilah'yı kollarımın arasına aldım, yaralarından akan kan tuniğinden sızıyordu. Bu haliyle bile o kadar etkileyiciydi ki, onu ne kadar özlediğimi düşündükçe göğsüm ağrıyordu. Ama lanet olsun, o piçler onu ne hale getirmişlerdi, çarpıcı vücudu parçalanmıştı.

Styx'in eli omzuma yerleşti. "Lanet intikamımızı sonra alacağız. Sen kaltağınla ilgilen, gerisini bana bırak."

Flame bize katıldı, ellerindeki kanı derisine sildi, kardeşi daha sakın görünüyordu ve çite doğru koştuk.

Bir soluk bizi adımlarımızın ortasında durdurdu. Hep birlikte döndüğümüzde kızıl saçlı bir sürtük bize bakıyordu, yüzünde saf bir korku vardı. Tepenin üzerinden, üssün olduğu yöne doğru koşuyordu.

AK bir adım öne çıkınca korkuyla geri çekildi ve yerdeki iki cesedi görünce inledi. "Hayır!" diye haykırdı, çığlığı sesini bastırdı. "Siz... siz Peygamber Kabil'in uyardığı iblislersiniz. Hades'in yaşayan bir ordusu

Siyah deri giyen ve insanlarımızı vicdan azabı duymadan öldüren. Bizi saf ruhlarımızdan kurtarıyor ve onları doğrudan cehenneme gönderiyorsunuz."

"Lanet olsun! Şuna bir bakın. Lanet olası Cennet Bahçesi'nde bile ünlüyüz!" Hush kuru bir sesle, yüzünde en ufak bir mizah belirtisi olmadan konuştu.

"Kahretsin!" AK tükürdü ve Styx ile göz göze geldi. "Kadınları öldürmeyi sevmem ama onu bırakıp da şef İsa ucubesine geri dönemeyiz."

Styx elini yüzünde gezdirdi.

Kaltak bakışlarını yerdeki iki cesetten ayırdı, sonra gözlerini Lilah'ya dikti. "Yaşıyor mu?" diye fısıldadı ve yüzü korkuyla buruşmuş gibiydi. Ama bizden korktuğu için değil, Lilah'tan korktuğu için.

Kaşlarını çatarak Lilah'ya daha sıkı sarıldım ve hacı kızılını inceledim. "Neden umursuyorsun ki?"

Ayağa kalktı, kocaman yeşil gözleri kardeşlerimin üzerinde gezindi ve "O... o benim kız kardeşim" dedi.

"Bu bok çukurunda kız kardeşi yok. Kız kardeşleri dışarıda, bu boktan pedofili cehenneminden uzakta ve Hades'in koruması altında."

Hades'ten bahsedince gözleri kocaman oldu ama hemen kendini toparladı ve başını sallamaya başladı. "Hayır... Ben onun kanındanım. Ben onun kız kardeşiyim, Phebe." Titreyen elini kaldırdı ve yerde yatan, kendi kanında boğulan yaşlı adamı işaret etti. "Bu... o bizim babamızdı... Sen babamızı öldürdün."

AK ileri atıldı ve kadının kolunu kavrayarak silahının namlusunu kafasına dayadı. "O lanet olası bir sübyancıydı ve kayıkçıyla tanışmayı hak ediyordu. Ve şimdi sen de öyle olacaksın. Aramaya gelmemeliydin, güzel kız. Şimdi ölmen gerek."

"Hayır, lütfen!" diye bağırdı. "Kız kardeşime yardım etmeye geliyordum. Bu gece ona yaptıkları şeyler... halkım... Tanrım! Buna dayanamıyorum. Çığlıkları zihnime kazındı. Çizgilerden sıçrayan kanı görebildiğim tek şey..."

Söyledikleri ve sesindeki o kahredici yıkım karşısında midem bulandı. Kadınımı kollarımda daha da sıkı kavradım ve kızıl saçlı kadını inceledim. Lilah'a benzemiyordu, onun kadar güzel değildi ama yine de güzel sayılırdı ve kadınımı önemseydiği belliydi.

"Onu almalısın," dedi bana, AK'yi görmezden gelerek. "Onu götürmeli ve bir daha asla ele geçirmelerine izin vermemelisin. Onu korumalısın..."

AK başının üzerinden gözlerime baktı ve ben de onu öldürmemesini söyleyerek başımı salladım. Tanrım! Son zamanlarda korkak olmaya başlamıştım.

AK 9 mm'lik silahının emniyetini kapattı ve ağzını Phebe'nin kulağına dayadı. "Dinle kaltak, seni bağlayacağız, böylece koşarak Peygamber Salak'a gidip burada olduğumuzu söyleyemezsin. Evet, bunu o küçük beynine sokabildin mi?"

Phebe'nin gözleri kapandı ve ellerinin titrediğini görebiliyordum ama başını salladı. "Sadece... sadece lütfen onu uzaklara götür ve güvende olmasını sağla. Bir dahaki sefere yaşlılar onu öldürmeyi ihmal etmeyecek, gerçekten."

AK, bana şaşkın bir bakış atarak sürtüğü ateşin yan tarafındaki bir ağaca doğru yürüttü, sürtüğün topuklarını toprağa gömdüğü anda durdu ve kibarca "Ona veda edebilir miyim?" diye sordu.

Çenemi AK'ye doğru salladım. Kızıl saçlıyı bana doğru çekti ve solgun yanaklarından süzülen gözyaşlarını gördüm. Yavaşça uzanarak elinin tersiyle Lilah'ın yüzünde hafifçe gezindi ve şöyle dedi: "Hayatı hiç kolay olmadı. Daha iyi bir yere götürülmüş olması için dua ederdim ama bize hep Lanetli ve onların okullarıyla ilgili hikayeler anlatılırdı. Ve onu tekrar gördüğümde, hayatının sefalet ve acı içinde geçtiğini anladım." Kaltak gözyaşlarına boğuldu ve sustu, "Huzur içinde ol, Rebekah'm. Mutlu ol. Bir gün tekrar karşılaşacağız, bu hayatta ya da bir sonraki hayatta."

Elini bıraktığında, "Ona ne dedin?" diye sordum. Phebe tekrar bana baktı ve endişeyle, "R-Rebekah. Doğum adı Rebekah'tı. Ama onu benden, evimizden, küçük bir çocukken aldılar ve

adını Delilah olarak değiştirdi, baştan çıkarıcı bir isim, Havva'nın Lanetli Kadını'na uygun bir isim." Kaltağın gözleri Li'nin üzerine düştü ve şöyle dedi: "Onun kötü olduğunu söylediler. şeytan'la birleştiği ve Hades'in kendisinden bir günah çocuğu doğurduğu için annesini ateşle öldürdüler. Onu eğitilmesi ve kurtarılması için peygambere verdiler... ama o zaman bile, o her zaman benim küçük Rebekah'ımdı.

"O günden sonra buraya geri getirilinceye kadar onu hiç görmedim. Herkesin yaptığı gibi ondan nefret etmeyi asla kendime yediremedim. Annem ve babam tarafından dışlanmasına ve reddedilmesine rağmen, geri dönmesi için dua ettim." Phebe'nin temkinli gözleri benimkilerle buluştu. "Nefes alan bir iblis olmana rağmen onu önemsiyor gibisin ve belki de ait olduğu yer orasıdır, karanlığın insanlarıyla birlikte... Çünkü o da günahkâr. Senden ona gerçek sevgiyi vermeni istiyorum. Rebekah'm sevilmeyi hak ediyor."

Gözlerim güzeller güzeli kırık kadınıma kaydı ve "Rebekah..." diye fısıldadım. Gözleri bu isimle dalgalandı ve dudaklarından bir inilti geçti. Bu isim ona yakışıyordu - sarı saçlı ve mavi gözlü Rebekah.

"Gitmeliyiz," dedi Smiler arkadan. "Daha dün gibi. Bir sonraki devriye otuz dakika sonra ve sizi bilmem ama biz sadece altı Hangmen varken bin kişilik bir cihatçı tarikat muhafızları ordusuna karşı koymak istemiyorum!"

Koşarak yola koyulduğumuzda, AK onu çekip bir ağaca bağlarken kızıl saçlı kızın bakışları kollarımda tuttuğu kız kardeşini hiç bırakmadı. Kadınımlı güvenli bir şekilde yerleşkeye geri götürmek için tüketen bir ihtiyaım vardı. AK'nin kızıl saçlı sürtüğe baktığını gördüm ve onu bırakmak istemediğini biliyordum.

Ama kız kardeş olsun ya da olmasın, bu haydut hayatında sempati ve vicdan için zaman yoktu. Tek bildiğimiz, yalan söylüyor, bizi önemsemediğini düşünmemiz için kandırmaya çalışıyor olabilirdi... Lilah'ı da kandırıyordu.

Lilah benim kadınımdı ve diğer herkes siktirip gidebilirdi. Bir birlik, lanet bir kardeşlik olarak çitlere doğru yola çıktık ve bir daha asla arkamıza bakmadık.

Yetmiş dakika sonra yerleşkenin kapısından içeri girdik ve Lilah'nın gevşek bedenini göğsüme bastırarak doğruca odama koştum. Smiler hemen sağlık çantasını almaya gitti, tam o sırada Mae, Maddie, Beauty ve Letti'yi kucaklamış koridordan hızla geliyordu. Maddie'nin gerçekten de apartmandan çıktığını görecektik kadar aklım çalışıyordu.

Mae ve Maddie yaşlı karıma bir bakış attıktan sonra dizlerinin üzerine çöktüler ve ağızlarından acı dolu çığlıklar döküldü.

Lilah'yı yatağıma yatırırken, sürtüğümün kollarıma, yatağıma geri döndüğü için rahatladığımı hissettim, ama uyandığında iyi olmayacağını biliyordum... Bu berbat cadı işkencesi saçmalığının hiçbir şeyi iyi değildi.

Her şey tam bir karmaşaydı... Lanet
olası bir karmaşa...

Bölüm Yirmi Bir

Lilah

"Smiler iyi olacağını söyledi. Sadece zaman alacak. Yama yapıldı, ateşi düştü."

"Peki ya bunu ona yapan adamlar? Sorumlular ne olacak?"

"İki tanesini yakaladık ve Hades'e gönderdik. Lanet olası babası da onlardan biriydi, Mae."

"Ve... ve peygamber?"

"Görünürde hiçbir yerde. Hiçliğin ortasındaki bir tepede, cadı mahkemesi kazığının üzerindeydi."

"Ona bunun yapılmasına izin verdiğine inanamıyorum... İsa'nın kırbaçları, haçın yakılması-"

"Tecavüze uğruyorum! Çoklu tecavüz!"

"Lütfen... Söyleme... Dayanamıyorum..."

"Evet, ama o amcık senin tanıdığın kişi değil. O, Tanrı kompleksi olan ve çok yakında ölecek olan kandırılmış bir pislik."

Boğazım daralmış ve kurumuştur, her yerim ağrıyordu. Etrafımdaki konuşmalar bilincime girip çıkıyor ama söylenenlere bir anlam veremiyordum.

Neredeyim ben?

Sırtım yanıyormuş gibi hissediyordum, karnım hareket edemeyecek kadar sıkıydı. Göğsümde panik oluşmaya başladı, kalbim gümbürdüyor, nefesim kısa, keskin pantolonlarla geliyordu.

Yeni Zion... Yeni Zion'daydım... Ateş, ateş vardı. Etim çok sıcaktı ve alevler bacaklarımı yalıyordu.

Bacaklarımı oynatmaya çalıştım ama bağlanmışlardı, ellerim başımın üzerinde bağlıydı. Babam ve kardeşim

Micah ayaklarımın dibinde kutsal metinleri okuyordu, dilleri Rabbimizin korkmuş diline dönüştükçe sesleri daha da yükseliyordu.

Lanetlenmişim, cehennem ateşinde yanıyordum, ruhum kanımın yakıcı sıcaklığından arındırılıyordu.

Midemde bir çığlık yükseldi ve ateşin sıcaklığına dayanamayarak onu serbest bıraktım.

"Lilah!" diye seslendi bir kadın sesi.

Çırpınan bedenimin acısı şiddetlenirken ağır eller beni yere mıhladı.

"Hayır, lütfen!" Yalvardım. "Beni bu şekilde öldürme... alevlerle değil! Ateşten başka bir yolla!"

"Lilah, bebeğim, sakın ol."

O ses... o ses... beni merkezliyor, beni topraklıyor.

Vücudum dondu ve sert ama nazik bir şey alnımdan yanağıma doğru aktı. "Lilah, uyan. Gözlerini aç, tatlı yanaklar."

Emredileni yaparak ağır göz kapaklarım açıldı ve net görmeye çalışarak öfkeyle gözlerimi kırptım. Koyu gölgeler bir yüzü ortaya çıkarana kadar gözlerimin önünde oynaştı... Tanıdık bir yüzdü; o güzel yüzü tanıyordum.

"Lilah? Orada mısın, bebeğim?" diye sordu. Dikkatimi odanın içinde gezdirdim, karanlık duvarlar, ahşap zemin... Tanıdıktı; bu odayı biliyordum. Ellerim çarşafların üzerinde gezindi. Bu çarşaflar tanıdıktı; bu çarşafları biliyordum. "Bebeğim?" Gözlerim bir çift mavi gözle karşılaştı. Tanıdıktı; o güzel gözleri tanıyordum. Ateşin içinde değildim... Ben ateşin içinde değilim!

"Ky?" Sesim boğazımdan jilet gibi geçerken hışırdadım. Ellerim sanki içimdeki eti yatıştırabilecekmiş gibi boynumun derisini sardı.

"İşte," dedi yumuşak bir kadın sesi yanımda, bir bardak su ağzımın önünde hareket ediyordu.

Uzun siyah saçları ve bir çift tuhaf renkli mavi gözleri göründü. "Mae," dedim ve o da bana gülümsedi ama bu hareketi acı çekmiş gibi görünüyordu.

"Abla, özür dilerim... Çok, çok özür dilerim..." diye ağladı. Konuşamıyordum. Dudaklarımı bile oynatamayacak kadar uyuşmuştum.

"Beni istediler," diye haykırdı Mae. "Beni almaları emredildi... Rider-Peygamber Cain-"

"Hepimizi geri istiyor," dedi solumdan gelen sessiz bir ses ve küçük parmakların benimkilere dolandığını hissettim. "Bu doğru, değil mi kardeşim? Üçümüzü de halkımızla birlikte geri istiyorlar."

Maddie. Maddie'm bu odada benimle birlikteydi. Sevinç duymak istedim ama duygularımdan yoksundum. Bana bir şeyler olmuştu. Bir şey beni koparmıştı. Maddie sessizliğimi sorusuna verdiğim 'evet' cevabı olarak algıladı. Öyle de yapmalıydı. Bu doğrudu.

Ky yatağa oturdu ve uzun saç tellerini alnımdan geriye doğru itti. "Bebeğim..." Sözüünü yarıda kesti ve yüzünde acı dolu bir ifadenin belirmediğini gördüm. "O sapıklar... sana ne yaptılar..."

Elimi onunkıyla buluşmak için kaldırarak dudaklarına götürdüm. Ky uzun bir süre bana baktı. Sonra ayağa fırlarken ellerini yumruk yapıp elimden çekti. "S.KTİR! Bununla başa çıkamam!"

Maddie yanımdaki sandalyeden fırladı. Titreyerek kapıya doğru kaçtı. Adım atışını, yüzünün öfkeyle buruşmasını izledim ve doğrulmaya çalıştım. Beyaz bir acı sırtımı kesti ve dişlerimi sıktım.

"Seni dövdüler, kırbaçladılar... KIZIMA TECAVÜZ ETTİLER! Benim kaltağıma ve ben orada değildim ve hiçbir şey yapamadım!"

Bir inilti çıkararak Ky'nin öfkesi karşısında irkildim. Dehşetimi duyunca adımlarının ortasında durdu ve yüzü düştü. "Bebeğim, bu beni mahvetti! Şu güzel vücuduna bir bak... Mükemmel cildini bok gibi yapmışlar!"

Yatağımın kenarına doğru üç hızlı adım attı ve ben onun kırılmasını izledim ama sözlerinden kendimi kurtaramadım. Şu haline bak, güzel vücudun... Mükemmel tenini yara bere içinde bırakmışlar...

"Seni seviyorum," diye fısıldamayı başardım, bu kelimeleri yüksek sesle söylemeye ihtiyacım vardı.

Ky dudaklarıma sert bir öpücük kondurdu ve "Siktir, bebeğim. Ben de seni seviyorum."

Herhangi bir yalan belirtisi için yüzünü izledim. "Seviyorum bebeğim. Kahretsin, sen her yerdesin, aklımda, kalbimde." Öne doğru eğilerek yüzüme öpücük üstüne öpücük kondurdu.

Her tüy gibi yumuşak okşayışında midemde kelebekler uçuşuyordu ama "Bu lanet olası yüz, Lilah, bu lanet olası güzel yüz" dediğinde hepsi buza dönüştü. Sen gittiğinde buna dayanamadım. Tek düşündüğüm o lanet mavi gözler, o dudakları öpmenin nasıl bir şey olduğu, o çarpıcı sarı saçlar, sikimi boğan amının hissiydi. Senin yanımda olmaman, benimle birlikte olmaman beni delirtiyordu... kadınıam."

Alt dudağım titredi ve Ky başparmağını dudaklarımda gezdirdi. "Ağlama, tatlı yanaklar. Buna dayanamıyorum."

"Ben... Ben yorgunum," diye mırıldandım, sesim ateşin sıcaklığından kurumuştı. Aldatmacamı anlamasından korktuğum için gözlerimi kaçırdım.

"Tamam bebeğim," diye cevap verdi ve ayağa kalktı. "Styx'le konuşmam lazım zaten. Daha sonra seni kontrol etmek için geri geleceğim. Sen sadece uyu."

Geniş ve kaslı sırtının kesiminin altında toplanmasını, dağınık bağlanmış uzun sarı saçlarının sırtından aşağı sarkmasını ve kot pantolonunun altındaki kalın bacaklarını izlemek için kendime izin verdim. Gerçekten mükemmeldi ama ben ona göre değildim.

Ona aşık olmamam gerekiyordu.

Kapı kapandığında başımı yastığa gömdüm ve gözyaşlarımdan akmasına izin verdim. Hepsi bir oyundu. Gözlerimi, dudaklarımı özlemiştii... Tanrım, bu yüzden nefret ediyordum! Ky kadar güçlü ve güzel bir adam beni asla sadece ben olduğum için sevemezdi.

Şu anda, ateşin içinde can vermiş olmayı diliyordum, çünkü şu anda hissettiğim bu duygu tenimdeki herhangi bir yanıktan, sırtımdaki herhangi bir yara izinden daha kötüydü.

Yıkım içime işledi ve sahip olduğum son umut kırıntısı da bir mum gibi yanıp söndü. Şimdiye kadar olduğum tek şey bir baştan çıkarıcıydı.

Dediğimi yap, benim küçük Rapunzel'im. Başını kaldır ki o güzel yüzüne, ıslıl ıslıl gözlerine bakabileyim.

Hayır! Hayır, hayır, hayır, diye düşündüm soğuk gözyaşları hızla akarken.

Boyama kitabımdaki resimleri görmüşsünüzdür. Davut Peygamber birbirimize daha yakın olmamızı istiyor. Ve sen çok güzelsin, Rebekah... çok cezbedici. Resimdeki oğlanın kıza dokunduğu gibi sana dokunmak istiyorum.

Ve babam, öz babam.

Beni baştan çıkardı. Onunla birlikte günah işledim, Kardeş Luke. Zayıf anlarımda bir şeyler yaptım.

Ve Ky, Ky'm.

Bebeğim, haftalar önce o hücreden çıktığın andan itibaren gitmiştim. O güzel yüzüne, o öldürücü vücuduna, o gözlerine, o dudaklarına... Kahretsin, seni Mae'nin yanında korkmuş bir halde gördüğümü hatırlıyorum ve bir yıldırım gibi çarpılmışım.

Sahteydi... Aşkımız, hepsi sahteydi...

Lanet olsun, Li, bana ne yapıyorsun? Bana ne yapıyorsun?

Gözlerimi tavana odakladım, nefes alıyordum... sadece nefes alıyordum. Ama işe yaramadı. Temizlenmeliydim. Tenim kirlilik ve günahla dolup taşıyordu. Temizlenmeliydim... Temizlenmeliydim...

Üzerimi örten çarşafı kaldırarak ayaklarımı ahşap zemine koydum ve eğilirken çenemi sıktım. Denge için komodini kullanarak yavaşça tuvalete doğru yürüdüm ve içeri girerken donuk ışığı yaktım.

Duşa doğru yürürken yüzümü buruşturdum, kabine ulaştım ve suyun düğmesini çevirdim, sıcaklığın haşlayıcı olduğundan emin oldum... Çok üşümüştüm...

Duşa girdiğimde, dikişli kirpiklerime batan suyun verdiği hissin tadını çıkardım.

karnım. Elimde kalan tek his acıydı.

On beş dakika sonra temizleyici sudan çıktım, hava tenimi öptüğünde kendimi bir kez daha lekeli ve kirli hissettim. Buhar banyoyu buğulandırıyordu. Duştan sırlıslık olmuştum, çıplak bedenimi örtmeyi umursamadan, sendeleyerek makyaj masasına gittim ve donup kaldım, buğulu aynaya göremeden bakıyordum.

Her hareketimi felç eden bir uyuşukluk beni sardı.

Son birkaç ayda olan her şey beni tamamen paramparça etmişti. Beni rahatsız etti, daha önce sarsılmaz olan inancımı sorgulamama neden oldu ve ne olduğumu ortaya çıkardı - bir fahişe, bir baştan çıkarıcı, Tanrı ile asla bir olamayacak bir kadın. Doğuştan itibaren şeytanın bir ürünü olan bir kadın, Şeytan'ın lekeli pençeleri tarafından mükemmelliğe yontulmuş bir şaheser.

Titreyen bir elimi kaldırarak, günahkâr yansımam dalgalanarak görünene kadar nemli aynayı çılgınca sildim. Camdaki kıza baktım, dudağım tiksintiyle kıvrılmıştı. Çok güzeldi: kusursuz altın rengi teni, uzun sarı saçları, peygamber çiçeği mavisi gözleri... çok etkileyici bir kılık. Son derece şeytani bir yaratılış.

Platin saçlarının her bir teli günahla doluydu, gözlerindeki safirin her bir zerresi ahlaksızlıkla parlıyordu ve yanaklarındaki her bir allık dinsizlikle çiçek açıyordu.

Şeytan'ın yakalanması zor tuzağıyla cezbedilen erkekler, ne zaman yanına yaklaşırsa akın ediyordu. Kıvrımlı vücudunun, iri göğüslerinin ve görkemli pembe ağzının baştan çıkarıcılığı karşısında çılgına dönerek onu elde etmek, onunla en şehvetli şekilde birleşmek istiyorlardı.

Tek bir bakışla tüm mantıklı düşünceler zihinlerinden buharlaştı. Şehvetlerini harekete geçiren tek bir yol kalmıştı: onunla birlikte olmak için doyumsuz bir arzu. Ateşe düşmüş pervaneler gibi, onun güzelliğinin tadını çıkardılar ve her zaman şeytan onun içinden sevinerek sonsuza dek cehennemde yanacak bir ruh daha topladı.

Davut Peygamber'in kehanet niteliğindeki sözleri zihnimde dönüp duruyor, bana eziyet ediyor, ruhumu parçalıyordu:

"Lanetli'ye dikkat edin. Onların ruhsuz gözlerine bir kez baktığınızda şehvete kapılırsınız. Ağızlarının etinize bir dokunuşuyla, doyumsuz ve günahkâr bir cinsel ihtiyaçla bedenlerine susayacaksınız. Baştan çıkarıcı niyetleri sizi büyüleyecek, lanet olası emirlerini yerine getirmeniz için sizi tuzağa düşürecek, sonra da sizi sonsuza dek yanacağınız kükürde sürükleyecektir.

"Hiçbir erkek lanetli bir Havva kadını gerçekten sevemez. Ve hiçbir Havva kadını saf bir ruhun sevgisine sahip olamaz."

Gözyaşlarımı silerken ve bakışlarımı o kızıdan, Davut Peygamber'in vaaz verdiği Havva'nın lanetli kadınından ayırırken, bir şey fark ettim. Bu hep böyle olacaktı. Ne kadar uğraşırsam uğraşayım, Tanrı tarafından kurtarılamayacaktım. Kurtuluş hedefime asla ulaşamayacaktım. Belki de kurtulmanın tek yolu şeytanla yüzleşmekti? İnsanlar doğruluklarını bir kenara bırakıp, beni yanlarına almak için hiçbir istek duymadıkça kurtulamazdım, kurtulamazdım...

Yapmam gereken tek bir şey kalmıştı: Şeytan'ın verdiği bu zehirli güzelliği alıp çirkinleştirmek, tiksindirici derecede çirkinleştirmek, iğrençleştirmek... beni lanetimden kurtaracak kadar çirkinleştirmek.

Adımlarımdaki kararlılıkla ve yukarıdan kendimi neredeyse aşkın bir şekilde görerek banyonun kapısını açtım ve serin odaya adım attım. Yatak, yatırıldığım yerden dolayı buruş buruştu, sırtımdaki yaralardan dolayı çarşafta sulu kan vardı.

Kanepeye doğru ilerleyerek kirli, atılmış beyaz tuniği aldım ve başımın üzerinden geçirdim, açık etime sürtünen cızırtılı malzemeyi hissetmedim bile.

Dengesizce sallanarak ve uzun saçlarım yere damlayarak ayaklarımı toplamayı başardım ve kapıya yöneldim. Tek katlı çekmecelerin önünden geçerken Ky'nin silahı en üstte duruyordu. Şaşkınlık içinde ve hiç düşünmeden silahı aldım ve giysimin cebine yerleştirdim. Ben

koridora açılan kapının tokmağını çevirdiğimde, bardan bana doğru gelen yüksek sesli müzik bir işaret gibi beni çağırdı.

Nereye gittiğimi, varış noktamın ne olacağını bilmiyordum, bu yüzden koridorun sonundaki kilitli çelik kapıya baktım.

Davulların ağır ritmini takip eden ayaklarım, kendimden geçmişçesine ritme uyum sağlayarak adım atıyor, görüşüm yorgunluktan ve içinde bulunduğum durumun ciddiyetinden odağını kaybediyordu. Her adımda kalp atışlarım gürlüyor, benimle alay ediyor, günahkâr ismimi çağırıyordu...

Baştan çıkarıcı-fahişe-fahişe-fahişe-Delilah-
Beat-Delilah-beat-Delilah, Delilah, Delilah.

Çıplak ayak parmaklarımla salona açılan yüksek çelik kapıya vurarak tokmağı çevirdim ve sigara dumanı ile müzik dalgası beni içine aldı.

Her yerde cesetler vardı. Deri giysiler içindeki erkekler içki içiyor, gürültü yapıyordu. Açık saçık kadınlar boyunlarına asılmış, vücutlarını sergiliyor, elleriyle erkeklerin etlerinde günahkâr hareketler yapıyorlardı. Ve hepsi gülüyordu.

Ama sevinecek ne vardı ki?

Cesetlerin arasında yürürken Flame'in yanından geçtim. Geniş dövmeli sırtı bana dönüktü, ama elinde bir bıçak gördüm, keskin bıçak derisini kesiyor, derisini bozuyor, çirkinleştiriyordu...

Çirkin.

..
Çirkin.

..
Çirkin.

..

Solundaki masanın üzerinde bir dizi bıçak görünce parmaklarım soğuk metal yığınının üzerinde gezindi, son ve en keskin olanı kavradı.

Yürümeye devam ettim, bıçağımı indirdim, kimse beni fark etmedi. Görmezden gelinmek hoşuma gidiyordu. Çirkinlik görmezden gelindiği için... Artık baştan çıkarıcı olmak istemiyordum.

Kükreyen bir ateşi görünce, alevlere doğru çekildim. Ateş... Ateşle temizlenmiş... Kaynayan kanla ruhunu

arındıracaksın.

Ayaklarım beni şömineye götürdü ve duvardaki aynada titreyen yansımamı fark ettim. Yüzüme son kez baktım, o yüze, o mükemmel yüze... o günahkâr yüze.

Çirkin.

..
Çirkin.

..
Çirkin.

..
Şeytanın yarattıklarını yok edin.

Derin bir nefes alıp bıçağı avucumda sıkıca kavradıktan sonra elimi yavaşça kaldırdım ve diğer elimle uzun sarı saçlarımı topladım. Keskin bıçağı yaz esintisi kadar sakin bir şekilde tutarak yansımama gülümsedim ve-

"BEBEK! HAYIR!"

Yirmi İkinci Bölüm

Yirmi dakika önce... Ky

Bara girdim, kardeşlerimin hepsi kutlama yapıyordu. Her yerde amcıklar vardı, kulüp fahişeleri kardeşler için oyunlarını oynuyorlardı, bazıları çoktan alınmıştı.

Ceketimin cebinden bir sigara çıkarıp ağızıma attım, ucunu yaktım ve uzun bir nefes çektim.

Kardeşlerimi yolumdan çekerek bara doğru ilerledim, Vike kıvrık saçlı şişman bir sürtüğü masanın üzerine yatırmış, miyavlayan sürtüğü götünden sikiyordu.

Bu çirkin manzarayı görmezden gelerek tezgâha vurdum ve Prospect bir bardak çıkardı. Başımı salladım. Prospect kaşlarını çattı. "Şu lanet şişeyi uzatsana!" Kendi derimin içinde lanet bir uzaylı gibi hissederek tersledim.

Tek gördüğüm kazıkta yanan kaltağımdı. Smiler'ın tüm sırtını kaplayan o lanet kırbaç izlerini temizlediğini görmek... ve o haçın sonsuza dek derisine işlediğini görmek.

Ama tüm bunların ötesinde, Lilah'nın hissizliği, her şeye kayıtsız kalması beni rahatsız ediyordu. Boşluğa bakan donuk mavi gözleri, soluk teni ve lanet olası sessizliği. Bu beni öldürüyordu.

Tecavüze uğramıştı. Benim lanet kadını tecavüze uğramıştı. Bu görüntüyü aklımdan çıkaramıyordum. Lanet bir bıçak alıp beynimden kesmek istedim.

Bir ıslık Black Sabbath'ın "N.I.B." şarkısını böldü ve Styx, Cowboy, Hush, Smiler ve AK'nin bir kanepede oturduğunu gördüm. Mae

Styx'in kucağındaydı, elinde dolu bir şişe Beam ile sigara içerken yüzü Styx'in boynuna gömülmüştü.

Başkanım ve en iyi arkadaşım bana bakıyordu. O ve etrafını saran kardeşlerim, nasıl hissettiğimi yansıtan sefil bir tablo çiziyordu. Onlara doğru yürüdüm, Jack'imi devirip sigaramdan bir nefes çektim.

Tank ve Bull, Beauty ve Letti ile birlikte odanın kenarındaydı ve ben yanlarından geçerken bana bakıyorlardı.

Hiçbiri bunun nasıl bir şey olduğunu bilmiyordu... Styx bile kadınına tecavüz edip işkence etmemişti. Hiçbiri bu cehennemin nasıl bir yer olduğunu bilmiyordu.

Kanepenin yanındaki sandalyede oturan çirkin sürtüğü görünce, elimdeki izmariti kafasına sürdüm, saçlarından tuttum ve kokuşmuş kıcını yere fırlattım.

Muhtemelen kırmızı bir spor motosiklet kullanan motorcu özentisine dönerek eğildim ve "Boğazını kesmeden önce koltuğumdan kalkman için iki saniyen var" dedim. Adam hiç vakit kaybetmedi ve yerdeki sürtüğü görmezden gelerek kulüpten tamamen kaçtı.

Yere çökerek odanın karşısındaki ateşte kükreyen alevlere baktım. Kardeşlerimin bakışlarını hissedebiliyordum ama viskimi yudumlamaya devam ettim, viski göğsümdeki lanet ağrıyı biraz olsun dindirdi.

"Lilah nasıl, kardeşim?"

Gözlerimi ateşten ayırarak kanepeye baktım ve sorunun Kovboy'dan geldiğini gördüm. Bir sigara daha çekerek çubuğu yaktım ve ciğerlerimi doldurdum.

Mae başını Styx'in omzundan kaldırdı, gözleri ağlamaktan kızarmıştı. Lanet olası kurt gözleri benimkilerle buluştu ama ben arkamı dönüp tekrar ateşe baktım.

Li'ye ne söylersem söyleyeyim, cevap vermedi. Sevdığım tek kaltaktı ve cevap vermiyordu. Ne halt ettim ben? Beni mi suçladı? Kaçırıldığım için beni mi suçladı?

Neredeyse nasıl öldüğünü düşündüğümde içimi yine öfke doldurdu. O tarikat pislikleri neredeyse onu benden alıyorlardı. Yapamadım.

Lanet olsun.

Tekrar bir düdük sesi duyuldu ve başımı çevirip Styx'e baktım. Karanlık yüz hatları gergindi ve ışınını önündeki masaya koyarak imzaladı, "Bunu atlatacak. Onu atlatacağız."

Bu kelimelerin Styx'in ellerinde oynadığını görmek midemi bulandırdı. Sigaramı dudaklarımın arasına yerleştirerek Jack'i bacaklarımın arasında dengeledim ve tekrar imzaladım, "O değişti. O aynı Lilah değil. İçinde bir şeyler değişti."

"Ky." Biri adımı seslendi ama ben Styx'e bakmakla meşguldüm.

"Ky..." Biri tekrar denedi ama ellerim yüzümden aşağı akıyordu. Kendimi kaybediyordum.

"KY!" diye bağırان birinin sesi müziğin kesilmesine neden oldu.

"NE?" Elimdeki Jack şişesini yere fırlatıp içkiyi tahtaya vurarak çığlık attım.

Kovboy, Hush ve AK ayaktaydı, Smiler ise bağırان taraftı. Lilah mı?

Sandalyeden atlayan Styx ve Mae bana katıldılar ve Lilah'yı izledik, o müritten kalma kanlı beyaz tuniği giymiş, ateşin yanında, aynaya bakıyor, bir elinde saçlarını, diğerinde de lanet olası keskin bir bıçağı tutuyordu.

Sağ eli havaya kalktı, saldırmak için hazırlandı.

"BEBEK! HAYIR!" Elini aşağıya indirip bıçağı ıslak saçlarının bir kısmını keserken gürledim.

Dönüp bize bakarken Lilah'nın mavi gözleri kocaman olmuş, gözyaşları yanaklarından aşağı süzülüyordu.

Durmadı; onun yerine saçlarını kesmeye devam etti. İleri atılmaya çalıştım ama bıçağı uzattı ve tam göğsüme doğrulttu.

"Beni durdurmayın! Çünkü bu yapılmalı!" diye tısladı ve ben geri çekildim, ellerim havada.

Alt dudağı titreyen Lilah, kafasında sadece birkaç santim sarı kalana kadar saçlarını parça parça kesmeye devam etti.

"Bebeğim," diye fısıldadım, Mae'nin yanımda Styx'in kollarında acı çekiyormuş gibi ağladığını duydum.

Mavi bakışları benimkilerle buluştu. "Bu yapılmalı, Ky. Seni özgür kılmak için yapılmalı. Artık büyü yok... artık büyü yok."

Lilah ateşe doğru geri çekildi, bıçak elinde yükseliyordu. Boştaki eliyle tuniğın kollarını kaldırdı, gözleri parlıyordu.

"Kötü ruhlardan ve hastalıklardan iyileşmiş olan Mecdelli Meryem adındaki bazı kadınlardan yedi cin çıktı."

Lilah, bıçağı koluna yerleştirip etini kesmeye başlarken İncil'den bir şeyler mırıldanmaya başladı.

"Bakın, bugün ve yarın cinleri kovuyor ve iyileştirmeler yapıyorum..."

"Lilah!"

Lilah'nın başı koridora doğru savruldu ve Maddie hızla içeri girdi. "Lilah!" diye bağırdı, gözlerinden yaşlar akıyordu. "Odandan çıkmışsın!"

Başını öne eğen Maddie sessiz kalabalığın arasından ilerledi. Arkasından derin bir kükreme duyuldu ve Flame onun arkasında belirerek insanları Mae'nin en küçük kız kardeşinden uzaklaştırdı.

Maddie Mae'nin yanında durdu, yeşil gözleri korkuyla irileşmişti. "Lütfen Lilah... dur," diye yalvardı Maddie, Alev onun arkasında, kollarını açmış, sırtını koruyordu.

Lilah başını salladı, kısa, ıslak saçları alnına yapışmıştı. "Yapamam... Bu günahla yaşayamam. Kurtarılmam gerek... Hepimiz kurtarılmalıyız..."

Bıçağı alan Lilah tuniğini keserek çıplak göğsünü ortaya çıkardı. Bıçağının ucunu alıp derisine bastırdı ve dişlerini gıcırdatarak kendini bir uçtan diğerine keserken

bir sonraki tarafa. Ağzından acı dolu bir çığlık koptu, kan gslerine doğru aktı.

Mae yere çöktü, avuçlarını tahtaya dayadı. Vücudu ileri geri sallanarak dua etmeye bağladı. Styx dehėet içinde ona baktı, sonra bıçağı kaldıran Lilah'ya, bıçaktan damlayan kana baktı.

"Ağzınızla, 'İsa Rab'dir' der ve Tanrı'nın O'nu ölümden dirilttiğine yürekte iman ederseniz kurtulursunuz. Çünkü yreğinizle iman eder ve aklanırsınız, ağzınızla itiraf eder ve kurtulursunuz."

Dikkatinin bağka yerde olmasından yararlanarak ilerledim ve kardeğlerime onu indireceğimi söyledim. Ama ayağımın altındaki dğeme gıcırdayınca Lilah ılgın gözlerini bana dikti, boğtaki elini cebine soktu ve silahımı çıkardı.

"Kahretsın!" Lilah silahı kaldırıp emniyetini kapatırken Hush'ın tkrdğn duydum. "Beni durdurmayın, çünkü kurtuluğa ulağmak için bu yapılmalı!"

"Lilah! İndir şu lanet silahı!" Emrettim ama onun yerine silahı bana doğrulttu, eli yaprak gibi titriyordu.

Lilah bıçağı tekrar kaldırarak yüzüne doğru götürdü ve yüzümdeki her damla kanın aktığını hissettim. "Bebeğim, ne yapıyorsun?"

Silah titriyordu, yanaklarından süzülen yağlı gzyağları kesik saçlarından yere damlıyordu. "Seni seviyorum. Bu duyguyu hissetmemin mümkün olabileceğini hiç düşünmemiştim... ama seni seviyorum... tüm kalbimle."

Boğazımda kocaman bir yumruyla boğulurken, kadınımanın bu şekilde yıkılması karėısında nefesim kesilirken ksrdm ve "Ben de seni seviyorum bebeğim... Lütfen bunu yapma! Ben de seni seviyorum!"

Lilah'nın göğsünü ürpertiler kapladı ve hikırıklarının arasından şöyle dedi: "Seni... seni zgr bırakmak zorundayım. Seni hapishanen olamayacak kadar çok seviyorum... cehenneme giden yolun olamayacak kadar!"

Mae ve Maddie'ye baktım ama tek görebildiğim şaşkınlıklarıydı. Sonra tökezleyerek parmağıyla ileriye işaret eden Maddie çığlık attı ve beni kadınıma bakmaya zorladı, tam da bıçağı şakağına bastırıldığını, ucunu etine soktuğunu görmek için. Her şey o kadar hızlı oldu ki, fark edecek zamanım bile olmadı.

Maddie, Lilah'ı elinde bıçakla görünce ileri doğru koştu. Lilah kız kardeşinden ürkerek bağırdı ve silahı Maddie'ye doğrulttu. Lilah'ın parmağı kaydı ve Lilah tetiği çekti ama ileri atılan Flame, Maddie'yi yoldan itti ve kurşunu tam boynundan yedi.

"ALEV!" Maddie kardeşinin yere düştüğünü görünce haykırdı.

AK ve Vike Flame'e atladılar, Mae Maddie'ye doğru süründü ve ben Lilah'ın "Tövbe edin ve günahlarınızın bağışlanması için her biriniz İsa Mesih adına vaftiz olun, Kutsal Ruh armağanını alacaksınız" diye bağırdığını duymak için tam zamanında döndüm. Bıçağı kadının yanağından çene hizasına kadar sürükledi, bıçak elinden kayarak yere düştü. Kadınım sarsılmaya başladı, vücudu şok içinde yere yığılırken ağzının kenarından kusmuk dökülüyordu.

"LILAH!" Bağırdım, ortalık karışmıştı. Kardeşler Flame'in etrafında toplanmıştı. Styx, Tank ve Bull evi temizledi.

Sürtüğümü kollarıma aldığımda, açık yanağına bakıp midem bulandı, gözleri kafasının içinde dönüp duruyordu. Berbat bir haldeydi, vücudundan kan akıyordu ve bir sürü kesik vardı.

Onu ileri geri sallayarak ve gevşek bedenini göğsüme yaklaştırarak, "Bebeğim... ne yaptın sen?" diye fısıldadım.

Parmaklar yanağımdan aşağıya doğru inerek geri çekilmeme neden oldu ve Lilah'nın şaşkın gözleri benimkilerle buluştu ve gülümsemeye çalıştı. "Artık ayartma yok. Günaha girmekten kurtuldun... benim kötülüğümden... kurtuldun."

Lilah'nın gözleri geri yuvarlandı ve kendinden geçti. Kovboy ve Hush yanımda diz çöktüler ve kuduz bir köpek gibi korunmak için tüylerim diken diken oldu.

"Kardeşim, geri çekil. Onu hastaneye götürmeliyiz. Smiler bu lanet olası karmaşayı çözemeyecek," dedi Hush, benden hiçbir bok almadı.

"Flame çoktan gitti. AK ve Vike onu kamyonu aldı. Tam boynundan vurmuş. Aptal deli herif kafayı taktığı küçük yeşil gözlü için kurşun yedi."

Kesğimden kurtuldum ama kadınımı asla bırakmadım, Lilah'ya sardım ve sendeleyerek ayağa kalktım.

Styx öne doğru koştu. "Onu hastaneye götürün, HEMEN!" diye imzaladı, titreyen, hayalet gibi solgun ve Mae'nin kollarında sallanan Maddie'ye bakarak.

"Ben kullanıyorum. Hadi gidelim," dedi Cowboy ve üçümüz çıkışa doğru koştuk, Tank ve Bull son birkaç kişiyi de kapıdan çıkardı.

Kamyonete atlayan Kovboy motoru çalıştırdı, ben de Lilah'yı kollarımın arasına aldım ve yanağındaki yaradan düzensiz kısa saçlarını taradım. Başımı eğerek kadınımın alnına bir öpücük kondurdum, yüzü cehenneme dönmüş olsa da hâlâ çok etkileyiciydi.

Ve uzun zamandır ilk defa ağlamaya başladım.

Uzun, steril koridorda saat yavaşça ilerliyordu. Hangmen'lerin hepsi buradaydı, muşamba zemini deri ile kaplıyorlardı, sıradan insanlar yolumuzdan çekiliyordu.

Lilah ve Flame ameliyattaydı, Flame buraya getirildiği ve daha da kötüsü dokunulduğu için o kadar çıldırmıştı ki, hasarı değerlendirebilmeleri ve psikopat kışını acil servise sokabilmeleri için varışta sakinleştirilmesi gerekiyordu.

Lilah hemen ellerimden alındı, doktorlar ve hemşirelerin hepsi bana boktan bakışlar fırlattı. şerefsizler renklerimize ve kesiklerimize bir göz attılar ve anında orospumu doğradığım sonucuna vardılar. Onaylamayan suratlarını dağıtmamak için tüm gücümü harcadım ama o anda kadınının onlara öfkeden daha çok ihtiyacı vardı.

Yolculuk boyunca hiç uyanmadı ve doktorlar hiç vakit kaybetmeden dikiş atmak için onu ameliyata aldılar. Styx ve Mae, Bull, Tank ve Tanner hemen sonra geldiler. Beauty ve Letti şok geçiren Madds'le ilgilenmek için geride kaldılar.

Bu da beni şimdi, Li'nin son sözlerini kafamda tekrarlayarak beklemeye ve delirmeye getirdi. Artık günaha girmek yok. Günaha girmekten kurtuldun... ve ruhum artık kurtuldu. Kesik yüzü gülümsüyordu. Kahretsin, kendini tamamen kaybetmişti.

Ağır deri botlar yanımdaki zeminde gıcırdadı ve bir saniye sonra Styx yanıma yığıldı, kıcı bir gümbürtüyle yere çarptı. Elleri bacaklarının üzerindeydi ve imzasını attı: "şerif geldi. Güvenlik bir silah sesi duyulduğunu ve Hangmen'lerin kanayan orospuları getirdiğini bildirdi."

İç çekerek ellerimi yüzümde gezdirdim ve "Mükemmel amına koyayım," dedim.

"Tank ve Bull ona parasını ödediler ve ben de o küçük bükülmüş bakır ağzını kapalı tuttuğu için bir ikramiye aldığından emin oldum."

"Sağ ol kardeşim," dedim. "İhtiyacımız olan son şey polislerin işimize burnunu sokması."

Styx'in eli omzuma indi ve orada bıraktı. En iyi arkadaşımdan gelen bu lanet jest beni neredeyse kırıyordu. Yaşlı adamlarımız kayıkçıyla tanıştığından beri birbirimizden başka kimsemiz olmamıştı. Sonra Mae'yi aldı. O kaltak berbat olmanın yedi tonuydu... ama hiçbiri ameliyat masasında yatan ve dikiş atılan kadınının seviyesinde değildi.

"Onu bu durumdan kurtaracağız," diye imzaladı Styx.

"Öyle mi? Neyin içinden? Kafasından neler geçiyordu da kendini sakatladı, ya da daha kötüsü, neden

Ben görmedim mi?"

"Hiçbirimiz görmedik," dedi sessiz bir ses. Başımı kaldırdığımda Mae'nin kollarını göğsünde kavuşturmuş, önümüzde durduğunu gördüm. Styx elini uzattı ve Mae elini tutarak Styx'in onu kucağına çekmesine izin verdi. Yanağını onun göğsüne dayadı, gözleri benimkilerden hiç ayrılmadı. "Lilah her zaman büyüklerin... eğitimini en iyi alan kişiydi. Mükemmel itaatkâr bir kadındı ve unvanımızdan, ayrımcılığımızdan, Lanetli olmaktan nefret ederdi... Sanırım... Sanırım artık güzel olmak istemiyordu... artık baştan çıkarıcı olmak istemiyordu."

"Siktir git, Mae. Bu tarikat piçleri sizi gerçekten bu kadar mı ele geçirdi?" Bu boktan karmaşada bir açıklama bulmaya çalışarak sordum. Mae kanlar içinde bahçemizde belirmeden önce, tarikatların hâlâ var olduğunu bile bilmiyordum, insanların kafasını ne kadar karıştırabildikleri bir yana.

"Evet," diye yanıtladı gözyaşlarıyla savaşıyor. "Bildiğimiz tek şey bu. En kutsal saydığımız öğretilerden vazgeçmek bizim için çok zor."

Styx elini Mae'nin siyah saçlarına sardı ve başının tepesini öptü. Başımı arkaya doğru eğdiğimde, gözlerimi kapatıp sadece nefes almaya çalışmadan önce, kardeşlerin hepsinin bize doğru baktığını ve konuşmamızı dinlediğini fark ettim.

Dakikalar sonra bir öksürük sesi duydum ve gözlerimi açtım. Orta yaşlı bir erkek doktor koridorun sonunda beceriksizce duruyordu. "Siz erkekler bir kadın ve bir erkek mi getirdiniz?"

Hepimiz hemen ayağa fırladık. Ben öne çıktım. "Sürtük, iyi mi?"

Doktorun yargılayan gözleri beni bir aşağı bir yukarı süzdü ve şöyle dedi: "Eğer kesik ve kanamalı olarak getirilen genç kadından bahsediyorsanız, evet, ameliyattan çıktı ve iyileşme sürecinde."

"Beni ona götür," diye emrettim ve doktor elindeki panoyu bıraktı.

"Kadının adını biliyor muyuz?" diye sordu ve yemin ederim o panoyu onun dar kısına sokmamak için kendimi zor tuttum.

"Lilah," diye konuştu Mae arkamdan. "Onun adı Lilah."

Doktor bir şeyler karalamaya başladı ve "Soyadınız?" diye sordu.

Mae kaşlarını çattı. "Onda yok."

Doktorun gözleri kısıldı. "Onda yok mu?" Espri yapmadan güldü ve başını salladı. "Kollarında ve yüzünde bıçak yaraları, sırtında taze gibi görünen kırbaç yaraları ve gövdesinde yanmış bir haç bulunan genç bir kadın... kötü şöhretli bir motosiklet kulübü tarafından apar topar buraya getiriliyor ve siz şimdi bana tam bir adı olmadığını söylüyorsunuz. Yasal adı yok, tıbbi kayıtları yok, sistemimizde geçmişi yok. Ve hemen öncesinde, adamlarınızdan biri boynunda bir kurşun yarasıyla hastaneye yatırıldı, o kadar rahatsızdı ki sakinleştirilmesi gerekti ve bu adamın adı Flame. Onun da tam adı yok."

Öne doğru eğildiğimde doktorun yüzü soldu ve elindeki panoyu çekip duvara fırlattım. Doktor kaskatı kesildi. "Dinleyin doktor. Az önce söylediğiniz her şeyi görmezden geleceğiz." Beyaz önlüğündeki yaka kartını yırttım ve Vike'a fırlattım.

"Hey!" diye seslendi doktor ve tam yüzüne baktım, vücudu dondu.

"Kapa o lanet çeneni ve beni dinle." Doktor yutkundu ve ben de dedim ki, "Şimdi çirkin suratında lanet bir gülümsemeyle kardeşime ve kadınıma bakacaksın ya da kardeşim Vike'ın ailenin geçmişini araştırmasına izin vereceğim, sonra da gecenin bir yarısı gelip onları kalplerinden bıçaklayacağım. Anladın mı, göt herif?"

"Evet," diye kekeledi ve ben de ağzımı kulağına yaklaştırdım. "Bu şehri Hangmenler yönetiyor, polisler, federaller ya da aramayı düşünebileceğin herhangi bir otorite değil. Eğer kendi işimi görmeme engel olmaya çalışırsan bunu hatırlamak isteyebilirsin."

Kadın. Çünkü kıyametten başka hiçbir şey o odaya girip sürtüğümle birlikte olmamı engelleyemeyecek."

Vike elindeki yaka kartını çevirerek yanıma geldi. "N'aber doktor?" Durakladı. Sonra dudaklarına kocaman bir sırıtış yayıldı. "Ben de bunu söylemek için ölüyordum."

Başımı ona doğru çevirdim ve dişlerimi sıktım. Vike gülümsemesini çabucak kaybetti ve "Sana söyleneni yapacak mısın, yoksa karının memeleriyle oynama şansım olacak mı?" dedi.

Doktor geri çekildi. "Hayır, itaat edeceğim. Sadece karıma zarar vermeyin."

"İyi seçim," dedim sıkıca, sonra da "Lilah ve Flame nerede?" diye sordum.

"Lilah sekiz numaralı odada. Flame ise B nekahet odasında. Birazdan özel bir odaya nakledilecek." Doktor topuklarının üzerinde döndü ve neredeyse koşarak gözden kayboldu.

Mae, Li'nin odasına gitmek için Vike ve beni geçmeye çalıştı ama Styx kolunu tuttu, sadece işaret etmek için bıraktı, "Bebeğim, önce Ky'nin onu görmesine izin ver. Bırak kadınıyla birlikte olsun. Biz sonra gideriz."

"Hayır!" Mae tersledi. "O benim kız kardeşim. Beni isteyecek... Bana ihtiyacı olacak."

Başımı eğerek Mae'ye döndüm ve "Mae, lütfen. Onunla bir süre yalnız kalmama izin ver. Buna ihtiyacım var. Ona ihtiyacım var."

Mae'nin gözleri yaşlarla doldu, altlarında kocaman yorgun halkalar vardı. "Tamam," diye fısıldadı. "Bana ihtiyacı olursa burada olduğumu bilmesini sağla yeter."

Çenemi sertçe sallayarak koridorda sekiz numaralı odaya doğru ilerledim. Personelden, ziyaretçilerden ve hastalardan beni izleyen gözler olduğunu hissedebiliyordum. Birçoğunu görmezden geldim ve kendimi özel bir odanın dışında buldum.

Kapı kolunu çevirerek içeri girdim ve Lilah'nın yatakta uyuduğunu gördüm. Göğsüm sanki demir bir ciğerin içindeymişim gibi sıkıştı. Kısa saçları geriye taranmıştı ve vücudunu beyaz gazlı bezler kaplamıştı, en büyüğü yanağından aşağı akıyordu.

Solumdan gelen bir hareket gözüme çarptı ve önlük giymiş bir erkek hemşire adımlarını dondurarak bakışlarımı karşıladı.

"İşin bitti mi?" Kısaca sordum.

Başını salladı ve konuşmaya başladı ama sözünü kestim.

"Defol git ve ben söyleyene kadar geri gelme."

"Ama-"

"Yap şunu!" Kükredim ve sırtını tıbbi arabaya vurarak hemşire cehennemden kaçtı.

Kapı kapanır kapanmaz kilidi tıklattım ve yavaşça Lilah'ya doğru yürüdüm. Küçük karyolanın yanında dururken elindeki serumu ve cildinden yayılan antiseptik kokusunu fark ettim.

Parmağımı elinin arkasında gezdirdim ve yumuşak nefes alışını dinledim. Yüzü çok sakin, çok huzurlu görünüyordu. Çok güzeldi, çok güzeldi.

Yatağın kenarına oturarak eğildim, yumuşak dudaklarına bir öpücük kondurdum, sonra kollarımı sırtının altından geçirdim ve seruma dikkat ederek onu yana kaydırdım.

Botlarımı tekmeleyerek yanına uzandım ve vanilyalı tatlı kokusunu içime çektim. Elini elime sarıp başımı yanındaki yastığa koydum ve kısa saçlarını okşadım.

"Seni seviyorum bebeğim. Bunu atlatmanı sağlayacağız, çünkü sen şu ana kadar yaşadıklarından daha fazlasını hak ediyorsun. Benimle mutlu olmayı hak ediyorsun."

Yirmi Üçüncü Bölüm

Lilah

Suyun ritmik damlama sesini duyunca yavaşça gözlerimi açtım ve bir anda bembeyaz bir tavanla karşılaştım. Yönümü şaşırmış bir halde derin bir nefes aldım ve ciğerlerimi havayla doldurdum. Tüm vücudum kaskatı kesilmiş, sırtım kaşınıyor ve ağrıyordu, bu yüzden yavaşça sağ tarafıma doğru yuvarlandım ve anında hareketsiz kaldım.

Orada, önümde, duvarda bir ayna vardı, yataktaki bir kadını yansıtan bir ayna. Yatakta sargılarla kaplı, dağınık kısa sarı saçlı ve yanağında büyük beyaz bir bandaj olan bir kadın.

Mavi, geniş ve şok olmuş gözler bana baktı ve bir an için nasıl nefes alacağımı unuttum.

Bu ben miydim?

Bu benim.

Geriye dönüşler bilincimin ön saflarına doluştu - bıçak, sersemlik, kesikler, şeytanın lanetinin sönmesi... güzelliğimden kurtuluş.

Dikkatli bir nefes alarak hemen kaşlarımı çattım. Ne yaptığımı fark ettiğimde midemde bir burkulma olmadı. Zihnimde bana eziyet eden, günahkâr olduğumu, cehenneme gideceğimi söyleyen bir iblis yoktu. Hissettiğim tek şey daha önce hiç yaşamadığım bir sakinlik, ilahi bir huzurdu.

Artık güzel değildim. Bana bakan bu kız... daha azdı. Çekiciden de az, günahkârdan da az. Bu kız erkeklerin gözünde yok hükmündeydi. Bana göre, bu kız benim mükemmelliğimdi.

Bu kıza bakarken, çirkinliğin içinde gerçek bir güzellik olduğunu fark ettim.

Gülümsemeye çalıştım, rahatlayarak gülümsedim ama yüzümün yaralı tarafı kalkmadı, yara izi çok derindeydi, kasları etkiliyordu, hareketin hissi garip ve bilinmezdi.

Yeni yüzümü yoklamak için elimi kaldırdığımda derimden çıkan teli yakaladım ve aklıma başka anılar geldi. Elime aldığım silah, tetiği çekmem, Maddie'nin ileri doğru koşması, Flame'in onu tehlikeden uzaklaştırması... Ve Ky, Tanrım, Ky beni kollarında tutuyordu, gözleri işkence görmüş ve korkmuştu.

"Bebeğim... ne halt ettin sen?"

Ky'nin kusursuz yüzünde gezinmek için parmaklarımı kaldırmıştım. Başını geriye çekti ve çarpıcı güzelliği neredeyse nefesimi kesecekti. O iyi bir adamdı ve gerçek bir aşkı hak ediyordu. Artık sahip olacağı özgürlük için gülümsedim. "Artık ayartılmak yok. Sen ayartılmaktan kurtuldun... ve benim ruhum da artık kurtulabilir."

Bıçak, yanağım, şeytani ekiciliğimi kaybediyorum.

Sonra acı geldi, çünkü onu kaybettiğimi biliyordum. Ky'nin altındaki büyü artık yoktu; bana olan çekimi kırılacaktı. Aşkıyı kaybetmiştim ama acı verse de yapılacak en doğru şeyin bu olduğunu biliyordum. Yanağımdaki gerginliği, vücudumdaki kesiklerin acısını hissettim ama aynı zamanda dünyanın ağırlığının omuzlarımdan kalktığını da hissettim.

Artık güzel değildim. İçimdeki şeytanla savaşmış ve kazanmıştım. Artık erkekleri baştan ıkarmayacaktım. Sonunda kurtuluşa ulaşabilirdim.

Birden yanımda alçak bir i çekiş sesi duyuldu ve donakaldım. Yansımda odada başka kimseyi göremedim, ama başka bir alçak ses sessizliği doldurduğunda yalnız olmadığımı anladım.

Ağır bedenimi ve başımı soluma çevirdiğimde, tütün ve motor yağı kokusu hemen üzerime çöktü ve

kalbim çarpmaya başladı. Dağınık bir at kuyruğuyla arkadan bağlanmış parlak sarı saçları yanımdaki yastığın üzerinde duruyordu.

Ky.

Ky'm, yanımda uyuyor.

Burada benimle ne işi vardı? Artık özgürdü, bana olan bağları kopmuştu.

Gözlerimi tanımadığım bir odada gezdirirken, etrafımda toplanan garip makineleri fark edince paniğe kapıldım. Nerede olduğumu bilmiyordum. Yine de sersemlemiş zihnim berraklaşmaya başlamıştı. Ellerim titremeye başladı ve sol elimi hareket ettirmek istediğimde etrafına bir şey sarılmıştı.

Aşağı baktığımda Ky'nin sert elinin benimkiyle iç içe geçmiş olduğunu gördüm. Elimi öyle sıkı kavramıştı ki, uykuda bile bırakmaya kıyamıyormuş gibiydi. Sonra bir an için yabancı bir yerde olduğumu unuttum, sadece Ky'nin burada olduğu gerçeğine odaklandım.

Artık güzel değildim ama o buradaydı.

Tenim mahvolmuş, saçlarım gitmiş ve yanağım yaralanmıştı... yine de o buradaydı, beni koruyordu, yanımda yatıyordu.

Neden?

Başparmağım elinin arkasındaki pürüzlü derinin üzerinde gezindi ve bir kıpırtı duyarak gözlerimi onunkilerle buluşturdum. Yeni uyanmış mavi gözleri üzerimde gezinip yüzüme bakarken nefesimi tuttum.

İşte o andı. Bu onu kaybedeceğim andı. Ne diyeceğini beklerken ciğerlerim iflas etti ama sonra neredeyse ağlayacaktım.

"Bebeğim," dedi Ky sevgi dolu bir rahatlamayla ve yavaşça öne doğru eğilip elini benimkinden kurtardı ve saçlarımı dikkatle geriye doğru taradı. Dokunuşunun tadını çıkararak gözlerimi kapattım ama zihnim aynı soruyu sormaktan kendini alamıyordu.

Neden hala gitmedi? O artık özgür.

Ky'nin sevgi dolu eli boynumdan koluma doğru süzüldü ve ben gözyaşlarıma engel olmaya çalışarak isteksizce gözlerimi açtım.

Ky bana şimdiye kadar gördüğüm en hayranlık dolu ifadeyle bakıyordu, mükemmel olduğum zamankinden daha fazla, daha önce şaşırtıcı derecede yakışıklı yüzünde hiç görmediğim kadar fazla. Sonra tepkime hazırlıklı olarak başını eğdi ve dudaklarını usulca dudaklarıma değdirdi.

Şaşırmıştım.

Ne düşüneceğimi bilemiyordum. Aşkımı özgür kılmak için güzelliğimi feda etmişim ama o hâlâ buradaydı.

Neden hala burada olduğunu anlayamıyordum!

Ky'nin dudakları dudaklarımı okşamaya devam etti ve ilk başta ağzım kıpırdamadan durdu, bu güzel adamın benim... benim... iddiasız yüzümü öpmesine çok şaşırmıştım. Ama Ky beni takip etmeye devam etti, dili yavaşça dudaklarımın etrafında dolaştı, ta ki dudaklarım bir nefesle ayrılana ve dili içeri dalana kadar.

Bağımlılık yapan tadını hissettiğimde, kendimi ona kaptırmıştım. Sonra o her yerdeydi; ağzımda, kısa saçlarımdaki temkinli ellerinde... ruhu kalbimdeydi.

Geri çekildiğinde Ky'nin gözleri parlak ve ışıltılıydı, ilk başta şehvetten olduğunu düşündüm ama yorgun gözünün kenarından bir damla yaş süzülüp yanağından aşağı süzülüşünde kalbim tuzla buz oldu.

"Ky," diye bağırdım. Öne doğru eğilip rahatsızlıkla irkilerek sıcak, tuzlu damlayı öptüm. "Lütfen, ağlama-"

"Sakın bir daha böyle bir şey yapma bebeğim," diye sözünü kesti hışırtılı, incinmiş bir sesle. Sesinde öfke yoktu, sadece ıssız, ezilmiş bir sertlik vardı. "Çünkü sensiz olmak istemiyorum. Beni duyuyor musun? Sen benim kadınımsın. Yolumuza ne çıkarsa çıksın, bu yolda birlikte ilerleyeceğiz."

Gözlerimi öfkeyle kırıştıtarak bir yanıt oluşturmaya çalıştım ama sadece biraz daha kırıştıtabildim.

Ky'nin parmak uçları kesik yanağımdaki bandajın kenarında gezindi, gözleri acıyordu ve "Tekrar soracağım Li. Beni duyuyor musun?"

Sevgi dolu bakışları bir şeyler söylemem için yalvarıyordu.

"Ben... Neler olduğunu anlamıyorum," diye fısıldadım, Ky'nin beni incelerken başını yana eğmesini izledim. Elinin tersiyle yanaklarını sildi ve kendini toparladı.

"Ne var bebeğim? Neyi anlamıyorsun? O kafanın içinde neler oluyor?" diye sordu, sesi hâlâ duygusallıkla çakılıydı.

Kısa sakalını okşayarak sordum, "Neden... neden hala buradasın? Neden burada, yanımda olduğunu anlamıyorum."

Ky'nin yüzü karardı ve sonra tüm kasları gerildi, gözlerinin etrafındaki küçük çizgiler kırıştı. "Kadınım! Birlikte olmasaydım başka nerede olabilirdim ki? Benim kırık kadınım! Kulübümün önünde kendini yaraladın bebeğim, bir tarikat transındayken bir kardeşini vurdun ve hastaneye gelmek zorunda kaldın. Bu yatakta seninle olmaktan, iyi olduğundan emin olmaktan başka hiçbir yerde olmayacaktım."

"Senin kadının mı?" Tam bir şok içinde sordum ve bu sefer kalbim gümbür gümbür atmaya başladı... umutla mı?

Acaba...?

Ky...?

Hayır... Bu imkansızdı!

"Lilah, bebeğim, biraz mantıklı konuşmaya başlamalısın, çünkü şu anda kendimi kaybettim." Yakınına eğildi, dili mükemmel dudaklarını yalıyordu. "Sen benim kadınımsın. Seni ilk gördüğümünden beri benim her şeyim oldun. Şimdiye kadar bunu anlamadın mı?"

Gözyaşları görüşümü bulanıklaştırdı ve dudaklarımdan inanmadığım bir hıçkırık kaçtı. Ky'nin elleri başımın iki yanını tuttu ve verdiğim tepki karşısında yüzü yumuşadı. "Seni seviyorum Li. Sen benimsin. Benim kadınımsın. Benim malımsın. Benim lanet olası yaşı kadınım... benim lanet olası sonsuza dek."

"Ama... ama ben artık mükemmel değilim. Seni içimdeki şeytandan özgür bıraktım. Seni bir daha sahte aşka sürükleyemem."

Şaşkınlık yüz hatlarını bulandırdı, sonra bu şaşkınlık sinirli bir öfkeye dönüştü. "Bütün bunları bu yüzden mi yaptın?"

Lanet bir büyü'nün etkisinde olduğumu mu sandın? Kendini bu kadar mı küçük görüyorsun Li? Kendini kesip biçecek kadar mı?"

Dudaklarım titreyerek, "Sadece senin yüzünden değildi. Herhangi bir erkeğin beni istediği tek şey yüzümdü... vücudumdu. Çocukluğumdan beri isteğim dışında alıkonuldum. Bana yapılan her dokunuşun sebebinin şeytani ve günahkâr güzellikteki yüzüm olduğu söylendi. Alındım ve dokunuldum çünkü erkekler karşı koyamadı. Kardeş Noah tarafından çocukken eğitildim ve alındım çünkü bu şekilde kurtulacaktım."

Ky'nin yüzünde kaynayan öfkeyi görebiliyordum, bu yüzden güçlendirici bir nefes alarak ekledim, "Ama o adamların aksine, ayarlayabildiğim adamların aksine, ben de seni sevdim. Ve seni çok sevdiğim için mutlu olmanı istiyorum. Seni sahte bahanelerle yanımda tutamazdım."

Tüm korkumu yenerek, "Bu şekilde yaşamaya bir gün bile daha dayanamazdım. Son birkaç gündür büyüklerimin bana çektiği tüm acılar, beni yargıladıkları ateş, Kardeş Micah ile katlanmak zorunda bırakıldığım istemsiz birliktelik... Sadece tüm bunların sebebinden kurtulmak istedim. Güzelliğim, erkeklere olan çekiciliğim her zaman acı ve sıkıntılarımın nedeni oldu. Sarı saçlarım ve müritlerin göremediği mavi gözlerim yüzünden dışlandım. Yaşlı erkekleri baştan çıkarıcı düşüncelere sürüklediğim için ailemden dışlandım." Gözyaşlarım yanaklarımdan süzülürken ekledim: "Fark edilmemek istiyorum. Erkeklerin gözünde var olmamak istiyorum. Bunun olmasını ben sağladım. Var olmamak istiyorum."

Ky yatakta doğruldu, bacaklarını yana salladı ve başını öne eğerek beyaz gömleğiyle kaplı sırtını bana çevirdi. Kaslarının gerildiğini ve omuzlarının titrediğini gördüm. Sahip olduğum azıcık gücü kullanarak kendimi oturma pozisyonuna çektim ve elimi sırtına koydum.

Ky'nin işkence görmüş güzel yüzü bana döndü, profili asil ve güçlüydü. "Ama işte burada yanıyorsun Li. Çünkü yara izlerin olsun ya da olmasın, saçların kesilmiş olsun ya da olmasın, sırtında kırbaç izleri olsun ya da olmasın, karnında lanet bir haç olsun ya da olmasın, sen

benim için mükemmelsin. Benim için her zaman var olacaksın. Ve bunu mahvetmek için kendine yaptığın hiçbir şey işe yaramadı çünkü sen her zaman gördüğüm en güzel kaltak olacaksın. Sen her zaman görebileceğim tek kaltak olacaksın, nokta."

"Ky, ben-"

Etrafında dönüp duran Ky, kocaman kollarıyla beni iki yanımdan sıkıştırdı, geniş vücudu benimkinin üzerinde asılı kaldı. "Hayır Li, beni dinlemen gerek. Sana yanıştan başka bir şey yapmayan bir hayatın içine sürüklendin. Lanet olsun, yanlış değil. Seni durmadan taciz ettiler, tecavüz ettiler, içinde ya da dışında sahip olduğun tüm iyiliğin kötü olduğunu düşündürdüler. Kendilerini Tanrı'nın havarileri sanan o hasta herifler, pedofililerini tatmin etmek için sizi bok gibi hissettirmek zorundaydı! Benim inancım yok. Cennet kapılarına ulaşabileceğimi hiç sanmıyorum ama eğer bir Tanrı varsa, bu ucubelerin yaptığı hiçbir şeyin onun istediği gibi olmadığını biliyorum. Seni güzelliğin için değil, sen olduğun için severdi, çünkü sürtük, kim sevmez ki?"

Ky saçlarımı okşadı ve yaralı yanağıma bir öpücük kondurdu. "Seni tüm bu yaralarınla, bu seksi kısa saçlarınla seveceğim. Nasıl görünürsen görün, istersen lanet olası bir Glad çantası tak. Sonuna kadar seninleyim."

Kollarımı boynuna doladığımda içimde bir sevgi dalgası... koşulsuz sevgi kabardı ve "Pişman olamam," dedim.

"Ne pişmanlığı?"

Onun mükemmel yüzünü incelerken mutluluktan havalara uçuyordum. "Kendime yaptığım şeyden pişmanlık duyamam. Özgür bırakıldığımı hissediyorum."

Ky sanki yorgunluktan iç çekti ve alnı benimkine dokundu. Gözlerimi kapadım, bu mucizeye değer veriyordum. Yanımda yatan bu mucizeyi.

"Beni sevdiğine inanamıyorum... bu şekilde," diye mırıldandım. "Sen benim ulaşılmaz hayallerimin gerçeğe dönüşmüş halisin."

Ky yana doğru kaydı ve yaralarımaya dokunmamaya dikkat ederek beni göğsüne doğru çekene kadar kendine doğru çekti,

Sıcak, koruyucu kolları sırtımı sarıyordu. Konuşmaya çalıştığımı duyabiliyordum ama kelimeleri çıkaramıyordu.

Gözlerimi kapattığımda dakikalar geçti ve Ky'nin rahatlatıcı kokusunu içime çektim. Sonunda başıma bir öpücük kondurdu ve şöyle dedi: "Kendini güzel hissetmeni sağlayacağım bebeğim. Ve bir daha asla kendini başkalarından daha değersiz hissetmeyeceksin."

Ky parmaklarını yeni kısalmış saçlarımda tembelce gezdirirken ruhumu yabancı bir huzur dalgası doldurdu.

"Herkesle böyle mi?" Mırıldandım, dokunuşunun hissinde kaybolmuştum.

"Ne gibi, bebeğim?"

"Bu, seninle benim aramda olan şey. Birbirimize karşı hissettiklerimiz. Bu normal mi?"

Ky keskin bir nefes aldı ve omzumdaki eli beni biraz daha sıkı tuttu. "Hayır bebeğim," diye mırıldandı, boğuk tınısında hayranlık açıkça görülüyordu. "Herkes için böyle değil."

Memnuniyet içinde iç çekerken bir şey fark ettim. "O zaman her şeye değdi," diye itiraf ettim ve bunu gerçekten içtenlikle söyledim.

"Neydi, Li? Tüm bunlara değen neydi?"

"Her şey..." Fısıldadım, acı dolu hayatım gözümün önünden geçti -ışkenceler, kayıplar, ayrımcılık, taciz... tecavüzler. Gövdesine sokuldum ve devam ettim. "Hayatımın her bir saniyesi... çünkü sonunda beni sana getirdi. Sana derinden aşık olmamı sağladı, Ky... bu çürük ve hırpalanmış kalbi yeniden ele geçiren adama."

Yirmi Dördüncü Bölüm

Ky

"Ky? Nereye gidiyoruz? Yerleşke şu tarafta." Lilah kendini keseli tam iki hafta olmuştu.

Bugün eve geliyordu. Ve şükürler olsun, çünkü o daracık yatakta bir gece daha uyumaya dayanamazdım.

Kadınım daha iyiydi. Yanağı iyileşiyordu. Yara izi hâlâ kırmızı ve tazeydi ama kadınım iyiye gidiyordu. Gerçekten iyiydi. O değişmişti. Güzel olmanın, şimdi de yaralı olmanın verdiği rahatlama onu bir şekilde özgürleştirmişti ve ben o kaltağa şu anki haliyle tapıyordum.

Styx'in babasıyla benim babamın yerleşkenin arkasında sahip oldukları araziye giden arka yola saptığımda Lilah bana şaşkın şaşkın baktı. Mavi gözleri kısılmış, tombul dudakları büzülmüştü. Pixie kesimli sarı saçları Beauty'nin -Cehennem kadar tatlıydı ve bunu ona söylemeye bir türlü cesaret edemiyordum ama bu kesim onu eskisinden daha da güzel yapmıştı.

"Yeni bir yere gidiyoruz, tatlı yanaklar," dedim. Lilah pencereden dışarı bakmak için döndü. "Artık yerleşkede kalamam. Başka bir yerde olmayı hak ediyorum."

Kaşları çatıldı, Lilah'nın gözleri bana kilitlendi. Elimde olmadan sııttım, hem de kocaman. Yolun iki mil ilerisinde kamyonu sola çevirip ortasında yeni yenilenmiş bir kulübenin bulunduğu küçük bir açıklığa girdim.

Lilah'ın nefesi kesildi. Durduğumda kamyondan atladı ve koşarak arabanın önünde durdu.

Kabin. Dışarı çıktım ve arkasından yürüdüm, kollarımı beline doladım ve çenemi başına yasladım.

Lilah etkilenmiş bir halde, "Çiftlik gibi," diye haykırdı.

"Eskiden babamındı. Styx bu yılın başlarında onları yaptırdı."

"Onlar mı?" Lilah sorguladı.

Ellerimi belinden kurtararak Lilah'nın elini tuttum ve onu arkaya doğru yürüttüm. Bir tepenin üzerindeki yolu işaret ederek, "Styx ve Mae şu tepenin birkaç mil ötesinde yaşıyor olacaklar," dedim.

"Styx ve Mae kulüpten taşınacak mı?" dedi geniş bir gülümsemeyle.

Başımı salladım. "Evet, etrafta dolanmayı bırakıp kulübeleri ne için inşa edildilerse onun için kullanmamızın zamanı gelmişti; Başkan ve Başkan Yardımcısı için."

"Kulübün yakınında yaşayan başka biri var mı?"

"AK, Vike ve Flame buradan yaklaşık beş mil güneyde, nehrin yakınında yaşıyorlar. Ayrıca kulübeler ama komşu olacak kadar yakınlar." Lilah'nın yanaklarını okşayarak, "Ama Styx, Mae ve Flame, AK, Vike, sadece benim yakınımda yaşamıyorlar," dedim.

"Ben... Ben anlamıyorum."

Gözlerinin içine baktım ve "Bize yakın oturuyorlar" dedim.

Lilah'nın gözleri şok içinde açıldı. "Seninle yaşamamı mı istiyorsun?"

"Lilah, başka seçeneğin yok. Artık kulüpte kalmayacaksın. Orası benim kadınıma göre bir yer değil. Gerçek bir evi hak ediyorsun. Bizim evimizi. Sia'nın çiftliğini sevmiştin, burası da öyle."

Lilah'nın gözleri yaşlarla doldu ve dudaklarımı onunkilere bastırdım. Ağzımın içinde inledi. Saniyeler içinde öpücük daha da öteye geçti. Sikim iyice sertleşti ve Lilah ellerini kesiğimin kenarına sardı, o sert göğüslerini göğsüme bastırdı.

Kendimi kaybettim. Lilah'ın kaçırıldığı geceden beri ona sahip olmamıştım ve onu almak, becermek, içine boşalmak ve onu ilk ve son kez benim yapmak için çok büyük bir ihtiyaç duyuyordum.

Ellerimi elbisesinin altından geçirdim, kalçalarının arkasından tuttum, kaldırdım ve belime dolayarak kulübeye doğru koştum, Lilah'nın dudakları hâlâ benimkilerin canına okuyordu.

Ön kapının tokmağını tutup tekmeleyerek açtım, Lilah televizyon odasına ya da mutfığa bakma zahmetine bile katlanmadı, merdivenleri çıkarken başını kaldırmadı, yatak odasına girerken ağzımı bile kırmadı.

Bizi yatağa bıraktıktan sonra Lilah'nın kızarmış yüzüne bakmak için ağzımı onunkinden çektim. Gözleri kapalıydı ve benim onu istediğim kadar onun da beni istediğini görebiliyordum.

"Ky, lütfen..." diye yalvardı.

Yatağın üzerinde diz çökerek gömleğimi başımın üzerinden yırttım ve kot pantolonumun düğmesini kopardım. Lilah'nın mavi gözleri, yarı açık kot pantolonuma aç gözlerle bakarken parladı.

Eğilerek uzun elbisesinin eteklerini kaldırdım, gri olan değil, şükürler olsun, Mae'nin ona getirdiği kolsuz beyaz bir elbise. Tüysüz bronz bacakları ortaya çıktı ve tenine sürdüğü yağın vanilya kokusu burnuma çarptı. Yemin ederim boğazımda hırıldadım, sikim o kadar sertleşmişti ki neredeyse kot pantolonumdan fırlayacaktı.

İşaret parmağımı amına doğru götürüp ucunu yarığından aşağı ve klitorisinin etrafında gezdirirken Lilah yatağın üzerinde kıvranıyordu. Gözlerinin genişlemesini, kırmızı dudaklarının aralanmasını ve sırtının yatağa yaslanmasını izlemek hoşuma gidiyordu. "Siktir, bebeğim, seni izlerken boşalacağım."

Amını bırakarak elbiseyi karnına doğru ittim ve o hasta heriflerin orospumun üzerine damgaladığı haçın iyileştirici yanığını atlarken açılığımı kontrol altında tuttum.

Lilah'nın elinin sakalımın kenarlarında gezindiğini hissedince başımı kaldırıp beni izlediğini gördüm. "Seni seviyorum," diye fısıldadı ve bam, onun üzerindeydim, elbisesini başının üzerine çektim, şişman göğüsleri ağzım için dışarı itti.

Aşağı doğru eğilirken, ağzım sıkı kırmızı bir meme ucuna yapıştı. Kahretsin, ahududu ya da çilek gibi bir tadı vardı.

Her neyse işte! Mükemmeldi.

Lilah'nın elleri saçlarıma çarptı ve saç tellerimi tırmıklamaya başladı, sertçe çekerek beni çıldırttı. Buna bayılıyordu. Ağzımı vücudunun her yerinde gezdirmeme bayılıyordu.

Kadınım özgürdü, gözlerinde şehvetten başka bir şey yoktu. Kendini tutmak yok, kafasında beni günaha zorladığını söyleyen aptal bir peygamber yok. Sadece ben, o ve lanet yatağımız.

Elimi karnında gezdirerek ıslak amını avuçladım, parmağım klitorisine bastırdı, ağzından yüksek sesli bir inilti koptu. Parmaklarımı yarığına kadar kaydırdım, meme ucunu daha sert emerken parmağımı içeri soktum, parmağımın etrafına kenetlendiğini hissettim, horozum için açtım.

Klitorisini çalıştırarak parmaklarımı G noktasına sürttüm, Lilah'nın nefesi bana yakın olduğunu gösteriyordu.

Amı parmaklarımın etrafında kenetlenmeye başladı. Teninde bir kızarıklık oluştu, nefesi kesildi, ağzı düştü ve vücudu hareketsiz kaldı.

"Ahhhhhhhhh!" Lilah haykırdı, boşalırken çıkardığı inilti kulağa cennet gibi geliyordu, bugünün birçok orgazmından ilki vücudundan geçerken elleri neredeyse saçlarıma koparıyordu.

Parmaklarımı daha yavaş çalıştırarak, göğsü kabarmış bir haldeyken onu yüksekte aşağı indirdim. Nefes nefese kalmıştı, gözleri yavaşça açıldı, mükemmel ağzında mahcup bir gülümseme vardı.

"İyi misin, bebeğim?" diye sordum. Lilah başını salladı.

Parmaklarımı çektim ve yavaşça, Lilah'nın dikkatinin hâlâ bende olduğundan emin olarak ağzıma soktum, ıslaklığını yaladım.

Lilah beni izlerken kalçaları birbirine kenetlendi. Sonra aniden dizlerinin üzerinde doğruldu, parmaklarımı ağzımdan çekip dudaklarını dudaklarıma bastırdı, dili benimkiyle savaşmak için içeri girdi.

Yukarı uzanarak ellerimi kısa saçlarına doladım, tıpkı titreyen elinin kot pantolonla kaplı sikimi örttüğü gibi. Lilah ağzımdan çıkan bir iniltiyi yutarken, yumuşak parmakları fermuarımı indirdi ve aletim karnıma çarparak dikkatimi çekti.

Kendimi bırakarak yataktan geri çekildim ve bir anda kot pantolonumu çıkarıp yerde bir yığın haline getirdim. Lilah diz çökmüş, beni izliyor ve o lanet dudaklarını yalıyordu. Yumuşak teni yara izleri, yanıklar ve Micah'ın ısırık iziyle kaplıydı. Tüm bunlara rağmen benim güzel kadını olmaya devam ediyordu.

Yatağın kenarına doğru yürüdüm, saçlarım omzuma döküldü ve sikimi yumrukladım. Lilah öne doğru emekledi, gergin görünüyordu ve elimi saçlarında gezdirdim.

"Sana... sana dokunabilir miyim?" Lilah etrafımda dolanıp beni içine çekerken sesi nefes nefese çıkıyordu.

Aletimi bırakarak elimi bıraktım, Lilah çekingen bir şekilde uzanıp parmaklarını şaftın etrafına doladı, buluşamadı. Eli yumuşakça sıkı ve hareket etmeye başladı. Başımı geriye atarak, onun adını haykırmamak için dişlerimi sıkarak zorunda kaldım.

İyi hissettirdi, çok iyi. Sonra elini indirdi ve sıcak bir ağzın nazikçe ucumun üzerinden kaydığını hissettim. Yemin ederim neredeyse boşalıyordum, tam o anda.

Gözlerimi açtığımda, Lilah'nın ağzını aşağı indirip dilini sikimin ucunda gezdirirken gözlerinin benimkilere kilitlendiğini gördüm.

"Kahretsin bebeğim, bu çok iyi hissettiriyor," diye mırıldandım.

Lilah dikkatlice, utangaç bir şekilde dilini daha hızlı, daha hızlı ve daha hızlı hareket ettirmeye başladı, ta ki ben daha fazla dayanamayana kadar.

Çenesinden tutarak Lilah'yı sikimden uzaklaştırdım, ağzı tamamen doluydu ve mükemmel emiştenden dolayı kızarmıştı. "Sırt üstü yat bebeğim," diye emrettim ve gülümseyerek Lilah dediğimi yaptı, çılgın kıvrımları tam olarak ortaya çıktı, o çıplak kedi karşı koymak için çok zor görünüyordu.

Yatağa sürünerek, dudaklarım dudaklarına değene ve sikim ıslak amında aşağı yukarı hareket edene kadar Lilah'ın üzerinde gezindim.

"Seni çiğ almak istiyorum Li," dedim. "Bu hafta kontrolden geçtim. Temiz çıktım. Kanının hepsi hastaneden geldi.

temiz ve sana doğum kontrol iğnesi yaptılar. O amcığının sikimi boğduğunu hissetmek istiyorum. Tamam mı?"

Lilah elini boynumun arkasına doladı ve beni dudaklarına götürdü. Kalçaları hareket etmeye başladı. Tam sikimi onun sıcak, ıslak amına sokmak üzereyken koptum.

"Evet Ky, lütfen al beni. Her şeyimi... baştan çıkarmadan."

İhtiyacım olan tek izin buydu ve Lilah'nın saçlarını yumruklayarak, sikimi hizaladım ve amına soktum, doldurdum

kabzasına kadar.

Lilah'nın ağzından boğuk bir inilti yükseldi. Elleri sırtıma kenetlendi ve tenimi tırmıklamaya başladı. Tanrım, iyi, sıcak, ıslak ve mükemmel hissettiriyordu.

Kalçalarım hareket etmeye başladı, sikimin etrafında kenetlenme hissi beni çıldırtıyordu. Başımı eğerek dudaklarımı onunkilere bastırdım ve amına daha da sert pompaladım. Dilim ağzına daldı ve inlemelerinin her birini yuttum. Olabildiğince derine sokmak istiyordum, onu işaretlemek, benim olmasını sağlamak, o piç Micah'ın tüm izlerini silmek istiyordum.

"Ky..." Lilah kalçaları benimkilerle senkronize çalışırken inledi. Ama daha fazlasını istiyordum, onun boşalmasını görmeliydim, o güzel yüzünü izlemeliydim.

Sırt üstü döndüğümde Lilah kalçalarımın üzerine çıkarken nefesi kesildi, ben hâlâ içime gömülüydüm. Elini göğsüme koydu ve mavi gözleri şok içinde bana baktı.

"Sür beni, bebeğim." Ellerimi kalçalarını sıkıca kavramak için kaldırırken emrimi homurdandım.

Ben içine girerken Lilah'nın başı geriye doğru eğildi. Meme uçları kaya gibi sertti, tombul göğüsleri ritmik bir şekilde zıplıyordu. "Ky, bu..." diye mırıldandı, uzun bir iniltiye dönüştü, dili dudaklarını yalıyor, tırnakları göğüslerimi çiziyordu.

Lilah'nın kalçaları daha sert dönmeye başladı, sikişme içgüdüğü beni ele geçirdi ve ben onun kızarmış yüzüne baktım. Gözleri kapandı ve ben

Kadınım beni daha da sert sürdüğünde inledi, her saniye hızlanıyordu.

Bir elimi kalçalarından çekerek amını kavradım ve başparmağımınla tombul klitorisini daire içine aldım. Lilah'nın gözleri fal taşı gibi açıldı. Titremeye başladı. Kalçaları sarsıldı ve dar amının sikimi sıkma şeklinden boşalmak üzere olduğunu anladım.

Başparmağım daha hızlı daireler çizdi. Bir kızarıklık tenini parlattı ve sikimi daha da sert pompaladım. Lilah başını geriye attı ve adımı haykırdı, amı yumruk gibi sıkıydı, sikimi kilitlemişti, o yüzden doğru düzgün göremiyordum. Çok sert boşaldım.

İkimiz de sakinleşip bakışlarımız kilitlenirken Lilah sertçe nefes aldı. Yüzünde hiç yara izi görmedim. Tek gördüğüm kadınımdı, yaşlı kadınım... lanet olası hayatım.

Bileğini kavrayarak, göğüsleri göğsüme değene kadar onu öne doğru çektim. Başparmağım şakağından çenesine kadar olan yara izine süründü. Lilah'nın ifadesi temkinli bir hal aldı.

"Seni seviyorum," dedim ve Lilah'nın gözleri yaşlarla doldu. "Ben de seni seviyorum Kyler."

Her özelliğini içime çektim ve "Rebekah..." diye fısıldadım.

Lilah durdu ve dudakları titremeye başladı. "Bana böyle sesleneceğini nereden bildin?"

"Seni kurtardığımda kız kardeşinle tanıştım. Bana gerçek adını söyledi."

"Phebe?" Lilah fısıldadı, gözyaşları artık tamamen akıyordu. "Evet, seni kurtarmamı istedi."

Lilah gözlerini kaçırdı. Kız kardeşi hakkında başka bir şey söylemedi.

Tekrar yüzüme baktığında, "Lütfen bana o isimle hitap etme Ky," dedi.

"Neden?"

Lilah'nın başı göğsüme doğru eğildi ve terli tenime bir öpücük kondurdu. "Çünkü bu ismi taşıyan kızı tanımıyorum. Tüm hayatım boyunca Lanetli Delilah'ın bedeninde yaşamış olmama rağmen, sen beni sadece

Lilah. Artık Lilah benim. Rebekah ismi çocukken alındığında öldü."

Sesi içimi acıtırken kalbim yerinden çıkacak gibi oldu. Ama onu ağzıma çektim ve mırıldandım, "Lilah. Benim yaşlı kadınıam."

Lilah geri çekildi ve gözlerini kırptırdı.

Gülümseyerek elimi sırtında gezdirdim ve sonra sıkı kışına götürüp etini sıktım. "Giyin," diye emrettim.

Lilah kaşlarını çatı. "Neden?" Başını eğdi, parmağıyla göğsümdeki dövmele ilmeğın izini sürdü ve "Burada, seninle olmaktan son derece memnunum. Bir süre daha burada, bu yatakta seninle kalmak benim için sorun değil."

"O kadar iyi sevişiyor muyum?" Şaka yaptım.

Lilah kızardı ve "Yakışıklı olduğunu biliyorsun. İnanılmaz derecede... ve bu konuda çok yetenekli..."

Gülerek ve Li'ye göz kırparak kışını kavradım, onu yataktan kaldırdım ve "Giyin. Pantolonunu da giy."

Lilah başını salladı. "Yapamam. 'Bir kadın erkek giysisi, bir erkek de kadın giysisi giymemeli, çünkü Tanrınız RAB bunu yapanlardan nefret eder. Tesniye 22:5."

Ağzımdan bıkkın bir nefes üfleyerek, "Li, bunu bir daha yapmayacağız," dedim.

"Ky, Tarikat'ta olmasam da kim olduğumu inkâr edemem. İncancımı inkâr edemem."

Kadınıma doğru yürürken, döllerimin kalçalarından aşağı akmasını izlerken gerçekten tahrik oluyordum, yüzünü avuçladım ve "O zaman bir elbise giy, ama altına deri giymelisin. Beauty dolabını doldurdu. Orada biraz olacak."

Lilah'nın ağzı şok içinde açıldı. "Benim bir dolabım var, Burada mı?"

"Evet, tatlı yanaklar, istiyorsun. Ben de öyle. Ve bilesin diye söylüyorum, erkek gibi giyinmeni istemiyorum. Kadınıamın lanet bir kadın gibi görünmesini isterim, bir erkek kardeş gibi değil. Sikle işim olmaz."

Lilah gülümsemesini bastırdı ve başını salladı. "Elbisenin altına deri giyeceğim."

"Güzel," dedim sertçe ve giyinmeye başladım. "Çünkü sonunda seni motorumun arkasına bindireceğim. Bu sefer olacak."

Lilah'nın gergin soluğunu
duydum. Ama görmezden
geldim.

"Hazır mısın?" Lilah'nın kolları belime dolanırken sordum.

Sırtıma doğru başını salladı ve kesiğimi sıkıca kavradı. "Evet."

Kickstand'i kaldırdığımda Harley'im motoru kükredi ve toprak yoldan aşağı yuvarlanıp yerleşkenin yanından geçen köy yoluna çıktık. Lilah'nın elleri belimi tutarken demir gibiydi ama ben yüzümdeki lanet olası sırtışı alamıyordum. Bisikletimin üzerinde yaşlı karım, yüzümü tokatlayan rüzgar, yolun özgürlüğü ve asfaltı yakan iki tekerlek vardı.

Artık istediğim hayat buydu ve hiç bu kadar mutlu olmamıştım.

Kulağıma bir kıkırdama sesi geldi. Kanat aynamdan Lilah'ya dönüp baktığımda, onun çarpıcı yüzünün gülümsediğini gördüm. Başını geriye atmış, yüksek sesle gülüyordu.

Hoşuna gidiyordu.

O da özgürlüğün tadına bakıyordu.

McKinney Falls Eyalet Parkı'na varana kadar saatlerce araba kullandık. Hangmenler hep buraya gelirdi. Lilah buraya hemen aşık oldu.

Suyun kenarında durduğumda koltuğun üzerinde döndüm ve Lilah bacaklarını kalçalarıma doladı. Kışını kavrayarak onu daha yakına çektim. Lilah kollarını boynuma dolayarak kocaman gülümsedi.

"Ata binmeyi seviyor musun, bebeğim?" diye sordum.

Lilah, "Evet, hem de çok," diye karşılık verdi ve alnını benimkine bastırarak, "En güzel kısmı sana tutunmak, sevdiğin bir şeyi paylaşmaktı," dedi.

"O lanet dudaklarını dudaklarıma değdir, bebeğim," dedim ve Lilah içeri girerek dudaklarını dudaklarıma yapıştırdı.

Ağzından ayrıldım, narin çene hattını, sonra da ince boynunu öptüm. Vanilya. Tamamen vanilya.

"Ky," diye fısıldadı ve onu bu bisikletin üzerinde becermeden önce geri çektim. Lilah'nın başı göğsüme düştü ve iç çekerek suya baktı.

Ruh halinin değiştiğini hissettim ve onu daha sıkı kavrayarak "İyi misin?" diye sordum.

Lilah birkaç dakika sessiz kaldıktan sonra "Tanrı'ya inanıyor musun?" diye sordu.

Bu soru beni kığımın üstüne devirdi. Kaşlarımı çattım, bu soruyla nereye varmaya çalıştığını merak ediyordum. "Bilmiyorum bebeğim," diye dürüstçe cevap verdim. "Ama dinin berbat bir şey olduğunu düşünüyorum. İnsanlar Noel Baba kadar gerçek olabilecek bir Tanrı için öldürüyorlar. Aynı şeye inanmadıkları için başkalarını yargılayan insanlar ve bunu güç elde etmek, insanlar üzerinde kontrol kurmak için kullanan Hazreti Davut ve Kabil gibi amcıklar." Kendimi kaybetmemeye çalışarak iç çektim. "Ama Tanrım, hiçbir fikrim yok."

"İnanıyorum," diye fısıldadı. "Her şeye rağmen, hâlâ halkını seven bir Tanrı olduğuna inanıyorum."

Ne diyeceğimi bilemedim ama içimde büyük bir korku dalgası hissettim. Kadınımı daha yeni geri almıştım, o pedofili tarikatı tarafından yok edilen kadınımı. Yolumuza devam ettiğimizi, hayatımızı yaşamaya başladığımızı sanıyordum ama o hâlâ inanıyor muydu? Bu bende gerçek bir korku yarattı, korkudan tir tir titriyordum. Tanrı'yla yakınlaştığında hiçbir kadın bu hayatı istemeyecek diye düşündüm.

"Mae ve ben hastanedeyken konuştuk. Bana Davut Peygamber'in bizi kendi mesajına inandırmak için İncil'i nasıl değiştirdiğini anlattı. Bana nasıl yalan söylediğini anlattı. Gücünü çocuklara nasıl kötü şeyler yapmak için kullandığını

anlattı... bana," dedi sessizce. Kendimi ona daha sıkı sarılırken buldum.

bir şekilde onu geçmişten korumak için. Lilah göğsüme sokuldu ve mutlu bir şekilde iç çekti. "Ama aynı zamanda bana bir İncil verdi, gerçek bir İncil ve içindeki ayetler beni hayrete düşürdü.

"Bağışlayıcılık, iyi niyet ve insanlığa barış ve sevgi vaaz eden benzetmelerle doluydu. Bu sözlere aşık oldum... Mesajlarına aşık oldum. Beni yeniledi, umutla doldurdu ve bana lütuf bahşetti."

Li'yi dinlerken boğazıma bir yumru tıkanı. Söyledikleri Hangmen'e uymuyordu, ona ve bana da uymuyordu.

Göğsümde bir ıslaklık hissederek Lilah'yı omzumla ittim ve yüzünün gözyaşlarıyla olduğunu gördüm.

"Bebeğim..." Yanaklarını silerek sustum. Başını salladı ve ellerimi tutarak bileğime öpücük üstüne öpücük kondurdu.

"Mutlu olmadığımı ya da seni sevmediğimi düşünmeni istemiyorum. Çünkü seviyorum, açıklayabileceğimden çok daha fazla. Mezmurlar şiirdir; sen benimsin. Sen dudaklarımdan dökülebilecek her ilahi kelimenin vücut bulmuş halisin. Sana tapıyorum, Ky. Artık hayatımı sensiz hayal edemiyorum. Sen benim beyaz güvercinimsin. Beni huzur, sevgi ve bağlılıkla dolduruyorsun."

Göğsüm ağrıyordu ve başparmağımı onun yaralı yanağında gezdirdim. "Bebeğim..."

Lilah elbisesini kaldırdı, derisi bacaklarını mükemmel bir şekilde çerçevesiyordu ve bana düz karnını göstererek tarikat tarafından ödüllendirilmiş kalıcı işkence izlerinden birini takip etti. "Bu haç, aşağılık ve incitici adamlar tarafından karnıma damgalandı, ama aynı zamanda kalbimde de bu sembol var, elbette mecazi olarak, en değer verdiğim Rab tarafından, sevdiğim ve koşulsuz sevdiğim Mesih tarafından bir çocuk olarak damgalandı."

Gözlerimi kapatarak nefesimi içime çektim ve midemin bulandığını hissettim. O konuştukça benden uzaklaştığını hissediyordum. Birlikte olmamızın zor olacağını biliyordum... İmkânsız olacağını düşünmemiştim.

Ben bir
katildim. Bir
kanun
kaçağıydım.

Hades'i takip ederken dine ayıracak vaktin yok.

Lilah elbisesini düşürdü ve yüzü acı çekiormuş gibi buruştu. "Tüm hayatım Tanrı'ya hizmet etmekle geçti." Parlayan mavi gözleri benimkilerle buluştu ve "Ky... İnancım olmadan kim olduğumu bilmiyorum" dedi.

Sesi çok çaresiz geliyordu, sanki bir cevap verecekmişim gibi, ama cevap olarak söyleyecek hiçbir şeyim yoktu.

Lilah göğsümün içine nehir gibi ağıladı. Çok geçmeden yoruldu, ağlamaya başladı, yaraları hala iyileşmemişti. Tek kelime etmeden eve gittik ve onu yatağına taşıdım. Yavaşça seviştik. Sonra göğsümde uyuyakaldı.

Hiç uyumadım. Kafam onun söyledikleriyle çok doluydu.

Sen benim beyaz güvercinimsin. Beni huzur, sevgi ve bağlılıkla dolduruyorsun.

Ama inancı olmadan kim olduğunu bilmiyordu... Komik, çünkü ben de inancım olmadan kim olduğumu bilmiyordum.

onu. O sürtük beni değiştirmişti. Kadınları zerre kadar umursamamaktan, üzerinde yürüdüğü lanet olası kutsal zemine tapmaya kadar götürdü beni.

Lilah'yı göğsüme yaklaştıırken vanilya kokusunu içime çektim ve ona sıkıca tutundum, çünkü ne yaparsam yapayım onu sonsuza dek yanımda tutamayacağımdan emindim.

Aslında, onu tamamen alıp götüreceğinden oldukça emindim.

Ama kadınıim için, deliler gibi sevdiğim kaltak için, bu yapılmalıydı. Sonunda biraz mutluluğu hak etmişti, bu benimkini feda etmek anlamına gelse bile.

Yirmi Beşinci Bölüm

Ky

"Bunun işe yarayacağından emin misin?"

Styx'in kamyonetine yaslanarak omuz silktim ve ikimiz de sigaralarımızdan uzun uzun çektik.

"Hiçbir şeyden emin değilim. Tek bildiğim, kadını eve getirdiğimden beri son birkaç gündür sessiz ve sürekli düşünüyor. Bunu istiyor. Buna ihtiyacı var." Styx'e baktım. "Kız kardeşlerine de ihtiyacı var. Bunu anlayabilecek tek kişiler onlar. Bildiğimiz kadarıyla onlar da aynı şekilde hissediyor."

Styx elindeki dumanı yere attı ve botları ayaklarımızın dibindeki çakıllarda çtırdadı. Önümde ilerledi, karanlık ve sert yüzü endişeliydi. "Ben... Ben M-Mae'yi bu yüzden kaybetmeyeceğim."

Gözlerimi kamarama diktim ve iç geçirdim. "Mae bu hayatı seçti. O seni seçti. Tehlikede değilsin."

Styx elini omzuma koydu ve yanağıma iki kez dokunmak için kaldırdı. Konuşmasına gerek yoktu. Kardeşimi, muhtemelen kimden vazgeçmek zorunda kalacağımı bildiğinden emin olacak kadar iyi tanıyordum.

Styx bana bir sigara daha uzatarak, "Seni daha önce hiç böyle görmemiştim, kardeşim," dedi.

"Daha önce kaybedecek hiçbir şeyim olmamıştı, Styx. Beni Li'yi kaybetmek kadar mahvedebilecek hiçbir şeyim olmadı."

Styx'in telefonu çalmaya başladı, bu da Mae'nin Maddie'yi yakaladığını gösteriyordu. Maddie, tarikat tarafından kaçırıldıktan sonra Lilah'ı kontrol etmek dışında aylardır evden çıkmamıştı. Bu da Maddie'nin Lilah'ı gitmiş ve barda kendini keserken bulmasına yol açtı.

Ondan sonra Maddie dışarı çıkmaya cesaret edememişti. Ama şimdi Styx ve Mae ile birlikte kulübelerinde yaşıyordu ve Mae belli ki Maddie'yi bugün bizimle gelmesi için bir şekilde ikna etmişti.

Styx kamyonun kapısını açtı ve "Seni orada yakalarım" dedi.

Kamyonu ittim ve kulübeye girdim. Lilah temizlik yapıyor, kendi kendine mırıldanıyor ve uzun kollu beyaz bir elbise giyiyordu. Normalde giydiğinden daha vücuda oturan bir elbiseydi; çarpıcı vücudunu ortaya çıkarıyordu. Ayaklarında bilek boyunda motorcu botları vardı. Kısa sarı saçları dağınıktı ama çok havalıydı ve tezgahı siliyordu. Ama en güzeli sırtındaki benim yamamdı; deri yeleği gururla "Ky'nin Malı" olduğunu belirtiyordu.

Onu izlerken kalbim sıkıştı. Bu şekilde benimle son kez birlikte olup olmayacağını merak ediyordum. Nefesimi tutup Styx'in kamyonetinin toprak yolumuzdan geçtiğini duyunca, bunu öğrenmenin zamanının geldiğini anladım.

Lilah'ya doğru yürürken kollarımı beline doladım ve temizlik eldivenlerini çıkararak sıçradı.

"Ky!" Güldü, döndü ve kollarını boynuma doladı. Dudaklarını dudaklarıma bastırdı ve sonra boynuma sokuldu. "Mmm... güzel kokuyorsun. Yağ ve duman gibi."

"Ve bu iyi mi?" Huysuzca sordum.

"Gerçekten iyi," diye fısıldadı. "Beni güvende hissettiriyor." İçim sıkıştı ve ona iyice sarıldım.

Lilah nefesini tuttu, sonra geri çekildi, gözlerimin içine baktı ve "İyi misin Ky?" diye sordu.

Yüzünü kavrayarak onu tezgâha doğru ittim. Dudaklarım dudaklarına çarptı ve saniyeler içinde elbisesini yukarı kaldırdım, külotunu ikiye yırttım ve serbest kalan sikimi içine soktum.

"Ky..." Lilah saçlarımı tutarak inledi, çıplak kıcı granitin üstündeydi. İçine girdiğimde başka bir şey söylemesine fırsat vermedim, amı sırılsıklam olmuştu ve sikimi sıkmaya başlamıştı.

"Seni seviyorum bebeğim," diye mırıldandım itişlerim hızlandıkça ve kendimi patlamak üzere hissedebiliyordum.

"Ben de seni seviyorum," dedi Lilah, amcığı sikime kenetlenmeden, ıslaklığıyla beni kaplamadan ve sikimi sahip olduğum her şeyden boşaltmadan hemen önce.

"Siktir!" Boşalırken bağırdım, nefesimi tutarken başım onun omzundaydı.

Lilah'nın kalçaları yavaşça yuvarlandı, bizi son kez sarsarak. Sonra başımı kaldırdı, gözleri endişeliydi. "Sorun nedir?"

Dudaklarımı hızla dudaklarına bastırdım ve geri çektim, aletim damlayan amından dışarı kaydı ve fermuarımı kapattım. "Git temizlen ve derilerini giy. Gezintiye çıkıyoruz."

"Öyle miyiz?" diye sordu.

"Evet, bebeğim. Gitmemiz gereken bir yer var."

Lilah bana şüpheyle baktı ama dediğimi yaptı.

Beş dakika sonra otoyolda şehir merkezine doğru ilerliyorduk. Lilah bana sıkıca tutunmuştu ve ben de aklımı kaybetmemek için elimden geleni yapıyordum.

Styx'in kamyonetinin arkasına yanaştım ve Lilah'nın kollarının şaşkınlıkla bana sarıldığını hissettim. "Ky?" diye sordu.

Motoru kapatarak bir dakika öylece oturdum.

"Çok güzel," diye mırıldandığını duydum Lilah'ın arkamdan. Kendimi kiliseye bakmaya zorladım. Aylar önce kendini o kadar kaptırdığı o beyaz kiliseye.

"İn aşağı, tatlı yanaklar," diye emrettim ve Lilah bacaklarını koltuktan sarkıtıp asfalta vurdu. Ben de peşinden gittim ve kilisenin manzarasını seyrederken başının arkaya doğru eğilmesini izledim.

"Çok, çok güzel," diye tekrar fısıldadı.

"Ben de tam olarak bunu düşünüyordum," dedim içimden ama ne beyaz taşa ne de vitray pencereye bakıyordum. Gözleri heyecanla parlayan kadınıma bakıyordum.

Lilah bana dönerek, "Ky, burada ne işimiz var?" diye sordu.

Kamyona baktım, boş olduğunu gördüm ve elimi burnumun altına götürdüm. "İnancın olmadan kim olduğunu bilmediğini söylemiştin."

Lilah'nın gözleri büyüdü ve hırıltılı bir nefes aldı. "Ve... ve sen beni buraya mı getirdin?"

"Evet, bebeğim. Ben yaptım. Papazın size etrafı göstermesi, sizi istismar etmeyecek ya da yapmak istemediğiniz şeyleri yaptırmayacak bir dine nasıl sahip olacağınızı göstermesi için organize oldum."

Lilah'nın gözleri yaşlarla doldu ve başını salladı. "Ben... Ben anlamıyorum-"

"Lilah, bebeğim, seni seviyorum-"

"Ben de seni seviyorum," diye araya girdi ama susması için elimi kaldırdım. Yanağından bir damla yaş süzüldü ve onu sildim.

"Seni seviyorum ama bunlar olmadan," -arkamdaki kiliseyi işaret ettim- "kendini bütün hissetmiyorsun. Bir amacın yok. Ama hepsinden önemlisi, Tanrı'ya inanıyorsun bebeğim ve her şey buna bağlı."

Lilah'nın eli kesiğimin kenarında gezindi ve ben gözlerine bakamadım. Lanet bir korkak gibi gözlerine bakamadım.

Lilah elinin tersiyle yanağımı okşarken, "Ky," diye mırıldandı. Kafamı kaldırdığımda yüzünde üzgün bir ifade gördüm. "Sorun nedir? Bunu neden yapıyorsun?"

"Çünkü buna sahip olman doğru. Hayatın boyunca sana ne yapman gerektiği söylendi. Hiç sevdiğin, sahip olduğun bir şey olmadı, hiçbir şey." Arkamdaki kiliseyi gösterdim ve "Buraya ihtiyacın var, tatlı yanaklar." dedim.

"Ama neden üzgünsün?" diye tekrar zorladı.

Bir adım öne çıktım ve alnımı onunkine bastırdım. "Senin inandıkların ve benim yaşadıklarım birbirinden çok farklı. Senin inandığın

Cellatlar ahlaki bir hayat yaşamazlar. Halktan ayrı yaşarız, kendi kurallarımızı koyarız ve bunların hiçbirisi sizin inancınıza uymaz. Ve bunu anlıyorum." İçimi çektim ve "Ben sadece senin mutlu olmanı istiyorum. I-"

Arkamda açılan bir kapının sesi dikkatimi çekti ve Lilah'nın iç geçiren ifadesini görmezden gelerek, Mae ve Maddie ile birlikte kapıda duran papazı görmek için döndüm. İkisi de kadınıma kocaman gülümsüyordu. Mae bir el hareketiyle Lilah'yı onlara katılmaya çağırdı. Maddie sakın, hatta mutlu görünüyordu.

Lilah tereddüt etti ve mavi gözleri benimkilerle buluştu. "Ky..." dedi üzüntüyle ama gözlerinden gitmek istediğini görebiliyordum.

"Git, Li. Git ve kim olduğunu öğren."

Lilah öne doğru eğildi ve dudaklarını ağzıma bastırdı. "Teşekkür ederim," diye fısıldadı ve neredeyse yıkılacaktım.

Lilah sakince merdivenlerden çıktı ve utangaç bir şekilde papazın elini sıktı. Papazın onları içeri götürüşünü izledim. Lilah arkasına bile bakmadan onları takip etti.

Kapalı ahşap kapılara bir yaş gibi görünen bir süre boyunca baktım ve göğsümün çöktüğünü düşündüm. Onu kaybettiğimi biliyordum. Tanrı ile nasıl rekabet edebilirdim ki? Mükemmele yakın bir vücuda sahip iyi görünümlü bir piçtim ama ben bile ilahi değildim.

Sağımda bir düdük sesi duyuldu ve Styx iki kahve ile yanıma yaklaştı. Bana bir fincan uzatırken kamyonetine yaslandım, başım eğikti. Styx yanımda durdu.

Hiçbir şey söylemedi ve kahvemini yarısını içtikten sonra, "Onu kaybettiğime eminim, dostum," dedim.

Styx içini çekti ve elini omzuma koydu.

"Siktir!" Tükürdüm ve elimdeki kahve fincanını yere fırlattım, etrafta bizi görmezden gelen insanlara aldırmadan.

Ellerimi saçlarımda gezdirdim ve derin bir nefes aldım. Styx izliyordu. Ama çenesi sıkıca kapanmış ve gözleri kısılmıştı. Bana acıdığı için kızgın olduğunu söyleyebilirdim ama ona bakamazdım, onun acımasını görmeye dayanamazdım.

"Gitmem gerek," dedim ve bisikletime doğru yürüdüm. Styx'in yanında durarak, "Sağ salim döndüğünden emin ol, tamam mı?" dedim.

Başıyla onayladı. Kilise kapılarının açılma sesi arkamda gıcırdarken aynı anda anahtarlarımı çıkardım. Ayak sesleri mermer basamaklarda takırdadı.

"Ky! Ky!"

Elimde kaskım ve havacı gözlüklerimle döndüğümde Lilah'nın kilisenin merdivenlerinden aşağı indiğini ve durmam için bana el salladığını gördüm.

Bir şeylerin ters gittiğinden endişelenerek kaskımı ve gözlüklerimi koltuğa bıraktım ve ona doğru koştum. "Sorun ne lan?" Yüzüne bakarak sordum, biraz pastoral kış tekmelemek için hazırlandım. "Orada biri sana zarar mı verdi?"

Ama Lilah gelmeyi bırakmadı. Kollarını boynuma dolayarak doğruca içime girdi. Sıkıca kavradı, başını boynuma yasladı.

"Bebeğim? Neyin var?" Kısa saçlarını yumruklayarak tekrar sordum.

Lilah geri çekildi, gözlerinden yaşlar akıyordu. "Ky..." diye fısıldadı ve her yerim gerildi.

"Hangisi canını yaktı? Onları öldüreceğim!"

Lilah elini yanağıma bastırdı. "Hayır, Ky. Anlamıyorsun."

Donup kaldım. Lilah kocaman gülümseyerek beni kör etti. "Bu çok harika, Ky. Öğrettikleri şeyler, nasıl ibadet ettikleri... sürdürdükleri saf yaşam..."

Hayal kırıklığı midemi parçaladı ve Lilah'nın yüzündeki bir tutam saçı okşadım. "Bu iyi, bebeğim, değil mi?"

Başını salladı, dudaklarından mutlu bir kahkaha döküldü. "Evet... evet, bayıldım. Hepimiz seviyoruz. Kendimi buraya ait hissediyorum."

"Güzel, bebeğim. Bu gerçekten iyi," diye mırıldandım, neden geri döndüğü konusunda kafam çok karıştı. Bana işkence etmek için mi? Bunu olduğundan daha da zorlaştırmak için mi?

"Ky?" Lilah beni ona bakmaya zorlayarak sordu. Gözlerine baktım ve yavaşça nefes aldım. "Beni kurtardın. Beni kurtardın," diye ağladı, alt dudağı titriyordu.

Kalbim göğsümde gümbürdedi. "Ben... Siktir, Li," diyebildim sadece.

"Bana inancımı geri verdin, saf bir inanç, koşulsuz bir inanç. Ve ben sana sahibim..."

"Ben bir günahkârım bebeğim, lanetliyim. Bu kadar güçlü bir inancın varken neden benimle birlikte olmak istiyorsun ki?" Arkamdaki kiliseyi işaret ettim.

Lilah başını yana eğdi. "Kurtuluş bile lanetlilerin aşkı sayesinde bulunabilir."

Ve tam orada işim bitti. O kaçmıyordu. Yatağımda, bisikletimde ve sonsuza dek yanımdaydı.

Lilah'nın eli yanağımı okşadı. "Aşk hayattır ve sen benim aşkımsın.... Sen benim tüm hayatımsın."

Bana onun hayatı olduğumu söyleyen, ıslıl ıslıl parlayan kadınıma bakarken, bunu düzeltmenin tek bir yolu olduğunu biliyordum. Onu kilitlemek ve bir daha asla gitmemesini sağlamak.

Ellerimi Lilah'nın başının arkasına koyarak, "O zaman evlen benimle, Li," diye geveledim.

Lilah kollarımda dondu kaldı ve nefesi kesildi. "Ne?" diye fısıldadı, şok olmuştu.

"Evlen benimle. Bütün bunları doğru yapmak istiyorsan. O zaman evlen benimle."

"Tanrı'nın kutsal yasası altında mı?" diye sordu.

Omuz silktim. "Pembe tek boynuzlu at yasası umurumda bile değil, umurumda değil."

"Bunu benim için yapar mısın?"

"Bebeğim, senin için tam bir sekiz yaptım. Kendimi ömür boyu sana zincirlesem de olur."

Lilah başını geriye atarak güldü. "O zaman, evet, Ky! Cevabım evet!"

Dudaklarımı onun dudaklarına bastırdım ve kalbimin patlayacağını düşündüm. Babam çok yanılmıştı ve ben kollarımdaki kadına boyun eğmiştim.

Sırtıma inen bir tokat arkamı dönmemi sağladı. Styx kocaman sırıtarak, "Eğer bağlanacaksan Hades donmuştur! Amcık kırbaçlı kardeşliğe hoş geldin, Ky."

"Babam yanıliyordu. Karılar güzelce yalanmalı, sertçe sikilmeli ve her zaman tapılmalıdır," diye karşılık verdim.

Styx güldü. "Bu gerçeğe amin, kardeşim."

"Cunt-struck, Styx. Her zaman olmuştur am-struck için bu hacı sarışın."

Yirmi Altıncı Bölüm

Lilah

Dört gün sonra gün doğumunda, Tanrı'nın yarattığı güzelliğin tadını çıkarırken, gökyüzünde uçan güvercinlerle Ky ile evlendim. Saçlarımda çelenklerle sade beyaz bir elbise giydim ve Ky derisini giydi, Hangmen'i yerinde kesildi.

Mae ve Maddie giyinirken yanımda kaldılar, Mae ağlamasını durduramıyordu, Maddie ise mutlu bir gülümsemeyle beni izliyordu...

"Çok güzelsin Lilah," dedi Mae çelengi başıma yerleştirirken. Parlayan mavi gözleri benimkilerle buluştu ve elimi sıkıca kavradı. "Bu aşkı hak ediyorsun Lilah. Mutlu olmayı hak ediyorsun."

"Teşekkür ederim abla," dedim boğazım düğümlenerek alnımı onunkine bastırırken. Bunun olduğuna inanmakta hâlâ güçlük çekiyordum.

Ky ile evleniyordum, Tanrı'nın gözleri önünde ona olan aşkımla ilan ediyordum.

"Duayı paylaşalım mı?" Maddie arkamdan sordu ve döndüğümde ellerini Mae ve bana uzattığını gördüm. Başımı sallayarak Mae gibi ben de ellerini tuttum ve Maddie bize Rab'bin Duası'nı öğretti.

Sözlerini bitirdiğinde üçümüz birbirimize baktık ve konuşmaya gerek kalmadı. Üçümüz de hayatta kalmıştık. Birleştik. Yeni bir inancımız ve acıdan arınmış yeni bir yaşam umudumuz vardı.

Yavaş yavaş lanetimizden kurtuluyorduk.

Papaz Elsie James töreni Ky'nin erkek kardeşleri, onların yaşlı hanımları ve benim nedimelerim olarak görev yapan kız kardeşlerimin önünde, kulübemizin güzel ve engebeli bahçesinde gerçekleştirdi.

Ky'nin gizli kız kardeşi Elysia bile kulübün şokuna rağmen katıldı. Tek ve "ıslah olmuş fahişe" kardeşinin evlendiğini görmek için ifşa olma riskini göze alabileceğini söyledi. Ama bu özel günde tek ailesi için burada olmak istediğini biliyordum ve Sia gözlerinde gururlu yaşlarla geldiğinde Ky'nin ne kadar mutlu olduğunu görebiliyordum.

Ky ve ben yüzüklerimizi değiştirdik. Ky bana sade bir altın yüzük verdi ve en mükemmel tören sona ererken parmağıma taktı. 'Evet' dedik ve güneş zirveye ulaştığında resmen "Ky'nin Malı" oldum.

Papaz James bizi karı koca ilan etti ve Ky kardeşlerine dönerek birlikteliğimizi "Özgür yaşayın. Özgürce sürün. Özgür öl!" MC ailesinin arasından geçerken onlar da bu sözü mutlulukla yankıladılar.

Bizi karı koca olarak kabul ettiler.

O günün ilerleyen saatlerinde verandamızda oturuyorduk, ben Ky'nin kucağındaydım, parmağındaki altın yüzüğü çeviriyordum ve inanılmaz bir memnuniyet duygusu hissetmeden duramıyordum.

Ky elimi ağzına götürdü ve "İyi misin bebeğim?" diye sordu.

Elimi kocamın göğsüne koyarak ve yeni ailemin bahçemde içip gülmesini izleyerek, o güne kadar söylediğim en doğru sözleri söyledim. "Kalbim mutlu. Güzelliğim olmadan, ama senin koşulsuz sevginle kutsanmış olarak. Hayatımda ilk defa memnunum."

Ky iç çekti. Kabul ettiğine dair bir işaret olduğunu anlamıştım.

Styx ve Mae, Maddie'ye kiliseye kadar eşlik ettikten sonra bisikletleriyle bahçeye girdiler. Kız kardeşim Kurtarıcı Kilisemizin dört beyaz duvarı arasında yerini bulmuştu. Yargılamamanın ve acının olmadığı bir yerde huzur bulmuştu. Beyaz mermerden bir İsa'nın ayaklarının dibinde saatlerce oturur, Pastör James'in dikkatli gözleri altında korunurdu. Törenimde uzun süre kalmayacağını biliyordum. İnsanların yanında hâlâ rahatsızdı.

Mae gülümseyerek bize yaklaştı ve sallanan sandalyede Styx'in kucağına oturmadan önce başıma bir öpücük kondurmak için eğildi

yanımızdaydı. Kovboy ve Hush diğer tarafımızda Elysia ile konuşuyorlardı. Elysia ve Kovboy atlar ve rodeolar hakkında sohbet ediyorlardı, Hush da gözlerini Elysia'dan alamıyordu, üçü anında birbirlerine bağlanmış gibiydiler. Ky'nin aşırı korumacı kaşlarını çatmasına kıkırdamaktan kendimi alamadım ama Sia'yı bu kadar mutlu ve rahat görmeye bayıldım.

Kalbim mutluluk içinde çırpınıyordu. Seveceğim bir kız kardeşim daha vardı.

"Sanırım ikisi de ondan hoşlanıyor," diye fısıldadım Ky'ye. "Ve bence o da onlardan hoşlanıyor olabilir." Bana attığı bakıştan bu durumdan hoşnut olmadığını anladım.

Ky'nin üçünün konuşmasını izlerken kısılan gözlerine gülerek Mae'ye döndüm. "Maddie nasıl? Törenden keyif almış gibi görünüyor."

"Öyle," dedi Mae. "Ve şu anda daha iyi durumda. Yine de onu gerçekten mutlu ve güvende hissettirmek için ne yapılabileceğinden emin değilim."

Maddie'nin yolunu bulmasına yardım etmesi için Tanrı'ya sessiz bir dua gönderdim.

"Ve böylece psikopat geri döndü!"

Mülkümüzün girişindeki kargaşaya doğru baktım. AK ve Viking kamyonetleriyle bahçemize girmişlerdi. Flame arka kapıdan dışarı fırladı, kardeşleri de onu karşılamak için yanlarına geldiler. Flame bunca zamandır hastanede boynundaki yaranın tedavisiyle uğraşıyordu. AK ve Viking onu almak için gönderilmişti, böylece sakinleştirici ilaçlardan çıktığında hastanede değildi ve yoluna çıkan kimseye zarar vermeyecekti.

Hush ve Cowboy ayağa fırladılar ve her ikisi de sırtına vurarak onu evine selamladılar ve bu iki adam beni gülümsetti. Resmen burada bizimle kalıyorlardı ve Ky'nin açıkladığı gibi Austin'le "uyum sağlamışlardı". Yüzü kızarmış bir halde onları izleyen Sia'ya bakarken, Sia'yı da daha fazla görüp göremeyeceğimizi merak ettim.

Tank'ın arkadaşı Tanner da yerleşkeye taşınmıştı. Genelde sessiz ve içine kapanık biriydi. Ben her zaman

Kalbinde büyük bir üzüntü taşıdığını hissediyordu. Ky bana ilk başta bu adamı sevmediğini ama Tanner'ın beni geri getirmek için hayatını tehlikeye atmasından sonra artık ona saygı duyduğunu söyledi.

Flame'in başı bir o yana bir bu yana seğiriyordu ve siyah gözleri av arayan bir hayvan gibi avluyu tarıyordu. Viking tarafından eline bir şişe bira tutuşturuldu ama Flame onu yere fırlattı ve aramaya devam etti.

Verandada oturduğumuzu gören Flame, kolları ve göğüs kasları dövmelele dolu vücudunun altında şişkinleşerek hışımla yanımıza geldi. Deri pantolonu ve ağır siyah botları vardı ama gömlek giymemişti. Boynunun yan tarafı dikişliydi, kurşunun boynunu sıyırdığı yer kırmızı ve yara izliydi. O yarayı görmek beni suçluluk duygusuyla doldurdu.

"Nerede o?" Flame, ona yaptıklarım için özür dilememe fırsat vermeden Styx'e çıkıştı.

Styx'in gözleri kısıldı ama yine de sessiz kaldı.

Flame sonra Ky'ye baktı. Bu kez sesi cam kırıkları gibiydi. "Nerede. Nerede. Nerede?"

Ky kucağındaki pozisyonumu ayarlayarak altıma geçti ve "Sakin ol kardeşim. Daha yeni döndün ve fark etmediysen bugün benim lanet olası düğün günüm!"

Alev öfke saçtı ve yüzü kıpkırmızı kesilerek çığlık attı, "NEREDE LAN BU KIZ!"

"Kurtarıcımız," dedim çabucak. Alev'in acı dolu gözleri benimkileri delip geçti. Öne doğru oturarak, "Öncelikle Alev, seni incittiğim için özür dilemek istiyorum. Niyetim asla bu değildi. Ben... ben iyi bir yerde değildim."

Flame özüüm karşısında gerildi, ama başıyla onayladı ve ben de konuşmanın buraya kadar olduğunu anladım.

"Maddie?" diye itti, yoğun siyah gözleri beni tamamen korkutuyordu.

"Maddie Our Savior Kilisesi'nde," diye açıkladım. "Bir süredir oraya gidiyor. Hepimiz gidiyoruz."

Flame midesine yumruk yemiş gibi geriye sendeledi ve yüzü acıyla buruştu. "Hayır..." diye tısladı ve onay almak için Styx'ten Ky'ye baktı. İkisi de başını salladı, ifadeleri sertti.

Flame ellerini yumruk yaptı ve vücudu öfkeyle fiziksel olarak sarsıldı. "HAYIR!" diye kükreyerek zıplamama ve Ky'ye tutunmama neden oldu. Alev avluya dağılmış sandalyeleri toplayıp yere atmaya başladı.

"O orada olamaz! Onu neden oraya götürdün?" diye bağırdı. Tüm kardeşler ona yer verdi, şaşkın ve endişeli gözlerle onu izlediler.

Kesiğinden bıçağını çıkaran Flame kolunun derisini kesmeye başladı, kesiklerden kan akıyordu. Başını bolca sallıyor ve kendi kendine mırıldanıyordu. "Yapamazlar. Orada olamaz. Yaralanır. Yaralanacak. Ona zarar verirler. Çığlık atacak. Çığlığını duyamam. Maddie. Benim Maddie'm. Maddie. SIKTIR. MADDIE'M!"

Başını geriye atan Flame, kulakları sağır eden, kan donduran bir çığlık attı ve ardından bıçağını yakındaki bir ağaca saplayarak döndü ve tepeden aşağıya doğru koşmaya başladı.

"Siktir!" Ky tükürdü. AK ve Viking ona ve Styx'e baktı. Ky beni kollarına alarak ayağa kalktı ve "Peşinden gidin ve o lanet kilisede kimseyi öldürmesine izin vermeyin!" diye emretti.

AK ve Viking peşinden koştu, "psikopat üçlü" Ky'nin emrettiği gibi bir kez daha yola koyuldu.

Ky, Styx'e baktı ve "Daha fazla drama, prez. Flame'in lanet olası bir kiliseyle ne sorunu olabilir ki?"

Styx yanıt olarak bir şey imzaladı ve ikisi de esprisiz bir kahkaha attı.

"Maddie iyi olacak mı?" Mae Styx'e sordu.

Ky, "Vike ve AK önce ona ulaşip sakinleştirecek," dedi ve Mae ihtiyatla başını salladı.

Garip bir şekilde Maddie için endişelenmiyordum. Flame ne kadar hasta görünse de, Maddie'ye sıırılsıklam aşıktı.

Kız kardeşim ve eğer doğru değerlendirdiysem, Maddie Alev'i çok korktuğu erkek nüfusunun geri kalanından farklı görüyordu.

Son zamanlarda, dışarıdan kötü görünen birinin aslında en nazik ruha sahip olabileceğini öğrenmiştim. Flame şiddet ve nefret yansıtıyordu ama Maddie'ye baktığında bakışlarında hayranlıktan başka bir şey göremiyordunuz.

Bunu sadece zaman gösterecek, diye düşündüm kendi kendime.

Biz yedik, erkekler içti ve akşam olduğunda yatmaya hazırдық. Herkes bahçemizi terk ettiğinde Ky beni kollarına aldı ve evlilik yatağıma taşıdı, her zaman bana o güzel mavi, hayran gözlerle baktı.

Bana yeni hayatımdan memnun olup olmadığımı sorduğunda sadece gerçeği söyleyebildim. "Ky, kalbim... senin için atıyor. Ciğerlerim senin için nefes alıyor. Ruhum..."

Ben konuşurken Ky'nin gözleri duyguyla doldu.

"Ne var, tatlı yanaklar? Söyle bana," diye sordu, sesinde bir parça çaresizlik vardı.

"Ruhum... sana ait. Beni kurtardın, bebeğim. Beni içimdeki ben için istedin. Bu halimle bile yeterli olduğuma inandırırıyorsun beni."

"Siktir, bebeğim," diye fısıldadı Ky ve başımın arkasını kavrayarak dudaklarını dudaklarıma yapıştırdı.

Tensel bir yığının içine daldıktan, birbirimizin bedenlerini keşfettikten sonra, bu kez Tanrı'nın kutsal kutsaması altında, Peygamber David'in başından beri yanıldığını anladım.

Çünkü hiçbir erkeğin Havva'dan bir kadını gerçekten sevemeyeceğini vaaz etti. Ve hiçbir Havva kadını saf bir ruhun sevgisine sahip olamazdı.

Ama ben, Delilah, Havva'nın Lanetli kadını, Kyler "Ky" Willis'in saf, lekesiz sevgisine sahiptim, saf ve koruyucu bir ruh, bağlılığında tereddütsüz, beni gerçekten koşulsuz seviyordu.

Ve ben, Havva'nın lanetli kadını Delilah, her zaman hayalini kurduğum şeyi bulmuştum.

Sonunda kurtarılmıştım.

Ona aşık olmamam gerekiyordu ama Hades Hangmen VP ile bulduğum yasak aşk kurtuluşumun anahtarı oldu.

Sonsöz

Ky

Bebeğime yakın olmak için elimi karımın yattığı tarafa doğru uzattım. Avucumun altında sadece soğuk çarşaflar vardı, aradığım bir avuç sıcak meme değil, sertleşmiş sikim yaşı karımın bana haber vermeden yataktan sıvışmış olmasından duyduğum hayal kırıklığıyla bana katıldı. Gözümü açtığımda, yükselen güneş kabini kör edici ışıyla doldurdu ve irkilmeme neden oldu.

Sabahtan nefret ederdim.

Ama bebeğim bayılırdı.

Saat kaç lan? Duvardaki saatin sabah beşi gösterdiğini görerek yuvarlanırken düşündüm.

Yatakta doğruldum, komodinden bir sigara aldım ve bacaklarımı yataktan dışarı salladım, sırtımı uzatırken ayaklarım ahşap zemine çarptı.

Kot pantolonumu giyerek odadan mutfığa doğru yürüdüm ve pencereden ne göreceğimi çok iyi bildiğim için arka kapıda durdum.

Ve işte oradaydı, Lilah, bahçenin kenarında oturmuş, uzaktaki tepenin üzerinden güneşin doğuşunu izliyordu. Her zamanki gibi uzun beyaz bir gecelik giymişti, ama bu kolsuz, düşük yakalı ve ince askılıydı - eskiden giydiğinden daha iyiydi. Aslında o piçleri yakmıştım, yeterince erişimleri yoktu.

Birkaç hafta önce karım olduğundan beri, geçmiş ve korkuları hakkında bana yavaş yavaş daha fazla açılmıştı.

Ve sonunda kendisiyle mutlu olmaya başlamıştı. Yüzündeki yaralar onu şeytanlarından kurtarmıştı.

Kendini çirkin buluyordu.

Hayatımda gördüğüm en güzel şey olduğunu düşünmüştüm.

Kapıyı açıp verandaya çıktım ve Lilah'ya doğru yürüdüm, güneşi içerken başını arkaya eğmişti, dudaklarında bir gülümseme fısıltısı vardı.

Sigaramdan son bir nefes çekerek kirazı yere attım ve sessizce diz çökerek dudaklarımı Lilah'nın büzülmüş ağzına bastırdım.

Onu gafil avlayan Lilah'nın nefesi kesildi, elleri şok içinde yanaklarıma indi. Yeni açılan ağzından yararlanarak dilimi içeri soktum ve Lilah dilim onunla buluştuğunda hemen inledi.

Geri çekilerek yüzündeki uzun yara izini öptüm ve sonunda geri çekilerek iri mavi gözlerine baktım, siyah kirpikleri yanağında dalgalanırken kocaman görünüyordu. Lilah'nın yüzü kızarmıştı ve nefes nefese kalmıştı ama o güzel tombul dudaklarına kocaman bir gülümseme yayılmıştı.

"Günaydın tatlı yanaklım," diye selamladım onu, sırtarak ve göz kırparak. Çimlerin üzerine, yaşlı kadının yanına oturdum ve hemen sırt üstü uzanıp başımı onun kucağına koydum.

Lilah elini kaldırdı ve bana gülümserken parmaklarıyla saçlarımı geriye doğru taradı. "Günaydın bebeğim," dedi sessizce, sonra bakışlarını kaçırdı, başını eğdi ve parmaklarını dudaklarının üzerine bastırarak sessiz olmamı söyledi.

Her şey sessizleşirken kaşlarımı kaldırdım, sonra aniden kuşlar ötmeye başladı ve Lilah gözlerini kapatarak sadece gürültüyü dinledi. Yüzünde dingin bir ifade belirdi ve gözlerini açıp benimkilere baktı.

"Alaycı kuşlar," diye fısıldadı, sanki sesi onların şarkısını bozacakmış gibi.

Her sabah uyandığında kuşları dinlemelisin. Bana söylediği ilk sözlerden bazıları aklımdan geçti.

Şu anda burada olduğumuza inanamıyordum, bu şekilde... lanet olası evli... lanet olası mutlu.

Göğsüm bu kadını ne kadar çok sevdiğimden ağrımaya başladı ve Lilah'ı üstüme çekerek uzandım. Lilah göğsümün üzerine inerken bir kahkaha attı, elleri pazularımı kavradı.

"Ky!" diye bağırdı kıkırdayarak ve ellerimi kısa saçlarına dolayarak onu dudaklarıma bastırdım, bu sefer lanet bir öpücükten daha fazlasını istiyordum.

Boştaki elimi Lilah'nın geceliğinden aşağıya doğru uzattım, alt kısmını kaldırdım ve beline kadar getirdim, çıplak kığını ortaya çıkardım, parmaklarımı kığın çatlağından aşağıya kaydırmadan önce, amını geçip klitorisini buldum.

Lilah bir iniltiyle öpücükten ayrıldı ve gözlerimin içine baktı, kalçaları parmaklarıma karşı çalışmaya başladığında gözleri kapandı, kalçaları horozumu okşadı.

"Bu sabah yatakta olmaman hoşuma gitmedi bebeğim. Yalnız uyanmak hoşuma gitmedi," dedim geceliğinin askılarını indirirken, üst üste yığılmış mükemmel göğüsleri ortaya çıkmıştı. Öne doğru eğilerek bir meme ucunu ağzıma aldım ve sert, kabarık etini yaladım.

Amının sırlıslıkla olduğunu hissedince memesini ağzımdan çıkardım ve üzerine yatana kadar bizi yuvarladım. Kot pantolonumun düğmelerini hızla açarak sikimi çıkardım ve Lilah'nın bacağını omzuma sararak doğrudan ıslak deliğine girdim.

"Tanrım!" Kadınımı kabzasına kadar doldururken dişlerimi sıkarak tısladım ve hemen kalçalarımı çalıştırmaya başladım, sıkı amcığı çok iyi hissettiriyordu.

Kollarını boynuma dolayan Lilah'nın gözleri kapandı ve ben uzanıp başparmağımla klitorisini daire içine aldım. Kadınımın dudaklarını yalayışını izledim, uzun

İnlemeleri gittikçe yükseliyor, ben onu daha hızlı içine itiyordum.

Taşaklarımın gerildiğini hissederek çenemi sıktım ve burnumdan nefes alarak kontrolü elimde tutmaya çalıştım. "Kahretsin bebeğim," dedim, "O kadar darsın ki... O kadar güzelsin ki..."

"Ky!" Lilah haykırdı ve amcığı sikimi sıkmaya başladığında sarsıldı. Tırnakları boynuma battı ve parmakları uzun saçlarımı çekerek beni inletti. "Yaklaştım... Ben... ah!" Lilah'nın başı geriye düştü ve boşalırken sırtı kavislendi. Bacağını omzumun üzerinden sıkıca tutarak üç kez daha içine ittim ve o kadar sert boşaldım ki bacaklarım gerçekten sallandı.

Nefes nefese Lilah'nın bacağını gevşekçe belime doladım ve göğsümü onunkine doğru indirerek yumuşak göğüslerine sokuldum.

"Mmm..." Nemli tenini yalayarak mırıldandım, "İşte bu uyanmak için iyi bir yol."

"Evet," dedi Lilah nefes nefese. "Sabahları kesinlikle günün en sevdiğim zamanıdır."

Şaka girişimine gülerek başımı kaldırdım ve dudaklarımı dudaklarına bastırdım, sadece "Seni seviyorum güzelim" demek için ayrıldım.

Lilah bunca zaman sonra bile kızardı ve yanağını okşadı. "Seni seviyorum. Sen de çok güzelsin" dedi utangaç bir şekilde.

Kaşlarımı salladım. "Oh, bunu biliyorum bebeğim. Bu yüz daha mükemmel olamazdı. Vücudum bir Yunan Tanrısınıninki gibi ve sikim de bir o kadar uzun-"

Lilah elini ağzıma götürdü ve güldü, yara izi nedeniyle ağzının bir tarafı diğer tarafı kadar yüksek değildi. Ama bu onun gülüşünü bana daha sevimli gösteriyordu.

Lilah'nın mavi gözleri yumuşadı ve bir iç çekti.

"Ne oldu bebeğim?" Parmağımı vücudunun olabildiğince çok yerinde gezdirerek sordum.

"İnanılmaz derecede mutluyum. Senden önce aşktan yoksundum. Şimdi doluyum. Senden önce umutsuz yaşıyordum. Şimdi

İlham aldım. Senden önce kırılmıştım. Şimdi bir bütünüm."

"Lilah," diye mırıldandım, sözleri karşısında boğazımda oluşan yumruyla savaşıyordum. Yumruğumla kalbimin üzerine vurdum ve "Buradasın Li. Sen her zaman buradasın."

Lilah öpmek için uzandı ve bir süre sonra nihayet geri çekildim. Kadınıma sırtarak içinden çıktım, ayağa kalktım ve elimi uzattım. "Hadi yemeğe gidelim."

Lilah onu ayağa kaldırırken elimi tuttu ve ben de kolumu omuzlarına dolayarak onu kulübeye götürdüm.

Mutfağa girer girmez Lilah dolaplara doğru ilerledi ve yemek yapmaya koyuldu. Yemek yapmayı hâlâ çok seviyordu, hatta fırsat buldukça yapıyordu ve bu durumdan hiç şikâyetçi değildim.

Masaya oturdum ve onun mutfakta kendi kendine kilise şarkıları mırıldanarak dolaşmasını izledim ve daha önce onsuz nasıl yaşadığımı merak ettim.

On beş dakika içinde Lilah ikimiz için krep, domuz pastırması ve kahve yapmıştı - her zamanki gibi.

Yaşlı kadınım hepsini masaya getirdi, hemen yanıma oturdu, elimi tuttu ve yemeğini yemeye başladı...

Ve bunu yapmak için benden bir kez bile izin istemedi.

New Zion, Teksas
Peygamber Cain

Judah, Kardeş Luke ve benim Klan'la buluştuğumuz toplantı odasında volta atıyordum. Ve herhangi bir Klan değil. Johnny Landry ve Vali Ayers, ünlü Teksas KKK'sının Büyük ve İmparatorluk Sihirbazları.

Zamanı gelmişti. Tükenmiş konseyim son saldırı yüzünden çılgına dönmüştü.

"O şeytana tapanların yok edilmesini istiyoruz. Öldürölmelerini, katledilmelerini ve cesetlerinin kazıklara geçirilerek bu komünü tehdit eden diğör insanların Tanrı'nın seçilmiş halkına bulaşmamaları konusunda uyarılmalarını istiyoruz!" Judah tısladı ve ben de konuşmak için elimi kaldırdım.

Hangmen'in Delilah'yı almasının ve bu süreçte konsey üyelerimden ikisini öldürmesinin üzerinden haftalar geçmişti, hatta öldürmemiş, sakat bırakmış ve kocaman H harfleriyle işaretlemişlerdi! Ve artık her şey bitmişti. Bu pislikler komünde benim için her şeyi berbat ediyorlardı. Halkım liderliğimden şüphe etmeye başlamıştı ve ben henüz Tanrı'dan bir vahiy almamıştım. Hiçbir şey planlandığı gibi gitmiyordu. Kaderimde olan hiçbir şey gerçekleşmiyordu.

Ve şimdi halkım kan istiyordu.

Onların inancını yeniden kazanmam gerekiyordu. Kaderimde hep olması gereken peygamber olmalıydım. Gidecek başka yerim yoktu. Yapacak başka bir şeyim yoktu. Hayatımda sahip olduğum tek şey buydu!

Klan liderlerine dönerek, "Lanetli'yi geri istiyorum, bir daha asla dış dünyaya kaçamayacaklar. O zaman Havva'nın kehanet edilen Lanetli kız kardeşiyle evleneceğim ve Davut Peygamber'in kehanetini yerine getireceğim. Salome'yle evlenmeli ve onunla birlikte Tanrı'nın Paylaşımı'na katılmalıyım. Bedeli ne olursa olsun onun geri dönmesini istiyorum. Halkımın geleceğı için bu çok önemli."

Avuçlarımı masaya vurarak Landry ve Ayers'ın gözlerinin içine baktım. "Adamlarınız çuvalladı. Birisi Yeni Zion'un yerini sızdırdı. Buranın gizli olması gerekiyordu, tüm kayıtlardan uzak olması gerekiyordu, içine girilemez olması gerekiyordu! Sadece içeriden biri bu bilgiyi Hangmen'lere verebilirdi."

Landry Ayers'a baktı ve Ayers öne doğru oturdu, çenesini hafifçe dikilmiş ellerine dayadı, kendini eğitmiş bir politikacı gibi görünüyordu.

"Haklısın, Cain-"

"Peygamber Cain!" Judah ve Kardeş Luke hep bir ağızdan valinin sözünü keserek, onun bu konudaki eksikliğini dile getirdiler.

Tanrı'nın elçisine saygı. Kardeş Luke'un oğlu Micah en iğrenç şekilde, alev kokan bir şekilde öldürülmüştü. Ve o çok kızgındı.

Ayers ellerini kaldırdı ve sırttı. "Peygamber Cain. Özür dilerim."

Landry, Ayers'a sırttı ve kollarını kavuşturdu ama esprileri kısa sürede kayboldu.

"Bir şüphelimiz var, Landry'nin ofisinden hayati bilgiler çaldığına inandığımız yüksek rütbeli subaylarımızdan bir firari. Ve onun Hangmenler arasında saklandığına inanmak için sebeplerimiz var. Baskın gününden bu yana görülmedi, bu da bizi onlarla güç birliği yaptığı sonucuna götürüyor."

Yumruklarım ağrıyana kadar sıkıldı. "O zaman yakalanmalı ve icabına bakılmalı!"

Ayers ellerini tekrar havaya kaldırdı. "Peygamber Cain, Hangmen'leri uzun yıllardır tanıyorum, pek çok başkanın yönetiminde bulunduklarını da eklemeliyim. Ve sana şunu söyleyeyim, bu adamlar çok güçlü. Beş yıl boyunca onlarla birlikte yaşadın, yani bunu biliyorsun. Uluslararası bir erişimleri var. Benden ve tüm Klan'dan daha fazla bağlantıları var. Hatta Birleşik Devletler Başkanı'ndan ve tahminimce hepinizden daha fazla. Bu yüzden planlamamızda dikkatli olmalıyız, detaylara titizlikle dikkat etmeliyiz. Çevrilmemiş sayfa bırakmamalıyız.

"Bu zaman alacaktır. Ama sonunda galip geleceğimize olan inancım tam. ABD'ye geleceğine şüphe olmayan ırk savaşı için silah işinizi Klan'ıma tedarik ettiğinizde, ilişkimiz güçlü olacak. Tanrı'nın beyaz Hristiyan rüyası gerçekleşecektir."

Judah'a baktım ve o da omuz silkti. Onlarla aynı fikirde olduğunu söyleyebilirdim. Ayers belli ki bunu fark etmişti ve şöyle dedi: "Bu bir maraton Kabil Peygamber, koşu değil. Saldırmadan önce tüm varlıklarımızın yerinde olduğundan emin olalım... Ve saldıracağız. Ve bu MC için yıkıcı olacak."

Ofis penceresine doğru ilerledim, komünüme baktım ve bir nefes aldım. Şimdi olmayabilir, şimdi de olmayabilir.

Ama çok geçmeden Lanetli'yi ait oldukları yere, Mae'yi de yatağıma geri getireceğim. Peki ya Hangmenler?
Cehennemde yanıyorum.

Son

Daha Fazla Çeviri Kitap İçin
Bizi Telegramda Takip Edin.

TİK TİK

